

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 16 }

Lørdag den 22de April 1911

{ 43de Aarg.

Om Thomas.

(Af Gøszner.)

Men Thomas, en af de tolv—hvilket Navn betyder Tvilling—havde forsinket sig, var ikke med dem, der Jesus kom og foretog sig dette med sine Disciple, og har derfor forsømt meget ved sin Vantro. Man maa ikke stille sig fra de troendes lille Hob, om det end synes, som om den var et intet, og at der ingen Velsignelse var ved den—som om man ventede forgyæves paa Herren. „Hvem ved,“ saaledes skal Du tænke, „om han ikke kommer idag og giver sin Velsidnelse; end om han kom og velsignede sine, og jeg ikke var med!“

Derfor sagde de andre Disciple til ham: Vi have seet Herren; men han sagde til dem: Uden jeg faar seet Naglegabet i hans Hænder, og stukket min Finger i Naglegabet, og stukket min Haand i hans Side, vil jeg ingenlunde tro. Vantro Thomas! er dine Brødre Bøgnere eller Sværmere? er du alene klog? Hvem skal da tro dig, naar du engang prediker om Jesus? Naar dine fremtidige Tilhørere vilde saaledes sige til dig, at de ikke vilde tro, før du viste dem Jesu saarede Hænder og Side, før de lagde Finger og Hænder deri, hvad vilde du da sige? Saaledes sige Hedningerne i Ostindien ogsaa nu til Missionærerne: „Vil os eders Gud, saa vilde vi tro; vore

Guder se vi, men eders Gud lader sig ikke se, derfor tror vi ikke.“ Naar man ser og griber en Ting, saa tror man ikke mere, men da ved man, ser den og griber den.

Hvorledes fordærvede Thomas sig ikke Glæden ved sin Tvivl, sin sendrægtige Tro! Hvor længe før havde han kunnet være salig, dersom han havde troet sine Brødre. O hvilken Glæde berøver ikke Vantroen Mennekene! De andre Disciple glædede sig saa hjertelig, og han kunde ikke tage Del i deres Glæde formedelsk sin Haardnakethed. Men han var dog en redelig Sjæl; det var kun Hovedet, der tvivlede, Hjertet havde visseelig gerne troet, men Forstandens Tvivl og den overdrevne Vangsteligbed for dog at blive ret vis paa Sagen, saa at han siden efter kunde vidne med desto større Sikkerhed, forlebede ham. Herren vidste dette og havde Taalmodighed og Medlidenshed med ham. Da derfor Disciplene efter otte Dage var forsamlede, og Thomas med dem, (da kom han dog til dem—det drog ham dog derhen)—kom Jesus, der Dørene var lukke, og stod midt iblandt dem og sagde: Fred være med eder! Otte Dage lod Frelseren ham dog vente; hvor lange maa disse Dage have forekommet ham, hvor meget maa hans Tvivl have plaget ham! De andre Disciple glædede sig hver Dag over at have seet Herren; han havde hver Dag Bedrøvelse og Kamp. Ikke at tro, er en fortvivlet Sag; tro, saa bliver Du salig.

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall.

Men Jesus forbarmer sig ogsaa over saadanne Thomasser. Efterat han først har adet dem blive muge, og har ladet dem erfare Bantroens Plage, saa kommer han og beskjæmmer Bantroyen, er udsigelig venlig og naadig, gjør hvad de gudsfrygtige—thi dette var Thomas dog uagtet hans Bantro—begjære. Han staar igjen midt iblandt dem og siger: „Fred være med eder,“ ogsaa da Thomas er tilstede; han bringer ogsaa ham Freden og gjør mere for ham end for de andre, gjør alt hvad han forlangte, thi

Derefter siger han til Thomas: Ræk din Finger hid, og se mine Hænder, og ræk din Haand hid, og stik den i min Side, og vær ikke vantroy, men troende. Frelseren gjør alt, finder sig i alt, naar han kun kan vinde Hjertene og gjøre dem salige. Hvor naadig og venlig behandler han ikke Thomas! Hvorledes fører han sig efter Menneffene! Han lader sig og sine Saar undersøge af Thomas, for at han kan overbevise sig om at han i Sandhed har virkelige Saar, om at han er den, der hang paa Korset, om at han ingen Aand, intet Spøgelse eller Syn er, men et sandt Mennefte og virkelig opstanden og ganske levende. Dette var jo ogsaa visselig ret godt, og Guds Styrkelse; for at bevise Opstandelsen er haandgribelig, maatte en Disipel være ret sen til at tro, og ikke før tro paa Jesus, førend han havde lagt Fingeren i hans Saar og besøgt dem med Hænderne.

Men hvorledes kunne nu vi blive ligesaa levende og haandgribelig overbeviste? hvorledes kunne vi lægge Fingeren i Jesu Saar og føle paa dem med vore Hænder? O vi kunne endnu mere, naar vi tro, og holde os til den usynlige korsfæstede og opstandne, som om vi saa ham. Han er os jo nærmere i Aanden, end han var Thomas og Disciple- ne i Legemet. Vi have ham i vort indre, vi kunne i en endnu højere Grad endnu mere levende erfare og nyde Kraften af hans Blod, Saligheden i hans Saar, Virkningen af hans Død og Freden af hans Opstandelse i vort Hjerte og i vort hele Væsen, end de dengang. Først bagefter, da de ikke mere saa

ham, men troede paa ham, uden at se ham, da Aanden var rigeligen udgydt over dem, da følte og erfarede de først ret hans Døds- og Opstandelseskraft, da var de i ham og han i dem. Og saaledes kan og maa det ogsaa være hos os, naar vi tro!

Og Thomas svarede og sagde til ham: Min Herre og min Gud! Dette var den første Bekjendelse af Jesu Guddom af Disciple- nens Mund; han havde ikke kunnet antage den, dersom han ikke var den sande Gud og det evige Liv. Saa var han da ved sin Opstandelse bleven kraftig bevist at være Guds Søn, at være Gud. Saa var det da aabenbar og anskueligt, ja haandgribelig godtgjort for de udvalgte Vidners Dine og Dren, at Gud var i Kristo og forligede Verden med sig selv, og tilregnede dem ikke deres Synder. Da han i sin Svag- hed led og døde, iskælvede og bævede, svedede Blod, hang paa Korset forladt af Gud og hvæiede sit Hoved—da kunde de ikke tro paa hans Guddom og paa Forsoningen, men nu, da han var opstanden i Kraft og Herlighed, og levende paany, stod der med sine Seiers- mærker, nu maatte de tro og bekjende: „Min Herre og min Gud!“ Nu var det aabenbart, at han ikke led for sine Synders Skyld, men havde osret sig for Verdens Synd, og at hans Offer var antaget og havde fuldgjeldig forløst Verden; nu havde det vist sig, at han var en Seierherre over Død og Grav, over Synd og Helvede, at han var sand Gud og sandt Mennefte.

Jesus siger til ham: Efter di du haver seet mig, Thomas, haver du troet; salige er de, som ikke have seet og dog troet. Dette er noget for os; vi have det nu af hans egen Mund, at det ikke er nødvendigt at se ham her, for at tro paa ham; man kan, uden at se ham, tro sig salig. Vi tænke eller kunde dog tænke: „At, kunde vi dog ogsaa se ham, om blot en Gang, saa kunde vi ogsaa bedre tro paa ham.“ Nei, siger Frelseren, det er ikke nødvendigt, Troen gjør salig; den, der ser, har ikke mere, har ingen anden Jesus, end den, der ikke ser og dog tror; han har den hele Kristus, al hans For-

tjeneste, af hans Kraft og Naade, den hele Salighed, som han har erhvervet. Peder siger i sit 2det Brev 1, 3: „Hans guddommelige Naad harer skjænket os alle de Ting, som høre til Liv og Gudsfrygtighed, formedelst Kundskaben om ham, som kaldte os ved sin Herlighed og Kraft.“ „Vi have Forløsning ved hans Blod, nemlig Syndernes Forladelse—vi have den sønlige Uldtaarelse, den Helligaand, Arveret og alt,“ siger Paulus i alle de kristnes Navn i Ephesus og Colossæ, der heller ikke saa Herren, men dog troede paa ham. Ligesom de tre tusinde paa første Pinsedag blev salige og annammede den Helligaand, saasnart de troede paa Jesus uden at have seet ham, saaledes er ligetil den Dag idag enhver, der tror uden at se, ligesaa salig som Thomas og alle Disciple, som saa ham og sølte paa ham med deres Hænder. Uden Tro er det umuligt at blive retfærdig og salig og at behage Gud, men uden at se kan man det. Takket være Herren for at han har banet en Vej til Salighed, paa hvilken ogsaa vi kunne opnaa den! Han styrkte blot vor Tro, og bevare os ved sin Guddommagt i Troen, saa at vi kunne naa vor Troes Ende, nemlig Sjælens Salighed!

Mange andre Tegn har da ogsaa Jesus gjort for sine Disciples Maaen, hvilke ikke er skrevne i denne Bog. Men dette er skrevet, paadet at I skulle tro, at Jesus er Kristus, den Guds Søn, og at I, som tro, skulle have Livet i hans Navn. Hvo skulde ikke gjerne ville vide og læse alt, hvad Jesus foretog sig med sine Disciple, hvad han gjorde og talte i de sytten Dage; men hvo som ikke lader sig nøie med hvad vi have, han kunde heller ikke blive hjulpen med alt det andet. Vi ville derfor takke Herren for det skrevne, som han har ladt opskrive for os, for at han vil at vi skulle tro det og derved blive salige. Glæde skulle vi os, saa ofte vi læse disse Ord: „Men dette er skrevet, paadet at I skulle tro og blive salige.“ Nu, saa vil han altsaa, at vi skulle blive salige. Bibelen, alt hvad der staar skrevet i den, er af ham, hvert Bogstav er os

et Bevis paa, at han vil vi skulle blive salige, at vi skulle have Livet i hans Navn. Frygt altsaa ikke, opsæt ikke at tro, han vil det jo, tvivl ikke. Han har tiltænkt dig Liv og Salighed; tro kun hvad der er skrevet om ham, saa er du salig og har det evige Liv. Derfor er han opstanden og har aabenbaret sig for Disciple og Synderne, for Magdalena, for Peder, for Thomas og alle, alle, at de skulde tro og blive salige! Amen.

Hvad kunde større Lykke være

End se det Syn, som Thomas saa,
At kjende Ham, sin Gud og Herre
Alt paa de Saar, han lod sig slaa,
De Saar, han os til Frelse fik,
Da han for os i Døden gik.

Jeg vilde reise mange Dage,
Min Frelser, for at møde dig;
For dig engang ved Haand at tage
Var ingen Vei for lang for mig.
Dog medens dette ei kan ske,
Lad dig for Troens Dje se.

Jeg skal ved Troen salig være,
Imens jeg dig ei faar at se,
Tak, at du det mig vilde lære,
Og hjælp mig, at det nu maa ske,
At denne Salighed jeg maa
I Troen her at nyde saa.

At jeg dig maa i Hjertet bære,
Dig have over alting kjer,
O dette lad min Omsorg være,
Mens her din Pillegrim jeg er.
„For mig du døde og opstod,“
Det styrke skal mit svage Mod.

S m i l e t . Kan jeg gjøre noget for dig?
Spurgte den barmhjertige Søster venlig og
stansede et Øieblik ved sin yngste Patients
lille Seng.

Den lille Pige saa op.

„Smil til mig, Søster!“ bad hun. Saa-
ledes beder mangt et sorgfuldt Hjerte, mangt
et sygt Sind. Lad os høre disse Bønner,
selv om de ikke altid ifrædes Ord, selv om
vi bare læser dem i en lidendes Dje. Et godt
venligt Smil koster os intet og er dog som en
Solsraale, der lyser op og varmer helt ind
til Hjertetoden.

Prof. Sven Østedal.

Som kortelig bemærket i No. 14 afgit Prof. Østedal ved Døden paa det norske Dia-konisseshjem i Minneapolis Torsdag den 30te Mars. Atter har altsaa en af de kirkelige Banebrydere faat afslutte sin Arbeidsdag og har modtaget sin Hvile og Løn. Om Øste-dal heller ikke netop opnaaede den høieste Alder, saa kan det vist med Rette siges, at han havde en noksaa lang og travel Arbeids-dag, og hans Liv og Virke har sat dybe og varige Mærker paa det kirkelige Omraade herover. Men Østedal var ikke en ledig Til-skuer af borgerlige Affærer heller, men tog gjerne Haand i Hanke med, naar det gjaldt at hindre det onde og fremme det gode, som der af nedenstaaende Bemærkninger vil sees.

Følgende Rids af Østedals Liv og Virke er hovedsagelig taget fra „Folkebladet“: „Profesor Sven Østedal var født i Stavanger, Norge, den 22de Mars 1844 af Forældrene, Latinskolelærer og Bankkassierer S. L. Østedal og Hustru Gunhild Østedal, født Stokke. Han nød allerede fra Barne-aarene god Undervisning baade i Hjemmet og i Skolen, frekventerede Latinskolen, hvor hans Fader var Lærer, og demitteredes der fra i 1862. Samme Aar tog han Eksamen Artium i Kristiania og Aaret efter tog han den filosofiske Eksamen sammesteds.

Nu tilbragte han nogle Aar med Rei-ser, især i Sydeuropa og omkring Middelhavet, var endel af Tiden Huslærer for en Fa-milie oppe i Telemarken, studerede ved Uni-versitetet igjen og tog teologisk Eksamen der i 1871. Under hele sin Studietid lyslede han meget med Studiet af baade ældre og nyere Sprog, Literatur og Filosofi. Efter at have taget den teologiske Eksamen studere-de han et Aar i Paris, hvor Professor Sver-drup ogsaa samtidig opholdt sig, og her blev det Venfskab knyttet, grundet paa fælles kir-kelige Interessser og Livssyn, som varede hele Livet mellem disse to og bandt dem sam-

men i fælles Arbeide om fælles Opgaver, og hvis Virke har sat saa dybe Mærker i den kirkelige Udvikling blandt det norske Udslyt-terfolk her i Landet.

Demokratist anlagt, gennem Studier og Granskning udviklet med et frit udvidet Syn paa saavel kirkelige som borgerlige For-hold, en Folkets Mand i dette Ord's bedste og videste Betydning, havde han ikke nogen Sympati for Statskirken hjemme under dens bundne Tilstand, og da han Sommeren 1873 fik Kald fra Konferentsen til at overtage en teologisk Professorpost ved Augsburg Semi-nar, modtog han dette Kald og var allerede samme Høst paa Stedet for at optage Ar-beidet.

I Slutningen af Sytti- og Begyndel-sen af Ottiaarene redigerede og udgav han sammen med Prof. Sverdrup „Kvartalskrift“. Han var ogsaa Medredaktør af Opbyggelses- og Kirkebladet „Lutheraneren“, som Konfer-entsen udgav. Desuden tog han aktiv Del i prestelig Virksomhed her i Byen. I Aare-ne 1874—1877 var han Prest for Trefol-digheds Menighed, ligesom han baade da og senere tog Del i det Missionsarbeide, som denne Menighed udsørte til Dannelse af Me-nigheder paa andre Steder i Byen.

Under dette mangeartede Arbeide udad-til baade for Skolen og ellers tog han sin Del i Undervisningen og Skolens Ledelse og Udvikling indadtil. Ogsaa paa andre kirkelige Omraader var han en Foregangs-mand. I Diafonissesarbeidet, i Missjonen baade Hedninge-, Santhal- og Jødemissio-nen har han været en af de grundlæggende og bærende Kræfter. Han var i Arrækker Medlem af Bestyrelserne af disse. Altid var han beredvillig til at tjene sit Folk, altid offervillig, baade naar det gjaldt Midler og Kræfter til at fremme Guds Riges Sag paa Jorden; altid en ledende Kraft, hvor han tog Del.

Profesor Østedal tog ogsaa Del i By-ens kommunale Liv og øvede sin Indflydelse

der paa forstjellige Maader. Han blev allerede i 1878, da han havde været her i Landet kun 5 Aar, valgt til Medlem af Skolekommissionen og blev ved Gjenvalg siddende der i samfulde 10 Aar. I fire Aar var han Skolekommissionens Formand. I denne Tid ordnede han Høiskolestyret, og han er betegnet som dette Systems Fader. Paa Biblioteksbestyrelsen var han Medlem fra 1886, da Biblioteket blev oprettet, til 1896, 10 Aar. Ideen om at oprette Filialer af Biblioteket rundt i Byen, saa at Bibliotekets Bøger paa den Maade kunde blive let tilgængelige for alle, især for den arbejdende Klasse, blev udkastet og planlagt af ham. Det skyldes ogsaa hans Indflydelse, at de nordiske Landes Literatur, især Norges, allerede tidlig blev saa vel repræsenteret ved Biblioteket som den er bleven. Ellers tog han aktiv og ledende Del i det som foregik. Han tog Del i Møder, hvor Dagens Spørgsmaal blev behandlet, og var i en Mærkelig Kraft i Byens kommunale Liv.

Han var ogsaa en af Banebryderne i Afholdsarbeidet. I Arbeidet som gik forud og ved Organisationen af Syd Minneapolis Afholdsforening tog han en ledende Del. Han var en af de kraftigste Talsmænd for at faa oprettet Patroलगränserne i Byen. Og noget af det sidste han gjorde før han blev kastet paa Sygeleiet, hvorfra han ikke reiste sig mere, var at udarbejde et Foredrag, han skulde have holdt ved den Graduationsfest, som Syd Minneapolis Afholdsforening holdt i Anledning af Levering af Certifikater til de unge Mænd som havde gennemgaaet Afholdskongressens Kursus i Vinter. Han blev dog syg samme Dag, som Festen blev holdt, saa at han ikke kunde deltage.

Som nævnt lagde han sig allerede tidlig efter Studiet af Sprog og Literatur, særlig nyere Sprog. Sin Kjærlighed til disse Sprog pleiede han endog under sit rastløse Arbejde for Kirke og Folk her i Landet. Han prangede dog ikke hermed. Det var i

det hele og store noget han havde for sig selv. Det synes helst at have været en fjer Afspredelse, hvori han fandt Hvile, naar han en og anden Gang kunde rive sig løs fra Døgnlivets opslidende Arbejde og Kampe. Hans Sprogkundskaber skal have været omfattende, især var han vel kjendt med de sydeuropæiske Sprog og Dialekter. Græsk havde været hans kjæreste Studium allerede medens han var ung, og da han havde trukket sig tilbage fra aktivt Arbejde ved Augsburg Seminar, optog han atter Studiet af dette Sprog, dog helst Nygræsk, og var to Gange til Grækenland for at studere Sproget og Landets Historie og Kultur, særlig med Henblik paa det nye Testamente. Resultaterne af dette Arbejde, som han fortjante med uvækket Ihærdighed og Kraft ogsaa efter at han var kommen hjem, foreligger saavidt vides, endnu ikke i tilgængelig Form. Under dette Arbejde blev han Grækenes fortrolige Ven, baade borte i Grækenland og blandt den græske Koloni i Tvillingbyerne. Han talte flere Gange paa græsk for Grækerne her i Byen, deltog i deres Møder og for ikke længe siden deltog han og holdt Tale ved et Massemøde af dem og formulerede en Appel til det amerikanske Folk til Fordel for Kreta, der ønsker at komme væk fra Trælleaaget under Tyrkiet og i Forbindelse med Moderlandet, Grækenland. Han var ogsaa her med at tale de undertrykte Sag. Den græske Koloni har tilkjendegivet, at de betragter hans Død som Tabet ikke alene af en god Ven og Raadgiver, men ogsaa en Fader, og de har sendt Dødsbudskabet til det græske Nationalsforbund i Athen, hvoraf han var Medlem.

Som Paaskjønnelse fra den norske Stat og den norske Konge blev han af Biskop Bang, da denne besøgte Amerika som Nordmandsforbundets Udsending i 1908, den 17de Mai, overrakt St. Olavsordenen.

Profesor Østedal efterlader sig Enke, Marie, født Gjertsen, Datteren Karoline, og Sønnerne Pastor Asmund, Rochester, Minn.,

Sven Jr., og George i Minneapolis. Hans Broder Pastor Gustav Østedal bor ogsaa i Minneapolis medens en Søster, Mrs. Warren Wettland, bor i Portland, Oregon.

Dette er i korte Træk denne Mands ydre Livshistorie. Den giver dog kun et svagt Omrids af hans kampfyldte, daadrige Liv. Det Arbejde han fik udføre for vort Folk her i Landet, de Merker han har sat, den Indsats han har været i den nord-amerikanske Kirkes Udvikling, det vil Historien bedre kunne fortælle end det kan fortælles netop nu, naar han har afsluttet sit Dagsverk. Sikkert er det, at hans Høvedingestiftelse ligesom hans Arbejde og det principfasteste Maal han forfulgte vil staa aftegnet i skarpe Linjer paa Historiens Blade, og han vil blive bedømt af enhver, der har Evne og Vilje til at dømme uhildet og fordomsfrit, som en af de største kirkelige Rådningmænd her i Landet og som Grundlægger og Banebryder for det frikirkelige Arbejde.

Østedals Begravelse foregik fra Trefoldighedens Kirke Tirsdag den 4de April, hvor en stor Skare, flere end Kirken kunde rumme, havde samlet sig. Talerne var Professorene Blegen og Helland og Presterne Strand, Winther og Sletten.

En Mangfoldighed af Blomster med korte Hilsener blev nu lagt paa Kisten og det usædvanlige store Vigsfølge sattes i Bevægelse mod—Graven.

Ude paa Lakewood Gravplads ligger nu de jordiske Levninger ogsaa af denne Foregangsmand ved Siden af sin Ven og Medarbejder. Efter det sidste Blik ned i den aabne Grav, da hans Ven blev begravet, merkedes, at han med Magt maatte vende sig bort. Nu hviler deres jordiske Levninger Side om Side indtil Opstandelsens Morgen. Det rige Væld af Blomster, som blev bragt derud, lagdes over Vennens Grav, medens man fyldte den nye Grav til. Det var ligesom det bar Bud om, at nu var han kommen efter og havde lagt sig tilhvile ved hans Side.

Graven fyldtes. Paa dens friske Høi visner i Vaarsludet de Blomster, som blev bragt fra de mange sorgende som en sidste Hengivenhed. Men medens disse Blomster visner, og de to Begemer smuldrer i sine Grøve, gror der friske Blomsterskud blandt det norske Folk her i Landet efter deres livslange, tunge Arbejde blandt os. Og med Trost og Kjærlighed til det Arbejde, de har efterladt, vil disse sterke rodfaste Blomsterskud vokse og udvikles. At saa maa ske er vore alles Haab og Bøn.

Beslignet være den af dødes M i n d e."

Er vi Opgaven tro?

(M. D. Wee.)

(Fortsættelse.)

Det fremgaar klart af hvad vi nævnte sidst om O p g a v e n, at „Norsk“ og „Religion“ blir Faktorer af største Betydning i vort Arbejde ved vore Skoler. Vi kan umulig løse Opgaven uden at disse Fag regnes med blandt Hovedfagene, og Religion burde jo stilles over alle andre Fag.

Men det er ogsaa klart at her ikke bare blir Spørgsmaal om hvormange Timer, eller Undervisningsperioder, der ofres disse Fag, men ligesaa vel hvilken Plads de faar overhovedet ved Skolen. Spørgsmaalet blir altsaa hvad der gøres, direkte og indirekte, i disse Fags Interesse. Lad os da se paa

Religion.

1. Direkte Undervisning. Hos os i Red Wing skulde der falde 378 Timer pr. Aar paa Religionen. (Se ogsaa Prof. Schmidts Svar, „Budd.“ No. 4 dette Aar.) Hertil bør dog bemærkes, at Katalogen ikke altid blir fulgt hvad Religion betræffer. Der maa saaledes for dette Aars Vedkommende for Eksempel trækkes 72 Timer fra førnævnte Tal. Dertil kommer, at „Time“ betegner kun 45 Minuter. Men sæt nu at vi altsaa følger Katalogen fuldt ud, kan det saa alligevel siges at det er som det bør være?

En Skoleuge bestaar af 25 „Timer“. Af disse falder $1\frac{1}{2}$ paa Religion. En og en halv Time af hver fem og tyve! Hvordan er det ved de andre norske Kirkefokler med Hensyn til dette? St. Olaf, Luther College og Concordia College har 2 Timer pr. Uge Religion, Augsburg Seminar har lidt over 2. I „Budbæreren“ No. 6 dette Aar siger Prof. Lohre at „af hele Skolens faste Undervisning er en Tiendedel Religion“. Dette er ubestemt, men det burde iallesald bli mindst 2 Timer pr. Uge. Heraf fremgaar at Red Wing Seminar har det mindste Antal „Timer“ i Religion af alle de nævnte Skoler.

Er det som det bør være? Og nu Timeplanen! For de 3 første Klasser bestemmes 2 „Timer“ pr. Uge hele Aaret. Det er udmærket.

4de og 5te Klasse slaes sammen. $1\frac{1}{2}$ Aar har saa disse Klasser i ingen „Timer“ i Religion, for saa et Semester (Halvaar) et have 5 pr. Uge.

6te og 7de Klasse slaes ogsaa sammen. Et Semester har de saa 2 „Timer“ pr. Uge Religion, det næste ingen.

Saaledes begge Aar.

Det burde ikke være vanskeligt for nogen at indse, at en saadan Undervisningsplan er yderst uheldig. Der er intet andet Fag ved vor Skole som behandles sliq uden Norik, som vi senere skal se. Mange Gutter som kommer til vor Skole har paa Forhaand liden Interesse for Religion. Naar der saa hengaar indtil halvandet Aar uden nogen Undervisning i Religion, hvordan tror man saa det er med Interessen, naar Tiden kommer, at der skal have 5 „Timer“ pr. Uge forat kunne „kjøre igjennem“ en hvis Lærebog i Religion? Resultatet maa bli utilfredsstillende i de allerfleste Tilfælde. Min bestemte Mening er: Vi bør have 2 „Timer“ pr. Uge i Religion for hver eneste Klasse. Ikke mindre. Undervisningen bør være sammenhængende,—uden lange Mellemrum. Ingen burde heller fritages fra Religionstimer paa Grund af Sproget.

2, indirekte.

Jeg tror det kan med Sandhed siges, at

Lærerne ved vore Skoler søger alt i d paa bedste Maade at repræsentere Religionen og Kristendommen. Det er stort og velsignet det; meget at takke Gud for. Men er det ikke ogsaa sandt, at der er Foreteelser iblandt os, der nok kan stemme til Alvor?

De som var ved Skolen for Aar tilbage en (10—20) og som nu kommer og standser med os en Tid, de ser stor Forandring! Er det ogsaa alt til det bedre?

Saa vidt jeg ved, saa er vore Skoler af de norske Kirkefokler, de eneste, der har aabnet Udgang for ikke-lutheriske Ungdomsforeninger. Jeg tænker paa Y. M. C. A. (unge Mænds kristelige Forening).

Der er vistnok meget godt at sige om denne Forening og dens Virksomhed. Den gjør sikkert meget godt. Her hos os er denne Forening imidlertid nu i Vinter bleven opløst, og en „Bible and Mission Study Association“ dannet i Stedet. Dog det ska siges, „Y. M. C. A.“ udførte et godt Arbejde her, og det fordi det var saadanne ypperlige unge Mænd der stod i Spidsen. Der bør dog gøres opmærksom paa at nævnte Forening er, for det første, betydelig selvs: Det gjør ingen Forskiel der, hvad en tror, bare en i Almindelighed vedkiender sig Kristendommen som saadan. Unitarer tilhører jo Foreningen, ligesaavel som Baptister og Lutheranere.

Dernæst har Foreningen, som en Del af sit kristelige Program, alle Slags Spil og Fornøielser, saa som Billiard, Pool, Bowling, saavel som Boldspil, Brydning, Kævekamp osv. Intet af det nævnte ansees altsaa som noget galt; tværtom: det ansees som et væsentlig Led af kristeligt Ungdomsarbejde.

Dette har øvet en stor Indflydelse iblandt os; saa stor, at medens nævnte Ting er i sienstnligste Strid med den gamle haugianste Aand og Synsmaade, er det nu ret mange som hynder og forsværer det iblandt os.

Gutter i mine egne Klasser har svaret mig, at Billiardspil for Eksempel kan ikke være ud af Veien, naar man har det i Y. M. C. A. Da jeg fandt en Gut fra en af mine Klasser i Religion der spillede en Aften i

Foreningens Spillehal, spurgte jeg ham om han havde Lov hertil. Han svarede hertil noksaa naivt: „Jeg behøver vel ikke spørge om Lov at spille i J. M. C. A?“

Sport var ukjendt iblandt os indtil i det sidste. Nu drives det i noksaa stor Udstrækning ved begge vore Skoler. Men vi virkelig er klar over hvor det bærer hen?

Da Antiochus Epifanes vilde gjøre Jøderne til et hedenst Folk, fortælles der os, at han „med Glæde anlagde en Legebane lige nedenfor selve Borgen og tvang Unglinge til at bære Fægterhatten“, byggede en Plads for Legemsøvelser i Jerusalem efter Hednernes Vis“.

Legemsøvelser er naturligvis aldeles nødvendig for Studenterne, men naar det gaar over til Sport, med dens spændende Konfurance, dens Udsættelse for Bestadigelse paa Liv og Lemmer, samt Spørgsmaal om at tjene Penge, da mener jeg, at saadant ikke er til Gavn, men meget til Skade ved en kristelig „Skole“. Vi bør være kjendt som Pietister, ikke Sportsmen.

En anden Ting vi videnlyk har lært fra amerikanst, reformert Vetsindighed, er denne stormende Haandklop ved alle Leiligheder, ja endog umiddelbart efter vore Andagter. Na hvor det har saaret, ja forarget mig mangen Gang.

„The Lutheran“ (Philadelphia) for 6te April sidstleden har en meget velstreven Artikkel imod „Hand-clapping in Religious Meetings“.

Skulde ønske hele Artikkelens oversat og trykt. Gid Uvæsenet maatte kunne standses ogsaa iblandt os, ved religiøse Møder i alle fald.

Der tør være nogenlunde Enstemmighed iblandt os, at vor Tid er en ny Rationalismens Tid. Men vi bør ogsaa være klar over at dette er Tilfældet ikke bare borte i Tyskland og Norge for Ek., men kanske værre end nogensteds, her i vort eget Land. Men er vi vaagen imod Farene?

Rationalistiske Talemaader har faaet

saaledes sige ind paa os, at det synes aldrig vække den ringeste Opsigt. Hvordan har det gaaet til?

Noget af det værste jeg har hørt af dette Slags, har været fra Talere i saadanne bekjendelsesløse Foreninger med kristelig Farve. Skal faa give nogle faa Eksempler paa slige, nu rent gjængse Udtalelser.

„Det Nye Testaments Forestilling om Gud er altid det af en Fader, aldrig det af en Dommer.—„Hermed forkastes vor Kirkes Retsfærdiggjorelselære, som en „Dommerakt af Gud“. Ligeledes forkastes derved Jesu fædfortrædende Forsoning. Alt der da skal til at lære at forstaa, at Gud er Fader og tro sig frelst. Dette er Rationalismens i k r a s F o r m. Atter: Naar det lød i Haven: „Adam, hvor er du?“ da er dette Samvittighedens Stemme. „Det religiøse Livs Centrum er ikke udenom, men indeni os“.

Heraf følger, at Syndefaldsberetningen, saavelsom det øvrige i Kap. 3 af 1 Moab. maa være Allegori. Thi der staar jo, at det var Guds Røst som lød i Haven, altsaa et guddommeligt Råb udenfra, ovenfra, ikke indenfra det syndige Menneske selv. Men naar Mennesket allerede har Rådet i sig selv, er sig selv nok i saa Henseende, da er det jo bare Evolutionen som skal komme til, og Mennesket skrider fremover ad Fuldkommenhedens Maal.

Endnn et: „Vi tror ikke at Aabenbaringen standfede Pintsedag“. Den samme Aand, der har inspireret Bibelen og 'edet Kirken, bor i hvert Menneskehjerte, som Jesus, kan ogsaa vi sige: „Svad jeg taber, det taber jeg saaledes som Faderen har jagt mig“. Heraf følger: Vi har Guds Ord ligesaavel udenom som i Bibelen. Troende Predikanter er ligesaavel inspirerede nu, som Apostlerne var det.

Saadant som dette hører sig læse isfæng nu, og omtales rosende. Naar nogen bover at løfte Røsten imod, da vækker det Harm og Indsigelse.

Men fordi jeg kan ikke andet, derfor taler jeg og spørger igjen: Er vi Op-gaven tro?

Alt have Lyst til Herrens Lov!

Salig er den Mand, som ikke vandrer i
de ugudeliges Raad, ei heller staar paa
Synderes Vej, ei heller sidder i Spotteres
Sæde; men hvis Øyst er til Herrens
Lob, og som grunder paa Herrens Lob,
Dag og Nat! Sal. 1, 12.

Saaledes lød Davids Ord hin Gang, og saaledes lyder Davids, Herrens Tjeners Ord fremdeles til Værdom og Sjelenes Frelse.

Ordene sigter nærmest til de troende, om hvilket Forhold de skal staa til Gud. Det gjælder at alle, som er kommet i Guds og Jesu Kristi Samfund, at holde sig til Herren og have ham som sin Veileder, saa han blir vort Lyd paa vor Himmelvandring. Fremdeles heder det: salig er den Mand, som ikke vandrer i de ugudeliges Raad. Men hvor ofte hører vi ikke at endog de troende forfeiler sig.

Kjære troende Brødre og Søstre, vi bør
nødsagtig prøve os efter Herrens hellige Ord,
om vort Hjerte er i Samklang med Guds
Bud og Vilje. Gud kræver af os, at vi
skal gøre hans Vilje i Troen. Vi maa
ogsaa bede om ny Naade og Kraft saa vi ikke
skal falde i Satans Snarer. Det gjælder,
at vi maa have Guds Ords Sverd i Bered-
skab og bortviise Fienden og sige: vig bort
Satan! Vi vil kun tjene Gud og vor Herre
Jesus Kristus.

Ja, naar vi bruger Aandens Sverd' som er Guds sande Ord, da vil intet kunne gjøre os Skade, da vil vi vandre vor Pilgrimsgang saa sikkert, og da vil vore Hjerter altid være opfyldt med Glæde og Haab om, at vi skal naa det herlige Land. Ja lad vort Søkendebaand bli stærkere og stærkere for hver Dag, og lad al vor Lyft være til Herrens Gud og Lov.

Jesús er jo de troendes Veileder, saa lad os følge hans Raad og Veiledning. Under vor Vandring i denne Verden er ja mange Ting som vil gaa os imod, men da maa vi ikke blive mismodige, men kun henvende os til Jesús om Hjælp. Han er straks villig til at løfte os op af Sumpen og bære os paa sine Raadens Arme. Lad os ikke bli

trøtte og mismodige, men holde ud i Vøn til Gud, saa vil vi engang saa komme over fra denne Verdens Grædedal, og hjem til Faderens herlige Rige, hvor ingen Sorg eller Død findes mere. Priset være Gud Fader, Søn og Helligaand nu og i Evighed!

Better Schol.

En Bön.

D Herre, prent mig i Sjelen ind,
Din Lov, din Kjærligheds rene Sind,
Giv du mig Kraft fra din Naades Væld,
Lg for dit Rige, dan du min Sjæl,
D, hør i Naade vor Sjeles Naab,
Lg fuld vort Hjerte med Tro og Haab.

For Jesu Kristi din egen Søn,
 Bønhjør i Naade O Gud, vor Bøn,
 Uddriv al Synd og uren Lyst,
 Lad dem ei huses mer i bort Bryst.

Døb du os daglig med Aandens Daab,
Og fyld vor Sjel med dit Lys, dit Haab.

O Herre, lær os din Raades Bud,
Af Hjertets Fylde at synge ud.

Naar Sorgens Taarer i Diet tindre,
Det Hjertets blødende Saar vil lindre.

I Sengen ligger en Magt saa stor,
Den bærer op imod Englekor,

Den hæver op over Jordens Trængsel,
Som frigjort Fugl ifra sit Fængsel.

Og naar mod Livets Avels det tegner,
Naar træet i Dødens Blund bort Hoved
jegner,

D Herre, mind os om det Ord du gav,
At du i Kjærlighed har aabnet Dødens
Grav,

Ei Døden men kun en salig Slummer,
 Hvori vi glemmer Jordens Sorg og Rum-
 mer.

Først da vor Sjæl, fuldstændig frigjort,
Glad og ren sig hæver,

Dg da vor Sang med Jubelflang
Dg Toner rene bærer,

Gud, se i Naade til os alle ned,
Og giv tilslut en evig, salig Fred.

Christine M. Skjoldstad.
St. Paul, Minn.

En sjelden Sag.

Det hører vel til Sjældenhederne, at en juridisk Professor underviser en theologisk Professor i Kristendommens Teori men denne Sjældenhed har dog hændt i Norge, for ikke længe siden. Den bekjendte Nyretnings Talsmand Prof. Johannes Ording angreb en Pastor Bodal for noget han havde skrevet om Menighedsfakultetet, og om Nødvendigheden af, at de Kandidater, som havde faaet sin Uddannelse ved dette Fakultet, kunde faa Ret til at tage Eksamen ved Universitetet. Herom udviklede der sig en hel Strid i Bladene. Og der er det, at Juristen Prof. Taranger tager Ordet og underviser den lærde Theolog Prof. Ording. Overstriften paa Tarangers Skrivelse lød sli: *Nei, dette er ikke Sammenhængen!*

Saa fortsætter han. Det forekommer vel tanhænde noget eiendommeligt og upaafaldet, at en juridisk Professor indlader sig i Strid om aandelige Ting (Aandskamp) med en Kollega i det theologiske Fakultet. Men i det juridiske Fakultet interesserer vi os for alt menneskeligt og overmenneskeligt.

J og for sig er det ogsaa en hellig Blikt for ethvert kristent Menneske og ikke mindst for ethvert videnskabeligt dannet Menneske at træde frem og vidne om sin Tro og Overbevisning. Det troende Lægsfolk er i denne Aandskamp altsfor meget ladt i Stikken af sine dannede Meningsfrænder udenfor Theologernes Kreds. Derfor kommer Striden til at blive en Strid mellem Theologer, altsaa mellem Fogmænd. Menighedsfakultetet som fra Begyndelsen blev betragtet som Opstruanitisme og Trangsyntheds faste Borg, kommer i denne Strid let til kort over for den dannede Opinion. Professoren (Taranger) medgiver at dette i Begyndelsen var Tilfældet med ham selv, men at han senere har forandret Mening. Nu har han et helt andet Syn paa Arbejdet for Indretningen af Menighedsfakultetet. Han betragter det som den vigtigste Tildragelse i Norges nyere Kirkehistorie. Thi, den markerer som intet andet Nødvendigheden af Troens Frihed, og specielt Troens Frihed i

Forhold til Videnstaben. Prof. Ordings Artikel i dette Blads Søndagsnummer, siger Taranger, har fremkaldt disse Anmærkninger, thi den giver et saa grundfalskt Billede af vor aandelige Situation som vel muligt. Prof. Ording siger, at de som kjæmper for en bibelstro Theologi, de kjæmpe for den lutherste Ortodoksi i det 17de Aarhundrede. Intet kan være mindre vigtigt. Den lutherste Ortodoksi i det 17de Aarhundrede er for mig en luftet Bog, som jeg til og med ikke kjender den ringeste Lyft til at aabne. Men der findes en anden Bog, som er bleven mig kjerere og mere dyrebare og mere uundværlig end alle Verdens Bøger, og det er Bibelen, og det vi kjæmpe for, er helt enkelt Bibelens Tro. Det er Jesu Kristi Tro, Kristi Apostlers Tro, og Kristi levende Menigheds Tro. Hvorfor kjæmpe vi for den. Jo, af ingen anden Grund end den, at Bibelens, Kristi og hans Apostlers og hans levende Menigheds ogsaa er bleven vor Tro, vor Frelses Grundvold og vort aandelige Livs Kilde; med denne Troes Hjælp har Bibelen for mig blevet en fuldstændig ny Bog, en Sandhedens Kilde og Aabenbarelse, i hvis Lys jeg ser Gud og mig selv og hele Verden i en foruaret og elysetning. Jo mere jeg i Troens Indertlighed og Hengivenhed fordyber mig i den, og jo mere jeg afsnaar fra at praktisere den, desto rigere bliver min Aand paa Lys og mit Liv paa Kraft fra Hviden.

Derfor er det, at jeg tror paa Bibelens Sandhed og Inspiration. De moderne Theologer maa gjerne for mig kalde dette Ortodoksi eller hvad de behager. Det er mig-suldkommen ligegyldigt. Hovedsagen er for mig, at jeg ved, hvad jeg tror og paa hvem jeg tror, og hvorfor jeg tror. Og det ved jeg. Det er en grundfalsk Paastand, at dette er „forud bestemte Resultat, hvilket Forsvar, est r Sagens Natur ikke kan ste uden Runster og Spilsegteri, Forvrængninger og Fortielse.“ Den, som kan formaa sig til at nedskrive saadanne Ord, er saa totalt blottet paa Forstaaelse af, hvad som bestemmer mit Syn paa disse Ting, og hvad som rører sig i mit Hjerte, at der mellem os ligger en aandelig Afgrund, som ingen theologiske Talemaader kunne overskylle.

Der er en Mthing i Professor Ordings Artikel, som i Grunden kaster et klart Lys over det, som skiller os; det lyder saa: „I denne Stilling klamrer man sig fast ved enkelte, isærevne, særskilt, mirakuløse, bibelske Forestillinger, som man saa kalder Frelsningsfakta og dem prøver og adskiller Mander om“. Hvilke „man“ er det, som gjør dette? Er det alene de bibeltroende i vore Dage, eller er det alene Luther og de lutheriske Theologer i det 17de Aarhundrede? Nei, min kjære Professor, det er selve det nye Testamentet, det er selve Jesus Kristus og Jesu Kristi Apostler, som „klamre sig fast“ ved disse mirakuløse, bibelske Forestillinger, som vi kalde Frelsningsfakta,“ eller er det ikke saa.

Jo hør blot dette: Jesus siger i Joh. 10, 37—38: „Gjør jeg ikke min Faders Gjerninger, saa tro mig ikke, men gjør jeg dem, om I da ikke ville tro mig, saa tror dog Gjerningerne for at I kunne kjende og tro, at Fæteren er i mig og jeg i ham“. Ja viseligen, vi „klamre“ os ind til hans „mirakuløse“ Gjerninger og alle de mirakuløse Fakta, som de Engellerne beretter om ham og som hans Apostler forkundte, og som hans første Menighed lærde paa. Jesu Være er viselig gudsdommelig nok; men Religionshistorien kender ogsaa andre Religionsstiftere, som har efterladt sig Skjønne og gripende Lærdomme, og som har frettet et ophøiet Mennekeliv. Men ingen af dem er Kristus ingen har som han saa gennem de Gjerninger og Fakta, som berettes om ham „bevist“, at han er i Fæderen og Fæderen i ham.

Saa vil her nævne det Faktum hvis Fornægtelse først i disse Dage især sætter os: Kristi legemlige Opstandelse som de moderne Theologer kalde „den tomme Grav“. Jeg ved meget vel, at de moderne Theologer tro på Kristus „Leve“ og at han opstaar i sin Månde, og dette mener de bør være nok. Men hvordan kan dette være os nok, naar det ikke var nok for hans egne Apostler? Da han viste sig for dem blev de forskrækket og fulde af Fregt, og de troede, at de saa en Mand, men han sagde til dem: Derfor er I saa forskrækkede og hvorfor opstaa-

ge saadanne Tanker i eders Hjerter, en Mand har jo ikke Kjød og Ben som I ser, at jeg har, og da de endnu tvivlede, bad han om Mad og aad det i deres Paasyn. Luk. 24. Endog Disiplene trode, at Mander kunde vise sig; men det var ikke det, som her forelaa, det var ingen spiritistisk Seance. Det var ham selv i hans Opstandelseslegeme, som var hans virkelige Legeme og som han havde taget med sig fra Graven. Derfor var Graven tom Og paa dette Faktum bygger Paulus i Romerbrevet en saadan Vegt at han siger, at Jesus Kristus blev kraftig bevist at være Guds Søn ved Opstandelsen fra de døde. Dette Faktum om Kristi Død for vore Synder og hans Begravelse og hans Opstandelse siger han i 1 Kor. 15 var blandt de første, som han selv havde faaet og meddelte Korinterne, og i denne Sammenhæng fremholder han, at om Kristus ikke er opstanden, saa er eders Tro forfængelig, og saa er I endnu i eders Synder. Der ser De, Hr. Professor, hvilken Vegt og Betydning denne Herrens høit benaadede og høit begavede tillagde dette Frelsningsfaktum og fordrer I, at vi skulde stille os indifferente og ligegyldige til Spørgsmaalet om denne Tildragelse er Virkelighed eller kun et Sagn. Gud aabne eders Fine, saa at I kunne se, hvad det her gjælder! Vi staa her just indfor den moderne Theologis største Kræftskade, dens orientlige Agnosticisme og dens Fornægtelse af Underet. Man behøver ikke at læse længe med den moderne theologiske Literatur inden man ser, at her er Maalestokken for deres Syn paa Bibelen. Enhver bibelsk Beretning som indholder noget mirakuløst er dermed paa Forhaand dømt som mistænkt og legendeagtigt. Dette er Præmis, som den moderne Theologi tror sig at burde betale for at vinde Rang og Anseelse som en virkelig Videnskab. Men den ser ikke eller vil ikke se, at Preisen er Theologiens Proklamatur af Verdsliggjørelse og at den gennem denne videnskabelige Kompromittering har kompromitteret Guds Ord og Jesu Kristi og hans Apostlers Vidnesbyrd og den første Menigheds Tro, og i hvilken religiøs Interesse har den bragt dette Offer? Jo, forat skaffe Kir-

fiendommen Indgang hos vor Tids Kultur-
mennesker! O hellige Enfoldighed! Som
om vor Tids Kulturmennesker kunde frelles
fra Synd og Død og Satans Rige gennem
et andet Evangelium end det, som frelste
Fortidens Kulturverden og som a l e n e er
istand til at frelse os alle, Kulturmennesker
og Barbarer. Nei, mine Herrer Theologer,
Kutidens Kulturverden er fuldkommen lige-
gyldig og uberørt af eders theologiske Kul-
tur; thi Kultur har den mer end nok af.
Men det som formaar endog at faa den til at
stanse og lytte, det er intet andet end det
gamle, men evigt unge Evangelium om Frel-
se og Naade gennem Jesus Kristus, Gud og
Mand, korsfæstet og gienopstanden. Forsøg
blot at erobre Verden med eders modernise-
rede Evangelium og I skulle faa se, hvor
langt I rækker. Forgjæves har I ofret
eders Førstefødselsret paa Kulturens Alter,
og forgjæves har I kompromiteret Herrens
hellige! Saalangt Taranger.

Ovenstaaende Stykke har jeg oversat saa
godt jeg kunde fra det svenske Blad „Fak-
lan“. Det kan vel hændes, at det er nogen
som synes, at det er unødvendigt at besatte sig
med disse Ting for os, men vær kun ikke for
sikker! Der findes allerede blandt os Ten-
dentier af noksaa tvilsom Natur, og det er
altid klogest at lære at kjende Fiendens Stil-
ling og Vaaben. Det staar jo at da Menne-
skene sov, da fæede Fienden sin Rante.

S. P e t t e r s o n.

Det sidste Ord.

En fornem Herre, som i et Selskab traf
sammen med Presten N., fortalte denne, at
han selv, naar han havde Tid, ogsaa underti-
den gik til hans Predikener. Men et var
ham ved disse Predikener særdeles paafalden-
de, at de nemlig igjennem saa mange Aar
havde altid blot et Hovedindhold; i dem alle
talte han om Menneskets Syndighed og na-
turlige Elendighed og om Forløsningen ved
Kristus. Da Evangelierne og Epistlerne
gav saa stjont Stof til Afvæksling og saa

mangehaande Themaer, saa havde han ofte i
Stilhed forundret sig over, hvorledes han dog
bar sig ad, at han i enhver Prediken, om det
ikke var før i Slutningen, kunde komme ind
paa denne sin Indlingsgjensstand, og hvorle-
des det kunde lykkes ham altid at komme ind
derpaa ogsaa der, hvor man neppe skulde ha-
ve formodet det.

Herpaa svarede N., at han erindrede en-
gang at have læst om en Prest, som ogsaa i
enhver Prediken, og han holdt mange, for-
kyndte, Livets Vei og den Synderen tilbødte
Vei i Kristus og advarede for Dødens og
Helvedes Vei. „Thi“, sagde hin Prest,
„denne Prediken kunne være den sidste, som
enten jeg holder, eller som dette eller hint
Menneske af min Menighed, som maaske er
nær sin Død, sik høre. Saa vil jeg derfor
ikke forsømme den sidste Anledning til at kal-
de Synderen til Bod og henvise ham til Kri-
stus, paa det at ikke en af de Sjæle, Gud har
anbetroet mig, engang for hans Dom skulde
anklage mig og sige: „Jeg hørte engang en
Prediken af dig, og det var den sidste, jeg
hørte, med et stille Spørgsmaal i mit Hjerte:
Hvad skal jeg gjøre for at blive jalig? Men
du bejvarede ikke dette Spørgsmaal for mig.“
Disse Ord, fortsatte N., har jeg taget til mit
Hjerte og gjør ogsaa efter dem. Jeg knytter
ikke, som De sagde, til enhver af mine Predi-
kener, blot leilighedsvis Kristentroes Grund-
sten, men paa den er alle mine Formaninger
og Bilerelser grundede. Man siger om
mange Mennesker, som altid ville beholde
Ret: De maa altid have det sidste Ord.
Men jeg idetmindste vil gjøre, hvad jeg kan,
til at bevirke, at han, som alene har Ret, me-
dens alle Mennesker er Løgnere, dog kan ha-
ve det sidste Ord til den døende Synders
Hjerte og Ore. Thi man behøver blot at
gaa til Dødsleiet, saa vil man lære, hvad
der, naar det kommer til Stykket, er den sid-
ste Braad og Trøst.

Den fornemme Herre taug eftertænkning,
og blev siden seet oftere og meget mere op-
mærksom ved N's Predikener.

Tal til Klippen.

(Af F. W. Meyer.)

Jeg vil tale til eder om Moses, der skulde ha talt til Klippen, men istedetfor løftet sin Haand og slog Klippen to Gange med sin Stav, hvorfor han ikke fik Lov til at føre Israels Børns Forsamling ind i det Land, Gud Herren havde git dem. 4 Moj. 20, 7—12.

Tænk paa Moses, den store Stikfælle, som havde ført Folket ud af Ægypten, baa ret det som en Fosterfar gennem Ørkenen, skabt det til Folk og ført det til selve det forjættede Lands Grænse—og han døde paa denne Grænse! Hvor sørgeligt, om denne skulde gjenta sig! Om nogle af os, der har ledet Sjæle ud af Fængenskab og Mørke, skulde høre Lyden af Guds Folks Fødder dragende frem gennem Jordansflodens Bandede—og over os kom Dømmen at bli tilbage paa den anden Side. Lad os se til, at vor Grav blir paa den rette Side af Jordan.

J husker Fortællingen: „Herren sa til Moses: Tag Staven og kald Menigheden jammen, du og Aron, din Bror, og I skal tale til Klippen for deres Dine, saa skal den gi Vand af sig; og du skal skaffe dem Vand ud af Klippen og gi Menigheden og dens Kvæg at drikke.“ Det eneste som Moses altsaa havde t gjøre, var at tale. Jeg tænker ikke engang, han havde behovet at raabe. Jeg skulde tro, at om han bare havde talt med sin daglige Stemme, vilde det ha været nok. Der stod Baiauklippen, fremragende og sønsjaldende tæt ved Leiren. Gud ia, at alle Vandets Forraads-kamre var i den. Moses skulde bare tiltale den, og straks vilde Vandpring vælde ud. Men istedetfor at tale til Klippen, slog han den to Gange med sin Stav. Gud var god nok til at lade Klippen udgaa Vand altsaa; thi Folket skulde ikke berøves sin Nødværstighed paa Grund af Førerens Feil. Men der var det, Moses feilet. Han slog slog heftig, lidenskabelig—og talte ikke.

Nu lægger vi Mærke til, at der er to Klipper i Israels Historie. Der er Klippen ved Begyndelsen af det 40de Aar i 2den Mo-

sebog 17, hvilken Moses fik Befaling til at slaa, og der er Klippen ved Slutningen af det 40de Aar, som han fik Befaling at tale til. „Klippen er Kristus.“ 1 Kor. 10, 4. Den første Klippe er Kristus paa Korset, den slagne Klippe, mens den anden Klippe i Færd er den herliggjorte Kristus, han i hvem det behaget Faderen, at al Fylde skulde bo. Kol. 1, 19, ham i hvem vi er blit fyldte.

Tal til Klippen! Lad os stanse foran dette et Dieblis. I sin evige Tilværelse var vor Frelser et med Faderen og Anden, og Guddommens Fylde boende i ham. Derpaa udtømte han sig selv og tog vor Natur paa sig og levet et ringe Liv i absolut Afhængighed af Gud. Som vor Repræsentant gif han gennem Døden og tog os i Døden ind til en hemmelighedsfuld Forening med sig selv. Fra Graven og gennem Graven opstod han og vendte tilbage til Faderen, dog nu ikke alene, men som din og min og hele Menighedens Repræsentant, hvilken i den levende Kristus gif frem for Guds Ansigt.

Det har altid været mig, som jeg hørte en himmelsk Samtale, da Jesus nærmet sig Faderen. Faderen svaret: „Min elskede! Velkommen!“ Og Jesus sa: „Far, jeg har fuldkommet den Gjerning, som du gav mig at gjøre, og nu er jeg kommet til dig.“ Og Faderen sa: „Hvad begjærer du som Løn for alle dine Taarer og din Møie?“ Jesus sa: „Far, at den Helligaand skal bo i mig og mit Legeme i samme Fylde og Overflod, som han bodde hos os, før Verden var.“ Og „det behaget Faderen, at al Guddoms Fylde skulde bo legemlig i ham.“ Og jaaledes blev den opstandne Kristus fyldt med den hele Fylde af Guds Flod, som er fuld af Vand. Dette er Klippen Kristus.

Nu har det behaget Jesus at udvælge sig et Folk af alle Folk, at det skal hjælpes ham i hans store Værk at frelse Verden og føre den tilbage til Gud og underlægge sig alt Herredømme, Magt og Myndighed, at hans Far kan bli alt i alle. Dette er den forunderlige Maade, at skjønt Gud alene kan frelse Verden, vil Gud dog ikke frelse Verden alene. Hvis vi gaar tilbage i den

kristelige Historie og de kjendte Levnetsløb, tror jeg ikke, vi skal finde mange Sjæle, som er bragt til Gud uafhængig af menneskelige Redskaber. Nogle iblandt os har haft en utallig Mængde Samtaler med Mennesker; men jeg tar neppe Feil i at mene, at neppe en iblandt os har talt med en Sjæl, som havde lært Kristus at kjende, men at der var Tale om en menneskelig Formidling, enten ved det talte eller skrevne Ord. Om nogen tænker paa Paulus, da er han et Bevis paa det samme. Thi Kristus sa til ham: „Det er haardt at stampe mod Braadden“; men hvad var Braadden uden Northren Stefamus Ord i Døden?

Til disse Sjæle, som den herlig jorte Kristus drar til sig, taler han saaledes: „Mit Varn! forstaa dette: Jeg forenet mig med sin Natur med dens Sorger og Svagheder, dens Fornedrelse og Skuld, for at du skal la alt dette ligge bag dig og forene dig med mig i al min guddommelige Fylde.“ Der har vi allesammen grebet dette? Jeg overvældes af Bevægelse, naar jeg tænker der paa, at han forenet sig med mig i den Sorg, Svaghed og Dødsfald, som jeg fortjente, og nu er jeg, og vi alle, opreist med ham, at vi har Dod i alt, som var vort. Jeg er indtraadt i Fælleseie med Kristus. Han tog min sørgelige Aro og jeg nyttede hans herlige Aro. Dette er mit Liv hele Tiden.

Nu forstaaar I, hvad jeg mener. Det staar altid for mig, hvad han sa til Peter: „Du stakkels Menneſke, du har mistet din Veilighed til at tjene lidt, og nu kommer disse Skattejamlere og plager dig. Jeg vil tage mig af dem. Gaa og fang en Fisk. Du vil ikke finde to halve Stater men en hel Stater, naar du aabner dens Mund. Tag den og giv den for mig og for dig.“ Na, saaledes var det, at Jesus Kristus steg ned i Syndens store Dybder og steg op til Herlighedens Høider i sin straalende Natur; og han tog Guds Fald ind i denne Natur, og idet jeg ser hen til ham, hvisker han til mig: „Det er for mig og for dig.“ Halle lujah!

Jeg ser det alle. Jeg har intet mere at gjøre med det gamle Liv, som er forbi, jeg har intet

mere at gjøre med Synden, som er tilgit og baadet—det er forbi. Jeg har intet at gjøre med denne Verden og dens Tillokkelser; det ligger bag hans Kors. Jeg er med den opreiste Kristus. Jeg er forenet og forbundet med ham. Jeg er i ham, og jeg bestræber mig for at forbli i ham. Dette er Livet! Nei—jeg bestræber mig ikke! Jeg lar ham bevare mig i sit Samfund. Man kan bestræbe sig for at bli i Kristus med sin egen naturlige Anstrængelse, ligesom man har anstrængt sig for at holde Budene. Sig heller om Morgen: „O, du Guds Aand! bevar Samfundet, bevar Enheden! Selv om jeg ikke føler det, vil jeg regne dermed“. Jeg forstaar naturligvis alle min Mening. Jeg kan ikke altid føle mig brændende og begejstret. Jeg føler mindre og mindre paa den Maade. Jeg gaar meget rolig og koldblodig frem. Men hvad enten jeg føler eller ikke føler, saa regner jeg paa denne Maade: „Du er traadt i Fælleſkab med mig, og du vil ikke forlade mig. Du har sluttet Handelen og har bundet dig for bestandig“. Gaar jeg forvidt? Jeg maa passe paa, jeg maa bevare Aandens Enhed; men o! han bevarer! Han har tat os ind i sig selv, og han bevarer os der. Om vi ogsaa glemmer det, gjør han det ikke. Om vi ogsaa skulde synde, brister Baandet ikke. Smerten er frugtelig, hvis vi synde, og vi kommer til at hade Synden. Men der er Forladelse hos ham, at han maa æres.

Lever I i denne Forening med Kristus? Jeg staar da op om Morgen og sier: „Herre hvad agter du at gjøre idag? Jeg ønsker at gaa med dig“ Jeg har ikke Kristus om at hjælpe eder men jeg ber, om jeg maa hjælpe ham. Han gaar frem, altid frem. Og dit lille Liv er bundet til ham. Og du gaar Verden rundt med Jesus, som Disciplene og Apostlene gik omkring med ham paa Jorden. Han sier: „Vælt Stenen bort!“ eller: „Løs den Aand“ eller: „Gaa fat paa fem Bygbrød“—det er saadanne forskjellige Smaating du faar at gjøre. Saaledes er det, ikke sandt? Naar du kommer til en Vanskelighed i Livet, blir du derfor ikke forældet. Jeg gjør det i hvert Fald ikke. Jeg taler til min Klippe, sommetider blot med en stille Hilsen:

„Jesus, Strømmen komme“. Jeg ser ham staa der i hvert et Møde, i hver en Gudstjeneste, ved hver en Forhandling. Jeg ser ham nu staaende foran mig. Han er der jo altid. Vi sier og ihnger med Israel: „Væld op, du Rilde (4 Mos. 21, 17). Vi modtar ved Tro 'ra Kristus alt det, som hver Stund kræver. Vi begjærer det, vi modtar det, vi bruger det.—

O s e n d e L a m p e r. I er Verdens Lys Lys, ja! Det er det med Lyset, at det altid brænder. Det kan ikke reguleres sin Flamme det brænder og brænder blot, og lærer sig selv op.

Men der er mange, som heller vil være L a m p e r. Dem kan man sfrue op og sfrue ned, og pasie Lyset efter Omstændighederne. De kommer i Selskab, hvor Kristendommen ikke staa i Kurs, og hvor man maaske kan faa Ubehageligheder af at være sin Kristendom bekjendt. Saa sfruer de ned; Flammen bliver saa liden, at den ikke sfrærer nogen i Tineue. De tror, at de skal undgaa Opmerksomhed paa den Vis. Men det gjør de ikke. Naar du sfruer Lampen ned saadan, saa ojer den, og der bliver en væmmelig Dieugt. Og de som man vilde tage Hensyn til og sfrue ned for, de peger paa en og siger til hverandre: Han skal være en kristen, men jeg nu tør han ikke uf. for en jeig Nar!

Men en anden Gang er „Lamperne“ i Selskab hvor der er Stas ved at være gudfrygtig og betjende Herrens Navn ved en Feti eller paa et Møde. Saa sfruer de op saa Flammen bliver saa høi og stor —jo, staa høit over Glasjet! Men saa ojer det igjen. Lite kunde en have Lys til at gaa hen til en Daler og trække hom i Frakten og hviiste „Sfru ned, Lampen ojer.“

Nei—„I er Verdens Lys“, heder det. Og Lyset brænder bare og fortærer sig selv for at lyse. Vokslys i en Krystalkrone eller Talalys i et Aantligmandshjem, det er lige godt. Vare brænd, brænd, brænd!

„Ar. Ugeb“.

Den fangne afrikanske Gut.

For 50 Aar siden var der en Gut i Afrika, som blev tagen tilfange i en af de heftige Krigene mellem Stammerne og solgt som Slave. Stakkars Gut! Først blev han solgt for en Hest. Hans Kjøber fandt imidlertid, at det var et daarligt Bytte for en Hest og tvang hans Herre til at tage ham tilbage. Derpaa blev han solgt for Rum. Kjøberen fandt ogsaa denne Gang, at det var et daarligt Kjøb. Han blev atter bragt tilbage, igjen solgt for Tobak, med samme Resultat.

Inten vilde have den stakkars, ulukkelige Slavegut, som var nær ved at begaa Selvmord, da han blev kjøbt af en portugisisk Handelsmand, som førte ham afsted i et Slavefæb.

Hoor lidet anede den ulukkelige Slavegut, som laa lænket i Læsten paa det overskyldte Slavefæb, hvad Fremtiden vilde bringe ham, eller hvilke store Ting Gud endnu vilde gjøre for ham. En Dag styrede et engelsk Krigsfæb, som var paa Jagt efter Slavefæbe, ned paa det portugisiske Fartøj og befriede Fangerne.

Den afrikanske Gut blev bragt under kristen Paavirkning, døbt og opdraget, og blev Biskop Crowthey, Englands sorte Biskop i Afrika, hvor han har grundet en Mission, som har baaret gode Frugter.

Det vilde blive en lang Historie at fortælle alt, hvad han har gjort for sit stakkars Folk i Afrika, hvorledes han har beskæmpet Slavehandelen, prediket for Mennekesædere, atter og atter er bleven taget tilfange, og hvorledes Herren har bevaret ham under alle Farer. Femogtyve Aar efterat han var bleven gjort til Slave, fandt han sin gamle Moder; hun blev kristen og døde under sin Søn Biskopsboligs gjestfrie Tag.

Han tönte Glasjet.

Han var en ganske ung Mand, som elskede sine Forældre og var dem en lidig Søn. Ved Hjælp af sine fattige Forældre, som vilde gjøre alt for deres kjære Søn, var han

kommen til den store By for at studere og udvifle sine Tøner. Alt tydede til at gaa ganske godt. Han var afholdt af sine Kamerater og Lærere for sin gode Vilje og hurtige Lærenemme, fik mange Venner, kom meget ud paa Visit og i Selfaber. Overalt, hvor han kom, var han vel seet og afholdt som et fortræffeligt ungt Menneske; kunde tale med om alle Ting, talte fire udenlandske Sprog foruden sit Modersmaal. Men aldrig havde nogen endnu seet ham tomme et Glas Vin eller anden Spiritus. Han havde med Glans staaet Proven lige overfor Kameraterne, til han i et Selfab, hvor det var mange unge, baade Herrer og Damer, blev fristet til at tomme det første Glas. Der blev nemlig denne Aften servéret en meget fin Vin, og da en ung Dame blev opmærksom paa, at den unge Mand ikke rørte sit Glas, tog hun sit halvtømte Glas og bød ham at klink paa Selfabets Velgaaende. Alles Blikke blev rettet paa disse to. Han tømte Glasset, og da begyndte hans Livs Ruin. Han kunde klink med Damer, saa og saa med Herrerne.

Tre Aar er gaaet. Han er blevet en Dranker, en uheldbredelig Mand. Alle Vennerne har han mistet; de gode, gamle Forældre gik i Graven af Sorg.

En Dag blev han mødt af en gammel Kamerat, som vilde hjælpe ham til en god Plads; men han maatte stoppe at drikke. Svaret var: „Jeg kan ikke; men hvis du vil gjøre mig noget godt, saa fortæl alle unge om mig, hvad jeg var, og hvad Drif gjorde mig til.“

Kureret for Gjerrighed.

En Prest besøgte en Dag en rig, gammel Frøken, der var bekendt for sin Gjerrighed; men from og gudsfrygtig vilde hun ogsaa være. Den gamle Dames Gjerrighed gik saa vidt, at hun ikke vilde hjælpe sine to dngtige og brave Søstersønner med et lidet Laan til at drive Forretningen med. Hun havde heller ikke Raad til at gjøre noget for Guds Rige med sine Penge. Naar hun gav noget, var det kun en ren Bagatel.

Dette vidste Presten. Men den gamle Dame blev meget fornøiet over Prestens Besøg. De talte da en Stund sammen. Da Presten skulde gaa, kom hun med sit Album og bad ham skrive lidt deri. Presten tog Pennen og skrev: „Nogen kom jeg fra min Moders Liv, nogen skal jeg vende did tilbage“ (Job. 1, 21.) Derpaa tog han sin Hat og gik.

Da Presten var gaaet, læste den gamle Frøken, hvad han havde skrevet. Det var først en bitter Bille at døie. Hun blev høilig fornærmet paa Presten. Men efter som Ordene fik sænke sig ned i hendes Hjerte, bøiede hun sig under dem, gik i sig selv og blev ved Guds Raade en troende Kvinde.

Men Følgen var, at hun gav sine Søstersønner de nødvendige Penge til Forretningen, og det ikke som Laan, men som Gave. Og hun begyndte ogsaa at anvende sine Penge til Guds Riges Udbredelse. Hun ydede store Summer til forskellige kristelige Anstalter, til Missionen og lignende. Men hun blev ikke fattig af det. Ivertom, hun blev rig paa det bedste af alt: Glæde og Kjerlighed. Men Prestens Vers lod hun male med gyldne Bogstaver paa fint Papir og hængte det op paa sin Væg.

En daarlig Gavnildhed.

En Prest prekte en Gang over de Ord: „Hvad gavner det Mennesket, om han vinder den ganske Verden, men tar Skade paa sin Siel?“ (Math. 16, 26). I Lobet af sin Tale kom han blandt andet til at si, at mange tar Skade paa sin Siel derved, at de var for gavmilde. Da han nu merkede at Tilhørerne spidkede Øren og saa med Forundring paa hverandre, som om de vilde si: „Hvad mon det skal bethyde?“ saa gjentog han hine Ord med høitidelig Alvor og forklarte dem nøiere saaledes: „Mange“, sa han, „besøger Kirken, hører Predikenen og uddeler den, naar den er forbi til høire og til venstre. Den første Del af den, sier de, er til denne Mand, den sidste til denne Kone; hine Formaninger passer paa de og de Personer, og disse Trudslar angaar de og de Syndere. Saaledes gir de hele Salen bort og beholder intet deraf for sig selv. De gaar udenom Ordet og anvender det kun paa andre istedetfor at anvende det paa sig selv og si: „Du er Manden!“

Kinamissionen.

Aarsberetning for Hauges Synodes Kinamission 1910.

(Fortsættelse.)

Skvad vort Arbeide herude angaar, da har vi ogsaa iaar haat Stene i Veien, baade store og smaa. Det har ofte seet mørkt ud for Missionen, men til Guds Ravn's Pris kan vi sige: Herren har afvælt Hindringerne og lagt Tingene tilrette for os.

Vi har sørget men ikke som de, der ikke har Haab, og Herren har trøstet os.

Vi har været ængstelige paa Grund af urolige Forholde sidste Aar og Forsommer; men Herren stillede Stormen. Gjennem Aar og Dyrstid har den ældgamle Gud hegnet omkring os.

Kometen kom og med den forfærdelige Rygter blandt Folket i de brede Lag, og det var ikke frit for, at vi frygtet ogsaa, men vi trodde paa Gud, og vi fik erfare, at vi var i hans Haand. Glad var vi paa Folkets Vegne, da Kometen forsvandt i det fjerne Vesten og ønskede til Gud, at han aldrig mere vilde vise sin Herlighed i Form af Kometer, indtil Evangeliet faar bragt dette Folk Kristendomsbet.

Den protestantiske Mission havde forberedt Folket ved Foredrag og Plakater før Kometen blev synlig, for at forhindre Oprør, og det skal siges til Guds Ravn's Ære, at Guds Folk den Gang havde Held og Velsegnelse med sig. Tak ske Gud, som ordnet det saadan, at vi fik fortsætte Arbeidet i Fred. Han styrer fremdeles Verdens Ror, men vi er som frelst gennem Ilden.

Oprøret i Hunan sidste Aar kom aldeles ikke uventet. Det var svært uroligt blandt Folket før Bylden brød ud siden blev det bedre.

Vi sympatiserer dybt med Missionerne, som der led store Tab, men vi priser Gud, som sparede Missionærernes Liv. Det er Missionærernes Liv, som er Missionernes kostbareste Eiendom.

Det mangler ikke paa Hindringer i A.

beidet herude. Men den Gud vi tjener, som gaar med os, er større end alle vore Fiender, og ved ham fejrer vi! Maa vi og faa Naade til at gaa frem der, hvor han aabner Veien for os, men aldrig true os frem der, hvor Veien er stængt.

Det er de lyseste Udsigter for Evangeliets Seier i Kina. Den kinesiske Regjering arbeider nu for Alvor med at forbedre det i det ydre—i moralsk Henseende. Men de har intet at frembyde af det som kan gjøre Mennekets Hjerte godt, og her er da vor Opgave, og gid den kristne Kirke kunde forstaa, hvilken Anledning den just nu har, som maaske aldrig vil tilbydes igjen i dette Land. Naar man her affaaffer Afguderne, da maa det være vor Pligt at bringe dem Rundskaben om den levende Gud. Og vi frygter for at mange af disse Reformere og Paavirkninger af Ydver verden vil i Fremtiden bli en Hindring for Evangeliets Fremgang.

Maa Herren nu ved sit Folk føre sin Sag til Seier!

De keiserlige Edikter har været udsendt med Kraft det sidste Aar. Man klager rigtig nok over at Regjeringen er veik, men vi maa ikke glemme hvilket kolossalt Foretagende det er at gennemføre Reformere i dette store, gamle Rige.

Man reformerer nu lige fra Kvindens Fødder til Mandens Haarpisk, og Opium haaber vi ved Guds Naade snart vil bli en Saga i Kina. Polygami tables nu af Moralsforkjæmper som et nationfordærvende Onde der bør affaaffes. Man har begyndt at føle sig frem med tvungen Skolegang. Ja, man har iaar endog gjort Forsøg, for første Gang i Kinas Historie, paa at samles til Parlament. Vi haaber, at der vil bli mer af Retsfærdighed i det nye Styre. Det gamle er raadtent.

Mange af Kinas kraftige Mænd er vandrædt bort i det sidste, og ikke faa er sat ud af Embede.

Flere af de store Stjerner paa Missionens Himmel har slutnet. Men de har dog sat et u dødeligt Merke igjen i Kirkens Historie herude. Gamle Dr. John, som har arbeidet i Kina en Mennefsalder, har nu vendt

tilbage til Barndommen igjen. Han vil dø i Kina.

Den Stilling som den kinesiske Regjering nu indtar til Ydverden, og da især til Amerika, vil være en Hjælp i Arbeidet. Man ved nemlig at fortælle at Kineserne og Amerikanerne er de bedste Venner, og de to Riger vil beskytte hverandre mod Fienderne.

Besignede Lysglimt herude i dette Mørke er Foreningstanken og Samarbejde. Det er en stor Magt og vil bli større, haaber jeg.

„De unge Mænds kristelige Forening“ har bundet Anerkjendelse saavel blandt Hedninger som kristne.

Det store evangeliske Møde som blev afholdt i Hankow sidste November, hvor Repræsentanter fra alle Hold af dette store Rige mødte frem forat afværte Hindringerne og hjælpe hverandre, vil uden Tvil bringe stor Velsignelse i Arbeidet. Saa har man Raadforsamlinger i hver Provins en Gang om Aaret, hvor man hjælper og støtter hverandre og søger saa meget som muligt at enes om Arbeidsmethoder.

Vor Fælleskonferens har bragt os ikke liden Velsignelse. Det er bare at ønske, at alle lutheriske Missioner kunde ta Del, men paa Grund af daarlige Kommunikationsmidler har man hidindtil været forhindret.

Vi har allerede erfaret Velsignelsen af Verdenskonferencen i Edinburgh. En Kineser ved Verdenskonferencen bønfaller Kristenheden om mere Enhed i Arbeidet i Kina—en Bøn der stiger op fra dette Folk!

(Fortættelse.)

Pastor Breidablik besøger Duluth.

(Indsendt ved L. M. H.)

Israelsmissionæren som han med Ret kan kaldes, virkede i Bethesda Menighed en Uge og talte til store Forsamlinger hver Aften. Dog var det ikke Israelsmissionen, dette store Råb, han egentlig kom her for at tale til os om. Han kom her nemlig paa Indbydelse fra Menigheden for at være Pastor Aulstad behjælpelig med en Række Ophængelsesmøder, som af Menigheden var bestem-

te, og maa Gud faa velsigne de mange levende Vidnesbyrd, som han under disse Møder fik Anledning til at aflægge. I den korte Tid han var her, fik han lade Himmelslyset falde ind paa Mennesker i alle Stillinger og Forholde. Maatte nu Hjerterne her paa dette Sted blive blødgjorte ved Jesu Kjærlighed og Varme under Guds Raades Sol og bevarede, saa de ikke ved Vigegysdighed eller Modsigelse mod Guds hellige Ord udslukker den Gnist, der i disse Dage blev antændt, og Herre tilluk du deres Hjertes Døre for Verdens Lyst, at Sjælefienden ikke skal nedtræde den Sæd, som bl. v nedlagt i dem. Gud opvæk og opdrag dig i dem en ny troende Menighed.

Alt kommer nu an paa, at vi annammer Herren i en ydmyg Tro, naar han atter ved denne særegne Anledning har banket paa vore Hjertes Døre. Da skal de ensfoldige, dog kraftige Predikener, som Pastor Breidablik holdt, i ganske fortrinlig Grad tjene til at bane Veien for Herren til Folkets Hjerter. Ved inderlige Formaninger, ved at fortælle Træk af Guds Helliges Liv, søgte Pastoren at skaffe Frelsen Indgang hos sine Tilhørere og Gud Herren skænke denne sin Tjener Raade, Visdom, Ensfoldighed, Benlighed og Trofast til Fortsættelse i Arbeidet, som ikke vil blive uden Frugt. Det skal fremkalde Klarhed i Frelsens Rundskab. Det skal overbevise os om, at Jesus Kristus maa være Livet i vort Liv; Jesus Kristus maa forherlige alle Afsnit af dette vort fattige Pilgrimsliv, og tilsidst maa det klare Skin af hans Retfærdighed, Kjærlighed og Seiersmagt straa som Morgenstjernen i Døden.

Tilsidst hav Tak, Hr. Pastor, hjertelig Tak fra os alle, fordi De kom herop. Tak, Tak for alt sammen.

Du naadige Herre før og drag os, at vi maatte opvokse midt iblandt Græs som Piletræer ved Vandbække. Maatte Guds Ord hos Esaias finde Anvendelse paa os: Denne skal sige: Jeg er Herrens, og denne udraabe med Pris Jakobs Ravn, og denne skal skrive med sin Haand: Herrens er jeg, og Israel skal han bruge som Hædersnavn. Amen.

Fra Arbeidsmarken.

Menighedsfolket ved Wallace, S. D. har været samlet hos sine Prestefolk, Pastor og Mrs. L. J. Odland, for at ønske dem til Lykke i deres nye Hjem og bragte dem en Pengegave.

I den stille Uge holdtes fire Aftenmøder i St. Peters Menigheds Kirke i Red Wing. Tirsdag Aften talte Past. Holter, Onsdag Aften, Prof. Schmidt, engelsk med Aftergang, Torsdag Aften Prof. Wee med Aftergang og Fredag Aften, Prof. Himle.

Prof. Christian Stokstad blev ordineret paa Konferensen i Fancheng, Søndag den 19de Feb. 1911. Past. Landahl holdt Intimationstalen og Past. Wold Ordinationstalen og udførte Ordinationen, assisteret af Pastorerne Landahl, Trygstad og Adland. Foruden vore Missionærer, var alle Missionærer fra Det Sv. Ev. Missionsforbund tilstede og to af Brodersamfundets Missionærer. A. O. D.

Menighedsblade. Det blir nu ganske almindeligt at udgive Menighedsblade især i de større Byer. Pastor Walstad er Redaktør for „The Weekly Reminder“ i Immanuel's Menighed i Chicago, Pastor Simonson er Redaktør for „Hyrderøsten“ i Immanuel's Menighed i St. Paul. „The Lutheran Intelligencer“ er netop begyndt at udkomme i „The First Lutheran Church“ i Pontiac, Ill. med Pastor Bruce som Redaktør. Alle disse Smaablade er pene og interessante og gjør uden Tvil et godt Missionsarbejde i den Kreds, de nærmest er bestemt for.

Missionssekretær Dahle har planlagt en Inspektionsreise til Hunan i China, men den er foreløbig udsat paa Grund af Besten. Dahle har nu arbejdet i Missionens Tjeneste i 40 Aar. Han er Kommandør af Jædsel; kom for første Gang til Madagaskar Binteren 1870. Han havde studeret ved Missionskolen i Kristiania

og senere i Tyskland. I Antananarivo, Madagaskars Hovedstad, oprettede han et halvt Aar efter sin Ankomst en Presteskole. I 17 Aar opholdt Dahle sig paa Den, de 10 sidste som Missionssekskabets Tilsynsmand, men i 1887 reiste han hjem, for at overtage Sekretærstillingen efter Past. D. Gjøløw. Om Arbejdet paa Missionsmarken siger Dahle, at i Zululand har det gaaet smaa og tungt. Efter 67 Aars Virke er kun 600 døbt. Paa Madagaskar har Arbejdet baaret bedre Frugter, idet der er 130,000, som er blit døbt. „Skand.“

Past. Duea i Blue Earth City skriver den 5te April: „Igaar havde vi en heftig Kamp med Saloonelementet, her var da Byvalg. Vi vandt med 18 Stemmer. \$5,500 City Bonds blev betalt dette Aar og \$500 som det kostet Byen ved Contesten ifjor. Disse \$6000 var Aarsag til, at Skatten blev højere i 1910. Dette benyttede da Saloonelementet som Grund for at Saloonen skulde ind igjen i vaar. Men vi mødte dem der. Disse \$5,500 skulde været betalte i 1909, men da var der ingen Penge i Kassen trods \$7000 Licencepenge, og fra udsatte man med Betalingen til dette Aar, naar vi ikke havde nogen Licencepenge! Ja Saloonfolket kjæmpet haardt og Vryggerierne var interesseret paagrund af sine „cold storage“ Huse for Iowa Shipment. Men Folkets Samvittighed var vaagnet, saa det var en Lykke at se det. Man vilde have borgerlig Retfærdighed, og man saa, at Licencepenge er Blodpenge. 532 Stemmer, det største Antal i Byens Historie, blev kastet, endog det regnet hele Dagen. Jeg var paa Farten hele Tiden og Rorserne tog livlig Del i Kampen. Forrige Aar vandt vi med 4 Stemmer og dette Aar med 18. Altsaa en stor Opmuntring. Vi føler glade og takker Gud for Seiren.“ Vi gratulerer Broder Duea! Du siger, det tager Arbejde og haard Kamp, og deri har du sandelig Ret. Det skal være vist, at en saa gammel og forhærdet, men af saa mange elsket Fiende, som Drikkebievelen, slår ikke for et par Silkehandsker.

Undskyldning.

Da jeg skrev lidt om min Tur til Moscow, Idaho i „Budd.“ No. 11, var det Meningen, at skrive Sandhed, men Feil sneg sig ind. Da det kanhænde har saaret nogen, vil jeg bede om Undskyldning. Jeg mente det til det gode Fremme og til Opmuntring. Maa Gud rigeligen faa velsigne det gode, som gøres over alt til manges Frelse.

A. S. Trygstad.

Bekjendtgjørelser.

Hauges norsk evangeliske lutherske Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil, afholdes ovennævnte Møde i Red Wing Seminariums Kapel, begyndende med Prediken Kl. 10 Formiddag Onsdag den 7de Juni 1911 og fortsætter, om Forhandlingerne kræver det, til Onsdag Aften den 14de Juni. Følgende Sager foreligger til Forhandling:

1. Mødets Organisation.
2. Formandens Indberetning.
3. Valg af Embedsmænd.
4. Samfundets Missioner,
 - a) den indre.
 - b) den ydre.
 - c) det engelske Arbejde og Virksomheden ved de høiere Skoler.
5. Samfundets Skoler.
 - a) Red Wing Seminarium.
 - b) Jewell Lutheran College.
6. Bethesda Børnehjem.
7. Trykkeriet, Boghandelen og Samfundets Møde.
8. Indtillinger fra Kirkeaaet.
9. Samfundets Finansier.
10. Foreningsagen.
11. Ritualsagen.
12. Arbeidet blandt de unge.
13. Church Extension.
14. Missionssuperintendentposten og Formandsembedet. Henstillet til Menighederne. Ref. 1910. Page 252.
15. Det religiøse Samtaleemne.
16. Andre foreliggende Sager.
17. Foredrag ved Pastor L. J. Oppedahl, Ref. 1910 Pag. 194.

M. G. Hanson, Form.

N. J. Pöhre, Sekr.

Alle, der har Indberetninger til Aarsmødet, bør mærke sig, at efter vore reviderede Ordensregler maa de indsendes til Formanden (ikke til Sekretæren) før den 10de Mai. Glem ikke dette.

Bestyrelsesmøde.

Minamisjonsbestyrelsen møder i Seminariets Skolebygning, Red Wing, Minn., Tirsdag den 6te Juni 1911, Kl. 2 Eftermiddag. Alle Medlemmer anmodes om at møde frem til den bestemte Tid.

Alle, som har noget at fremlægge for Bestyrelsen vil behage at indsende samme til Bestyrelsens Formand, inden den 31te Mai.

A. D. Oppgaard, Form.

J. J. Rendahl, Sekr.

Om Gud vil, afholder S. D. Kreds et Møde i Platte, S. D., den 28de Mai og følgende Dage. Mødet begynder med Kirkeindvielse Søndag, hvorpaa følger Samtale over Hebr. 2, 1—4. Kom mange, Prestier og Lægsfolk, med Bøn om Strømme af Naade.

D. D. Bergb.

A. M. Mannes.

Den nordlige Jowas Indremissionsforening holder et Møde i Little Sioux Menighed, Past. L. D. Wigdahl's Kald, 5—7 Mai førstkomende. Taler over Hebr. 4, 14—16. Styds vil møde i Langden og Fjostoria den 5te.

B. B. Olsen.

A. Shaw.

S. Dak. Indremissionsforening vil paa Indbydelse afholde sit 23de Aarsmøde i Trondhjems Menighed Past. L. L. Kervigs Kald fra 21de til 23de Mai 1911. Samtaleemne Jacob 1, 22. 27 og Sal. 110, 3. Tilreisende tager til Trene og Volin, hvor de vil blive mødt med Styds Dagen før Mødet.

J. J. Dakland,

L. A. Vadheim.

Paa Indbydelse fra Bethlehem's Menighed, Swan River, Flathead County, Montana, afholder Rocky Mountain Kreds af Hauges Synode et Kredsømøde fra 18—21 Mai 1911. Mødet begynder den 18de paa Formiddag med Prediken. Samtaleemnet: Rom. 8, 12—17. Styds møder de beivgende Dagen før Mødet i Somers paa G. R. Banen. Kom mange Venner til Mødet; og bed om, at dette Møde maa blive et velsignet Møde.

J. F. Adrian sen.

Paa Indbydelse fra Curran Valley Menighed, Past. D. L. Borgens Kald, afholder Red Wing Kreds et Samtaleømøde i nævnte Menighed fra 24—26 Mai førstkomende. Samtaleemnet blir Esaias 55, 1—7. Tilreisende gaar til Taylor, Wis. Maa Gud give et velsignet Møde.

C. C. Holtz.

J. J. Dahle.

Østre Minneſota Indremiſſionsforening indbydes af Paſt. C. M. Larſon og Ege-lundſ Menighed, Rice Co. Minn. til at holde Samtalemdø hos dem den 2—4 Mai førſtkommende. Mødet begynder førſte Dag 10.30 Formiddag. Til Teſt har Preſt og Menighed valgt Lut. 13, 11—32. Maa Herren faa velſigne enhver, ſom kommer til Mødet. Skyds møder ved Ruſſin, Minn. en Station øſt fra Faribault paa C. M. & St. P. Banen den 1ſte Mai, Kl. 4 Eſtermiddag fra øſt og 6.20 Eſtermiddag fra veſt.

G. S. Greſeth.
V. J. Paulſon.

Paa Indbydeſe af Frankes og Morningside Menigheder i Paſt. J. S. Oſens Kald, S. Daſ. afholder S. D. Indremiſſionsforening Møde i Frankes Menighed den 31ſt Mai og 1ſte Juni. Samtaleemne: Eſeferneſ 2, og i Morningside Kirke 2den og 3de Juni. Samtaleemne Fil. 3, 18, 21. De beſøgende ſom kommer paa Jernbanen afhentres i Platte.

J. J. Daſland.
V. A. Badheim.

Paa Indbydeſe fra veſtre Inmanuels og Nathanaels Menighed ved Wallingford, Iowa, vil den nordlige Iowas Indremiſſionsforening holde ſit Møde der, om Gud vil, den 20—22 Mai 1911. Mødet holdes i Kirken i Mil øſt fra Wallingford. De, ſom kommer fra nord, kan komme frem Fredags Aften; Toget ſtandſer der da. Toget ſom gaar Lørdag Kl. 10 ſtanſer ogſaa. Paulſrud prediker den 21de paa Formiddag. Samtaleemnet er Joh. 3, 16—21. Huſt paa, at Beſtyrelſen møder hos V. E. Gundersen i Wallingford den 19de om Aftenen. Kom alle og vær tilſtede. Ligeledes holder ſamme Forening et Samtalemdø i Vinden Menighed, Paſt. C. S. Halvorſens Kald, ved Thompson, Iowa den 31de Mai og 1ſte og 2den Juni førſtkommende; alſaa et tre Dages Samtalemdø. Samtaleemnet: Ab. 3, 14—22. Gud velſigne da vores Møder og ønskeligt er det at diſſe Møder maatte bli vel beſøgte af baade læg og lærde.

B. B. Oſen.
A. Shaw.

Foreløbig ſkal vi undertegnede faa gjøre følgende Oplyſning:

Madison Kredſ af Hauges Synode afholder, om Gud vil, ſit ſtore Ungdomſte-vne i Spicer, Minn. Paſt. Ivar A. Johansenſ Kald den 21de til 25de Juni. Et ſtort Teſt vil for Anledningen blive opſat lige paa Bredden af Green Lake. Alle

Sangfør og ellers enhver Ungdom inden Kredſen, der kan ſynge og der agter ſig til Stevnet bedes herved om at praktiſere følgende Sange:

Frydetoner 1ſte Bind No. 4, 22 B, 44, 48, 109, 118.

Frydetoner 2det Bind No. 20, 34, 42, 57, 74, 106.

Alle vil her gjøre ſit allerbeſte, naar vi ſom kommer til Stevnet ſætter alleſammen til et Kor. Et udførligt Program for Stevnet vil ſnareſt mulig blive bekendtgjort.

L. J. Oppedahl, Form.
Ivar A. Johansen, Sek.

The Fourteenth Annual Convention of the South Dakota State Luther League will be held in Sioux Falls on May 12, 13, 14, 1911, commencing at 10:30 o'clock A.M. on Friday the 12th. Convention Theme: "Thy Kingdom come." Full program will be announced later.

LEWIS LARSON, Chairman Ex. Com.

Kvitteringer

Til fattige teologiſte Studenter ved Red Wing Seminar ved Magnus Johnson fra Bethesda Mgd. 3 Søndagsſkole. Jewell, Ia. 5.96

G. W. Schmidt.

Til Mødefering af et Bærelſe ved Red Wing Sem. Hospital: Ved Pastor J. A. Johanson fra Brimroie Mgd. 3 Kbf. 33.00

Gjertelig Taſt

G. W. Schmidt.

Til Spiſeſkeer ved Red Wing Sem. Boardingclub fra Venner ved Roland, Ia.: Indiamlet ved Mrs. S. S. Lura og Mrs. J. Goversen
Indiamlet ved Mrs. John Evenson
Indiamlet ved Mrs. Joe Tvedt

Gjertelig Taſt

Mrs. G. W. Schmidt.

Minneapolis, Minn., Apr. 13, 1911.

I desire to acknowledge hereby the receipt of \$15.00 for the Scandinavian Home of Shelter, Minneapolis, Minn., from the Dorcas Society, Bethany Church, Radcliffe, Ia., by Mae Britson. Yours very Respectfully.

C. H. Lundstrom, Treas.
712 13th Ave. S.

Himles Bog.

En Beretning om Boxeroprøret og Riſtenforfølgelsen i Kina 1900, ſamt en Overſigt over de ſtandinaviſke Miſſioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Shirtingsbind koſter den \$1.00. Du tjener Miſſionen ved at kjøbe Bogen. Send Ordreſ til

C. Lilſethun,
Red Wing, Minn.

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salmebog, udarbejdet af Kællekomiteen fra Den Førene Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede afsluttet Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Uplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i præstet Skirtingsbind med Stindryg og sælges for 50 Cents pr. Eksempplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

U o m m e f o r m a t .

I almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt

isprængt Snit 1.00

Im. Morocco med Kors og Kalf samt

isprængt Snit 1.00

I Morocco og Guldsnit, mygt Bind. 1.40

I Morocco og Guldsnit Prægtbind. 1.50

I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind. 1.75

I Kalvestind og Guldsnit, Prægtbind 2.00

Bare Salmerne.

No. 5. I almindeligt Stindbind. 50c

No. 6. I almindeligt Stindbind med forgyldt Kors og Kalf 60c

No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. I ægte Morocco, Prægtbind. 1.25

No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Færsringer 1.40

Oxford Indbinding, ægte flexible Morocco, med omhyiede Kanter og Guldsnit og Færsringer 2.50

D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og omhyiede Blomster. 2.25

F. Indb. i blaat flexible præstet Kalvestind med Guldsnit og Færsringer. 1.80

G. Indb. i sort flexible præstet Kalvestind med Guldsnit og Færsringer. 1.80

Ordres indsendes til

C. Villemthun, Red Wing, Minn

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

I Hæfter paa 100 Stykker 25 Cents.

I Hæfter paa 250 Stykker 50 Cents.

I Hæfter paa 500 Stykker 80 Cents.

I Hæfter paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn

FORGET ME NOT

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price 40 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy Price 15 cents.

Sowing and Reaping Price 15 cents.

A Good Investment. Price 15 cents.

Ralph, the Orphan. Price 15 cents.

The Better Way. Price 25 cents.

Promises Fulfilled. Price 25 cents.

Melnore Parish Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn

Nye modtagne Bøger.

Missionslæsning. Af Past. Peder Dreher. Med nogle Bidrag af andre Forfattere. Med en Masse Billeder, hovedsagelig hentet fra Missionsmarken. 478 Sider. Smukt indbundet..... 1.00

Hans Nilsen Hauges Udvalgte Skrifter. Uforandrede, saaledes som han selv skrev dem. 406 Sider. Indbundet 1.00

Guitarlegeren. Mandelige Sangsætte med Akkompagnemang for Guitar. Samlede, oversatte og forfattede af M. M. Gimse. 205 Sider. Shirtingsbind..... 0.70

Guitar-toner. En liden Samling af aandelige Sange udsatte for Guitar-spil. Samlede og udgivne af H. Langeland. 88 Sider. Shirtingsbind..... 0.35

Ordnesguttene. Af Pastor R. Rasmussen. 262 Sider. 3 Papbind..... \$0.60
Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75

Sømanden paa Hav og i Havn. Af Pastor R. Rasmussen. 240 Sider. Papbind 0.60
Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75

Paa de to Veie, eller Billeder fra Rejsen mellem Buggen og Graben. 1ste Del 87 Fortællinger, 128 Sider. 2den Del 65 Fortællinger, 128 Sider. Udgivet af O. M. Andersen, Minneapolis, Minn. 3 Shirtingsbind 0.50

Aug. Herman Franckes Himselfart og Seiladsen fra Babel til Ranaans Land. 1b S. Hæftet 0.05

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper- rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 25 cents, net.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nilsen Hauges. 3 Kabinestørrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bibelske Billeder

i mangefarvet Ljetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus velsigner de smaa Børn; 2. Jesus i Bethsemene; 3. Den tornekrønedes Frelser; 4. Jesus paa Korset; 5. I Midten den ophandne Frelser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelskeshistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remembrance“. Dette Billede forestiller ogsaa „Rock of Ages“, og nedenunder er trykt nogle vakre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Vinjer, hvor man kan nedskrive Navn osv. Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar **„Leif Erikson“** med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaien i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life B'g., St. Paul, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baade Daabsattesten og Omflaget er lithograferet i mange Kulører. Billeder, Bibelscener og Salme-

beret er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndset Silkesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Duzin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

- No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.
- No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.
- No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.
- No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.
- No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Folketalender for 1911.

Denne lille Bog bør du eie. Den er ogsaa iaar udfærdiget udstyret, har godt Læsestof og 6 Billeder. Dertil giver den Adresserne paa Pastorer og Professorer i alle norske lutheriske Kirkesamfund. Den koster porto-frit tilsendt 10 Cents. Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Jærlig Blyndstning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Venlig Hilsen"; "Bøn"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjærlighed."

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best Wishes"; "Blessed are they who have not seen and yet have believed"; "Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorer sendes til Prof. Julius Voraas, 417 3d Str., Northfield, Minn.

Benge til Synodklassen (heri indbefattet Skoleklassen, Konvalescen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. R. D. Eitrem, Creston, Ill.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betjendsda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quells, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norske evangeliske lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendelsesvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Om Thomas; 2. Prof. Sven Otebal; 3. Er vi Opgavne tro? 4. At have Hyl til Herrens Lov; 5. En Bøn; 6. En sjelden Sag; 7. Det sidste Ord; 8. Tal til Klippen; 9. Den fangne afrikanske Gut; 10. Han tømte Glaset; 11. Rureret for Gjerrighed; 12. En daarlig Gabmildhed; 13. Kinamissionen; 14. Past. Breidablik besøger Duluth; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Betjendtgjæreller; 17. Bitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 17 }

Torsdag den 29de April 1911

{ 43de Aarg.

Synden skal ikke herske.
(Indsendt af A. O. Oppegaard.)

„Vad derfor ikke Synden herke i eders
bødelige Legeme, saa I hude dets Lyster.“
Rom. 6, 12.”

Der hører vi først, at Synden endnu er tilstede, ligesom Luther herligen udlægger det i en Gloje: „Mærk, de hellige have endnu onde Lyster i Kjødets, hvilke de ikke følge.“ Thi naar hverken Synden eller dens Lyster mere var tilstede hos de troende, saa behøvedes jo ikke den Formaning, at de ikke skulde lade dem herke. Men deri bestaar just den alvortige, fænde Kristendom, at uagtet Synden er der, den dog ikke herker. Men da herker Synden, naar Mennesket begynder at indvilge i saadan Synd, lader den behage sig, saaat det vil gjøre den og gjør den virkelig. Dermed herker Synden. For Eksempel: Der er endnu ogsaa hos de troende et saadant lyndigt Kjød, at undertiden nogle unyttige Lyster og Tanter paakomme dem. Dette er Kjødets Lyst. Gjør dette straks Mennesket ondt, bedrøves det derover, at saadanne Ting falde det ind, modstaar det Lysten og udfører den ikke, saa har det betaget Lystens Herredømme. Men naar det omgaaes med saadanne Tanter, har Velbehag deri, søger at udføre dem, trakter efter Velighed dertil, saa er det ikke længere en blot Lyst, men da herker den, og dette kan da ikke bestaa med den fænde Kristendom. Fremdeles: Der indtræder en Velighed til med Uret at tilvende sig noget. Den onde

Lyst efter gjerne at have det, som ikke tilhører ham, opstiger hos Mennesket. Det er Kjødets Lyst. Lader han sig derved bevæge, saar han tænker: Ja jeg vil se til hvorledes jeg skal bære mig ad for med Vold eller Lyst at bringe det i min Besiddelse—søger han Velighed til virkelig at gjøre dette, og naar nu denne Velighed kommer, benytter han den da til at tilvende sig det fremmede Guds,—da er Gjerrigheden Mester, den herker,—og det er mod den fænde Kristendom. Og hvo der gjør saadant, han er ingen fænde Kristen, eller ophører at være en saadan. Men vistnok vedbliver han at være det, naar han modstaar saadanne Begjeringer og ikke udfører dem. Fremdeles maa dog endnu dette iagttages, at det endnu ikke er nok til den fænde Kristendom, naar man ikke gjør det Onde med sine udbortes Lemmer; thi derafra kunde andre verdslige Grunde afholde mangel; men heller ikke i Sjelen maa vi lade den onde Lyst herke, saaledes at man ikke nærer den i sit Hjerte, ikke heller glæder sig ved den eller dog uden Modstand taale den hos sig. Vi maa ikke alene ikke udbortes tilfælde Jlden at bryde ud i Flammer, men ogsaa indvortes efter Gvne søge at slukke den. Thi i det indre kan ligesaavel en Herken finde Sted. Til Eksempel: Uagtet mangel letfærdig, forat undgaa udbortes Stjændsel, ikke bedriver Utugt med sit Legeme, har han dog Velbehag i sine indvortes onde Begjeringer, nærer dem og forlyster sig dermed. Gjør denne herker Synden i Hjertet. Vige-

saar hos en, der er et andet Menneske fiendsk og, endstjønt han ikke formaar at gjøre ham noget ondt eller frygter for at gjøre det, dog med Vilje nærer og pleier sit Had i Hjertet, hos denne hersker Hadet i Hjertet ogsaa uden den udbortes Handling og udelukker Mennesket fra den guddommelige Naade. Vid man altsaa ret forstod, hvad Syndens Hersken betyder. Thi vi maa ikke blot skjule Synden i Hjertet, men virkelig døde og afskaffe den. Altsaa har Paulus vist, at Synden ellers naturligtvis hersker hos os, aldeles ligesom en Konge over sine Undersaatter, og omendstjønt den er voldsom nok, saa er dette dog det allerhyndværdigste, at Menneskene selv have Velbehag i saadan Tjeneste, og saasnart Lysterne er der, er ogsaa Mennesket villigt til at adlyde dem. Men saaledes skal det ikke være; toertimod skulle vi saameget mere unddrage os en saadan Tjeneste, som vort Begeme er dødeligt, og vi ikke vide, hvor snart vi maa for Dommen.

Spener.

Frelserens Kamp.

Og da han stred haardt med Dødsangest, bad han heftigere, men hans Svød faldt som Blodsdraaber ned paa Jorden. Lukas, 22, 44.

Saaledes finder vi, den store Mester og Frelser Jesus Kristus, stridende mod Djevelen; thi denne er eders Time og Mørkets Magt.

Dødsangest havde Jesus, og det for dødelige Mennesker. Seier vandt Jesus, og vi skal seire, ja mere end seire ved ham, som elskede os. Tænk hvilken Kierlighed, at give sit Liv i Døden for at redde og frelse Fiender.

Du store Synder og du fine Verdensmenneske, se paa Jesus, naar han lider under Trykket af min og din Synd, og se, om det er lidet, naar Syndebyrden, trykker Blod ud af det hellige Begeme, og læg Mærke til Bønnen, saa skal han blive anderledes at se til, ogsaa mere værd, end som en almindelig Sten i Verdensbygningen.

Jesus siger selv i Aab. 1, 18. Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste og den leben-

de, og jeg var død, og se, jeg er levende, i al Evighed. Amen. Og jeg har Helvedes og Dødens Røgler.

Denne har Gud givet os til en Frelser, en Naadegave fra vor Fader, og jeg undres paa, hvad vi skal blive Vidne til paa Opstandelsens Morgen, naar vi skal se ham igjen, som stred haardt med Døden for vor Skyld, idet han bad. Han har sagt til os, beder saa skal ogsaa I saa, og derved, at vi erkjende ham skal den retfærdige min Tjener retfærdiggjøre de mange.

Hvor mange skal findes retfærdiggjorte, af eder Væsere, paa hin den store Dag, naar han sees igjen, naar Jorden begynder at røre sig, og Gravene aabnes og forvandlede og forherligede Stiktelser kommer tilshne. I Kristus Jesus, skulde vi alle blive salige, ved Troen paa Forsoningens Kraft.

Du, som endnu er i dine Synder, vend om til Gud. Du, som ikke har det godt, hvorfor vil du ikke begynde idag og tale med Jesus om din Sjæl, før det bliver forsent.

John Snøen.

Eier du Jesus?

(Mel.: Moder, jeg er træt osv.)

Om du eied alt men ikke Jesus,
Var dit Liv vel værd at leve da?
Kunde vel dit Hjertes Uro stilles,
Med de Ting, som evigt vil forgaa?

Om du eied alt, men ikke Jesus,
Var den Rigdom værd en livslang Strid?
Og er Fordeglæden værd at nævnes
Med en liden Stund af Jesu Fred.

O, hvor tomt er alt i vide Verden!
Uden Jesus er kun Synd og Nød,
Uden Jesus er og Evigheden
Ihel Mørke, Graad og evig Død.

Om du eied Rigdom, Guds og Vre,
Og blandt Mennesker et agtet Navn,
Men ei noget Haab i Evigheden,
Og for Livets Farkost ingen Havn.

Om du eied Rigdom, men ikke Jesus,
Og hans Kierlighed til Korsets Død,
O, hvilken i hele vide Verden
Skulde du vel fly i Hjertenød?

Om du kunde leve uden Jesus.
O, hvor var det da at dø engang,
Uden Jesus i den mørke Dalen,
Uden ham i Evigheden lang.

Nu har du alt, ja alt i Jesus,
Vægedom for alle Hjertets Saar,
Ingen Synd, som ikke kan forlades,
Ingen Død, som ikke han forstaar.

Om du eied Jesus, bare Jesus,
Og i vide Verden intet mer,
Og saa eier du dog alt i Jesus,
Han som Liv og Overflod dig gir.
Høje Mærke holt.
„Hjerdøsten“.

Hvor skal Linien drages?

Den Linie, som her spørges om, er naturligvis Linien eller Grænsen mellem troende og vantroende. Spørgsmaalet er vist nok berettiget og tidsmæssigt; thi der er altfor mange, som arbejder paa, at faa denne Linie saa uflac som muligt, og det er i Grunden ikke noget nyt; thi der har altid været især to Slags Folk som har besøttet sig med dette Arbejde. Den ene Part bestaar af nogle, som gjør Fordring paa, at være sande kristne og den anden Part bestaar af fine moralske Kirkefolk, men som dog er uomvendte. Dele Folk bliver enige om et Kompromis, at er, de slaar af lidt hver, og saa kan de jo saaledes i mangt og meget, som de mere eller mindre aldrig kan eller vil gaa med. Arbejdet udføres meget fint. Kvintetter bruger et Ord som hedder Nuance eller Nuancering, det bestaar deri, at de begynder f. Eks. nedefra med en Farve, som er næsten sort og saa gaar det saa udmærkeligt over til grønt og saa lysner det mer og mer, og saa gaar det over til gult, og saa lysner det mer og mer indtil det øverst er lysegult eller næsten hvidt. Ingen kan sætte Fingeren paa et vist Sted og sige: Her begynder den anden Farve. Det ser ud til, at det er noget lignende, som mange nu holder paa med, og det sørgeligste er, at mange af dem som er flittigste i denne Nuanceringkunsten, det er ofte de mere oplyste, af hvem vi havde

Ret til at vente det modsatte. Og det værste er, at dette Arbejde synes især at gjøre sig gjældende ved vore Skoler. Det var vel ikke saa farligt, dersom det kun gjaldt forskellige Slags Vægfolk, men jeg kjender f. Eks. til, at en Professor reiste til Norge med en Flok af sine Studenter forat musikere, og Hr. Professoren holdt tildels Taler for Folket, og blandt andet en Tale, hvori han i høie Toner roste den store Fritænder Isien, og roste det norske Folk, som havde fostret en saa stor Mand! Senere reiste et lignende Musikkorps ud i Vesten og stansede paa Veien i en By, hvor de bekendtgjorde, at de vilde spille med Auspicier af en derværende Musikband, som tilhørte de hemmelige Foreninger. Jeg ved ogsaa, at endel Lærere har anbefalet Bibels og Bjørnsons Skrifter til Studenterne. Deraf skal de lære sig til at tænke og derved vil de kunne lære sig Veltalsheden. Jeg har ogsaa hørt, at en Del af disse Studenter som mener, at de har slugt al Verdens Videnskab, at deres Tro paa Bibelen har været ganske tvetydig. En sagde, at han naturligvis tror, at Guds Ord er i Bibelen, men vi tror nu ikke at saadanne Historier som om Jonas i Fisken, kan være bogstavelig sand, og Skabelseshistorien er jo, kan jo ikke være sand! Sligt faar vi ofte høre af vor Tids oplyste Ungdom. Jeg er saa heldig, at jeg har faat mig tilsendt et Blad fra Sverige, som kaldes „Kallan“, som grundig gjendriver al denne saakaldte mere Forskning og Bibelkritik. Jeg vil da heller tillade mig at anbefale dette Blad, og saa mange af Prof. Vater Bøger, som de kan saa fat paa, ved Siden af den gamle Bog, Bøgernes Bog, Bibelen. Kan I komme tilbunds i den, saa tænker jeg, at I har nok, og da har I noget virkeligt, og ikke bare de lærdes Formodninger og Hypoteser. Ja, vi kan nok have Anledning til at spørge: Hvor er Linien? Dersom nogen af os Vægfolk vover at modsigge disse lærde Herrer, saa faar vi straks høre, at vi ikke forstaar os paa sligt, vi er for uvidende, og som Følge deraf bliver vi Beslismister. Nei, mine lærde Herrer, vi er ikke Beslismister, men det rent modsatte, vi er heller Optimister, paa Grund af, at vi holder

os ubetinget til den gamle Bogen; thi den gjør ingen til Besfimist, men snarere til Optimist. Se følgende Steder: Jesus sagde: Jeg er Verdens Lys; hvo som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have Livslys. Joh. 8, 12. Jeg er et Lys, kommen til Verden, forat hver den, som tror paa mig, ikke skal blive i Mørket. Joh. 12, 14. Men I, Brødre, er ikke i Mørket, saa den Dag skulde som en Thv overraske eder; I er alle Lysets Børn og Dagens Børn, 1 Thes. 5, 4, 5. Alle de, som er bleven delagtige i dette aandelige Lys, de ser ogsaa Vinien nogenlunde klart. Der forekommer en hel Del Sager og Ting i det daglige Liv, hvorom der er delte Meninger, saasom om Kjøb og Salg og Omgang med verdsligsinde Menneſker. At købe og sælge er jo i og for sig selv ikke Synd, men det er jo nødvendigt for vor naturlige Eksistens, og dog er det mange, som her er gaaen over i n i e n indtil de er bleven besnærede af Rigdoms Begierlighed. Se Math. 6, fra 19de Vers til 34 og 1 Tim. 6, 6—11. Lyften efter at blive rig har lidt efter lidt sneget sig ind i Hjertet, og saa har de ofte gaaet Skridt for Skridt saa de har kastet sig ind i de vildeste Spekulationer, og saa tildeels endt med en skammelig Konkurs. Det er jo ikke saa skjelden at her kommer nogle Slags Agenter som opfordrer Folk til at tage Share i en eller anden naturligvis meget indbringende Forretning. Det er ofte Guld, Sølv eller Røber Grubler; eller er det i store lønnende Plantager eller lignende, jo da har de Penges! Men i mange Tilfælde viser det sig snart, at det hele var Humbug. Na, saa er de bleven bedragne for sine Penges. Ja vist, men jeg har sagt om slikt før og siger det her, at det var tilpas for dem! Det Tab og den Vergelse havde de undgaaet, dersom de havde givet Agt paa, hvor i n i e n var. Saa er det en hel Del mindre Ting, hvori det er noksaa vanskeligt at ikke gaa over Vinien, saasom Ungdomsforeninger, Sangøvelser og lignende. Dette er jo noget, som enhver Menighed bør holde gaaende, men det har ofte vist sig, at det er noksaa vanskeligt, at holde det inden Kristendommens bestemte Linie. Ogsaa disse hyppigt forekommende

Surprisepartier har ogsaa en Tendens til at gaa over Vinien. Det er jo ikke nødvendigt for kristne at nævne slikt som Basketpartier, Theater og lignende. Det hører jo udelukkende til den uomvendte Verden og de ved, ikke af nogen saadan Linie.

Nu kan jeg vel tænke mig, at nogen vil sige til mig: Kan da du vise os, hvor Vinien gaar? Ja, for min egen Del saa ved jeg det ganske bestemt i de fleste Tilfælde; thi i den gamle Bogen er Vinien noksaa klart optrukket og hvis I er villige til at følge dens Vejledning, saa skal jeg pege paa nogle af dens Grændsemærker. Alt hvad I gjøre i Ord eller Gjerning, det gjører alt i den Herres Jesu Navn, takkende Gud og Faderen ved ham. Kol. 3, 17. Bare prøv nu ved alt, hvad I foretager eder, om I kan med god Samvittighed gjøre det i Jesu Navn. Hvad enten I æde eller drikke, eller hvad I gjøre, da gjører alt til Guds Ære. 1 Kor. 10, 31. Læg Mærke til, at der staar alt hvad I gjøre. Skifter eder ikke lige med denne Verden osv. Rom. 12, 2. Drager ikke i et fremmed Aag med de vantro; thi hvad Fællesskab har Retfærdighed med Uret. Eller hvad Delagtighed har en troende med en vantro? Derfor, gaar ud fra dem og frastiller eder, siger Herren, og rører ikke noget urent! Og jeg vil annamme eder. Læs det hele fra 14de Vers til Enden af Kap. 2 Kor. 6. Jeg kunde jo citere hundreder af lignende Steder, men dette faar være nok, og jeg synes, at dersom det er os oprigtigt om at gjøre at finde Vinien, saa vil disse faa Steder være nok, saa de ikke videre behøver at spørge hvor Vinien er.

S. Pettersen.

Nu. Kjøbmanden assurerer ikke sine Varer, naar Stormen allerede raser og Telegrafsen har meldt, at hans Skib er stødt paa Grund. Nei, han gjør det, mens Solen lyser og Luften er klar—inden Skibet endnu har forladt Havnen.

Handle du paa samme Maade.

Nu er den behagelige Tid.—

Efterbemærkninger.

Fr. Redaktør!

Tillad mig at gjøre følgende Efterbemærkninger til mit Stykke i sidste No. af „Buddæreren“ om Religion og Korrst ved vore Skoler:

1. Jeg finder, at J. M. C. A. skjelner mellem „active“ og „associate Members“ inden Foreningen, og at Unitarer kun kan opnaa at være det sidste. Unitarer kan altsaa ikke opnaa Stemmeret. Ligeledes afkræves af fulde Medlemmer en nok saa klar Kristen domsbekjendelse. Naar jeg trods dette benævner den „bekjendel esløs“, da vil enhver forstaa, at der tænkes paa kirkelig Bekjendelse. At Foreningen udfører et stort, og i mange Henseender, godt Arbeide, iærlig i de større Byer, det er vistnok uægteligt. Men, at den er et virksomt Middel til at bevare vor Ungdom for den lut heriske Kirke,—det er det, som er Spørgsmaalet.

2. Jeg vil ikke være forstraet saaledes, at jeg udtaler nogen Dom over de Mænd, der særlig virkede for Indførelsen af J. M. C. A. her hos os, eller over deres Arbeide. Ligeoverfor disse unge Mænd nærer jeg den største Respekt.

3. De Udtalelser, der efter min Mening er rationalistiske, og derfor yderst farlige, har jeg ikke sat i Forbindelse med nogen Person ved nogen af vore Skoler.

To af Udtalelserne har jeg direkte fra Talere ved J. M. C. A. Møder holdt i Byen her, og hvor en Skare af vore Studenter var nærværende, og to har jeg indirekte.

4. Grundet paa Omstændigheder, fin der jeg det rettest ikke at fortsætte min Skridelse om „Korrst“ for nærværende. Vilde helst overlade det til nogen anden.

M. D. W e e.

Past. Krogstad tager Afsked i Madison.

Madison, Wis., 7de April 1911.

Pastor F. A. Krogstad og Hustru har nu forladt os. De reiste idag og Skilsmis sen var tung. Krogstad holdt sin Afskeds-

prediken her den 26de Mars, og talte over Amos 4, 12: „Bered dig at møde din Gud.“

Det var en gripende og alvorlig Tale. Ja alvorlig nok til at opvække den sikreste, sovende Synder. Han sagde blandt andet, at det var tungt at skilles, men det tyngste var, at han maatte forlade saa mange ufrelste; han kom til Madison, sagde han, og fandt mange ufrelste Sjæle, og han maatte forlade mange af dem ufrelste. Han bad om Tilgivelse fordi, han ikke havde talt og prediket saa alvorlig, som han skulde og burde. Men jeg vil saa Lov at sige dig, kjære Krogstad, at dine Predikener har været alvorlige og indtrængende nok til at opvække en død, saa hvis at nogen Sjæl i Trefoldigheds Menighed i Madison gaar fortabt, saa er det ikke din Skyld eller Guds Skyld, men deres egen, thi du har gjort, hvad der har staaet i din Magt for at drage Syndere til Jesus, men Frugterne har jo været smaa; men dit Arbeide har dog ikke været forgjæves, og naar du skal modtage din Krone, saa blir der vistnok nogle Stjerner i den ogsaa i fra Madison.

Han sagde, at han ikke havde prediket saa meget til de troende, som han skulde have gjort, men mest til de ufrelste, og deri har han gjort ret; thi de troende har ogsaa faaet Føde, Styrke og Opmuntring paa Bonnemøderne, som de ufrelste har mistet.

O, hvor sørgeligt at se, at Frugten af Guds Ord er saa liden. Kirkefolket sidder ved et dækket Bord og holder paa at dø af Hunger, og ved en rindende Kilde og holder paa at tørste ihjel. Maatte Gud af Naade saa opvække vort slumrende norste Kirkefolk og det snart.

Bare alle Prester i vore Kirkejamfund vilde fremhælde den forsøfste Frelser og være saa ivrige til at drage Syndere til Jesus, som enkelte er, saa vilde der ikke være saadan Mæsse af aandelige døde Kirkefolk i vore skandinaviske Menigheder.

Naar Krogstad kom til vore Huie paa

Besøg, saa tog han altid frem Bibelen og læste et Guds Ord og knælede ned og bad til Gud for os alle. Lyttelig den Menighed, som har en saadan Sjelesørger! Saa vil jeg sige dig, kjære Krogstad, Tak for altsammen! Tak for din Opforelse! Tak for hver Bønne- stund, vi havde sammen, baade i Kirken og i vore Hjem. Tak for Besøgene ved Sygesengen. Og Tak, Mrs. Krogstad, for alt, hvad du gjorde for os. Du var ogsaa alles Tjener. Gud alene kan lønne eder.

Ja, det var tungt at skilles; thi det var sterke Bænd, som bandt os sammen, men det er jo ikke saa længe, vi skal være adskilte, snart er vi hjemme og da skal vi aldrig mere skilles. Kom os ihu for Naadens Trone og især mig og mine. Gud velsigne eder derude i eders nye Hjem.

Eders ringe Medstrider for Kronen

H. L. H a n s o n.

Fra McCallsburg, Iowa.

Jeg vilde gjerne saa Lov til gennem „Budbæreren“ at bringe min hjertelige Tak til den, som har sendt mig Bladet, og det for et helt Aar. Jeg har derigjennem fundet megen opbyggelig, belærende og opmuntrende Tilskyndelse til at søge det ene fornødne, som er Sjælens Frelse. Vi finder, at det er sandt, hvad vi har lært fra vor Barndom, at Guds Ord er klart nok for den som ret omgaaes dermed, enten han er læg eller lærd. O maatte vi dog engang blive kloge som Slangar og enfoldige som Duer, saa skulde vi nok komme til at elske hverandre som Jesus bod. Maatte vi, det lutheriske Kirkefolk her i Amerika, ydmyge os for vor Gud og erkjende, at vi har feilet i mange Stykker, saa skulde vi snart erfare Velsignelsen deraf. Det glæder mig at erfare, at dette Kirkeorgan ikke befatter sig med unyttige Bærespørgsmaal, thi derved vil vist saa vindes for Himmel og Salighed.

Hermed en broderlig Hilsen. Deres med Agtelse B. K. J o h n s o n.

Fra Wheelock, N. D. og Omegn.

Den 16de Febr. havde vi den Glæde at saa Besøg af Ole Blifre fra White Earth, N. Dak., som da reiste som Emisær for Turtle Mt. Kredz af Hauges Synode. Der blev da bestemt to a tre Møder hver Dag, Lørdag undtagen. Mange samledes omkring Guds Ord. Mandags Aften den 20de Febr. var T. K. Overland og Ole J. Rodne fra Harv, N. D. saa venlige at komme til os for at være med og deltage i vore Opbyggelsesmøder. Disse tre sammen med Stedets Prest reiste fra Sted til Sted og fra Menighed til Menighed i undertegnede's Kald i omtrent tre Uger. Det var Tanken at holde paa lidt længer, men grundet paa at Slædeføret begyndte at forlade os og Veiene blev ufremkommelige da for en Tid, saa maatte vi slutte lidt før end tænkt var. Vi er dog glade og taknemme ige til Gud og Brødrene for den Tid de var her og for de varme og alvorlige Vidnesbyrd de aflagde iblandt os.

Foruden de almindelige Møder saa brugtes Tiden til Husbeføg og privat Samtale med Folket. Det erfarede's ret ofte, at Guds Aand var med og virksom paa Hjertene til Sjæles Bættelse og Guds Børns Opbyggelse. Er saaledes overbevist om, at disse kjære Brødres Besøg og Vidnesbyrd iblandt os, ikke var forgæves; thi, om ikke saa mange, saa er her dog dem, som da gav tilkjende, at de var træet af Livet i Synden og at de længtede efter Fred med Gud. Her er ogsaa dem, som efter den Tid i Fællesskab med andre har lydeligt begyndt at paatale Gud og har fundet Livet i Guds Søn.

Det er stort, at her er nogen, hvem Herren har givet Gaver til at tale Guds Ord til Opbyggelse, som er villige at reise ud med Livets Evangelium til sine Medmennesker, for saa liden Løn, som vore Emisærer har og at der er andre, som uden nogen Lønning, mere end gjerne vil slaa Følge med. Men vi skønner, at det er ikke for timelig Bindings Skyld, ei heller for magelige og for Rjødets behagelige Stunder, at dette gøres.

Vi har Grund til at tro, at det er Guds Værelse og Sjæles Frelse, som ligger dem paa Hjerte.

Vil gjerne saa sige til alle Vægbrodre, som lever Kristus i sine egne Hjem og Husbølag og i hvis Hjerte Gud har nedlagt Trang og ligedan givet Evner til at tale Guds Ord i Menigheden til dens Opbyggelse og Vækst, dersom de paa nogen Maade har Anledning og Udkomme for det, saa saa en eller flere med dere, som har et godt Vidnesbyrd, og reis ud og besøg Prester og Menigheder som maatte ønske det. Den, som er drevet af Kristi Kjærlighed i en saadan Gjerning, den skal Gud rigelig belønne ikke alene i aandelig Forstand, men ogsaa timelig. Er forviiset om, at her og der, i en Hænde allermest paa Missionsmarkerne, sidder flere Prester og Menigheder, som hjertelig længes efter Besøg af Troesbrodre. Tænk paa de mange Missionsprester som sidder med mange Menigheder og vidtstrakte Kald. De kan kjøre, saa at sige, baade Dag og Nat, men endda ikke naa til Halvdelen af, hvad de føler, at de burde komme rundt til. De gaar og tænker, at paa flere Steder bortover Prairien bor Familier, som man skulde have besøgt, Sjæle som man gjerne vilde saa tale privat med om Frelsen i Kristus. Naar man saaledes gaar der træet og udmattet følende paa det tunge Anivar, som hviler paa sig, da er det ofte, at Modet vil falde og Hænderne synke. Hvileken stor Gjerning og velsignet Arbejde udfører ikke den eller de, som er villige at reise ud og hjælpe en saadan i Arbeidet, opmuntre ham tilligemed Menighederne. Brødre i Kristus, her er endnn Anledning, ved Guds Naade, at forskaffe sig Stjerner i sin himmelske Krone og her er mange Meg, som Gud vil, at vi skal bære ind i den himmelske Ladde. „Og er du varm for Herrns Sag, skulde du da staa tilbage? Snart kommer Dommens store Dag; hvordan vilde det dig behage? Tænk, om du skulde møde frem for at anklages haardt af dem, som ei du her vilde hjælpe“. „Hvad I har gjort imod en af disse mine mindste, det har I gjort imod mig“.

Som enhver kan forstaa af det ovenfor

ansorte, saa er her enkelte troende rundt paa disse Trakter ogsaa, som baade beder og arbejder for Sjæles Frelse. En Dugge er det, at tale med dem privat og velsignet er det, at se dem i Foramlingshuset, hvor de baade indeligt og i Enthed sukker efter Aandens Ald over de foramlende, ja over det hele Setlement. De gjør en stor Gjerning. Maa Gud saa skænke dem Bestandighed i Troen indtil deres sidste og salige Ende. Men vi tør ogsaa trygt sige, at her findes flere, som ved Guds Aands Paavirkning føler sig ganske ulukkelige i Synden, som er begyndt at se sin sande Tilstand og som længes efter Fred med Gud. Disse synes at ligge en mere paa Hjertet end nogen anden, i hvorvel man elsker alle til Salighed; thi det er ikke nok, at man bare blir vakke, der maa Gjenfødselse til, en hel og fuld Overgang ifra Mørket til Lyset, ifra Satans Magt til Gud, ellers gaar de fortabt trods sin Vækkelse og gode Forsætter. Dog, der er stor Trøst i alle Guds Forjættelser, men ikke mindst i den at: „Han som har begyndt en god Gjerning i eder, skal fuldføre den indtil Jesu Kristi Dag.“ Vi har derfor det Haab, at den Sjæl, som føler sig betyngt og besnæret af Synden skal blive sat i Frihed. Den, som Sønnen saaledes faar frigjøre, den er virkelig fri. Men saa alvædeligt som det er, at lægge Merke til, at Guds Aand er virksom paa Hjerterne til Frelse og at der ifra enkelte af disse er begyndt at opstige Længsler og Bøn om Frelse ifra Synd, saa bedrøveligt paa den anden Side, er det, at maatte være Vidne til, at her er mange, som lever i Synd saadanne som er Kristi Korsets Fjender, hvis Ende er Fortabelse, hvis Gud er Bugen og som sætter sin Værelse i sin Skjendsel, de attraar de jordiske Ting. Maa Gud i Naade saa forbarme sig over disse forblinde; til Fortabelsen fortfarende, ulukkelige Mennesker, førend det bliver forsent.

Tilslut en kjerlig Hilsen til alle „Budbærerens“ Læsere.

Venligst,

A. L. Stueland.

Fra Fargo, N. D.

Da jeg ikke har seet noget i „Budd.“ fra Fargo, N. D. vil jeg paa Opfordring med Redaktionens Tilladelse, forsøge at sende nogle Linjer.

Nogle saa Haugianere har forvildet sig ogsaa hid. De gjorde som andre Flyttefolk, naar de flytter til en ny Plads, sætter de Hus paa nyt og ordner sig, som bedst de kan.

Der er kun 4 Familier og tænk, de var saa formastelige, at de lagde iver og organiserede Menighed. De kaldte den staute, snille Nordlændingen, Pastor Johanson fra Horace til at betjene sig.

Kirke har de ikke endun, men den svenske Augustana Menighed har været saa venlig at laane dem sin Kirke, naar de ikke bruger den selv, men saa kan vel ikke det gaa i Længden; til dels møder de ogsaa i Husene.

Var der ikke nogen som spurgte, men tjere, kan de da lønne Presten for sit Arbejde, da der er saa saa. Alenei, det Slags Arbejde lønnes ikke med Dollars, det er for usælt det. Der var en som sagde, jeg vil betale dig, naar jeg kommer igjen. Han vil give dem K i g e t, H e r r e n s G l æ d e, siger han, og de er fornøiet med det, ja ikke alene fornøiet, men de synes, det er saa alt for meget for den ufuldkomne Tjeneste, de har udført, men Overhyrden siger, ja du faar have det; thi det var saaledes Faderen behageligt. Leiesvenden betales med Dollars og lidt Menneſkeere, men Arven faar de ikke, den hører Vornene til.

Menigheden har ogsaa en Kvindeforening og den arbejder vist nok saa bra, man kan vel ikke vente det saa storflagent.

I Vinter begyndte vi ogsaa en Ungdomsforening. Den møder kun en Gang i Maanedn endnu.

Vistnok har de andre norske Menigheder Ungdomsforeninger, men naar vi saa paa alle de Faldgruber, som Satan har sat op ogsaa i denne By for at fange vor norske livsglade Ungdom, saa syntes vi, vi kunde ikke sidde med Hænderne i Skjødets som tause og ørkesløse Tilskuere og se paa, at den ene efter den anden gik under.

De valgte Revramoen til Formand og Alfred Lønner til Viseformand. Den tæller nu 30 a 40 Medlemmer. Møderne begynder med Andagt og til dels et Formaningsord. Saa har de sit Program, bestaaende af Sang, Deklamation, Musik og nogen afslut-

ter med Bøn, derefter serveredes Forfriskninger. Alt er anlagt paa at forædle Sindet hos de unge, drage det bort fra Verdens Svinemast og hæve det opad til Gud.

De unge liker at have os gamle med, og vi er glad ved at saa være med dem. Det er ja fornøieligt at se paa, med hvilken Orden og Sømmelighed alt udføres paa disse Møder. Det arter sig som de alle var Børn af en Familie og enhver gjør sit til at saa det hyggeligt. Vi gamle gaar hjem med Tak til Gud i vore Hjærter, fordi han har ladet det lykkes for os saa vel.

En Prest sagde: her er meget stygt i Fargo, megen Styggedom og det var sandt, men saa er her ogsaa meget godt. Guds Ord blir forkyndt i Lands og Kraits Bevisning, saa man maa tage en Beslutning enten for eller mod Sandheden; O hvor jeg har ønsket, at alle Brestre i denne By havde Salt hos sig selv at taste i denne raadne Måske, saa det begyndte at hvie ret alvorligt inde i Hjærterne, da vilde Jesu Saar og Blod saa helt andet Værd, end det nu har, for de fleste.

Før jeg slutter vilde jeg saa sagt til „Buddæreren“ Læsere om disse saa stulde blive saa frække at bede dig om en Haandsrækning til Forsamlinghus, kast ikke Bengepungen i Brønden den Dag og sig, du intet har, gjem dig heller ikke bort. Disse har maaske hjulpet mange af eder efter Evne og saa er det ikke mer end billigt, at du gjør Gjengjæld, naar du kan.

Broderlig Hilsen til alle „Buddæreren“ Læsere, B.

RESOLUTION OF CONDOLENCE.

Whereas, it has pleased God in His infinite mercy and wisdom to take from the home of Prof. E. W. Schmidt, Mrs. Marie Eisteinsen, the mother of Mrs. Schmidt, we, the students of Red Wing Seminary, desire to extend to those who remain to mourn her departure our sincere and heartfelt sympathy.

May He, who doeth all things well, comfort and console the bereaved survivors in their grief; and may He grant them a happy reunion with the departed mother in the heavenly home.

Furthermore, be it

Resolved, that a copy of this message of sympathy be given to the family of Prof. Schmidt, and that it be published in „Buddæreren“ and „The Hemnica.“

D. Halvorsen O. R. Bolstad
Carl Knudtson A. M. Knudsen
Committee.

Kredsmøde.

Nova Kreds afholdt et fristeligt Samtale-møde i Hanges Mgd. ved Decorah, Ia., 14-16 Feb., Pastor Masmussens Bald.

Mødet aabnedes med Prediken af Pastor N. Oerlund over Luk. 12, 49.

Samtaleemnet Luk. 15, 11-24 indledes af Pastor Sandven.

Grunden til denne Lignelse er udtalt i det andet Vers af dette Kapitel. Det var saa paafaldende for Hørlærerne det, at Jesus antagne Syndere og aad med dem. Det var noget, som de ikke kunde forstaa. Og lige urimeligt er det for Hørlærerne idag. Her, de forstod ikke Bevæggrunden til denne Medlidenhed. De vilde ikke ha noget med disse Syndere at gjøre, som det viste sig, at Jesus vilde ha fat i for at give dem Livet, der beitaar i at tjende den eneiste sande Gud og den han udiendte Jesus Kristus. Hørlærerne havde sat disse „Toldere og Syndere“ ud af Betragtning. Men ikke Jesus havde. Han kunde og vilde ta sig af dem. Hvad synes du Læser om dette? Er det bitt stort for dig dette: „Denne annammer Syndere og æder med dem.“ Jesus vilde saa iagt Hørlær ved disse Lignelser, at hans Kjærlighed var saa stor, at den indbefattede alle Menneſter.

Der er mange, som har iagt Farvel til Hærs Hjem og draget ud med sin Del af Gieendommen, langt ud i det fremmede Land. O, hvor trist. Hvorfor drage ud? Ja, hvorfor drog vi ud? Satan løi for os. Det blev ikke slig der borte, som han ia det skulde bli. Det var ikke længe før Arven var bortskjælet i et overdaadigt Levnet. Og naar alt var fortæret, blev der Hungersnød—Mangel. Ja, Mangel endog, naar man har Overflod af denne Verdens Guds. Der er ingen Fred for den ugudelige Uf denne Ufreden. Den forlorne Søn kunde ikke komme bort fra den der ude i det fremmede Land. Kunde—kan du? Det var bra der blev Nød—Mangel.

Han satte sig til at tænke. Faderhuset med det veldækkede Bord—Overflod, slig havde han havt det, men nu sad han ved Svine-trauget og var glad han fik fylde sin Bug med de Skolmer Svinere aad. Du, hvilkten Forstjel paa før og nu. Beslutningen blev taget: „Jeg vil staa op og gaa til min Fader og sige til ham: Fader, jeg har syndet mod Himmelen og for dig“ o.s.v. Salige Beslutning. Han stod op og kom til sin Fader. Hvilket Møde! Betjendelse—Fredsfus. En herlig Modtagelse, ikke sandt? Havde han fortjent det? Na nei, det var Naade som gif for Ket her. Der blev Gjestebud. Glæden i Himmelen er stor, naar en Synder omvender sig. Har du, Læser, glædet Himmelen med din Hjemtomst til Faderhuset? Fader venter, har ventet længe. Hvor længe skal han vente? Kom nu—idag. Kom saa snig og syndesuld du er. „Den, som kom mer til mig, vil jeg ingentunde stode ud.“ Du kan ikke erfare Sandheden af dette Ord før du kommer. Naar den forlorne Søn kom blev han modtaget. Kom ogiaa du. Har hørt der var dem som kom under Mødet. Gud være lovet for det. Vi havde hyggelige Tage omkring Guds Ord i Hanges Menighed. Mange mødte frem og Sandheden blev lagt med Alvor paa Hjerterne. Følgende af Kredsens Prester var tilstede: Paulsruud, Sandven, Oerlund, Heidal, Duce og undertegnede, samt Pastor Wm. Masmussen af den f. K. som har betjent Menigheden de sidste 3 Aar.

Offer optoges til Kredskassen. Saa siger vi Tak for velsignet Samvær. Gud velsigne Sæden, som har været udjaaet og udjaaedes til Sjæles Frelse.

T. A. N u t t o n.

Himmel og Jord skal vel vige, men aldrig det Løfte du fik, tro aldrig, at jeg dig kan svige, for dig jeg i Døden jo gif. (Jesus).

Lidt Menighedshistorie.

Green Lake, 25de Mars, 1911.

Grede Redaktør!

Da der ikke ofte er noget at se i Samfundets Blad fra disse Trakter, vil jeg nu forsøge at give nogle spredte Oplysninger om „Green Lake Menighed“ og det kirkelige Arbejde der har været udfoldet her siden Menighedens Organisation den 17de December, 1883.

Menigheden blev organiseret af Pastor A. C. Holter i Ole A. Jacobsens Hus med 10 Familiefædre og to ugifte Personer som Medlemmer af Menigheden. Pastor Holter betjente Kaldet, „Bethania, Rannestad og Green Lake“, som dets faste Prest til 25de April 1887, da han indgav sin Resignation. Han lovede dog at betjene Kaldet midlertidig indtil videre.

Nu var Kaldet uden fast Prest til Vaaren 1890, da Kald blev udstedt til Past. Th. J. Oppedal.

Vaaren 1886 blev en liden Kirkebygning opført 32X22X12, samt Taarn med et lidet Spir, kun det udbvendige Arbejde blev fuldført og midlertidige Sæder blev indsat, saa at den kunde benyttes ved Menighedens Gudstjenester.

I 1891 blev Kirkebygningen indredet, nogenlunde tidsmæssige Sæder indsat, samt Alter, Døbefont og Predikestol. Samme Aar blev Kirken indviet, Menigheden indreporeret og optaget i Hauges Synode.

Under de særdeles trykkende Omstændigheder, som den Tid fandt Sted, baade for Menigheden og Prest, arbejdede dog Pastor Holter ihærdigt og usfortrødent med Guds Ords Forkyndelse og Opmuntring til Menighederne, om at holde sig nær til ham, som er Menighedens Hoved og Herre.

Pastor Oppedal betjente Kaldet fra Vaaren 1890 til October 1892, da han, efter at have antaget Kald fra Høijs Menighed ved Sacred Heart indgav sin Resignation; han betjente dog Menighederne midlertidig og holdt Konfirmation for ni af Kaldets Børn, Søndag, den 24de September, 1893 i Green Lake Menigheds Kirke.

Pastor Oppedals Virke under hans Tjenestetid her, var til overmaade stor Betsignelse for Green Lake Menighed. En stor aandelig Bættelse gik over Menigheden i de Dage, mange blev vakt til Livet i Gud af hvilke nogle er blevne bestandige indtil nu og ved Guds Naade vil holde ud indtil Enden.

Ved Pastor Oppedals Tiltrædelse af Kaldet blev der bygget Prestebolig ved den nordre Bred af Eagle Lake. Men Erfaring havde vist, at Stedet var overmaade uhenstigtsmæssigt, og paa et den 17de Februar 1894 i Bethania afholdt Fællesmøde blev det besluttet at sælge og henlægge Presteboligen til Spicer, en liden By ved den for sin Skønhed vidt berømte „Green Lake“, der imidlertid var opvokset i vor Nærhed, og hvor Pastor Oppedal allerede havde gjort en Del Missionsarbejde.

Den 17de Februar 1894, blev Kaldsbrev udstedt til Pastor B. Reitan; han antog Kaldet og tiltraadte i Mai samme Aar, han betjente Green Lake Menighed til 21de Mai 1898. Pastor Reitan virkede ogjaa til stor Betsignelse i Green Lake en Tid. Det sidste Aar af hans Tjenestetid var dog fyldt med mange og store Ørthninger. Pastor Reitan gjorde ogjaa en Del Missionsarbejde i Spicer. Ved Pastor Reitans Tiltrædelse blev der af Kaldets tre Menigheder bygget en prægtig Prestebolig i Spicer.

Fra Aar 1900 i Juli betjentes Kaldet af Pastor Simon Hansen til Vaaren 1903. Pastor Hansen ivrede meget for Organisation af en skandinavisk Menighed i Spicer; men paa Grund af hans korte Tjenestetid fik han ikke bragt det til noget Resultat.

Samme Aar kaldtes og antog Pastor J. S. Halvorsen Kaldet og overtog Betjeningen tidlig om Vaaren og betjente Green Lake Menighed til Juli 1908 da han indgav sin Resignation, men afholdt dog den 4de Oktober s. A. Konfirmation og holdt en i flere Henseender merkværdig Afskedsprediken.

Pastor Halvorsen kunde ikke forenes med Tanken om at bo i Spicer, og allerede i hans første Mars Tjenestetid fik han Kaldets Tilladelse til at udleie Presteboligen og selv indtæskere Leien til eget Brug. Den 7de Mai

1904 paa Green Lake Menigheds Aarsmøde opnaaede han at faa vedtaget Beslutning om at Salg af Presteboligen i Spicer skulde tages under Behandling paa næste Menigheds-møde.

I Menighedsmøde af 11te Januar 1905 fattede Green Lake Menighed følgende Beslutning:—Menigheden ønsker ikke at sælge Presteboligen i Spicer; 18 stemte for og 1 imod. Ved Menighedens Aarsmøde af 2den Mai 1905 fastholdt Menigheden ligeledes samme Beslutning. Men Pastor Halvorsen gav ikke op og for Fredens Skyld beslattedes ved Menighedsnøde den 19de Sept. 1905 at Presteboligen i Spicer skulde sælges og Salgsummen overdrages til Pastor Halvorsen som et rentefrit Fond til at bygge for.

Pastor Halvorsen udførte ikke noget videre Missionsarbejde i Spicer. Salget af Presteboligen forarsagede mange Ubehageligheder i Green Lake Menighed, da den var fuldt overbevist om, at ingen beleiligere eller behageligere Plads for en Prest at bo i dette Kald, kunde findes end netop i Spicer.

Kaldet led ikke alene et stort Pengetab, men det værste Tab var dog, naar man hører, at alle skandinaviske Beboere af Spicer, havde tænkt sig Muligheden af at organisere sig til en skandinavisk lutherisk Menighed i Kaldsforbindelse med Mannestad, Bethania og Green Lake Menigheder. Man kunde saaledes have haft en prægtig Kirke i Spicer, samt en velkillet, selvstændig Menighed.

Hadde Pastor Halvorsen udfoldet samme Virksomhed i Spicer, som der nu blir gjort og Folket været omfattet af Presten med kristelig, broderlig Kjærlighed, kunde vi selselig denne Tanke af Befolkningen været realiseret i sin Helhed, til stort Gavn og Glæde for alle interesserede.

Det maa dog bemærkes, at Green Lake Menighed ikke lægger Pastor Halvorsen noget til Last for, hvad der blev gjort, og ikke gjort under hans Tjenestetid her.

Menigheden er kommen til den Overbevisning, at den tager det alt som et Fingerpeg fra Herren, Herstærernes Gud.

Thi mine Tanker er ikke eders Tanker og eders Veie er ikke mine Veie, siger Herren.

Thi som Himmelen er høiere end Jorden, saaledes er mine Veie høiere end eders Veie, og mine Tanker høiere end eders Tanker. Og vi maa uvilkaarlig med Apostelen udbryde!

„O Rigdoms Dyb, baade paa Guds Visdom og Kundskab, hvor uransagelige er hans Domme og hans Veie usporlige!“

Ja isandhed, Herren har ført disse Menigheder paa en underlig Maade, usatteligt for os Mennekter. Han har atter været med her og stillet Stormen, saa at Sorg og Bedrøvelse er forvandlet til Glæde og Frydessaad, idet han har sendt os en Mand, om jeg saa tør sige, efter sit Hjerte, til at være Hyrde og Tilsynsmand for Menighederne.

Kaldsbrev blev udstedt til Pastor J. A. Johansen den 8de Mai 1909, og han antog Kaldet.

Det var igrunnen ikke nogen behagelig Situation Pastor Johansen befandt sig i, da han overtog Prestembedet her. Om Kaldet ikke var aldeles opløst, var der dog megen Strid og Uvilje herskende. Dog den Gud, som alle Under gjør, var ogsaa nu tilstede og ved den Helligaands Kraft styrede det saa, at den Mand han sendte os, var udrustet med saa megen aandelig Visdom og Kundskab, at Striden og Uviljen efterhaanden ved hans ihærdige Arbejde, svandt som Dug for Sol, og Fred og Enighed blev oprettet i Stedet.

Ved Pastor Johansens Tiltrædelse af Kaldet, forskaffedes atter Prestebolig i Spicer, til et Kostende, der nu naar op til \$3,500.00, og er uden Tvivl en af de prægtigste Prestegaarde vestenfor Minneapolis, beliggende som den er, paa den sydvestlige Bred af den vakre Green Lake. Pastor Johansen blev af Menighederne forrige Sommer foræret en meget smuk og god Kobaad, med hvilken han kan foretage Fiske-ture paa Laken og han vil ogsaa med største Fornøjelse give mulige tilreisende Embedsbrødre en lignende Fornøjelse.

Pastor Johansen afser dog ikke megen Tid til Sport; thi i ham er der en Arbeidsiver for Guds Sag, som er vanskelig at overtræffe.

Forholdet mellem Folket i Spicer og

Pastor Johansen og hans Familie, er som om det hele kun skulde være en Familie. Enighed og Broderkjerlighed er raadende overalt. Han organiserede forrige Sommer en liden Menighed og Grund til at bygge Kirke paa er kjøbt; hans elskværdige Hustru bestyrer Søndagsskolen i Spicer.

Eders i Herren forbundne

L. J. Thompson.

G. L. Menigheds Sekretær.

Presten og den ansejede.

Presten Gotfred Daniel Krummacher i Elberfeld kom en Dag ved Vintertid til en haardt ansøgtet kristen, der var forlagt og klagede saa uheldig over sin Tilstand, som om han altid skulde sidde i aandeligt Mørke og aldrig saa det godt mere. Krummacher traadte hen til Vinduet, hvorfra man kunde se ud i den syges Have og sagde: „Hvor dog Træerne i Deres Have ser bedrøvelige ud; de afløvede Grene ligner jo Kosteris.“ Imidlertid fortsatte den syge sine Klager, som grænsede til Fortvivelse; men Krummacher opholdt sig endnu bestandig ved de nøgne Træer og den haarde Jord. Endelig sagde han til den syge: „De har Ret, disse Træer vil vedblive at være ligesaa nøgne, ufrugtbare og stygge at se til, som de er idag, de kan umulig komme til at grønnes og blomstre mere; og at de skulde komme til at blomstre og bære gode Frugter, det er nu slet ikke til at tænke paa. Det er jo Vinter, og det bliver vel Vinter bestandig.“ Disse Ord frembragte en mærkelig Virkning paa den syge, og det var, som en tung Sten faldt fra hans Hjerte. Hans ansøgte, vinterlige Tilstand hørte op og blev paa engang forvandlet til en aandelig glad Foraarsstemning. Han sølte sig ved Sjelesørgerens Billede forunderlig oplivet og gjennemtrængt af barnlig Tillid. Klagen forstummede, og Lovsangens Toner lød atter fra hans Læber.

(Indremisf.)

En liden Reisebeskrivelse.

Da vi nu er komne tilbage til vort Virkefelt igjen, efter at have reist rundt i S. Dak. og tildels i Søndre Minn., saa er det vel ikke ud af Orden, om jeg faar Lov gjennem „Budbæreren“ at sende en liden Hilsen tilbage til de mange gamle og nye Venner, som vi der mødte og havde det meget godt sammen med. Jeg kan ikke række alle med personlige Breve, og da jeg ved de ønsker at høre, om vi er vel komne hjem, saa vil jeg ved disse Linjer saa sige, at Hjemreisen gik udmerket godt. Gud var med og lagde alle Ting tilrette for os. Ja, Gud er god mod os, men det er slemme at vi ikke tiltror ham mere af vore Ansliggender. Men det skulde vel være en Reisebeskrivelse, og da maa jeg vel ikke bare sige, at vi er vel komne hjem. Det vil blive at springe over formeget. Som sagt, vi fik ved Guds usigelige gode Styrelse og Raade mod os Lov til at saa tage os en liden Fritid. Det har gjort os godt baade til Legem og Sjæl. Naar man har været saa afstaaen fra Samarbejde med andre Prestebrodre, som vi er her, i en Tid af fem Aar, saa gjør det sandelig godt at komme ud og se Udviklingen paa andre Steder. Det første vi mødte, naar jeg forbigaar, at min Svoger P. G. Thompson modtog os i Boltic sent om Aftenen næst den sidste Dag af forrige Aar, var en meget alvorlig Snestorm. Det var Søndag, og da Past. Bruce skulde den Dag holde sin Afskedsprediken i Dell Rapids, saa vilde vi naturligvis til Kirke. Did kom vi ogsaa efter endel Strabadser med Sne og Kulde. Trods det var en alvorlig Snestorm, saa var dog Kirken fyldt. Det føles lidt vemodig, naar Prest og Menighed skal skilles. Der er mange sømme Baand mellem dem, og det føles mest, naar Skilsmisens Stund er oprunden, saa føles det ogsaa her. De mistede visstnok en dygtig Arbejder i Past. Bruce, og vist mange savner ham. De var dog saa heldige, at de har faaet sig en Hustru igjen, og det visstnok en som ønsker at føde Faarene og vogte Lammene. Maa Gud fremdeles velsigne Virket der. Der var ikke liden Bevægelse i Menigheden, og vi tror, at Syn-

dere fandt Fred med Gud der. Vi fik Lov til, medens vi var i S. Dal, at være tilstede ved fem Samtalemøder, og et af disse var i Dell Rapids. Der var ikke mange fremmede ved Mødet i Dell Rapids, men det maa siges, at Gud var der nærværende med sin Aand. Past. J. Quello var den eneste fremmede Prest, med Undtagelse af undertegnede, som tilfældigvis var der. Past. J. Quello har en ikke liden Begavelse til at tale til Bækkelse, og det er vist en af flere sterke Sider, som kommer klart tilsyne i hans Virksomhed. Jeg tænkte i mit stille Sind, at en saadan Begavelse kunde maaske være til mere almen Betsignelse, om den ikke var bunden til et specielt Sted. Der kunde maaske være baade Plads og Tid for en reisende Bækkelsespredikant i vore Menigheder. Ja jeg skal ikke sige mere om den Sag. Det bliver vel ikke Rejsebeskrivelse. Vi vil herved sige Vennerne i Dell Rapids Tak for alt de gjorde mod os, medens vi var der. Vi havde det overmaade godt blandt dere, og især var det godt at Syndere kom paa Kæse for Gud.

Isra Dell Rapids reiste vi saa til Davis, mit gamle Hjem og Birkeseft. Det er rart at se sit gamle Hjem igjen, og sine gamle Menighedsfolk, som man har arbeidet iblandt saa mange Aar. Past. J. S. Skarpneis er nu Prest der. Broder Skarpneis har et stort Hjerte for sine Menighedsfolk, og er meget interesseret i at Syndere skulde vaagne, og at de kristne skulde optage Arbeidet baade paa sin egen Saliggjørelse, saavel som ogsaa at arbeide udadtil til andres Frelse og Ophjæggelse. Det første vi blev mødt med der var en Ligbaare. Det var en gammel Kvinde som har ligget tilsengs i 11 Aar. Hun saa da vi drog til Canada for fem Aar siden og jeg tænkte ikke da, at jeg skulde saa være med i hendes Begravelse, men saa blev det. En stor Skare fulgte hende til Graven. Hun har været en gudhengiven Sjel, meget taalmodig i alle disse Aar, som hun har ligget der paa Syngengen. Nu er hun løst fra alle Smerter og Savn. Efter Begravelsen var der et Samtalemøde. Det var saaledes bestemt forud, men siden Begravel-

sen tog bort en halv Dag for nogle og en hel Dag for andre fra Mødet, saa fortsatte man en Dag længere, end som bestemt fra først af. Der er en Feil med vore Møder. Vi bestemmer en vis Tid, og naar den kommer, saa slutter vi, enten vor Herre vil vi skal slutte eller ikke. Ofte slutter vi da, naar Guds Ord begynder at virke til Bækkelse. Dette kunde raades Bod paa, dersom vi havde en eller to, som ikke gjorde noget andet end reiste og var Presterne behjælpelige med at holde Møder her og der rundt om i Samfundet. Disse havde da ingen Menigheder at haste tilbage til, og kunde da stanse, saalænge de saa det tjenligt baade for Prest og Menighed. Den Dag, som dette omtalte Møde blev forlænget, blev vist en Mærkedag i to unge Mænds Liv. De fik begge Raade til at begynde at raabe til Gud om Frelse. Havde ikke Mødet blevet forlænget, saa havde de maaske ikke endnu kommet. Jeg ved ikke, Gud ved det. Ved Siden af dette Møde, saa fik vi være med paa tre til. Et til i Past. J. S. Skarpneis Kald og to i Past. J. A. Quellos Kald. Det var meget hyggeligt paa alle disse Møder. Det var hyggeligt at træffe saa mange kjendte og kjære Troessøfrende og Venner, men det, som var især godt, var at se det Arbeide, som disse Prestebrodre udfører hver i sine respektive Kald. De sparer ikke paa sine Kræfter, og der spores ogsaa Liv i deres Menigheder. Møderne var overmaade gode og belivende for mig. Det søltes tydelig at Guds Aand var nærværende og drog paa Hjertet. Nogle overgav sig, og andre vil overgive sig i en nær Fremtid, det føler jeg mig overbevist om. Maa Gud saa lede baade dem, som overgav sig, og de, som staar paa Halvveien, kom helt over paa vor Herres Side, saa vil I finde Fred. Jeg vil herved sige hjertelig Tak til Vennerne i St. Johns, Beresford, Rombalds, Melhus, Hooker og Immanuel for al velvillig og venlig Modtagelse, som vi mødte overalt. Meget mere, end vi havde ventet og meget mere end vi har fortjent. Vi fik ogsaa besøge en Del af Past. C. J. Olbergs og Past. G. O. Wiks Kald. Der var ikke bestemt noget Samtalemøde, saa Opholdet der blev ganske kort. Vi fik do

hilse paa nogle kjendte der ogsaa og predike nogle Gange. Past. Kervig skulde vi ogsaa besøgt, og der var ogsaa berammet Samtalemøde, men vi råk ikke did, hvorfor vi beder Bennerne der om Undskyldning. Dersom det times os igjen efter en fem Aars Tid at saa gjøre en saadan Tur, saa skal vi se at komme der først. Men vi spaar og Gud raar. Kanskje vi er paa hinside baade vi og de, førend næste eller dette Aar siger os Farvel. Ja lad komme naar som helst, „Immanuel“ er hans Navn, og det mener jo Gud med os. Er da Gud med os, hvo kan da være mod os. Gud forunde os den Naade at samles i Himlen. Der er mange Ting i Forbindelse med denne vor Fritid og Besøget i S. Dak., som jeg ikke har berørt. Det vilde blive en liden Bog, om jeg skulde gaa ind i Enkelthederne. Kun vil jeg sige, at Turen gjorde mig godt. Da jeg tror ikke, jeg havde været istand til at gennemgaa denne Vinter her. Jeg føler mig forfrisket baade paa Legem og Sjæl. Dog er jeg endnu ikke fri et Maveonde jeg er plaget af, og det ser ud til, at den uendelige Staking i Bugghen er ikke det bedste Lægemiddel. Men ved Guds Naade har det gaaet indtil nu, og jeg ved han kan give Kræfter, saalænge han vil jeg skal være i Virksomhed, og naar han ikke har Brug for mig længere i dette Arbejde, saa burde jeg ogsaa være fornøiet, ja glad ved at slutte.

Paa Hjemveien stansede vi indom i Shen, Minn. Denne Menighed har jeg ogsaa i nogle Aar været Sjelesørger for. Vi fik have en Opbyggelse ogsaa her og hilse paa kjendte. Mange af de gamle der var borte. Endel var udflyttet til andre Steder. To Familier er nemlig her i Alberta i Menigheden i Ringman. Men nogle var ogsaa gaaet over Grensen, hvorfra de ikke kommer tilbage til os, men vi gaar til dem. Gud give os at mødes der. Ja det skal blive rart at mødes der. Jeg undres ofte paa, om vi da skal kunde samtale om vore Erfaringer og Sammentræf her?

Vi stansede ogsaa nogle Dage i St. Paul hos vor Ven C. E. Korem, hvor vi fik hilse paa Pastorerne S. R. Rønning og R.

G. Peterson. Det var hyggeligt at træffe sammen med disse Brødre. Rønning var lidt daarlig. Haaber han er bedre nu.

Vi stansede der over Søndag, og gennem Telefonen maatte jeg love Past. M. Norstad at predike Søndag Formiddag i hans Kirke. Vi fik hilse paa nogle kjendte ogsaa der, men de fleste var fremmede for os. Da jeg der hørte paa Betjendtgjørelserne for Ugen, saa tænkte jeg, skal Presten gjøre alt dette i denne Uge, saa faar han sandelig noget at varetage. Ja Broder Norstad er vist en Arbeidshest, som ikke sparer sine Kræfter. Det er vist godt at søge at gjøre meget, men vi bør ogsaa tage Forholdsregler, saa vi kan saa en lang Arbeidsdag. Mandag Aften sagde vi Farvel i St. Paul og kom hjem til Camrose Torsdag Aften og fandt alle vore her vel og i bedste Velgaaende. Vi havde to Børn med os og fire af de største var hjemme. Da de saa os jublete de høit af Glæde. Ja mon vi ikke skal juble høit, naar vi faar se vor himmelske Fader komme og hente os.

Saa være alle Benner hjertelig takket for, hvad I gjorde for os. Det var godt at være blandt dere. Vore Slegtninge, som vi var mest hos og havde vort Hjem hos, være herved hjertelig takket for hyggeligt Samvær. Maa Gnd give os Naade til at leve saa, at ingen af os bliver borte, naar Kristus kommer. Da samles vi, om ikke før, i Guds Paradis.

En hjertelig Hilsen til alle. Eders ringe
I. I. Carlson.

Da der i 1834 feiredes en Missionsfest i Königsberg, fandtes der i Børsen blandt Bengene ogsaa en Seddel med følgende Paaskrift: „Jeg har intet andet at give end mig selv“.

Den, som skrev disse Ord, har ogsaa holdt dem. Det var den senere Missionær Joh. Friedrich Lüder, som efter mange Aars velsignet Virksomhed i Sydafrika fik gaa ind i Herrens Glæde.

Kinamissionen.

Aarsberetning for Hauges Synodes Kinamission 1910.

(Fortsættelse.)

De kristne i alle Samsund beder om Forening, „at de maa blive et“, og man arbejder for Forening. Derfor har større og mindre Missioner begyndt med Samarbejde, selv om de ellers stilles i Bekjendelsen. Foreningstræb er Tidens Tegn.

Egenfjerlighed er for en stor Del Aarsag til Splittelse. Det er en Synd som burde bekjæmpes, i Lighed med alle andre Synder. Den skaber den enkelte, og hindrer Sandhedens Fremgang i Verden, og jeg ser ikke hvorfor vi Lutheranere skal plages af den. Hjemme har den vokset ind i Folkelivet, men til Hedningerne bør den ikke forplantes. For Hedningerne vil vi forkynde Fred. De Missioner som lærer det samme og praktiserer det samme, bør slutte sig sammen, især i Skolegjerningen og Hospitalvirksomheden. Man kan derved gjøre et kraftigere Arbejde og spare paa Midlerne.

Skal den lutheriske Kirkes Bekjendelse kunne sætte et Præg paa den evangeliske Kirke i Kina, som vil tælle noget i de kommende Slægter, saa maa vi samle vore Kræfter og løfte sammen. Spredes vi i smaa Rhynger, saa dør vi, og vort Arbejde gaar op i de større reformerte Missioner, som nu arbejder i Forening. Vi maa sætte det som Maal for vore Bønner og vore Bestræbelser, at alle de lutheriske Missioner samler sig om et Presteseminar, som vi haaber vil bli et sundt Hjerte der pulserer friskt Liv udover det hele Legem og binder os sammen. Staar vi sammen, blir vi en Magt! og som lutheriske, tror vi, at vi har en Opgave at kjæmpe for.

Det er nu Haab om at det Norske Missionselskab, Den Forenede Kirkes, Augustanas og Hauges Synodes Missioner vil slutte sig sammen. Vi haaber at flere vil slutte sig til.

Med enkelte ubetydelige Forandringer,

og en Sikkerheds Paragraf angaaende Betingelsen for den Mission som i Fremtiden maatte finde, at man af en eller anden Grund var nødsaget at trække sig tilbage, har Det Norske Missionselskab antaget de af Den Forenede Kirke og Hauges Synode allerede antagne Statuter og Bilsve. Se Aarsberetningen for 1910—Bagene 232.

Med Tak til Gud og vor Synode er det at vi gaar med paa dette Fællesarbejde, og Herrens Velsignelse haaber vi skal følge os.

Konferencen vil iaar ta Hensyn til Anlæg af de paatænkte Fællesinstitutioner, Seminar og Trykkeri, naar den udarbejder Budgetforslag for 1911—12, og fremlægge en Redegjørelse for Bestyrelsen desangaaende.

Vi er overbevidst om, at naar den lykkelige Dag oprinder, at vi faar en Skole uddannede Mænd fra vort fælles Presteseminar, vi da vil være stærkere forenet end vi nu er, og forstaa Samarbejdets Velsignelse bedre end vi nu gjør.

Lad os ta et kraftigt Tag for denne store Sag!

Herren velsignede os heromkring sidste Høst med god Avling. Det gav os gunstige Forholde at arbejde under. Sidste Vaar og Forsommer var der endeløse Alager over at alle Fødemidler var gaat op i høie Priser, og mange døde af Sult. Det er ikke nogen let Sag at preke til hungrige Hedninger. Maa nu Herrens Godhed lede dem til Omvendelse!

Til Herrens Navns Pris kan vi fortælle, at hans Rige blir stærkere grundfæstet blandt Hedningerne for hvert Aar som gaar.

De kristne vokser i Kundskab og aandelige Erfaringer, og mange nye slutter sig til Menighederne, og man er ogsaa villig til at gi af sine Midler for at fremme Herrens Gjerning.

Baade hjemme og herude kommer Spørgsmaal om ikke de ældre Menigheder endnu kan underholde sin egen indfødte Prest, Evangelist eller Lærer. Man siger, at vi nu har lagt ned saa og saa mange Tier af Aars Arbejde og mange Penge.

Selvunderholdende, selbtyrende og selv-

udbredende Menigheder er just, hvad vi holder paa at grundlægge. Under en Hovedstation grundlægges der ikke bare en Menighed, men op til ti og flere. De kristne maa opføres. Det tar Tid! Mange af vore kristne er fattige.

Det er ved Guds Ords Forkyndelse og Sjesepleien i Menigheden at den kristne Karakter dannes og udvikles. Og det vil glæde vore Venner hjemme, naar vi fortæller, at de kristne vokser i Kristendomsfundstab. Det er et Holbert mod Djævel og Hedenskab, og en Betingelse for Selvunderhold og Selvfre.

Al Katekismen er der sendt ud over 1000 Eksemplarer omkring paa vort Missionsfelt, foruden Forklaringer og Bibelhistorier. Mange har forskaffet sig den nye Bibeloversættelse. Den er grei, men de ældre kristne er blit fortrolige med den gamle Bibeloversættelse og vil fortsætte med den saalænge, og mange af vore kristne er fattige og har ikke Raad til at kjøbe en Bibel til.

Angaaende Arbeidet i de enkelte Menigheder og de indfødte Medarbeidere, vil det bli udførligt indberettet af de ansvarshavende Missionærer, hvorfor jeg her gaar det forbi.

Vi haaber, at vi fremdeles faar fortsætte med Arbeidet i Fred, uforstyrret, ogsaa i 1911. Den hemmelige Forening vokser nu og trives 'under et nyt Navn'. En ildevarslende Profeti gaar fra Mund til Ore blandt godtroende Hedninger: Manchur-styre ender med Blodsudgydelse, Kina deles, indtil en stor Profet opstaar, der igjen vil frelse Levingerne og samle Kina til et Folk.

Med et optimistisk Syn paa Evangeliet's Seiersgang i Kina maa vi ikke lukke Øinene for mulige Trængselstider for Jesu Efterfølgere. Dog, naar vi tar et Rundstue over Situationen og udtaler os nøgternt, maa det siges, Mulighederne er større end Hindringerne. Ja, saa meget større er Mulighederne end Hindringerne, som vor Gud er større end de, som er imod os.

Al Shgdom har vi prøvet ogsaa iaar, men slet ikke over Evne.

J bedste Forstaaelse og indbyrdes Kjer-

lighed arbejder vi fremdeles sammen, og Herren velsigner vore Hænders Virke.

At sprede de udenlandske Kræfter herude bør gøres, men ikke formeget.

Der hvor der er Udsigt til de største Seire, bør det stormes løs med den største Kraft, og der hvor det største staar paa Spil, bør der ansættes den stærkeste Bevogtning. Det er gunstige Tider for ethvert Folk, og det gjælder for Guds Folk at forstaa Anledningerne, og gaa paa i rette Tid, gaa paa med Liv og Sjæl til de har seiret.

J Midkjærlighed for at sprede Evangeliet til alle bør vi ikke glemme Opdragelsesarbeidet i Menigheden. Vi maa ta Vare paa vore kristne, ta Vare paa Undervisningen, og det kan vi ikke gøre godt, dersom vi har formeget at gøre. Opdragelsesarbeidet maa vi gjøre selv saalænge.

Det er den kristne Menighed som er Staden paa Bjerget. Der er det Kristi Kraft, Kristendommens Værd, Kristendommens Ægthed og Velsignelser skal komme tilsyne. Det er det, at Livet praktiseres ifølge Bekjendelsen, saavel af den enkelte som af Menigheden. Der kan Hedninger se hvorledes de kristne skal leve, elste hverandre, hjælpe hverandre, og hvorledes de skal rætte en venlig Haand til dem som ingen Hvile har for Sjelen.

Missionens finansier.

Al Kassereens Rapport vil Missionsbestyrelsen faa se hvorledes Kassen herude har staat gjennem Aaret 1910. Men jeg vil her faa takke vor ærede Missionsbestyrelse og alle arbejdende Kinamissionsvenner for J har det sidste Aar været saa flinke til at sende os Midler til Arbeidets Drift, og for eders Forbønner. Det er to Ting som er nødvendige for os, dersom Arbeidet skal lykkes. Gud signe eder alle! Naar J gjør det gode, da bli ikke trætte!

Den 22de November modtog vi Værdipapirer for Hus og Landeendom til Abvidelse af Skolen ved Chiengo, til en Værdi af Tls. 1031.22, og undertegnet af Ida Grøseth, Anna Lee, Therese Peterson, Elsie Olson og Olive Hobnefield. Paa Missionens Vegne takker jeg dem foreløbig for Gaven. Den vil bli modtaget af denne Konference.

Fortsættes.

En bra Katholik.

En lutherisk Prest har opsiget sine Menigheder efter mange Aars velsignede Virke, og skal flytte ud i Vesten for at faa sig en kvart frit Land til Hjem paa sine gamle Dage, og paa samme Tid ogsaa der samle Folket om Ordet. Nu haendte det sig noget ganske enestaaende. En rig Katholik, dertil Irlaender, havde nok nedgiennem Aarene lagt Merke til den norske Prests Arbejde, og vel ogsaa faaet Greie paa, hvad Løn han havde oppebaaret. Saa, naar han hører Presten skal reise, skriver Katholiken ud en Liste. Selv tegner han sig for 25 Dol. saa gaar han rundt blandt Folket og siger: Se her godt Folk—Pastor K. skal reise herifra. Han har nu været paa dette Sted i mange Aar, Farmerne er i disse Aar blevne rige. Presten har ikke haft saa meget til Løn, at han har kunnet lægge i g meget til gode til sine Børns Uddannelse eller til et Alderdomshjem.—Se her! skriv paa. Ja, siger en, jeg skulde like at være med, men jeg har ikke Penge for Dieblisset.—Vare skriv paa du, saa skal jeg lægge ud Pengene for dig, siger Katholiken. Manden skrev paa 25 Dol.—Jeg hørte at Presten fik ca. 700 Dol. En vakker Gave. Kanste Katholiken her har lært os Lutheranere noget.

Berthel L. Belleson.

Fra Sacred Heart, Minn.

April-18, 1911.

Det er bare et kort Brev, vi vil bede om Rum for denne Gang. Vi har haft Besøg af Broder H. A. Hanson fra Grafton, N. Dak. Han kom hid Mandag forrige Uge og reiste igaar. Da vilde han hjem, sa' han.

Tænke sig til, han har ikke været hjemme siden i Desember. Har hele Tiden været paa Farten og haft Møder ved Dag som Aften og ikke mistet mer end 2 Døgn.

Ja, det er Hansen, det. Kunde ikke andet end takke Gud, fordi han gennem haarde Prøvelser har fundet Veien hjemover til Gud. O, hvilken Lykke! Bodstaarer

perlede paa mangens Kind, som han tog os paa Reise til Golgatha. Na sliq som han skildrede den blødende Frelser! Det var afkurrat som skulde vi se ham lys levende—se ham synkesærdig under Byrden af det Kors, som han skulde spigres op paa.—Se Stridsmændene og Flokken drive spottende afsted med ham. Og, under alt dette, finde hele det sørgelige Bloddrama som en Prøve paa Guds Kjerlighed. Det var Jesus, den levende Guds Søn, som vilde lade sig haandtere af blodtørstige Mennesker paa det Vis.—Kunne han ikke ha' feiet sine Fiender af Marken som en Orkan? Ketsærdigt vilde det ha' været—men det er her Guds lammet kommer frem som skal ofres. Her faar disse raal vilde Mennesker høre hans hjertegribende Bøn til sin Fader i Himmelen: „Forlad dem Fader, de vide ikke, hvad de gjør!“

Gud, hvilken Magt! Jesu Kristi Kjerlighed dræber Synden i Menneskehjernerne.

Gud velsigne det stærke Vidne. Send ham snart hid igjen.

Eders ringe Broder
I hore Ristvedt.

Godt følge til Norge.

Jakob Kloster bad mig skrive et par Ord i Form af Oplysning om, at han skal reise hjem til Norge. Nu, dette er mig en Glæde at efterkomme, ikke fordi jeg er hans Prest, men fordi jeg ved af egen Erfaring, at naar jeg skal ud og reise, ønsker jeg altid godt følge og da ikke mindst, naar Veien gaar over Hav og Land—helt hjem til Norge. Og tør jeg da sige, at i Kloster vil alle faa en inderlig fjer kristen Rejsefammerat. Kloster har reist meget ogsaa paa Søen og skulde det komme til at rulle bortpaa „Blaamyren“, saa var det gjildt at ha en nær, der ikke led af Søsygen. Kloster er fra Stavanger og derhen staar nu Turen, begyndende fra Minneapolis om Aftenen Kl. 8 den 24de Mai og fra New York den 27de paa en af „White Star“ Linies bedste Baade, Cedric.

Alle Stavangere og ellers hvemjombelst, der nu agter sig hjem i Sommer burde slaa Følge med ham. Og ved at jende ham et Kort vil han faa nærmeste Lugar indtil sin for dig. Skulde nogen ville slutte sig til Følget, men først fra Chicago, kan dette ogsaa ske, men underret ham derom. Kloster lediges af sin Hustru, saa Kvinderne vil ikke heller føle sig borte i dette Rejsefølge.

Skriv saa til Jakob Kloster, Spicer, Minn., og sig, at du slaar Følge med.

Verbodigt

J. A. J o h a n s e n.

Ungdomsstevne.

Njor afholdt Mayville Kreds af Hauges Synode et Ungdomsstevne i Buxton, N. D., Past. J. S. Halvorsens Kald. Det skulde være, og blev et Organisationsmøde. Et Ungdomsforbund og en Søndagsskoleforening for Mayville Kreds, fik da og der en Begyndelse. Prof. Edw. Schmidt og Kant. T. A. Oppedahl var indbudt til at holde de respektive Indledningstaler om Søndagsskolen og Ungdomsarbeidet og gjorde meget til Mødets heldige Udfald. Ved Siden af Taler, nød vi ogsaa god afvekslende Sang, idet flere af Kredens Kor var mødt frem. Ungdom, i Flok og Følge, var strømmet til, fra alle Kanter. Baade ældre og yngre sølte og sagde, at det var isandhed Høitidsdage.

Nu isommer tænkes vort Ungdomsmøde holdt i Grafton, N. D. Past. J. J. Jacobsons Kald, fra den 30te Juni til og med den 2den Juli.

Prof. M. T. Wee har lovet at holde Ungdomsforedrag; flere af Kredens Prester har ogsaa faat sig Opgaver. Der vil ogsaa bli Afveksling baade med Deklamation og Sang.

Nu maa alle Kredens Sangkor, Søndagsskolelærere, Prester og al Ungdom gjøre sit bedste for at komme. Enhver er velkommen; des flere des bedre! Vi haaber beder og planer for et godt Møde. Maatte ikke Ungdommen blot komme til disse Mø-

der; men ogsaa i hellig Prindselie komme som Dug udaf Morgenrødens Skjød og erholde Frelse og Frihed i Jesus.

Denne Notis er kun et Forbud. Naar alt vedrørende Program er ordnet, saa vil en mere hel Bekjendtgjørelse bli indsendt.

Paa Komiteens Vegne:

Miss Alice Hagen. /
J. J. Jacobson.

Sec's.

Til de to Skolekvarteter.

Vil det ikke være heldigst, at den ene Kvartet drager bestover, og den anden kommer her øst denne Sommer? Ikke alle Menigheder er istand til at modtage begge paa en Sommer, paa samme Tid ønsker de gjerne, at saa Besøg af begge, naar det kunde være beleiligt. Flere har udtalt disse Tanker.

Wils Carlson.

Efterspørgsel.

Om nogen skulde kiende eller vide noget om Enke Anne Christine Hanion, Maren Pederion Spaneland, Johan Pederion Spaneland, eller nogen Berion 60—70 Aar gammel ifra Herlandstrogen, Norge, bedes de venligst om at sende deres Adresse til

Ole Pederson,
Beeville, Texas.

Fra Arbeidsmarken.

J a n d r e B l a d e har vi set, at Hauges Menigheder ved Eagle Grove, Ia. har stillet Kald til Past. Spande i Deerfield, Wis. og Pastoren skal have bestemt sig paa at antage Kaldet.

Mrs. Gisteinson afsit ved Døden hos sin Datter og Sviger søn Mr. og Mrs. Prof. Schmidt i Red Wing Tirsdag Aften den 18de April. Begravelsen fandt Sted den 20de. Vi vil i et senere Nummer omtale den afdøde lidt nærmere.

Past. M. Falk Wiertsen i Minneapolis har paa Grund af svækket Hel-

bred resigneret som Prest for Betania Menighed og agter at fratræde om seks Maaned. Gjertsen blev ordineret da han var kun 21 Aar gammel og har nu været Prest i 43 Aar hvoraf 30 Aar i Minneapolis 20 Aar for Trefoldigheds Menighed og 10 Aar for Bethania Menighed.

E n V e n i Lac qui Parle Co. Minn. skriver: „Det er med Bedrøvelse, jeg hører, at Past. Lund har opsiget Næs Menighed i Madison. Jeg kom i den Forbindelse til at tænke paa, hvor velsignet det er, at Brødre besøger hverandres Menigheder. Jeg læste saaledes om, at Past. Lund og Past. Johansen havde besøgt hverandres Menigheder og at det havde været til stor Velsignelse. Som et Medlem af Madison Kredens ønsker jeg, at vi maatte faa beholde en Broder og Arbeider som Past. Lund paa noget Sted i Kredsen.

E f t e r 16 U g e r s Gmiesærarbejde sidste Vinter begyndte jeg med norsk Religionskole i Salens Menighed Pastor C. J. Olbergs Kald S. D. den 3die April og har været fra første Dag i fuld Gang med Skolen. Det er saa godt at være kjendte forud, da tar man fat paa Lekserne med Mod og Lyst som flere og kjendte Venner. Maa Gud saa høje baade mit og alle Børnenes Hjertter til en sand Gudsfrugt, Lydighed og Kundskab; thi dette er mit højeste Maal ogsaa i denne Gjerning.

N. M. J. N y g .

Past. E. Johnson som for nogle Maaned siden opsigte sin Menighed i Sioux City, holdt Afskedsprediken og Konfirmation Søndag den 2den April. Efter saa mange Aars Samarbejde var det ikke let at skilles. Dog har vi den Glæde, at faa beholde dem med os her i Byen, eftersom Pastor Johnson agter at arbejde for Diaconislegieringen ved St. Johns Hospital, som alt har været til megen Velsignelse. Vi føler taknemmelig til Pastor og Mrs. Johnson for det trofaste Arbejde, som de nedlagde iblandt os. Maa Herren velsigne dem i deres nye Virke.

D. R.

S e h v o r g o d t og lifligt det er at Brødre bo sammen. Dette er en Sandhed, som de kristne har faaet erfare ned igjennem Tiderne, naar de har været samlet omkring Guds Ord. Vi har netop haft et kjert Besøg af Pastor Reitan ifra Mora, Minn. Han kom og besøgte gamle Venner i Immanuel's Menighed undertegnede's Kald, som var hans Menighedsmedlemmer i Roseville, N. Dak. Han stanset i Kaldet næsten 2 Uger. Gud gav os Anledning at samles om hans Ord, hvor vi blev opbygget paa vor allerhelligste Tro. Maa Gud hjælpe os som har begyndt paa Himmelveien, at blive tro til Døden, saa faar vi Livets Krone.

B. Olsson.

Besjendtgjørelser.

Hauges norsk evangeliske lutherske Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil, afholdes ovennævnte Møde i Ned Wing Seminariums Kapel, begyndende med Freden Kl. 10 Formiddag Onsdag den 7de Juni 1911 og fortsætter, om Forhandlingerne kræver det, til Onsdag Aften den 14de Juni. Følgende Sager foreligger til Forhandling:

1. Mødets Organisation.
2. Formandens Indberetning.
3. Valg af Embedsmænd.
4. Samfundets Missioner,
 - a) den indre.
 - b) den ydre.
 - c) det engelske Arbejde og Virksomheden ved de høiere Skoler.
5. Samfundets Skoler.
 - a) Ned Wing Seminarium.
 - b) Jewell Lutheran College.
6. Bethesda Børnehjem.
7. Trykkerier, Boghandelen og Samfundets Blade.
8. Indstillinger fra Kirkeraadet.
9. Samfundets Finanser.
10. Foreningsagen.
11. Ritualsagen.
12. Arbeidet blandt de unge.
13. Church Extension.
14. Missionssuperintendentposten og Formandsembedet. Henstillet til Menighederne. Ref. 1910. Page 252.
15. Det religiøse Samtaleemne.
16. Andre foreliggende Sager.
17. Foredrag ved Pastor I. J. Oppedahl, Ref. 1910 Pag. 194.

M. G. Hanson, Form.

N. J. Løhre, Secr.

Alle, der har Indberetninger til Aarsmødet, bør mærke sig, at efter vore reviderede Ordensregler maa de indsendes til Formanden (ikke til Sekretæren) før den 10de Mai. Glem ikke dette.

B e s t y r e l s e s m ø d e.

Kinamissionsbestyrelsen møder i Seminariets Skolebygning, Red Wing, Minn., Tirsdag den 6te Juni 1911, Kl. 2 Eftermiddag. Alle Medlemmer anmodes om at møde frem til den bestemte Tid.

Alle, som har noget at fremlægge for Bestyrelsen vil behage at indsende samme til Bestyrelsens Formand, inden den 31te Mai.

A. D. Oppeggaard, Form.

J. J. Rendahl, Sekr.

Om Gud vil, afholder S. D. Kreds et Møde i Platte, S. D., den 28de Mai og følgende Dage. Mødet begynder med Kirkeindvielse Søndag, hvorpaa følger Samtale over Hebr. 2, 1—4. Kom mange, Præster og Vægfolk, med Bøn om Strømme af Naade.

D. O. Berg h.

A. M. M a n n e s.

Den nordlige Jowas Indremissionsforening holder et Møde i Little Sioux Menighed, Vast. L. O. Wiggdahl's Kald, 5—7 Mai førstkommande. Tales over Hebr. 4, 14—16. Skyds vil møde i Langden og Fojstoria den 6te.

B. B. Olsen.

A. S h a w.

S. Dak. Indremissionsforening vil paa Indbydelse afholde sit 23de Aarsmøde i Trondhjems Menighed Vast. L. L. Kervigs Kald fra 21de til 23de Mai 1911. Samtaleemne Jacob 1, 22. 27 og Sal. 110, 3. Tilreisende tager til Irene og Volin, hvor de vil blive mødt med Skyds Dagen før Mødet.

J. J. Dakland,

L. A. Badheim.

Paa Indbydelse fra Bethlehems Menighed, Swan River, Flathead County, Montana, afholder Rocky Mountain Kreds af Hauge's Synode et Kredsømøde fra 18—21 Mai 1911. Mødet begynder den 18de paa Formiddag med Prediken. Samtaleemnet: Rom. 8, 12—17. Skyds møder de besøgende Dagen før Mødet i Somers paa G. N. Banen. Kom mange Benner til Mødet; og bed om, at dette Møde maatte blive et velsignet Møde.

J. F. Adriansen.

Paa Indbydelse fra Curran Valley Menighed, Vast. D. T. Borgens Kald, afholder Red Wing Kreds et Samtaleømøde i nævnte Menighed fra 24—26 Mai førstkommande. Samtaleemnet blir Gaias 55,

1—7. Tilreisende gaar til Taylor, Wis. Maa Gud give et velsignet Møde.

C. C. Holter.

J. J. Dahle.

Östre Minnesota Indremissionsforening indbydes af Vast. C. M. Larson og Egelunds Menighed, Rice Co. Minn. til at holde Samtaleømøde hos dem den 2—4 Mai førstkommande. Mødet begynder første Dag 10.30 Formiddag. Til Tæft har Præst og Menighed valgt Luk. 15, 11—32. Maa Herren faa velsigne enhver, som kommer til Mødet. Skyds møder ved Rustin, Minn. en Station øst fra Faribault paa C. M. & St. P. Banen den 1ste Mai, Kl. 4 Eftermiddag fra øst og 6.20 Eftermiddag fra vest.

G. S. Grefeth.

L. J. Paulson.

Paa Indbydelse af Frankes og Morningside Menigheder i Vast. J. S. Olsens Kald, S. Dak. afholder S. D. Indremissionsforening Møde i Frankes Menighed den 31te Mai og 1ste Juni. Samtaleemne: Gefeernes 2, og i Morningside Kirke 2den og 3de Juni. Samtaleemne Fil. 3, 18, 21. De besøgende som kommer paa Fernbanen afhentes i Platte.

J. J. Dakland.

L. A. Badheim.

Jowa Kreds afholder et Samtaleømøde i Hauge's Menighed, Jackson, Minn., Vast. S. Hansons Kald, fra 23—25 Mai 1911. Samtaleemne: Matt. 25, 1—13. Vi ventet et godt besøgt Møde og megen Velsignelse fra Gud.

G. O. Paulsrud.

T. Knudson.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds et kristeligt Samtaleømøde i Telemarkens Menighed, Vast. L. J. Odlands Kald, fra 25de til og med 28de Mai førstkommande. Den sidste Dag (Søndag) ønsker Menigheden at faa sin Kirke indviet. Kredens Præster anmodes derfor om at ordne sig saa, at de kan stanse over Søndag. Samtaleemnet bliver Luk. 14, 16—24. Besøgende, som kommer med Toget fra øst eller vest, tager af i Wallace, hvor Skyds vil møde.

A. Haugland, Form.

P. S. Stenerson, Sekr.

Paa Indbydelse fra Vast. A. J. Vigestads Menighed i Benson, Minn., afholder om Gud vil, Central Minn. Indremissionsforening sit Aarsmøde dersteds fra 25de til 28de Mai. Samtaleemnet bliver Tit. 2, 11—14. Mødet begynder med Prediken

den 25de om Aftenen Kl. 8, Past. M. B. Erikson, Maynard, ventes at indlede. Kom mange og kom med Bøn om rig Velsignelse.
D. M. A n d e r s o n.
J. S t r a n d n e f s.

Ifølge Indbydelse holder „Red Willow“ Missionsforening om Gud vil, Møder som følger: Bethesda Menighed ved Souris, N. D. af Past. D. P. Svingens Rald, 26—28 Mai. Tema: Joh. 3, 1—21; Emanuels Menighed, før betjent af J. J. Pettersen, 29—31 Mai. Skids vil møde de tilreisende fra øst om Aftenen 25de Mai og fra vest den 26de om Morgen i Souris. Ligesaa vil der blive Møde i Barton, N. D. 2—6 Juni, ifølge Indbydelse af Den forenede Kirkes Menighed og Frikirkens Menigheder. Som Samtaleemne har Menighederne valgt Matt. 24, 31—42. Gud velsigne Møderne!
T h o s. A. B r e f f e, Form.
I. S. Q u a n b e c k, Sekr.

Paa Indbydelse fra vestre Immanuels og Nathanaels Menighed ved Wallingford, Iowa, vil den nordlige Iowas Indremissionsforening holde sit Aarsmøde der, om Gud vil, den 20—22 Mai 1911. Mødet holdes i Kirken ½ Mil øst fra Wallingford. De, som kommer fra nord, kan komme frem Fredags Aften; Toget standser der da. Toget som gaar Lørdag Kl. 10 standser ogsaa. Paulsruud prediker den 21de paa Formiddag. Samtaleemnet er Joh. 3, 16—21. Husk paa, at Bestyrelsen møder hos L. L. Gundersen i Wallingford den 19de om Aftenen. Kom alle og vær tilstede. I geledest holder samme Forening et Samtaleemne i Lindens Menighed, Past. C. S. Halvorsens Rald, ved Thompson, Iowa den 31de Mai og 1ste og 2den Juni førstkommande; altsaa et tre Dages Samtaleemne. Samtaleemnet: Aab. 3, 14—22. Gud velsigne da vores Møder og ønskeligt er det at disse Møder maatte blive belagte af baade læg og lærde.

B. B. O l s e n.
A. S h a m.

Foreløbig skal vi undertegnede faa gjøre følgende Dplysning:

Madison Kredts af Hauges Synode afholder, om Gud vil, sit store Ungdoms-stevne i Spicer, Minn. Past. Ivar A. Johannsens Rald den 21de til 25de Juni. Et stort Telt vil for Anledningen blive opsat lige paa Bredden af Green Lake. Alle Sangkor og ellers enhver Ungdom inden Kredsen, der kan hynge og der agter sig til Stevnet bedes herved om at praktisere følgende Sange:

Frydetoner 1ste Bind No. 4, 22 B, 44, 48, 109, 118.

Frydetoner 2det Bind No. 20, 34, 42, 57, 74, 106.

Alle vil her gjøre sit allerbedste, naar vi som kommer til Stevnet sætter allesammen til et Kor. Et udsørgt Program for Stevnet vil snarest mulig blive betjendtgjort.

I. J. O p p e d a h l, Form.
Ivar A. J o h a n s e n, Sekr.

The Fourteenth Annual Convention of the South Dakota State Luther League will be held in Sioux Falls on May 12, 13, 14, 1911, commencing at 10:30 o'clock A.M. on Friday the 12th. Convention Theme: "Thy Kingdom come." Full program will be announced later.

LEWIS LARSON, Chairman Ex. Com.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika**. Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12.000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stoltthed og Glæde, naar "**Leif Erikson**" med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaie i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første Skib i **Fart i Sommer**. I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE.

307 New York Life B'ldg., St. Paul, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Starnpnefs. 30 Sider. Hefstet 10c.

De modtagne Bøger.

- Missionslæsning.** Af Past. Peder Drejer. Med nogle Bidrag af andre Forfattere. Med en Masse Billeder, hovedsagelig hentet fra Missionsmarken. 478 Sider. Smukt indbundet..... 1.00
- Hans Nielsen Hauges Udvalgte Skrifter.** Uforandrede, saaledes som han selv skrev dem. 406 Sider. Indbundet..... 1.00
- Guitarlegeren.** Aandelige Sange satte med Akkompagnemang for Guitar. Samlede, oversatte og forfattede af M. M. Gimsø. 205 Sider. Shirtingsbind..... 0.70
- Guitartoner.** En liden Samling af aandelige Sange udfatte for Guitarspil. Samlede og udgivne af H. Langeland. 88 Sider. Shirtingsbind..... 0.35
- Nordnesguttene.** Af Pastor R. Rasmussen. 262 Sider. 3 Papbind..... \$0.60
- Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75
- Sømanden paa Hav og i Havn.** Af Pastor R. Rasmussen. 240 Sider. Papbind 0.60
- Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75
- Paa de to Veie.** Alle Billeder fra Reisen mellem Buggen og Graven. 1ste Del 87 Fortællinger, 128 Sider. 2den Del 65 Fortællinger, 128 Sider. Udgivet af D. M. Andersen, Minneapolis, Minn. 3 Shirtingsbind 0.50
- Aug. Herman Francés Himmelfart og Seiladien fra Babel til Kanaans Land.** 15 S. Hestet 0.05

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper- rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 25 cents, net.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauges 3 Kabinet Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bibelske Billeder

i mangefarvet Eljetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus beviser de smaa Børn; 2. Jesus i Bethsemane; 3. Den tornekrønedes Frelser; 4. Jesus paa Korset; 5. 3 Midten den opstandne Frelser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelskehistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In losing Remembrance“. Dette Billede forestiller ogsaa „Rock of Ages“, og nedenunder er trykt nogle vakre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Linjer, hvor man kan nedskrive Navn osv. Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Kortste Landstæder og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Dplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Nærødalene; Frattlandsøen i Ryfylke; Østfjeld; Nordfjord; Verfosien; Paa Efti; Paa Kjølle; Paa Høvet i Storm; Paa Høvet i Stille; Peer Gunt (4 forskellige Billeder). Gæsterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Binterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Sjøfinner ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Høvet. Paa Nægt om Vinteren. Fra Opjærellen til Holmentollen. Fra Nordland. Kvinden ved Ulsefjord. Tvølbær. Buarbrægen. Rastland. Fra Vardanger. Torghætten. Beninder. Hestmands. Svartisen. Geiranger. Tigermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men forskellige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 forskellige forretter 50 Cents porto frit.

G. Lillethun.
Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

- No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.
- No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.
- No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.
- No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.
- No. 51. Seventy-two tickets, floral, 10c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salmebog, udarbejdet af Høllestømiteen fra Den Forenede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Oplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i presjet Skirtingsbind med Skindryg og sælges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD, BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

3 almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt

sprængt Snit 70c

3m. Morocco med Kors og Kalk samt

sprængt Snit 1.00

3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40

3 Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1.50

3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind..... 1.75

3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind..... 2.00

Bare Salmerne.

No. 5. 3 almindeligt Skindbind..... 50c

No. 6. 3 almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c

No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind..... 1.25

No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Skæringer 1.40

Oxford Indbinding, ægte flexible Morocco, med ombroede Kanter og Guldsnit og Initial..... 2.50

D. Indb. i sort presjet Kalvestind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophøjede Blomster..... 2.25

F. Indb. i blaat flexible presjet Kalvestind med Guldsnit og Initial..... 1.80

G. Indb. i sort flexible presjet Kalvestind med Guldsnit og Initial..... 1.80

Ordres indsendes til

C. Villeshun, Red Wing, Minn

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Hæfter paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Hæfter paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Hæfter paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Hæfter paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn

FORGET ME NOT

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromolithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price 40 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy Price 15 cents.

Sowing and Reaping Price 15 cents.

A Good Investment..... Price 15 cents.

Ralph, the Orphan..... Price 15 cents.

The Better Way..... Price 25 cents.

Promises Fulfilled..... Price 25 cents.

Melnore Parish Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn

Folketalender for 1911.

Denne lille Bog bør du eie. Den er ogsaa iaar udkøbt udstyret, har godt Læsestof og 6 Billeder. Dertil giver den Adresserne paa Præster og Professorer i alle nordst. lutheriske Kirkesamfund. Den koster portofrit tilsendt 10 Cents. Send Ordres til
C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Himles Bog.

En Beretning om Boyeroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skindbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til
C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

„Vægteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I mygt Bind og Guldbrat, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbekendte Moore's Non-Leafable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Dgiv, enten der ønskes en fin, grov eller „stub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Pioner

Orgler

Stort Lager.

Striv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et ubemærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Datter“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Blyndstning“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Varnesang“; „Venlig Hilsen“; „Bøn“; „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro, Haab og Kjærlighed.“

„Christmas Greeting“; „New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Hedens erindret.

Naar bore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorien sendes til Prof. Julius Boraas, 417 3d Str., Northfield, Minn.

Penge til Synodkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. O. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. R. D. Gittreim, Creston, Ill.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordl. evangelist. lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendelsesvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Synden skal ikke herske; 2. Jællersens Kamp; 3. Eier du Jesus? 4. Hvor skal Linjen drages? 5. Efterbemærkninger; 6. Pastor Kroghstad tager Afsted i Madison; 7. Fra Wheelock, N. D. og Omegn; 8. Fra Fargo, N. D.; 9. Kreds-møde; 10. Nyt Menighedsbureau; 11. Breven og den ansejede; 12. En liden Rejsebeskrivelse; 13. Kinamissionen; 14. En fra Katholik; 15. Fra Sacred Heart, Minn.; 16. Godt Følge til Norge; 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Betjendtgjærelser; 19. Bitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forsfæstet. 1 Kor. 2. 2

No. 21 1

Lørdag den 27de Mai 1911

{ 43de Aarg.

Fodtvætningen.

Da nu den Naades- og Barmhertig-
hedsstund nærmede sig, hvori Jesus Kristus
efter en evig Raadslutning havde bestemt
sin kommission at udvælge vor Salighed og frel-
se os, ikke med forgængeligt Guld eller
Sølv, men med sit dyrebare Blod, vilde han
først af sin inderlige Kjerlighed, som en gav-
mild Husfader, holde et kosteligt Aftensmaa-
tid med sine Disciple, førend han gik i Døden
for dem—og det til et Tegn paa sin store
Kjerlighed imod dem. Og ved dette sidste
Aftensmaaltid vilde han oprette sit Testamen-
te, for dermed aabenbar at vise, at han har
elsket os og trykket os til sit Hjerte fra Ewig-
hed af, og elsker indtil Enden, ja elsker os
som sine Børn med faderlig Kjerlighed, som
han ogsaa udtrykkelig sagde til sine Disciple,
da Nadveren var forbi. Thi da han med det
samme havde forkyndt dem sin nærførestaa-
ende Lidelse og Død, og saa, hvor bedrøvede
de blev over at skulle stilles fra saa trofast en
Fader og saa kjerlig en Væremester, trøstede
han dem, fuld af inderlig Medlidenhed og
sagde: Børn lille, frygt ikke og
ængstes ikke i eders Hjertes!
Jeg vil ikke forlade eder fa-
derløse. Det er godt for eder,
at jeg gaar bort. Jeg gaar
bort og kommer til eder igjen.
Men da han saa, hvor modfaldne de var og
fulde af Bekymring, da han saa, hvordan
Taarerne flød dem ned ad Kinderne, men

nogle af dem sukede dybt i deres Hjertes og
andre gav deres Sjæleangst og Ilro tilkjende,
ved at deres Ansigt forandrede og blegne-
de, saa blev hans hele Hjerte rørt til Medli-
denhed, som han jo da ogsaa er den aller-
barmhertigste, og han taltte dem med disse
trøstelige Ord: Vilde Børn, mine
kjære Disciple, bliv ikke han-
ge, og forstrækkes ikke. „Se,
jeg er hos eder alle Dage ind-
til Verdens Ende.“—Ja, min Sjæl!
se med hvor brændende en Kjerlighed Jesus
elskede sine Disciple.

Men før Nadveren, da Paaskelammet
var lavet til just paa det Sted, som han hav-
de befale, gik han ind i Salen og hans Di-
sciple fulgte efter. Kom og lad os ogsaa føl-
ge efter ham, den kjære Frelser, han vil vist
ikke lade nogen af os gaa hungrige bort.

Da Paaskelammet nu efter jødisk Skik
og Brug var spist, vilde Jesus paa en Maa-
de samle alle sine Dyder i de to: *M d m h g-
h e d* og *K j e r l i g h e d*, og uden de to
kan heller ingen blive salig.

„Derfor stod han op fra Bordet, lagde
sine Klæder, tog et Haandklæde og bandt op
om sig med og begyndte at vaske sine Disci-
ples Fødder.“ Og det gjorde han, for dermed
at give et særdeles Eksempel paa *M d m h g-
h e d*, nu som han var i Færd med at gaa
bort fra denne Verden, for at han kunde ind-
præge denne saa dybt fornødrede Dyd saame-
get desdybere baade i sine Disciples og i vore
Hjertes. Thi uden den kan ingen være eller

2400 Ridge Road

94709

For rent (510) 649-2500

vandre paa Dydens Vej, uden den kan ingen behage Gud og blive taget til Raade. Thi Gud staar de hofsfærdige imod, som Striften siger, men de ydmyge giver han Raade (1 Petr. 5, 5); og ligesom Hovmod er Oprindelsen og Kilden til alt ondt, saa er Ydmyghed tvertimod Kilden til alle Dyder.

Denne salige Dyd forener os med Gud, ja ved Ydmyghed nøder vi Gud til at tage Bolig i vore Sjæle. Thi ingen kan overvinde den almægtigste, uden ved dybt at fornædre sig selv og blive til intet. Ligesom Vandet bestandig flyder nedad og søger de lavere Steder, saaledes falder ogsaa Guds Raade i de ydmyge Hjertes Lod. Ved Ydmyghed overvandt Jomfru Marie den uovervindelige, forsonede den fornærmede, behagede den allerhøieste, og bevægede ham til at tage Bolig i hendes kyndste Legeme, som hun selv bekjender, naar hun siger: Han har seet ned til sin Tjenerinde. Ved Hovmod blev vi stødt ud af Paradiiset, men ved Ydmyghed bliver vi igjen fornyede til Herlighed!

Har Hovmod været saa fordømmelig hos Englene, at de af den Grund efter den guddommelige Retfærdighed blev for evig udstødte af Himlene, skjønt de dog havde langt mere Grund til at ophøie sig af deres store Herlighed end det stakkels Mennecke!— hvordan kan da Mennekket driste sig til at ophøie sig selv, istedetfor at ydmyge sig og bekjende sin Almagt. Thi naar han vilde betænke hvad han har været, hvad han er, hvad han lider, hvor han bor og hvad han endelig skal blive, da vilde han snart se, at hans Tilstand er saadan, at den maa nedslaa og ydmyge ham, straffe hans Hovmod og sige: Hvorfor ophøier du dig, du som er Støv og Aske?

Skjønt nu vor Herre Jesus Kristus gienem sit hele Levnetsløb har lært os denne hellige Dyd og det baade med Ord og Gjerning, saa vilde han dog ikke desmindre, da det nærmede sig til Døden med ham, give sine Disiple og med dem os alle et levende Billede af denne sin dybe Ydmyghed, for derved at indpræge den saa dybt baade i de-

res og vore Hjærter, at den aldrig skulde udslettes. Og hvordan skulde han vel kunne have laagt en større Ydmyghed for Dagen end han gjorde; da han afvaskede sine Skabningers urene Fødder! Han bøiede sig til Jorden og blev alle sine Disiples Tjener!

Kjære, hvem skulde det ikke gaa til Hjærte, hvem skulde ikke henrives til Forundring, naar han ser Grens Konge, hvem Englene tilbeder og for hvis underlige Magt de skjælver, ombunden med et Haandklæde gaa saa sluttig omkring og vætte sine Tjeners Fødder. Disiplene sad, og den almægtige Guds enbaarne Søn, lagde sig ned paa Jorden; alle Herrers Herre, i hvis Navn alle Knæ baade i Himlen og paa Jorden skal bøie sig, bøier her sine Knæ for sine Disiple. O hvor ydmyg, hvor god, hvor kjerlig lægger han sine hellige Knæ paa Jorden, gaar fra den ene til den anden, rører ved deres Fødder med sine hellige Hænder og vasker dem rene ret som en Tjener, tørter dem med et Klæde, og kysser dem med sin hellige Mund. Og ikke blot sine Venners Fødder har han villet tvætte og kysse, ogsaa sin Forræders. Skjønt han vidste, at han vilde sælge ham for tredive Sølvpenge, vilde han dog af sin Barmhjertighed gjøre det samme mod ham som mod alle de andre.

Denne saa forunderlige Ydmygheds-Gjerning har han gjort os til Lærdom og Undervisning. Hør hvad han selv siger dertil til sine Disiple. Ved J hvad jeg har gjort eder? I kalder mig Mester og Herre og det gjør I Ret i, for det er jeg. Som nu jeg, eders Mester og Herre, har tvættet eders Fødder, saaledes skal I ogsaa indbyrdes tvætte hinandens Fødder. Jeg har givet eder et Eksempel, for at I skal gjøre ligesom jeg har gjort mod eder, at I ogsaa skal vise indbyrdes Kjerlighed og komme hinanden til Hjælp, ja tilgive ikke blot eders Venner men ogsaa

eders Fiender (Joh. 13). Den som derfor ikke vil følge Guds Søns dybe Nidmygheds Spor, han kan heller ikke trøste sig med at blive ophøiet med ham hos hans himmelske Fader; thi Gud elsker intet højere, end et rent, nidmygt og stille Hjerte, som han selv siger: Jeg ser til den nedbøiede i Aanden, og til den, som har et sonderknuist Hjerte, og som frygter for mit Ord (Jes. 66, 2). (Tauler.)

Fra Norge.

I disse Dage er i Hovedstaden afsluttet et af de saakaldte „frie Vægmandsamøder“ som i den senere Tid er bleven afholdt herhjemme, nærmest for at klargjøre Forholdet til den vestlandske Indremission og undersøge, hvorvidt ikke et for vor Kirkes Fremtid gavnligt Samarbejde og muligens Sammenligning af Landsindmissions-selskabet og de vestlandske Brødre kunde komme istand. Som tidligere i mine Breve bemærket, har en større Del af de vestlandske Indremissionsvenner i de senere Aar sluttet sig til en Bevægelse, som fra Ottiaarene nærmest er udgaaet fra Alesund og Bergen, oprindelig af en mere nyevangelisk Retning og i et meget løst, for ikke at sige fiendtligt Forhold til Embede og Kirke, en Bevægelse, der i sit Arbejde særlig har samlet sig om det saakaldte Kinamissionsforbund og tildels endog stillet sig i en afgjort Modsatning til vort gamle norske Missionselskab fra Stangeranger.

Mødet aabnedes 2den Paastedags Eftermiddag med Gudstjeneste i Vor Frelser's Kirke ved Landsindmissionselskabets Sekretær Pastor Ole Iversen, hvorefter Altergang for Mødets Deltagere ved Pastor Kjeld Stub, tidligere Stiftsprovstens pers. Kapellan, nu ansat ved Pipervikens nye Smaakirke, som i den allernærmeste Fremtid skal indviess og tages i Brug Denne Kirke

er den tredje af Hovedstadens Smaakirker, som er bygget ved frivillige Bidrag for at afhjælpe Kirkenoden inden Hovedstadens store Befolkning, og beregnet særlig paa at drage Arbejderbefolkningen i Byens Udkanter til Guds Hus. Smaakirker have tidligere i Vaterland (Pastor Maroni) og ved Toien (Pastor Herzberg). Den følgende Dag, tredje Paastedag, aabnedes Mødet Kl. 10 Form. med Bøn og en indledende Tale af Indbyrdeskomiteens Formand Professor Tananger, som bemærkede, at Mødet var sammenskaldt for at drøfte Indremissionens Stilling til Kirken, hvorvidt den skal fortsættes som Kirken's Tjener eller afstjære Forbindelsen med Kirken. Professorens betone, at det nu var fornødent, at Indremissionens Venner talte aabent, ligesom og fortrolig med hverandre, at man kunde blive klar over Indremissionens Opgave i vor Kirke, og overveie, hvortledes vi skulde stille os i Fremtiden. Noget Samlingsmøde skulde dette Møde ikke være. Der til var Tiden ikke inde, men han haabede, at Mødet kunde blive ført i Fredens og Brøderlighedens Aand. — Til Mødets Dirigent valgtes Sogneprest i Drammen Chr. Knudsen, som udtalte sig i samme Retning og imod al Polemik.

Profesor og Hovedlærer ved det praktisk theolog. Seminarium B. Støylen holdt derpaa det indledende Foredrag om Indremissionens Opgave over Pauli Ord: „Lad Kristi Ord bo rigelig hos eder.“ Han betone, at Naadegaverne's Betsignelse og Betydning for Menigheden og Samfundet og Nødvendigheden af en stadig og indtrængende Bøn i Menigheden om rige Naadegaver og disses stadige Fornælselse. Man samlede sig om følgende Udtalelser, idet Mødet hævdede Indremissionen som en nødvendig og selvstændig Tjeneste til Vækselse og Styrkelse af kristeligt Liv i vor Kirke:

1. At Indremissionen vil vedbli at

jøge det Samarbejde, som Forholdene tillader saavel med den faste Prestetjeneste som med de øvrige kristelige Tjenester og Virksomheder i Menighederne.

2. At den vil nære Troeslivet og styrke Broderfjerligheden ved flittig Brug af Naademidlerne i vor Kirke.

3. At den vil søge at samle de kristne til et kraftigere Arbejde for kristeligt Liv og større Ansvarsfølelse for Løsningen af de kirkelige Opgaver gennem de forskellige Tjenester og Virksomheder i vore Menigheder.

Denne Udtalelse blev vedtaget mod 2 Stemmer.

Det næste Spørgsmaal, som var optaget paa Mødets Program, var om „personlig Kristendom“, indledet af Emisfær Mobalsli, som stærkt betone de Syns- og erkjendelsesens Nødvendighed som Forudsætning for Troen, der annammer Jesus som sin Frelser og bygger paa ham som sin Frelses Grundvold og Hjørnestein. Først da kan der være Tale om personlig Kristendom, aldrig før dette, som er en Selvpålevelse i Kamp og Bøn. Alene en saadan Kristendom har Kraft og blivende Værd.—I et længere Foredrag gav dernæst Professor Tananger sin Tilslutning til disse Mobalskis Udtalelser, som ogsaa fik sin Tilslutning af Mødets Deltagere.

Mødet vandt megen Tilslutning, ca. 500 Deltagere, og det betegnes i „kristeligt Ugeblad“ som et godt og opbyggeligt Møde, hvorfra al Strid blev holdt borte. Forhandlingerne blev ført i Broderlighed og Fordragelighed og afsluttedes med Stiftsprovst Gustav Jensen's dybe og indtrængende Foredrag om det kristne Folk og dets Kirke, seet i Guds Ords og Historiens Lys.

Til noget afgjørende Resultat kom jo dette Møde ikke, men det var neppe heller Meningen. Det var nærmest ment som en Forberedelse og Indledning fra det kirkeligt

interesserede Lægsfolks Side til det store Sommermøde ved Generalforsamlingen, der, saavidt jeg mindest, skal holdes i Arendal fro 3—5 Juli d. A.

Den store Kirkekommission har nu afsluttet sine Forhandlinger, hvis Resultat nu snart altjaa vil foreligge for Offentligheden. I Hovedspørgsmaalet, der foranledigede Kommissionens Nedsættelse, om Kirkens Forfatning har man, som venteligt var efter Kommissionens Sammensætning, neppe naaet frem til Enighed. Der-til er vel Divergentien for stærk mellem Mænd som Sogneprest Klavenæs paa den ene Side og Professorene Tananger og Støpken paa den anden, men det ser dog ud til, at den er naaet frem til enig Forstaaelse i flere for vor Kirkes Fremtid vigtige Punkter, saaledes om Egtetabstiftelsen, om Konfirmationsordningen m. m., og det tør haabes, at samtlige Kommissionens Medlemmer har været enige i et, nemlig at ville sikre vort Folks kristelige og kirkelige Fremtid paa den bedste Maade, hver efter sin Overbevisning. Det er meget muligt, at vor Kirke endnu ikke naar frem til fuld Frigjørelse gennem Organisation fra øverst til nederst, og det er muligt, at vor gamle Statskirkeinstitution heller ikke vilde være moden dertil, men saameget turde man dog haabe som en Frugt af Kommissionens Arbejde, at vore Menigheder vil blive organiserede med Oprettelse af Menighedsskoler og med Skoler og deraf flydende Indflydelse paa Ansættelse af Menighedernes Tjenere. Dette sidste er jo, ikke mindst i disse Tider, af særlig Betydning for Menighedernes Betjening med rent Ord og ret Sakrament.

Jeg har netop i disse Dages Aviser, haa- de herhjemme og fra Amerika, seet, at Professor Sven Dftedal er afgaaet ved Døden den 30te Mars paa Diaconiseshjem- mets Hospital i Minneapolis. Han kom alt- saa til ikke længe at overleve sin Ven og Med- arbejder Prof. Georg Sverdrup. Deres Livsværk er nu indanket for en Dom-

stol, høiere end den menneskelige, hvorfor jeg her skal afholde mig fra enhver Udtalelse. Men jeg vil saa Lov at udtale Haabet om, at det F o r e n i n g s a r b e i d e, som saa godt er indledet mellem Hauges Synode og den forenede Kirke, maa ved Guds Naade faa nyde fortsat Fremgang og udstrække sig ogsaa til den l u t h e r s k e F r i k i r k e, saaat disse 3 Samsfund, som dog i Ordets dybeste Betydning vil det samme, nemlig Menighedernes Opbyggelse paa vor kristelige Troes Grund, kunde række hverandre Broderhaand og arbeide sig sammen til bedre og bedre Forstaaelse og hjerteligere og hjerteligere Samarbejde. Jeg er ogsaa af den Formening, at en sand, Gud velbehagelig Forening opnaaes ikke saameget ved Forhandling og Diskussion som ved A r b e i d e og Handling. Gjennem det praktiske Menighedsarbejdes Kamp og Vøie lærer vi bedst at kjende Sjelenes Nød og tillige vor arme stridende K i r k e s N ø d, saaat vi med det Barmhertighedens Sindelag, som Gud giver sine, lykkes over B i o n s N ø d og gjerne vil være med at løge dens dybe Skade. Vi har Lære-reenhed og Lære-reenhed nok, det er K j e r l i g h e d e n, som trænges. Gud forbarme sig over sit Zion, isærvel i Amerika som herhjemme!

Med broderlig, hjertelig Hilsen til den ærede Redaktør og „Buddbærerens“ Læsere forbliver jeg eders i Herren hengivne

A. W e e n a a s.

Nes Prestegaard, Nomerike, 25de Apr. 1911.

E n s t o r M a n d s E r f a r i n g. William E. Gladstones Hustru sagde, at hendes Mand havde to Sider: „En fremskudende, utaalmodig, ubetvingelig; den anden saa selvkontrollerende, istand til at tilfidesætte alt undtagen det store centrale Maal, istand til at kaste fra sig alt, hvad der svækker og forstyrre; og han opnaaede denne Selvkontrol først ved sin naturlige Karakterstyrke og dernæst ved en stadig Kamp med Gud i Bøn om Seier.“ Mr. Gladstones Erfaring i at vinde Seire over sig selv ved Bøn, er den selv samme Erfaring, som Tusinder andre har gjort.

Grundstensfest i Redfield S. Dak.

Redfield, S. D. er en Fremtidsby. Ved sidste Folketælling viste det sig, at Befolkningen allerede har naaet 3060. Skandinaverne er nok saa talrige her og i Landet omkring. Her er Statens Hospital for Sindssvage. Ved denne Anstalt bare arbejder mellem 30 og 40 Skandinaver. Mange Nykommere kommer til Redfield. Her er ogsaa de i S. D. saa bekendte Norbeck & Nicholson Verksteder som beskæftiger mange Skandinaver.

Forløg paa at faa istand en skandinavisk Menighed har været gjort siden 1887, naar Past. Aasval begyndte at samle Folket om Guds Ord her. Siden har ca. et Dusin Prester virket kortere og længere Tider hver. Nu har det lykkes saa, at de ikke alene har Menighed og Prest, men ogsaa sin egen Kirke, som skal være fuldt særdig den 1ste August.

Søndag den 7de Mai holdtes Grundstensfest. Past. E. Johnson fra Sioux City og undertegnede assisterede Past. Gaard i denne høitidelige Handling. Paa Formiddag samledes Menigheden i den tykke Kirke til almindelig Formiddagsgudstjeneste. Past. E. Johnson predikede. Søndagsskolen under Ledelse af Prof. Vig holdt sin Sektion umiddelbart efter. Undertegnede talte kortelig til Børnene. Dagen var idealt vakker. Mange samlede sig paa Eftermiddagen Kl. 3 til Grundstensfesten. Festalen holdtes af undertegnede paa engelsk. Past. E. Johnson talte paa norsk og udførte Grundstenslægningen, da ingen af Formændene var tilstede. Om Aftenen igjen var den tykke Kirke fyldt til Trængsel af opmærksomme Tilhørere. Sangforet var paa sin Plads i Kirken baade Formiddag, Eftermiddag og Aften. Past. Gaard er en interesseret og ivrig Arbejder og er vistnok den rette Mand for Redfield. Han betjener ogsaa ved Siden af Redfield, Faulkton og Birchco.

Det gjør en besøgende godt at besøge saadanne Steder, hvor Arbejde gaar godt.

J. A. Quella.

Kirkeindvielse.

Den nye Trefoldigheds Kirke paa Hjørnet af Humboldt St. og Wabansia Ave. i Chicago blev høitideligt indviet Søndag den 7de Mai. Indvielsen udførtes af Formand M. G. Hanson med Bistand af Menighedens Prest, S. A. Hanson, samt L. Harrisville, J. N. Walstad, L. Ellingson, C. L. Jothen og undertegnede. Fester med Tale, Sang og Musik holdtes hver Aften den følgende Uge. Blandt dem som deltog med Musik foruden Menighedens dygtige Sangkor og

Krohn, Widding og Krogneæs en kort Tid hver. Pastor Krohn, som samtidig betjente Vor Frelser's Menighed af den norske Synode, vilde opløse Trefoldigheds Menighed og slaa den sammen med Vor Frelser's Menighed. Derfor blev han afsat. Past. Widding døde efter et Aars Forløb af Koleræ og Pastor Krogneæs splittede Menigheden og dannede Bethlehems Menighed (nu af den forenede Kirke). Nu fik man Past. J. B. Torgerson til Prest og han vedblev som saadan fra 1870 til 1877. Under denne Tid var det at Menigheden og Samfundet tilsammen

Zubal Møndekor, kan nævnes Prof. Elling Rundin, en Datterisøn af Elling Eielsen.

Menighedsarbejdet i Trefoldigheds Menighed dateres saa langt tilbage som til 1839 og Førstningen af Firtiaarene, da Elling Eielsen først begyndte Arbejdet her. Men det var ikke før i 1857, at man under Past. P. A. Rasmussens Ledelse fik istand en ordentlig Menighedsordning. Sidstnævnte betjente nemlig Menigheden en Række Aar fra Liébon, Ill.

Efter ham betjentes den af Presterne

opførte den store Kirkebygning paa Hjørnet af Grand Ave. og N. Peoria St. Denne skulde tjene baade som Kirke og Presteseminar. Men denne Plan blev aldrig realiseret. Hvorvidt det var saa borti Ratten at oprette et norsk-luthersk College og Presteseminar i den norske By i Verden næst Norges Hovedstad, tør der endnu være delte Meninger om. Menigheden skød en rask Vækst i Syttiaarene. Kommunikant Antallet steg fra 100 til 900. Men da fik man atter Uheligheder og Splittelse, naar Pastor Tor-

gerfon fratraadte. Markus Nelson, en norsk Methodistprest, der midlertidig var lutherisk betjente en kort Stund og blev i 1879 afløst af Past. Chr. O. Brohaugh, som betjente Menigheden i 13 Aar. Siden har Trefoldigheds Menighed været betjent af J. Estensen, N. G. Petersen, H. A. Hanson, S. C. Simonson og nu atter H. A. Hanson. I 1903 folgte man den gamle Kirke paa Grand Ave og Beoria St. med den Hensigt at flytte bort fra den gamle Vestside, som nu var alt andet end et norsk Rabolag. Det viste sig imidlertid, at Tiden ikke endnu var inde for et saadant Skridt. En ny Kirke blev kjøbt for \$7000 og restaureret. Denne har man nu folgt for \$12000, og bygget sig et prægtigt Gudshus tæt ved Humboldt Park. Naar Trefoldigheds Menighed der faa udfolde et velsignet Virke til mange Sjæles Frelse!

I den senere Tid er mange ældre Medlemmer af Trefoldigheds Menighed kaldt bort fra den stridende Kirke. G. Svensvold og hans gudhengivne Hustru, som var saa aktive i Herrens Gjerning, ser man ikke der mere. O. L. Stangeland. Ole Wogstad og Reinhard Olson fik Rejsesub omtrent samtidig. Mrs. J. B. Johnson og Mrs. C. Erierson er ogsaa nylig flyttet. Nu sidst fik A. K. Mahlum Hjemlov. Han var en stød og hjertelig Mand, som det var saa godt at træffe sammen med under Dagens Strid. Disse hedengangne bevares i tier Erindring af dem, som kjendte dem. Velsignet være deres Minde!

S. C. Simonson.

K u n s t e n at leve bestaar i Selvkøns herfælske. Frygt og Brede er de to store Marjager til ondt, til daarligt Humør, slet Sundhed og Mangel paa Fremgang. Dette er ikke vanskeligt at forstaa, naar man erindrer, at videnskabelige Forsøg faktisk har godtgjort, at en bred Persons Mandedræt er saa fyldt med Gift, at dersom man for Eks. lader ham aande ind i et Glas, saa afleires der et brunt Stof, som vil foraarsage Døden, naar det indsprøites under Huden paa en Hund.

Red Wing Seminary.

Det liden nu mod Enden ogsaa af dette Skoleaar. Naar dette skrives, er vi midt oppe i Eksamenstiden, en travl og ikke helt bekvemringsløs Tid for Studenten.

Forleden Mandag, den 15de ds., deltog vor Skoles Representant, Paul Knapsund, i den interkollegiate norske Veltalenhedsprøve, der blev holdt ved Augsburg Seminary. Hr. Knapsund blev Førstemand i Foreningen Eddas Prøve ifjor, og ved denne Anledning fik han anden Præmie. Mange af Tilhørerne, baade vore egne Folk og fremmede, siger, at han ubetinget var Aftenens mest fængslende Taler, og at han gjorde Red Wing Seminary al Vre. Det viser sig mer og mer, at norsk langt fra er lagt paa Hylden ved vor Skole.

Syttende Mai-fest holdtes i Kapellet af St. Peters Kirkes Luther Liga. Stud. theol. M. B. Løfkesmoe ledede i Bøn, Stud. D. Halvorsen læste en for Dagen passende Artikel, og Past. O. S. Meland holdt Fættalen. Den musikalske Del af Programmet blev besørget af Frøknerne Halvorsen, Johnson, Olson, Groth og Holter. Senere blev Forfriskninger serveret udenfor paa Gaardspladsen.

Engen af Foreningerne ved Skolen har haft Møder den sidste Maaned, med Undtagelse af den kristelige Ung ingeforening eller som den nu kaldes: „The Bible and Mission Society“, Lpbyggelsesmøder har været holdt hver Sondag Eftermiddag, og Bibel- og Missionsklasserne har mødt regelmæssig lige til det sidste.

H. C. J.

D e n bekvemteste Tid for en duven Mand til at arbejde i er imorgen.

D e n M a n d, som pløier dybt, sender den rigtige Slags Bøn til Himlen om en god Høst.

„Hvorledes fremmes Vækkelse og hvorledes bevares de vakte?“

Alt et Foredrag af Emilsær Brattetaas.
(Indsendt ved P. S. Kirkvold.)

Ved at svare paa det Spørgsmaal, hvordan Vækkelse opstaar, har vi ogsaa Anledning til at tænke paa de ekstraordinære Midler Gud bruger, som Videlser, Betsignelser, Lykke o. s. v. Hvordan kan vi fremme Vækkelse? Hvad Gud gjør ved ekstra Midler angaar ikke os. Vækkelse er det bærende i al Lægmandsvirksomhed og Gud har vedtjendt sig Virksomheden, og den har superet den fortolkende Forhændelse.

Midlerne, som skal anvendes er Guds Ord og Bøn, og Arbeidet skal ordnes saa omsorgsfuldt og praktisk, at Maalene naaes. Her som ellers gjælder det, at man sætter sig et bestemt Maal; man maa ville Vækkelse. Det maa gjælde baade under Prediken og Bøn. Lad alt Indremissionsarbejde fremme Vækkelse. Det giver Styrke at have de bestemte Maal.

Vi faar ofte høre Predikanter, som intet Maal har og deres Virksomhed bliver spildt Møje. Der kan falde gode Ntringer og komme frem store Sandheder, men uden Orden og Sammenhæng.

Saa har vi nogle, som docerer Meninger, der kan føre til Tvil paa Bibel og Gud overhovedet. De giver bare moralske Leve-regler.

Endelig er der nogle, som synes at have sat sig mere som Maal at henvende Opmærksomheden paa sig, end paa Kristus.

Den, som forkynder Kristus, vil vække mindre Opsigt, men blive til større Betsignelse.

Predik Kristus Død for vore Synder og opreist til vor Retfærdighed! Det bringer Vækkelse og Ombændelse, hvad der har stået fæstet sig fra Apostelen Peters Tid til vore Dage. Vækkelse er noget alle gjensfødte kristne vil, kan og maa være med paa at fremme. Den, som ikke vil være med, maa lide af en aandelig Stavant. Det er nok af dem, som hindrer Vækkelse, om ikke de kristne gjør det.

Naar Vækkelse ikke kommer, kan det have sin Grund i meget.

Den vigtigste Grund er de kristnes Magelighed. En anden deres indbyrdes Forhold, at de lever i Kjevl og Kamp istedenfor i Overbærenhed og Enighed. Da er det ligesom Betsigneliens Rulde tilstoppes og Sjesjenden vinder store Seire.

Man bør være opnærksom paa, at Arbeidet paa et bestemt Sted ikke maa afbrydes for hurtig.

Vi maa ikke pleie Mageligheden, men samle Kraft i fælles Bøn til Sjæles Frelse.

Eftermøder er at anbefale, naar Forudsætningerne er tilstede og de ledes med Takt.

Vækkelserne paa Madagaskar og i Osten begyndte med fælles Bøn. Den Predikant, som ikke kan give Forstaelse af at han vil noget bestemt, kan tie.

Det hændte i en By, hvor der havde været Vækkelse, at Forholdene blev værre efter end før denne. Bestemte man Møder, kom der ganske saa. Saa trykte man Plakater og gjorde Møderne bedre bekendt, og det hjalp.

I vor Tid forkyndes Tvil og Rødets Evangelium og mange gribes af Tidens Nydelseshyge. Det gjælder at arbejde mens der er Dag; Natten kommer, da ingen kan arbejde. Om vi er smaa og svage, har vi Gud paa vor Side. Faar Kristus som Frelser Skikkelse i os, vil meget udrettes.

Det er stort at blive vakt og større at bevares, men det er dog sandt, at vel begyndt er halv fuldendt. Den vakte bør ledes ind i Guds Ord og komme i Aktivitet paa det kristelige Omraade.

Blir ikke nyvakte tilskyndet til Bøn og Bibelfstudium, gaar det galt. Ofte kommer de til at hænge ved den Person, hvis Forkyndelse har vakt dem op. De maa isteden ledes hen til Kristus, og dertil er Bibeltimer nyttige. Desuden bør deres Trang til at faa gjøre noget for Herren tilfredsstilles. Men Barn er Barn. Paa Talerstolen bør de ikke komme. Andre Arbejder end at predike passer bedre for dem.

Kredsmøde.

Turtle Mountain Kreds afholdt Møde i Zions Menighed, Pastor Hovlands Kald fra Sde til 10de Mars d. A. Dagen oprandt klar og skøn og det var ligesom at alt sagde „I skal faa et godt Møde.“ Som bestemt skulde første Dag af Mødet bruges til Drøftelse af de to vigtige Emner: Religionskolen og, hvad kan gøres for vor Ungdom. Da Foredragsholderen for det første Emne ikke var tilstede ved Mødets Aabning predikede undertegnede over Ez. 37, 1—10. Stedets Brest ønskede de tilreisende velkommen med Sal. 116, 14.

Eftermiddag fik vi dette Foredrag som bedes venligt om at bli trykt i „Buddæren“. Foredragsholderen opstillede følgende Punkter:

I. Er Religionskolen nødvendig?

- a) For Barndommen.
-) For Ungdommen.
-) For Uderdommen.
- d) For Evigheden.

II. Hvem skal drive Religionskolen?

- a) Er det Menigheden som hel Menighed?
- b) Eller er det enkelte i Menigheden som har Børn og søler for deres Vel.

III. Hvad kan gøres for at faa Religionskole?

- a) Under vore lokale Forholde.
- b) For at faa Syn og Interesse for Sagen.

IV. Hvilke Betingelser bør stilles til dem som holder Skole?

- a) Hvilke Fag er mest paa krævet?

Emnet blev diskuteret punktvis og der blev en livlig Diskussion og Nødvendigheden af i en tidlig Alder at lade Børnene faa vide saameget som muligt om sin Frelser blev sterkt betonet. Det er dog tungt at inden vor lutheriske Kirke, vi skal finde, at der sættes større Pris paa verdslig Rundskab end at lære Veien til Salighed.

Torsdag Formiddag fik vi Foredrag over det andet Emne: „Hvad kan gøres for vor Ungdom?“ som ogsaa blev besluttet at skulde indtages i Referatet for at trykkes i

„Buddæren“. Det vidste sig ved Samtalen, at Themaet var nok saa vigtigt. Det blev betonet at for at modarbejde det onde som tenderer i den Retning at drage Ungdommen bort fra Gud og Kirken, var det nødvendigt, at bruge alle lovlige Midler. Hvis Stillingen er saadan i Menigheden, at man kan holde Ungdommen i Kirken uden disse saakaldte Foreninger, er det jo det bedste, men om dette ikke synes at kunne være Tilfældet og, naar Tiden kræver det, da organisere en kristelig Ungdomsforening under og i, ikke udenfor og borte fra Menigheden. En, hvor gamle og unge kan være tilstede men saaledes at den særlig drives ved og af Ungdommen. Det blev ogsaa betonet de Farer, som endog disse Foreninger fører med sig. At komme sammen til verdslige Fornøjelser og eie kun Navnet kristelig, det blev vist, at for saadanne Foreningers Vedkommende var det bedre, at de ikke eksisterede; thi det river ned paa alt kristeligt, da det er klart, at mange kommer sammen til alt andet end at ære Menighedens Hoved og Herre. Men ogsaa paa den anden Side har de enkelte Menigheder faaet sin bedste Støtte fra Ungdommen ved baade Sang og Ungdomsforeninger. Ikke bare i ydre Henseende, men det aandelige Liv har faaet en fornøyet Kraft. Sjæle er bundne og saaledes Guds Menighed forøget.

Pastor J. T. Krogstad indledet Emnet: „De ti spedalske“, som Menigheden havde valgt for Samtalen Luk. 17; 11, 19.

Af de Ting, som var nævnt ved Indledningen og under Samtalen hidsettes følgende: Dette minder os først om Jesus og siden Møden i Verden. Jesus er paa Reise til Jerusalem. Hans Maal var Lidelseshædet, derfor annammede de ham ikke i den samaritaniske By, thi hans Afsyn var vendt mod Jerusalem Luk. 9, 53. Paa denne Vej drager han rundt imellem Samaria og Galilæa. Jesus vidste godt, hvor han skulde gaa, forat han kunde faa møde dem, som havde ham behov. Det var hans Gjerning; thi han var ikke kommen forat lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit Liv osv. Math. 20: 28. Derfor naar han endog er paa denne

Vandring, saa er det arme Menneske, som han vil saa række en hjælpende Haand. Saaledes begav det sig, at han træffer disse ti spedalske Mænd. Hvilket et trist Syn at være spedalsk og maatte tage Følgerne af denne Sygdom, hvilken elendig Tilværelse for et armt Menneske. Syg paa Legemet uden menneskelig Hjælp eller Tilsyn. Ikke bare de stive og smertefulde Saar, men ogsaa efter at Presten har erklæret dem for uren at stænges fra kjendte og kjære, ja at maatte efter Lovens Fordring raabe det uhyggelige, hjerteknusende Ord, uren! uren! naar nogen nærmed sig; thi Sygdommen er meget smitsom. Den eneste Hjælp for disse Stakler maatte være bare at slaa sig sammen og paa bedste Maade slaa Tiden ihjel. Hvilken alvorlig Stilling, en Ting at forvente, Døden og for disse maatte denne være en tierkammen Gjest, des før, des bedre, thi Livet maatte være bare en Byrde. Men dette vidner om Jesus for hvem ingen Sygdom er forvær. Ingen af alle dem, som bad ham om Hjælp gif uhjulpne bort, men fandt hos ham isandhed det, som de ønskede. At disse havde hørt Tale om Jesus og hans underlige Maade at helbrede paa, det synes at være klart, og at de ogsaa havde tænkt i frist Tilstand baade seet og hørt ham tale, det er heller ikke umuligt iallefald, naar disse saa Jesus vidste de, hvem han var, derfor raaber de ikke nu som ved mange andre Tilfælde, uren, men: „Jesus, Mester! forbarm dig over os!“ I Nødens Tid faar Herren Bønner, omend man til andre Tider kan være noksaa ligegyldig. Nu bruger de Alvor. Er heller ikke skamsfulde af at det er den ringeagtede Jesus, de taler til, men oplettede Røsten og raaber: De raaber, thi de er nødlidende, til ham, som før har maaget at stille Nøden og Sorgen. De raaber ikke for døve Øren, heller ikke til en som eier et koldt Hjerte men til en, som baade vil og kan hjælpe. Deres Nød er fælles, derfor raaber de et fælles Raab. Det er Forbarmelse, de begjærer, ikke Fortjeneste, ikke Bøn for Dyder gjorte eller paa Dyder udlovede, men ufortjent, ufortjent af Mistund. Jesus hørte dem. Nøden gif han til Hjerte, han var heller

ikke sen med sin Befaling. Den er, gjør som Mosesloven befaler. Vis eder for Presterne, lad dem saa undersøge eder nu, saa I faar den borgerlige Erklæring og Bevis for eders Sundhed. Disse alle vidste ved sin Bortgaaen, at de troede; thi de gif. Da paa Veien blev det klart for dem, at denne Sygdom, som betragtedes som uhelbredelig, ja saagodt som at Døden allerede havde indtruffet, da der siges om hine skriftlige Hærførers Begjæring af samme Art, „Er jeg Gud, saa jeg kan døde og gjøre levende, siden denne jender Bud til mig, forat jeg skal fri en Mand fra hans Spedalskhed“ (2 Kong. 5, 7.) Men nu blir Spørgsmaalet: Hvad skal de nu gjøre. Den ene beslutter at gaa tilbage til ham for at ære og prise ham, som saa underlig havde hjulpet. Hans Beslutning er fast, han gaar omend alene tilbage for at takke ham; thi ham tilkommer først og fremst af Tak, Pris og Ære. De andre ni kommer ikke tilbage. Hvad mon Grunden kan være for deres stygge Handling. Var det Presterne, som overtalte dem til ikke at ha noget med Jesus at gjøre? Saa de tænkte Tak for sig selv i dette, at de ni vender tilbage? Burde ikke de ha været de, som særlig skulle ha tilskyndet, at de havde vist ham den Tak, som denne underlige Helbredelse havde forskyldt? Vi finder ingen, som siger: Jesus, ikke Presterne, ikke Ørigheden, ikke nogen anden uden ham og ham alene tilkommer denne Tak, gaa nu hen og vis at I værdsætte eders Helbredelse, men nei ingen. Deres Utaak smerter den kjerlige og ømme Jesus; bare en vender tilbage, men Jesus glæder sig over den ene, endog han var en fremmed. Synderes Ven omfavner Syndere af alle Slag, ogsaa Samaritanen. Hvor lønte det sig ikke at vende tilbage. Havde han lyttet til Mængden, havde det blit anderledes med ham. Helbreddelsen paa Legemet havde tænkt været den samme, men dette at han vendte tilbage til Jesus havde en hyderligere Betydning for Sjelen. Jesus selv siger: „Staa op og gaa bort, din Tro har frelst dig.“ Hvilken Lykke for den „fremmede.“ Det sidste Under større end det første. Den syge Siel fundet den største Læge, den eneste Læ-

ge. Hvar lykkelig denne fremfor de andre ni, som forlmaade denne underlige Hjælper. Hvor er de ni? Paa Verdens Alfarsveie uden Fred og Glæde i sin Sjæl, i Egenretsfærdighedens strævsomme Liv, i Gudsforglemmelsens tunge Kbaar paa en eller anden Bei udenom Herrens Samfund. Nogle tror vel, de har det godt, andre erkjender, de har handlet ilde men uvillige til at vende tilbage. De fordriver Tiden det bedste de kan, søger at være lykkelige, alt uden Jesus. Hvor er de ni? Borte. Jesus var god, som afhjalp den legemlige Rød, de trængte ham ikke videre. Sjælens evige Vel havde de aldeles glemt.

Spedalskheden er et underligt Billede paa Synder, dette nagende Onde, som stadig sætter Mennesket i Rød og Glendighed. Denne omfatter alle Mennesker; thi Apostelen siger „de syndede alle“ og David siger: „Herren stuer ned fra Himmelen paa Menneskens Børn for at se, om der er nogen forstandig, nogen som søger Gud. De er alle afvegne, alle tilhobe fordærvede; der er ingen som gjør godt, end ikke en. Det var ikke sliq bare i de gamle Tider, men dette er Billedet paa, hvad Synden har gjort i os. Vi efter vor Natur var fødte med denne aandelige Spedalskhedssmitte i os, fødte i Misgjerning og undfangede i Synd. Spedalskheden førte til Døden uden den blev helbredet. Vi havde intet andet at vente paa end at dø, har forskyldt at dø og bærer Dødens Smitte i vor Barm. Disse Mænd følte ondt i sin Sygdom. De vidste, de var spedalske, de vilde eller kunde ikke sige nei til dette. De erkjendte sin Rød. Dette er dog ikke Tilstanden med de aandelig spedalske. Dette at være skildt fra de rene bebyrder dem ikke. Mange endog de i en ustandselig Fart søres mod den evige Død bekymrer sig intet derom, men mange, som tror dette historisk, de lægger Blaster paa sine egne Saar og tænker, det skal gaa dem vel. Det er dog en stor Naade, at Folk faar se sine Synder. Verden tror dette at være Daarskab. Det agtes for Daarskab og er fornøiede med dette Resultat. Dog da begynder Mennesket først at kjende sig selv som de ikke før gjorde. Det blir stort da at leve i Naadetiden og faa times

denne Sandhed, at Jesus kom, den eneste Læge for Sjelen. Tænk at skulde bli lagt i Graven uden at denne Læge havde faaet tale sit: „Dine Synder er dig forladte“ ind i Hjertet og Frelsens Sødhed erfaret. Derfor er det stort, at han har „Fredstanker med os“, og „vil ingen Synders Død,“ men at de ombende sig til ham og lever. Did maa Mennesket komme, at de gir Gud ret. Vi synder og ikke det bare saa i Almindelighed, men at Gud faar føre de Tanker ind over os at uden han faar tale sin Fred ind i Hjertet gaar vi fortabt. Naar Mennesket erkjender dette, at de er fortabte og skyldige til evig Undergang og da spørger: Hvor maa der findes Lægedom for mine Saar? Gud ske Lov hos Jesus. Lykkelig hver og en som har havt Møde med ham. Enhver af os har havt Møde med Sielevennen, da vi som smaa bragtes til den hellige Daab. Dette var et saligt Møde da det sandedes, han annammede og velsignede os og vi indpodes i ham.

Men hvormange har staaet i denne Naade? Bare de faaeste, de fleste af os har vel lig disse 9 vendt ham Ryggen som tog os til Naade, besmittet Daabsklædningen med mange Synder foragtet den frie uforstyldte Naade. Hvilken Gru igjen i denne Dødens Sygdom som vi kunde været evig løste fra. Men hvormange erkjender vel den Rød, de er i? Al, desværre de fleste søger at skjule det, at de er saaret, ja indbilder sig selv, at der er ingen Fare, mange stoler paa en naadig Gud og synder saa hen. Jesus er paa Bei og vil møde dem. Mange vil intet Møde ha med ham, han huer dem ikke. Af Naade lader han dem komme i Omstændigheder; de lægges paa Syngelengen. Manasse bragtes i Fængsel, Paulus bliver slagen paa Veien, den kananeiske Kvinde ved Datterens Lidelser, den blinde i sin Hjælperløshed, alle begyndte at se til ham; thi de var i Rød. Hvor mange har ikke begyndt at tænke alvorlig paa sin Sjæl i saadanne Stunder. Nogle er bragte til Betænkning ved hans Velgjerninger imod dem og saaledes smertes af sin Utafnemmelighed. De faar se sin Synd, denne uhyggelige Sygdom blir aabenbaret for dem at være ikke bare almindelig men en

Sygdum til Døden. Naar man faar Die paa dette, blir det Alvor; thi Fortabellsens Alvor stilles dem lige i Ansigtet. I sin Nød anraaber de Herren om Mistund. Blir det det sande Alvor, blir ikke Spørgsmaalet: Hvor mange hører og ser ham, eller hvad siger Folket. Men jeg maa faa min Sjel frelst. Jesus møder saadanne og siger: Her er Frelse paa mine Ord. Disse ti gik til Presterne paa Jesu Ord. Gik se hans Frelse. Hvilket simpelt Middel. Vare paa Jesu Ord annamme Frelse, men hvor vanskeligt. Tro paa Jesus, ikke paa vore pene og dydige Gjerninger, men modtage denne Tro som en Gave. Denne opkom under Følelsen af vore Synder. Dette viser sig ofte svagt at være men har dog sine Merker. Thi den svækker den naturlige Fordærvelse og hænger fast ved Jesus som sin eneste Frelses Grund. Det er Gangen fra Bethlehem til Golgatha som den hele Frelse beror paa. Den kostbare Gave Gud gav Verden. Den som Profeterne spaaede om, den store for Gud men ringeagtede i Verden. Ulykkelige Sjel som har hørt af Jesus gennem hans Ord og Tjenere: „Din Tro har frelst dig.“ Hvem kan vel udsige Ulykken, som den eier, som eier Jesus og ham korsfæstet. Han vandrer sin Vej med Haab. Han finder Skjulested i Fiendens Mærhed, Trøst i Sorgen, Hjælp i Nøden, Glæde og Fred i Døden, Haab for Evigheden, han bytter ikke med den blinde Verden, dens Tilløkkelser og Fornøielser er intet mod at eie Jesus. Tænk Modsatningen! Hvor var det ikke et skrækkeligt Liv, du levede da du var der. Du drømte om Ulykke men fandt den ikke, du higed efter Glæde, men den veg fra dig. Du jagede efter Hvile og Aisfredshed, men den lod sig ikke gribe. Alt var Skuffelse og hvor du vendte dig vidste sig bare Mørke.

Var det sli, naar du fandt Jesus; aabned der sig ikke da lyse Udsigter for dig og blev du ikke overrasket over, hvor herligt Livet viste sig at være i hans Samfund. Her er den Samaritanen glad ved at faa møde med Jesus. Herligt at faa isra hans Mund Frelsens Tilfigelse. Hvor er de ni? Paa Verdens Alfarveie. Nogle stræver i Egen-

retfærdighedstjeneste og finder Livet et Slag veri, andre drikker af Syndens Bæger ti end større Fordærvelse, ikke bare for sig selv, men leder i tusindvis andre efter sig paa Vænen til Fortabellsen. „Red dem som hentes til Døden“ heder det. Du kristne, kast ud Redningsnoten, fortæl at Jesus frelser fra Synd, Død og Satans Rige. Du som endnu er borte, skynd dig fra dette Fordærvellsens Sodoma. Ald og Død er dig vis om du forbliver der. Skynd dig, det gjælder. Skynd dig til Fristaben og du skal bli frelst.

For den Gang igjen, Zions Menighed, Tak for Mødet. Det var kjert at faa møde hos eder igjen. Tak for Opofrelser og al Hygge, som vi nød hos eder. De skal længe mindes de hyggelige Tider, som vi havde. Tak Søsken for al Opmuntring. Vi fik erfare Brodertjersligheden at den ikke er død endda, men kan varmes op og det just ved saadanne Møder. Gud velsigne eder som bor og bygger paa dette Sted. Gud velsigne os som fik være Gjester hos eder til fælles Møde der, hvor Freden er som Floden. Tag Sagen alvorlig fat, giv ei slip paa Jesus. Han den samme er idag.

A. S. M e l o m, Sek.

L o d s.

(Indsendt ved Mrs. P. J.)

Mel. „Till Østerland ville jag fara.“

Saa længe jeg reiste alene

Og seilet for alle Slags Bind.

Dog tomme var Reisens Glæder

Saa øde og tolt bar mit Sind.

Dog tidt naar min Tanke den irret

Saa ene paa bildomme Flugt,

Da lod du mit Hjerte føle

Din Aand holdt det end under Tugt.

Og dengang min Tanke den søgte

Forgjæves den frelsende Vej,

Da lod du mit Hjerte føle

Det var dog blit grebet af dig.

Og se, nu den Lods jeg har fundet

Som kjender hvert Blindstjær ved Ryst,

Som kjender hver Tvil og hver Smerte

Der bor i et Mennekestørst.

Saa lægger i din Haand, min Frelser,

Au sikret og trygt jeg min Vej.

Styr Skuden, hvorhen du lyfter,

Naar blot den maa havne hos dig!

A c. (i „Bud fra Habet“).

Kinamissionen.

Aarsberetning for Rauges Synodes Kina-
mission 1910.

(Slutning.)

Om Arbeidet blandt Kvinderne i Fancheng og Omegn skriver Mrs. Trygstad:

„Og jeg vil styrke dem i Herren, og i hans Navn skulle de vandre, siger Herren“.

Altet et Aar hengaaet siden vi havde Konference. Herren være lovet som har bevaret os ifra megen Sygdom og Ufred. Og især takker jeg Gud for, at vor lille Borg-
hild blev frisk igjen. Det vilde have blevet tungt at flytte til Hsin-ye foruden hende.

Har ogsaa iaar forsogt at hjælpe til med Kvindearbeidet i Fancheng det lille jeg kunde afse fra Hjemmet. Havde ivaar Opsyn med nogle af Kvinderne i Væsnings førend de flyttede ned til Chiengo, hvor de nu læser til-
sammen med de andre Kvinder, som Miss Grosfeth underviser.

I Oktober Maaned, naar Bibelskolen for Kvinderne holdtes i Fancheng, var jeg med en Stund paa Dagen og underviste. Maa Gud velsigne alt det Arbeide som blev ned-
lagt der, at det kunde bære Frugter i Arbeidet omkring blandt Kvinderne.

I November flyttede vi paa Konferen-
cens Bestemmelse til Hsin-ye. Her er Kvin-
demoderne godt besøgte, og haaber med Bi-
belskvindernes Hjælp at faa lede flere frem til Saligheds Kundskab. En Del, ser det ud til, har taget fat paa Vogen for Alvor. Her er aabne Døre. Maa Gud give os Kræfter og megen Kundskab til at virke for ham i den besejlede Tid“.

Christine Trygstad.

Miss Grosfeth beretter følgende:

„Ch'en-Kia-Ho og Shuang-Keo har kun været besøgt en Gang dette Aar. Huang-Dong-Tang og U-Shan fire Gange. Dong-K'eng, Shi-Tsi-P'u og Chuh-T'iao-P'u har jeg besøgt oftere. Har iaar lagt mest Vægt paa at undervise mine kinesiske Medarbejdere, samt Evangelisternes Hustru-
er. Flere har gjort god Fremgang i Kri-

stendoms-kundskab og Guds Erkjendelse. Er-
taknemmelig til Gud for hans Velsignelse
over mine Bestræbelser. Ham tilkommer al
Ere og Pris“.

Ida Grosfeth.

Hsin-ye—Honan.

Det som var et Tab for Arbeidet i
Hupeh, var en Velsignelse for Arbeidet i Ho-
nan da Trygstads flytted derop, og vi priser
Gud, som har udvalgt Pastor og Mrs. Ad-
land for vort Honan Arbeide. Det er en
Opmuntring for os, og for de indfødte kristne
i Honan.

Paa Forsommeren gjorde Past. Tryg-
stad en Reise for mig til Udstationerne. Da
havde han Stormøde og Nattergang i
Hsin-ye, og nu sidste Jul skriver Broder
Trygstad, at de havde flere Dages Møde for
fuldt Hus Dagen lang.

Arbeidet vokser. Flere lægges til det
Tal som vil kjende Herren og tjene ham.
Det er en Del som burde været døbt, men da
man lever saa langt borte, faar man ikke
Anledning til at undervise dem, og heller ikke
at lære dem at kjende. Det er sandt, det er
ikke saa sandhedssøgende udover dette store
Felt. Vi maa komme dem til Hjælp, som
søger efter Hvile for Sjelen.“

Tre har vandret bort gennem Aaret.

Evangelisten ved Hovedstationen har
været sygelig det sidste Aar. Han fik Hiem-
lov den 21de Jan. dette Aar. Velsignet
være hans Minde!

Evangelist Suen og Hustru, som nu i
flere Aar har arbeidet trofast med Evangeliet
ved Bistationen Hsin-Tien-P'u, har flyttet
ind til Hovedstationen for at være Trygstads
behjælpelig med Arbeidet.

Gamle Li i Tengcheo er nu gammel og
svag, over sytti, og han ønsker at flytte tilba-
ge til Hupeh igjen, hvor han er barnefødt og
vokset op. En Evangelist Ma vil optage
hans Arbeide efter Nytaar.

I Hsin-Tien-P'u er den forrige Lærer
nu forfremmet til Evangelist, og Song, en
kristen Lærer fra Landsbyen Song-Kia-Chai,
har optaget Skolegjerningen.

Ved de øvrige Udstationer gaar Arbeid-

det som ifjor, med de samme Kræfter. Jeg la ned nogle Skoler sidste Høst.

Mrs. Kuch fortætter Arbeidet blandt Kvinderne.

Fem Gutter og en Pige studerer ved vore Høiskoler i Fancheng.

Trygstad har indredet det kinesiske Gæsteværelse til Kontor for sig og repareret Husene tværs over Gaden, som ogsaa hører Missionen til, og dermed faat et rummeligt Kapel. Det gamle Kapel benyttes nu som Gæsteværelser.

Haaber at Past. Trygstad kan optage Arbeidet mod nordøst saa at Hagues Synodes Mission kan holde det Felt. Det Felt som vi anser at vor Mission kan arbejde, det bør vi beholde, og saa klemme paa til vi blir færdig med det. Det er vel ikke Meningen, at vi altid skal drive Kinamission: men vi maa ogsaa tænke paa Feltet for vore indfødte Medarbejdere for Fremtiden. Lad os derfor strække vore Snore og fæste vor Væle, saa kan vi undgaa Forviklinger med Nabo missionerne i Fremtiden.

Evangeliets er Jonanfernes Haab, og de vil komme til at bli en Magt i dets Tjeneste. Maa Herren velsigne sin Gjerning iblandt dem!

T s z h o.

De kristne havde længe ventet, at Wolds skulde komme ud igjen, og derfor blev de ikke lidet skuffede, da de fik høre, at Konferencen havde besluttet, at de skulde bo i Fancheng.

Vi lovede at ha Tilsyn med Virksomheden under Tszho, saa at Prof. Wold kunde helt faa egne sig til det theologiske Arbeide.

Guds Rige gaar stille fremad overalt. Vi takker Missionens Herre, som bevarer os fra Revninger og Menighedsforger.

Jeg ansatte Chu-Ch'ien-Luh til Evangelist i Tszho. Hans Hustru døde i Pao-k'ang, hvor han forud var i Arbeide, og det var vanskeligt for ham at fortsætte alene, med mange smaa, langt fra sit Folk. Mrs. Chu blev bragt til Tszho og er begravet i de retfærdiges Jord der. Jeg tror at Chu vil kunne virke med Held i Tszho, thi her er han kjendt og her har han mange Benner.

Lærer Hsiao, som forud var Evangelist i Tszho er nu Sproglærer i Fancheng.

I Tszho skulde vi have haft Møde med Daab og Nadvergudstjeneste i Zulehøitiden, som paa Grund af guldige Forhindringer blev udsat til i Februar.

I Pao-k'ang fylder Ch'en-Kuang-Huei Vakancen saalænge. Det er vanskeligt at faa nogen Evangelist til at flytte derop. Det er daarlige Veie inde i Fjeldene og Fødevarer overmaade dyre. Men Folket er venlige, heller trostydige, og modtagelige for Sandheds Paavirkning. Det er et kraftigt, nøisomt Folk.

Jeg spurgte Theo, som forud har været Lærer i Børneskolen i Pao-k'ang om han var villig til at opta det evangeliske Arbeide, men det kunde han ikke.

I Niushuo har vi mange Benner. Den Udstation burde tilhøre Fancheng, da man lettere kunde deraf ivaretage Arbeidet. Forløbige arbejder Li-Tsi-Ming der. Haaber vi kan faa en yngre Mand til at optage dette folkerige Felt.

Arbeidet i Shihmen og Omegn har ikke gaat frem iaar som ønskelig. Evangelist Shao er meget snil, men det er ikke den nødvendige Fart i ham, og det er ingen let Sag at staa frem og bekjempe Hedenstabelts Goliath for at rive „dem som hentes til Døden“ udaf hans Haand. Det tar baade Mod og Kraft.

Jeg haaber at Li-Shi-Hua kan flytte derned til Baaren. Han har en særdeles Begavelse til at holde Benner sammen. Shao optager Lærerarbeidet ved Hovedstationen i Tszho. Mrs. Shao og Mrs. Shen, Bibelskvinder, har strævet efter Evne med at samle Kvinderne til Møder, og der er flere søgende, som vil bli døbt med det første.

Nogle Skoler paa Landet vil jeg lægge ned, og lægge al Kraft i Fortyndelsen.

I Chao-Kia-Tien, hvor Evangelist Wei arbejder, og i Sen-Kia-Ping er Folket vilde, men endog der har Missionen mange Benner. Maa Gud aabne Hjerterne for Sandheden.

Jeg haaber at faa mere Tid at besøge Udstationerne næste Aar. Jeg ved det vil hjælpe. Udlændingerne er endnu de største

Nys blandt Hedningerne herude, og vi takker Gud for den Tillid vi har blandt Folket.

Taipingtien.

Tidlig sidste Vaar blev jeg syg, maatte søge Lægehjælp. Vor Missionslæge var da paa Forretningsreise til Kysten, og det blev for mig at ty til Hankow. Det var det bedste jeg kunde gjøre under Omstændighederne. Men jeg havde neppe kommet til Hankow, og maaste da ikke truffet nogen Læge i denne Verden mere, dersom ikke Herren paa en indgribende Maade havde ført mig dertil. Mine Medarbeidere var alle af den Formening, at jeg burde reise, baade for at faa Hvile, og dernæst overvære det store Missionsmøde i Hankow. Mrs. Landahl og jeg reiste, men vi forstod ikke da, hvor fint Herren styred gennem Benner's Raad. Først naar vi begyndte at forstaa, hvor alvorlig Sygdommen var, forstod vi ogsaa Guds fuldkomne Ledelse. Tak til Gud for al menneskelig Hjælp!

Jeg blev aldeles frisk igjen, og stærkt som nogenfinde, men da var det bedste af Vaaren forbi. Dette er og en Aarsag til, at jeg ikke har faat reise saa meget det sidste Aar, som jeg har gjort de forrige Aar. Ligeledes tog Bibelforsæt bort en Maanedes Tid sidste Høst.

Mrs. Landahl har gennem Aaret været med paa flere Missionsreiser til Udstationerne, og det glæder baade Mænd og Kvinder, at vi kommer omkring blandt dem.

I Høst og Vinter har Miss Peterson gjort Husbeføg sammen med Bibelfoinderne i og omkring Taip'ingtien. De kristne trænger at bli opmuntret og hjulpet.

Miss Peterson skriver:

„Det forbigangne Aar har jeg tilbragt med at studere Sproget og gjøre Husbeføg blandt kristne og Hedninger. Har ogsaa haft Ophyn med Dagskolen her ved Stationen og hjulpet til i Søndagskolen. Guds Naade mod mig er stor. Jeg er frisk, og saa glad at faa være med i det store Arbejde at sprede Livets Evangelium“.

T h e r e s e P e t e r s o n .

Arbeidet er uoverkommeligt. Hvorhen vi viner staar Markerne hoide mod Høsten.

Det er saa mange Ting der lægger Beslag paa vor Tid, at vi faar ikke den ønskelige Tid til Undervisningen.

Søndagsmøderne i Taipingtien er godt besøgte. For det meste er over den halve Forsamling Hedninger. Der er over et hundre, de fleste gamle Folk, som tar Del i Søndagskolen.

Her i Byen har jeg døbt 36. Ved Udstationen Chu-Kia-P'ou har jeg døbt 14. Der er flere ved alle de andre Udstationer, som vil bli døbt med det første.

Vor Kirkeflokke er nu betalt. Den har gjort en vel'gnet Tjeneste.

Af de tre Udstationer i øst, ser det ud til, at det vilde Peh-Kia-Chih skal gaa først i Evangeliets Seier. To af Landsbyens ældste har begjæret Daab. Der maa vi faa et passende Lokale for de mange Tilhørere som kommer. Maa Herren lede i sunde Spor.

Da Liang forlod Arbeidet i Hsien-Ken² Tu for at studere Theologi, maatte jeg ansætte Ts'ui til Evangelist, men han har ikke kunnet holde Menigheden sammen, hvorfor mange er blevet folde. Naaber at faa en anden Mand der næste Aar.

Den nye Mand i Kia-Kia-Cheo, Chi-ang, arbejder godt, men han er gammel og lidt tvær. Men der har vor Mission Følgets Tillid, og det glæder at ta Vare paa Anledningen.

Ved de fire Udstationer vest af Hansfoden gaar Arbeidet fremad. De gamle Evangelister fortsætter fremdeles, men jeg tror, at det er bra de bytter Arbejde af og til. Nogle blir for gamle i en Menighed efter tre Aar; andre arbejder bedre jo længere de er paa et Sted.

De indfødte begynder ogsaa paa enkelte Steder at arbejde med Evangeliet for sig selv. Dog stræver de ikke bort fra vor organiserede Menighed her endnu, og derved glæder vi os.

Maa Herren vække op mange som underholder sig selv, men ofrer sig i Kristi Tjeneste.

Siden sidste aarlige Konference har Herren sendt os seks Arbeidere. Prof. og Mrs. Wold og Miss Hodnefield kommer til-

bage fra Ferie. Herren gav Styrke og Kjerlighed til at forsaage og gaa der, hvor Arbeidet krævede det mest. Wolds maatte igjennem dybe Blande sidste Vaar, og deres Tro blev haardt prøvet, da de kort efter Ankomsten maatte følge sine to Sønner til Graven. Livets evige Haab formildede dog Sorgen, og de fik Naade til at takke Gud for den Gave, han gav, og den Gave han tog.

De tre nye er Past. og Mrs. Adland og Miss Carrie Olson. Det var en Glæde og en Velsignelse at faa hilse paa de livsfriske og frimodige Herrens Tjenere som just kommer med Landsflykte fra Modermenigheden. Maa Herren velsigne dem og bevare dem for Arbeidet.

Konferencen ansaa det bedst for Arbeidet at Miss Lee fik sin Ferie nu. Saa kommer hun ud igjen til vi skal reise hjem. Vi haaber da, at hun kan hjælpe til med Arbeidet paa den vestre Del af vort Felt. Maa Guds Aahns Lys følge hende.

En nogenlunde udførlig Statistik over vor Mission herude vedlægges Aarsberetningen. Disse Tal koster Bennerne mange Bidler og Forbønner. Men har I ikke hørt Velsignelse af det? De koster os Missionærer mange Kræfter og mange Liv. Men trods det, saa er dette vor Glæde og vort Haab, og mer skal det bli!

Vag os ligger et Konferenceaar, med haardt, trættende Arbeide, med mange Sorger og Bekymringer, men ogsaa med megen Glæde og Velsignelse—derfor, tak Iste Gud!

Foran os har vi et nyt Aar, med mange ukjendte Veie, men vel ogsaa med mange uberegnelige Velsignelser. Vi har Haab til Gud! og vi ber ham oprigtigt at vi i dette Konferenceaar som nu er paabegyndt maatte stadig blive velsignet med de himmelske Goder, og bli til mest mulig Velsignelse i Arbeidet herude og saaledes være heldige Arbeidere paa Herrens Bygning.

Kjære Missionsbestyrelse, og forøvrigt alle Kristi Medarbeidere, I har været tro indtil idag. I har faat Naade til at gøre meget for Kineserne, og I har og faat se Frugter af eders Arbeide. Tak Gud og

fortsæt fremdeles! Tiden er kort—det kvæder snart, og da faar vi hvile.

Tak til alle Medarbeidere herude og til Bennerne hjemme for godt Samarbeide i 1910.

Ederes for Kinesernes Frelse

C. W. L a n d a h l.

* * *

FROM ELSIE OLSON.

Fancheng, Jan. 20, 1911.

Dear Rev. Oppeggaard:

Your letter of New years greetings was received today. Thank you very much. I know I have not been a faithful writer the past year.

I appreciate indeed, that my sister could come out this fall. God is exceeding good. Blessed be his name! May we be kept faithful to him, that he may accomplish thru us his desired purpose.

We are having a most delightful winter out here. Cold but rather dry.

Last Monday we went out into the country about four miles to attend the wedding of Landahls old cooks son. The bride has been attending the girls school for two or three years. The groom was baptized last spring I believe and the bride was baptized immediately before the wedding ceremony took place.

Mr. Hwang the grooms father was desirous that the wedding should be conducted strictly according christian custom and he succeeded in making it so altho it was not altogether american.

After quite a long wedding sermon, Mr. Wold with the theological students, who were also there, went out into the street and gathered the people about them and preached to them. Several of the young men made excellent testimonies.

When the food was ready we partook of that, then the street preaching was again resumed.

Last Sunday afternoon and evening these same men were out on the streets inviting people to the evening service. They succeeded in bringing many, who otherwise would not have come.

It is good to see that they will take some initiative themselves. Miss Nelson sends her greetings. She has just returned from Tai-pingtien. With greetings to you from

Your humble co-worker

Elsie Olson.

Fra Arbeidsmarken.

Prof. M. D. Wee holdt den 17de Mai Tale i Jewell, Ia.

Past. C. R. Solberg i Chicago har antaget Rald som Past. Thvedts Eftermand, som Prest for Bethlehems Menighed (d. f. K.) i Minneapolis.

Past. A. J. Evensen fra Rio, Wis. predikede sidste Søndag i St. Peters Kirke i Red Wing. Samme Dags Aften holdt han paa samme Sted „Baccalaureate“ Prediken for Skolens Graduerter.

Cando og Lake Biew Menigheder i Towner Co., N. D. har stillet Rald til Student H. N. Bakke. Han har antaget Raldet paa den Betingelse, at Hauges Synode indvilger i hans Ordination.

Miss Anna Sando, Lærerinde ved Bethesda Børnehjem, er kaldt hjem til sin Søsters Sygelere. Baade Miss Sando og Miss Gustad har op sagt sine Pladse som Lærere ved Hjemmet. De har begge tjent Hjemmet troligen i mange Aar. Miss Gustad har nemlig været her i 7 Aar og Miss Sando 4 Aar. Disse Pladse er endnu ikke fyldt for næste Aar, men Komiteen, som har den Sag i hænde, har kaldt Miss Carrie Finseth fra Oslo, Minn. til at overtage Miss Sandos Plads, men om hun antager vides ikke.

Past. Mesheim i Lisbon, N. D. beretter, at det kirkelige Arbejde paa hans Felt gaar frem baade i Byen, hvor han bor og udenom. Han har nu ialt fem Steder at betjene. Paa et Sted er der ogsaa Lyskere med, som vil have Betjening“ paa luthersk Vis“, som en af dem havde udtalt sig. Mesheims Rald kræves meget engelsk, og han gjør i den Forbindelse opmærksom paa, at der i Gmidsærvirksomheden ogsaa saart trænges Mænd, som kan bruge det engelske Sprog, ellers kan de ikke gjøre stort paa saadanne Steder. Og det er jo saa over alt i Verden, at de, som skal missionere maa kunne det Sprog, som bruges af det Folk, man skal virke iblandt.

„St. Louis Mo., den 14de Mai: Den største lutherske Forsamling, som antages at have fundet Sted siden Martin Luthers Dage, holdtes idag i Coliseum, hvor 16,000 Mennesker forsamledes for at fejre 100-Aarsdagen for Dr. C. F. Walther's Fødsel. Antagelig 4,000 Lutheranere, deriblandt mange fra Milwaukee og Chicago, kunde ikke komme ind i Bygningen. Et blandet Kor paa over 4,000 Stemmer, iberegnet 3000 Børn og Studenter fra Concordia Seminar sang. Taler holdtes af Past. F. Bente og Pastor W. T. Dan fra Concordia Seminar, Prof. Dr. H. G. Stub fra St. Paul og Dr. H. Schaller fra Milwaukee. Festen holdtes i Forbindelse med den thst-lutherske Missourifsynodes Aarsmøde, som vil vare ligen ud.“

Grundstensfest holdtes Søndag den 14de Mai i Skrefsrud Menighed af F. A. Quellos Rald. Formand Hanjon var tilstede og holdt Fæstalen samt lagde Grundstenen. Ved Anledningen modtoges i Offer og Subskription ca. \$485.00. Kirken kommer til at koste ca. \$3000. Den er 36X36 Ft. med Tilbygning af 12X18 Ft. Denne Menighed organiserede sig for kun vel et Aar siden med 10 Familier. De havde Tro paa sit Foretagende og satte med en Gang iveri med at bygge Kirke. Naar den blir færdig faar Skrefsrud Menighed en af de vakreste Kirker i Nabolaget. Formand Hanjon besøgte samtidig med Skrefsrud Menighed ogsaa Immanuel's Menighed, Veresford, hvor han predikede paa Formiddag og i Romsdals Menighed om Aftenen. Mandag besaa han Børnehjemmet. D.

„Jeg har ofte tænkt at sende „Budbæreren“ nogle Ord og nu maa det ske. Vi er ved god Helbred hvilket er en stor Betsignelse fra Herren. Gud være Tak for sin Godhed og Naade. Her ser godt ud hvad det timelige betræffer. Folket er opvirket til nyt Mod, da Herren har sendt saa rigelig Regn. Men Mennesket maa klage; derfor siger nogle, at det er for meget, og Grøden kommer til at ruste. Om nogle Dage er det vel for tørt igjen. Blot nu Hjertene

kunne naaes med Aandens Byger. Hjemme ved jeg der var et Slags Græs, hvis Rødder saa fortørrede og tilbandt Jorden, at der skulle meget Regn til for at gaa igjennem. Omtrent saa synes det ofte at være Tilfælde i aandelig Forstand, hvad Menneſkehjertet angaar. Arbeidet gaar som almindelig, Medgang og Modgang vandrer tilhobe. Dog maa jeg ſige, at vi har været velsignet med almindelig Fred i Arbeidet."

D. J. N.

Fra Santa Rosa, Cal., ſkrives: Det aandelige Arbeidsfelt her er tørt og for en stor Del uimodtageligt, ja endog blotet for al dybere kſtelig Interesſe. Her er forholdsviſ ſaa Skandinaver endnu. Vi har dog en ſkandinaviſt lutherſt Kirke her, tilhørende Hauges Synode, hvor vi har regelmæssig Høimeſſegudstjeneste hver Søndag og Søndagsskole. Desuden Bønnemøder hver Onsdag i Huſene, og en nokſaa talrig Kvindeforening ſamt Ungdomsforening, hvor Guds Ords ædle Sæd udſaaes. Vi har ogſaa optaget Virkſomhed blandt vore Landsmænd i Betaluma, hvor ikke ſaa ſaa ſkandinaviſke Familier har nedſat ſig og ſynes at gjøre det godt med Hønsævl. Glædeligt har det været for undertegnede at finde megen Interesſe for Guds Ords levende Vidneſbyrd blandt Skandinaverne der; og vi ſamlar os om Eſtermiddag hveranden Søndag i de ſmukke og ſtore Farmhuſe om det hellige Guds Ord. Vor ſtadige Bøn til Gud er: „Komme dit Rige!" Vi har det Gud være lovet i Ordet og Sakramenterne; men vi længeſ efter at ſe det indtage Hjertene ſaa de begynder af indre Overbeviſning og Trang at praktiſere vor Frelſers Befaling: „I ſkal være mine Vidner!" Med en ſmile Eſtertanke maa det, for enhver kſtien, ſom mener noget med ſin Kriſtendom blive en Sag til dyb Beklagelſe og Sorg at ſe, hvor Satan triumferer i Verden. Han har utallige villige, ja endog begeiſtrede Vidner, ſom med Liv og Sjæl udbreder hans Rige, ſom aldrig ſkammer ſig ved at bekiende ſig til hans Fane, endog han aldrig har gjort dem noget godt; men er alleſ Dødsfiende, ſom med alle hans til Raadighed ſtaaende

Midler, og diſſe er utallige, utrættelig arbeider paa at undergrave vor timelige og evige Lykke og ſtørte os redningsløſt i den evige Fortabelſe; og dog følger Menneſtene ham villig. Men ved vor hviſlovede Frelſer, Jeſus Kriſtus, ſom er Menneſtens ſande og evige Ven, ſom gav ſit Liv for os og altid overſer os med idel godt, ved ham ſkammer mange ſaataldte kſtne ſig, ſaa de intet Mod har til at bekiende ham for Verden! O, hvilken Kriſtendom ſaadant er! Maaſte vi kſtne ſaa Dinene op, medens det endnu er Tid, og ſe, hvad ſom tjener til vort ſande Vel, og for Alvor begynde at ſøge det.

B. M. Raftesæth.

J „Skand."

Bekjendtgjørelſer.

Hauges norſk evangeliske lutherske Synodes 65de Aarſmøde.

Om Gud vil, afholdes ovennævnte Møde i Red Wing Seminariums Kapel, begyndende med Prediken Kl. 10 Formiddag Onsdag den 7de Juni 1911 og fortsætter, om Forhandlingerne kræver det, til Onsdag Aften den 14de Juni. Følgende Sager foreligger til Forhandling:

1. Mødets Organifation.
2. Formandens Indberetning.
3. Valg af Embedsmænd.
4. Samfundets Miſſioner,
 - a) den indre.
 - b) den ydre.
 - c) det engelliſke Arbejde og Virkſomheden ved de høiere Skoler.
5. Samfundets Skoler.
 - a) Red Wing Seminarium.
 - b) Jewell Lutheran College.
6. Vetheſda Børnehjem.
7. Trykkeriet, Boghandelen og Samfundets Blade.
8. Indſtillinger fra Kirkeaaet.
9. Samfundets Finanser.
10. Foreningsſagen.
11. Ritualſagen.
12. Arbeidet blandt de unge.
13. Church Extension.
14. Miſſionsſuperintendentpoſten og Formandſembedet. Henſtillet til Menigheberne. Ref. 1910. Page 252.
15. Det religiøſe Samtaleemne.
16. Andre foreliggende Sager.
17. Foredrag ved Paſtor T. J. Oppebahl Ref. 1910 Pag. 194.

M. G. Hanſon, Form.

N. J. Løhre, Sekr.

M æ r k!

Presten, Delegerer, samt besøgende til Mærsmødet underrettes herved om, at ifald de ønsker Rum enten i Skolebygningerne eller hos Privatfolk udenfor Skolen, maa de sende Bæstebderom til Komiteen her i Red Wing. Som Godtgjørelse for Rum betales en Dollar for hver Person. Saadanne som agter at bo i Skolebygningerne bedes om at tage med sig Lagen, Rudevar og Haandklæder. Komiteen paatager sig intet Ansvar for saadanne, der kommer til Mødet uden at have sendt Komiteen Bæsteb. Enhver søge at gjøre det saa betids som muligt ved at sende sin Anmeldelse til A. Ellington, 828 East Ave., Red Wing, Minn.

Medlemmer af Board af Trustees af Hauge's Synode indkaldes herved til Møde i Seminariets Bygning, Red Wing, Minn. den 6te Juni 1911 Kl. 10 Formiddag. Kom alle om muligt i tide, for det er meget at gjøre.

A n t o n A. M e l o m.

B e s t y r e l s e s m ø d e.

Animationsbestyrelsen møder i Seminariets Skolebygning, Red Wing, Minn., Tirsdag den 6te Juni 1911, Kl. 2 Eftermiddag. Alle Medlemmer anmodes om at møde frem til den bestemte Tid.

Alle, som har noget at fremlægge for Bestyrelsen vil behage at indsende samme til Bestyrelsens Formand, inden den 31te Mai.

A. O. Oppegaard, Form.

J. J. Rendahl, Sekr.

Nordre Minnesota Kreds af H. S. afholder om Gud vil sit Sommermøde i Zion's Menighed, Viking, Past. J. L. Vasselens Rald fra 29de Juni til 2den Juli med Kirkeindvielse paa Søndag. Samtaleemnet er Ef. 1, 18—20. Gud velsigne Mødet.

J. J. Rendahl,

M. L. Dahle.

Otter Tail Indremissionsforening vil holde Møde i St. Pauli Menighed, H. A. Gaardsmos Rald fra 6te til 9de Juni. Samtaleemnet bliver 1 Joh. 4, 7—21. Velkommen til Mødet.

G. O. Nordmarken.

D. G. Molden.

Om Gud vil afholder Otter Tail Indremissionsforening sit Mærsmøde i Bethania Menighed i U. D. Johnsons Rald. Mødet begynder den 1ste Juni og fortsætter i 3 eller 4 Dage. Samtaleemnet er Matt. 25, 1—13. Skjeds vil møde i Rothian Aften den 31te Mai og ifra nordvest om Morgen den 1ste Juni.

G. O. Nordmarken.

D. G. Molden.

Paa Indbydelse fra Immanuel's Menighed, Past. J. T. Krogstads Rald, holder Turtle Mountain Kreds et Ungdomstevne der fra 2den til 5te Juli. Kredens unge og ældre bør mærke sig dette og komme. Vi tør sige, at I skal ikke angre, at I kommer. Programmet kommer senere.

R. T. Strand Form.

A. H. Melom Sek.

Om Gud vil afholder Turtle Mountain Kreds følgende Møder: Paa Indbydelse fra Dr. Creek Menighed, Past. R. T. Strands Rald den 21de til 23de Juni. Samtaleemnet vil blive bekendtgjort senere. I Norwich Menighed, Past. O. T. Nelsons Rald den 27de til 29de Juni. Samtaleemne: Matt. 22: 1—14.

I Bethania Menighed, Past. O. S. Varuds Rald den 15de til 17de Juli. Skjeds vil møde de tilreisende i Stanley Dagen før Mødet. Samtaleemne: Eph. 5: 14—17. Vi opmuntrer alle at komme til vore Møder. Vi ønsker store Forsamlinger paa ethvert Sted.

I Zion's Menighed, Berthold, N. D. Past. O. S. Varuds Rald den 11—13 Juli. Samtaleemnet er Esaias 55: 6—13. Kom mange, kom bedende!

R. T. Strand Form.

A. H. Melom, Sek.

Om Gud vil afholder Turtle Mt. Kreds et Ungdomstevne i Immanuel's Menighed Past. J. T. Krogstads Rald den 2den til 5te Juli. De tilreisende vil blive modt med Skjeds i Maddock og Minnewauton Dagen før Mødet. Alle som spiller Instrumenter, Guitar, Violin, Harpe osv. vil erindre at tage dem med, da vi agter at samle saamange som muligt i et til at spille ved de specielle Anledninger, ligeledes alle Sangkor bedes venligt at praktisere Sange. Vi vil opmuntre alle Sangere at komme. Nogle Quartets, Duets og Solos ønsker vi, ligeledes et Fælleskor, hvor der gives Anledning for alle Sangere at tage Del i. Et specielt Program er arrangeret for 4de Juli. Red Wing Seminars Quartette har lovet at være tilstede disse Dage. En Aften og flere Anledninger blir givet dem. Nu særlig unge, kom og vær med. Alle er hjertelig indbudne. Kom bedende om Guds Nads Nærberelse. Programmet kommer senere.

R. T. Strand, Form.

A. H. Melom, Sek.

Paa Indbydelse af Frankes og Worningside Menigheder i Past. J. S. Olien's Rald, S. Dak. afholder S. D. Indremis-

sionsforening Møde i Frankes Menighed den 31te Mai og 1ste Juni. Samtaleemne: Gjeernes 2. og i Morningside Kirke 2den og 3de Juni. Samtaleemne: Fil. 3, 18, 21. De besøgende som kommer paa Jernbanen afhentes i Platte.

J. J. Dalland.

L. M. Badheim.

Nordvestens Andremissionsforening afholder et Samtaleemne i Vestlands Menighed, Pastor R. T. Strands Rald den 2den, 3die og 4de Juni. Samtaleemne: Heb. 4, 1—11. Tilreisende mødes Dagen før Mødet i Kolette. Paa Foreningens Vegne

S. G. Haugen,

D. P. Nordiløtten.

Om Gud vil afholder Rocky Mountain Kreds af Huges Synode et Kredsømøde i St. Peters Menighed, Moscow, Idaho, fra den 22—25 Juni 1911. Mødet begynder den 22de paa Formiddag med Prediken. Samtaleemnet: 1 Kor. 13de Kap. Maa Gud give et velsignet Møde.

J. J. Adriansen.

M. G. Tryggstad.

S. Dat. Andremissionsforening vil holde Møde i Oldham, S. Dat. Juni 7—9. Tema: Kol. 3, 16—17. I Norway Menighed, Minnehaha Co. S. Dat. Past. Bergsaters Rald, fra 27—29de Juni. Tema: Luk. 8, 4—14 og Math. 5, 15—16. Skjds i Garreton og Baltic Dagen før Mødet i Norway. Gud give os velsignede Møder til Herrens Pris og Gjele til Frelse!

J. J. Dalland, Form.

L. M. Badheim, Sek.

Om Gud vil afholdes Samtaleemne i Guldberg Menighed ved Tsnabrook, N. T. Past. H. E. Bodes Rald, fra 4de til 7de Juni 1911. Til Samtaleemne har Menigheden valgt 1 Petr. 2, 1—19. Ligeledes blir der Samtaleemne i Mjelund Menighed, Bang, N. Dat. af samme Rald fra 8—11 Juni. Samtaleemne for dette Møde er valgt Gi. 40. Disse Møder vil bli Fællesmøder af Goose River, Walsh County og Nordvestens Andremissionsforeninger. Skjds vil møde de tilreisende i Tsnabrook Lørdag den 3die Juni.

H. E. Bode.

Følge Andendelse fra Dry Wood og Treisidigheds Menigheder, Pastor Johan Walleths Rald, afholder Central Minn. Andremissionsforening Møder i nævnte Menigheder fra 6te til 9de Juni. Samtaleemnet blir Matt. 7, 13—14. Maa Gud rige lig velsigne.

Franka Westin.

J. Strandnes.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds et Kredsømøde i Langford Menighed, Past. P. S. Stenersens Rald, fra den 30te Juni til og med den 2den Juli forfikkommende. Samtaleemnet bliver Math. 9, 9—13. De besøgende tager af i Langford, hvor Skjds vil møde Dagen før Mødet. Kom mange med Bøn om Herrens rige Velsignelse over Mødet.

M. Haugland, Form.

P. S. Stenersen, Sekr.

26de Marsmøde

for Minnesota Totalafholdsselskab afholdes efter Andendelse af Clarkfield Afholdssforening i byen Clarkfield, Yellow Medicine County, Fredag, Lørdag og Søndag den 30 Juni og 1 og 2 Juli dette Aar.

Alle til Selskabet hørende foreninger bedes jende Delegerer til Mødet.

Representationslisten er en Delegat for foreningen og i tillegg hertil en Delegat for hvert 50 Medlemmer foreningen tæller.

Selskabets Love, Paragraf 8 bringes i Grindring. Denne lyder: „Enhver til Selskabet hørende Totalforening skal for hvert Aar selv bestemme en Sum, som den vil hde til Selskabets Kasse og enhver forening er forpligtet til at underrette Selskabets Sekretær om Summens størrelse for det følgende Aar inden Marsmødet.“

For nærmere Oplysninger vedrørende Marsmødet bedes man indtil videre at høre Selskabets Sekretær.

Ole Løkengaard, Form.

Gustaf Eide, Sekr.

3346—17th Ave. S. Minneapolis, Minn.

Program for Missionsduen—1911.

1. Fredag, 9de Juni, Kl. 2 Eftermiddag holdes et kort Forretningsmøde med Mottagelseslist for Medlemmerne. Naar at det maa af Medlemmerne kan være tilstede.

2. Søndag, 11te Juni i Stolens Kapel vil holdes et Missionsmøde som følger:

Sang—Foramlingen.....No. 712
Bøn og Tale ved Prof. Hinte.
Solo.....Mrs. Prof. H. A. Schre
„Kondens Mission i Kina“.....Mrs. Fortner
Solo.....Mrs. V. Harnsvede
Hilsninger fra Kina.....Mrs. E. C.

Sang.....
Tale ved Missionær Rønning.
Sang af Foramlingen.....No. 719

3. Det literære Møde vil holdes Mandag, 12te Juni kl. 2 Eftermiddag som følger:

Sang.....No. 216 Landstad.
Erfættelse og Bøn.....Mrs. G. E. Solter.
Solo.....Mrs. G. Rønning.
„En Preketones Byrder og Velsignelser“
Mrs. R. G. Mchheim.

Diskussion ledes ved Mrs. Guldberg og Mrs. Mortvedt.

Duet. Mrs. Prof. Schmidt, Mrs. Prof. Mungson.
„Hvad Anivar har skien ligeoverfor Frelsten?“
Mrs. T. A. Knutson.

Diskussion ledes ved Mrs. Stageberg og Mrs. Bruce.

Kinamissionen, den almindelige Kasse: For Ivtiteret.....	12,196.21	Fra Ewan Overlee, Fargo, N. D., til hungerlidende i Kina.....	1.00
Bed E L Torben, Chicago, Ill., fra Mrs. B Vinje 3, Mrs. Rudsby Nelson 1.40.....	4.40	Bed J J Rendahl, Fergus Falls, Minn. fra afdøde Kathine Nelson, Fergus Falls.....	5.00
Bed J J Rendahl, Fergus Falls, Minn., fra Gudrid Lundebg, Tolmah, N. D.....	10.00	Fra „Ubenaemt“, Peterfon, Neb.....	5.00
Fra Mrs. Lena Anderson, Long Beach, Cal.....	2.50	Bed T T Carlson, Camrose, Alta, Can. fra Betty Hill Bigef. en Aftenunderholdning hos Mrs. M D Staret 21.25, fra samme ved Miss Tilda Lyling Kaffeter 18.90, Camrose Bigef. 9.85.....	50.00
Bed J A Cuello, Beresford, S. D. fra Steve Kaste, Beresford.....	5.00	„ Ole C Gorfeth, Irene, S. D. fra Trondhjem Mgd.s Nord Br. Kvf., Nerbigs Kald.....	37.78
Bed S S Elfsab, Red Wing, Minn. fra Jons Mgd.s Kvf., Starbuck, Man. Can., D S Haugens Kald.....	10.00	„ O Meium, Jackson, Minn. fra I O Meium 5. Oliver Meium 5.....	10.00
Bed O M O Wee fra den vestre Kvf af Belmont Mgd., Lakefield, Minn.....	20.00	„ J A Zeroli, Dalton, Minn., fra Ewan Late Mgd., trediedels Missionsoffer.....	10.00
Bed Mrs. Paul Grinde, Portland, N. D. fra Tref. Mgd.s Kvf., Malmeficks Kald.....	40.00	„ E L Jensen, Minneapolis, Minn. efter afdøde Mrs. C Christoberson.....	75.00
Bed S S Westby, Edinburg, N. D. fra Miss Alma Hagen, Minn. N. D.....	5.00	„ S J Berg, Grandeur, Minn. fra Mr. & Mrs. Miss Rantfin, Durander.....	10.00
Bed Wm. Godnefield, Nadeliffe, Iowa, fra Nazareth Mgd.s Kvf., Anutjons Kald.....	11.00	„ Sadie M Hendrickson, Chicago, Ill., fra Millie Hendrickson 5, Sadie M Hendrickson 5, Roy Harrisville 50c.....	10.50
Bed Anna Burke, Ellsworth, Iowa, fra Tabitha Mgd.s Bigef., Eastboids Kald.....	20.00	„ J B Melom, Newman Grove, Neb. fra Hans J Johnson 2, Ebert Olson 1, Ubenaemt 1, alt til hungerlidende i Kina.....	4.00
Bed L L Nerviig, Volin, S. D. fra Melbaks Mgd.s Kvf., S. Daf.....	25.00	„ S S Elfsab, Red Wing, Minn. fra Tref. Mgd., Grand Forks, N. D. 25, samme Mgd.s Kvf. 21.66, ved T J Haugen.....	46.66
Bed Edw. Diea, Blue Earth Minn. fra Mrs. F D Johnson, Deoa City, Iowa.....	2.90	„ J J Rendahl, Fergus Falls, Minn. fra Jion Mgd.s Kvf., Fergus Falls, ved Mrs. M T Nelson.....	25.00
Bed J J Lee, Stoughton, Wis. Offer i Bor Frelers Mgd. under Hennings Beleg.....	167.70	„ L L Nerviig, Red Wing, Minn. fra „Red Wing Sem. Volunteer Band“.....	25.30
Bed S S Elfsab, Morrisonville, Wis. fra Eyring Prairie Kvf.....	11.15	„ J J Overdahl, Dawson, Minn. fra Robt Meen 5, J Israel Mgd.s Kvf., Clarkfield, Minn. 13.....	18.00
Bed Martha Thomasen, Newman Grove, Neb. fra engelst Bibelflaske i Shell Creek S. S.....	5.00	„ Ole O Stordahl, Badger, S. D. fra ham selv.....	8.00
Bed L J Ebland, Wallace, S. D. fra Mrs. Nilson, Bradbury, S. D. 1.50, Jakob Nilson, Bradbury 1.....	2.50	„ A O Overgaard, Madison, Minn. fr. A Sether, Rice Lake, Wis.....	2.50
Bed J E Wlegen, Minneapolis, Minn. fra Venner i Fristien.....	59.65	„ Georgiana Seberjon, Deerfield, Wis. fra Deerfield Kvf., Svandens Kald.....	15.00
„ H N Hennings, Wardo, Alta, Kan. fra Missionst. i Bergen, Alta. 14.65, Mrs. Olive Wanabo, Hans Wanabo, Emma Wanabo, Camrose, hner 1.....	17.65	„ S J Brette, Muskegon, Mich. fra Bor Frelers Mgd., Offer 24.95, Ubenaemt 13.....	37.95
„ T J Spande, Deerfield, Wis. fra Hauges Mgd., Deerfield, 31.70, Hauges Mgd., Cambridge 11.70, Offer ved Hennings Beleg.....	46.40	„ J M Sandven, Noland, Iowa, fra Torris Sorenson.....	5.00
„ Jos. L Johnson, Storch City, Ia., fra Mrs. J Tungevik, Kaufstruds Kald.....	5.00	„ J M Wier, Toronto, S. D. fra Mrs. Kirsti Digre 1, Mrs. Karen Olson 1, Mrs. M Thomsen 1.....	3.00
„ J S Halvorsen, Buxton, N. D. fra Ny Stabanger Mgd.s Bigef. 14.71, J A Raulson 5.....	19.71	„ G D Bif, Beresford, S. D. fra Mrs. Dine Solberg 5, Miss Etor 10, Nolani Mgd.....	15.00
„ S S Elfsab, Morrisonville, Wis. fra Lodi Mgd. 52.10, Morrisonville Mgd. 36.65, Offer ved Hennings Beleg.....	88.75	„ J A Nyberg, Edmore, N. D. fra St. Hans Kvf. 25.15, Ubenaemt 50c.....	25.65
„ John C Almie, Wricehon, Minn. fra Iver Ringdal, Bethania Mgd., Deerlands Kald.....	50.00	„ Fra Chr. Grau, Bottineau, N. D.....	5.00
„ B S Stenerfon, Wiermont, S. D., fra C Anution.....	5.00	„ Fra Thos. J Hognes, Kingman, Alta, Can.....	1.00
Fra Ewan Overlee, Fargo, N. D.....	2.00	„ Bed S S Elfsab, Red Wing, Minn., fra Mayville Kreds, Offer otaget i Tref. Mgd., Roseville, N. D., Maltewicks Kald.....	27.65
Bed L O Overgaard, Madison, Minn. fra Lac qui Parle Mgd.s Bigef., Warhads Kald 60, samme Mgd., J O Variosen Fern, samlet ved at renste op Hvede efter Tærkningen 5.....	55.00	Fra T A Torgerlon, Normanna, Texas.....	5.00
Fra Hendrick C Skiple, Mentor, Minn.....	2.00	„ Bed L O Larion, Valaton, Minn., fra Ellsborough Mgd., D O Bergs Kald.....	12.00
Bed Mrs. A A Anution, Centerville, S. D. fra Immanuel Mgd.s Kvf., Oberg's Kald.....	10.00	„ A R Stagerose, Greenbush, Minn., fra Rannehads Mgd., Konf.offet.....	5.70
„ A O Overgaard, Madison, Minn. fra Mrs. Ole Hansen, Clear Lake & Ellsworth Mgd. for Søndagsæg 11, O M Johnson, Hurley, Iowa 5.....	16.00	„ J J Lee, Stoughton, Wis. fra Mr. & Mrs. Hans Lee 1, Mr. & Mrs. J J Lee 1, til hungerlidende i Kina.....	2.00
„ samme fra Ingebor O Holtan, Lac qui Parle Mgd.....	10.00	„ L Hangehaug, Sharon, N. D. fra D H Greifheim, Sharon, til nødlidende i Kina.....	5.00
Fra Bergitte Bratberg, Chicor, Minn.....	3.00	„ John S Hage, Wda, Minn. fra Mr. & Mrs. Matt Olson.....	5.00
Bed J A Johnson, Mt. Soreb, Wis. fra Bethel Mgd., Mt. Soreb 26.59, Brimrose Mgd. 44.60, Berry Mgd. 28.45, Offer ved Hennings Beleg, Berry Mgd.s Kvf. 25, Mrs. Carl Eliassen, McIntosh, Minn. fra Gill River Late Kvf.....	124.64	Fra Mr. & Mrs. Rabmus Wat, Irene, S. D.....	11.00
Fra J J Brette, Ferndale, Wash. samlet ved en Vombesøst.....	10.00	Bed Nina Kolberg, Red Wing, Minn. fra „Young Ladies Sewing Society“ af St. Peters Mgd., Melands Kald.....	54.96
Bed J B Melom, Newman Grove, Neb. fra North Branch Mgd., Boone Co., Neb., Offer.....	22.21	„ A K Kringlee, Norwich, N. D. fra Norwich Mgd. halvt konf.offet.....	6.80
„ Clara Carlson, Muskegon, Mich. fra „The Cheerful Workers“, S J Brettes Kald.....	14.32	„ J B Melom, Newman Grove, Neb., Mr. & Mrs. S Waage.....	15.00
„ A J Ewenion, Rio, Wis. fra Hauges Mgd. nær Rio, Offer ved Hennings Beleg.....	35.06	„ samme fra Mrs. Jørgen Simonson til de nødlidende i Kina.....	14.00
		„ S S Westby, Edinburg, N. D. fra Edwin Hagen, Adams, N. D.....	2.00
		„ J J Starbuck, Centerville, S. D. fra Bethlehems Kvf., Gooler, S. D.....	28.00
		„ J J Lee, Stoughton, Wis. fra Bor Frelers Mgd., trediedels Konf.offet.....	25.33
			13,810.12

Til Vethesda Børnehjem: Ved Rev. G. O. Wil fra	
Holens Mgd. & Kof. Østre Dist.	25.00
Ved Jacob Nygaard solgt af Farmen.	21.20
Fra Farmen i Skov, Bremerburg, Neb.	5.00
Solgt af Farmen i Gud.	2.50
Ved Rev. E. E. Stenlund fra Immanuel's Mgd. & Kof.	10.00
Ved Rev. E. E. Stenlund fra Bethania Mgd., Crookston, Minn.	7.00
" G. E. Jensen fra afbøde Mrs. E. Christoffersen, Minneapolis, Minn.	17.97
" Mrs. M. E. Nelson fra Zion's Mgd. & Kof.,ergus Falls, Minn.	8.57
Pastor O. E. Elstad fra Die Stillehad, Lodi, Wis. 10, Lodi Mgd. & Kof. 7.80	17.80
Pastor J. M. Johnson, Mt. Gresh, Wis., Barneoffer i	
Berry Mgd. 3.31, Little Helpers, Berry Mgd. 2.55	5.86
" Pastor J. E. Hiemervick fra Mrs. E. Simonson, Osseo, Wis.	2.00
Pastor G. O. Wil fra Mrs. M. E. Elstad, Holens Mgd.	5.00
Georgiana Severson fra Deerfield Kof., Deerfield, Wis.	20.00
Ved Rev. Nygaard, solgt af Farmen, Svini	17.00
" Pastor T. E. Spande fra Mr. & Mrs. E. K. Nordlie, Rockdale, Wis.	10.00
Pastor John Duca fra Denver i Butternut, Minn.	7.50
Pastor E. E. Stenlund konf. offer i Pierpont Mgd. & Kof.	7.85
Pastor E. E. Stenlund fra Rev. E. E. Stenlund, Minn. i. A. Holens, Rockton, Minn. 1	2.00
Ved Rev. Nygaard, solgt af Farmen	7.52
Pastor M. E. Hanson fra Mrs. Rev. E. Hanson, Wapewick, Minn.	2.00
Mrs. Anna Sando: Tilbagebetaling	22.50
" Pastor M. E. Westberg fra Wenden Mgd., konf. offer	35.55
Jørgen Watterud fra Bethania Mgd. & Kof., Esmond, N. D.	10.00
	431.17
Kvitteret for i Budb. No. 14	7166.85

7598.02
 N. B. Sidstnævnte to Summer modtoges afsluttede kommissioner, men er ved fejl udeladt af Budb. & Kvitteringsliste.
 Fejlstroket i Budb. No. 12, 1911 giver Indtægtslisten fra Vor Frelses Mgd. & Kof., Grafton, N. D. \$25.00 skal være \$30.00.
 J. A. Duell, Kof.

Til nordre Minnesota Kred. S: Ved Emisler L	
E. Strom fra Ven Wood	2.55
Ved do. fra Midland Mgd., Pastor Stogerboes Kald	2.15
Fra Zion's Mgd., Pastor Hendricks Kald	10.00
Ved Emisler L Hensvik fra Zion's Mgd., Pastor U. D. Johnson's Kald	1.51
Ville Betania Mgd., do.	5.00
Norwegian Grove Mgd., do.	5.00
Vor Frelses Mgd., do.	5.00
Søndre Friberg Mgd., do.	5.00
Hill River Mgd., Pastor B. O. Olsons Kald	4.20
Betania Mgd., do. do.	7.05
Immanuel's Mgd., do. do.	5.95
Ved Pastor Westlund fra Clarissa Mgd., Pastor Dahles Kald	5.73
Verhel Mgd., do. do.	4.10
St. Peter's Mgd., do. do.	5.65
St. Peter's Mgd., Pastor Hendricks Kald	6.80
Ved Pastor Severson fra Zion's Mgd., Pastor Olsons Kald	3.30
St. Peter's Mgd., do. do.	2.10
	122.02
Kvitteret for	187.64

J. H. Bergh, Kof.	309.66
Til Mayville Kred. S. S. S: Ved Emisler Hens-	
seth: Offer Frelsens Mgd., Pastor Johansons Kald	12.17
Offer ved Kredsmødet i Rosville, Mankewicks Kald	22.35
Til do. i Immanuel's Mission	55.31
Ved Emisler Abramson, Pastor Gundersons Kald	18.15

Ved Emisler Almen: Offer Kongsvinger Mgd., Pastor	
Monas Kald	8.20
Do. i Tref. Mgd., do. do.	6.56
Ved Rev. M. E. Stenlund, Rosville, N. D.	12.14
Ved Emisler Henseth: Offer Trondenes Mgd., Pastor	
Samuelson's Kald	6.85
Offer ved Kredsmødet i Grafton, Jacobsons Kald	33.02
Ved Pastor John Duca, Butternut, Minn. 7.50	18.00
Offer i Fort Ransom Mgd., Bergers Kald	7.18
Offer Stillehad Mgd., " "	8.50
Offer Ribaros Mgd., " "	4.50
Offer St. Ansgar Mgd., Nesheims Kald	12.45
Offer Joar Mgd., " "	5.05
Offer Norvang Mgd., Moes Kald	5.50
Offer Grue Mgd., " "	5.00
Offer Bomona Valley Mgd., Moes Kald	9.45
Offer Norlands Mgd., " "	5.00
Ved Pastor John Duca, Butternut, Minn. 7.50	5.00
Offer Mankewicks Mgd., Pastor Olsons Kald	5.80
Offer Frelsens Mgd., Johansons Kald	5.15
Kof. i Fargo, Johansons Kald	6.00
Offer Frelsens Mgd., Pastor Olsons Kald	5.00
Offer Frelsens Mgd., Pastor Olsons Kald	4.10
Offer Stordals Mgd., Mankewicks Kald	5.25
	187.50

Norge.

Historisk Mindebillede fra Begivenhederne i Norge den 7de Juni 1905. Deres paa Billedet vises Norges Flag og Vaaben i Farver. Midtgruppen viser Norges provisoriske Regjering efter Unionsopløsningen, og paa Siderne og nedenunder sees Fotografier af alle 117 Storthingsmænd, som deltog i Syvende Juni Beslutningen. De tre mindre Billeder, hvorom Storthingsmændenes Fotografier er grupperet, er Fotografier af Eidsvolds-mændene, Eidsvoldsbygningen og Storthingsbygningen. Nederst paa Billedet er Navnefortegnelse med Henviisninger. Billedet er arrangeret og udført af en fremragende norsk Kunstner og vil være en Pryd i ethvert norsk hjem. Størrelsen er 22x27 Tommer. Pris 75 Cents, portofrit tilsendt.
 Hauges Synod Book Dept.,
 Red Wing, Minn.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget vakker Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.
 Hauges Synod Book Dept.,
 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landskaber og National-
billeder.

Uf disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Zuleaften; Nærødalen; Bratlandsdalen i Rhyfke; Østfjeld; Nordfjord; Verposen; Paa Skt; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billede); Gjøterpige. Rige og Gied. Rige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbillede (mange forskellige). Zuleneg. Sjøminder ved Ulsefjord. Vappleir. Rige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Lagt om Vinteren. Fra Opførelsen til Holmenfossen. Fra Nordland. Rjosen ved Ulsefjord. Svalber. Buabræen. Rastland. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder. Hestmand. Svartisen. Geiranger. Tigmulsen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billede i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis sorteret 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort med Billede fra Norge, Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., til 2 Kort for 5c eller 25c pr. Dusin.

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Stonger

Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Singsorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Adresseforandring.

Rev. A. E. Distad,
1189 Lapham St., Milwaukee, Wis.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Velsignelse“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Varnesang“; „Venlig Hilsen“; „Bøn“; „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro, Haab og Kjerlighed“.

„Christmas Greeting“; New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professoreforløn sendes til Prof. Julius Boraas, 417 3d Str., Northfield, Minn.

Benge til Synodskassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. K. D. Eitrem, Creston, Ill.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordl. evangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendt \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor E. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Fodtvætningen; 2. Fra Norge; 3. Grundstensfest i Redfield, S. Dak.; 4. Kirkeindvielse; 5. Red Wing Seminary; 6. Hvorledes fremmes Vækkelse og hvorledes bevares de vakkede? 7. Kredsmøde; 8. Lods; 9. Kinamissionen; 10. Fra Arbeidsmarken; 11. Betjentgjørelser; 12. Røttinger.

For more information, call (800) 649-2500

„det, som ikke er Gud.“ Vil man ikke have Sandheden, faar man have Løgnen, og vil man ikke have Kristendommens rene Sæder, faar man have Hedenskabet's Uterlighed. Derfra bevare Gud os i Naade!

Men den timelige Ulykke, Kristentroens Forkastelse vilde volde, skulde lidet sige mod den evige Fordærvelse, vi derved styrkede os i. Ikkun Kristi Sandhed skjænker evigt Liv. Uden den evig Død. Og hvad det betyder, har Herren selv udtalt i de velbekjendte Ord: „Hvad gavner det et Menneſke, om han vinder den hele Verden, men tager Skade paa sin Sjæl?“ (Matth. 16, 26.) Gud har bestemt os til Salighed og lagt en Attraa i os, som ikke lader sig stille ved noget forkrænkelt. Det, vort Hjerte maa finde, findes ikke paa Jorden, uden i den kristne Kirkes Evangelium, som fører vor Sjæls Lyſt og Haab ind i Himlen. Mifter vi Troens Ord, da er Lyſet slukt, og — hvor er da Livet mørkt, men Døden og Evigheden strækkelige. I Jesus Kristus alene er Salighed. „Der er slet ikke Frelse i nogen anden; thi der er heller ikke et andet Navn under Himlen givet blandt Menneſker, ved hvilket det bør os at vorde frelst.“ (Ap. G. 4, 12). Mifter vi Evangeliet, staar vi trøstesløse ved vore Venners Baare og gaar selv haabløse i Graven.

Der findes ikke Ord for vort Tab, om vi lader os Kristentroen fritage. Det er Djævelen selv, som pønser derpaa, vor Dødsfiende fra Begyndelsen, Ophavsmanden til al Synd og Nød i Verden. Han lover Ulykke, men lytter; det var hans Vis fra Begyndelsen (1 Mos. 3). Vi maa væbne os og stride for vor Tro: Det gjælder Livet! Jeg ved ikke af egen Oplevelse, hvad det er at savne Guds Ord, men jeg ved, hvad det er at eie det, og ved, det er værd at kæmpe for. Jeg ved, at „Kristi Evangelium er en Guds Kraft til Saliggjørelse for hver den, som tror“; ved, at det giver nyt Liv i Hjertet og ny Sang paa Tungen, ved, at Aanden deri ikke taler løse Ting, der ældes og svinde som Menneſkenes Visdom, men store og faste Sandheder, evige og urokkelige, saa jeg

ankeret indenfor Forhænget og gaar sejrende gennem Livets og Dødens Storme. Stal vi ikke holde fast herpaa? Stal vi ikke stride for denne Tro?

Det er ikke hver kristens Sag at holde Forsvarstaler eller skrive Forsvarsskrifter for Kristendommen. Dog er det hver kristens Kald at forsvare Sandheden. Hvo, som stedse inderligere og fastere tror paa Kristus og viser dette i en hellig Wandel, han staar i deres Rækker, som kæmper mod Løgnen. Lever vi i Aanden og gaar frem i den, vokser i Troen og styrker andre og lægger Hjerte i Guds Værk for Rigets Udbredelse: Da bygger vi Kirkens Mure og holder Vaaben mod dens Fiender.

Men hvo, som kalder kristen og lever ugudelig, han skader Kristendommen fuldt saa meget som dens Forsølgere. Naar Folk regner sig blandt de hellige, men viser i Livet, at det kun er Skin, og naar andre foragter Helligheds Navn, men dog vil hede kristne, da er begge disse Slags Menneſker Løgnere og nedbryder Kristi Sandhed.

Vor Formaning om at stride for den kristne Tro er altsaa en Formaning til de ubodsfærdige om at ombende sig og til de troende om at staa faste i Herren.

Lad mig sige til enhver af eder, som ikke endnu angter Synden og ikke kender Naaden: Bortkast ei dit Kristennavn, men bortkast din Ubodsfærdighed og Bantro. Jeg er vis paa, du føler, ialfald sommetider, at der fattes dig Fred og Haab. Vort Hjerte er skabt til at elske; det vil fyldes med Kjærligheden fra Gud og deri have Samfund med ham; det tørster efter evigt Liv; men i Kristus er Guds Kjærlighed kommen til os, og kun i ham faar vi Samfund med Gud; derfor siger han selv: „Dette er det evige Liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus“ (Joh. 17, 3). Der er dem, som siger: „Jeg har ingen Tro, jeg vil være sand og betjender det frit og vil aldrig bruge Kirkens Ord og Sakramenter.“ Tal ikke saa, kjære Ven, thi det er ikke Sandhed. Den, som siger, at han forkaster alt, hvad han ikke ser eller forstaar, vidner, at han ikke kender sit eget Hjerte. Naar Fri-

tænkeren paaftaar, han er hævet over al Religion og vis paa, at der ingen usynlig Verden er, se, da omgiver den usynlige Verden ham; lukker han end dens Lys ude, den kaster dog sine Skygger ind i hans Sjæl,—og før han ved det, har han sukket efter Hjælp fra det hinsidige. Du bliver aldrig sand ved at forkaſte Sandheden, Jesus Kristus og hans Ord. Ingen negter, at hans Befalinger er de reneſte Forſkrifter for et Menneſtes Levnet. Er det da flokt at forkaſte Troen paa ham? Slut dog ikke den Erkjendſels Gniſt, ſom endnu er i din Sjæl fra Børnelærdommen af, men begynd, ſaa ærlig og alvorlig, ſom Guds Aand ſelv vil lære dig, at adinde Herrens Ord med Hjerte og Gjerning, og hold ved dermed; giv ſaa det Bønneſuk, ſom opſtiger i din Sjæl, Udtryk i Ord for Gud,—og du ſkal erkjende Synden og Rødvendigheden af Forløsning ved Jeſu Blod. „Derſom nogen vil gjøre Guds Vilje,“ har Jeſus ſagt, „han ſkal kjende om Værdommen er af Gud, eller om jeg taler af mig ſelv.“ Skulde det ikke være ſikreſt at følge denne hans Veiledning? Op i Herrens Navn og gjør det! Staa ikke længer uvis imellem Veierne! „Hvo, ſom ikke er med mig, er imod mig,“ ſiger Herren, „og hvo, ſom ikke jamler med mig, adſpreder.“ Træk dig ikke over paa Djevelens Sids, ſvigt ikke din Værdoms Gud! Hid, i Rækken af Jeſu Kristi Stridsmænd under Korſets Mærke! Ved det ſkal du ſeire.—

Lad mig dernæſt ſige til enhver troende: Staa faſt i Herren, retſindig og tro til det ſidſte, og voks i Hellighed med hver Dag!—Du ſtaaſt i Naade, (ſaa ſyndig og ſtrøbelig du er), naar du beſjender din Synd og forſøger af Uretfærdighed. „Jeg bekiendte min Synd for dig, og du, du forlod mig min Synds Miſgjerning“ (Sal. 32, 5). Diſſe to Beſjendellen og Forladellen, ſtilles aldrig: „Jeg bekiendte min Synd“—„du forlod mig den.“ Derſom vi vandrer i Lyſet, ligesom Gud er i Lyſet, har vi Samfund med hverandre, og Jeſu Kristi, hans Søns Blod, renſer os fra al Synd“ (1 Joh. 7, 7). Lad den Helligaand forſikre dig om Naaden; vær vis paa at den barmhertige og trofaſte Gud

ikke vil lade dig fare vildd, naar du alvorlig beder ham prøve din Veie. (Sal. 139: 23, 24). Jeſus, ſom du tror paa, er den ſande Frelſer; Jeſus Kristus, Marias Søn, ſom døde paa Korſet og opſtod den tredje Dag, han, ſom Apoftlerne prediker og Kirken beſjender, til hvis Død du er døbt, og hvis Legeme og Blod du æder og drikker i Nadveren, han er Guds Søn, Sunderses rette Saliggjører,—og Troen, ſom den Helligaand ved Ordet har virket og opholder gjennem Anger og Bod i dit Hjerte, er den ſande ſaliggjørende Tro. Du er retfærdiggjort og gjenfødt; du har Barnetaar hos Gud med Arvelod i den evige Salighed; Jeſus vandt dig det ved ſin Død og Seier: du ſik det, da du blev døbt, og du modtog det, da du troede. Fryd dig i din Gud! Herrens Glæde er en god Styrke.

Og han, ſom kaldte dig til ſit Rige, ſkal ogſaa opholde dig deri indtil vor Herres Jeſu Kristi Dag. Gud er trofaſt og ſkal fuldføre ſin Gjerning i dig, men ſaaledes, at du ſtedſe vaager og beder, flittig bruger Naadens Midler og vandrer i et helligt Levnet. Dette ſkal han virke i dig baade at ville og udrette.

For det første: Vaag over dit Hjerte og dine Veie. Agt vel paa, at ingen ond Lyſt faar Herredømme over din Vilje og ingen Uoan Seiersmagt i din Tanke. „Hver friſtes, naar han drages og loffes af ſin egen Begjerlighed; derefter, naar Begjerligheden har undfanget, føder den Synd, men naar Synden er fuldkommet, føder den Død“. (Jak. 1, 15.) Naar klarligen Lyſten er ond, ſ. Ets. Gavn, Ulyſthed, Miſundelſe e. l., ſkund dig til Gud, giv Synden ſit rette Navn: beſjend den, og drøb den ſtraks. Men rør der ſig noget i dig, hvorom du er i Tvivl, ſkynd dig ogſaa da til Gud, og giv det ikke Magt, før du af Guds Ord er vis paa hans Vilje. Vær ſtedſe Herre over din Lyſt, ſaa du gjør alt med god Samvittighed for Guds Naam.—Kom ihu hver Morgen, at du gaar ud i nye Farer og ſelv intet formaar mod Fiendens Hære. Men kom ogſaa ihu, at Gud er for dig, og vær frimodig. Den Helligaand forſømmer aldrig ſit Ombede. Agt paa hans Mindelſer, og du ſkal erfare, hvor

trofast han ledsager dig. Han skal advare dig for Farerne og vække dig til Frygt, virke i dig Bønner, forklare for dig Guds Ord, tugte dig for Uhygighed, høre dig i Bod, trøste dig med Naaden, lede dig igjen paa ret Vej, forsikre dig om Guds Faderkjerlighed og glæde dig med det evige Livs Haab.—Vandre med Herren, og styrk dig ikke selv i Fristelse.—

For det andet: Ved uden Afslæbelse. Gaa tit i Vønkammeret, og udvæs dit Hjerte for Gud. Han skjuler sig ofte, men naar han aabenbarer sig, saa vi faar tale ret med ham om alt, da er det en Salighed paa Jorden. Ved meget i Enrum! Tal med saa Ord om hver Ting; du kommer dog til at tale meget; thi meget har du at bede om og meget at takke for. Ved alvorlig, og hold med barnlig Tillid i hellig Ydmyghed Guds Forjættelser frem for ham. Ved i Gudstjenesten og andre Opbyggelsesamlinger, lad ikke blot den bede, som fører Ordet.—Tal med Gud, naar du arbejder, og naar du hviler, naar du er ene, og naar du er mellem andre. Lad altid Bøn og Tak røre sig i din Sjæl!

For det tredje: Brug Guds Ord og Sakrament som dit Livs uundværlige Næringsmidler. Læs daglig, og hør flittig. Forsøm ikke Gudstjenesten eller Bibellæseningerne og Opbyggelsesmøderne, enten du er læg eller lærd. „Suk til Gud om hans Aands Oplysning, læs (og hør) saa med Andagt og et villigt Forsæt at leve efter Ordet.“—Brug „ofte“ Alterens Sakramente, sid jævnlig hos Jesus den Nat, han blev forraadt, glem alt, og sænk dig ned i hans Kjerlighed. O, hvor inderlig jeg vilde trykke ind i alle kristnes Hjerter: Brug Guds Ord og Nadvære flittig og alvorlig! Der, der er Liv og Kraft at faa.

Endelig: Beslut dig paa en hellig Vandel. Derom skriver Peter i sit 2det Brev 1, 3—11: „Efterdi hans guddommelige Magt har skjænket os alle de Ting, som hører til Liv og Gudsfrygtighed, ved Kundskaben om ham, som kaldte os ved sin Herlighed og Kraft, ved hvilke de største og dyrebare Forjættelser er os skjænkede, for at I ved disse skal blive

delagtige i den guddommelige Natur, naar I flyr den Fordærvelse, som formedelst Begjærligheden er i Verden: Saa anvender al Flid just herpaa, og viser i eders Tro Ond, men i Ondens Kundskab, men i Kundskaben Afholdenhed, men i Afholdenheden Taalmodighed, men i Taalmodigheden Gudsfrygtighed, men i Gudsfrygtigheden Broderkjerlighed, men i Broderkjerligheden Kjerlighed (til alle.) Thi naar disse (Onder) findes hos eder og i Overflødighed, lader de eder ikke blive vrkelsesløse eller ufrugtbare i vor Herres Jesu Kristi Erkjendelse. Til den, som ikke har disse (Onder), er blind, tilslukket Vinene og har glemt Kjenningen fra sine forrige Synder. Derfor, Brødre, anvender des mere Flid paa at befæste eders Kald og Udvælgelse; thi naar I gjør dette, skal I ikke nogeninde støde an. Thi saaledes skal rigeligen gives eder Indgang i vor Herres og Frelseres Jesu Kristi evige Rige.“ Hvo, som forsømmer sin Helliggjørelse, bliver snart kold for Frelseren, men hvo, som er nidkjer for sin Renhed og ivrig for det gode, finder stedse sin Synd, ydmyges altid dybere og bliver mere og mere glad i den Herre Jesus. Kun de, som vander efter ham, bliver staaende dækkede af ham.

O, lad det være vor Omsorg, kjære Brødre, at Kristus med sin Sandhed og Kjerlighed ret vinder Stikelse i os—til altid større Fred og Glæde for os selv og til Vidnesbyrd for andre, at der er et helligt Folk paa Jorden, som har en Konge, der frelser fra Synden og Djevelen.

Staar saaledes faste i Herren, Guds Folk, staar faste i Herren, forsvare Troen, og „lader eder ikke rive med af de ryggeløses Bildfarelser!“ Naar de „knurre og slager“, skal I takke og prise Gud og ihukomme „alle hans Belgierninger“ (Sal. 103, 1). „Frembærer Takfigelse i alle Ting, thi dette er Guds Vilje i Kristus Jesus til eder“ (1 Thess. 5, 18). Begynd hver Dag, hvor syg og bedrøvet da end er, med et „Gud ste Lov“ af Hjertens Grund, og lad dette lyde derind indtil Aftenen; intet adskiller dig saa fra Verden, og intet slaar Fornegterne saa paa Munden. (Sal. 8, 3). „Saligt er det Folk

om forstaar sig paa Frydets klang" (Sal. 89, 16).—Naar den store Hob „vandrer efter sine Lyster", skal I fornegte eders Lyster og gjøre Guds Vilje af Hjertet. Og naar „deres Mund taler stolte Ord, mens de med Beundring anser Personer for Fordels Skyld", skal I komme ihu, at „hvert Menneske er en Løgner og den Mand forbandet, som forlader sig paa Mennesket" (Sal. 116, 11; Jer. 17, 5), men at den er vis, som tror paa Gud, og den stor, som overvinder sit eget Hjerte, og at den skal bo paa det hellige Bjerg, den, i hvis Dine de forskudte er foragtelige, men som ærer dem, der frygter Herren (Sal. 15, 1—4).—„I elskelige, kommer de Ord ihu, som fører talte af vor Herres Jesu Kristi Apostler! Thi de sagde eder, at i den sidste Tid skal der være Bespottere, som vandrer efter sine ugudelige Lyster. Det er dem, som affonderer sig, sandhelige, som ikke har Mand. Men I, elskelige, opbygget eder selv paa eders helligste Tro! Bedder i den Helligaand! Væbner eder selv i Guds Kjærlighed, forventende vor Herres Jesu Kristi Barmhjertighed til det evige Liv! Og gjører Forskiel, saa I ynkes over nogle, men freller andre med Frygt, udrivende dem af Fjenden, hadende endog den af Rjødets besmittede Riortel!" Holdet fast ved det, I hørte fra Begyndelsen, og gaar ikke, naar der raaber: „Her er Kristus!" og atter: „Her er Kristus!" Det tør vi frit sige, at ingensteds læres Guds Ord saa rent som i vor lutherske Kirke, og ingensteds findes en saadan Gienklang af Ordet i herlige Kirkesalmer som der. Modtager ikke fremmede Predikanter, thi mange drager om med søde Ord om Jesus, men kender hverken Synden eller Frelsen og blot kan sige Sektier. Hvo, som modtager nogen, der fører ny Lære, gjør sig delagtig i hans Synder og Ridsfarelser.—Lader os fastholde vor Kirkes Tro mod alle omslende Lærdomsreier, staa sammen i en Fyfling saa tæt og stærkt, at ingen Fiende faar splittet os, og løfte vor rene Betsjendelses Korsbanner med Hænder, der sent og tidlig er hævede til Bøn. Vor Statskirke har som ethvert synligt Kirkesamfund Skrøbeligheder, som vi ingensinde vil dølgge, men enige af

hjælpe. Dog har den alle fornødne Ting til Troens Opkomst og Vækst, og da skal vi formane hverandre til at blive sammen der, sidde ved et Nadverbord og i Kristi Kjærlighed bære Samfundets Synder ind for Naadethronen, ligedan som Moses og Nehemias og Daniel! I Ordet og Sakramenterne er Herren; før ham skal vi gaa ud; men skulde det ske, at vor Fjelskirke forkaster Guds Ord, da er Kristus uddreven og vi med ham. Herrens Apostler gik heller ikke ud af den jødiske Synagoge, førend de blev „udstødte". Hvo, som nu udræder, han voldec Splittelse og Synder mod den Samfundsaaud, som allesteds aabenbarer sig i Guds Ord, jeg vil nævne Herrens hypersteprestelige Bøn (Joh. 17, især V. 20—23) og Pauli Formaning i Efes. 4, 1—16. Intet i vor Fjelskirke tvunger en af Guds Ord oplyst Kristen ud, men Herrens Nærværelse deri som Synderes Frelser skal holde os der, ja selv Døden i vor Moderkirke skal vække end stærkere Kjærlighedsfølelse for den i vort Hjerte. At dog enhver oprigtig Sjel, der fristes af Separatismens Mand, maatte forstaa dette! O, hvor det nu gjælder at være enige og staa sammen „stærke i Herren, i sorte Guds sulde Rustning, mægtige mod Djevelens snedige Anløb!" Lader os dog „ikke mere være Vorn og om-tumles som Vølger af ethvert Lærdomsveir, men, Sandheden tro i Kjærlighed, i alle Maader opvokse til ham, som er Hovedet, til Kristus, af hvem det hele Legeme, sammenføiet og forenet ved al den Forbindelse, indbyrdes Hjælp giver, i Forhold til ethvert Lems til-maalte Virksomhed vokser Legemets Vækst til sin Opbyggelse i Kjærlighed."

„Af mit inderste Hjerte tilraaber jeg alle troende: Bessitter eder vaa at bevare Mandens Enhed i Fredens Vaand! Bessitter ed r paa at holde sammen, o, bessitter eder derpaa! Herren har „dækket et Word for os mod vore Fiender", lader os sidde sammen der! Vi er alle „et Brød, et Legeme", lad ingen af os synde derimod! Af, lad ikke Herrens Hjord splittes og rives af Ulven! Lad Kjærligheden, Jesu Kristi Kjærlighed indtil Døden, sammenknytte os! Saa ska Fienden worde tilkomme, og Kristendom,

mens Sandhedsol fremdeles lyse over vort Folk.

„Men ham, som er mægtig til at bevare eder fra Fald og fremstille eder for sin Herligheds Afsyn i Frjd, den ene vise Gud, vor Frelser, være Vre og Majestæt, Kraft og Magt, haade nu og i al Evighed! Amen!“

Rapport om Madison Kreds første Ungdomstevne

afholdt i Green Lake Menighed, Spicer, Minn., fra 21de til 25de Juni, 1911.

Den lille Væn, Spicer, Minn., blev ligesom med et saa mhyldrende fuld af festklædte Menneſker, mest Ungdom.

Det var Ungdommen fra de forſkiellige Menigheder, der kom til Kredſens første Ungdomstevne. Da Komiteen ſom ſkulde modtage og ſkaffe Hjem ſaa denne Skare, var nok deres lille Hjerte et lidet beklemmt, men ſom alle havde ſaaet de Tal af Gjeſter, de onſkede, fra 2 til 12, var alle reist—bare Komiteen igjen.

Den 22de, Kl. 10 Formiddag var den prægtige Skare Ungdom ſamlet i Teltet, der for Anledningen var reist lige paa Bredden af den pene Indø, Green Lake. Formanden af Komiteen Pastor Oppebahl, Dawson, Minn., tog Ledelsen af Mødet. Efter Salmeſang af Forſamlingen ledede Tobias Wadſen i Væn, atter en Salme og Paſt. Neſvig fra Vitchville, W. Dak. blev introduceret ſom den der ſkulde holde Abningspredikenen, noget han gjorde meget godt. Hans Tekſt var Fil. 3, 12. Han ſagde: I Ungdomsaarene gribeſ man af ſaa mange Ting. Bliver ſaa let begeiſtret af det ſom omgiver en—ſelv det rent ſanfelige og ſaaledes drages ſaa let med i Strømmen af mangt ſom ofte er ſkadeligt. Man gribeſ af det ſkjønne i Naturen, paa Kunſtens Omraade, eller henriveſ af Muſikens rene Toner osv. Diſe ſidſte nævnte Ting forebder Menneſkelivet, og vi gjør vel i at udvikle Landſevnerne paa dette Omraade. Men dette bringer ikke Menneſket til det høieſte Livsmaal. Man maa blive greben af Kristus Jeſus. Vi er ſkabte af Gud, for Gud, til at hvile i Samfundet og Foreningen med Herren. Han maa ſaa gribe os ſlig, at vi kommer paa Kæde for Gud—gribe hele vort indre Liv. Hjerte, Vilje, Erkjendelſe, Kælelſe, og vi bliver født paan—greben af Jeſus. Da bliver Jeſus vort Liv.

Vi agter alt for intet mod dette, at eie Jeſus. Vor Ungdomskraft, vore Landſevner, vore Midler, ja vor Virkelſt vil da blive viet til Meſterens Tjeneste, og vi ſætter Kristendommens Stempel paa vore Omgivelſer. Et kristent Ungdomsliv er det ſkjønneſte paa Jord—en Blomſt er aldrig falmer.

Stedets Preſt bød Ungdomstevnet velkommen og Sangkoret fra Green Lake Menighed hilſte Stevnet med en Velkomſtſang. Dermed var Formiddagsmødet ſlut, og den ſtore Forſamling delte ſig i ſtørre og mindre Flokker, der igjen ſamlende ſig om Borddugene udbredte paa Græſjet med god Mad paa. Noget der gjentog ſig for hver Dag under hele Stevnet. Eftermiddagsſeſſionen begyndte med Forretningsmøde, der havde følgende Udſold: C. E. Retrum fra Dawson blev valgt til midlertidig Sekretær. Seſſionstiderne blev beſtemte fra 10—12 og fra 2—4.

Foreſlaaet og antaget, at Madison Kreds danner et Ungdomsforbund. Foreſlaaet og antaget at Synodens Konſtitution antages.

Valg af Embedsmænd fik følgende Udſold: Formand Rev. T. J. Duvdal af Madison, Viſeformand Rev. B. R. Barnad, Dawson, Minn., Sekretær Rev. J. A. Johansen, Spicer, Minn., Kaſſerer A. Kettelsen, Madison, Minn., Korreſponderende Sek. Miſs Anna Bergland, Dawson, Minn., Literatur Direktør Miſs Gina Nelson, Dawson, Minn., Prof. Olsen af Dawson Muſik Direktør. Muſical Committee Miſs Agnes Oppegaard, Madison, Minn., og John Rognes af Hendricks, Minn. Sang af det ſtore Fælleſkor og Paſt. J. M. Wickſ greie Foredrag holdt Forſamlingen Reſten af Eftermiddagen. Hans Emne var: De unges Liv i Gud og Menigheden. Hovedtrækkene var følgende:

De unges Liv i Gud og Menigheden.

Tekſt: Gj. 2, 19.

Det ſtorſte vi kan opnaa er at høre til „Guds Huſfolk“. At bære det Navn, ſom i Sandhed reflekterer Jeſu Karakter og Sind er en herlig Ting. En kristen fra Ungdommen af er det lykkeligſte Liv paa Jorden. Vaa en ung kristen kan med rette anvendes William Carhſ Ord: „Bent ſtore Ting fra din Gud; thi han er ſtor, rig og god, baade kan og vil beſſiane.“ „Forſøg at udrette ſtore Ting for Gud.“ Selviſkheden er en af de ſtore Hindringer der holder ſand aandelig Beſſignelſe borte. Motivet i alt maa være „for Gud“, hans Sag og i hans Land.

Hvad er de dybeſte Bængſler i dit Hjerte, ſom er dñbt greben af Kristendommen?

1. Det er først at kjende og elske Gud mere og bedre. Dette er, synes mig, det naturlige Gjenivar til Guds selvopofrende Kjerlighed, aabenbaret i Forløsningen. Derfor vil jeg under at maale den hoié Kris hvormed vi er frelst, kan vi da andet end af Hjertet tænkes og attraa at kjende mere og mere Guds Kjerligheds Dyd? Tro og Kjerlighed hører sammen. De er uadskillelige. Den som har Trængsel at elske Gud, han alene kan elske ham mere. Vi faar et dybt Indtryk af Guds Storhed ved at betragte Kristi Død. Størst er Gud deri, at han tager sig af den smaa. En kristen begjærer at kjende Gud som sin fædre Fader. Dette Kjendskab kan vi kun erlange ad Eplevelsiens Vej.

2. Der er og en dyb Trang i Kristenheden at have Afselskab med andre troende. Kjerlighed betegner Kjerlighed til Bredere. I den et af de kristnes Kjendteegn. Omvendt med andre troende maa vi have som en Modvægt mod det onde. Samfund med de troende er en Afselning af stor Betændning.

3. Men desuden, som et Midde i den kristne Kæmpe har vi alle Behov af andre troende. Landsindværende Personer kan naturligt paaordte og opbygge Anden i andre Troende. Gudsord sættes til Lys til et andet Lys og Lysen blir større. Mere Lys, mere Almen Kristen Hjerte—giv mig mere Lys i alt.

4. En dyb Trang i de kristnes Hjerte er begjæret efter at kunne faa tjene Gud i dette Liv. Jesus Si de og Jesus Mission er uadskillelige. Den som har hans Sind lænset efter at tjene. At tjene Gud er at udfølgende Guds Vilje i Livet. Den Ungdom, som har vist sit Hjerte til Gud vil gaa mere og mere for Gud, for at hans Sag maa gaa frem.

II.

Endnu vil et saadant Liv stille sig til Kæmpen. I et Afsæmmeligheds Korset. Underlig glad over at der findes en saadan Institution som Menighed i Verden. Menigheden er Guds Hus i Verden. Det er hans Stof. Jeg har siden tiltro til dem, som roser sig af at være kristne, men indtil nu har jeg Menigheden. Det er noget skæmt næsten. Alle trænger Kristen enden de indgår det eller ei. En kristen Ungdom har betragte det, som en herlig Udsigtning at kunne faa være med, som en Faktor at bygge Guds Menighed. Den bygges ikke ved at staa paa Afstand og sinde Feil, men ved Bøn og Arbeide.

2. Menigheden er det rette Sted til at finde Hjælp i det aandelige. Kristenlivet finder Udsulding i Samvær med andre troende i Menigheden. Det maa vel være det rette Sted, hvor det aandelige Liv næres og styrkes.

3. Naturligt er det, at den som har Trang i sit Hjerte til at tjene Gud, vil tjene ham gennem Menigheden. Saa som hvert Lem paa det menneskelige Legeme tjener det hele Legeme, saaledes tjenes Menigheden bedst ved fortvovig Samvirke med de enkelte Lemmer.

Menigheden trænger de unge kristne: deres Færdighed. Liv og Varme beriger Menighedens Liv. De unge kristne trænger ogsaa Menigheden. De trænger de ældres Naad og Erfaringer. Enhver Naadegave skal bruges til andres Opbyggelse. Lad os faa de unges Liv i Gud til Tjeneste i Menigheden, thi først er den som tjener mest.

Anden Dags Formiddag var det Pastor Lunds Tur. Hans Emne var: Hvilké Færd truer særlig vor Ungdom i denne vor Tid. Han brakte paa de Venndrøgere som truer Menighedens Liv til alle Tider. At Færd der truer særlig vor nævnte Færd. Naarlig Literatur og alle disse Udsigter, som er Færd i den Tid. Igenom Menighedens er en Færd til Salvoerne. Næsten ved mere Stof var ogsaa nævnt. Men hvad det især gjaldt var kristelige Hjem. Efter Færdene til at Samtale var Emnet. Den førtes med Interesse og Livlighed. Mange Færd blev sagt paa. En Udsigter: dagen talte Pastor Lunds over: Hvad kan gøres for at staa vor Ungdom kristelig Literatur. Han drøgte ved den overvældende Mængde af daarligt Læsestof der findes blandt os. At denne daarlige Literatur var en mangfoldig som Græshopper i Egypten. At oprette Menigheds Bibliotek troede Pastor vilde hjælpe mest. Gik man et godt Menigheds Bibliotek vilde Ungdommen faa en Læsestof derfra. En Afstend var der Guds tjeneste i Litterat. Bist. Lund talte paa næst om Litterat. Litterat næst indtil Sodoma. Saa finder vi ham senere i Sodoma. Han var kommen paa glid. Han mistede Abrahams Arbeide. Han mistede sin Indsigt. Han mistede sine Svigerfærd. Han mistede sin Færd. Saa blev han frelst, men i gennem Tid. Pastor talte paa næst over: „Næsten en kristen.“ Vi fik igenom se Paulus der han talte til Færd—og ogsaa Drusilla. Vi ligger om horte Lyden af Færd—lænderne som Paulus har. Hvorfor blev

Felix ikke en kristen? Han kunde ha været. Han havde en god Anledning—Paulus til Præst—Guds Aand var nær. Frelsen forkyndt. Men ved Felix Side sad den ugudelige Kvinde—hun skjalv ikke. Selvfab—Venskab—Synd holder igjen.

Lørdag Formiddag begyndte Mødet med et kort Forretningsmøde. Det blev besluttet at Ungdomsstevnet udgør en liden Bamslet om Stevnet. Paalagt Sekretæren at sende en liden Resume af Mødet til „Buddøreren“. Wijs Rigtig gav saa sit Foredrag om Søndagsskolen.

Søndagsskolen.

Børnene er ikke alene Forældrenes men ogsaa Menighedens Børn. Naar derfor ikke Forældrene gjør sin Pligt, har Menigheden Ansvar for Børnenes Opdragelse i Gudsrigt. Søndagsskolen er derfor saa nødvendig fordi Børnene i Almindelighed er forsmte med Hensyn til Sjælepleien. Men om ikke saa var, vilde det dog være velsignet at samle en Flok af Herrens ædleste smaa i Herrens Hus paa Herrens Dag. Kristus har selv ordnet den Afgang. Han har ogsaa lagt Fadernavnet paa deres Væber, saa de isandhed kan sige ham det efter: Mig bør at være i min Faders Hus.

Det gjælder ved Forbønner, Formaninger og Veiledning ved Guds Ord og Aand at saa opløse den ofte svage Troesgnist og om muligt at saa ledet den over til et bevist Troesliv. Dette bør en Lærer altid høre for. Derfor er det alene de sande troende, som er stiftet for Søndagsskolegjerningen. Den oprigtige, som ogsaa helst føler sin Ustikethed, bør bede om Visdom og den skal gives ham.

Søndagsskolearbeidet er et trættende, selvfornegende Arbeide. Men naar man gjør det for at tjene Herren, falder det lettere og er en praktisk Maade at udvikle sig selv til duelige Arbeidere i Herrens Vingaard.

Wijs Nelson fra Dawson gav en Deklamation. Lørdag Eftermiddag var vi fri. Søndag Formiddag talte Past. Ekse over Dagens Evangelium. Tanterne var: Det er saligt at æde Brød i Guds Rige.

Skal du det saa, maa du her modtage Indbydelsen til den store Nadvere, som Gud i Kristo har beredt for alle Syndere og ved sine Vidner indbyder til. Du som undskylder dig og ikke følger Indbydelsen faar ikke image hans Naade,—men Brede og Straf. De som følger Indbydelsen faar Draaber her og Strømme hist i Salems Stad. Du maa gjøre Valget idag. Det var en velsignet Prediken. Offer optoges der beløb sig til over tytti Dollars.

Kl. 2:30 var Teltet igjen nærpaa fylt. Denne Gang saldt det paa Pastor Oppedahl at holde sit Foredrag over Selvmodsigelser i det sociale og det nationale Liv.

1. Lægge ud Benge for det der ikke har nogen Værdi.

2. Være Børnene i vore Skoler det skadelige i berusende Drikke, men tillade en Trafik, der gjør toertimod.

3. Lovliggjør en Trafik, der skaber Forbrudere og saa straffe dem, naar de er blevet, hvad man har gjort dem til.

4. Som Borgere er det vor Pligt, at søge efter bedste Evne at fremme Landets Velsærd, selvfølgelig maa man ikke paa nogen Maade støtte Drikkestraffen.

5. Som kristne maa vi være helt paa Jesu Side, ikke blot bede mod, fatte Beslutninger imod, men ogsaa stemme imod.

6. Det eneste konsekvente Botemiddel mod Drikkestraffen er—Prohibition. Det var et rystende, gribende og overbevisende Foredrag, der burde mane alle til at handle efter sin Samvittighed. Søndags Aften var der Aftedsfest i Teltet. Taler holdtes af mange. Alle var der enige om, at Mødet var et af de bedste, de havde været paa.

Saa blev der sat Stormøde til den altid grønne Strandbred. Mangt et Die saa stiftet igiennem Taarer ligesom over Tidens Hav og sin Frelser staaende paa den evig grønne Strandbred ventende sin evige Ungdom hjem. Stedets Præst takkede Kredsen for, at den lagde Mødet til Green Lake.

Men nævnt er endda ikke det store fælles Kor. Koret fra Dawson, Mandskoret fra Dawson, Koret fra Norway Lake og Green Lake. Nævnes man ogsaa en Cantata der var sunget Søndag Formiddag. Na, saa pent de alle sang. Det griber en saa om Hjertepodderne at høre paa en saa vældig Sang, at en bliver rent syg af Længsel—derhen og dertil, hvor vi alle skal synge—rent—klart—til Lammets Vre.

Trods Veiret var meget varmt, saa sad den store Stare af Ungdom den ganste Dag som frænglet til Sædet og hørte og nød. Sandt var det, en Præst sagde, „Det er Blomsten af Ungdommen i Madison Kred“. Følgende Præster var tilstede: Oppedahl, Barstad, Lund, Bøe, Ræsvig, Wick, Ekse, Oppegaard (de to sidste Dage af Mødet) og under tegnede. Hr. Emisær Søren Pettersen var tilstede under det hele Møde.

Mandag reiste alle med Jernheiten. Det blev saa stift.

Eders J. A. Johansen.

Hvorledes jeg blev ført til Kristus.

Matura Nath Bose's Indvendelsehistorie, fortalt af ham selv.

Min Fødeby er Dischpur i det østlige Bengalen i Ganges's Delta. Der blev jeg født i Begyndelsen af Firtiaarene i forrige Aarhundrede. Mine Forældre var ivrige Tilbedere af Hinduernes Guder, og jeg blev opdraget til det samme. Den kristelige Lære, som en hvid Missionær predikede i vor By, blev jeg oplært til at hade ligesom ogsaa de af mine egne Landsmænd, som havde antaget en saa skammelig Lære og fornegtet sine Fædres Tro. Medens jeg endnu var en Skolegut, vilde Missionæren give mig et Evangelium. Jeg tog det, rev det i Stykker for hans Dine og trampede paa Stykkerne med mine Fødder, da jeg var bestemt paa at holde en saa skadelig Gift langt borte fra min Forstand og mit Hjerter.

Forat jeg skulde faa en højere Uddannelse, blev jeg i 15—16 Aars Alderen sendt til Kalkutta, hvor der var bedre Skoler end i min Fødeby. Den skotske Missions Høiskole, som blev stiftet af den berømte Missionær, Dr. Duff, havde især stor Anseelse. Jeg bestemte mig til at besøge denne Anstalt, fordi jeg der kunde lære mest. Bistnok advarede mine Slægtninge og Venner mig, da det var en kristelig Anstalt, hvor jeg kunde blive smittet og tilsidst endelig blive en kristen. Men jeg mente, at jeg skulde nok passe mig derfor. I Religionsundervisningen var jo ingen tvungen til at være med, og jeg vilde da heller ikke tage Del i den.

Medens jeg nu vedblev at hade Kristendommen og de kristne, blev dog lidt efter lidt min Tro paa vore Afguder rokket. Den Oplysning, som jeg fik paa Skolen, gjorde det efterhaanden umuligt at holde al den hedske Overtro for sand. Jeg sluttede derfor med at tilbede Wischnu og Siwa, Rama og Krischna, da jeg blev fuldt overbevist om deres onde Egenskaber. Men uden Religion blir et Menneske ulykkelig; det fik jeg nu erfare hos selv. Jeg søgte mig elendig og jammerlig. Mit Liv blev mig en Byrde.

Mit Hjertes Uro havde ogsaa en skadelig Virkning paa min Helbred. Hefe Dagen sukede jeg: Hvad skal der blive af mig! Dør jeg nu, farer jeg sikkert til Helvede; thi mit Hjerter er fuldt af Synd. Alligevel omgikkes jeg med Tanken paa at drukne mig i Hughly Floden for at gjøre en Ende paa min elendige Tilværelse. Men jeg turde ikke, da jeg frygtede for, at Døden vilde gjøre det endda værre for mig.

Tilslidst aabnede jeg mit Hjerter for en Ven. Denne var en Tilhænger af Brahma Samadsch. Brahma Samadsch er et indisk Religionsfælleskab stiftet af den indiske Reformator Ram Mohan Roy, som forkaster Flerguderiet og idethale søger at rense Hinduismen fra dens værste overtroiske Udveksler og gjøre den mere aandelig. Min Ven indbød mig til at besøge Brahma Samadsch Møderne, som holdtes hver Onsdag; der, mente han, vilde jeg sikkert finde, hvad jeg søgte.

Jeg gik da med min Ven til næste Onsdags Møde. Den nye og uvante Gudstjeneste, jeg der blev Vidne til, og især den vakre Sang, virkede velgjørende paa mig. Jeg begyndte at tro, at jeg her havde fundet, hvad jeg trængte. Men da Nyhedens Begjæring var svunden, blev jeg ligesaa elendig som nogensinde. Mit Hjerter fyldtes atter af Uro. Jeg spurgte Brahma Samadsch Lærerne, hvorledes jeg kunde faa et bedre Hjerter, thi jeg vidste, at døde jeg saa ond, som jeg var, vilde den hellige Gud ikke lade mig komme for sit Ansigt og ikke heller tillade mig at bo hos ham. De raadede mig til at bede om min Sjæls Helliggjørelse. Dette gjorde jeg med Alvor og tilbragte hver Nat en længere Tid i Bøn. Men jeg fik intet Svar. Mit Hjerter vedblev at være lige ond. Min Sjæl fandt ingen Fred og intet Haab. Atter sank jeg ned i Klage og Fortvivelse.

Jeg vedblev dog at besøge Brahma Samadsch Møderne; thi jeg vidste ikke, hvor jeg ellers skulde gaa. En Søndagsmorgen deltog jeg i en Gudstjeneste for unge Brahminer. Læreren læste høit af en Bog, og Ordene syntes at indgyde min ihje Sjæl nyt Liv. Saalænge der blev læst af Bogen,

flog mit Hjerte høit af Glæde. Sætning efter Sætning vakte min Opmærksomhed, Beundring og Glæde.

„Hvem har skrevet den Bog?“ spurgte jeg den, som stod nærmest. „Ram Mohan Roy“, sagde han. Og jeg tænkte ved mig selv: o, hvilken stor Mand, der har skrevet en saa kostelig Bog! Jeg sølte det, at denne Gang havde jeg fundet noget, som kunde bringe mit urolige Hjerte Fred. Den Bog maatte jeg have! Men til min store Sorg fik jeg høre, at Bogen var udsolgt og kunde ikke mere faaes i Boghandelen. Da trængte jeg saa længe ind paa en lykkelig Eiermand af en saadan Bog, at han tilslut laante mig den. Jeg gik hjem med den dyrebare Skat, og mit Hjerte var fuldt af Glæde og Haab. Jeg tog straks fat paa Læsningen. Knapt undte jeg mig Tid til at spise, thi jeg hungrede efter den himmelske Manna, som var mig sødere end Honning og Honningkage. Lige til Aftenstumringen sad jeg paa mit Værelse og læste; og da jeg ikke længere kunde se inde, gik jeg ud, holdt Bogen mod vest, saa Lyset falde paa den og læste videre. Imidlertid kom mine Kamerater hjem fra en Spadsertur, og en af dem spurgte mig, hvorfor jeg denne Gang ikke havde været med dem. Jeg fortalte ham om den dyrebare Skat, som jeg havde fundet. Han tog Bogen, læste et lidet Stykke og sagde: „Denne Bog er ikke af Ram Mohan Roy, han har kun samlet disse Udsagn, som er tagne fra Bibelen.“

Fra den Dag begyndte jeg at læse Bibelen og fandt, at den i Virkeligheden var Brød for min hungrige Sjæl. Min sønderknuste Aand blev lægt, Livet var mig ikke længere en Byrde. Mørket omkring mig forsvandt. Jeg blev befriet fra det Mismod, som havde faaet Magt over mig. Saa ofte jeg sølte mig nedtrykt, tog jeg min Tilflugt til Herrens Ord og blev vederkvæget. Og om hans Ord ikke trøstede mig, fandt jeg Trøst i Fortællingen om hans Lidelse og Død. Hvad var den engelske Literatur, som jeg havde studeret, mod denne Bog! At Jesus af Nazareth var Guds Søn, formaaede jeg endnu ikke at fatte. Jeg forstod endnu ikke, hvorfor den almægtige Gud maatte stige saa

dybt ned, at han afslagde sin guddommelige Herlighed og kom ned paa denne syndige Jord. Men da jeg havde læst flere bekjendte Teologers Skrifter derom, blev ogsaa det mig klart. Jeg troede paa Guds Søn, som havde gjort og lidt alt til Frelse for os syndige Mennesker. Nu sølte jeg mig ikke længer under Skyldens og Fordømmeliens Forandelie. Døden, som jeg før ikke kunde tænke paa uden at stjelve, var ikke længere en „Skrækkens Konge“ for mig. Jeg var tryk i Jesu Arme. Jeg var ikke længere under Syndens og Djevelens Magt.

Da det nu gjaldt for mig om at bekjende min Tro offentligt, søgte en Ven at fraraade mig det: „Vær ikke en Nar“, sagde han, „hvorfor vil du forlade alt forat følge Kristus efter? Følg mit Raad, slut dig til Brahma Samadsch, der kan du tilbede Kristus og behøver dog ikke at forlade alt“. Det kostede mig i Virkeligheden en haard Kamp at komme til en afgjørende Beslutning. Jeg sølte en stærk Trang til at adlyde Gud i alle Ting; men Korset syntes mig for tungt for min Svaghed. Det syntes mig saare haardt at kaste alt fra mig og blive forkastet af alle dem, som dog var Ven af mine Ven og Kjød af mit Kjød. Men paa den anden Side var det Synd at skamme sig over at bekjende Kristus for Menneskene. Over to Nar betænkte jeg mig paa at aflægge Bekjendelsen om Kristus. Jeg ventede og ventede, indtil det blev mig umulig at vente længere. Thi Herren hørte min Bøn og friede mig ud af min Vasken. Jeg bad altid i denne Tid: Herre, forbarm dig over mig! Du ser, at det fattes mig Kraft. Drag mig op, jeg beder dig! Giv mig Kraft til at bekjende dig for Menneskene! Og Gud styrkede mig; den 26de Marts 1865 modtog jeg den hellige Daab.

Efter den Tid forsøgte jeg fremdeles at blive boende hos mine hedske Slegtninge, men de fanatiske Raboers Fiendskab gjorde det umuligt. Jeg boede derfor hos mine nye Venner paa Missionsstationen. Nu havde jeg Fred, men ikke fuldkommen. Thi Kjærligheden til Verden var ikke helt overvunden i mit Hjerte; jeg trængte efter høje

Ting. Med halvt Hjerter tjente jeg Gud, og med halvt Hjerter tjente jeg Verden. Gud være lovet, ved mange ydmygende Erfaringer gjorde han mig fri fra verdslig Vrgjerighed, saa at jeg gav mig helt hen i hans Tjeneste. Nu lyfte min Frelser's Åsyn over mig; Glæde, Fred og Kjærlighed fyldte mit Hjerter. Himmelen var aaben over mig, og jeg troede at være midt iblandt dens Beboere. Ogsaa mine Medkristne elskede jeg inderligt, de var jo mine Rejsefammerater til det himmelske Jerusalem. Jeg længedes ogsaa efter at predike for andre det Guds Ord, som efter min egen Erfaring var mægtigt til at gjøre en arm Synder saa lykkelig. Derfor gik jeg ofte i Selskab med en kristen Broder ud paa Landet og predikede Evangeliet i Landsbyerne. Disse Rejser blev mig saa kjer, at jeg ønskede udelukkende at virke som Missionær blandt mine Landsmænd. Og Gud har i sin Naade opfyldt dette mit Ønske. Det har behaget ham at betro mig det herlige Embede at indbyde Syndere til det kongelige Bryllup, som han har beredt for alle. Derfor vil jeg takke ham i al Evighed. Maatte han i sin uendelige Barmhertighed hjælpe mig til at virke med Trofaste i dette Kald!

Dette Ønske er ogsaa blevet opfyldt. Med rig Velsignelse virkede han som Predikant i 27 Aar fra 1874 til 1901 blandt Hedningerne i Øst-Bengalen. Det kan siges med Sandhed, at Matura Nath var en Evangelist, som vidnede ikke bare med Ord men ogsaa med Gjæringer med hele sit Liv og sin Bandel; derfor var trods Fiendskab og Forfølgelse Vidnesbyrdet ikke forgjæves. Ved hans Død sørgede ikke alene 250 kristne, som ved ham var ledet fra Mørket til Lyset; men mange indiske kristne paa mange forskellige Steder som havde modtaget aandelig Velsignelse gennem ham og hans Virke.

(S. u. E.)

„Gudsferen“.

Naar vi bare er villig til at gjøre godt, vil nok Gud se til, at vi faar Anledning dertil.

Ingen for fattig.

„Den, som intet har, kan intet give,“ sagde Fru Smith bestemt. Hun sad sammen med endel andre Damer i en Sforening, der arbejdede for fattige Børns Beskæftning. Kravene her kunde være store nok, og kom der saa andre Krav ved Siden af, ja da maatte det være stop. Det kunde dog blive for meget af det gode ogsaa.

„Den, som intet har at give maa i Sandhed være fattig,“ svarede en af de andre, „og jeg undres paa, om vi ikke er svært tilspielige snart at anse os selv for fattige, naar det gjælder at skulle give?“

Fru Smith saa paa hende, som vilde hun sige:

„Na, du rige Menneſke taler, som du har Forstand til, hvad kan du kjende til Fattigdom?“

Den anden forstod hendes Blik, og da ingen syntes at ville svare, begyndte hun igjen.

„Der var en Tid, da ogsaa jeg mente, jeg var for fattig til at have noget at give. Men tro mig: Erfaringen har lært mig, at det klogeſte og bedste, vi kan gjøre, er at laane Herren, hvad enten det sker af Rigdommens Fylde eller af Fattigdommens Dyb. Og jeg har lært, at det ogsaa paa dette Punkt gjælder Ændighed. Naar Herren kommer til os med Krav, med Bud om at han trænger vor Hjælp, da at være rede efter den Gave og Evne, han har givet os.“

Hun talte med Overbeviisningens Varme, og da hun saa, at de andre lyttede med ivrig Opmærksomhed vedblev hun efter et Dieblis Betænkning:

„Kanskje det kunde have sin Betydning for nogen at høre, hvorfor jeg kan optræde med saadan Sikkerhed paa dette Punkt.— De første Aar jeg var gift, var vi meget velstaaende; havde ikke Ide om, hvad det vilde sige at mangle noget eller nægte os selv nogen Ting, men jeg maa med Skam og Anger sige, det var ikke meget vi havde at give. Om end aldrig nogen gik tomhændet fra os, saa var det dog forsvindende, skammelig lidet vi gav i Forhold til hvad vi havde. Og at

det, vi havde, bare var betroet Gods, fald os aldrig med en Tanke ind.

Men Herren vidste at minde os herom. Min Mand blev uventet trukket med i en stor Fallit. Vi mistede alt og værre end alt andet, min Mand stod pludselig uden Arbejde. Jeg var en fattig Mand's Hustru med fem uforsørgede Børn. I vore Belmagts Dage havde vi nok paa en Maade kjendt Herren; nu lærte vi ham anderledes at kjende—han blev lidt efter lidt vor sande, virkelige Tilflugt i al vor Nød og forfærdelige Kamp.

I lang Tid syntes alt at gaa imod os, vi flyttede fra Sted til Sted, i Haab om at min Mand skulde faa en god Stilling igjen. Det syntes haabløst. Tilslut var vore Klæder saa daarlige, at vi vanskelig kunde vise os paa Gaden ved høilys Dag, Børnene kunde knapt komme paa Skolen; men vi bøiede os, skjönt under Nodstand. Vi begyndte at forstaa at vi ikke havde forvaltet hans Gods paa den rette Maade. Vi lærte i den Tid formelig at flynge os til Ordene i Salme 30, 6: „Thi et Dieblif varer hans Brede,—en Levetid hans Naade.“ Det blev ligesom den Redningsplanke, som bar os oppe, naar Vølgerne truede med at opsluge os.

En Søndag Aften gik jeg til en Kirke, hvor jeg satte mig dernæst i en mørk Krog, for jeg var skamfuld over min daarlige slidte Dragt. Netop den Aften var der en Missionær, som varmt og indtrængende bad om Gaver til Missionen oppe i en fattig Fjeldbygd: Penge, Klæder, Husgeraad og hvad det end kunde være, vilde alt komme vel med. Han skildrede med levende, varme Ord al den Fattigdom og Elendighed, hvorunder der arbejdedes. Mit Hjerte krømpede sig i mig af Medlidenhed og med Sorg tænkte jeg paa mine Belmagtsdage, da jeg kunde have gjort saa meget, meget mere. Hvad kunde jeg vel nu gjøre? Absolut intet. Før jeg forlod Kirken bøiede dog mit Hjerte sig uden Rnur under Guds Tugtelse og med Bøn til Herren om, at han maatte bøie Hjerterne hos dem, som havde noget at give, gik jeg hjem. Det var forgæves jeg forsøgte at sove den Nat Tekstens Ord gjenslød stadig i mine Øren. „Giver, og eder skal gives,“—og Missionæ-

ernes indtrængende Opfordring til alle, rige som fattige, syntes mere og mere at blive en direkte Opfordring til mig.

Tidlig næste Morgen stod jeg op og granskede nyie alt hvad vi havde; men nei, der var intet, som kunde gives bort, adslidt og daarligt som det altsammen var. Den Glæde nægtedes mig nu. Ud paa Dagen fik jeg høre, at en Del Damer havde begyndt at pakke ned i nogle Kasser de forskjellige Gaver, som kom. Mon jeg ikke kunde finde noget alligevel at stikke ned? Jeg tænkte frem og tilbage. Det var sandt, jeg havde seks nye Haandklæder, grove og simple, men iallesald nye. Kunde jeg ikke undvære de tre? Umulig, tænkte jeg først—men her var Bud fra Herren, og nu havde jeg altsaa en liden Anledning til at vise ham, at min Anger over tidligere forspildte Anledninger var virkelig sand og mit Løfte til ham om Lydighed ligesaa oprigtig. Hvorledes kunde jeg ellers vente at han skulde afvende sin Brede fra os?

Som et Lyn for disse Tanker gjennem mig og ligesom jublende glad sprang jeg afsted efter tre af Haandklæderne, pakkede dem ind og gik til Missionshuset, hvor Gaverne modtoges. Ubemærket puttede jeg min lille bestedne Pakke ned blandt de øvrige.

Siden Ulykken kom over os, havde jeg aldrig følt mig saa let og glad. Jeg havde været lydig, havde givet efter den Evne, Herren forundte mig.

Siden den Dag er gaaet Ar—tro mig eller ikke, Sandheden er den, at fra den Stund vendte Betsignelse og Lykke tilbage til os. Min Mand's Forretning gik pent fremover, og vor Stilling blev lidt efter lidt god. Vi kunde atter saa ordentlige Klæder og mine Børn sendes til Skole og nu har vi faaet mere end Herren tog fra os. Jeg forfikrer dere, Venner, at bare Menneffene et Dieblif vilde tænke sig om, fra hvem det er de har alle Ting, Helbred, Evne, Gods og Penge, ja da vilde de ogsaa forvalte det anderledes, end de gjør. Og havde de bare Anelse om den Betsignelse, den Glæde og Fred, som følger med at forvalte alt det betroede Gods i Trofskab og Lydighed, vilde de

ikke vente længe med at gjøre det med hdmgy Tak og Bøn om Visdom til at handle og bruge alt, Herren giver os efter hans Vilje."

Fru Smith rakte hende Haanden, Dine ne stod fulde af Taarer og hun sagde:

"Anderlig Tak, dette trængte vi—iallesald jeg. Aldrig mere vil jeg tænke, nogen er for fattig til at have noget at give til Herrens Gjerning. Vi trænger imellem en Opstiver, en Oprustning og Paaminder—gid vi bare fik den oftere! Kanste vi nok bliver paamindet men det passer ikke vort „jeg" at lægge Mærke til det altid, og Anledningen gaar os forbi."

„Na, i Grunden er det jo en stor Tanke, at vi skal forvalte Herrens Gods!" udbrød en ung Pige begejstret.

„Ja," mente de andre,—„men sandelig gjælder det at raabe til Herren om Visdom, Lydhighed og Trofast." „Hm."

Ungdommen!

Ungdommen er ikke fuldkommen, men higer efter Fremvækst. Ungdommen kan deles i to Hovedgrupper: En arbejdende og fremadskridende der har et bestemt Maal. Og en sløv, træg og ligegyldig for alt, der gaar højere end at sove, spise og lege.

Den sidstnævnte Klasse bliver af mange lagt til Grund for Dommen over Nutidens Ungdom. En vis Mand udtalte: „at Ungdommen i det 20te Aarhundrede udmerker sig ved sin Tankeløshed og Evnen til at handle". Denne Klasse staar mangen Gang hindrer de veien for den førstnævnte, da der findes mange af disse, der har sine Maal i Livet, til Gavn for sig selv, sine Medmennesker og for Samfundet.

Vor Tids Ungdom kan der ogsaa forlanges en stor Del af, aldrig har nogen haft saa god Anledning at tilegne sig Kundskaber i denne eller hin Retning som i vor Tid. Aldrig før har Kristi Evangelium, siden de første Tider, blevet prediket saa klart som nu. Aldrig før har der været fremholdt „Livet" i Gud og „Livet" i Verden med saa skarpe Skillebægge, som nu. Veien er kartlagt, vi

har ingen Undskyldning, om vi gaar fortabt.

Bortset fra det kristelige Arbejde, saa har den nulevende Ungdom arbeidet sig op til Tidens Hvide, mange store og ædle Foretagender er udførte.

Hvad er der ikke udrettet paa Idretstæns, Kunstens og Literaturens Omraade. Der arbeides med en beundringsværdig Ihærdighed og Opofrelse.

Saa længe disse, som gjerne slutter sig i Foreninger, gaar ret frem mod sit Maal, vil de naa det; men „skriker" de ud, saa at „Atletten," prøver sin Styrke ved Indløstet, istedenfor ved Manualerne og Turnerens hunder Dansen, mere end at turne osv. Da forfeiler de sit Maal.

Kaar vi saa ser paa vor egen Ungdom i vore Foreninger; vi, der arbejder for det største Maal, nogen Forening kan sætte op. Er vi fyldte med denne Ihærdighed og Iver? Og hvorfor er vi ikke? Mon det ikke er, fordi vi ikke ser vort store Maal i det Lys og den Storhed, som det virkelig er. Alle de verdslige Maal er begrænsede, men vort har ingen Ende. Vi maa bruge Midler, der kan fremme sund Kristendom, iblandt vor Ungdom, samt al god Underholdning, der kan løfte Sindet opad til et bedre Liv. Hvilke Midler staa der til vor Raadighed? Foruden Samtale om Guds Ord, kan bruges: Sang, Musik, Oplæsning, Foredrag og Samtale om Missionen, Afholdslagen og lignende Emner, ja, om vi magter at tage med Literaturen. Lad os saa istand flere Sammenkomster for at drage mange unge til os. Udflugter i det frie, hvor vi i vor Ungdomslivlighed kan glæde os i den herlige Natur. Naturligvis, alt til sin Tid og alt pegende i den bestemte Retning, som vort Formaal, ellers forfeiler vi vort Maal.

Du kjere, som arbejder med den bestemte Mening ikke at vige til Siden, du vil nok saa høre Ord som „pietist", „ensidig", osv. af en Del af dine Kamerater, men betragt disse, der udtaler dette og du vil af deres Liv se, at de ikke arbejder for at fremme Guds Sag.

Vogt dig for, at blive overtalt til en eller anden Afvigelse, hvis det er imod din

Overbevisning og imod din Samvittighed, om det end ser noksaa uskyldigt ud, det vil svække dit senere Arbejde.

Til dig Ven, som ser paa de mange, som opofrer sin Tid, sine Midler og Evner, for vor Kirke og Forening; betragt dem, det er ikke sit eget bedste, men dit de søger. Tror du ikke de har andel at fordrive Tiden med? Naar der aflægges Vidnesbyrd saa er dette, for at vise dig lidt af den Glæde, som deres Hjertter er fyldte af, og som de ønsker at du ogsaa maa faa erfare.

Kom og vær med! En der vil tjene Herren, behøver aldrig at være arbejdsledig.

X.

Om Nødvendigheden af at fly Gjerrighed.

(Dr. Johan Gerhard.)

Gjerrigheden udryddes hverken ved Overflod eller ved Mangel. Den aftager ikke ved Mangel; thi Begjærligheden efter jordisk Guds vokser, naar man ikke kan erholde det, man længe har tragtet efter. Den formindskes ikke ved Overflod; thi jo mere den gjerrige faar, des mere vil han have. Naar den gjerrige har naaet Maalet for sin Længsel, saa finder han snart nyt Stof for sin Begjæring. Deri ligner han Jlden, som bliver stedse større, des mere Ved den faar at fortære.

Gjerrigheden er lig en Bjergels, som i Begyndelsen er liden, men efterhaanden svulmer op til en vild Strøm. Sæt derfor en Grænse for din Begjærlighed efter Rigdom, paa det at den ikke maa styrte dig i evig Fordærvelse. Man sluger her i Livet, hvad de sidenefter maa fordøje i Helvede. Mange løber i sin Tørst efter Binding lige i den visse Fordærvelse.

Lænk dette, andægtige Sjæl, og fly Gjerrigheden af al Kraft. Af alt dit Guds kan du ikke bringe andet med, dig til Dommen end det, du giver til de fattige. Vægre dig ikke ved at give dine forgjængelige Goder til de fattige, som Kristus ikke vægrede sig ved at hengive sit Liv for. Giv de fatti-

ge, saa giver du dig selv. Hvad du ikke giver de fattige, det vil en anden komme til at eie.

Gjerrig er den, for hvem Herren ikke er alt i alle. Den, som agter de jordiske Ting høit, han har ikke nogen ret Længsel efter de himmelske Ting. Hvorledes skulde den kunne sætte sit Liv til for Brødrene, som negter en bedende Broder timeligt Ophold. Den fattiges Haand er vor Skatkiste i Himmelen: det, som den har modtaget lægger den ned i Himmelen, at den ikke maa forgaa paa Jorden. Vil du gjøre Kristus en Kjærligheds-tjeneste, saa vær velgjørende mod de fattige. Det gode, som er vist mod Lemmerne, anser han, der er Hovedet, som var det vist mod ham selv. Kristus siger til dig: Giv mig af dit, som jeg har givet dig af mit. Gjør godt med et Gode, som du ikke selv kan blive god af, paadet du maa erholde det, som godt er. Del ud af de jordiske Midler, paadet du maa beholde dem; thi naar du altfor sparsomt gemmer dem, vil du tabe dem. Hør og følg Kristi Formaning, at du ikke paa Dommens Dag maa høre ham sige: Gaa bort fra mig I forbandede! I den evige Ild, som er beredt Djævelen og hans Engle. Thi jeg var hungrig, og I gav mig ikke at æde; jeg var tørstig, og I gav mig ikke at drikke; jeg var fremmed, og I tog mig ikke til eder; jeg var nøgen, og I klædte mig ikke; jeg var i Længsel, og I besøgte mig ikke.

Almisser er en hellig Udsæd; alt efter som den udsaaes karrigt eller rigeligt, vil Høsten blive karrig eller rigelig. Vil du høre til Tallet af Kristi Faar, saa vis ogsaa Velgjerninger mod hans Faar. Vær ræd for Buksene, som er stillede ved den venstre Side ikke fordi de har røvet, men fordi de ikke har gjort godt imod andre.

Herre, bøv mit Hjerte til dine Vidnesbyrd og ikke til Gjerrighed. Amen.

O Jesu, oplad mit Hjerte og Sind
Og send mig din Helligaand derind,
Som kan mig trøste i al min Nød
Og fri mig fra den evige Død,

Kredsmøde.

Ifølge Indbydelse afholdt Rocky Mountain Kreds af Hagues Synode Kredsmøde i Moscow, Idaho, Pastor Abriansens Kald, fra 22de til 25de Juni.

Grundet paa Dødsfald i Selbu Mg. var Kredsformanden, Stedets Prest, hindret fra at være ved Mødet den første Dag og Formiddag af den næste Dag. Undertegnede blev paalagt at lede Mødet imens Formanden var borte.

Da der ingen kom, som kunde aabne Mødet med Prediken, holdtes Bønnemøde Formiddag.

Undertegnede indledede Samtaleemnet: 1 Kor. 13. Følgende Punkter blev antagne som Ledetraad for Samtalen: Tema: Den guddommelige Kjerlighed, dens Frugter og dens Vedbøren.

I. Kjerligheden sammenlignet med store Naadegaver B. 1—3.

II. Kjerlighedens Frugter B. 4—7.

III. Kjerlighedens Vedbøren B. 8—13.

„Kjerligheden alene giver Personligheden dens rette Værd.“ Den er de kristnes store Kjendemerke. Om man eiede alle de store Naadegaver Paulus taler om i de 3 første Vers af dette herlige Guds Ord, men fattedes Kjerlighed, saa var det alt sammen intet. Det gaar an at være veltalende i de Sager som angaar Guds Rige og enda fattes Kjerlighed. Bøde og yngre meget, vide mange „Hemmeligheder“, ha megen Kundskab, ha megen død Tro, megen Menneſte-kjerlighed, ja endog give sit Legeme i Døden og enda gaa fortabt. Men K j e r l i g h e d e n er Lovens Fylde.

Den er en Frugt af Troen. Men ligeſom den er en Frugt af Troen, saa har den ogsaa Frugter. Paulus nævner nogle ſaa her, ſaaſom Bangmodighed.

Kjerligheden maa viſe ſig i de kristnes Omgjængelſe. De kristne maa være Lyſ og Salt i Verden. I k k e l i v e s p a a V e i s

en, men vandre Haand i Haand paa Himmelveien. Kjerligheden ſom er „Fuldkommenhedens Baand“ maa holde dem tættere og tættere ſammen. Deres Liv maa viſe, at de elſke ſin Broder ſom de ſer, derſom Guds Kjerlighed ſkal bo i dem.

Den ægte Kjerlighed revjer Synden og kan ikke leſle med den. Trods det, at den „tror alt, haaber alt, taaler alt“, kan den ikke ſe gjennem Fingrene paa Synder ſom gaar iſvang, men maa ſtraffe dem. Men gjør det i Kjerlighed.

Kjerligheden falder aldrig bort. Alle Naadegaver ſkal bortfalde i ſin Tid, men Kjerligheden bliver til evig Tid. Den havde ſin Begyndelſe i Evigheden og den ſkal forſætte i Evigheden. Da ſkal vi elſke fuldkommen. Her blir alt ſtykkeviſ. Paa den „nye Jord“ der ſkal alt være fuldkomment; ogsaa Kjerligheden.

Kom lad os ſammen vandre

Til Himlen ved hverandre,

Lad Kjerlighedens Varme

Os binde til hverandre,

Saa naar vi lykkeligt frem.

Søndag var Kirken fyldt med andægtige Tilhørere. Undertegnede predikede over Dagens Evangelium og forſøgte et lidet at indbyde til den store Nadverd. Eftermiddagen benyttedes til Altergang og Fortſættelſe af Samtaleemnet. Aftenen gik til Afſtedsreſt.

Saa er ogsaa dette Møde over. Maa Gud ſaa velſigne de Sandheder, der blev lagt paa Hjertene ogsaa ved dette Møde, ſaa det kunde blive til Guds Børns Befæſtelse og Synderes Frelſe.

Tak for hyggeligt Samvær.

A. S. T r y g g ſ t a d.

— — — — —
E n h v e r e r v i l l i g t i l a t g i v e A ſ ſ a l d p a a e n e l l e r f l e r e S y n d e r, m e n k u n e n ſ a n d k r i ſ t e n e r v i l l i g t i l a t o p g i v e a l l e.

Jødemissionen er ikke bare et Selvforsvar.

Den er ogsaa differet af Skyldfølelse og Taknemmelighedsfølelse hos de kristne. Vi skylder dem Evangeliet, som jo er udgaaet fra Jøderne. De kristne kan aldrig glemme, at deres Frelser var en Jøde. For denne ene Jødes Skyld vil de elske alle Jøder. Og den bedste Maade at vise dem Kjærlighed paa er at bringe dem Evangeliet. Man kunde ikke tænke sig at al den Stund Jøderne jo lever i kristne Lande og har den rigeste Adgang til at høre Evangeliet forkyndt i de kristne Kirker, var det ikke nødvendigt at drive nogen speciel Jødemission. Der er imidlertid at bemærke, at en stor Del Jøder ogsaa lever i de muhamedanske Lande og saaledes er fuldstændig afskaaret fra at lære Evangeliet at kende, hvis ikke særlig dertil udsendte Missionærer bringer dem det. Og selv de Jøder, som lever i kristne Lande, lever i Regelen saa afsondret fra de kristne, — her f. Eks. i særegne Jødekvartaler — at de aldrig af sig selv vil søge hen til de Steder, hvor Evangeliet forkyndes. Om dem gælder Ordet, at naar de ikke vil komme til Kirken, saa faar Kirken komme til dem. Desuden maa det jo heller ikke glemmes, at den Maade, hvorpaa de ofte behandles af de „kristne“ ikke netop skal give dem særlig Lyst til at stifte nærmere Bekendtskab med disse Mennekers Religion.

Missionen blandt Jøderne er imidlertid meget vanskelig; thi man har her at gøre med et Folk, som fra Barndommen af er oplært til at hade de kristne og Kristendommen. Finden mange jødiske Kredse nævnes Jesus aldrig med andre Navne end „den hængte“ eller „den forbandede“. Thi alt hvad Historien ved at berette om Jødeforfølgelse, det bliver Jesus gjort ansvarlig for. Deraf kommer dette intense Kristushad, som det er saa vanskeligt at overvinde.

Det er omtrent 100 Aar siden, at man for Alvor tog fat paa Jødemissionen, og det var England, som her gik først og i Spidsen. Den norske Jødemission er omtrent 50 Aar gammel. Man støttede først et thif Jødemis-

sionselskab og fik saa senere egne Missionærer i Pastor Ragnvald Gjesling og Thifkeren Pastor Otto von Harling. De har nu kun en Jødemissionær, nemlig Pastor Gisle Johnsen, som arbejder i Galatz. Den norske Kirkes Udgifter til Jødemissionen dreier sig for Tiden om ca. 20,000 Kroner.

Der arbejder i det hele for Tiden 99 Selskaber blandt Jøderne, og disse har tilsammen 437 mandlige og 367 kvindelige Missionærer. Desuden arbejder der i Missionen 245 omvendte Jøder. Arbejdet, som udføres dels ved Santaler med den enkelte paa Gaden, paa Børsen eller hvor man kan finde dem, og dels ved offentlige Foredrag, hvortil Jøderne specielt indbydes, har ikke netop store Frugter at opvise. Men det bør dog noteres, at der i forrige Aarhundrede blev døbt ikke mindre end 200,000 Jøder — det største Antal siden Apostlernes Dage. Hvad man imidlertid knytter store Forventninger til og derfor ogsaa lægger Hovedvægten paa i Arbejdet er Skolevirkomheden. Det gælder at faa fat paa Jøderne som Barn; thi det er som bekendt altid lettere at vinde Barn for Kristus end voksne.

Hvor vanskeligt Arbejdet end er, og hvor mange og store Hindringer der er at overvinde, Forjættelserne lyder alligevel over Israels Missionen og lover, at Israel engang skal stue hen til ham, som de har korsfæstet. Naar Hedningernes Fylde har gaaet ind i Guds Rige, da skal Israel frelles. Det er i Haab om denne Israels herlige Fremtid, at Israelsmissionen maa drives.

„J. N.“

Lev din Religion. „Jeg formoder, John Johnson er en af de bedste Snedkere“, bemærkede en Prest, medens han blev vist rundt i den store Møbelfabrik af en Formand. „Nei, det er han ikke“, svarede Formanden, „Vanskeligheden med John er, at han staar og snatter saa meget til de andre Mænd om sin Religion, medens han burde passe sin Høvl. Han er en godhjertet Fyr, og der er Stof til en god Snedker i ham; men han har ikke endnu lært, at den Tid, han er paa Fabrikken, bør hans Religion komme ud af hans Fingre og ikke af hans Mund.“

Den norsk lutherske Høiskole i Cam- rose, Alta, Canada.

De som i den senere Tid har fulgt med det kirkelige Arbeide især indenfor Hauges Synode og den forenede Kirke, kan neppe være uvidende om, at vort Folk tilhørende disse to Samsund her i Alberta er især med at opføre en norsk luthersk Høiskole i Camrose, Alta. Nu er imidlertid Arbeidet kommet saa langt, at Grundstenen kunde lægges Lørdag, den 1ste Juli. I den Anledning holdtes der da en større Fest. Til trods for at det havde regnet ganske stadig et par Dage forud, var der samlet mange norske fra Videnden om, og alle lagde de for Dagen en levende Interesse for den store Sag, man der samledes om.

Festlighederne begyndte paa Formiddag klokken elleve. Fra først af var det Meningen, at Formiddags Programmet skulde afholdes ude paa Skolegrunden; men da det var ganske blødt derude og Veiret fremdeles lidt surt, blev det meste af det udført i en Forjamningshal inde i Byen. De som havde saat Programmet istand havde ordnet det saa, at den ærværdige gamle Pioneer Past. Berjvend Anderson skulde først ha Ordet ved denne mindeværdige Anledning. Det var ogsaa meget sømmeligt, at han som jo var den første norsk lutherske Prest i vestlige Canada skulde tale det første Ord ved Grundstenslægningsen til den første lutherske Væreanstalt her i Canada. Det gjorde han ogsaa, og ingen som ikke vidste det vilde ha trod at den kække og aandsfriske Mand der stod der og talte til os saa greit og tydelig havde naat sit nittiende Aar.

I en Tale over Sal. 118, 22—29 min. det Past. T. T. Carlson af Hauges Synode om, at Jesus Kristus er den egentlige „Hovedhjørnesten“ for enhver Bygning der staatiene til Guds Riges Fremme. Han udtalte ogsaa det inderlige Ønske, at denne Hjørnesten maatte saa Lov til at binde sammen til et disse to Bægge, Den forenede Kirke og Hauges Synode, der hidtil har været adskilte. Foreningstanken blev sterkt fremhævet. Efter endt Program marscherte man ud til

Bygningspladsen forat lægge Grundstenen. Den høitidelige Handling blev udført ved Past. Gustav Stearns fra Milwaukee, Wis. I Grundstenen blev et Eksempplar af hver af følgende Skrifter nedlagt: Den forenede Kirkes Aarsberetning for 1910, Hauges Synodes Aarsberetning for 1910, Collegenforeningens Konstitution, en Bibel, en Katekisme, en Forklaring, en Bibelhistorie, „Budbæreren“, „Lutheraneren“, og det lokale Ndhedsblad.

Klokken tre Eftermiddag samledes man igjen i Salen inde i Byen og fortsatte med veksellende Musik og Taler. Mayor F. P. Layton holdt en meget anslaaende Velkomsttale og paapegte de Fordele som han mente Byen vilde nyde ved at ha denne Skole i sin Midte. Hon. Geo. P. Smith, der er Medlem af det provinciale Parlament for dette Distrikt, holdt en meget patriotisk „Dominion Day“ Tale, hvori han tolket det kanadiske Folks nationale Længsler og Maal. Hon. C. R. Mitchell, „Minister of Education“ for Alberta, blev derpaa forestillet for Forjamlingen. Han priste Nordmændenes Dygtighed og Flid, og udtalte sin Glæde over den levende Interesse for Skolesagen som de havde lagt for Dagen ved at paabegynde denne Skole. Hon forvissede os om at Regjeringen vilde gjøre alt den kunde forat rydde Hindringer af Veien og hjælpe Sagen frem. Der som nogen af de nuværende Love viste sig at staa vort Arbeide iveien, skulde de rettes paa. Det var særlig den nylig antagne „compulsory attendance law“ han her sigtet til. Det viste sig ogsaa, at han kjendte ikke saa lidet til Norges Historie og Literatur. Han paapegte en hel Del Ting, som Nordmænd og Engelskmænd har tilfælles, og mente at vi derfor kunne trives sammen. Den sidste Taler paa Eftermiddags Programmet var Past. Gustav Stearns. Han talte vor Sag ved denne Anledning paa en meget græi og kraftig Maade. Med velvalgte Ord tolket han vor Glæde og Tilfredshed over den Velvilje og broderlige Hensynsfuldhed Kanadierne har mødt os Nordmænd med. Han forvissede dem om at vort Folk vilde bli gode og loyale Borgere, og paaviste det ved flere Ek-

empler fra Nordmændenes Skoler under Borgerkrigen i De forenede Stater. Han forviiseth dem ogsaa om, at denne Skole som vi nu er ifærd med at opføre, vilde komme til at udføre sin Gjerning paa en tilfredsstillende Maade. Det norske Folk har altid vært et Oplysningsens Folk. Norge staar nu i saa Henseende overmaade høit. Og at vort Kirkefolk paa denne Side af Havet forstaar sig paa at drive Skoler der kan maale sig med de bedste i Landet, sees af hvad de har gjort i De forenede Stater. Tilslut udtalte han det Haab, at de som har samlet sig om denne Skole, Den forenede Kirkes og Hauges Synodes Folk her i Alberta, maatte altid arbejde sammen i Endrægtighed og god Forstaaelse, — at de maatte staa „enig og tro indtil Døvre falder.“

Om Aftenen gav Marta Sandal en meget vellykket Koncert. Det er yderst skjelden man faar høre saadan Sang, især saadan norsk Sang; — det var i Sandhed en ren Nydelise. Under en kort Afbrudelse i Programmet holdt Indsenderen en Tale over Emnet: „Who we are and what we intend to do here.“ De som valgte dette Emne, mente vist at der kunde være adskillige paa disse Trakter der kunde trænge lidt Oplysning om disse Ting. Hensigten med Taleren var da at skaffe en Del saadanne Oplysninger, saa vel som ogsaa at minde vort eget Folk om, at vi er norske Lutheranere der har en stor Opgave at løse i dette Land.

Det kan siges uden Forbehold at det var en meget vellykket Fest. Og det som mange af os syntes var det største ved den var det, at her var en anseelig Skare af Hauges Synodes og Den forenede Kirkes Folk samlet om en stor Sag, og ingen kunde merke, at der var nogen Forskjel mellem dem. Der heriketh den allerbedste Forstaaelse. Ja, alle syntes at være saa inderlig glade; thi vi følte at vi var et. Vi som har det samme Blod i vore Arter, den samme Tro i vore Hjerter, de samme Opgaver at løse ude i Livet, naar vi kommer sammen og blir kjendt med hverandre blir vi glade; thi vi faar hverandre kjer. Maatte Adskilligheds Mellemvæg snart bli nedbrudt, saa at vort Folk kan samles

enigt og sterkt om vore store fælles Opgaver, ikke bare her i Alberta, men allevegne.

S. K. L.

Til norske Prester i Amerika!

I April Maaned sidstleden modtog jeg en Skrivelse fra Mr. H. A. Tandberg, Sekretær for Frelsearmeens Eftersøgelseskontor, Kristiania, Norge, Adresse Pilestrædet 22. Hr. Tandberg skriver og ber mig sende ham Fortegnelse over norske lutheriske Menigheder og Prester i Amerika. Paa samme Tid ønsker han, at der kundes sende en Notits til Representative Blade med Opfordring til vore Prester om at stille sig imødekommende til mulig Henvendelse fra Frelsearmeens Eftersøgelseskontor.

Idet jeg herved efterkommer denne Opfordring ved at sende dette til Bladene, vil jeg med det samme bede vore Prester om, at de godhedsfuldt søger at staa til Tjeneste, saafremt de modtar nogen Henvendelse fra ovennævnte Kontor. Som vi ved søger Frelsearmeen at løse store sociale Opgaver, og den eier gennem sin verdensomfattende Organisation gode Midler dertil. Saaledes ogsaa naar det gjælder at opspore bortkomne norske Folk. Saavidt jeg forstaar har dens Eftersøgelseskontor nu havt ca. 1500 Sager i sin Haand og det paa en ganske kort Tid.

Der sidder saa mange derhjemme i Norge, som har tabte kjendte og kjære herover i Amerika. Sekretær Tandberg oplyser, at Forældre som har en tabt Søn eller Datter kommer til dem, og ligeledes de, som har ensomme syge Slægtninge herover, og ønsker at disse kunde faa Besøg af troende Mennesker.

Saadanne Anmodninger vil Frelsearmeen rimeligvis herefter faa mere og mere af efterhvert som det blir bekjendt, at den har et saadant Kontor, som staar i Forbindelse med Udenverdenen.

Lad os støtte dette menneskekierlige Arbejde som bedst vi kan for ogsaa paa denne Maade at gaa i den gode Hyrdes Fodspor, som leder efter det tabte.

Olaf Guldsjeth.

Minneapolis, Minn., 12 Juli, 1911.

Fra Arbeidsmarken.

Søndag den 9de Juli predikede Prof. Wee i Past. O. T. Nelsons Menighed Stanley, N. D.

Past. R. D. Gittreim er kaldt til Prest for Mott og Omegn, N. Dak. Om han har antaget Kaldet ved vi endnu ikke.

Past. A. L. Stueland og Miss Thora C. Hille blev den 10de Juli ægteviet i Markers Menigheds Kirke i Faribault, Minn. ved Formand W. G. Hanson.

Missionsbestyrelsen har kaldt Pastor M. A. Hall til Prest for Farmington, Valier og Solliid Menigheder, Montana. Han har antaget Kaldet og vil tilflytte samme i August.

Uden Søndag efter Trefoldighed blev Past. Anton P. Lee indsat af Kredsforsmand Past. Mortvedt i Trefoldigheds Menighed, Madison, Wis. Efter Indsættelsen predikede Past. Lee over Dagens Evangelium. Past. Mortvedt predikede om Aftenen.

Det vilde være godt, om vore Menigheder og ellers alle, som har Interesse for vor Indremission, vilde erindre Indremissionskassen med sine Bidrag nu i Sommerens Løb. Flere nye Felter er optagne og vore Arbeidere maa have sin Løn, hvis de skal blive istand til at komme ud og gjøre noget. Derfor gjentager vi: Kom Indremissionskassen ihu med et Bidrag, og gjør det saa snart du kan.

Prof. Løhre og Jewell Lutheran College Kvartet besøgte for Tiden Menigheder i Chicago Kreds. Fra 1ste til 5te Juli var de i Past. Mortvedts Kald. Den 4de Juli sang Kvartetten ved en Fest holdt af Norway Afholdelseskab. Professorens talte samme Sted om Aftenen. Fra Newark reiste Kvartetten til Past. Bruce's Kald i Pontiac, Ill.

Student Johan Arnesen afsluttede sin to Maanedes Religionskole i Bethlehem Menighed, Wis. i Past. Wielands

Kald med en vellykket Fest Søndag den 9de Juli. En Aften i Ugen forud beredte Vennerne der i Menigheden og Rabolaget Arnesen en storartet Overraskelsesfest som Tegn paa Taknemmelighed for vel udført Arbeide i Skole og Menighed.

Fra 6te til 9de Juli holdtes Møde i Sharon, N. D. Past. L. L. Langehaugs Kald. Mødet var vel besøgt og Guds Aand virkede. En stor Del Vægtfæstter var tilstede. Det er dog at beklage, at saa saa Prester var mødt frem. Foruden Stedets Prest var kun Past. J. H. Johanson og J. J. Jacobson der. Gmæsser Hove begyndte med Prediken. Past. Jacobson indledet Samtaleemnet: 1 Joh. 5, 9—12.

J.

Swan Lake Menighed, Past. Le-rohls Kald havde Fest den 4de Juli. Past. Dypedahl talte paa norsk og Past. Wick paa engelsk. I Ten Mile Lake Menighed samme Kald holdtes et tre Dages Samtalemøde i Slutten af Juni. Trods den ivære Hede var der mange Folk tilstede, og de havde velsignede Stunder. Pastorerne Rendahl og Dahle samt flere Vægbrødre tog Del i Samtalen.

K. Hagg afsluttede sidste Søndag ved en liden Skolefest i Trondhjems Kirke, Nervigs Kald, en kort Termin Religionskole i Menigheden. Miss Gilbertson og J. Johnson to af vore unge tilhørende Menigheden afsluttede hver for sig en kort Termin Religionskole for en Stund siden. Underviisningen af Børn i Salighedsveien og de unges Veiledning forøvrigt er de vigtigste Momenter i vor Virksomhed i Guds Rige paa Jorden.

L.

S. Dak. Kredsforsmand Past. D. D. Bergh skriver: Søndag den 9de Juli var jeg nede i Union Co. S. D. og indførte Past. S. L. Jacobsen i Roseni Menighed Formiddag og i St. Peters Menighed Eftermiddag. Efter det velsignede Regn vi fik Natten forud, havde vi godt, kjøligt Veir Søndag, som kom rigtig vel med i de store Værlinger. Om den Dag var jantet i

disse Kirker. Gud velsigne Broder Jacobsons Arbejde til manges Frelse.

J. J. Dakland, Trene, S. D. skriver: „Vi har haft mange Vidner her i den senere Tid. Gamle Broder Wold talte Lægmandsvirksomheden. Missionær Himle talte Kinamissionen. Vi blev kjendt med ham i Santa Rosa og var nu glad ved at træffe ham igjen. Saa har Past. Ed. Johnson været her. Han talte Hospital og Diaconisjesagen. Ja vi har ogsaa en hel Del andre, som gaar og kommer, saa Trene er framisraa med besøgende, som ser indom i vor By og vore Huse. Alt er nogenlunde. Jeg er bedre.“

Walsh Co. Indremissionssforening, som var organiseret for mindre end et Aar siden i Omegnen af Edinburgh, N. D. har siden sin Tilblivelse holdt 12 Samtale-møder rundt i de omliggende Prestekald. Alle Møder har været godt besøgte og til megen Velsignelse. Fra den 6te til 9de Juli havde Foreningen sit første Aarsmøde i St. Peter Menighed nær Adams. Ogsaa dette Møde var godt besøgt og til megen Opbyggelse. Denne Forenings Virkefelt er fra Menighed til Menighed, hvor Medlemmerne hører hjemme. Dens Formaal er Sjæles Frelse, Guds Børns Opbyggelse, Raadegavernes Udvikling inden de forskjellige Menigheder atvirke for en broderlig Forstaaelse mellem Venner af de forskjellige Samfund som lever som kirkelige Naboer. S.

Vor Ungdomsforening her i Volga, Bethania Menighed fik istand Fest til den 4de Juli her i vor Skovlund. Dagen var varm; men under Træernes Skygge kunde vi holde ud nogenlunde bra, da vi ogsaa havde lidt Vind imellem Træerne. Vi var saa heldig at faa have Missionær Himle med os haade den 4de ved Festen og den 5te i Kirken, hvor vi var samlet hele Dagen og havde et meget opbyggeligt Samtalemøde med 1 Joh. 3, 1—2 til Tekst. Missionæren maatte selvfølgelig holde Fæsttalen den 4de og den 5te benyttede han ogsaa Tiden vel, og lagde os mange durebare Sand-

heder paa Hierte. Vi er taknemmelige til Gud og Himle for at de begge var med os. D. D. Bergh.

Past. J. Bohen, en Bibelmissionær udlendt af The Am. Tract Society besøgte nylig Past. Nerviogs Menigheder. Han talte Guds Ord, optog Kollekter til den Sag og besøgte fra Hus til Hus, taler med Folk om Gud og sælger Bibler og andre Bøger. Til andre Tider igjen besøgte han Fængsler, Hospitaler og Blindeinstituter, beder med og for dem, taler med dem om Jesus og giver eller sælger Bibler og andre Bøger og uddeler Traktater. Han berettede flere slaaende Beviser paa hvorledes Guds Ord øver sin velsignede Virkning paa Sjæle, som vil gjøre sig Brug af Ordet. Til Eks. i et Blindeinstitut blev en ført hen til Jesus, derved at den blinde lagde sine Fingre paa Math. 11, 28 og læste og sagde: „Er dette for mig etc? Ja siger Missionæren. Dette er en noksaa velsignet Gren af Indremissionens virksomhed.“

Den 4de Juli havde Westprairie Kvindeforening i Trondhjems Menighed, Nerviogs Kald en liden Fæst i en Skovlund ved Ben Saw. Middag og Aftenmad, samt Lemonade, Ice cream og Pop solgtes og Overskuddet gives til Missionen. Der solgtes for vel \$240.00. Af dette Beløb gaar noget til Udgifter. Et Program med Sang af Koret samt Taler af R. Rugg: „Vor dyrt kjøbte Frihed borgerlig og religiøs“ og Past. Ed. Johnson: „Hospital og Diaconisjesagen, dens Virksomhed og Velsignelser.“ De udførte sine Sager godt. Mange Folk var tilstede og en hel Flok med Ungdom haade kjendte og ukjendte, og alt gik godt. Gud skal have Tak for alt i Jesu Navn. Past. Johnson stansede efter nogle Dage og virker i Hospitalsforeningens Interesse. Den Sag lod til at have Fremgang saalangt. L. M.

Søndag den 2den Juli indviedes Nordre Trefoldigheds Kirke, Past. J. J. Jacobsons Kald, Grafton, N. Dak. Past. J. H. Johanson, Horace, N. Dak., Kredens Formand, nævnte kortelig i Tak-

ning til Sal. 50, 2. „Fra Zion, Skionhedens Krone straalte Gud frem“, Anledning til den høitidsfulde Sammenkomst og opfordrede tilstedeværende til Deltagelse i Handlingen. Prof. W. C. Wee, predikede over Dagens Tekst og udførte Indvielsen. De andre Prester, der deltog i Handlingen var, Pastorerne J. B. Byberg, J. S. Halvorsen, C. J. Nesheim, samt Stedets Prest J. J. Jacobson. Mr. og Mrs. T. J. Hagen fra Geand Forks sang en Duet, og dis- se sammen med Pastor Nesheim og Mrs. J. J. Jacobson udførte 2 Quartettnumre. Kirken er i Sommer blevet godt repareret og skaar nu som et deligt og indviet Guds Hus. Maatte ogsaa Hjertene saavel som Huset bli indviet til et Tempel og en Bolig for vor Gud!

J.

Den 9de ds. havde vi Besøg af Prof. Schmidt og Kvarteten fra Red Wing Seminar. Det var kjert at træffe gamle kjendte, og det blev dobbelt kjert at høre den søde Sang og de livlige Ord. Prof. Schmidt og Student Jøthen kom ikke før Søndag Middag, da de havde tabt Toget i Red Wing og gik derfor til Staples og kjørte ca. 25 Mil hid til Eagle Bend. De havde tre Møder paa en Dag og de hverken talte eller sang for tomme Bænke. Fuldt Hus paa ethvert Sted. Ingen Menighed burde lade denne Anledning, at faa Besøg af disse Brødre. Med det samme kan berettes at i de sidste 2 a 3 Maanedes har vi haft tre Studenter her i Kaldet. Mr. P. Lofgren i Kandota og Kennolds Menigheder, J. M. Hanson i Clarissa og Bethel Menighed og Joseph Hamre i Eagle Bend. De have flittigt deltaget i Opbyggelsesarbeidet og i Skolerne har de udført sit Hverv med Flid. Hjertelig Tak for Besøg og hyggeligt Samvær.

M. L. Dahle.

Paa sin Fødselsdag om Aftenen den 5de Juli blev Past. C. T. Nelson behagelig overrasket af sin Menighed i Stanley, M. D. Menighedsfolket kom i Flok og Følge og indbød Past. og Mrs. Nelson, samt deres Søn med Familie og Prof. Wee

med Familie som var der paa Besøg til at komme til Kirkebestyrelsen og spise til Aftens. Der var dekoreret med Blomster og Bordet dækket. Straks man var indkom- men, istemte Sangforet følgende Sang, som var forfattet for Anledningen.

Sammen er vi kommen,
Her i denne Afteld,
Singe dig Velkommen.
Ønske Lykke, Held,
Saa dit Virke her,
Bærer Frugter der,
Hvor dig Lønningen venter,
Hos vor Herre kjer.

Enighed gir Styrke
Derfor vil vi staa
Skulder indtil Skulder
Forat Maalet naa,
Store saasom smaa
Unge saasom graa,
Hjælpe dig og gjøre
Alt hvad vi formaar.

Velkommen i velkommen!

Da vi synger glad;
Thi vi fandt du havde
L i vet, da du bad.
Da vi vente kan,
Store Ting iblandt,
Guds Velsignelse
For hver Kvinde Mand.

Efterat have syngt blev alt stille og Herbu bød Prestefolkene velkommen og i Anledning af Fødselsdagen overrakte Pastor Nelson en betydelig Pengesum fra Menigheden. Aftenen tilbragtes med Taler og Sang og ved Midnatsud skiftes man og gik hver til sit, glad og tilfreds.

Deltager.

Bogannmeldelse.

Blandt de forskjellige ærefulde Hverv, der er mig anbefalet, er ogsaa dette at skrive nogenlunde regelmæssige Bogannmeldelser i Budbæreren. Nu vel, jeg kan ikke negte for at jeg har Lyst til Gjerningen, men hvordan det vil luffes for mig er en anden Sag. My

ningen er jo ikke blot at gjøre Folk bekendt med læseværdige Skrifter, men ogsaa at vække Interesse. Det er stor Skade, at Folk ikke læser det de burde og kunde læse. Og det er sikkert: Vi har mange gode Bøger staaende i Hylberne i vor Boghaandels Butik, som længe siden burde været solgt, og vilde ogsaa været solgt, bare Folk vidste noget om, hvad de indeholdt.

Endelig kommer der stadig paa Markedet ny Forskning. Svært meget heraf er daarligt og skadeligt Stof; men meget er ogsaa nyttigt og godt. Ja, adskilligt er af saadan Art, at det er et virkeligt Tab ikke at forskaffe sig det.—Men nu til Sagen.

B i b e l h a a n d b o g af Joh. Aug. Berg, (Hæftet 75 Cts. Indb. 1.00), er den Bog jeg vil faa gjøre opmærksom paa denne Gang. Bibelen læses og studeres nu som aldrig før. Og det er glædeligt.

Det er dog her, som ellers altid: Ikke Kvantiteten, men Kvaliteten det kommer an paa. Bibelen blir man ikke kjendt med bare ved at læse den. Den maa studeres. Den bestaar jo af 66 Bøger. Naar er disse skrevet, under hvilke Forholde, og af hvem? Disse og lignende Spørgsmaal har stor Betydning til ret Forstaaelse af Indholdet.

Pfester bør ha noget mere fuldstændigt end denne Bog, men for alle, der ellers derviser Børn, for Ets., Lægeprædikanter, samt enhver der ønsker Hjælp ved bibelsk Selvstudium, anbefales denne Bog paa det bedste. Der er ikke mange Eksempplarer af den, saa enhver der ønsker en burde indsende sin Ordre med det første.

M. D. Wee.

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, afholder S. Daf. Kredssitt Nærsmøde i Roseni Menighed, Past. S. L. Jacobsons Rald fra 5—7 Sept. Samtaleemnet bliver 1 Joh. 3, 1—2. Tilreisende mødes med Skjds i Beresford, S. D. Dagen før Mødet. D. D. Berg.

Nordvestens Indremissionsforening vil holde Møder som følger: J Wheelock, N.

D. Past. A. L. Stuelands Rald fra 14de til 16de Juli. J Williston, N. D. Past. Falkangers Rald fra 17de til 19de Juli. J Saron Menighed, Berthold, Past. O. S. Baruds Rald fra 21de til 23de Juli.

S. G. Haugen.

D. B. Nordfletten

Kvitteringer

Til Wolds Memorial Fund: Ved Pastor J J	
Ekse fra Mrs. Nils Winnes, Hendricks, Minn.....	2.00
Ved Pastor M D Dahle, Eagle Bend, fra Boar Mgd.....	1.20
Ved Pastor A D Mortvedt fra Gauges Mgd., Norway, Ill.	5.35
Ved do. fra Blatville Mgd., Blatville, Ill.....	21.00
Ved do. fra Newart Mgd., Newart, Ill.....	15.00
Ved J S Halvorson fra Ny Stavanger Mgd., Buxton, N. Dak.....	14.00
Ved do. fra Sions Mgd., Reynolds, N. D.....	7.30
Ved do. fra Mayville Mgd., Mayville, N. D.....	11.85
	51.70
Før Kvitteret for	235.36
	317.06

M. E. Dahl, Kass.

Til Bethedda Børnehjem: Fra Nordlands Mgd. S. Kv., Pastor Moes Rald, Rutland, N. D. Mrs. Lars Verion 1 Kjøle, Mrs. Andrew Strand 1 Skjorte, 2 Skjorter, Mrs. Paul Brosie 1 Lagen, 1 par Budevar, Mrs. Martin Gullison 1 Bluse, Mrs. Will Klabb 1 Kjøle, 1 Stykke Tøi, Mrs. Ole Johnson 1 par Strømper, 2 Skjorter, 2 Underkjørter, Mrs. Gust Verion 1 Kjøle, 1 Skjorte, Mrs. C E Mundahl 2 Kjøler, Mrs. Hans Brown 2 par Budevar, Mrs. Aug. Erickson 2 Towels, Mrs. M D Moe 1 par Budevar, 2 Forklæder, 2 Towels, 2 Bæls, Mrs. Frank Ohman 1 Forklæde, 2 Kjøler, 1 par Budevar, Mrs. Lungved 1 Lagen, Miss Mariane Miller 1 Forklæde, Mrs. Andrew Miller 2 Lagen, 2 Forklæder, Mrs. Nels Gullison 1 Kjøle, 1 Skjorte, Mrs. Ted Hellberg brugte Klæder til at ombyde, C E Johnson, 1 Kjøle, Mrs. John Klabb 5 bds. Gingham, Mrs. Berriett 2 Towels, Mrs. Brindeville 1 Kjøle, 1 Natkjole, 1 Skjorte, 1 Vest, Mrs. John Klabb 1 Bundt brugte Klæder, Mrs. Jens Elsted 2 par Budevar, Mrs. Ole Pederson 1 par Budevar, Mrs. J Donelson 1 par Budevar.—Berresford, S. D., Pastor J A Quellos Rald, Mrs. S O Stensland 2 Lagen, 2 par Budevar, Mrs. Tomine Torgeison 31 bds. bleached Muslin, 4 Blusser, Mrs. A Quello, Alexandria, Minn. 1 Quilt.

Hjertelig Tak til alle Givere.

Amanda E. Hendrickson.

Ønskes.

To Piger til at overtage Bestyrelsen og Arbeidet med Spisefalen ved Jewell Lutheran College. Send Ansøgning ledsaget med Anbefaling af en Prest eller anden kjendt Person til Martin Hogen, Jewell, Ia.

Forandret Adresse.

Rev. G. D. Wik,

Box 31 Hoover, S. Dak.

Min Adresse blir indtil 1ste Sept.:

Prof. S. H. Elstad

Franklin, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauges. 3 Kabiner
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget vakkert Billede, passende at sætte i
Ramme. Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og National-
billeder.

Al disse Kort har vi et større Oplag og mange
forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:
Juleaften; Nærørdalen; Pratlødsdalen
i Røstholte; Høstfeld; Nordfjord; Verlosien;
Paa Sti; Paa Kjælle; Paa Habet i Storm;
Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Bil-
leder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og
Hund. 3 Nationaldragter (flere forskjellige Billeder).
Vinterbilleder (mange forskjellige). Juleneg.
Spinnere ved Ulsefjord. Vappeleir. Pige i Baad.
Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren.
Fra Optjørelsen til Holmentollen. Fra Nordland.
Kjøsen ved Ulsefjord. Esvolder. Quarbræen. Raft-
lind. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder.
Hestmandsp. Svartisen. Geiranger. Digermulen i
Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virke-
lig Pragt-billeder i mange forskjellige Farver og
med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr.
Stykke. 3 dusinvis forretet 50 Cents portofrit.

Endel simple Kort med Billeder fra Norge,
Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., — 2
Kort for 5c eller 25c pr. Tusin.

G. Lillithun, Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbekjendte
Moore's Non-Teatable Fountain Penne. De sæl-
ges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den
bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende.
Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byt-
tes igjen. Opgiv, enten der ønskes en fin, grov
eller „hub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om For-
søningen.

33 Foredrag. Af H. H. Bergsland,
Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster
heftet i godt og stærkt Omslag 35c. Et me-
get vakkert Billede af Prof. Bergsland pry-
der Bogen. — Enhver Prest og ellers enhver
anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtig-
ste Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør
vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands
sidste Arbeide.

Faaes i Hauges Synod Book Dept.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting sto-
ries for old and young. They are nicely bound
and beautifully illustrated.

Dorothy Price 15 cents.
Sowing and Reaping Price 15 cents.
A Good Investment Price 15 cents.
Ralph, the Orphan Price 15 cents.
The Better Way Price 25 cents.
Promises Fulfilled Price 25 cents.
Melnore Parish Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely
printed on one page, the opposite page being
blank for entering names, birthdays, etc.
The book is illustrated with 6 pictures of
flowers executed in finest chromo-lithography,
with Scripture text. Bound in cloth with
title and forget-me-nots in colors, gilt edges.
Price 40 cents.

MEDIUM SIZE. — This book contains care-
fully selected passages from the Holy Bible
and from the best Engl. and American poets
for every day in the year. There are as ma-
ny blank leaves added for inserting the birth-
days of relatives and friends. Twelve floral
cards, with different colors, increase the luxu-
rious appearance of the edition. The beau-
tiful cloth cover with golden stars and beams,
with many-colored floral decorations, entreats
the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

„ „ „ leather, „ \$1.00.

LARGE SIZE. — Links of Love. A book of
friendship, containing carefully selected
scripture passages, and memorial verses from
the best English and American poets. The
lower half of each page is left unprinted for
insertion of names of relatives and friends
under the proper dates, each page having
marginal decoration. At the first day of each
month a full page landscape scene in colors,
headed by scripture passage in large gilt and
colored letters, is inserted. Printed on heavy
white paper with full gilt edges. On first
page of cover a beautiful landscape scene in
colors, framed in gilt and floral decoration
Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Biskop Bangs Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandst Vettejaga.—2. Nordlandst Fjellsliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Væreenar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, Minn.

„Andelige Sange for Bølgjættet“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Prohaugh's sidste Arbejde.) Pris 30c.
Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

- No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.
No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.
No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.
No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.
No. 51. Seventy-two tickets, floral „ 10c.
Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Gustav Adolf og Tredive-
aarskrigen. Af Dr. Anders Frøgel
og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gus-
tav Adolf og Axel Oxenstierna. Udgivet
E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For
Salg i Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Folketalender for 1911.

Denne lille Bog bør du eie. Den
er ogsaa iaar udkøbt udsolgt, har godt Væ-
rdestof og 6 Billeder. Dertil giver den Adres-
serne paa Prester og Professore i alle nordst
lutheriske Kirkesamfund. Den koster porto-
frit tilsendt 10 Cents. Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Altetbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til føl-
gende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.
3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt:
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra
Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“;
„Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til
Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“;
„Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“;
„Djertelig Venskabning“; „Herren er nær“; „Uden
Kors ingen Krone“; „Barnejang“; „Venlig Hil-
sen“; „Bøn“; „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro,
Haab og Kjerlighed.“

„Christmas Greeting“; New Year Greet-
ing“; „A Greeting to Father“; „A Greeting
to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A
Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best
Wishes“; „Blessed are they who have not
seen and yet have believed“; Faith, Hope,
Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Bedeerindret.

Naar bore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorien sendes til Prof
Julius Boraas, 417 3d Str., Northfield, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet
Stolekassen, Fondskassen og Revell Luth. College)
sendes til Mr. D. M. Ubbin, 906 East Ave., Red
Wing, Minn.

Benge til Annamissionen og andre Se-
ningemissioner sendes til Rev. C. E. Hol-
ter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. S. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quella, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordst evangelist lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
for Indbuds \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til:

C. Lillethun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Breviden af N. J. Saache; 2.
Rapport om Madison Kredts første Ungdomsforene;
3. Hvorledes jeg blev ført til Kristus; 4. Ingen
for fattig; 5. Ungdommen; 6. Om Røddendighe-
den af at fly Gjernighed; 7. Kredsmøde; 8. Jøde-
missionen er ikke bare et Selbforvar; 9. Den nordst
lutheriske vestkole i Cammie, Alta. Canada; 10.
Til nordst Prester i Amerika; 11. Fra Arbeidsmar-
ken; 12. Bekjendtgørelser; 13. Røtteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2

No. 32 }

Lørdag den 12te August 1911

{ 43de Aarg.

Den smale Sti.

Mot: Al, levende Gud osv.

Gaa varlig, min kristen, og agt paa din Gang,
Den Veien er smal, og den Døren er trang,
Som fører til Livet; thi de ere saa,
Som kunne den finde og vilse den gaa.

Man tomrer sig op en behagelig Bro
Af trosløs Kierlighed og kierlighedsløs Tro,
Paa den vil man fare til Abrahams Skjød,
Men falder og tager et dødeligt Stød.

Man tror ei den Veien at være saa smal,
Som fører til Grens den evige Sal;
Bekvemmelig vil man helst vandre den Bane
Og ikke forlænge sin forrige Bane.

Man skoler paa kristeligt Navn uden Gavn,
Og tør sig vel sætte med Verden i Favn,
Der Vysterne drage som strideste Strøm
Foruden at styres af Vidjel og Tøm!

Man vender og tumler sig lystig omkring,
Nu hid og nu did til forsængelig Ting;
Sit Kjød fornægter ei mindste Begjer,
Tror dog, at den Vandring til Himmelen bær.

Men nei, jeg erfarer, man vandrer ei ret,
Til Himlen at komme, det gaar ei saa let;
Den himmelske Stige er smal og saa svær,
Er opfyldt med Torne, med Kors og Besvær.

Taalmodigen her skal man vandre og gaa,
Ja største Forsigtighed gjælder det paa;
Et Trin til en Side Vildfarelse er;
Den kjædelig Frihed er Fangenskab her.

Her gjælder ei Styrke, ei Leg eller Dans,
Med Belyst erhverves ei Grens Krans;
Paa Viden og Striden det her kommer an,
Sig selv ogsaa Verden forlænge bør man.

Med Frygt og med Bæven forvente dit Vel,
Og bær saa paa Hænder din dyrkjøbte Sjel.
Hvor vil du forsvare for Herren din Gud,
Om du jaansom Skjoger haandterer hans
Brud?

Forarbeid daglig din Bedring med Flid
Og gjør dine Klæder i Kjenjelsen hvid;
Fly Kjødets og Mændens Belmittelses Laft!
Og vaager og gjør din Udkaarelse fast!

Træd flittig i Jesu og Helgeneres Spor,
Saa finder du Veien mer listig end svær;
Tro stadig, lid taalig, lev kristelig og vel,
Saa dør du i Troen og frelser din Sjel.

(Fra svensk).

*
Gaar ind ad den snevre Port; thi den
Port er vid, og den Bei er bred, som fører
hen til Fordærvelse, og de er mange, som
gaa ind igjennem den.

Thi den Port er snever og den Bei er
trang, som fører hen til Livet, og de er saa,
som finde den. Mat. 7: 13, 14.

Der som du har en Blomst, du vil
glæde nogen med, saa giv den idag og opjæt
det ikke til imorgen. En venlig Tanke er
mere værd for et levende Hjerte end et Væld
af kostbare Blomster til den døde, selv om de
gives af det kjerligste Hjerte.

Træk af Arbeidet ved Hospitalerne i Minneapolis fra 1ste April til 31te July, 1911.

Et Dieblis forlod jeg dig, men med stor Barmhertighed vil jeg samle dig. Ef. 54, 7.

Naar Trængsel og Gjenfordigheder, Sygdom, Fattigdom eller andre prøvomme Ting møder os, saa ligger det saa nær at saa den Følelse, at vi er forladt. Sind og Mød vil synke ned i Mørke og Tvivl, og Tilværelsen bliver trist. Men under saadanne Omstændigheder gjælder det at komme til Klarhed om, i hvilket Forhold vi staar til Gud. Har vi lært at kjende og erfare Guds forbarrende Naade og Kjærlighed, saa har vi der ved en mægtig Væstestang til at bære os over alle Dyd; et Lys, som intet Mørke kan skjule, og ingen Stormvind udslukke. Men det beklagelige er, at de fleste, som er stedt i en eller anden Mød eller Trængsel, er uden Erfaring af, hvad Kristi Kraft formaar og da særlig paa Nødens Dag, fordi den Helligaand har ikke saadant Lov og lært dem at bede. Naar saa Møden og Trængselen kommer, saa ligger de der og grubler og tænker, grubler og tænker med et tungt Sind, men ikke beder som Barn i sin Hjælpeløshed. Og skjønt bare Grublen og Tænkning uden Bøn aldrig kan gjøre nogen lykkelig eller løfte de mindste Byrder af Sjæl og Sind, saa vedbliver dog saa mange deri og bryder ikke over og begynder at bede. Men hvor kan nu dette være, at Mennekehjertet har en saadan Gang til en saadan Stilling, skjønt det ikke er lykkelig deri? Ja, dertil kan der være mange Grunde, men naar man undersøger Sagen, saa finder man som oftest, at den tusindfold Kunstner med sine snedige Anløb Ef. 6, 11, staar der og hvisker: Du er forladt, din Synd gjør, du kan ikke bede, saadan du nu er. Men hvor, naar og hvorledes en saadan kan blive bedre og stiftet til at bede saa han kan haabe Bønghjælp, derom tier den hvissende Kunstner. Tænk nu, om alle disse kunne oplade sine og Øren for Jesu Ord, som siger: Kommer hid til mig al le som arbeide og er b e s v æ r e d e,

og jeg vil give eder Hvile. Mt. 11, 24. Uden J o m v e n d e eder og blive som Børn, (strigende, grædende og hjælpeløs i sig selv, fuldt afhænge af Moderens Pleie, ligesaa du af Jesu Forsøning.) kommer J aldrig ind i Guds Rige. Mat. 18, 3. Hvorfor forlod han dig nu et Dieblis (skjulte sig for dig) ikke for at forkaste dig, men for at du skulle lære at forstaa, hvor hjælpeløs du er i dig selv, uden ham, „men med stor Barmhertighed vil jeg samle dig“.

Ja visjelig bliver Barmhertigheden stor, naar den Helligaand ved Ordet har saadant lært os at se og kjende Syndens Overflødig i Hjertet, og naar han da i denne Stilling giver os Naade til at se Jesus med Troens Vine at stige ned i vor Elendighed og løfter os som et strigende, grædende, hjælpeløst Barn op af Syndens Forbandelse, Mørke og Mød og lægger os iust saa hjælpeløs vi er, i sin Frelseravn og Jesu Kristi Guds Søns Blod renser fra al Synd. Og hvorfor gjør han det? Ikke fordi du tænker og grubler, men fordi du b a d ham for Jesu Skyld o m N a a d e. „Den elendige raabte, Herren hørte, og han frelste ham af alle hans Trængsler“. Sal. 34, 7. Tænk da hvor stræffelig at gaa evig forladt, fordi de ikke b a d til Gud i Jesu Navn om Frelse fra Synden; skjønt Gud mange Gange og paa mange Naader har foreholdt Synderen Nødvendigheden af at bede.

En Dag spurgte jeg en Kvinde i Hospitalstet: „Beder du til Gud?“ „Ja ja somme Tider, var Svaret. Dersom vi da bare somme Tider syndede, saa kunde dette svare til Behovet, men Guds Ord siger: „Beder til enhver Tid i Alanden.“ Ef. 6, 18. „Beder uden Afslætte“. 1 Tes. 5, 17. Naar Hjertet bliver bebyrdet af Guds Aland, da bliver Synden overflødig fjendt, og Rivet bliver et Bønneliv om, at Naaden maa blive end overflødiger. Rom. 5, 20.

Ja hvor er det rart, naar Sjelen i sin store Mød, (Sal. 69, 24) faar løste Blikket op fra Gruset og se paa Jesu Død (Rom. 5, 8.) Det kan ei længer nægtes da, at Gud er Kjærlighed (1 Joh. 4, 19.) Naar Hjertet

faar et Glimt af Dø, at han for mine Syn-
der led. Mat. 9. 21, 22.

Et Stormens Hav forvandles til en
stille Havn. Joh. 14, 1. Naar ængstet
Hjerte finder Ro i Jesu Havn. Joh. 20, 20.
Guds Død og Løfter lyser da saa klart, og
Sjelen raaber ud: Nu kan vi se, „Der er ei
Skjeppe som vor kære Gud!“ 1 Sam. 2, 2.

Saa saadan samler han naadehungrige
Hjerte med stor Barmhertighed. Delsaa
i mit ringe Arbejde har han vist stor Barm-
hertighed.

Dette Kvartal har hørt mange og store
Udgifter, saa de flere Bønnegaver er komne
ind med: og flere Bønner har vi forstaaet, at
Gud har ledet Hjertene som Vandbække; thi
altsaa naar Røden var blest, var Hjælpen der.

En Mand har søgt længe paa Thomas
Hospital. Kvinden var der i Vren. Mo-
deren bær sine to smaa Børn hver Morgen
til Pillsbury Barnehem for at saa gaa ud
paa Arbejde, og Faderen ligger i Hospitalet.
Har ikke vi Venner, meget at takke Gud for,
som har sparet os for en saadan Skjebne?
Lad os komme denne Familie ihu med Støt-
te og Hjælp. Jeg har betalt \$105.00 for
dem, men nu er Tiden omme igjen. Og
Venner, lad ikke Røden drive denne Mand
udaf Thomas Hospital, han vil dø af Sorg.

En ung Vige ligger paa Diaconisjehos-
pitalet. Ca. 9 Maanedes siden hun kom fra
Norge, er fattig, ingen Slægt og kjendte her.
Hun maatte have en stor Operation. Jeg
lovet at betale paa Hospitalet for hende, og
har nu betalt \$47.00. Hun er nu i god
Bedring, men trænger endaa Hjælp. Men
den snille Dr. Sivertsen tog intet for den
store Operation.

Vigesaa en anden Kone betalte jeg
\$37.00 for paa Hospitalet der; men Dr. Moan
tog intet. En tredie betalte jeg \$14.00 for;
og saa en ung Mand har jeg betalt over
\$36.00 for. Og hvor det er velsignet at saa
hjælpe fattige syge til Hils og Sundhed
igien.

Se nu den unge, fattige Kvinde som
Dr. Sheldrup overvære paa isfor i Juni, i det
nye Hospital: hun er nu i S. Tak., er saa
frisk som aldrig før. Dr. Sheldrup gjorde alt

fejt: saa Lægerne benytter sig da ikke af vor
fattige Sygekasse. En fattig Kone kom just
ind idag til Diaconisjehospitalet, maa have
en stor Operation eller saa dør hun. Dr.
Tennison har lovet at give alt fejt, bare vi
vil betale for hende paa Hospitalet og andre
Ting. Og Venner, kom disse kære huse
ihu, at den, som forbarmer sig over den fat-
tige, laaner Herren, og han skal giengælde
dig dine Velgjerninger. Naar flere vil
laane Herren lidt af det, han har givet os.
Og hvor det er deilig at læse Ordsp. 19, 17,
28, 27.

Naruden hvad ovenfor er nævnt har jeg
hant en hel Del Samfundsgifter for fattige sy-
ge.

Jeg har fra 1ste April til 1ste Juli be-
taget i Hospitalskassen en 108 syge og gjort
12.000 Sm. Arbejde; samt behandlet 470 Bøger
og 3693 Sm. Afkrister til de syge; og til dem,
som har sendt mig Gaver til fattige syge, har
jeg sendt 308 Bøger, altsaa tilsammen 778
Bøger.

Mine Udgifter har i dette Kvartal været
\$756 31, hvilket er dækket ved de Bønnegaver
som er kommet ind. I den sidste Maaned
var jeg i Gjæld, men jeg havde lidt i Kassen,
saa alt er dækket igjen.

Saa hjertelig Tak, Venner, for al
Hjælp og Støtte i Arbejdet, og som I selv
ser, vokser Arbejdet til hver Tid, og vi skal
nok høste i sin Tid, saafremt vi ikke trættes.
Gal. 6, 9.

Alle, som sender mig Gaver til fattige
syge, vil saa Bogen „Se paa Jesus“; an-
mærk om de har den før og om de vil have
den paa engelsk. Siv tydelig Adresse.
Minneapolis, 31te July, 1911.

Ederes ringe Tjener i Herren

J. S e t h e r .

Adresse:

815 E. Franklin Ave.

Minneapolis, Minn.

Naar du vil søge at drage en hungrig,
fattig stakkel til Guds Rige, saa giv ham
først Mad. Forstærk siden med Mission-
arbejdet.

Fra Jackson, Minn.

Det er skjelden nogen finder for godt at jende ind nogle Linjer herfra. Det saaldt da Medskriveren ind, at sende en Hilsen ogiaa fra dette Hjørne af Arbeidsmarken.

Student Olaf Hanson som har holdt Religionskole her isommer samledes med Børnene af Nordre Belmont Menighed den 18de Juni og gav et meget vellykket Afslutningsprogram.

Sangforet af samme Kirke assisteret med flere Sange, og Pastor Hanson samt Væreren gjorde, ved sine korte, men indholdsrige Bemærkninger sit til, at Festen blev saa hyggelig.

Student Hanson har været heldig i at faa vaakt Interesse hos den store, kjække Ungdomsflok for Sang.

Gjennem hele Sommeren har de mødt til Øvelse hver Fredag og Lørdag Aften. Det har rigtig været opmuntrende at se hvorledes de unge kommer sammen for at udvikle de Gaver som af Gud var bestemt at bruges til hans store Navns Pris.

Med utrættelig Udholdenhed mødte Væreren op med dem, og under hans Ledelse har de unge gjort store Fremskridt. Dette er jo en stor Opmuntring ogiaa for Stedets Prest. Hvor deilig er det ikke at have en Ungdomsflok til Assistance ved Gudstjenesterne.

Ogiaa den 4de Juli, Frihedsdagen, havde Ungdommen arrangeret for en festlig Sammenkomst. Da der ikke skulde fejres i nogen af de nærmestliggende Byer, syntes man det kunde være paa sin Plads, at fejre Dagen ude paa Landet. Man gik da vieblikkelig igang med Forberedelsen af samme. Sangforet fik det travelt og de forskjellige Komiteer fik alt ordnet i en Hast. Dagen oprandt med straalende Veir. Og som Følge af megen Avertering baade i Dagbladene og ved Ungdomsforeningen og andre interesserede kom en Skare af Menneſker ud. Baa- de Sang og Taler blev lyttet til med spændt Opmærksomhed af den store Tilhørerskare. Siden det var en sliq trykkende Hede den Dag, fik de solgt meget af Forfriskninger, ja,

endog saa meget, at det bragte Ungdomsforeningen en Nettofortjeneste af \$50.00.

Efterat Programmet var tilendebragt, holdt Kvindeforeningen sit aarlige Udsalg, ved hvilket indkom en ganske stor Sum Penge; thi de tilstedeværende kappedes om Budet.

Hele Forsamlingen gik hjem den Aften fornøiede over at have faat fejre den 4de Juli sammen med Belmonts kjække Ungdomsflok.

Men det var ikke nok med at ha Barnefest og at fejre den 4de Juli. Student Hanson havde Tanke og Tro for noget mere. Et musikalsk Program havde længe været hans Maal. Han kom da ogiaa frem for Sangforet med sine skjulte Planer. Alle Medlemmer var med et villig til at gaa med paa et sliq Foretagende. Dette mentes haardt Arbeide og stadig Udholdenhed, og isandhed Flokken fortjener Ros for tro Tjeneste.

Dagen for en saadan Underholdning blev bestemt til den 30te Juli. Fredags Aften, den 28de Juli, var Tiden for sidste Øvelse for Programmet. De skulde mødt i Kirken, men saa fik man Hanson narret over til S. L. Sogge, hvor der var gjort Forberedelse til en ordentlig Overraskelse.

Koret sølte Trang til rigtig at overraske sin Leder.

Medskriveren af disse Linier blev opfordret til at være Korets Repræsentant og paa dets Vegne overrække en betydelig Sum Penge som en Taknemmelighedsbevisning for trofast Stræev. Som Svar udtalte Broder Hanson sin Taknemmelighed for bevisst Velvilje og mente at bare ved at faa se med hvilken Lyſt de unge tog Fat paa Arbeide, var mer end nok Betaling for alt Stræev.

Alle de unges gode Ønsker følger Student Hanson, naar han gaar tilbage til Red Wing.

Den 30te Juli kom med straalende Veir. Da det led ind paa Tiden strømmede Folk ind i Kirken, saa den blev pakkfuld af Menneſker, som lyttede til Sang og Musik med stor Interesse.

Koret, en Kvartet fra Byen, samt Olaf Hanson med Violinen udførte sine Numre vel.

Hvor opmuntrende er det ikke for Prest og Menighed at se sin Ungdom ta Fat i et sligt Arbejde med slig Lyst og Ihærdighed. Maatte nu de unge fortsætte som begyndt, og at baade Prest og Menighed med de unge arbejde Haand i Haand for dette ene og store Maal at ved Sang, Tale og Liv, samle for det store Sangerstevne histoppe, bagom Tiden, hvor Sangen skal lyde som en ange Vandens Lyd.

En Tilskuer.

Nogle Ord om Past. Midtbøs Liv og Død.

Underlegnede kan efter Anmodning meddele følgende: Past. E. M. Midtbø var født i Hvitefjeld Prestegjeld, Telemarken. Norge den 22de Sept. 1844. 17 Aar gammel reiste han til Holtseminar. 4 Aar senere tog han Eksamen, var en Tid Huslærer, indtraadte i Ektekab med Gunhild Thorsdatter Hjaagelund.

De udvandrede til Amerika. Midtbø blev ordineret paa Kald fra Blair, Wis. 1873. Hans Kone og deres to Børn døde samme Aar. Han modtog Kald fra La Crosse og flyttede did. 1875 indgik han i sit andet Ektekab. I dette blev de velsignet med 9 Børn hvoraf fire er døde og fem lever. Past. Midtbø var Prest i Konferensen til 1890 da han sammen med dette Samfund blev med i den forenede Kirke. Han virkede paa forskjellige Steder og sidst flyttede de til Minot, N. D. hvor han forblev til sin Død. To Aar siden gik han ind i Hougens Enmode men havde intet fast Kald. Han reiste for det meste omkring blandt Folket og talte Guds Ord. Fra en saadan længere Reise i Syd Dakota kom han hjem syg den 20de Mars 1911. De to første Uger gik han oppe for det meste, men Kræfterne aftog, og han maatte holde Sengen. Han havde søre Smærter i Førstningen af sin Sygdom. Men han var meget taalmodig og hengiven i Guds Vilje. Undertegnede talte med ham nogle Gange samt meddelte ham og hans Hustru Nadværen. Han vidnede klar, at

han havde intet andet at trøste sig ved og gaa i Døden paa, end Jesu Kristi Forløsning. Hans Tanker svigtede nu og da de sidste Dage han levede. Mæ. Midtbø skriver om hans sidste Stund: „Han sagde Farvel til Børnene og bad dem frngte og elske Gud og vandre efter hans Bud som er aabenbaret i Guds Ord. Selv læste han flittig i Guds Ord, og naar han var for svag, læste jeg for ham. Et af de sidste Steder jeg læste var: Dette forkrænkkelige skal iføres Uforkrænkkelighed, saa spurte jeg ham, om ikke dette var et herligt Haab, hvortil han smilte. Jeg sang da et Vers som lyder saa: Endnu ei hjemme til dig er jeg kommen, Endnu en Gjest og en fremmed paa Jorden osv. Saa sagde jeg, at Jesus kommer snart; han rørte Læberne for at hviske. Sa dette var det sidste, som han forstod. Han sov hele den sidste Dag (Søndag 18de Juni.) Paa Eftermiddagen begyndte han at aande svagere. Jeg kaldte da Børnene, og vi forsøgte at vække ham, men vi kunde ikke. Han sovnet da ind stille og rolig for at vaagne op til evig Herlighed hos Gud.

Det var Tanken at have Past. Nelson af Frikirken til at forrette ved Begravelsen, men da han var syg forrettede Past. Barud fra Berthold, N. D. Han blev begravet den 21de Juni fra Sions Kirke. Past. Midtbø fik en lang Arbejdsdag i Herrens Vingård, og den Sæd han har saet disse mange Aar skal sikkerligen bære Frugt, saa at mange ved denne framskridt tro Herrens Tjener skal være bundne og staa frelst paa Opstandelsens Morgen. Herren velsigne de efterladte i Sorgen. Maa Fars Bønner og Formaninger bære Frugt til et evigt Liv. Saligt i Sorgen at vide, den som vandred, gik hjem. D. T. Nelson.

Alfholdsang.

Efter en Mand's Bei sader han
det gaa ham. Job 34, 11.

Som: I prægtige Himle og Jorden tillige.

For sage det onde han vilde saa gjerne,
Men agtede ei paa den ledende Stjerne. —
Og derfor saa gik han alt nærmere Haren
Og vidste ei af før han var der i Snaren.

Da lodde han godt, men hans Løfte det bedste
 Var snarlig forglemmt, og han blev som de fleste.
 Trods alle de gode og mandige Planer—
 Fortsatte han dog i de syndige Vaner.

For Hæder og Vre han ei vilde kjæmpe,
 Men leve i Synd og med Verden sig lempe;
 Han fulgte de gamle, de hedenske Stikke,
 At søge „Saloonen“ spandere og drikke.

Nok havde han ogsaa et Hjem og de flere—
 Holdt Papa den bedste i Verden at være;
 Dog var han en Plage for sine der hjemme,
 Og Bryggerens Kaar han ei nok kunde frem
 me.

At det gik ham ilde, han ei kunde dølge,
 Dog tumled han frem i det daarlige Følge,
 Og sa' som de mange af samme Formening:
 Jeg aldrig gaar ind i en Afholdsforening.

Han søgte at kvæle den indre Anklage:
 At det vil en Ende med Ulykke tage;
 Men alting har Ende og Tiden var inde—
 Sig alle til Regnskab for Gud maa indfinde.

Som Ofte ved Tauget til Slagteren ledess
 Saa slæbes man frem og for Døden bere-
 des —

Og sliq som man lever, saa gaar man i Døden;
 Men o, det blir haardt at betale for Brøden.

O fly, kjære Ven, fra den Brede som kommer,
 Naar alle som synder skal møde sin Dommer!
 Naar Ordet fra Herren til Frelse forsømmes—
 Man engang ved Ordet—det samme skal dømmes.

O, lyt til det Budskab som Herren forkynder,
 Han frelser saa gjerne hver eneste Synder;
 Just nu kan du løses fra alt, som dig hester,
 Ved Tro til Guds Søn har du himmelske
 Kræfter.

O, Gud, maa det lykkes—saa gjerne du vil
 de—

At man dig søgte før det blir forfildet!
 Maa alle det frelsende Budskab saa høre:
 Om Synderes Ven, som os fri vilde gjøre!
 Vreften.

Kjerlighed er veltalende. Den
 prediker bedst, der har mest af den i sit
 Bryst.

Arbeidet blandt de smaa.

Fra Bethlehem og Bethania Menighe-
 der af Pastor Bergs Kald skrives: Der har
 i Sommer som vanlig været holdt to Maa-
 neders Religionsstole i hver Menighed. E.
 O. Munkvold holdt først Skole i Bethlehems
 Menighed og det kan siges, at Skolearbeidet
 gik bra. Skolen var godt besøgt, ialt 38
 Børn. Forældrene var flittig baade til at
 sende sine Børn jaavel som til at arbejde med
 Læreren for Skolens Fremgang. Baade
 Prest og Menighed viste en levende Interes-
 se i Skolen; derved gjordes Arbeidet for Læ-
 rereren baade triveligt og let.

Munkvold tog ogsaa Del i det øvrige
 Arbeide i Menigheden. Da Bethlehem Me-
 nighed har en stor Ungdomskole og de fleste
 er kirkelig interesseret, og ikke saa saa er kri-
 steligsinde, gives der en god Anledning til
 at arbejde for Ungdommen. Læreren samle-
 de de unge til Sangøvelse og oparbejdede et
 Kor paa 25 Stemmer. Ved Hjælp af Or-
 ganisten, Mijs Anna Oswald, gik Arbeidet
 godt. Om Aftenen den 23de Mai samledes
 Koret jaavel som flere andre Ungdommer sig
 hos Adolph Oswald og overraskede Læreren
 samt overrakte ham en stor Pengegave. Ved
 Mr. og Mrs. Oswalds Gjæstfrihed og de
 unge Kvinders rundelige og dygtige Opvart-
 ning gik Aftenen paa den mest hyggelige
 Maade.

Søndag den 18de Juni afsluttedes Sko-
 len i Bethlehems Menighed med en vellykket
 Skolefest i Kirken. Programmet bestod af
 Sange og Stykker læste af Børnene, samt
 Sange af Menighedens Kor og Kvartet,
 hvorefter Pastor Berg holdt en Tale og en
 Kvartet fra Østrander sang den deilige Sang:
 „Come where the lillies bloom“. Tilslut
 takkede Læreren for den Venlighed som var
 ham bevist og en Afskedsang blev sunget.

I Bethania Menighed holdtes Skolen i
 to Distrikter—A. Leding underviste en Maa-
 ned i den sydlige Del af Menigheden omtrent

paa samme Tid som E. O. Munkvold holdt en Maaned i den vestre Del.

Lordag den 1ste Juli samlede de to Skoler samt Forældre og Søstende ved „The old Town of Le Roy“ til en Udflugt (Picnic). Ved Siden af et kort Program serveredes der Middag og Ice Cream. Siden fornyede enhver sig efter Ønske i Skyggen af de store Egetrær eller i Baade ude paa det vakre stille Vand, som laa nærved. Alle gik vel tilfreds hjem imod Aftningen.

Ordet er frit, siger Redaktøren.

Det var med Hensyn til Svaret paa følgende Spørgsmaal: „Er det ifølge Guds Ord, Synd at aßsurere sit Liv, og hvis saa, hvilke Steder i Skriften taler derom?“

Saavidt jeg ved, saa er der intet Sted i Skriften, som siger, at du ikke maa aßsurere dit Liv, og det af den simple Grund, at der i den Tid Bibelen var skreven, slet ikke fandtes noget Aßsuranceelskab. Men om nogen af den Grund tror, at det ikke er Synd at aßsurere sit Liv, saa kan ogsaa Drankeren sige, at det er ikke Synd at drikke Beer og Brændevin; thi der staar intet Forbud imod det i Bibelen. Hvorfor ikke? Jo simpelthen af den Aarsag, at der da ikke fandtes hverken Beer eller Brændevin, den Tid Bibelen var skreven. Men jeg haaber dog, at de Herrer aßsurerte Mænd ikke vil holde med Drankeren, om han vil argumentere saa, som sagt. Men denne Sag er alligevel ikke det ringeste tvillom for min Del, og det af den simple Grund, at jeg er saa taabelig at tro, at Guds Ord er sandt. Taabeligt, maa vel alle aßsurerte Mænd og Kvinder kalde en saadan Tro paa Guds Ord, hvis ikke, saa bliver Livsaßsurancen taabelig. Et af to. Jeg skal da tillade mig at citere nogle af de mange Guds Ord, som jeg tror paa: „Rast af eders Sorg paa ham; thi han har Omhu for eder. 1 Pet. 5, 7. Gudsfrugt med Nøjsomhed er en stor Binding, 1 Tim. 6, 6. Læs de følgende 4 Vers og se da, at det 11te Vers slutter saaledes: Men du, o Guds Men-

neske, sly disse Ting! Læs nu fra det 17de Vers til Enden af det 6te Kap. hos Math. og blandt andet heder det der i det 32te Vers, at det er hedenst at sørge sly for dette Livs Fornødenheder. „Vær ikke bekymrede for noget, men lader i alle Ting eders Begjæringer fremsføres for Gud i Baaaldelse og Bøn med Taksigelse, og Guds Fred, som overgaar al Forstand, skal bevare eders Hjerte og eders Tanker i Kristus Jesus.“ Fil. 4: 6, 7. Kan Aßsuranceagenten love eder noget slygt? En Mangfoldighed af lignende Steder kunde jeg jo let citere og saa holde disse frem for den aßsurerte Mand og spørge ham saa, om ikke dette er Guds Ord, saa vil han vel neppe nægte det, saa spørger jeg igjen: Tror du da ikke, at det er sandt, hvad Gud har sagt? Derjom han nu vilde være konsekvent, saa maatte han svare omtrent sly: Na jo, det er vel sandt, men jeg tør ikke saa ubetinget tro, hvad Gud har sagt; jeg føler mig saa meget tryggere, naar jeg har faaet Police af en Aßsuranceagent! Ja, dette er jo faktisk, hvad de gjør i Gjerning. Ikke nok med dette, men om jeg aßsurerer mit Liv hos et saadant Kompani, saa er jeg jo med at opholde en Institution, som ofte har vist sig at være Aarsag til mange gruelige Forbrydelser. Og at Kompanierne selv har begaaet en stor Forbrydelse ved at spille Bankerot, og saaledes bedraget tusinder for sine Sparestillinger. Og forresten er der da virkelig nogen Fordel ved at aßsurere sig?

Hvorisfra faar Kompanierne alle Penger til at lønne alle sine Agenter og andre Embedsmænd og enda blive rige. Det maa jo komme fra dem som har aßsureret sig.—Noget Fordel kan det umuligt være, uden i Tilfælde af at du døde ganske snart efter at du var aßsurert. Og i et saadant Tilfælde kunde det strengt taget ikke siges, at disse Penger var dine. Der kunde siges meget mere om denne Sag, men jeg tror ikke at nogen som tror paa Gud vil aßsurere sig.

S. P e t t e r s o n.

De n, der ingenting udretter, vil snart ingenting have og ingenting være.

Denligstemt for Forening.

I „Buddbæreren“ for 29de Juli læste jeg et Stykke ifra en Haugianer, som jeg tror burde svares paa.

Det forekommer mig, at denne Haugianer tænker at skille ud de vantro ifra de troende, hvilket han hverken kan eller har nogen Ret til, da dette hører Gud til.

Det er trangsynet og ufjerligt at staa imod Forening af den forenede Kirke og Hauges Synode, da der er saare lidet Forskiel i deres Lære, og hvad den ydre Form angaar, saa vil det ikke hjælpe os noget at stride om den.

At der findes vantro Mennesker i Menighederne er nok vist alt for sandt, endstjønt jeg kender kun mit eget Hjerte.

Det er nok til at gøre et Menneske vantroende at læse saadanne Stykker som denne Haugianer skriver; thi der er hverken Kjærlighed eller Barmhjertighed i hele Stykket, tværtimod stikker Egenretsfærdigheden og Egenkjerligheden frem igjennem hele hans Skrivelse.

Jeg vil ikke tro at det var hans Mening eller Vilje; thi det vilde være at strænge Veien for de fortabte Faar, og det kan ikke være Tilfældet.

Disse Smaating med Hensyn til Ritualet synes jeg vi burde blive enige om.

Det gjør ingen Forskiel for mig enten Guds Ord tales til mig af en Mand i Overalls eller af en der bruger en lang Kjole.

Jeg haaber, at denne Haugianer som ikke undertegner Stykket, han skriver, vil saa Raade ifra Gud til at saa et mere barmhjertigt og fjerligt Syn paa denne Sag.

Min inderlige Bøn er, at vi snart maa forenes ikke alene her paa Jorden, men ogsaa i Evigheden hos vor Gud og Frelser; men did kommer vi aldrig uden Kjærlighed til Gud og Næsten. Og dette at stride imod hverandre og pege Fingeren ad hverandre angaaende nogle ubetydelige Former i vor Gudstjeneste, er ikke Kjærlighed imod vor Næste, og har vi ikke Kjærlighed til vor Næste, saa har vi ikke Kjærlighed til Gud.

Saa tak Gud for, at du har Anledning til at høre og lære, hvad du skal tro og gjøre for at blive salig, ikke rolig.

Tilslut vil jeg sige, at der er kun en Vej til Himlen, enten du er Haugianer eller Forenede Kirkelem.

Jesus siger: „Følg mig“.

N. W. N i c h o l s e n.

Oppegaard paa Rejse i Canada.

Camrose, Alta, Can. Juli 27de 1911.
Kjære Broder i Herren, Past. C. C. Holter:

Guds Fred,

Jeg forlod mit Hjem den 18de dennes, og, efter at have tilbagelagt 1400 Mil med Jernbane, ankom jeg til Toxford, Alberta, Canada den 21de om Aftenen.

Missionær H. N. Rønning mødte mig Lørdag Formiddag og tog mig til sit Hjem, hvor jeg blev modtaget af Hustru og Børn, med Kjærlighed og Opofrelse, der gjorde, at jeg følte, som om jeg var kommen hjem. Det gjør godt for en gammel Vilegrimm, saaledes at blive modtaget, langt borte fra sine kjære. Gud velsigne de kjære Rønnings!

Søndag, den 23de havde vi to Møder i Ryley, Pastor N. Th. Hjortans Rald. Vi havde store Forsamlinger, mange kjendte og ukjendte var tilstede. Pastor S. D. Heidal, Radcliffe, Iowa, predikede paa Formiddag og undertegnede paa Eftermiddag. Korte Bidnesbyrder blev afslagne af Brødrene N. Berve og A. W. Amundson, Radcliffe, Ia., Missionær Rønning, Pastor Heidal, Pastor B. Anderson og Stedets Prest. Et Offer til Indremissionen blev optaget som beløb sig til \$29.65.

Det er mit Haab at Møderne skal blive til Velsignelse. Det ser ogsaa ud til at Gud vil velsigne Folket med en rig Grøde; thi om intet Uheld indtræffer, vil Folket paa disse Trakter saa en ualmindelig stor Avling.

Broderligt

A. O. O p p e g a a r d.

Om Dans.*)

— — —

Det er mig paalagt at holde et Indledningsforedrag om Dans, for derigjennem at aabne en Diskussion om dette Tema, hvoraf vi alle kunde høste Nytte.

Vi har i den senere Tid vundet Erfaring for at denne Sag fortjener Menighedens Bemærksomhed, og at det vilde være gavnligt om vi kunde komme til en fælles Forståelse af denne i Verden saa almindelige og aldeles uendede Fornøielse, som vi kalder med dette Navn: Dans.

For os som kristne falder det ganske naturligt at hente fra Guds Ord den Oplysning, som er nødvendig for at kunne sælde nogen berettiget Dom ogsaa om denne Sag. Vi er jo paa Forhaand komne overens om, at Ordet skal være Regel og Rettesnor for os alle; det falder da af sig selv, at vi spørge: hvad siger Guds Ord i denne Anledning?

Guds Ord siger intet direkte om denne Sag, det finder ikke vor Dans. Den var allerede ufrødt for de hellige Forfattere. Men de i Skriften omtalte Danse, danser alle Mænd og Kvinder sammen: en fæstlig Sammenkomst med dette Formaal omtales intetsteds.

Den Dans, der omtales i Skriften, staar i den jødiske Kirke somoftest i Forbindelse med Gudsdyrkelsen, og er et Udtryk for den Glæde, som Hjertet føler ved en modtagen Velgjerning; det er rytmisk Bevægelse, der ledsagede en i Anledningen forfattet eller af Guds Mand indgivet Sang. Der er ikke Tanke paa nogen speciel Fornøielse eller Nøielse ved Legemet's Bevægelse. Legemet følger Sangen, I det Mennesket røres hen baade med Legeme og Sjel. Dette vil fremgaa af Skriften som 2 Mos. 15, 20: „Og Mirjam, sin Profetinde, Arons Søster, tog en Tromme i sin Haand, og alle Kvinder udgik efter hende med Trommer og med Dans.“ Dom. 16, 24; 21, 24 flg. (Nestas Datter. Silos

Døtre). 1 Sam. 21, 11: „Sang de ikke med hverandre i Dansen.“ 2 Sam. 6, 14: David ved Arkens Indtiltræng i Jerusalem.

I Davids Salmer bruges Ordet dels alene, dels i Forbindelse med musikalske Instrumenter som en Betegnelse af aandelig Glæde. Sal. 13, 12; Sal. 149, 3: „De skulle love hans Navn i Dans, de skulle synge Salmer for ham, legende paa Trommer og Harpe.“ Sal. 150, 4: „Lover ham med Trommer og Dans, lover ham med Strenge og Orgel.“ Den samme Betydning af Dans finder vi i det nye Testamente, hvor der er Tale om denne Sag blandt voksne Folk. Saaledes ved den forlorne Søn's Hjemkomst (Luk. 15). Den eneste Undtagelse gjør Herodias Datter, som foranlediger Herodes til sit utidige Løfte, der kostede Johannes den Døber hans Hoved. Ved Herodes Hof var den bedste Bajer (Danserinde) en velkommen Gæst. Naar det i Pred. 3, 4 hedder: „Det er Tid til at danse,“ eller som det i vor Bibel er oversat: „Tid til at springe af Glæde,“ da betyder dette noget ganske andet, end om nogen i vor Tid vilde sige: „Der er Tid til at gaa paa Dans.“

Naar da Skriften ingen direkte Oplysning giver om denne Sag, er vi da ikke nødt til uden videre at gaa isra den og sige, vi kan ikke have nogen Mening om den. Der gives tusinder Tilfælde i denne Verden, hvor vi ikke finder nogen direkte Regel for vort Forhold, men hvor vi dog alligevel har al fornøden Oplysning om, hvorledes vi skulde bevare en god og uskadt Samvittighed, og det samme er Tilfældet ogsaa her; giver end ikke Skriften Regler for alle mulige Tilfælde, der kan møde os i Livet, giver den dog Regler, som gælder for alle Tilfælde, almindelige Husregler, som vi skulde gennemføre i Livet, Regler, som er saa omfattende, at man under ingen Omstændighed kan lade den ud af Betragtning.

Ligesaa skal ogsaa enhver Sag, enhver Gierning, alt, hvad den kristne foretager sig stilles op i Ubighedsens Lys; den skal dommes efter den Indsigt til det bedre eller værre, som den kan have paa Menneskets evige Bestemmelse, og det baade paa ens

*) Som det vil forhaaes, har Dans været Emnet til Forhandling ved et Møde og dette er Indledningsforedraget, som i sin Tid holdt i „Lutheraneren.“ Forebrugsholderen var afdøde Past. L. M. Wiørn.

egen og paa andres.—Herefter skal den bedømmes.

En almindelig Levnetsregel har vi i Kol. 3, 17; den lyder saaledes: „Alt, hvad I gjør i Ord eller Handling, det gjør alt i den den Herres Jesu Navn, takkende Gud og Faderen formedelst ham.“ Hvis man altsaa kan foretage denne Handling, om hvilken der er Tale, uden at Forholdet mellem den troende og Kristus paa nogen Maade lider Skade, da kan den foretages med god Samvittighed. Enhver faar da prøve sig efter dette. Lad ham høre, hvorledes det klinger for hans aandelige Øre: Nu vil jeg i Jesu Navn leie en Musikant til at spille for os den lange Nat, saa vil jeg i Jesu Navn bede denne og hin at være med, saa vil jeg i Jesu Navn tage denne og hin op til Dans—det lyder næsten bespottelig. Vi vil senere Tale om denne Fornøielses Indflydelse paa det kristelige Liv.

En lignende Regel for det kristelige Liv finder vi i Tit. 2, 11—13: „Guds saliggjørende Naade er åbenbaret for alle Mennesker, opbyggende os til at forlænge Ugudelighed og de verdslige Begjæringer og leve viselig, retfærdig og gudelig i denne Verden, forventende det salige Haab og den store Guds og vor Frelseres Jesu Kristi Herlighed Åbenbarelse.“ Nu faar enhver undersøge med sig selv, om denne Fornøielse hører med til at leve „viselig, retfærdig og gudelig i denne Verden“, og om den forbereder os, eller ialfald ikke gjør os fløve for det salige Haab. Jesu Kristi Åbenbarelse. Uden nogen Indflydelse paa vort aandelige Liv kan ingen Gjerning i Livet være, end sige en, som ikke er Dieblikkets Begivenhed, men omfatter saa lang Tid som en Hjerdepart eller mere af Døgnet. Sammen med dette Ord hos Titus vil jeg minde om Frelserens Ord: „Vagter til enhver Tid og beder, at I maa agtes værdige til at undfly alle disse Ting og blive bestaaende for Menneskens Søn.“—Der kunde nævnes flere lignende Steder, der indeholder almindelige Regler for en kristens Liv, men forhaabentlig kan disse være tilstrækkelige; dersom en ikke vil gjøre Brug af disse Guds Ord, da vil vel neppe en Opregning af flere

signende hjælpe. Lad dernæst den kristelige Visdom betragte dette Tidsfordriv, og lad den betragte den med et opmerksomt Øie.—

Den kristelige Visdom ser, at denne Fornøielse er en af dem, paa hvem Verden sætter stor Pris: Fornemme og ringe, rige og fattige betragter denne med samme Velvillighed; den bærer Palmen fremfor nogen anden Fornøielse. Den kristelige Visdom bliver misfælselig, naar den ser en Sag, som i Verdens Øine bliver betragtet med stor Indest; den mindes et Ord, som siger: Var I af Verden, saa vilde Verden elske sit eget. At Verden sætter saa stor Pris paa denne Fornøielse maa komme deraf, at Verden ser i den noget, som er dens eget (Joh. 15, 14). Var denne Fornøielse ikke af Verden, saa vilde vel Verden enten hade den, eller ialfald ikke sætte nogen saa særdeles Pris derpaa.

Den kristelige Visdom ser, at det er Letsindigheden og Frækheden, som angiver Tonen. Betsedenheden og Blufærdigheden spiller en ganske underordnet Rolle. Det er altid de, som mindst bryder sig om de Ting, som hører Guds Aand til, Kirke, Ord og Sakrament, som stiller sig i Spidsen for at faa saadanne Ting istand rundt om i Menighederne; man ser aldrig en, som er vakt til Søndertjendelsen og Betyrning for sin Sjæls Salighed, at sætte sig i Spidsen, ja ikke engang at være med, men jo fløvere en er, jo mere Ringeagt en har for Guds Ord, desto sikrere kan man være paa, i ham at finde en af Daniels Belyndere.

Den kristelige Visdom siger: Træet kendes paa dets Frugter; et godt Træ bærer god Frugt, og et ondt Træ bærer raadden Frugt; lad mig, siger den kristelige Visdom, se lidt paa disse Frugter.

Det daarlige Element er der,—det er en Kjendsgjerning—det daarligste Element af Mænd og Kvinder, Gutter og Piger; hvor saa eller mange de er, dette Element mangler ikke; her er altsaa slet Selskab. Slet Selskab fordærver gode Sæder, det er en gammel Erfaring; den maa da ogsaa giælde her. „Kom ikke paa de ugudeliges Sti og gaa ikke frem paa de ondes Vej“ (Ordsp. 4, 14). Slet Selskab er en farlig Ting, ganske stille

og uformet er den Indflydelse, som et saadant øver. En vænnes til det onde, indtil man elsker det. Slet Selskab er et hemmeligt men farligt Smittestof, saa gaar uskadt derfra.

Den kristelige Visdom erfarer, at Dansejalen er Stedet for den letfærdige Stæmt; hvad der er letfærdigt i Ord og Gebærder, har der sin Virkeplads. Mængt et Fald skriver sig fra denne Tumleplads for de kjødelige Videnfaber, og dette er det Sted, hvor Naaheden altid ved at indfinde sig. Den Arvaagenhed, som det unge ubefæstede Hjerte trænger, mangler her. Ikke er Fader- og Moderviet paa sin Post, ikke er ens egen Arvaagenhed, hvad den kunde og burde være. Omgivelserne, Musik og Dans, sætter en i et aandeligt Rus, hvor den klare Tænkning, den vaagne Samvittighed, lægges i Vaand og Lænker; derfor disse mange nylttelige Livsforbindelser; manges knytter sig til et Menneske for Livet, som en aldrig vilde tænkt paa, dersom ens Forstand og Samvittighed ikke havde været omtaaget og Pligten mod Forældre, Slegt og Venner glemt.

Den kristelige Visdom ser ogsaa, at saadan Fornøielse yderst sjelden finder Sted uden stærk Drik. Denne hører ganske naturlig med. Denne Fornøielse kræver stor Anstængelse; hvad under derfor, om man trænger Stimulanter, og lynder dem, og desto mere, fordi den borttager den Genrthed, som gjerne hviler over en Forsamling, hvor ellers ukiendte Folk er mødt sammen og det ofte flere, som ikke er ganske fornøiet med sig selv, som heller ønsket at de var langt derfra. Den sterke Drik vækker Mod og Livsluft, og snart er alt luter Glæde, Styr og Varm. Fra Drik til Slagsmaal pleier ikke Veien at være saa lang.

Visdommen ser ogsaa, hvor ofte den menneskelige Sundhed lider ved denne Fornøielse; det støvede, ophedede Rum, pludselig affjølen, lang Vei frem og tilbage, tynd Dragt, overdreven Rydelse af Stimulanter, det ene med det andet lægger ofte Roden til en tidlig Død. Dette og (meget) mere ser den kristelige Visdom og siger derfor med Bestemthed: Dette Træ er ikke godt, dets

Frugt er Sodomæbler; hvo, som har Sjel og Legeme hjert, afholder sig fra saadant. Læg det Guds Ord paa Hjerte, som siger: Gaar ud fra dem og frastiller eder, siger Herren, og rører ikke noget urent, og jeg vil annamme eder, jeg vil være eders Fader og I skulle være mine Sønner og Døtre, siger Gud den almægtige (2 Kor. 6: 17, 18). Fremstiller eders Legemer som et levende, helligt og Gud velbehageligt Offer, hvilket er eders fornuftige Gudsdyrkelse, og stikker eder ikke lige med denne Verden! (Rom. 12, 1 flg).

Nogle Ord om Ungdomsagen.

Enhvert Kirkesamfund, Forening eller Korporation, som ønsker at kunne eksistere i Fremtiden, har altid haft sin Opmerksomhed henvendt paa Ungdommen; thi alle forstaa, at de som har Ungdommen med sig, de har Fremtiden. Dette har ogsaa Hauges Synodes Folk altid forstaaet. Derfor har vi længe haft Ungdomsforeninger som har samlet sig af og til, til Sangøvelser, Deklamationer osv. Det har altid været indseet og erkjendt af alle, som har nogen Interesse for sand Kristendom, at vi bør gjøre alt, vi kan, forat bevare og beskytte den opvoksende Slægt mod Udfkielser og Verdslighed. Men Vanskeligheden er, hvorledes skal dette Ungdomsarbejde drives, saant vi kunde opnaa det tilsigtede Resultat. Derom er der delte Meninger blandt Folket. At der i Ungdomsmøder paa mange Steder ikke altid gaar til paa en saa kristelig og alvorlig Maade som ønskeligt var, det er desværre sandt. Det gaar jo gjerne altid for vidt i de saakaldte Basketparties. Men jeg haaber, at ingen Menighed i Hauges Synode tillader slikt. Det glædede mig meget, da jeg fik høre, at Synoden tog sig af at ordne med Ungdomsarbeidet. Den Komite, som isjor blev valgt til at forfatte en Konstitution for Hauges Synodes Ungdomsforbund, kom nu paa Aarsmødet frem med Udkast til Konstitution. Der hedder det i Nr. 3, at Forbundets Maal er, „at virke og nære det aandeli-

ge Liv hos de unge, og at fremelske det ædle og gode i Mennesket."

Oliver Utne skrev et Stykke i „Budd.“ No. 23 imod disse Udtryk, idet at han grundede sig paa Guds Ord om os Mennesker saadan som vi alle er af Naturen. Senere har der staaet et par Stykker i „Budd.“ som tog fat paa Hr. Utne. Men de gode Mænd vilde vist ikke gjort det, om de med Opmærksomhed havde læst, hvad Utne skrev; thi det er jo intet andet end hvad Bibelen siger om os alle! Ved at læse denne haarde Kritik over Hr. Utnes Stykke, kan vi fristes til at spørge, om den moderende Bibelskritik og Rationalisme allerede har faaet sig Indgang blandt os, at de ikke bryder sig videre om, hvad der staar i den „gamle Bogen“. Dog, jeg tror helst, at det hele grunder sig paa en Misforstaaelse. Dog havde det været godt om Paragrafen havde udtrykt tydeligt, hvad Slags Mandsliv de mente; thi med Udtrykket, *Mandsliv*, menes der ikke altid det samme. Der tales jo om Verdensaanden, Tidsaanden og Menneskeaanden. Men saa ved vi jo, at der tales meget om, at der er nogle Mennesker som er født af Guds Ords Sæd Jak. 1, 18, Pet. 1, 23, og at disse er beseglede med den Helligaand Ef. 4, 30, Rom. 8, 14—16. Nu bliver Spørgsmaalet dette: Hvilket af disse Aander, eller Mandsliv er det I mener. Det er sandt, at ved forstandig Opdragelse og Undervisning kan Menneskeaanden udvikles, dannes og sættes istand til at tilegne sig mange nyttige og gode Kundskaber og saaledes gjøre et ellers uomvendt Menneske villig til at leve et moralsk, nogenlunde rent Liv. Paa denne Maade kan vi da altsaa fremlokke det ædle og gode i Mennesket? Thi ethvert Menneske med sund Fornuft, forstaar det, at Synd og Last forværger Mennesket baade til Legem og Sjæl, men er det nu blot dette, I har tænkt og vil være tilfreds med, saa tror jeg godt, at I paa denne Maade kan opdrage en Ungdom som vil føre et noksaar pent Liv; kun en saadan Opdragelse er det første sikre Skridt til den kraseste *Rationalisme*.

Jeg havde tænkt, og saaledes tænkte vist ogsaa O. Utne, at vi havde fat os et høiere Maal for vort Ungdomsarbejde.

Men Misforstaaelsen kommer vist deraf, at de finder, at der ofte findes dybe Alvorstanker hos mange unge, som endnu ikke har givet noget tydeligt Livstegn fra sig. Det tror jeg at Hr. Hagen mener, naar han citerer dette Vers: „Du er en ugudelig en, Dit Hjerte er haardt som en Sten. Saa sa man om mig, Man vidste jo ei, At Hjertet var nær ved at briste. Nei, det var der ingen som vidste“. Ja saadanne Tanker og Følelser gaar vist mange uomvendte med, baade af unge og gamle. Vel, det er jo gode Tanker som bør fremloftes siger I. Ja det samme siger jeg, men hvorfra kommer disse Tanker og disse Følelser,—visstelig ikke fra Menneskets eget Hjerte! Paulus siger: Ikke at vi af os selv er dygtige til at tænke noget, som af os selv, men vor Dygtighed er af Gud, 2 Kor. 3, 5. Riddets Sandt er Fiendskab mod Gud. Rom. 8, 7. Alle saadanne Alvorstanker og Følelser, som mer eller mindre klart, fornemmes af det uomvendte Menneske, det er Guds Mands Kald. Det kommer aldrig op af Menneskets naturlige Hjertets Jordbund. Der er vel intet Menneske uden at han har fornummet dette Kald; thi Gud lader sig ikke uden Vidnesbyrd for nogen“ Ab. 3, 20. Men desværre! det ser ud til, at de fleste imodstaar Guds Kald, Ap. Gj. 7, 51. Ja mange tror, at denne hemlige Uro er fra jeres Dierelen! Her foreligger et vigtigt Arbejde, som enhver sand kristen efter Givne, kan deltage i. Men det er jo især deres Gjerning, som vi kalder Pastorer. Nu, jeg som Vægmand tør ikke vove mig ind i den Pastorale Theologi.—

Men lader os vogte os for at tilskrive Mennesket selv det, som er en Virkning af Guds Ord og Mand.

Broderligst

S. Pettersen.

Der som du har et trøstende, opmuntrende eller kjerligt Ord at sige, da sig det idag. Det kan kanske forhindre et Hjerte i at forvile eller frelse en Sjæl fra at gaa tilgrunde. Intet Ord kan mere naa dens Eren, som imorgen ligger død, usolium for alt.

Tanker nedskrævet den 4de Juli.

Vil med det samme faa sige Tak, for det gode Værestof vi modtager gennem „Budbæreren“. Gud styrke dig til at vidne om Synd og Raade i denne sidste onde Tid, da det er saa mange Røster omkring i Verden, og det begynder at mørknes imod Evigheds Nat. Aftenluften føles raa, kold og Kjerlighed borte, og i Stumringen høre vi Raabet: Se her er Kristus, og se, der er han. O, hvor nær ligger det ikke at blive bedraget; hvor vanstelig det synes, at kunne skjæle sig fra Jesus, helst naar vi glemmer at søge der, hvor han har lovet og Vished er at finde. Det er en som har sagt, at der hvor Guds Ord forkynedes purt og rent og Sakramenterne rettelig forvaltes, der finder vi Jesus og Kristi Kirke paa Jorden: thi Jesus har lovet at være i sin Faders Hus, og ikke der alene, nei. Himlens Himle kunde ikke rumme ham langt mindre et Hus her paa Jorden, men o, hvor stort, tænkt han vil bo i et sønderbrudt og sønderknipt Hjerter. Han vil elske os uforfælsket, om vi er utro, saa er han trofast, som os kaldte og forandres ikke, det er den samme Jesus, som blev lovet Verden straks efter Syndefaldet og som vi kan følge igennem Bibelen fra Begyndelsen til Enden. Alt vidner om Kjerlighed til en falden Verden, det er ligeom han peger paa Korset og siger: Skoldbetungte Synder, jeg har elsket dig, kan du glemme mig i denne Verden og søge efter Jesus i stedet, ja, Yes som slukner i Provens Stund og i Dødens Nat. O Jesus, lad os saa være i Soar, saa mange som har lært dig at kjende, saa hojle der fra Verdens Varm og Samvittigheds smerteløse ja saa beruse af Overfølelse i Jesu Blod. O maatte intet i denne Verden, hverken Sorg heller Glæde rive os bort fra dette salige Sted.

Min Sjæl, vær stille, brud ikke saa, be-
tragt Jesus atter og atter og vær stille.

Giften H.

Den lune Hente.

Indiendigt ved Mrs. H-b.

Jeg har saa lun en Hente

Udi mit lille Sind:

Thi vil jeg aldrig bytte
Bort Himmelbennen min.
Vi bor fortrolig sammen
Og Tanker beskæler her,
Til Den han svarer Amen,
Jeg har min Jesus her.

Jeg har saa lun en Hente,
Naar jeg fortæller ham
Alt, hvad mit Hjerter trykker
Af Sorger, Rod og Harm,
Da hviler han saa stille,
Din Synd tilgiven er.
Du bør ei længer tøse,
Fordi jeg har dig her.

Jeg har saa lun en Hente
I Bønnen med min Gud,
Vi Synd og Raade hente
Og jeg er Jesu Brud,
Der lægger han sit Dre
Hed til mit Hjerter mat,
Jeg merker han kan høre
Om ei et Ord blir sagt.

Jeg har saa lun en Hente
I Himlen hos min Gud,
Tid længe jeg at stude
Og være Jesu Brud.
Gud lad ei Velsign' slutte
Det Brudeblus jeg bær,
Im Der du snart oplukke,
Fordi du har mig her.

Menigheden.

(Af Pastor Maroni, Riviniana.)

Math. 18, 15 og.

Guds Ord lærer os, hvordan vi skal omgaaes ret i Guds Hus og Menighed paa Jorden. Det trænger vi vel til at høre; thi her er endnu saa, som søler sin Forspligte i overfor sin Menighed. Man har mange Krav til Menigheden, men tænker ikke paa dens Krav til os. Man har haarde Ord og Domme over dens Skøbeligheder, men li-
den Tanke for sin egen Del af Ansaret for dem. Saa blir man staaende der som En-
fæltindvinder med en ingelig udvirket Kritik og et ingelig forkroblet Kjerlighedsliv og ta-

ber saa meget af Samfundets Betsignelse. Eller man slaar Brag paa Menigheden og vælger sig en liden Kreds af ligesindede, hvor alle er saa omtrent enige og ens udviklede, hvor man dyrker hinandens Ensidighed, hvorved Kløften mellem dem og andre Brødre bliver stadig større, og istedenfor en Menighed til indbyrdes Hjælp bliver der Klitter, der er fiendtlig mod hinanden. Saaledes sømmer det sig ikke at omgaaes i Guds Hus og Menighed. Det er Synd; thi det er kjerlighedsløst.

Ikke vil vi negte eller skjule Menighedens store Skade; men det saarer os, naar nogen finder Glæde i at haane den og synes kun at se Feilene i vort eget Samfund og kun de formentlige gode Sider ved andre. Da har vi Trang til at sige, at der er intet Samfund paa Jorden, vi heller vil høre hjemme i, end i vore lutherste Menigheder, hvor Ordet forkyndes purret og rent og Sakramenterne forvaltes rettelig. Der vil vi leve, og der vil vi dø, derfra vil vi ringes tiljorde.

Men hvad der er af Skade i vore Menigheder gjør os hjertelig ondt, og gjerne vil vi være med at læge Josefs Skade. Og det første, som maa til, er, at Menighedens sande troende samles bedre end hidtil i Gudsstienesten til alvorlig og udholdende Bøn i Jesu Navn. Jesus lover jo i Teksten, at hvad vi bliver enige om at bede i hans Navn, det skal vi faa. Alle Guds Børn maa vaagne til at forstaa sin Bønnepligt, og naar de deltagere i Gudsstienesten at være bedende med. Særlig jælder dette Kirkebønnen, som vi er blevne enige om at bede hele Landet over i alle Menigheder, at Bønneraabet kan være sterkt i Herrens Dre. Og i den Bøn heder det jo ogsaa: Særlig befaler vi denne din dyrefjælte Menighed til din Varetægt. Hold Forargelser borte fra os og foren os i din hellige Kjerlighed. Lad de smaa, som døbes i dit Navn, vokse op i din Frygt. Giv de unge, som skulle bekræftes i sin Daabs Pagt, Hjerte til at forsvare og tro. Giv dine Nadverdsgæster Fred og evigt Liv ved dit Bord. Forbarm dig, o Gud, over alle Menninger efter din store Kjerlighed i Kristus Jesus, vor Herre. Se, er ikke dette en Bøn

om bedre Menighedstilstande,—bed den da alvorlig med, I troende! Fællessbønnen har den særlige Forjættelse.

Naar Menigheden i inderlig Bøn og indbyrdes Kjerlighed saaledes samles om Herrens Ord, da har den Jesus selv lyslevende midt i sig, og han virker gennem den. Jo mere de enkelte glemmer sig selv for de andre, desto sterkere ruller Herrens Blod gennem Menighedens Arter og desto bedre kan han virke i og gennem den. Derfor er det til denne sin Menighed, Herren har overdraget Binde- og Løsenøglen, og han vedkender sig dens Afgjørelser. Hvad I binder paa Jorden, skal være bundet i Himlen. Denne Mundighed hører altsaa Menigheden til. Men hermed hænger noie sammen Brodertugten og Menighedstugten, som Teksten nævner. Der staar vi langt tilbage. Mange vilde blive fornærmet, om de merkede noget til den. De tror, den kun bestaar i Udskøddelse af de uværdige. Nei, den rette Brodertugt er Kjerlighedens Omhu for den seilende og Trang til at hjælpe den snublende tilrette. Det er Omhu for den Broder, man sætter høit, og derfor nødig vil skal lide Skade. Selv den aller bedste burde være taknemlig for Brodertugt. Men vigtigst af alt for den rette Menighedsdannelse er, at de kristne bedre lærer at omgaaes hverandre og alle med den villige tilgivende Kjerlighed, det sidste, der nævnes i Teksten. Som vi selv vil have Tilgivelse fra Gud, saa lad os tilgive hverandre gjerne og uden at bebreide. Kjendte vi bedre, hvad andre maa bære over med og tilgive hos os selv, saa blev vi vist mere ydmyge og milde. Ikke Dom, men Tilgivelse og Kjerlighedens gode Haab skal være Tonen i Menigheden. Da gælder der bedre Tider i vor Kirke. Da mærkes bedre Legemets Forbindelse til al indbyrdes Hjælp. Gud lade det ske! Amen.

— — —
Der som du elsker varmt og inderlig, saa vis det og læg ikke Skjul derpaa, lad de levende faa Del deri. Husk, Livet kan snart være udsuget.

„Alf deres Frugter skal I kjende dem.“

(Matt. 7, 16.)

Gierne af en stor Silkefabrik i Hirofaki i Japan, der selv var kristne, havde blandt sine mer end hundrede mandlige og kvindelige Arbeidere en Skare af 25 døbte kristne. De levede efter sin Omvendelse sin Forretning efter den nye Religions Forskrifter, holdt Søndagen hellig som Hviledag og lod hver Morgen og Aften en troende Dame holde Andagt i et af Fabrikens Lokaler for alle dem, der vilde ta Del deri.

Efter at Tingene havde gaaet sin Gang paa denne Maade i flere Aar og alle Parter syntes at søle sig vel derved, spurgte en Dag en europæisk Ven en af Fabrikens Giere, om nu Indførelsen af kristne Grundsætninger og Ordninger i deres Forretningsliv havde udøvet nogen Indflydelse paa Arbeidernes Moralitet.

„Na ja, en stor Indflydelse“, svarede Japaneren, „og jeg vil kun nævne Dem et Eksempel derpaa. I et Silkevæveri er Fristelsen stor for Arbeiderterne til kun forjaaviddt at forarbejde Raamaterialet, som det er spundet smukt glat. Den ringeste Uorden i Fæddene fører Tidspilde med sig for Væverterne. Det er derfor almindelig Skik iblandt dem, at de ganske simpelt afriver og bortkaster alt det af et Fæd Silke, som er sammenfiltret. Men da de ved godt Besked om, at denne bortkastede Silke betyder et stort Pengetab for Fabrikeieren, saa putter de fra Tid til anden hemmeligt den Silke, som saaledes ligger henkastet paa Gulvet, i Ønen. Men efter at nu Jesu Lære har vundet Indflydelse paa dem, omgaaes de langt omhyggeligere med den raa Silke og gjør sig den Uleilighed saavidt muligt at bringe de sammenfildrede Traade i Orden og derefter ta dem med i Vævningen; men hvor dette ikke kan la sig gjøre, opfylder de godvillig vor øverste Tilhynsmands Begjæring, samler de ubrugelige Silketraade sammen og leverer dem til ham, naar Dagens Gjerning er endt. Han lægger dem ind i et særligt Rum og samler der alt, hvad der

paa denne Maade blir tilovers. Efter at vi et helt Aar igjennem har baaret os saaledes ad, har vi nylig veiet den ophobede Bunte og kom da til det overraskende Resultat, at dette Affald, der tidligere var vandret i Rakfellovnen, indeholdt Raufilke til en Værdi af omtrent 5,000 Kroner. Efter den Fremgangsmaade, som Arbeiderterne tidligere brugte, idet de slet intet gjorde for at bringe de sammenfildrede Traade i Orden, men glatvæet kastede alt det i Ønen, som ikke straks var tjenlig til Vævning, har de nemlig som tidligere odelagt Silke for et dobbelt saa stort Beløb om Aaret og derved tilføiet os et Tab, som vi nu spares for ved den langt større Samvittighedsfuldhed, som Kristendommen har vaft i dem.“

Med disse Ord har den japaniske Fabrikeier git sine kristne Folk et meget hædrende Vidnesbyrd. Han git dem dermed Attest for, at deres Kristendom er ægte. En saadan lægger sig nemlig ikke blot for Dagen i kristelige Ord, men fremfor alt i en kristelig Wandel, som vor Frelser siger i sin Bjergprediken: „Alf deres Frugter skal I kjende dem.“

N i c o l a i M e i e r.

Som Herren vil.

Polykarp, Biskop i Smyrna og en Discipel af Apostelen Johannes, var en af de første, der under Forfølgelsen mod de kristne i Lilleasien led Martyr døden. Da de hedenske Soldater endelig fik vide, hvor han opholdt sig, (han havde nemlig paa sine Venners indtrængende Opfordring forladt Byen) søgte han ikke at undsly, men sagde roligt og i barnlig Hengivenhed: „Ske Guds Vilje!“ Han git derpaa sine Forfølgere imøde, lod tillave et Maaltid for dem og bad dem blot om at tilstede ham en Times Frihed, hvilken han tilbragte i Bøn til Gud. Derpaa førtes han af Vagten til Byen, hvor han blev dømt til at brændes levende. Da han var kommen op paa Baalet, opsendte han endnu en brændende Bøn til Gud og anbefalede sin Aand i sin himmelske Faders Hænder.

En ældre Kristen blev ved Døden berøvet sin eneste Søn, om hvem han længe havde næret det Haab, at han skulde blive hans Alderdoms Støtte. Herrens Tanker ere imidlertid ikke vore Tanker, thi pludselig maatte han se paa, at den Støtte rykkedes bort, og han stod der ensom, hjælpeløs og ude af Stand til at fortjene sit Livs Ophold. Dette vakte almindelig Deltagelse, thi den gamle Mand var en from Mand, der nød megen Agtelse, og i sine yngre Aar havde han virket meget for Kristendommen. Mange besøgte ham da for at vise ham sin Deltagelse og søgte med forskjellige Trøstegrunde at mildne hans Sorg. Den gamle hørte stiltiende paa alt dette og bad sine Venner blot at bede med ham. En af hans Venner søgte at overbevise ham om, at det var til hans Bedste, at hans Søn toges fra ham, og han sluttede sin Tale med det Spørgsmaal: „Andst Du nu dette?“ - „Jeg kan ikke sige“, svarede den gamle, „at jeg indser det. All' hvad jeg ved, er at det er Gud, som har taget min Søn fra mig. Havde det været noget andet Væsen, som havde gjort det, vilde jeg aldrig have kunnet finde mig deri. Men Gud har gjort det, og jeg tror at kunne sige: „Ske din Vilje.“

Et modsat Eksempel, som viser, hvor ilde det gaar, naar Mennesket vil følge sin egen Vilje, har vi i følgende Tildragelse: En Enke havde et eneste Barn, en elskelig liden Gut, ved hvem hendes Hjerte hang med en næsten afgudisk Kjerlighed. Engang blev denne Gut alvorlig syg, og efter at have for- søgt alle Midler erklærede Lægen tilsidst, at der intet Haab mere var om hans Helbredelse. Moderen blev fortvivlet og begyndte nu alvorlig at bede Herren om at staae hendes Barns Liv. Men hun bad ikke i Overlædenhed i Guds Vilje, men begjærede ubetinget, at Gud skulde gjøre ham frisk, og sagde, at hun ikke vilde leve, dersom hun mistede sit Barn. Da Gud gav hende efter hendes Begjæring. Gutten kom sig; han voksede op, men blev en uslydig og vanarted Søn, der gjorde sin Moder bitter Hjertesorg. Ja, en Dag kom det saa vidt, at han overskaldt sin Moder med Hug og Slag. Hans

Bildhed tiltog, og han blev tilsidst en Mor- der. Han sattes i Fængsel, dømtes til Døden og endte sit Liv i Galgen.

Gregorius, Biskop af Nazianz i det fjerde Aarhundrede, forfulgtes engang med Stenkast lige til sin Kirke. Man ventede, at han skulde anklage disse ugudelige Men- nesker, for at de kunde blive alvorlig straffede, men han sagde blot: „Det er vel godt, at de onde blive straffede, for at andre derved maa forbedre sig. Men det er endda bedre og overensstemmende med Guds Vilje at lide og taale, thi de fleste Mennesker reddes vanskeligere ved Ord end ved Gjerninger. Det ene kan stanse det ugudelige, det andet bestjæmmer og omvender dem. Vi tager derfor gjerne og med Glæde mod en Anledning til ved Mildhed at kunne overvinde vore Fiender og mere ved deres egen Samvittigheds Anklage end ved Følelsen af vor Hevn til at kunne lede dem til den sande Kristendom. Vi ville give nogle Agt paa os selv, at Djævelen ikke overrasker os og pludselig berører os en stor Fordel.“ Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode.

Et nyt Hjerte trænges.

To Indianerhøvdinge sad broderlig sammen ved en flammende Ild. Den ene ved Navn Tedouscung tilhørte endnu med hele sit Hjerte Hedenskabet, den anden var gennem Brødreminighedens trofaste Mis- sionsarbejde ført over til Evangeliet. Nu sad han og talte til sin Ven om Jesu milde Lære. Hvor herligt sagde han bl. a. er ikke dette velsignede Bud: Alt hvad du vil, Men- eskene skulde gjøre mod dig, det gjøre du ogsaa mod dem. Tedouscung hørte tanke- fuld paa, hvad han sagde. Derpaa svarede han kort og skarpt: Man kan ikke handle saa, det er umuligt, hvorpaa han atter hen- sank i en lang Tausched, som hans kristne Ven ikke afbrød; meget mere bad han uden Ophør, at Gud ved sin Helligaand vilde op- lyse Hedningen, og denne Bøn fandt Bøn- hørelse. Efter en Stund oplod atter Tedous- cung sin Mund og sagde: Broder, jeg har tænkt over dit Ord: hør nu! Hvis den store Mand, som har skabt Mennesket, vil give ham et nyt Hjerte, da kunde han handle saa- ledes, men ellers ikke.

Referat for Missionsduen 1911.

„Missionsduen mødte Fredag, den 9de Juni, Kl. 2 Eftermiddag i Prof. og Mrs. Stagebergs Hjem.

Foreningens President, Mrs. C. C. Holter, kaldte Mødet til Orden og bad alle hjertelig velkommen og udtalte sin Glæde over at se saa mange (ca. 35) samlet.

Derpaa blev sjunget: „Jeg ser dig søde Sam at staa.“

Mrs. Holter ledet i Skriftlæsning og Bøn. Skriftstedet som oplæstes, var Efeserbrevet's 5te Kap.

Mrs. Holters Indberetning blev læst.

Rapporten fra forrige Aar læstes og antoges.

Kassereens Rapport blev oplæst. Revisions Kom. udnævntes som følger: Mrs. Quello og Mrs. Duea.

Nominations Kom: Mrs. Ringstad, Mrs. Quello, Mrs. Duea.

Sekretæren bragte Gæstgæster fra Mrs. Alheim og Mrs. Walstad med \$5 00 fra hver, som Gave til Foreningen, samt oplæste sin egen Rapport.

Nominations Komiteen rapporterede følgende Kandidater for Pres. Mrs. C. C. Holter og Mrs. V. C. Jacobson.

Kassierer: Mrs. Stageberg, Mrs. Mona.

Sekretær: Mrs. Wee, Mrs. E. Johnson.

Valget foregik ved Sedler og Bestyrelse for iaar blev som følgende:

Pres: Mrs. C. C. Holter

Kassierer: Mrs. Stageberg.

Sekretær: Mrs. Wee.

Vicepres: Mrs. Mona.

Som Programkomite for 1912, udnævntes Mrs. Quello og Mrs. Duea.

Komite forat gennemgaa Konstitution udnævntes som følger: Mrs. Stageberg, Mrs. Castvold, Mrs. Wee.

Flere nye Medlemmer optoges.

En Tid blev benyttet til Samtale.

Nogle lyste ikke Navnet „Missionsduen“ og ønskede det forandret, da de syntes Navnet var alt for godt til at kunne bli levet op til.

Saa samtales om Arbeidet for Fremtiden.

Mrs. Castvold talte varmt for at Prestekonerne skulde redigere et eget lidet Blad—som nævnt i Sekretærens Rapport,—og som i Begyndelsen af Foreningen, var baade talt og tænkt paa og var først foreslaaet af vor kjære afdøde Mrs. Odland, som havde et varmt Hjerte for denne Sag. Ingen Bestemmelse blev taget.

Angaaende Hjem for Missionærerne (se Mrs. Holters Indberetning), blev saa samtalt. Men de fleste syntes at Foretagendet var for stort, samt at de fleste af Missionærerne havde Slegtninge at gaa til, naar de kom hjem, og for de andre sørgede Missionsbestyrelsen.

Mrs. Panskrud nævnte at Foreningen burde arbejde for et Fond for fattige Prestekoner.

Det blev besluttet at sløise Søndagsmødet, da Synoden dette Aar, havde tre Møder paa Søndag.

Derpaa serveredes Forfriskninger, ved de Medlemmer af „Missionsduen“ som bor i Red Wing.

Mrs. Castvold takkede paa Forsamlingens Vegne de Søstre som havde hjulpet til at gjøre det hyggeligt for de tilreisende, hvorpaa stemtes: „Jesus din søde Forening at smage“, og Herrens Bøn læstes i Kor.

Saa skiftes man forat møde til Bønnemøde Torsdag Eftermiddag Kl. 1 i Brohaugh's Klæbeværrelse.

Omtrent 70 Kvinder var samlet til Bønnemøde Torsdag Eftermiddag. Mrs. Castvold læste et Guds Ord, knyttede dertil nogle hjertelige Bemærkninger og bad til Gud.

Mange kortede Taler, Bønner og Salmevers gjorde Timen altfor kort.

F r a F o r m a n d e n.

Til Missionsduen.

Kjære Søstre, Medlemmer af Missionsduen og andre! Guds Naade og Fred!

Vad dit Brød fare hen over Vandet; thi i Tidens Røb skal du finde det igjen. Det ud til syv, ja og til otte; thi du ved ikke, hvad for Ulykke der skal ske paa Jorden. Naar Skyerne blive si Ide af Regn, tømme

de det ud over Jorden, og naar et Træ falder mod Sonden eller mod Norden,—hvort Træet falder hen, der bliver det liggende. Predikernes Bog 11, I. 3.

Den gammeltestamentlige Vismand har i disse Ord paa en kort og meget klar Maade opmuntret til at gjøre vel og at meddele; thi saadanne Ofre behage Gud vel. Om vi ogsaa mere og mere søger at efterkomme saadanne Opmuntninger og Formaninger, skal Herrens Velsignelse hvile baade over Giver og Modtager.

Et Aar er atter henrundet siden vi sidst var sammen til Aarsmøde. Naar vi ser tilbage, finder vi, at Guds Naade og Misfandhed har været stor imod os; selvfølgelig bliver ogsaa vor Taknemmelighedsgjæld stor. Maaatte ingen af os glemme at afbetale lidt paa denne vor Gjæld—lære at elske mere og mere den Gud, som har været saa god imod os. Ja elske ikke alene med Ord men i Gjerning og Sandhed. Hvad vi har, Sundhed, Føde, Klæder, Hus og Hjem og fremfor alt Guds hellige Ord, som er rent og ret forkyndt iblandt os, alt har vi faat uden nogen vor Fortjeneste eller Værdighed, og for alt dette er vi skyldige til at love og takke ham og adlyde hans Befalinger, og Herrens Befalinger lyder blandt andet paa, at vi skal arbejde medens det er Dag, Natten kommer snart, og da kan ingen gjøre mere. Lad os derfor gjøre noget for Jesus, som har gjort saameget for os. Det er glædeligt at se, at de yngre ogsaa kommer og slutter sig til de ældre i Arbeidet for Guds Rige. Særligt glædeligt er det, at der altid er nogen, som er villige til at drage ud paa Missionsmarkerne med Frelsens Evangelium. De tre trænges da ogsaa saa saare; thi Høsten er stor og Arbejderne saa".

Jeg vil herved saa fremsætte en Tanke for de fere Søstre, om denne maaske kunde vinde lidt Tilslutning. Burde vi ikke se at saa bygget et Hjem paa et bekvemt Sted for vore Missionsærer, som er hjemme paa Ferie? Med enigt Samvirke vilde nok denne Tanke kunne realiseres. Det vilde visstelig være en stor Vættelse og Besparelse for vore kjære, trætte og slidte Missionsærer, naar der

var et Hus, et Hvilested, hvor de kunde tage ind, naar de kommer hjem paa Besøg og for at samle Kræfter til fortsat Arbejde. Det er at haabe at ret mange udover vort Samfund vil optage denne Tanke og dette Arbejde. Det bedste vilde være om et saadant Missionshjem kunde staa færdigt til at modtage de Arbejdere, som efter Tur skal komme om et Aar fra nu.

Det er stort at saa mange af vore unge Mænd og Kvinder har været Missionsfaldet lydig og har draget ud med Frelsens Evangelium og enda større er det, at Arbeidet har lyktes over al Forventning. Lad os derfor fremdeles støtte Missionsarbeidet med vore Bønner og Bidrag, samt staa de arbejdende bi baade, naar de er derude, og naar de er hjemme paa Besøg og for at hvile.

Vil ogsaa minde om, at man burde ikke lade det gaa hen forlænge før man indbetaler, hvad man har tænkt at bidrage til vor Forenings Arbejde.

Ogsaa vor Forening og vort Arbejde være Herren og de kjære Missionsvenner anbefalet.

Ederes Medarbejder

Mrs. C. C. Holter.

Fra Sekretæren.

Kjære Søstre:—

"En Bolig er den ældgamle Gud, og herneidentil er de evige Arme". 5te Mos. 33; 27.

"Dette har jeg talt til eder, forat I skulde have Fred i mig. I Verden skulle I have Trængsel; men værers frimodige! Jeg har overvundet Verden". Joh. 16; 33.

Altid har det været saa at Guds Folk har været et forfulgt Folk, og gennem Aarenes Løb har Forfølgelsen skiftet Farve. I de første Tider var det Martyr døden som ventet de kristne. Nu er det derimod blevet paa Moden at høre til blandt de kristne og nu Fortiden er det den sunkne og verdslige Tidsaand der truer med at tage baade Liv og Frimodighed fra os. Men Marken er stor! Lad os ta fat med nyt Mod. Der er megen at leve for og arbejde for, og de som staar i Guds Vingård og søger at være sit Råds tro, har en herlig Høst ibente.

Jeg har tænkt meget paa, i det senere, hvorvidt Missionsædnen er sit Formaal tro.

Bibelskolen er nu kommet ind under alt for store Dimensioner for os. Da vi begyndte, for 10 Aar siden, var det særskilt forat være hverandre som Prestekoner til gjensidig Hjælp, Støtte og Opmuntring, samt have et fælles Omed at arbejde for, om muligt, og Tanken var da om muligt at faa istand et fælles lidet Blad i hvilket vi frit kunde veksle Meninger og Tanker om de forskellige Ting, som særskilt er af Interesse for os, som Prestekoner. (Ref. fra Sacred Heart, Side 7—8). Nu tror jeg det er paa tide at vi for Alvor reviderer vor Konstitution og lægger Planer for fremtidigt Arbejde, for om muligt at blive hverandre til mere Hjælp og Opmuntring,—og da især tænker jeg paa vore Søstre paa Frontierne, som savner faa meget som vi faar Anledning at nyde. Lad os bede Gud vise os den rette Vej.

Ederes ringe Søster

Mrs. M. D. Wee.

Red Wing, Minn., June 8, 1911.

Fra Kassiereren.

Receipts:

Balance from last year.....	69.57
Dues.....	30.00
Gifts.....	32.75
Bible School.....	6.50

Disbursements:

K. O. Eitrem for Bible School	29.00
" " " " " "	17.33
Rev. Eastvold for Hospital in Jewell	19.92
Balance in treasury.....	69.57

135.82 135.82

Mrs. Susie N. Stageberg, Treas.

Red Wing, June 8, 1911.

Kvittering og Tak.

Sions Menighed, Past. Aunes Rald, holder paa at bygge Kirke. Udvendig, med Taarn og Sakristi blir den snart færdig, saa vi kan tage den i Brug.

Undertegnede er opfordret af Menigheden til paa dens Vegne at kvittere og takke for Gaver modtaget til Menighedens Støtte: John Lee, Hanfield, Minn., \$50.00, Nels Haagerion, Fergus Falls, Minn., \$25.00, Peder Mobraaten, \$10.00, Olaf Ugstad, \$10.00, begge af Carlisle, Minn. Det maa

siges, at Folk har været flinke til at støtte os med Hjælp til Kirken. Smaaabherne rundt her og udenforstaaende har gaaet langt over Forventning med at støtte os. Og til alle siges her hjertelig Tak. Og maa det nu ske, at vi ikke bare skal være med og fremme de udvortes Gjøremaal i Guds Rige, men at vore Hjerter ogsaa maa blive et Tempel for Herren.

John Ugstad, Sek.
for „Sions Menighed.“

Chicago Kreds.

Chicago Kreds Kasse er i Underbalance. Det er ikke netop behagelige Nyheder, men det kan rettes paa, dersom de Menigheder, som intet har sendt dette Aar, vil sende lidt hver. Men gjør det snart. Vore Arbejdere trænger sin Løn. En af dem har maattet vente en god Stund. Om en kort Tid saa har vi ogsaa Aarsmødet, og da burde Kassesens Hul være tilstoppet. Min Bøn er altså til de Menigheder i Kredsen, som intet har givet til Kredskassen dette Aar: Optag et Offer til Kredskassen; men gjør det straks. Med Tak for hvad I kan gjøre for Arbeidet forbliver jeg,

Ederes,

J. N. Walstead, Kassierer.
2157 N. Maplewood Ave. Chicago.

Märk!

Allerede i Juni tilsendte jeg de respektive Kredse det Beløb der var lignet den for dette Aar til Synode og Skolekassen. Har Signingskomiteen modtaget det?

Det er ogsaa absolut nødvendigt at Kredsens Beløb tidligst mulig blir udlignet og tilsendt de respektive Menigheder.

Er dette blevet udiat, bør det nu ske med det allerførste; thi Klage over Forsømmelighed med Hensyn til dette har været hørt

Kan ogsaa gi den Underretning, at en Kreds har indbetalt hele sin ilignede Del af Gjælden.

Hvilken Kreds vil være den næste?

Er der noget i Sagens Interesse vi kan gjøre, da er vi til Tjeneste. Være lad os faa høre.

M. D. Wee.

Norfs Amerikanske lutherfs Skoler 1910-1911.

(Opfølgninger samlet ved „Kongdommens Ben.“)

		Riger.	Gutter.	Teol. Studenter.	Professorer.	Veftbrerens Navn.	Kirke eller Kontrolleres af
1.	Albion Academy, Albion, Wis.	37	19	56	6	Th. Ringden	Norfs Synode
2.	Ansgar Lutheran Seminary, Minneapolis, Minn.	123	25	176	1	Eben Etredal	Aktisten
3.	Marquette College, Canton, S. D.	127	127	250	10	Anthony W. Lave	Korene Kirke
4.	Marquette College, Everett, Wash.	50	41	91	8	W. J. Gordon	Kristen
5.	Brustad Academy, Portland, W. D.	36	35	71	5	W. L. Fjelland	Norfs Synode
6.	Clifton Lutheran College, Clifton, Tex. (Hvor)	23	36	59	4	H. W. E. Geale	Korene Kirke
7.	Columbia College, Everett, Wash.	35	47	82	7	W. J. Hunsford	Korene Kirke
8.	Concordia College, Moorhead, Minn.	175	177	352	19	W. L. E. E. E. E.	Korene Kirke
9.	Wale College, Waleville, Wis.	65	45	116	6	W. J. Hunsford	Norfs Synode
10.	Glenwood Academy, Glenwood, Minn.	37	60	97	5	O. E. Omie	Norfs Synode
11.	Marshall Lutheran College, Marshall, S. D.	103	80	183	9	W. J. E. E.	Korene Synode
12.	Luther Academy, Albert Lea, Minn.	42	69	117	6	Robert E. E. E.	Norfs Synode
13.	Luther College, Decorah, Iowa	181	181	181	15	W. E. E. E.	Norfs Synode
14.	Lutheran Ladies Seminary, Holy Spirit, Minn.	192	192	192	24	W. J. E. E.	Norfs Synode
15.	Lutheran Normal School, Elyria, Ohio, S. D.	132	38	170	9	W. J. E. E.	Norfs Synode
16.	Lutheran Normal School, Madison, Minn.	118	66	184	7	W. E. E. E.	Korene Kirke
17.	Marquette College, Marquette, Wis.	48	48	86	5	W. J. E. E.	Norfs Synode
18.	Norwegian Lutheran Seminary, Doline, St. Paul, Minn.	45	45	45	4	W. J. E. E.	Norfs Synode
19.	Dakota Lutheran Seminary, Fargo, N. Dak.	70	70	70	7	W. J. E. E.	Kristen
20.	Marquette Seminary, Eastland, Wash.	10	140	180	8	W. J. E. E.	Norfs Synode
21.	Marquette Lutheran College, Regent, Minn.	62	111	176	14	W. J. E. E.	Norfs Synode
22.	Marquette Lutheran College, Otisville, Wis.	42	74	116	6	W. J. E. E.	Korene Kirke
23.	Marquette Seminary, St. Paul, Minn.	181	30	181	9	W. J. E. E.	Korene Synode
24.	Marquette Seminary, St. Paul, Minn.	29	37	66	5	W. J. E. E.	Korene Kirke
25.	St. Olaf College, Northfield, Minn.	177	318	495	30	W. J. E. E.	Korene Kirke
26.	The Seminary of the United States, St. Paul, Minn.	63	63	63	4	W. J. E. E.	Korene Kirke
27.	Marquette Lutheran College, St. Paul, Minn.	56	78	134	11	W. J. E. E.	Kristen
28.	Marquette Lutheran College, St. Paul, Minn.	120	192	312	10	W. J. E. E.	Korene Kirke
29.	Marquette Seminary, St. Paul, Minn.	49	98	147	6	W. J. E. E.	Norfs Synode
30.	Marquette Seminary, St. Paul, Minn.	77	65	142	5	W. J. E. E.	Norfs Synode
		1909	2805	4514	255		

8. Antallet.

Samlede Antal Elever: 4514, hvoraf 2805 er Gutter og 1909 er Piger. Teologiske Studenter 110. Professorer 225.

Der er for tiden 30 høiere norfs lutherfs Skoler i Amerika. Det er to mindre end ifjor. St. Ansgar Academy, Iowa, er nedlagt, og Spotane College, Wash., kan ifølge Meddelelse fra denne Skole ikke længer betragtes som en norfs amerikansk Skole; kun 45 af dens 177 Elever var norfs. Næste Aar skal Glenwood Academy slaaes sammen med Park Region Luther College.

Canada kommer til at faa sin første norfs

Skole næste Aar. Den Korene Kirke og Hagues Synode skal bygge en sammen i Camrose, Alberta.

At mindre Skoler slaaes sammen med andre Skoler og at Samfundene begynder at bygge Skoler sammen antyder, at vi staar foran et nyt Trin i Skolefagets Udvikling.

Af de 30 Skoler i ovenstaaende Liste er 23 „educational“—for Gutter og Piger. 5 er kun for Gutter og 2 er kun for Piger.

Af de fem Skoler kun for Gutter er to teologiske Seminarier og to har teologiske Afdelinger.

Den norfs Synode eier eller kontrollerer 15

Skoler, Den Forenede Kirke 9, Fritirken 3, Hanges Synode 2, Brodersamfundet 1.

Ved Den Forenede Kirkes Skoler er der 2020 Studenter, ved Den norske Synodes 1829, ved Hanges Synodes 364, ved Fritirkens 337, ved Brodersamfundets Skole 64.

Af teologiske Studenter har Den Forenede Kirke 63, Den norske Synode 45, Hanges Synode 30, Fritirken 25, Brodersamfundet 7; tilsammen 170.

Minnesjota har 12 af disse Skoler, Nord Dakota 4, Wisconsin 4, Washington 3, Iowa 3, Syd Dakota 2, Texas 1, Illinois 1.

Fra Arbeidsmarken.

St. Pauli Menighed i Minneapolis har stillet Kald til Past. Harris ville i Chicago, men han har besluttet ikke at antage Kaldet og vil forblive, hvor han er.

Hanges nordl. ev. luth. Menighed i Chicago har stillet Kald til Past. Tidnes i Grand Marais, Minn., men om han kommer til at antage Kaldet, vides ikke endnu.

Fra Lundavallen, N. Dak. berettes at de derude nylig har haft Besøg af Formand Hanson i Bion's Menighed af Past. Munes Kald. De udtaler sin Glæde over saadanne Besøg og ønsker flere.

Bethel Menighed ved Mandfred, N. Dak. havde Søndag den 30te Juli et tiert Besøg af Prof. Wee fra Red Wing. Han predikede paa Formiddag og holdt Ungdomsforedrag paa Eftermiddag samt ledet Bønnemødet om Aftenen. Det er godt at faa Besøg af slige Mænd som i Kjerlighed taler alvorligt om Synd og Naade. C.

Vi har netop haft et velbesøgt Besøg af Prof. Edw. Schmidt og Seminarsiets Kvartet. I Hvidese Menighed havde vi Møde Torsdags Aften den 29de og Søndag Morgen den 30te. Fuldt Hus. Søndag Kl. 2.30 Møde i Edinburg ogsaa en stor Forjamling. Kl. 7.30 igjen Møde i St. Peters Menighed ogsaa her blev Huset fyldt til Trængsel. Mandags Formiddag Møde i Stefani. Trods en haard Nærstid var omtrent hele Menigheden til Mødet, og alle glædede sig i Besøget af vor kjære Beskrer

og Studenter. Tilslutte i Fortsættelsen Brødrene!
S. S. Westby.

Mandag Aften den 31te Juli havde vi et hyggeligt Besøg af Prof. E. W. Schmidt og Sangerne fra Red Wing Seminar. De unge Brødre opvartede med god Sang og Professorens talte først lidt om Skolen og videre drøede han ved det Herrens Ord: Hvad gavner det et Menneske, om han vinder den hele Verden, men tager Skade paa sin Sjæl. Der gaves mange adbarende Vink imod Tidsaanden, som jager efter Dol-laren, indtil man taber baade Helse, Forstand og tilslut sin Sjæl. Ja maa Sjælens Værd faa staa levende for os i alt vi gjør og lader. Tak for Besøget.

G. D. M o n a.

Prof. Dr. S. V. Odland fra Menighedsfakultetet i Kristiania afslagde sammen med Past. Risløv fra Wanamingo, Minn., et tiert Besøg ved Red Wing Seminarium Fredag den 4de dennes. Det uheldige ved Besøget var, at Dr. Odland ikke traf andre af vore Lærere hjemme end Prof. Schmidt, der samme Dags Morgen var hjemkommen fra en Reise i det nordlige Minnesjota og N. Dak., ligesom han heller ikke, som han gjerne havde ønsket, kunde træffe sammen med Menighedens Prest eller „Buddræerens“ Redaktør, da ogsaa disse den Dag var fraværende fra When. Dr. Odland gik derfor samme Dags Eftermiddag tilbage til Minneapolis. C. V.

Referatet er færdigt.

Beretningen over Forhandlingerne af Hanges Synodes Nærsmøde for 1911 er nu færdigt. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor T. J. Oppedahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de væsentlige Parokial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Prester og andre, der vil hjælpe os til at faa Referatet solgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til Hanges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Befjendtajjorelser.

Jewell Lutheran College.

Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa, begynder, om Gud vil, sit 19de Skoleaar den 5te Sept. 1911. Skolen byder Undervisning i følgende Afdelinger: En forberedende Afdeling for Saa-danne, som ikke har gennemgaaet Commonskolen, en Akademisk, en Normal, en Handelsafdeling og en Musikafdeling.

Disse forskellige Afdelinger indbefatter Undervisning i Morf og Religion. Der lægges særlig Vægt paa Undervisningen i Kristendommens Grundsaaber.

Helt Skoleaaret varer i 9 Maanedes og deles i to Terminer. En Eftertermin, en Vintertermin og en Vaartermin.

Tuition for det hele Skoleaar er \$35.00, undtagen i Musikafdelingen hvorom se Skolens Katalog, som tilsendes enhver frit.

C. S. Gaitsford, Festsyger.
Jewell, Iowa.

Om Gud vil, afholder S. Dak. Kredssamfundet i Skolen Menighed, Luth. S. M. Jacobsens Kald fra 5-7 Sept. Samtaleemnet bliver 1 Joh. 3. 1-2. Tilreiserne mødes med Skyds i Bæresford, S. D. Dagen før Mødet. D. D. Bergh.

Syd Dak. Fællesforening holder Møde i Bethania Menighed, R. K. Kroglunds Kald den 31te Aug. til 2den Sept. Samtaleemnet: Joh. 17, 3. I Salems Menighed samme Kald fra 21de til 23de Sept. Samtaleemne: Jak. 1, 21-27.

J. A. Dalland.
V. A. Wadheim.

I Trefoldigheds Menighed ved Thompson, Iowa, J. L. Marvits Kald holdes et 3 Dages Samtalemode af den nordlige Iowa Indremissionsforening 27-29 Aug. forkommande, om Gud vil. Samtaleemnet er Luk. 13, 22-30. Tanken er at Past. John Hansen fra Adrian, Minn. vil indlede. Skyds vil møde de tilreisende Dagen før Mødet i Buffalo Center, Forest City og Thompson. Kom mange og kom med Ven om Herrens Besjuelse.

B. B. Olsen.
A. Shaw.

Kvitteringer

Til Synodklassen: For kvitteret for	745.05
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	440.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	90.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	75.00

Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	60.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	132.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	240.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	151.50
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	149.80
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	20.50
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	84.25
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	8395.10
Professorslønslasse: For kvitteret for	1037.24
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	25.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	21.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	27.80
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	13.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	1157.54
Til Bethesda Børnehjem: Fra ubenevnte	101.59
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	5.50
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	5.45
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	10.75
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	5.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	1.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	12.47
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	19.15
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	15.60
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	20.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	19.02
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	12.10
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	5.51
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	15.06
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	30.03
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	531.6
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	353.54
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	939.19

J. A. Lucillo, Kasserer.

Til Indremissionen: (3 Juli Maaned) Ved Emis-	
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	1.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	50.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	25.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	50
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	15.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	10.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	7.05
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	10.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	5.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	5.00
Bed C. S. Eether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd., Pastor S. E. Daniels Kald	6.07

Önsfes.

„Bibelhaandbog“ er udsolgt.

Hauges Synod Book Dept.

STORIES BY G. W. LOSE.

Dorothy	Price 15 cents.
Sowing and Reaping.....	Price 15 cents.
A Good Investment.....	Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....	Price 15 cents.
The Better Way.....	Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....	Price 25 cents.
Melnore Parish	Price 30 cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Med Wing, Minn.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Indhold: 1. En nordlandst Vettefaga.—2. Nordlandst Føllelib.—3. Barndom og Ungdom.—4. Boreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Profesjor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, Minn.

i inangefarvet Djetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus belligner de smaa Børn; 2. Jesus i Bethsemane; 3. Den tornekronede Jhesler; 4. Jesus paa korset; 5. I Midten den opphandne Jhesler og rundt omkring 14 Billede fra Jibelsjefistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remembrance“. Dette Billede foreskifter ogsaa „Rock of Ages“, og nedenunder er trykt nogle valde Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Linjer, hvor man kan nedskrive Navn osv. Tjørrelsen paa disse Billede er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Bldg Dept,
Red Wing, Minn.

Harpelegeren, 110 Ea. ge med Musik og
let udvørligt Guitarskolekompagnement og Praktisk
Guitarskole til Frua ved Selvsindium i
Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt
indbundet i Skitungebind med forgyldt Titul
paa Siden \$1.00. Denne Bøg er den eneste
sit Slags i det norske Spraa. Begaae Bøger
udgjør tilsammen 122 store Eider Bogen er
indbefalet af Fru Walberga Jonund Stud Præs
Ewen Ostedal, Basker L. M. Bjørn m. fl.
Lefsbogen koster bare 25 Cents. Musik og
Kompagnement arrangeret af Kristian Nels-
on. Guitarskolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Pilletun, Drawer 74
Red Wing, Minn

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

- No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.
No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.
No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.
No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.
No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.
Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salmebog, udarbejdet af Fælleskomiteen fra Den Forenede Kirke, Hagues Synode og Den norske Synode. Det var paa forslag af komiteens formand at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede afsluttet Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Opflag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i præstet Skirtingsbind med Skindryg og sælges for 50 Cents pr. Eksempplar.

Ordres indsendes til
HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 248 Sange og er særdeles skikket for Søndagsskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hagues Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings. By Gustav König. 100 pages. Nicely bound, cloth back. Colored cover, with portrait of Dr. M. Luther reproduced from the famous painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

**Pianoer
og
Orgler**

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og nævn, hvad som ønskes. Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Nævn dette Blad.

THE NORTH WEST-ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Væstfæsttiden i Remtiaarene. Skirtingsbind 75c.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hagues Synodes Boghandel vil blive tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: E. Lilletun Red Wing, Minn.

Altetbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hagues Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Lægfolk“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Frohaug's sidste Arbejde.) Pris 80c.

Hagues Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bedeerindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetasken (heri indbefattet Skoletasken, Søndagsskolen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. H. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. C. E. Holter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. G. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. M. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hagues nordlutheriske synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forfrættelsesvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

Lilletun.
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til hana.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Den jmale Sti; 2. Træl af Arbejdet ved Hospitalerne i Mpls.; 3. Fra Jackson, Minn. 4. Nogle Ord om Tæ. Midtens og Død; 5. Tilholdslang; 6. Arbejdet blandt de jmaa; 7. Lidet er nu. Hver Redaktøren; 8. Den hienet for Døring; 9. Tyspegaard paa Reie; Canada; 10. Om Dans; 11. Nogle Ord om Ungdomsjagen; 12. Tanter nedskrevet den 4de Juli; 13. Menigheden; 14. Af deres Frugter skal I kende dem; 15. Som Herren vil; 16. Referat for Missionsbuen 1911; 17. Kvittering og Tak; 18. Chicago Kred; 19. Mærk; 20. Fra Arbeidsmar ten; 21. Betsjendtgjorelser; 22. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 33 }

Lørdag den 19de August 1911

{ 43de Aarg.

En Del af en Afhandling om hvem er
værdige Madvergæster?
(Indsendt ved A. Wigdahl.)

Vi skal bringe Gud et Offer. Den an den store Vildfarelse som plager mange troende Hjertes og aldeles berøver dem den Trøst, Husværelse og Fryd, som Madveren skulde medføre, er denne, at man anser Herrens Madvere for en Slags høitidelig Offerfest, ved hvilken vi skal give Gud noget, skal fremtræde til Alteret med nogle ham velbehagelige Ofre af vor Fromhed, Anger, Bøn, Bedringsforjættelse o. l. og ikke betænker, at Madveren er et Naademiddel, hvorved Herren tværtimod vil give os, sine arme, fattige, nedslagne Børn den Trøst, Styrke og Vederkvælgelse vi behøver. Mærk dette, at Madveren er ligesom Guds Ord et Naademiddel. Ligesom man ikke kommer til Ordet for at give eller forevise Gud noget godt, men kun for deraf at faa noget godt, faa nogen Kraft og Hjælp for sin svage Tro, sin mangelfulde Anger og Bøn m. m. saaledes bør man ogsaa komme til Herrens hellige Madver som til et Naademiddel, hvori man kun søger Hjælp for alt det som fattes. Du gruer for at gaa til Herrens Bord, fordi du ved med dig selv, at du i dit daglige Liv er saa mangelfuld, du er ikke, som en ret kristen skulde være, der er noget helligt enten i din Tro eller i dit Levnet, der er nogen vis betænkkelig Feil i din Kristendom, og derfor kan du ikke gaa trøstelig frem til Herrens Bord. Hvad er dette andet

end at glemme, hvad der er Madverens hele Formaal og Hensigt, nemlig just at være et Hjælpemiddel imod alle disse Sygeligheder og Feil i vor Tro og Levnet? Om allerede alting var vel med din Kristendom, din Tro og dit Levnet, da behøvede du ikke at komme til dette Naademiddel, ligesom Kristus med al sin Fortjeneste ikke kom for retfærdige, men for Syndere som han selv siger. Tænk nu om en legemlig syg paa en Opmuntring til at søge Lægen vilde svare: „Det over jeg ikke; thi jeg er saa overmaade syg; mit Blod er saa fordærvet, mit Udseende saa ondartet, at jeg ikke kan søge Læge i saa daarlig Stand, jeg burde jo først være noget bedre.“ Vilde man ikke forundre sig over slikt Daarskab og svare: Er det ikke netop for Sygdom man bør søge Læge?—Aldeles paa samme Maade er det, man formedelt aandelig Mangel og Sygelighed frygter for at gaa til Herrens Madver; den er os jo givet til Hjælp og Lægemiddel; allehaande Mangler og Sygdomme, lader os aldrig glemme den hulde Frelseres Kjærlighed, da han indstiftede dette Naademiddel! Hvad sagde han selv om sit Blod, da han fremtrakke den hellige og velsignede Kalk? Af alt det mangfoldige store, som havde kunnet siges om dette Blod, nævner han alene dette: Det udgødes til Syndernes Forladelse. Der ser vi, hvad han vilde! Det var til Trøst imod Synden, imod denne for hans Børn mest trykkende Nød, Synden. Han stiftede Naadebordet til Syndernes Forladelse! Det er Synden, det er Bevidstheden

om Synder og Utrostaad imod Gud, som berøver mig den Trøst og Frimodighed, jeg skulde have for ham. Det er til et Lægemiddel imod al denne Jammer og Nød, at Herren indstiftede denne salige Mindesfest om sin Forsoningsdød. Han har plantet Madværbordet som Hvilestutter ved vor Wei, paa det at vi, naar vi bliver trætte af Vandringen, matte og hungrige i Sjelen, bedrovede og faarede ved vore Feiltrin, vor Snublen og vore Fald, skulde gaa derind og vedervæge os ved Livsens Brød, med Rhukommelsen af ham og Ryddelsen af det Legeme og det Blod, som blev hengivet til vore Synders Forladelse, og derved paany forsikres om, at han ikke er vred paa os. Heraf følger, at det er især, naar vi er stedte i nogen særskilt Svagheid, nogen aandelig Forvikling, at det er den rette Tid at haste til Herrens Madværbord, ligesom man ogsaa for samme Mangler haster til Ordet. Heraf kommer det, at nogle Lærere, som har indseet dette, taler om, hvad der gjør en værdig Madbergfest paa en faadant Maade, at man kunde undre sig over, om de har været ved sund Sans. Luther siger: Du bør ofte gaa til dette Bord, men især da, naar du er velskicket dertil, det er, naar du er besværet med mange og svære Synder. Doktor Svedberg siger til Svar paa det Spørgsmaal, naar man bør gaa til Herrens Madver. Naar Trældomsfinde begynder at indtage Barmhertigheds Plads i Hjertet. Disse har forstaaet, at Madværen er et Maademiddel.

Fra Norge.

Det har ikke vakt liden Opmærksomhed herhjemme, at Frelsesarmeens gamle „General“ Booth, har havt Afgang til Hovedstadens største Kirke, „Vor Frelses“, og der holdt Møde med Foredrag, indledet af en af vor Kirkes første Geistlige, Skriftsprovst Gustav Jensen. Frelsesarmeen har i de senere Aar udfoldet en storartet Virksomhed i Byerne og da særlig i Kristiania, hvor der er saamegen Nød og Elendighed, baade legemlig og aandelig. Det er især ved sit energiske og selvfornægtende Arbeide, under

en dygtig Ledelse, for at lindre og afhjælpe den legemlige Nød, at Institutionen har vundet Indflydelse og Sympati, og betragtes nu som en væsentlig Hjælp ved Siden af Indremissionen i vort Samfunds kristelige Barmhertighedsarbeide, og det er især ved Arbeidet blandt Samfundets mest forkomne og dybest sjunkne, som Frelsesarmeens Stumfostre har faaet en særegen Gvne og Gave til at hjælpe tilrette. Organisationens opbyggende Virksomhed har mindre Betudning, men dens Disciplin og opdragende Kraft maa være ganske bethdelig.

En anden Størrelse fra det engelsktalende Samfund, W. S. C. H. A. W. fra Amerika, blev derimod af Kirkedepartementet negtet at tale i en af Hovedstadens Kirker, hvor til der søgtes Afgang. Det var jo især vore Kvindefagforeninger, som her havde sine Interesser, og som blev harme over Negtelsen. Da der i Kristiania er private Forsamlingshuse, som er større og rummeligere end Kirkerne, maa det Hele nærmest betragtes som en Demonstration for Kvindefagen.

Den store Kirkekommission med Sogneprest Klaveness som Formand har nu indleveret til Kirkedepartementet sin udførlige Indstilling, hvoraf selvfølgelig Indstillingen i Kirkeorganisationsagen vil have sin største Interesse og Betydning. Indstillingen fordeler sig, som nok ogsaa tidligere anført, paa en Flertals- og en Mindretalsindstilling (Taranger, Støhlen og Storthingssm. Verhardsen) med udførlig og udgaaende Motivering fra begge Sider. Da det her ikke er Stedet til en mere detaljeret Fremstilling heraf, maa jeg indskrænke mig til en Henvisning for mere interesserede til den Pamflet, som ved Anledning er udkommet og tilgængelig for Almenheden, og som kan anbefales som indeholdende overmaade meget interessant og lærerigt Stof, vor lutheriske Kirkes Forsatningsformer vedkommende. Det er jo især vor lærde Lærer i Kirkeret, Prof. A. B. J. A. L. O. N. T. A. R. A. N. G. E. R., som giennem et fleraarigt Studium af denne Gren af Retvidenskab her har nedlagt et meget fortjenstfuldt Arbeide, som ogsaa amerikanske Kirkepolitikere kan have Nytte af.

Det viser sig, som i tidligere Breve oplyst, at Kommissionens Majoritet endnu ikke finder vor norske Statskirke moden til at leve sit selvstændige Liv, adskilt fra Staten og kirkelig organiseret fra øverst til nederst. Den blir derfor staaende ved en Organisation af *M e n i g h e d e r n e* med Menigheds-møder og Menighedsraad samt begrændset *K a l d s r e t* (Indstilling af tre blandt Ansøgerne gennem Provst og Biskop og i en bestemt Følgerække), som vistnok ikke er afgjørende af Hensyn til Grundloven § 21, men som dog vil have en væsentlig Betydning ved Ansættelsen. Menighedsnævnet har ved Udvælgelsen af sin Raldsret at vælge en saakaldet *P r e s t e v a l g s m æ n d*, bestaaende af samme Antal Medlemmer som Menighedsraadet, og som har som en med Betænte at udøve Menighedens Raldsret. For at raade Bod paa mulige Ulemper ved Geistlighedens Befordrings- og Anciennitetsordning foreslaar *A l d e r s t i l l æ g* og Udgang for Prestes i særligt uheldigt beliggende Rald til efter 10 eller 15 Aars Tjeneste at kunne tage Afsted med fuld Løn i 7 Aar, dog med Forpligtelse til at tage Bolig i et af Landets 5 sydlige Stifter og overtage den geistlige *A l t e r n a t*, som vedkommende Biskop anbefaler dem. Fra Menighedernes Raldsret er udelukket samtlige resid. Kapellanier, Stiftskapellonembeder. Kateketembeder samt Fængsels og Anstaltsprester (tilsammen for Tiden 130 Embeder), der alt besættes som hidtil alene ved kongelig Udnævnelse. Under den nye Ansættelseslov vil altsaa, hvis Kommissionens Forslag blir Lov, komme 525 Embeder, nemlig samtlige Sogneprestembeder, Raldskapellanier og Kredspresteembeder, hvis Besættelse blir i Tilfælde afhængig af Menighedernes Raldsret. Om dette Forslag er Kommissionen enig, og det har alle Udfigter til at blive Lov, hvorved Geistlighedens Stilling vil blive betydelig ændret og Menighedernes Stilling forbedret, omend vistnok ogsaa Rivninger inden Menighederne derved vil hyppig efterkommes. Jeg har tilsladt mig at dvæle lidt udførligere ved dette Punkt i Indstillingen, fordi jeg anser det for det for vor Kirkes Fremtid betydningsfulde-

ste, og tillige fordi jeg tør formode, at dette Punkt særlig vil interessere vore Brødre i Amerika. Minoritetsindstillingen, som kræver fuldt gennemført Selvstændighed for vor Kirke, med hel Adskillelse fra Staten og hel Organisation fra Top til Taa, har vistnok fornærværende liden Udfigt til at blive Lov, men allerede Flertalsindstillingen er mere friskindet, end man har turdet vente, og den betegner efter min Formening et godt Udgangspunkt for Arbeidet for Kirkens fulde Frigjørelse, som maa være alle Kirkevenners Maal. Vore Menigheder vil kunne efterhaanden naa frem til en større kirkelig Bevidsthed og en bedre og dybere Forståelse af sit Rald og sin Lignelse, hvilket er den nødvendige Forudsætning for, at Eksperimentet med sit Raldsret som Afsoning af den gamle Statskirke skal kunne lykkes og blive til Velsignelse for vor Kirke.

Som i mit forrige Brev nævnt, blev *L a n d s i n d r e m i s s i o n s s e l s k a b e t s* Generalforsamling afholdt i *A r e n d a l* den 2den Juli og følgende Dage. Mødet aabnedes Søndag med Gudstjeneste i Arendals Kirke, hvorved Selskabets Formand *P r o f . D r . O d l a n d* predikede. Da Kirken var fuldt til Triumf, maatte man ogsaa ordne med et Ophuggelsesmøde i Vedehuset, og i Bartu Kirke predikede Pastor *J o h a n n e s F l o d* fra Throndhjem. Samme Dags Eftermiddag holdtes et talrigt besøgt Friluftsmøde, hvorved iblandt mange Talere ogsaa Biskop Schelderup, Christiansund, talte. Man anslog Tilhørernes Antal til over 7000. Hovedinteressen ved dette Møde samler sig om den fra Komiteen for de saakaldte frie Lægmandsmøder til Generalforsamlingen indløbne Skrivelse med Hensigt til at foreta endel Forandringer i Selskabets Grundregler, hvorved dette kunde komme i et friere Forhold til Kirken og Embedet, og dets Umisfærer virker i samme Land som de „frie“ med Nadværdsforeninger, Hjemmedaab o.s.v., i det hele uden Forbindelse og Samarbejde med Presterne, der vistnok som Statskirkens Tjenere er en Torn i Øiet paa de „frie.“ Efter en interessant Diskussion, hvormed særlig Throndhjems Kred i Repræsentanten

løg bestemte Afstand fra Tanken paa at andre Grundreglerne i den antydede Retning vedtoges et Forslag af Prof. Støhle en saalydende: „Generalforsamlingen henstiller til Indremissionsforeningen at fremme al Sammenlutning og broderligt Samarbejde, som Forholdene tillader det, med alle dem i vore Menigheder, som staaar paa Guds Ord og den luth. Bekjendelses Grund. Da Generalforsamlingen ikke finder, at der er nogen Bestemmelse i Grundreglerne for det norske lutherske Indremissionselskab, som vil være til Hinder for saadant Samarbejde, anser den det for at være mindre paatrævet for Tiden at gaa nærmere ind paa Spørgsmaalet om Forandring af Selskabets Grundregler.“ Dette Forslag blev vedtaget med stor Majoritet (170 af 182 Stemmer), og derved undgik nu denne Gang Selskabets Splittelse, hvilket vilde have været en umiddelbar Følge, om Generalforsamlingen havde sluttet sig til „de frie Lægmandsmøders“ Henstilling. Af Hensyn særlig til den truende Nationalisme iblandt vore yngre Presteskab sees Størelsens Forslag at være meget forfigtig affattet, men endnu er der dog Gudstælov, en Skare saavel yngre som ældre Prester, der omfatter vor lutherske Indremission med Sympathi og Kjærlighed, og som paa mange Steder er Ledere af Indremissionen i deres Menigheder. Den Dag da Indremissionen og den norske Verktighed skulde skilles, vilde være en Ulykkesdag for vor Kirke. Den maa ved Guds naadige Hjælp aldrig komme!

Jeg har med megen Interesse læst Hefterne fra de forskjellige Kirkesamfunds Nærsmøder, og det har glædet mig meget, at Foreningstanken arbejder sig mere og mere frem i eders Synode og i den forenede Kirke. Jeg tror ikke, at Augustinasynoden eller det antinimissionariske Broderskab eller Konferencen har tabt noget ved Foreningen i 1894, og jeg for min Del er overbevist om, at eders Samfund ei heller vil tabe noget ved en lig Forening, maa kun altid si *vi er i en Sælskab* paa Grundvolden som er *Jesus Kristus*. Bliv det fæstelige Arbejdes ledende Opgave og Maa! Det har bekræftet mig at læse i „Minneapolis Tidens-

de“ Referat fra Kristikens Nærsmøde, særlig Pastor Birkelands Udtalelser om den forenede Kirkes Synder mod Professorene Lstedal og Sverdrup. Det vilde være altfor sorgeligt, om disse Mænd ogsaa i sine Grave skulde være Splittelsens Tegn i Amerikas norsk-lutherske Kirke. Hr. Birkeland faar huske, at han har staaet disse Mænd personlig for nær til, at han kan ansees som en upartisk Dommer. Deres Livs Gjerning tilhører nu Historien, og den vil nok i sin Tid vide at finde frem en retfærdig og upartisk Dom. Den kan blive ganske anderledes, end Hr. Pastoren nu mener.—Med broderlig Hilsen

A. Weenaas.

Nes Prestegaard, den 22de Juli, 1911.

Stol paa Gud.

Vi er givne af Magt i Himlen og paa Jorden. Matt. 28, 18.

Jeg ser af „Budbæreren“ No. 30 et Spørgsmaal om det at asurere sit Liv er Synd eller ikke.—Det blir vist ikke Kundskab som kan afgjøre dette; thi det at asurere var vist ikke til dengang Bibelen blev skrevet. Men ifølge Faldet i Adam, kom alle under dette: „I dit Ansigts Sved skal du æde dit Brød“. 1 Mos. 3, 19.

Jesus lærer os, at vi skal først søge Guds Rige og hans Mejsærdighed, saa skal og alle disse Ting tillægges os. Matt 6, 33 og i Vers 32 siger han, som har al Magten: thi eders himmelske Fader ved, at I haver disse Ting behov. Bekymrer eder ikke for den Dag imorgen: thi den Dag imorgen skal bekymre sig for sine egne Ting. Hver Dag har nok i sin Plage. Dette er særskilt for Guds Børn som bekjender sig til at tro paa Gud, og vil elske Gud, saa kræver han Tro og Tillid til sig. Verdens Børn har ingen Besættelse og ingen Forjættelse hverken i Tiden eller i Evigheden, saalænge som de ikke vil omvende sig til Gud, derfor saa faar de leve i Bantro og dø i sin Bantro.

Jeg maa nok sige, jeg bevidner formelst Bantro og Mistillid til Gud og hans Ord som han selv bevidner skal bestaa, naar

Himmel og Jord forgaar. Men saa er det dette, at Gud ved, hvad jeg behøver for dette Liv. Det er en Glæde at høre den første Troesartikel læst og forklaret, ligeledes de øvrige Troesartikler. Men naar man i Livet skal til at praktisere derefter, da er det sørgeligt. Enten maa den første Artikel tages bort, eller saa lade Assurancen være. Thi efter mit Syn, saa er disse to modstridende Ting. I den første Artikel bekjender vi, vi tror paa Gud Fader, Himmelfens og Jordens Skaber. Ved Assurance viiser man at have mere Tiltro til Menneſkehjælp. Men er det at anbefale sig og sine til Gud og hans Vilje?

Et Kirkehus kaldes jo et Guds Hus. Men Gud skal ikke saa Lov at gjøre med sit Hus, som han vil; thi naar det skal assureres imod Lyn og Storm, saa er det imod den almægtiges Haand. Og den sikreste Betrugelse er Menneſker.

Hvad skal vi saa med Gud? Om vi er red for Guds Almagt og ikke glad i Gud, saa kan vi ikke længere synge: Den Gud som var paa Moſe Tid er ligedan idag, er ligedan idag. Jo lader os opmuntre hverandre til at tro paa Herren og sætte vor Tillid til ham, saa skal vi ikke bli bestjæmmet; thi Gud er mægtig til at hjælpe.

Er vi mindre bemidlet, saa er vi sat paa Prøve, om vi vil være fornøiet med det, Gud giver. Giver han mere end som bruges for hver Dag, saa lad os tage vare paa det.

Da Folket havde været med Jesus i tre Dage i Orkenen, ser vi han med kjerlig Omhu ogſaa sørger for deres legemlige Behov. Og som en Advarsel mod Odelſhed hyder han dem at tage vare paa det, som er tilovers. Men det er imod vor hovmodige Natur at være fornøiet med hvad Gud giver. Jesus siger ogſaa til sine Diſiple: „Naar I have Føde og Klæder, skulle I dermed lade eder nøie. Hvad jeg har, har Gud velsignet mig med, og han har iblandt taget noget bort igjen. Vi har flere Gange mistet meget ved Hagl, mistet Creature osv. men vi har dog haft nok til idag. Herren gav, Herren tog og hans Navn være lovet.

J. A. H.

Kredsmøde i Alberta, Canada.

Paa Indbydelse af Bethlehems Menighed Pastor T. T. Carlſons Kald, Alberta, holdtes et Samtalemøde der fra 13de til 16de Juli.

Som Samtaleemne var valgt det 2det Kapitel af Peters første Brev fra 1te til 10de Vers, hvilket blev indledet af Paſt. Hjortaaſ.

Foruden Menighedens Preſt T. T. Carlſen var følgende Preſter tilſtede og deltog i Forhandlingerne Paſt. Hjortaaſ, Paſt. B. Anderson, Miſſionær H. R. Rønning, Paſt. A. E. Hanſon ſamt S. O. Heidal fra Iowa og P. C. Rømo fra Winſor, Minn. Af Vægfolk ſkal jeg blot nævne R. Berve og A. Amundſon begge fra Iowa. Det oplæste Afſnit af Guds Ord gav Anledning til en meget alvorlig Samtale. Det blev ſærlig lagt Vægt paa at Apoſtelen i det oplæste Guds Ord taler til de troende. Ikke blot de troende paa den Tid og paa det Sted, men de troende til alle Tider og ikke mindſt i vor Tid. Hvad Apoſtelen her taler om er vel helſt, hvad Verden betragter ſom ſmaa Syn-der og neppe lægger Merke til. Men Guds Ord dømmer helſt anderledes om Sagen, det gaar lige til Hjertebunden og dømmer over Hjertets Tanker og Raad. Naar et Menneſke bliver igjenfødt og kommer til Livet i Gud, da vil han ogſaa begynde at ſe anderledes paa ſit Liv og han vil finde at Hjertet er be- drageligt mer end nogen anden Ting. Men Guds Vilje er, at man ſkal komme mere og mere bort fra alt ſom vil hindre og heſte baa- de en ſelv og andre i Løbet for at vinde den Krone, ſom er forhvervet med Jeſu Blod.

Det er ofte i vor Tid ſæært liden For- ſkiel at ſe paa en troende og en vantroende, men Gud vil, at de troende ſkal være baa- de Ryſ og Salt i Verden. Derfor heder det paa et andet Sted: Stifter eder ikke lige med Verden. Men kan da en troende ved egen Kraft aflægge det gamle Menneſke? Nei, aldeles ikke. ſaar ikke Guds Aand raade i Hjertene, ſaa bliver det kun en Flisken paa det gamle Menneſke og det duer ikke. Men der hvor Guds Aand faar ſinre og lede, der bliver det Kamp paa Liv og Død mellem det

gamle og det nye Menneske. Og jo nærmere man da kan klynge sig til Jesus, jo mere skal man ogsaa faa Kraft til at seire over Synden. Bistnok blir man aldrig fuldkommen eller færdig med sin Helliggjørelse; thi Synden nager og plager hver Dag. Og ofte maa man med Paulus udbryde: Jeg elendige Menneske osv.

Hvileren derimod kan ofte se ud som en kristen, men der er alligevel stor Forstjæl. En Hviler besværes ikke meget af sit Døtteri, men han befatter sig gjerne mere med Nabens Synder og kanske helst med de kristnes Synder. Han kan ogsaa tildels leve noksaa pent og skikkelig, men hos ham er ingen Vængsel efter, at komme bort fra Synden og nærmere Gud. Han er ikke blevet træet af sin Syndebyrde og vil ikke komme til ham den levende Sten, som der tales om i nævnte Kapitel.

Til bedre Forstaaelse af nævnte Skriftsted fortælles det, at det var Skik og Brug i Fødeland at lægge en Hjørnesten saalangt frem at den afgav en bekvem sidde eller Hvileplads for trætte Vandringsmænd og at saadanne Hjørnestene ofte blev Snublestene for dem som gik forbi. Saaledes ogsaa i det aandelige. Jesus er lagt som Hovedhjørnesten i Zion, og vi maa alle engang gaa ham forbi. Hvis vi da foragter ham, vil han blive os til en Snublesten og en Anstødssten og en Forargelsesklippe. Men er vi træet og modig af Syndens Byrde og gjerne vil komme hen til ham, den levende Sten, saa skal vi finde Hvile, og vi skal selv blive levende Stene, som skal opbygges til et aandeligt Hus, og da bliver det os en Hjertebrag at forkynde hans Døder, som kaldte os fra Mørket til sit underfulde Lys. Ikke saa at alle skal ud og predike, nei, man kan vidne om sin Herre og Mester paa saa mange Maader baade i Hjemmet og sine Omgivelser alligevel.

Søndag Formiddag var der Gudstjeneste med Altergang. Pastor Heidals predikede og Pastor Rønne holdt Skriftetale. Eftermiddag forfattedes med Samtale, Sang og Bøn til henved Kl 5, hvorpaa Pastor Carlsen nedbad Guds Velsignelse over Forsam-

lingen og takkede alle og især dem, som havde deltaget i Samtalen. Da Kredsens Sekretær ikke var tilstede ved Mødets Begyndelse blev undertegnede valgt til Sekretær og derfor blir dette Referat baade ført og mangelfuldt. Maatte da de alvorlige Sandheder, som blev lagt os paa Hjerte, bære en rig og herlig Frugt.

J. B. A n d e r s o n Sekr.

Familiens sorte Faar.

„Det vil aldrig blive noget godt ud af ham, det har jeg altid sagt. Nu kan intet mere gøres med ham. Han har havt sin sidste Anledning til at forandre sig og den har han ikke benyttet sig af. Nu faar han da gaa did han hører hjemme“.

Det syntes en haard Dom og den blev udtalt tilsyneladende uden ringeste Sympati eller Sorg, endog den, som udtalte Dommen, var Synderens egen Far. Ligeoverfor ham sad dennes Bror, som var kommen ind til Byen i Forretningsanliggender. Han var omtrent ti Aar yngre og en mere varmhjertet og barmhjertig Mand end den ældre.

Ogsaa han havde mangen Gang været grundig vred over den unge Brorsøns letsinde, vilde Liv, men han ligte dog ikke denne afgjørende Dom, saa meget mere som han var sikker paa at den unge maatte have hørt Faderens Ord. De blev udtalt i en heftig, vred Tone idet Charles gik ud fra det Kontor, hvorfra han nu for altid syntes at være banlyst, fra den Far, han havde Vance-ret og det Hjem han ved sine Syndere havde ødelagt.

„Hys, snak ikke saa høit“, udbroød Onkelen, „jeg tænker han har faat mere end han kan bære allerede.“ Han reiste sig og gik hurtig ud og lukkede efter sig.

Da Faderen blev alene lagde han sig over Skrivepulten og stønede høit. Det værste stod tilbage. Guttens Mor maatte saa vide Sandheden.

Onkelen løb imidlertid ned Trappen og naaede Charles netop som denne gik ud af Gadedøren. „Charles, kom tilbage lidt. Jeg har noget at sige dig“.

Den unge Mand saa sig omkring med en Mine som ventede der ham endnu et Slag. Det var en pen Mand, om end hans Ansigt bar Merke af det vilde Liv han førte.

„Lad mig bare gaa did jeg „hører hjem me,“ sagde han trodsig og spodst. Men Onkelen holdt ham fast ved Armen.

„Nei, jeg vil ikke lade dig gaa. Jeg er glad i dig, Charles, vi to har altid været gode Venner“.

Det var underlig Tale netop nu, men det gjorde sin Nytte. Charles stansede og da de var alene lænede han sig op mod Døren.

„Du hørte hvad Far sagde?“ spurgte han hæst. „Naturligvis ved jeg at jeg er fæl, men han kunde da lade mig forklare mig“.

„En falsk Betjæl behøver ingen Forklaring. Mange er blit sendt til Fængsel for mindre end sligt.

„Godt, lad ham bare sende mig. Det vil vel glæde ham mest“, sagde Gutten bitext. „Nei, det siger jeg, havde du været min Far og alt været anderledes derhjemme var det ikke gaaet slig med mig. Og han behøvede ikke at være saa haard mod mig. Han var ikke Mors bedste Varn da han var ung, det har jeg da hørt“.

Charles, vi vil ikke sige et Ord mere om dette. Jeg vil bare vide hvor du agter at gaa nu“.

„Det ved jeg ikke. Det kan være akkurat det samme. Jeg er blevet henvist did jeg „hører hjemme,“ som du hørte.“

Onkelen syntes ikke saa ilde om Charles spodstke, irriterede Tone. Det vidste, at der var dog noget igjen hos Gutten som var ilde og saart berørt. Og om end aldrig saa lidet—noget kunde der gøres ud af det.

„Jeg kan ikke staa her længere nu, Charles, men lad os aftale et Sted hvor vi kan mødes og spise Middag. I Aften reiser jeg hjem igjen, men først maa vi to have en god Samtale. Vil du møde mig Kl. 4 hos Steffens?“

„Det kan jeg gjerne“, svarede Charles muggent. „Jeg skal komme“. Onkelen rakte ham Haanden. Charles nølede et Die-

blit, men tog saa imod den. „Du er for god“, mumlede han og sneg sig saa afsted.

„Han maa løstes op“, sagde Onkelen til sig selv. „Gid jeg dog først kunde tale med Lucie. Dette vil forresten netop blive en Opgave efter hendes Sind.“

*

*

Fra den Dag forsvandt Charles Garvice fra sin Fødeby og sit Hjem. Aldrig hørtes der noget om ham. De fleste mente han var reist langt bort, til en anden Verdensdel. Faderen talte aldrig om ham. Hans Navn blev aldrig nævnt. Men Faderen blev hurtig en gammel Mand og hans Hustru en nedbøiet Kvinde.

Syv Aar efter reiste Garvice den ældre ned til sin Bror i Forretningsanliggender. Han kom ind paa Broderens Kontor og fik høre at denne var bortreist for nogle Dage.

„Det er meget kjedelig“, sagde han, „da det er Ting som maa afgjøres med engang.

„Vil De ikke tale med vor Kontorchef, Hr. Girard?“ spurgte man.

„Hr. Girard! Hvem er det? Den ældre studsede. Det var hans Hustrus Familienavn.

„Det er vor Kontorchef og han afgjør alle Ting naar Chefen er borte“.

„Godt, lad mig tale med ham da“. Og han blev ført ind til det inderste Kontor. En ung Mand reiste sig hurtig. De blev staaende maalløse og saa paa hinanden, Far og Søn. Faderen vaskede fremover. Sønnen blev dødbleg.

„Hvad betyder dette?“ Den gamle Røst var haard og bydende. „Hvad gjør du her?“

„Jeg er kun paa min Plads.“

„Men hvor er den som kaldes Girard, Kontorchefen?“

„Det er mig.“ Det var et lidet Anstrøg af Stolthed i den unges Røst.

„Hvem har gjort dette? Hvem har hjulpet dig op? Na, naar jeg tænkte paa dig alle, alle de Gange saa jeg dig i en ganske anden Stilling end denne.“

„Onkel satte mig her, Far. Han og hans Hustru. De—de frelst mig fra at komme længere ned“.

„Jeg forstaar ikke. Hvorfor er vi ikke blevet underrettet? Din Mor—“

„Overenskomsten var et Liv i Tausshed og Ærlighed i ti Aar. Jeg maatte holde min Del af denne Overenskomst. Men jeg tror dog Mor har saat Nys om det“.

„Na ja, nu forstaar jeg hbad som har gjort at hun har været glattere i det sidste. Men hvorfor gjorde din Onkel dette?“

„Ofte har jeg spurgt mig selv herom. Men det er hans Maade at tage Livet paa—det er hans Kristendom, som gjør det. Han har gjort meget slikt som dette i sit Liv. En Dag vil det vel aabenbares“.

Faderen sank ned i en Stol aldeles overbældet og hans næste Ord smeltet den Rest af Is som endnu muligens fandtes omkring disse to Hjærter:

„Tror du ikke at din Onkel nu vil forandre denne Overenskomst og lade dig faa komme hjem—til Mor og mig om bare for en eneste Dag?“

(Efter „For Gammel og Ung“.)

Gud er trofast.

(Af S. L. Brengle).

Da Abraham var død, velsignede Gud hans Søn Isak.

Vi maa dø.—Vi søler, vi maa leve for den omkommende Verdens Skyld. Vi er tilbøjelige til at vurdere os selv og tænke, at ingens Tro er saa stærk som vor, ingens Arbejde saa frugtbringende, ingens Ærlighed saa feilfri, ingens Tilværelse saa nødvendig som vor. Men efter vor Død vil Gud endnu leve; hans Aar aflader aldrig, og han vil velsigne vor Sæd og fremhjælpe sit Rige. Tre være hans Navn!

Hav Tro til Gud, Broder. Slaa din Lid til Herren, Søster. Han vil velsigne dine Børn, efterat du er død.

Giv dine Børn til Gud—ikke for at frelse dem fra Helvede; men at de maa blive frelste fra Synd, fra Hovmod og Verdslighed, Selviskhed og Vantro, og Gud vil være med dem, naar du er død.

Bælg ikke Magelighed og Velskand og verdslig Magt og Berømmelse for dine Børn,

men lær dem at elske Korset. Jesus var en Sorgernes Mand og vel kjendt med Lidelser. Han var foragtet og afstøjet af Mennesker. Ved Herren at gjøre dine Børn lig deres Mester og led dem i de Fodspor, han traadte, og da, naar du er død, vil Gud erindre din Bøn og velsigne dem.

For nogle Aar siden talte jeg med en ung Dame, som Gud paa en vidunderlig Maade havde velsignet og gjort nyttig i sin Tjeneste. Vi havde begge som ganske unge mistet vore Forældre. Det var gode Forældre, som havde givet os til Herren, og just, som det syntes, at vi trængte mest til deres Omsorg og Ærlighed, døde de. Men Gud tog os op og velsignede os. Som vi sad og talte om de svundne Tider, kunde vi saa tydeligt i alt se Guds Haand, trofast og faderligt revjende, skabende vort Liv og bringende Velsignelse ud af, hvad der syntes at være den største Ulykke, indti vi var fortabt i Beundring over hans Visdom og Godhed, og vore Læber strømmede over med Pris og Tak til ham.

Derfor vore Forældre kunde have forudset, hvorledes Gud saa kjerligt vilde have taget sig af os og velsignet os, hvor vilde det ikke have mildnet deres sidste Diebliske!

Gud har sikkert nok velsignet Isak før Abrahams Død; men jeg er glad, fordi vi læser, at han velsignede ham efter hans Faders Død. Gud har ingen daarlig Sukommelse—han er trofast og bryder aldrig sine Løfter. Gud er god; han elsker at vise Barmhjertighed og uddele Velsignelser.

Bliv du selv trofast—gjør Guds Vilje, saaledes som du kjenner den. Læs i din Bibel, hvad Gud vil, du skal gjøre, og gjør det.

Bed om Visdom. „Derfor nogen af eder mangler Visdom, han bede Gud, og han skal give ham.“ Gud vil ikke bebrejde dig din Uvidenhed, dersom du ønsker at blive vis; derfor bed om Visdom.

Bed om Taalmodighed. Naar du har saaet Korn, spirer det ikke op den næste Morgen. Det ligger i Jorden i mange Dage—det dør; men Guds Tie er aabent, og han vil lade det vokse frem og bære Frugt—men du maa have Taalmodighed. Derfor du er taalmodig, har Tro til Gud og vandrer i Lyset, vil du vedblive at bede og udsaa „den gode Sæd.“ Skjønt det til en Tid kan synes aldeles unyttig. Men det skal ikke blive uden Frugt. Skjønt du maa dø, vil Gud vedblive at velsigne.

Han tog ham i Enrum fra Folket.

(Funcke.)

Det var en af de første Aftener i mit ensomme Liv. Vinden hylede rundt Huset, og Regn og Haggel piskede paa Ruden. Jeg var for træet til at tage mig noget til; jeg var fied af at læse, og jeg havde ikke Mod til at opjæge Menneſker. Hjemme fra havde jeg faaet ſørgelige Eſterretninger. Da bankede det paa min Dør. Poſtbudet bragte en liden Kurv, der iſølge Poſttemplet kom fra Bremen. I den laa en deilig Buket af Mailotter og Violter; de duſtede yndig og ſmilte mig venlig imøde. Ellers indeholdt Kurven kun et Blomſterkort. Dervaa ſtod med ſirlige Bogſtaver: „Jeg vil føre dig ud i en Orken og tale venlig med dig“. Ikke et Ord mere, ingen Underſkrift, ingen Anthydning, ſom kunde forraade Afſendere.

Undrer det Læſeren at høre, at min Bebrøvelſe i et Nu forvandles til Glæde? Om der var kommen en Engel fra Himmelen og havde bragt mig Frugt af Træerne ved den „kryſtalklare Strøm“, ſaa kunde jeg ikke tydeligere være bleven overbevist om Guds Godhed, og jeg vilde ikke tydeligere have følt hans ſaliggjørende Hilsn. Kan der tænkes noget ſtørre, end naar den ſtore Gud i Himmelen lader et ſtakkels Menneſkebarn vide: „Jeg tænker paa dig?“—og ſandelig, vor Gud hilſer ofte paa os, naar vi bare vilde lægge Værte dertil. Han aabenbarer ſig for os i Smaating; men af, de er ſom ofteſt for ſmaa for os, eller rettere, vi er for „flodjæde“ til at ſe dem. Vi venter paa alle Slags Hændelſer, eller vi venter paa alle Slags Mirakler fra Himmelen, paa en Engels Vingelag eller endog paa et Veſels Prediken ſom ſordum Bileam.—Vi ſer ikke Stoven for bare Træer. Hvorfor ikke? Fordi vi er adſpredte i vort indre og mangler Enheden i Gud. Dette falder lettere i Enſomheden, derſom vi benytter den paa den rette Maade. Det ſmaa vedbliver vel at være ſmaat; men har vi ſamlet os, ſaa trænger vor Sjæl ind deri, og vi finder de guddommelige Spor. Og ſaa bliver det lille ſtort.—I dette Tilfælde var det gjort ſærdels let for mig. Med hine Ord paa Blom-

ſterkortet var det nemlig ſaa ſin egen Sag. De Ord: „Jeg vil føre dig ud i en Orken og tale venlig med dig“—havde været Tekſten til en af mine ſidſte Predikener. Nu gav en af mine Tilhørere mig Ordet tilbage, ſom om han vilde ſige: „Du talte ſaa indtrængende om den Veſignelſe, Orkentiden bringer; b e v i s nu ogſaa, at det er ſandt, og lad ikke Tungelindets Djævel ſaa Rum i dit Hjerte. Saa vil du ogſaa ſnart erfare, at Gud „taler venlig med dig“.

Den kjære Gud havde i ſin Barmhjerthighed ogſaa ladet andre Menneſker ſige mig det ſamme om end med andre Ord, forat jeg ſkulde høre dette Vidneſbyrd fra to Vidners Mund, og Spigeren derved drives deſto dybere ind i Væggen. En fyrſtelig Dame, ſom jeg aldrig havde ſeet, men ſom havde hørt om min ufrivillige Vediggang, ſkrev i de Dage til mig: „Nu tager Herren Dem i Enrum fra Folket“. Jeg lykønſter Dem. Det kan blot være fordi han vil lægge ſine Fingre i Deres Øren og paa Deres Tunge og udtale et nyt ſaliggjørende Ephata.“ Hun gratulerede alſaa ogſaa med Orkenen.

Ved en Orken forſtaar man et Sted, hvor man, ſaa langt Diet naar, ikke ſer noget rigtig Liv. Der er intet tillokkende, ingen Bevægelse, ingen Veſt, ingen Toner, ingen Farver, ingen Duft, kort ſagt intet af alt det, ſom tiltaler og opliver Sindet. Rundt omkring en er alt uddødt og forbrændt. Uvilkaarlig retter alſaa Orkenbehoeren Blikket op ad. Og der møder Diet det ſamme blaa Firmament, den ſamme Sol med ſamme lyſende Glans ſom andetſteds; der funkler Stjernerne om Ratten lige ſaa klart ſom over det meſt ſmilende Paradis. Det er de ſamme, ſom vi kjendte fra før af, og dog ikke de ſamme. De er tuſend Gange ſkønnere; ikke ſaa at forſtaa, at de virkelig er det, men for os er de det. Vi, ſom før havde ſaa meget, ſtattede dem ikke ſaa høit; Jorden hød os jo ſaa megt. Nu, da de er det eneſte Liv, ſom findes inden vor Synskreds,—ja nu forſtaa vi at ſætte Pris paa dem.

Nu forſtaar vi alſaa, hvad Gud mener,

naar han halvt traer, halvt lover den jordiske Pilgrim: „Jeg vil føre dig ud i en Ørken og tale venlig med dig. Jeg vil gjøre Ørkenen til en Lusthave og Heden til en hyggelig Græsgang.“ Til de Ørkener, hvori Guds Haand fører os ud, hører saadanne Tider i Livet, da Jorden bliver os mødbydelig. Dette kan have sin Grund deri, at Menneskene tager os mellem sine Tænder og gjør os kjede af alt Samkvem med dem, eller at de, som er vore Vines Lyft og Glæde, rykkes bort fra os, eller at Sjælens eller Legemets Sygdom sætter os ud af Stand til at tage Del i Menneskenes travle Liv og Glæder, eller at andre Omstændigheder fører os ud i Ensomheden og tager os væk fra vor sædvanlige Levevis. Alt dette sker, forat vi skal lære Betydningen af de Ord: Jeg oplyfter mine Vine til Biergene, hvorfra der skal komme mig Hjælp.

Saaledes er det nu med mig. Rehburg er vistnok en meget behagelig liden By, og den har en hyndig Beliggenhed. Heller ikke mangler jeg noget for at have det gemtligt. Store Smerter har jeg heller ikke. Og dog er jeg i „Ørkenen“, dog har Herren taget mig i Enrum fra Folket.—Tænk dig et Menneske, hvem energisk Arbejde er en naturlig Trang, et Menneske, der staur midt i Livets fulde Strøm, der modtager, giver, virker paa andre, paavirkes af andre, og saa paa en Gang er sat en Stopper for alt;—Virksomheden ophører, den aandelige Nydelse ophører,—og alt paa ubestemt Tid,—i en saadan Stilling føler et saadant Menneske sig, som om han var rykket ud af Verden. Kun enkelte Mennesker sniger sig omkring i vort Badesed; de er næsten allesammen mere syge end jeg og endnu mere end jeg henviste til at tie. Men den store Verdens Tummel er milevidt fjernet fra os. Der høres intet til Jernbanens Piben og Rullen; to Gange om Dagen et Posthorn, nu og da i Dagens Løb den dumpe Knagen af et Træ, som Vedhuggerne fældes i den nærliggende Bøgeskov—ellers ingen Lyd. Heller ingen Klokke tønner, hverken om Hverdagen eller om Søndagen. Jeg er i „Ørkenen“. Man har intet

andet at gjøre end at se op ad til de evige Høider, til Naadens Himmel, der er fuld af Forjættelsens Stjerner, og at se ind i sit eget Hjerte. De vante Broer til den aandelige Verden er afbrudte. Nu gælder det at bygge en Himmelstige og finde Veien ind i sit eget Jeg.

Der er bleven talt mangt og meget om Ensomhedens Betsignelse. Man kan heller ikke let tale for ofte derom, enten vi nu selv har opsogt denne Ensomhed, eller Gud har tvunget den paa os. (Aller vigtigst er den Ensomhed, som vi hver Dag skal søge i vort Konfession.) Der findes ikke let nogen fristen, som ikke kan tale med om Ensomhedens betsignelsesrige Indflydelse. Men denne Betsignelse kommer naturligvis ikke af sig selv. Saaadanne Tilfælde gives der ikke. Der er intet, som af Nødvendighed gjør os bedre. Da vi har vor frie Vilje, er vi—hvor afmægtige vi end ellers kan være—dog altid mægtig nok til at tilintetgjøre og krydse hver guddommelig Hensigt med os. Saaledes f. Eks. Sorgen; alt hvad der er sagt om dens Betsignelse ufortalt, saa kommer dog denne Betsignelse ikke som en Styrtregn, der ogsaa mod vor Vilje gjør vor Hæve frugtbar. Den, som vil trodse,—den, som ikke vil aabne Hjertets Dør for den himmelske Herre, der gennem Sorgen nærmer sig til Sjelen, ham bringer den ingen Betsignelse, ja han synker endnu dybere ned i sin indre Forhærdelse. Herpaa gives tallose Beviser.

Ensomheden i og for sig gjør altsaa intet til Sagen. For at blive bedre er det ikke nok at gaa ud i Ørkenen. Den er som alt andet intet Universalmiddel for den syge Sjæl. Frelseren, der søger ud i Ørkenen for at være alene med sin Gud, bliver opsogt og fristes af Djævelen netop i Ørkenen. Og saaledes er det ogsaa gaaet med hans Efterfølgere. Dr. Luther f. Eks. fik erfare dette baade i sin Klosterselle og paa Wartburg. Ja, jeg bover at sige, at der er større Fare for, at det indre Liv skal gaa tilgrunde, naar man uafslædig vil leve i Ensomhed, end naar man stadig vil bevæge sig i Verdens urolige Tummel.

I Maret 1884 behøver man forresten ikke at predike mod Munketilbøiligheder. Nu omstunder er der i det mindste i den protestantiske Verden lidet Sværmeri for Trappisme og Eneboerliv. Men ogsaa Sygdommens ensomme Timer i det halvmørke Sygeværrelse, ogsaa en Badefurs stille Uger eller et Sommerophold paa et affides Sted paa Landet har sine Farer. I den ufrivillige Ensomhed henfalder Sjelen let til Forsagthed og til ond Trods, en Tilstand, der synes at være det modsatte af Forsagthed, men som dog er dens nærmeste Nabo.

Fremdeles: Netop naar de aandelige Ndhelser nægtes os, længes Hjertet med dobbelt Videnskab derefter og kan næsten blive besat deraf, dersom man ikke vaager og beder alvorlig. Altfor meget at pleie Lege med kan ogsaa blive farligt. Den (til et vist Punkt) nødvendige Jagttagelse af alle legemlige Fornødenheder kan let udarte til en ren Dyrkelse af sit Kjød, og i utallige Tilfælde fører det derhen. Naar man opholder sig ved et Badested, er det vanskeligst at lade være skrive en Satire derom.

Alt dette vil vi kun berøre. Man kunde skrive hele Bind derom, men trods alt staar det dog fast, at Ensomhed er en af Guds vigtigste Skoler. Gud søger vistnok de fortabte paa forskjellige Maader, men den stille, milde Susen, hvori han bor—den holder sig helst til Horens ensomme Klipper, til den monotone, uendelige Havflade, til Orkenens Tornebuske, indenfor Kvistkamrenes lukkede Døre. „Frelshærens“ Platform vil i Regelen lige saa lidet som Theatrets Scene være det Sted, hvor den lader sig spore; Saa længe Mennesket ikke er i Stillehed, vil det vanskelig blive stille i Gud. Det gjælder om ret at benytte „Orkenen“. Vi overlader det til Afskriverne ved Uddrag af Verdens- og Kirkenes Historie at bevise, at alle virkelig store Mænd elskede Ensomhed. Den, der kender det menneskelige Hjerte, den, der har nogen Ide om, hvad der er stort og op høiet, kan forstaa, at en stor Mand ikke kan vinde noget i flotte Selskaber, ved Kortbordet og ved de lufull-

ste Maaltider—for ikke at sige noget værre—Tanke skabes kun ved Tænkning, og dertil behøves først og fremst Stillehed. Evigheds-tanker kan først vækkes i Sjelen, naar Evigheden er bleven levende i den. Gud er en „stinsk“ Gud. Han taler ikke til os, før vi ier, før alt i os tier, før de tusend og atter tusend Stemmer omkring os tier.

„Under Stormen speiler Solen ikke sit lysende Billede i Havet.“ Men dersom nogen tviler paa, at vort indre Liv trænger de stille Tider, saa henviser vi ham til ingen ringere end til Frelseren selv. Naar endog han søger Ensomhed snart i Orkenen, snart paa Bjerget, snart paa det ensomme Oljebjerg, snart paa den stille Havflade—naar endog han maa forlade Menneskene for ret at tale med sin Fader og samle sig—hvilke videre Vidnesbyrd behøver vi da?—Man maa ikke svare: „O, han særbedes dog saa gjerne blandt Menneskene, han glædede sig med de glade, han græd med de grædende, han modtog enhver Indbydelse til et Gjæstebud, ige saa vel som han hørte hver Bøn, der kaldte ham til Taarernes Hus, han var overalt, hvor der var Mennesker, og velsignede dem med Ord og Gjerning!“ Alt dette er fuldkommen sandt, men han var, hvad han var, kun fordi han atter og atter drog Ande i den evige Stilhedens Verden, fordi han stadig øste ny Styrke, nyt Lyk, ny Trøst, nyt Liv af Guds Fylde.

Hvor meget mere trænger ikke netop vi til de stille Timer, vi Børn af denne urolige Tid, denne rastløse Slegt! Nær vi Byfolk, og da frem for alt Presterne!*)

*) Vi Prester, som hvert Dieblis uddeler aandelige Gaver, som sent og tidlig skal predike Guds Ord, snart til Trøst, snart til Tugt, snart til Rørmning, snart til Værdighed,—vi staa, som ingen af vore Medmennesker, i Fare for at blive geistlige Haandverkere og Præstmagere. Vi skulde derfor hverken blive forundrede eller gjøre Modstand, naar Gud fører os ud i „Orkenen“, hverken naar det sker paa en Tid, der synes os lidet „passende“, eller naar det sker saaledes, at det uafvendelig synes at ruinere vor Virksomhed. Vi skal prise den store Gud der oppe i Himlen og lyse hans Haand, om end vore Raarer falder derpaa, det gjør intet; det maa være saaledes. O, det er saa rosværdigt at bage nærende Brød for andre; men det er Selvmord, naar man glemmer at bage til sig selv. Det maa man tage igjen i Orkenen.

Alt, hvor Mennekelivet dog nu er stiftet til at adsprede, gjøre slugtig. Det før saa stille Arbeide er paa mange Maader blevet til et rastløst Stræb, ja til en Kamp, en ofte barbarisk, ubarmhjertig Kamp, under hvilken den ene bugg r sin Tilværelse paa den andens Undergang. Det er kun altfor ofte et Lotterspil, en Vædder og Boven, en Leven og Dagen, Angst og Bekymring. Skæffelig er den herskende Frase: „Livet er en Kamp for Tilværelsen“;—men der skæffeligste er, at denne Frase ikke er nogen blot Frase.

Men er Arbeidslivet et Stræb, saa gælder det kun altfor ofte ogsaa om, hvad man kalder „Opfriktning“. O, det smukke Ord er blevet til en Karrikatur af sin egentlige Betydning. Enten man ser sig omkring blandt de lavere Klasser, som for det meste søger sin „Opfriktning“ i store Fornøielsestokaler, hvor tiender færdes sammen i den forræderiske Lust og danser, spiser, drikker, røger, hører Musik, musicerer, skriger, ler, før næste Morgen at staa op dobbelt elendig og mat—eller man betragter den „fine“ Verdens ligesaa glimrende som stive, hule, aandløse, uudelseløse „Mudeller“—overalt synes alt at gaa ud paa at adsprede, men ikke samle Sjelen, at trætte det indre Menneſke, ja jage det tilbøde, men intet synes at skulle opvikle og gavne det. Der gives mange, ikke blot smaa, men ogsaa store Selskabsfredse, hvor man dyrker alt, som er stort, høit, ædelt, ideelt, alt, som kan hæve et Menneſke. Men i det hele og store vil enhver som kender vor Tid, indrømme, at Selskabslivet er blaseret og gjør en blaseret. Altledes synes saa meget som der, hvor man med de sirligste Udtryk forsikrer, at man har møret sig ubemerket. Intetsteds hersker saa megen Kjedsomhed som der, hvor man paa en sin Maade vil dække den arme Sjæls Hulhed ved nye og aller nye Fornøielser. Dette Omraade trænger mere end noget andet til en grundig Reformation.

„Mere end noget andet“, mon det er sandt? Er ikke vort Partivæsen endnu mere raaddent end vort Selskabsliv, er det ikke endnu mere demoraliseret og demoraliserende?

Alt, naar man kaster et Blik paa vor Tids Partikampe, føler man sig fristet til at vende sig bort med Sorg og Afsky. Vort Folk er splittet i Partier. Det kan ikke ændres. Partier vil der altid være, saa længe der er forskellige Anskuelser. De vil altjaa findes paa alle Livets Omraade, især paa de politiske, kirkelige og sociale. Men derfor behøver dog ikke det ene Parti at forulempe sine Modstandere paa alle tænkelige og utænkelige Maader og tilskrive alle deres Meninger og Principer egennyttige Hensigter. Og det pleier man for det meste at gjøre. Man behøver dog ikke at demoralisere sig selv, det er dog ikke nødvendigt, at disse Partifæller fordreier alle Modstandernes Ord. Det behøver dog ikke at være saaledes, at hvert Parti blot har til Hensigt at vinde Seier, men ikke at naa frem til Sandhed, at saa Met istedetfor at erkiende, hvad der er Met. Alt, man synes, man er usejlsbarlig, og derfor ser man ikke sin egen Stillings Svagheder medens man af alle Kræfter forrigerer den anden Sides Mangler. Enhver betragter Verden gjennem et lidet Partivindu, og Glasjet i Vinduet er farvet, det være sig nu bevidst eller ubevidt. Og saa skriger de alle: „Selig ser Verden ud!“ Nei, saaledes behøvede det ikke at være. Men saaledes er det, Gud bedre os, for det meste. Partikamp, Selveddrag og Bagvaskelse hænger sammen som Erteris, Kristi sande Disciple danner naturligvis en Undtagelse herfra; men deres Tal er ikke saa stort, at de kan forandre det heles Karakter.

Se, saaledes er vor Tid! Er det da ikke en sand Velsignelse, naar man engang bliver røkket helt ud af det og sendt til Batmos med Johannes? Nu gælder det at se Tingene i Fugleperspektiv. Nu gælder det at føle paa sin egen Puls. „Hvorledes staar det til med din indre Sundhed, Menneſkebarn? Hvorledes staar det til med Sandheden i dig?“ Derjom vi ikke skal opsluges af hin forvirrede Tummel, maa vi have Stilhed.

O, kjære Læser, vent dog ikke, til Gud affjærer dig fra Verden og tvinger Ensomheden paa dig. Tag dig daglig en Tid,

hvori du stille ser op til Himmelen, hvori du er alene med Gud, din Sjæls Fader—hvori du drager Aande i Evighedens Verden.

I Regelen gjør vi ikke dette trofast nok, og derfor river Gud undertiden dem, han har kjær, ud. Vi havde ingen Tid at ofre paa ham og paa os selv,—nu g i v e r han os Tid, og altsaa har vi den. „Han lukker vor Vej med Torne“, saa at vi ikke har andet tilovers end at se opad og ind i os selv. Spørg ikke: „Hvorfor?“ men sig straks til dig selv: „Det er, for at jeg skal komme rigtig til mig selv. Vi kommer til alt—vi ler og vi græder, vi elsker og lider, vi arbejder og hviler, reiser og kjæmper, vi stiger helt op til Stjernerne, vi stiger helt ned til Jordens Indre, vi kommer overalt, og vi kommer til alt,—kun ikke til os selv! Og naar det endda blot var det. Men tusend Gange s l i g t e r vi rent ind for os selv, tusend Gange søger vi at skinle for os selv, hvor tomt og øde det er i vort Indre, idet vi styrter os ind i en Hvirvel af Selskabelighed, Partikamp, Arbejde—eller endog „gode Gjerninger“.

O, dette Menneftets forblindede Sind, som søger alt i Verdensaltet og derved mister sig selv, som ophober Vre og Rindstab, Renge og Skatte af enhver Art, og se, paa Skilleveien mellem Tid og Evighed—se i det Lieblif, da det skal træde frem for Guds Mainn,—se, da opdager det med Gru, at det har mistet sig selv, sit oprindelige rette Forhold til Gud, at det ikke har fundet den Grund, som for evig kunde holde dets Aftener. Velsignet være den Haand, der, om og saa med Haardhed, holder os fra at løbe faalebes ud i det bundløse Ode!

Lad os faa Vie paa vort norske Folk.
(Laf Guldseth i „Lutheraneren“.)

Digteren Andreas Munch fortæller i sit vakre Digt: „Mit Fødeland“, hvorfor han elsker dette Land og er stolt af det: Han siger:

„Gi fordi der er Bragt i den vilde Natur.

Gi for Klippens den ensomme Gru.

Gi fordi der er Gjenklang af Oldtidens Lur
Mellem Fjeldenes Væge endnu.

Thi det lader vel skjønt, naar den flinnende
Bræ

Staar mod Himlen i Aftenens Glød—
Det er deiligt i Birkenes lysgrønne Læ.

Al, men al denne Skjønhed er død.

Og jeg elsker vel høit vore Fædres Bedrift,
Og hvert Sagn driver Blod i min Kind.

Dog jeg ser kun dets Kraft end i Sten og i
Skrift.

Den er stor, men den er ikke min.

O! men Folket, som lever med mig paa en
Dag,

Det er mit, er mit Fødelands Lyft.

Og Naturen er skjønn kun ved Hjerternes Slag
Som en Blomst paa den elskedes Bryst.“

Disse Digterens gribende Ord kan i en dybere Mening anvendes paa os, som har sagt Norge: Farvel!

Den er vakker, Naturen derhjemme! Vi mindes den, mange af os. Og vi længter og stunder, om vi endnu engang kunde faa se den—endnu engang faa møtte vort Die med det, som vi saa, „da som Barn vi i Skovene sang.“

Men—„al denne Skjønhed“, som Digteren sier er „død“ for ham, den er endda mere død for os, som kanske har set den for sidste Gang.

Den vakre norske Natur er ikke længer vor.

Og Historien—Sagaen—Fædrenes Bedrifter „i Sten og i Skrift“, hvorom Digteren sier: „Den er stor, men den er ikke min“—den er enda mindre vor. Vil vi ikke, trods al „Rorsdom“ vokse os længer bort fra den?

Og nu Folket selv, som lever derhjemme og hvorom han siger: „Det er mit“—det kan vi heller ikke kalde vort i samme Mening som han.

Men hvad har saa vi, her i Amerika, som egentlig er vort?

Det er ikke den amerikanske Natur. Den er vakker, den og. Men er Skjønheden derhjemme „død“ for en Nordmand, saa er vel enda mere Skjønheden her fremmed og død for os. Den vil aldrig kunne gribe os med en sliig hjemlig Følelse og med en

iaa loffende og manende Kraft, som Norges Natur øver paa det Folk, som bor inden dens Ramme.

Og Amerikas Folk—det er heller ikke vort. Det er for nyt og for stort—for omfattende og med en for broget Sammensmeltning til at nogen af os kan rumme denne vældige, voksende Mennekstefoløs i vor Bevidsthed og i egentlig Forstand sige om den: Mit Folk.

Hvad har vi saa, som er vort?

Vi har det norske Folk i Amerika.

Med Tanken paa dette Folk, kan vi sige Digteren efter:

„O, men Folket, som lever med mig paa en Dag. Det er mit.“

Læser!

Har du set dette Folk?—

Dit Folk!

Spredt som det er fra Atlanterhavet til det stille Hav—fra den mexikanske Havbugt til langt nord i Kanada.

Der er den norsk-amerikanske Farmen bag Plog og Harv, med Nybyggerhytten paa den nøgne Prærie eller med den stavelige „Villa“ i det vel dyrkede gamle Settlement.

Der er den norsk-amerikanske Forretning i ng sm a n d med „Storet“ paa „Main Street“ i hundreder af Smaabyer eller i Residensstrøgene i de større Byer.

Der er den norsk-amerikanske Arbejder, som om Morgenens i Flok og Følge med tusinde andre stevner til Fabrikkerne med Madspandet i Haand.

Og der er Ungdomsflokkene, hvis Fars eller Bedstefars Bugge stod i gamle Norge. Her vokser deres Børn og Børnebørn op—en frisk og fager Flok, med noget af den bedste Vegemskraft og nogen af de bedste Aandsbæver, som dette Lands Ungdom eier.

Og endelig—der er „vore Barn“—de smaa norsk-amerikanere,—en Del af dette Lands Blomst og Haab for kommende Tider.

Dette er—dit Folk—mit Folk—vort Folk!

Har du saat Die paa det?

Betingelsen for at et kraftigt Indremissionsarbejde kan vinges hos os er blandt andet ogsaa dette, at vi ser paa vort Folk i dette Land som en samlet Enhed, hvor vi alle hører hjemme. Det er en af Betingelserne. Der kræves, som vi ved, flere for at kunne drive Indremissionsarbejde. Ellers maatte de, som taler i høie Toner om Nationalitet og Nationalsjælelse ogsaa være de bedste Indremissionsarbejdere.

Men derfor er det ikke mindre magtpaaliggende, at Nationalsjælelsen maa saa være med i Arbejdet for vort Folks Frelse.

Der er flere Grunde, som vistnok har gjort, at vort Folk herover som en Enhed—som „vort Folk“—er kommet afhyne for mange blandt vort Kirkefolk.

Der er for det første dette, at mange havde lidet af Nationalsjælelse med sig fra Norge. Der var en Sjælelse de tog med da de sa Norge Farvel. Og den Sjælelse var: Norge er et fattigt Land—her bor et fattigt Folk. Men herover vinket de mange Muligheder og de mange Fordele, som det lille fattige Hjemland ikke kunde byde paa.

Hvis denne Tankegang var sterkt fremtrædende ved Afskeden fra Hjemmet, da maatte det bli smaat med Nationalsjælelsen herover.

Familiesjælelsen var vel der. Far og Mor og nære Slægtninge, som var igjen i det gamle Land blev nok erindret. Det var godt og vakkert—saa langt. Men denne Familiesjælelse kunde ikke udvides til Nationalsjælelse. Personlige Interesser og Trivselheden med at saa sit eget paa det tørre, optog Sindet hos saa mange. Minderne fra „det fattige Land“ svandt mer og mer. Det norske Sprog kunde saa let lægges paa Hylden. Det norske Aandsliv med sine Giendommeigheder blev uden Betydning. En blev saa let amerikaniseret.

Paa denne Maade tabtes en sa meget Folk herover af syne.

Men det ikke er gaaet denne Vej med mange af vort Kirkefolk. Men da vil de ha vanskeligt for at komme med i Indremissions-

arbeidet med levende Interesse, om de ellers kan være virksomme Menighedslemmer hver paa sin Plads.

Men der er en anden Ting, som vel i endnu højere Grad har gjort, at mange tabte vort Folk som saadant af syne.

Det er Samfundssplittelsen.

Den satte Skillebægge op. Store, høie, sterke Skillebægge. Indenfor dem kom ikke bare Folket bort. Men endog Slegten og Vennerne tabtes for ens Tie. En saa bare saa langt, som ens Samfund rak. Den Del, som var i et andet Samfund blev „fremmed“ for en. Ranske Folk af en anden Nation kom til at staa en nærmere end de, som var af ens egne.

Hvad gode eller daarlige Frugter Kirkestriden har baaret—derom kan der siges mange Ting til begge Sider. Men en Ting er klart: Den har været en overmaade sterk Hindring for det, som kunde kaldes Nationalsølelse eller Enhedsfølelse blandt norske Folk i dette Land.

Og naar der idag er saa liden Forbindelse mellem Kirkefolket i Fædrelandet og Kirkefolket her, saa har vel Striden herover sin store Skyld ogjaa i det.

Som før nævnt, saa er ikke Nationalsølelsen eller Nationalkjerligheden nok til, at der blir gjort Indremissionsarbeide. Dertil kræves Kjerlighed af en anden Art den, som Guds Aand tænder i Hjernerne. Kun ved de nne Kjerlighed aabnes Vinene for Folks aandelige Trang.

Men Nationalsølelsen er ikke derfor erverdig. Den vil lægge en inderligere Varme og et rigere Hjertelag i den kristne Kjerlighed. Den kristne Kjerlighed er Ilden, som tænder. Men Nationalkjerligheden er det friske Vindpust, som gjør at det brænder godt, og at Ilden kan spredes.

Tænk paa Paulus. Hvor la ikke hans inderlige Nationalkjerlighed en glødende Iver i hans Arbeide som Apostel. Hans Hjertes Onste—hans Bøn til Gud var om Israels Frelse. For dette havde han en stor Sorg og uafsladelig Græmmelse i sit Hjerte—og vilde ønske, at han selv var for-

bandet fra Kristus for sine Brødre, hans Frænder efter Rødet.

Det var Nationalsølelse og Nationalkjerlighed saa høi og dyb, saa lang og bred, at ingen maaler den.

Og tænkt paa Jesus selv. Han hnkedes over Folket. Han græd over Jerusalem. Det var hans eget Folk, som van-smægtet som Faar uden Hyrde—som ikke forstod, hvad der tjente til deres Fred.

Og Profeterne i den gamle Pagt. Hvad var det, som la de glødende Formaninger og alvorlige Bækkeraab paa deres Læber? Det var deres Nationalsølelse. De tænkte om Israels og Juda: Det er mit Folk!

I de senere Aar har der gaat sterke, religiøse Bækkelser over store Strøg af vort Fædreland. Der har fulgt en noget ny Tone med i disse Bækkelser—en Tone, som ikke før var saa mærkbar. Det er den nationale. I den kristelige Kjerlighed, som har udfoldet sig saa rigt i den norske Kirkes Indremission, har der været en sterk Understrøm af Nationalkjerlighed. Denne national-religiøse Bevægelse har gitt sig Udslag paa flere Maader—blandt andet derved, at den 17de Mai nu feires som en Helligdag med Gudsstjeneste i mange af Landets Kirker.

Som et passende Motto over denne Bevægelse kan sættes det Tema, som en af Predikanterne paa sidste 17de Mai valgte for sin Preden:

„Det norske Folk—et Guds Folk!“

Der er megen Strid og Forvirring blandt Fædrelandets kristne nu. Og meent Frasald ogjaa fra den velsignede, kjære Børnelserdom. Det er let at se.

Men—hvad de kristne angaar, er der trods de mange forskjellige Meninger om Veie og Midler, som skal anvendes—dog en sterk Enhedsfølelse om det MaaL, som der skal arbeides henimod:

Det norske Folk skal frelses!
Det er, hvad de alle vil.

Vor ikke dette være vort Motto? Er der ikke Rum for en noget sterkere National-

følelse inden alle vore Kirkesamfund herover?

Og trænges det ikke for vor Gjerning, at vi faar mere af den?

Eller skal den berettigede Nationalsfølelse finde sin Næring bare inden „Bygdelagene“ og i „Sønner af Norge?“

Det blir til vort Kirkesamfunds store Tab, om saa sker. Og det blir et stort Tab for vort Folk i Retning af at bli et G u d s F o l k.

Det er en Tanke, som er mer end trist at tænke paa dette, som nu hænder, naar f. eks. et „Bygdelag“ holder sine Stevner. Endel Medlemmer er kanske udenfor al kirkelig Forbindelse. Men det er vel de færreste. Men saa tilhører nogle Synoden, andre Den forenede eller andre af vore Kirkesamfund. De kommer kanske fra, eller skal til hver sine Samfundsmøder. Der samles de med Folk fra andre norske Bygder om Guds Ord. Men i „Bygdelagsstevnet“ skal Guds Ord og Bøn lægges tilside, for at ingens kirkelige Følelser skal krænkes. Det er trist!

Nationalsfølelsen og Slægtsskabsfølelsen — de dyrebare Minder fra Barndoms- og Ungdomstiden, skal ikke kunne helliges og fordybes ved de helligste og største Kræfter vi har i Livet: Bibelfordet og Bønnen.

Naar disse bærende og bevarende Kræfter ikke skal faa være med i Bygdelagene — hvad blir disse saa til med Tiden? —

Men her staar vore Samfundstridigheder imellem og hindrer os fra at arbejde sammen paa de praktiske Opgaver for vort Folks Frelse.

Hvad kunde der ikke gøres paa vor Indremissionsmark ved et godt og ordnet Samarbejde af norske kristne herover!

Jeg tænker især paa Storbjerne. Det er især der vort Folk kommer bort. Der ligger store praktiske Opgaver og venter paa Menighedsfolket — Opgaver for at redde vort Folk fra aandelig og kanske timelig Undergang.

Men — vi strider for at komme til Enighed i Værespørgsmaal og Forsatningspørgsmaal. Og Sjelenes dør!

F o r e n i n g s t a n k e n er sterk nu.

Der er flere Ting, som gjør det. En Del er Foreningsvenner, fordi de ser paa de store og mange Ting, hvorom der hersker Enighed. Uenighedspunkterne blir smaa i Sammenligning med hine. Men der er ogsaa dem, som er varme Foreningsvenner, fordi den nationale Tanke er blot stor for dem. De ser paa vort arme, oprevne norske Folk herover! De kender noget af de gamle Profeters — af en Paulus inderlige Nationalskjerlighed. De har faat et aabent Die for de mange praktiske Opgaver, som endnu venter paa os for vort Folks Frelse. Intet Under, at de vil tøve sig saa langt, som det er muligt, for at faa revet Grænser og Skillevægge ned, som hindrer Brødre fra at komme sammen og række hverandre Haanden i et alvorligt Redningsarbejde.

Hvad er det, som pleier at vække Folkebevidstheden inden en Nation og samle Folket til Følelse af sin Enhed? Det er de store praktiske Opgaver, som melder sig. Da er det at det mindre, som kan stille, glemmes over det store, som forener.

Og for de norsk-amerikaniske kristne foreligger en stor praktisk Opgave:

Den er, at det norsk-amerikaniske Folk maa bli et G u d s F o l k.

Derfor maa vi hjælpe hverandre med at styrke og bevare Nationalsfølelsen blandt os — dette „Blodets Baand“, som Naturen har knyttet, og som der maa gøres BOLD paa, om det skal bryde. Og derfor maa vi hjælpe hverandre med at rive Grænser ned, som hindrer de kristne fra at række hverandre Haanden til Arbejde for Folkets Frelse.

Og jo mer vi faar Die paa vort Folk — „Folket, som lever med os paa en Dag“ — og hvad det tænger af os i dag — jo mere vi ser den aandelige Nød rundt om, jo mere vil vi finde, at det blir let at faa disse Grænser ned.

Der som du har et Besøg at gjøre hos en syg, som du vil opmuntre og trøste, saa opsæt det ikke, men gjør det idag, for at ikke en anden, Døden, skal komme endnu før og lægge sin kolde Haand paa din syge Ben.

Kinamissionen.

Brev fra Stokstad.

Den 5te Juni, 1911.

Kjære Broder J. Anderson,

Raade og Fred!

Eders Brev af 27de Mars modtog vi for omtrent tre Uger siden. Da det endnu ikke var bestemt, hvad eders Gave skulde bruges til, besluttede jeg at vente med at besvare det, til vi ved Ekstrakonference havde behandlet Sagen. Denne Konference er nu afholdt, og jeg blev af den paalagt at sende eder dens hjerteligste Tak for eders store Gave til Missionen. Vi har det Haab, at den skal blive Herrens store Navn til Forherligelse i dette mørke Land. Maa han rigelig velsigne Gaven og Giveren.

Bengene er fremkomne; men Konferencen saa sig for nærværende ikke istand til at bestemme, hvad, de helst burde anvendes til. Vi har nemlig tre høiere Skoler, og alle tre trænger til finansiell Understøttelse.

Først er der det teologiske Seminar, som vi venter at se anlagt inden et par tre Aar. Fra denne Skole vil ved Guds Hjælp vor fremtidige Kirke her saa sine Prestes og Predikanter. Saa de Muligheder for Guds Sags Fremme, som ligger i denne Skole, kan vel ikke Mennekker maale.

Men hvor skal man finde unge Mænd, der er istand til at studere ved vort teologiske Seminar? Det vil om ikke ret længe blive næsten udelukkende i vore kristelige Høiskoler. Og saa maa vi have kristelige Lære for vore høiere og lavere Skoler. Kun en kristelig Høiskole kan give os disse. I denne Tid, førend Kina har faat sine nye Skoler paa solid Basis, har vi en enestaaende Anledning til at drage de studerende til vore Skoler. Men Tiden vil komme inden ret længe, da de kinesiske Skoler vil have lige saa gode Undervisningsmetoder og Lærere, som vore har. Da vil det ikke blive saa let som nu, gennem vore Skoler at vinde Kinas studerende over til Troen paa Frelseren. Nu har vi en herlig Anledning, thi vi kan

saa alle Studenter, vore Midler og Kræfter tillader os at modtage, og det er underligt at se, hvad Skolens daglige flereaarige Undervisning i Kristendomskundskab gjør for dem.

Saa et Ord om Pigeskolen. Det er yderst vanskeligt at gjøre noget udstrakt Arbejde for Kvinderne i Kina.

De sociale Forhold gjør det meget vanskeligt for en Mand, Udlænding eller indfødt, at gjøre noget for Kvinderne. Kvindearbeidet maa næsten udelukkende gjøres af Kvinder. Vore saa udenlandske Kvinder rækker ikke langt paa vort udstrakte Felt. De kinesiske Kvinder er udstikkede for dette Arbejde, til de har modtaget flere Mars Undervisning; thi at begynde med er de sørgelig uvidende, kanske ikke en i tusind kan læse. Den eneste Maade vi kan vente at saa det nødvendige Antal af Lærere og Bibelskvinder til at bringe Evangeliet til alle Kvinder paa vort Felt er at vedligeholde en god høiere Pigeskole. Vor Pigeskole gjør allerede et stort Arbejde i denne Retning; men den trænger til Udvidelse.

Af de tre ovennævnte Skoler kræver det teologiske Seminar en ikke liden Sum til Anlæggelsen, men ikke meget til Driften; da Antallet af studerende og af kinesiske Lærere bliver forholdsvis lidet. Høiskolen vil kræve en betydelig Sum baade til Oprettelse og Drift, da Antallet af Studenter og Lærere bliver større. Skal den drives saa den nogenlunde svarer til Hensigten, og vor Mission alene skal drive den, vil den blive en ikke let Byrde; men der er Muligheder for at flere lutheriske Missioner kan enes om en fælles Høiskole.

Til Oprettelse af Pigeskolens Bygninger vil maaske de samme Midler kræves som til Høiskolen. Til dens Drift vil der muligens behøves mindre; thi dens kinesiske Lærere bliver billigere. Fællesarbejde med andre Missioner vilde ogsaa her gjøre Byrden lettere. Dette ogsaa er paa tale.

Nu er det, som I ved, bestemt, at det teologiske Seminar skal anlægges og drives af tre eller fire lutheriske Missioner i Fællesskab. Hvad Høiskolen og Pigeskolen an-

gaar, saa er Hællearbejde med andre luther-
ske Missioner paa Tale, men intet er be-
stemt. Dog maa det snart blive; thi Høisko-
lens Lokale er altfor lidet til at modtage de
Studenter, vi har Lærerkæfter til.

Som Sagen nu staar, kunde Konferen-
cen altsaa ikke komme med Forslag angaaen-
de Anvendelsen af Eders Gave. Dog, saa-
snart Planerne angaaende Pigeskolen og
Høiskolen bliver klare, vil den komme med
saadant Forslag.

Saa tilslut vor inderligste Tak for Eders
Gave, den var visseelig Svar paa Bøn. Og
Tak for Eders Bønner om Arbejdet og for os.

Maa Herren hjælpe os til at være tro
Husholdere over de Gaver han sender Kine-
serne gennem Eder.

En hjertelig Hilsen fra Eders ringe Bro-
der i Kristo,

Christian Stokstad.

FROM MISS HODNEFIELD.

May 24, 1911.

Dear Rev. Oppegaard!

It is a shame, that I neglect writing so.
But it is no use to try to excuse myself. For
if I tried very hard I certainly could write
more.

Summer is now drawing near, yes is al-
ready here. Some have already gone on the
mountain. Landahls, Aadlands, Miss Groseth
and Miss Olson. Elsie and I are home. I
have three weeks left of school, and you do
not know how thankful I feel, that I continue
in the work.

Teachers and pupils are doing their best.
And I rejoice at the thought that I can close
the school with the best feeling prevailing be-
tween teachers and pupils. Oh no, I do not
feel the work a burden, but a pleasure that
gives me an ever increasing pleasure.

With 62 boarders beside the outside pupils
it can not be helped but clouds will some times
rise, but when I speak to them firmly, believ-
ing I am in the right, then they listen and the
storm is abated. My method is first to send
a prayer to God for strength and this is
granted.

Oh, what a good father we have. With-
out his guiding hand I could do nothing. In
God is my strength. The only thing I feel is
that I might be able to do more for them.

I wish you could visit us in the evening
when the older pupils as leaders with the

teachers gather in groups in the yard for
prayer meeting every evening from 6:30—7:00
o'clock. In the moonlight evenings it presents
a beautiful sight, all, large and small, with
bowed heads in prayer to God. It was stated
that it was worthy of an example even for
the schools at home.

Miss Groseth, no doubt, has written to
you about the Bible school so recently held
here.

I will close with these parting remarks
and promise to come again soon.

Olive.

Ikke enig med „en Haugianer.“

Jeg er ikke ganske enig med „en Haugian-
er“ som skrev om Foreningsagen i „Bud-
bæreren“ No. 30. Han opregner forskjellige
Ting, hvorfor han ikke vil Forening: Hvi-
kirkelighed, Klokkebøn, Messing, Preste-
dragt og saaledes som Absolutionen blir ud-
ført i andre Samfund. Jeg tror de forskjel-
lige Menigheder kunde ordne og praktisere
disse Ting, efter som de selv fandt bedst, saa-
længe det ikke blev ulutherisk eller imod Guds
Ord. Jeg tror ikke Samfundet vilde lægge
noget Baand paa Menigheden angaaende
disse Ting. Forresten er jo de fleste af dis-
se Ting ubetydelige og burde ikke hos oplyste
og veltænkende Menninger være nogen Hin-
der for Forening.

Hvad Lægmandsvirksomheden angaar,
da tror jeg, den vilde trives bedre end nu;
thi troende i de forskjellige Samfund vilde
komme mere sammen og blive mere kjendt og
om der end skulde blive Bud og Anordninger
imod en saadan Virksomhed, saa kunde de ik-
ke standse den rette Lægmandsvirksomhed
som drives af Kierlighedens sterke Magt.
Vi har heller ingen Garanti for, at Hauges
Synode ogsaa kan blive høitkirkelig og der er
dem, som siger, at den allerede er. At finde
en Synode eller Menighed som har kun tro-
ende Folk er jo umuligt, og som saadan saa
har jo de verdslige Majoriteten allesteds og
det er ikke bedre i Hauges Synode og Hau-
ges Menigheder. En bedre Organisation
istedetfor fire eller fem, vilde være meget
bedre af forskjellige Grunde, og som enhver
kan tænke over hos sig selv. Tænk paa Fi-

nancerne f. Eks. Stolen, Missionen og mange andre Ting, som vilde ha stor Fordel af Sammenslutningen. Hvor meget bedre vilde det ikke blive baade for Prestes og Menigheder, hvor der er flere smaa Menigheder af forskjellige Samsund for Eksempel. Jeg formoder denne Sag vil bli diskuteret i „Budbæreren“ og mange vil sige et Ord og jeg skal ikke sige mere, iallefald denne Gang. Lad os overveie disse Ting og ikke lægge Hindringer iveien for en god Sag; hverken ved Uforstand eller af Modvilje.

Jeg vil ogsaa have sagt, at en Mand bør have saapas Tro paa sin egen Mening, at han tør sætte sit Navn under.

Bolin, S. Dak., 31te July, 1911.

D. P. Solberg.

Høstfest ved Børnehjemmet.

Bestyrelsen for Bethesda Børnehjem i Beresford har bestemt Fæst ved Hjemmet hele Dagen den 8de Sept. førstkomende. Vi kalder den Høstfest, men vi mener egentlig D s s e r f æ s t , som i min Betragtning er et meget vakkert Ord. Dagen er sat til den 8de Sept. thi det er Dagen efter den sidste af Kredens Aarsmøde i Roseni Menighed ved Beresford. Vi venter altsaa at alle Kredens Prestes og andre besøgende overbliver Fæsten ved Børnehjemmet. Og vi indbyder herved hjertelig dertil. Ja, vi indbyder herved alle Venner af Børnehjemmet til at besøge os den Dag, hvilken Kreds de ellers hører til. Komiteen som forestaar Arrangementet vil sørge for godt Program. Her er det som vi har tænkt det, uden endnu at have Løste paa Talerne.

Formiddag Kl. 11 Prediken af Past. V. Harrisville, Chicago. Eftermiddag Kl. 2, Prof. E. W. Schmidt og Red Wing Sem. Kvartette, samt engelsk Tale af Harrisville. Aftenen Kl. 7 Band Concert: Beresford Cornet Band. Kl. 8, korte Taler af flere af de besøgende Prestes og Lægmænd. God Sang hele Dagen. Mad og Forfriskninger vil være at saa kjøbt. Tanken med det hele, som sagt, er at gjøre Folk opmærksom igjen

efter de tørre Sommermaanederne (ogsaa i financel Henseende) paa vort Børnehjems Tarv og Trang.

Ved begge de to sidste Maanedsmøderne har nemlig Bestyrelsen for at betale løbende Udgifter maattet laane Penge. (Kast 1100.)

Til Menighederne rundt om, fjernt og nær, ønsker vi at sige, at kan de ikke lade sig representere paa anden Maade ved vor D s s e r f æ s t , saa lad det ske gjennem et klækkeligt D s s e r sendt til Kasjereren før den Tid. Saa holder vi da alle Fæst og D s s e r f æ s t v e n n e i Beresford den 8de Sept.

J. A. Quello.

Fra Conrad, Mont.

Aug. 4, 1911.

For at imødekomme særlig dem som er interesseret i Begivenhederne her i det fjerne, meddeles følgende Underretning.

Til alle som har sendt Understøttelse til Kirke for Golden West Menighed ved Solld, kan det siges, at Udsigterne er noksaa haabefulde. Tanken var, at det længe paatænkte Kirkehus skulle nu ha været færdigt. Men idet, at Sommerens Travelhed stod for Døren, saa blev alle enige i at udsætte med at bygge til man blev færdig med Harvesten; thi da vilde alle og enhver saa Tid til at hjælpe til med Arbeidet. Paa sidste Menigheds møde blev nemlig dette enstemmigt besluttet.

Saa har vi nogle Subskriptioner som ikke er bleven kvitteret for:

J. J. Raft, Kalipest, Mont.....	5.00
Ved Pastor Th. Hanion, Danges Mgd., Ken-	
villie, Minn.....	12.18
Anders Hanion.....	10.00
M. E. Johnson, Horace, M. D.....	10.00
E. C. Morem, Minneapolis, Minn.....	5.00
E. Thompson, Red Wing, Minn.....	5.00

Til alle, som har hjulpet dette Arbeide frem, siger vi hjertelig Tak, og minder om Jesu egne Ord: „Giver saa skal eder gives.“ Tiltrods for, at det saa noksaa modfaldende ud forrige Aar paa Grund af lidet og ingen Avling, saa er det dette Aar gode Udsigter

for nogenlunde Afsling paa disse Trakter. Maatte alle paaskjønne, at ogsaa dette er Herrens Velsignelser og ikke glemme at være taknemmelig for hans Velgjerninger.

S. A. Knutsen.

Mrs. Pastor Theo. Hanson.

Siden min sidste Kvittering for modtagne Gaver til Mrs. Pastor Theodor Hanson (Se „Budb.“ No. 22, Lørdag den 3die Juni 1911) har jeg modtaget følgende Gaver til Mrs. Hanson:

B D Herreid, Twin Valley, Minn.....	3.00
L J Stoen, Veresford, S. D.....	2.00
Mrs. C Hillestad, Lodi, Wis.....	1.00
G Sivertson, Chicago.....	2.00
J J Franze, Battle Lake, Minn.....	2.00
Ste Lien, Ardate, Wis.....	3.15
Kassebeholdning Juni 3, 1911.....	11.10
	24.25
Udbetalt: Til Mrs. Hanson for Juni.....	10.00
Til Begravelsesomkostninger.....	14.25
	24.25

Alle Gaver til Mrs. Hanson sendes her-
efter til Rev. A. D. Mortvedt, Newark, Ill.
Jeg har ogsaa modtaget fra Plattville Me-
nighed af Pastor Mortvedts Kald \$16.25,
men da disse er sendt for at faa hende ind
paa et Alderdomshjem, saa har jeg sendt dem
til Pastor Mortvedt. Lad mig tilføje, at
der trænges endnu en god Sum, før vi har
de \$300.00, som vi trænger for at faa hende
ind paa det norske Alderdomshjem i Nor-
wood Park. Med inderlig Tak til alle Gi-
vere forbliver jeg
Eders

J. N. Walstead.

Uær saa snild og betal!

Alle de, som lovet noget til Kjøb af Lot-
ter for Red Wing Seminary under Aarsmø-
det 1910, men som endnu ikke har betalt vil
være saa venlig at indsende det lovede Be-
løb til Past. L. C. Jacobson, Biroqua, Wis.
Lotterne blev kjøbt og betalt for, men der er
desværre en Del, som endnu ikke har betalt
sit lovede Beløb.

Gjør det nu med en Gang.

D. T. Borgen.

Til Prester og Menigheder.

Den sidste Halvdel af denne Maaned
maa vi sende mindst \$5000 til Kina. Den-
ne Sum har vi ikke i Kassen.

Kjære gjør en Indsamling snarest mulig
og send det til Kassereren.

De Foreninger, som har noget paa
Haand til Kinamissionen, vil jeg venligst
bede sende det de har, med en Gang, uden
at vente til de faar mere. Snar Hjælp vil
med megen Taknemmelighed imødeses.

Broderligt

A. D. Oppegard.

Fra Arbeidsmarken.

Past. S. C. Simonson har
seet sig nødt til at afslaa Kaldet til Missions-
superintendent. Menighederne vilde ikke
give Slip paa ham, og han har da paa deres
Anmodning besluttet at fortsætte Arbeidet
der han er.

En Fri menighed blev forleden
Baar organiseret ved Berley, Minn. som an-
tog Navnet „Landstads“ Menighed med
rundt 30 stemmeberettigede Medlemmer. Pa-
stor A. A. Dahl fra Ada, Minn. bejerner
den med Ord og Sakrament. Menigheden
holder nu paa at bygge sig Kirke, som de
venter at tage i Brug til Høsten.

Springer ev. Luth Church er
Navnet paa en Menighed som blev organise-
ret i Slutten af Juni sidstleden nogle Mil
nord fra Lisbon, N. Dak. Disse Folk er
tylske Lutheranere. De har af og til haft
Besøg af Past. O. J. Rasmheim fra Lisbon
og nu har de kaldt ham til at betjene sig sam-
men med sine øvrige Menigheder.

Past. A. A. Dahl med Familie,
som i Sommer har tilflyttet sit nye Arbeids-
felt i og rundt Ada, Minn. fik den 15de Juli
Besøg af Menighedsfolket der paa Stedet.
De vilde have et Møde med sine nye Prestes-
folk for at ønske dem velkommen og blive
kjennte. De bragte med til et godt Maaltid,
som de nød sammen og saa efterlod de en
Pengegave hos Prestefolkene.

Past. Carlson i Racine, Wis. vil have opmuntret Ungdomsforeningerne i Chicago Kreds til at indbyde til Ungdomsfestener paa forskellige Steder udover Høsten. Han synes det har været noget slapt i denne Sag. Man burde ikke være bange for at ofre lidt mere baade Tid og andre Omkostninger for Arbeidet blandt Ungdommen, siger han, og deri har han vist stor Ret.

Otte Søndag efter Trefoldighed blev Past. N. D. Peterson indsat i Menighederne ved Deerfield og Cambridge, Wis. af Kredsformand N. D. Mortvedt. Der var mange Folk samlede i Deerfield om Formiddagen og ligeledes i Cambridge om Eftermiddagen. Om Aftenen predikede Past. Mortvedt i Deerfield i det engelske Sprog. Dette Kalb er lidet, men meget bekvemt idet der er bare en 5 a 6 Mil mellem de to Kirker. Maa Gud saa velsigne baade Prest og Menigheder og give et velsignet Virke.

M.

Fra Eureka, Kansas, skriver: Lørdag den 29de Juli kom Medlemmerne af Otter Creek, St. Paul og Fall River Menigheder i Eureka, Kansas og Omegn og overraskede deres Prest H. H. Hanson. De kom i Middagstiden, de bragte med Madvarer og snart blev Bordene dækkede med allehaande gode Ting. Der blev læstet Preken en Poie med Solv, Guld og Kapirpenge der betød sig til over 100.00. Student Erick Espelien fra Red Wing har netop afsluttet 2 Maaneders Religionskole i Chickasha, Oklahoma og reiste Tirsdags Aften herfra til Chicago, hvor han tænker at stande nogle faa Dage.

I Danmark er man saa heldig at have et kristeligt Dagblad, mens man i Norges Hovedstad midt imellem en hel Del Aviser, som dels er ligesom ufruktelige, dels mere eller mindre ligegyldige for Kirkens Sag, kun har et „Kristeligt Ugeblad“, som dog nu udkommer to Gange om Ugen og desuden nylig er blevet noget udvidet. Det danske „Dagblads“ Redaktør, Past. Mathisen, er nylig bleven dømt til Fængsel, fordi han i sit Vidnesbyrd mod

Uædeligheden er kommen til efter Domstolens Mening at gaa noget ud over, hvad Lovens Bogstav kræver. I den Anledning skriver han i sit Blad: „Før jeg imorgen Kl. 1 gaar i Fængsel, vil jeg sende en oprigtig Tak til alle de mange, der har staaet sammen med mig i Kampen, og i disse Dage har givet saa mange Vidnesbyrd om deres trofaste Sindelag. Jeg vil bede Guds Riges Benner om nu at samle sig mere energisk end før om den store Sag—Kampen mod vort Folks Skjændsel. Kaster ikke eders Kræfter bort, hvilken har en stor Belønning, at, naar I har gjort Guds Vilje, I da kan saa Forjættelsen.“

„Denne Sag har“, siger „Vestlandsposten“, „i høi Grad sat Sindene i Bevægelse. De antikristelige Blade spotter eller jubler. Og det regner med Haansord over saavel „Kristeligt Dagblad“ som Indremissionsvirksomheden i det hele. Paa den anden Side har særlig den Omstændighed, at Past. Mathisen har maattet vandre i Fængsel, tændt en Brand inden alle Kredse, der i sit Hjerte holder paa Moral og Religiositet, en Ild, der nu giver sig Udslag paa mange Maader. I et Privatbrev fra Randers til en Stavangermand skildres gripende de Følger, der for Tiden besjæler de troende i Danmark. Foran hvert Bedehus og Forsamlingslokale uddeler gratis Traktater i Mængde. Man sammmentrækker Mathisens Fængsling med Hans Witsen Hanges for over 100 Aar siden. Og man gruer for sine Børns Fremtid. Forfølgelsen mod Past. Mathisen vil kanske i en endda højere Grad end den tidligere Rettsforfølgning mod Preken Eide tjene til at vække det danske Kristensfolk og samle det til endda ihærdigere Kamp mod Uædeligheden og den gudløse Literatur.“

„Evangel.“

Besjættelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 12de September førstkommande.

Den theologiske Afdeling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afde-

ling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Anfølgningen maa ledsages af en kort Oversigt over bedkommentes Livsførelse, en Medbegjærelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attestater fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordrer nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber. Theologiske Studenter, som tilhører Højskole Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitorij frit, men maa betale for Uds og Varme. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 1ste September først.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attestater fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger fordrer: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmands Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Gebyrter.

Undervisningen betales i Forud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Værelse, Uds og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltværelser betales med 85c pr. Uge.

Saa længe der er Rum i Skolens Dormitorier maa Studenterne bo ved Skolen. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse af Fakultetet.

Indemnity Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Væggingerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var, naar man ihjttet ind.

I Skolens Boardingklub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til undertegnede, ved Wing Seminary, ved Wing, Minn.

G. W. B. Schmidt, Vestyhrer.

Jewell Lutheran College.

Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa, begynder, om Gud vil, sit 19de Skoleaar den 5te Sept. 1911. Skolen byder Undervisning i følgende Afdelinger: En forberedende Afdeling for saadanne, som ikke har gennemgaaet Commonskolen, en Akademisk, en Normal, en Handelsafdeling og en Musikafdeling.

Disse forskellige Afdelinger indbefatter Undervisning i Norsk og Religion. Der lægges særlig Vægt paa Undervisningen i Kristendommens Kundskaber.

Hele Skoleaaret varer i 9 Maanedes og deles i 3 Terminer: En Høsttermin, en Vintertermin og en Vaartermin.

Tuition for det hele Skoleaar er \$35.00, undertagen i Musikafdelingen hvorom se Skolens Katalog, som tilsendes enhver frit.

C. J. Castvold, Vestyhrer.
Jewell, Iowa.

Kinamissionens Høstmøde.

De som ønsker at faa Kinamissionens Høstmøde vil være snild at underrette mig derom saa snart som mulig, og angive Tiden for Mødet. A. D. Oppegård.

Om Gud vil, afholder S. Dak. Kreds sit Aarsmøde i Roseni Menighed, Wast. S. L. Jacobsons Kald fra 5—7 Sept. Samtaleemnet bliver 1 Joh. 3, 1—2. Tilreisende mødes med Skjds i Beresford, S. D. Dagen før Mødet. D. D. Bergh.

Syd Dak. Fællessforening holder Møde i Bethania Menighed, Wast. Brodlands Kald den 31te Aug. til 2den Sept. Samtaleemne: Joh. 17, 3. I Salems Menighed samme Kald fra 21de til 23de Sept. Samtaleemne: Jak. 1, 21—27.

J. J. Dalland.
L. A. Badheim.

I Trefoldigheds Menighed ved Thompson, Iowa, J. D. Arvitzs Kald holdes et 3 Dages Samtaleemne af den nordlige Iowa Indremissionsforening 27—29 Aug. første kommende, om Gud vil. Samtaleemnet er Luk. 13, 22—30. Tanken er at Wast. John Hansen fra Adrian, Minn. vil indlede. Skjds vil møde de tilreisende Dagen før Mødet i Buffalo Center, Forest City og Thompson. Kom mange og kom med Bon om Herrens Velsignelse.

B. B. Olsen.
A. Scham.

Kvitteringer

Indkommet til Mrs. Theo. Hanson: Fra Blatville
Mgd., Blatville, N. D. 16 25
Disse Penge var sendt til Pastor Walleab, Krediens
Kasserer, men er nu siden den Sag blev lagt paa mig
sendt tilbage til mig igjen. Til Dato er indkommet... 110.80
Newart, N. D., Aug. 1, 1911.

A. E. Mortvedt.

Indremissionen: A D Haller, Kenyon, Minn. 5.00
Bed Pastor A Haugland, Clark, S. D., fra Mrs. K Hel-
land 2.00
Bed Mrs. D B Engen fra Dydahls Mgd.s Kvf., Bolin,
S. D., Pastor Nervihs Kald... 20.00
Bed B B Hjerstad fra Søndre Jumbro Mgd., Kasion,
Minn., Pastor Dordahls Kald 17.91
Bed Pastor Edw. Duea fra Koal Koalson, Sivea City, Ia. 5.00
Bed Pastor S S Westby fra A Christopherson, Edinburg,
N. Dak. 15.00
Bed Pastor S S Jacobson fra den østre Kvf. af Roseni
Mgd., Union Co., S. D. 20.00
Bed Mrs. S S Jorbet fra Dydahl Kvf., Sacred Heart,
Minn. 15.00
Bed Pastor M J Weisbach fra Arendahl Mgd., Will-
more Co., Minn. 27.68
Bed Mrs. E Thompson fra Blom Prairie Mgd.s Kvf.,
Toronto, S. D. 21.75
Bed Pastor D T Borgen Konf. offer fra Beaver Creek
Mgd., Taylor, Wis. 22.30
Bed Mrs. Ole Eggen fra McGregor Mgd.s Kvf., Iowa... 5.00
Bed J H Veer fra St. Peter Kvf., Clay Co., S. D., Past.
S S Jacobsons Kald 20.00
Bed B B Hanson, Randall, Ia., fra Elms Mgd., Pastor
Paulsruds Kald 42.00
Bed Pastor J H Lerohl fra Josie Minge, Dalton, Minn. 5.00
J J Franze, Battle Lake, Minn. 5.00
Bed Mrs. H H Hjerstad fra Normania Kvf. af Bethle-
hems Mgd., Pastor T J Dypedahls Kald 13.00
Bed Past. A Hjortaa's Offer optaget ved Samtalemødet i
Barde Mgd., Alta, Can. 31.35
Bed John Møge fra Mr. & Mrs. Matt Olson, Ida, Minn. 5.00
Bed Mrs. T T Staerkdal fra Norvay Mgd., Eagle Grove,
Ia., Pastor Svandeb's Kald 21.35
Bed Pastor L Langehaug halvt Konf. offer fra Trøndenes
Mgd., Sharon, N. D. 10.35, halvt Konf. offer fra Nor-
vay Mgd., Nelson Co., N. D. 10.35 21.70
Bed J Refnæs fra Boet efter afdøde J J Westby, Brice-
ton, Minn. 29.75
Bed B Hanson fra Immanuel's Mgd., Milwaukee, Wis. 4.13
Bed Pastor M J Weisbach fra Ole B Vohum af Aren-
dahl Mgd., Willmore Co., Minn. 1.00
Bed B C Hanson fra West Prairie Kvf. af Trondhjems
Mgd., Bolin, S. Dak., Pastor Nervihs Kald 30.00
Bed Berley Gnsberg fra Dorcas Pigei., Toronto, S. D.,
Pastor J M Wiks Kald 15.00
Bed Pastor B D Wee fra Mrs. Elise Kjellvig, Hurley,
Iowa 100.00
Bed Mrs. D H B Haugen fra Hauges Kvf., Canoe, Ia. 20.00
Bed Pastor B J Berg Konf. offer fra Strander Mgd.,
Strander, Minn. 25.00
Bed T B Olson fra Bethel Mgd., Story City, Ia., Pastor
Paulsruds Kald 23.4
L B Haugen, Taylor, N. D. 5.00
Bed Pastor D J Resheim fra Mrs. Karen Nelson, Fuller-
ton, N. D. 1.00
Fra L. Hallock, Minn. 1.00

For kvitteret for

609.37

511.21

1120.58

C. E. Elstad.

Referatet er færdigt.

Beretningen over Forhandlingerne af
Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er nu
færdigt. Foruden de almindelige Indberet-
ninger indeholder Referatet et af Pastor
T. J. Dypedahls under Mødet givet Fore-
drag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-
rapporter. Referatet er paa 250 Sider og
sendes portofrit for 25c. Til Prestere og an-
dre, der vil hjælpe os til at faa Referatet
fulgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents.
Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til
Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Forandret Adresse.

Rev. A. L. Stueland,
May, N. Dak.

Rev. Martin Norstad,
2295 Duane Ave., St. Paul, Minn.

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salme-
bog, udarbejdet af Fælleskomiteen fra Den Fore-
nede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode.
Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive
Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt,
at Arbejdet med Musikudgaven krævede afstillet
Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet
Drlag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave
foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Si-
der og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nem-
lig i presstet Skirtingsbind med Stindrug og sæl-
ges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til
HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig
Musik, arrangeret af Kristian Nelson. Bogen
har 243 Sange og er særdeles stillet for Søn-
dagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder,
Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. O. Juul
med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn
eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa
kjøb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Margrethe. Anna Helsing. Billebe fra Bæl-
testfesttiden i Jemtlaarene. Skirtingsbind 75c.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. 3 Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. 3 Bortier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Landtads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

R o m m e f o r m a t.

- 3 almindeligt Skindbind med de 3 Tefstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt
sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalk samt
sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
3 Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
3 Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind....1.75
3 Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

B a r e S a l m e r n e.

- No. 5. 3 almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. 3 almindeligt Skindbind med for-
gyldt Kors og Kalk 60c
No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind....1.25
No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Forsiringer 1.40
Oxford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med ombroede Kanter og
Guldsnit og Futral.....2.50
D. Indb. i sort presset Kalveskind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og ophroede Blomster.....2.25
F. Indb. i blaat flexible presset Kalve-
skind med Guldsnit og Futral...1.80
G. Indb. i sort flexible presset Kalve-
skind med Guldsnit og Futral....1.80

3 t e f s t r æ k k e r.

- No. 1 3 sterkt presset Skindb. med Futral 1.40
No. 2 " " " ued Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Kalk og Guldsnit og Futral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag2.25
No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag3.25

Alle 3 Tefstrækker særskilt, Skirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauge's Synodes Boghandel vil bli
ve tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til føl-
gende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauge's Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn

„Andelige Sange for Vægfolk“, forfattet og
efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112
Sange. (Pastor Frohaugh's sidste Arbejde.) Pris
30c. Hauge's Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J.
Skarpsnes. 30 Sider. Hestet 10c.

Bedeerindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorens, Synodestas-
sen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og
Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bed-
ningemissioner sendes til Rev. C. E. Hol-
ter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. S. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauge's nordlevangelistiske lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forfærdelsesvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn.

Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. En Del af en Afhandling om
hvem er værdige Næbvergjefter; 2. Fra Norge; 3.
Stol paa Gud; 4. Næbverge i Alberta, Canada;
5. Familiens forte Naar; 6. Gud er trofast; 7.
Han tog ham i Enrum fra Folket; 8. Lad os faa
Die paa bort nordre Folk; 9. Kinamissionen; 10.
Alle om Gud; 11. Næbverge; 12. Næbverge
Børnehjemmet; 13. Fra Conrad, Mont.; 14. Næb-
verge. Theo. Hanson; 15. Fra Arbejdsmarken; 16.
Næbverge; 17. Næbverge.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 15

Torsdag den 2den September 1911

{ 43de Aarg.

„Cal, Herre, din Tjener hører.“
(Funcke.)

O, hvor ofte siger vi ikke: „Din Tjener hører“, og dog er det saa sjelden sandt. Vi er saa ofte d ø v e ligeoverfor Gud!—Her taler jeg ikke om dem, der endnu aldrig ret levende har følt Trangen til de evige Fornødenheder, som endnu aldrig har erfaret, hvad Bod og Omvendelse er. Nei, nu taler jeg om Mennesker, som kjender alt dette af personlig Erfaring, som ogsaa er bibelstroende og „ortodoks“, som hverken kan eller vil leve uden Omgang med Gud, uden Bøn og Guds Ord. Og dog, hvor let bringer ikke vor egen Naagtsomhed og Verdens Indflydelse os til atter at falde tilbage til den gamle aandelige D ø v h e d, som derpaa efterfølges af S t u m h e d. Det er paa ingen Maade saa, at vi ikke mere brøder os om de guddommelige Ting eller at vi fører et verdsligt Sprog! O, nei, vi fortsætter vore fromme Øvelser i Kanaans Sprog. Vi taler meget om kirkelige og gudelige Ting, men vort Liv og vor Kjærlighed mangler Glød. Vi træder frem for Gud, men af, han er et Begreb, et Dogme for os, en god Tilflugt at have, naar alt andet brister, men ikke den Fader, fra hvis Hjerte Kjærlighed og Glæde strømmer os imøde.—Vi holder vor Andagt og læser Guds Ord, men paa hvilken Maade? Egentlig er det kun en pligtmæssig Bibellæsning. Vi er maaske dobbelt flittige i at arbejde for Gud, men vi mangler den indre Bortkæmpelse mod de „vantro“ og i at fordømme dem, som

tror halvt“. Alt—kun for at skjule vor egen indre Tomhed. Netop det fromme Anstrøg, som vort Liv har faaet, er saa farligt, det er Fjendens Tjener, der skjuler vor Nøgenhed. I Virkeligheden staar det daarligt til med vort religiøse Liv. Der kommer intet fra Gud til os. Verden støier inden i os, derfor er vi døve for Gud. Han tier ikke; men det er os, som ikke hører.

O, hvor det holder haardt selv i G u d s H u s, selv bag Vokammerets lukkede Dør,—o, hvor det holder haardt, før vor Sjel virkelig s t a a r s t i l l e o g b l i v e r s t i l l e i G u d! Men det er jo skrækkeligt, siger du,—det er jo skrækkeligt, at denne Sjel, hvis eneste Livskilde, Udspring, Salighed og Maalet er i Gud, at den dog har saa vanskeligt for at blive stille i Gud. Ja, det er skrækkeligt og viler, tidligere end grove Laster og Forbrudelser, hvor ruineret vort Væsen er. Det er skrækkeligt, men det er saa. Naar du holder et Kompass med s k j æ l v e n d e Hænder, saa vedbliver Magnetnaalen at stikke. Den faar ikke den faste Retning mod nord, uagtet den hele Tiden stræber did. De tusend Gange begynder vort Hjerte at bede: „Vigesom en Hjort skriger efter Vandstrømme, saaledes skriger min Sjel til dig, o G u d!“—men hvor længe varer det ikke ofte, inden dette Suk kommer fra vor egen Barin, før hele vor Sjel hviler der!

Men umuligt er det ikke. Da den store Saligmand, som har været en stor Gud, taler om de, som har hørt hans Sange: „Sving dig op

til Gud, du bedrøvede Sjel!" Det var et Straffearbejde, og vi forstaaer godt at den faldt Barnet tung. Thi ude sang Fuglene, Baarsolen, kysede de Millioner Blomster, og Børnene dansede i Ring paa den grønne Eng. Den lille Gut forstod kun altfor vel, hvad en „bedrøvet Sjel" var. Men han vidste dog ikke, hvorledes den skulde kunne svinge sig op til Gud. „Da", fortæller han, „bad jeg enfoldig den store Gud i Himmelen, at han vilde vise mig, hvad det var at svinge sig op til ham. Og se, pludselig havde jeg svunget mig op og nød en uudsigelig Genrykkelse, som jeg ikke kan glemme."

Den, som holder denne Barnehistorie for Barnagtighed, han maa jo have Vov der-til. Jeg synes, der slumrer en dyb Visdom deri. Og, naar vor Sjel først er ganske gjen-nemtrængt af Ønsket om at svinge sig op til Gud, saa vil Bingerne ikke lade vente længe paa sig.

Derfor skulde egentlig al vor Bøn begynde med Bøn om Bøn, om Bønnens Vind.

Har vi først faaet den, saa vil ogsaa den himmelske Ven vise sig for os. Han vil p e r s o n l i g a a b e n b a r e sig for vor Sjel. Vistnok ikke saaledes, som han aabenbarede sig for Jesus, Faderens enbaarne Søn. Han hævede sine Dine mod Himmelen, og straks var han der. Han trængte umiddelbart ind i det guddommelige Faderhjerter Dyb, og Betsignelse udgjød sig i hans Hjerter. Saaledes er det ikke med os. Ikke engang som det var med den lille Detinger og med alle Børn. Deres Hjerter er endnu enfoldigt og rent. Den indre Himmel er endnu ikke saa overskynet. „Himmeriges Rige er deres." Alle vi voksne kommer i Pjalter som f o r t a b t e Børn. Vi kommer med urent Hjerter, med blødende Samvittighed. Vi har ofte ikke Mod til at sige: „Fader". Møvi-sommelig fremstammer vi: „Jeg er ikke værd at kaldes din Søn." Bange spørger vi: „Tør jeg komme igjen med den gamle Skyld"? Og at, vi vilde heller ikke finde noget Svar paa vort bange Spørgsmaal, dersom ikke den hellige i Himmelen, vor ældre Broder, lagde sin Haand paa vor Skulder og hviskede til

os: „Vov det paa mit Ord, vov det i mit Navn!"—Og vi vover det, og vi finder den evige Kierligheds Hjerter. Gud aabenbarer sig for os. Men fordi vi er som vi er, er en Aabenbaring ikke straks af en t r ø s t e l i g og s a l i g g j ø r e n d e Natur. I Rege-len maa vi først til Doms. Da lyder det al-vorligt og høitideligt (Som i Luk. 7, 40).

„Tag mig iland."

En from Prest havde en uldbygd Søn, som forlod sit Hjem og seilede til et fremmed Land. Hans bedrøvede Forældre kunde blot bede for ham og sende ham gode Raad. Skibet, som havde Guttens ombord, naaede en langt bortliggende Havn og ventede paa en ny Ladning. Medens Skibsfolkene gik iland, bragte de tilbage en liden indfødt Gut, som kunde spille en underlig Slags Musik.

Han underholdt dem en Stund, men tilsidst sagde han: „Nu maa I tage mig iland."

Skibsfolkene svarede, at de ikke kunde give ham Vov til at gaa saa snart.

„O viselig, jeg kan ikke vente længer," svarede den lille Gut, „og jeg vil sige eder hvorfor. En from kristen Missionær er kommen i Nærheden af Byen, hvor jeg bor. Af ham har jeg lært alt, hvad jeg ved om Jesus Kristus. Dette er omtrent Tiden, naar han møder os under et Træ for at fortælle os mere. Jeg vil gaa og høre ham."

Skibsfolkene bevegedes til at give efter for Guttens Bønner, og de roede ham iland.

Prestens tankeløse Søn blev truffen ligesom af et Slag ved Ordene af den lille hedske Gut. Han sølte sig fordømt ved dem.

„Her er jeg," sagde han ved sig selv, „Sønnen til en Prest i England. Jeg ved langt mere om Jesus, end den stakkels lille Gut, og dog brøder jeg mig langt mindre om ham! Denne lille Fyr lytter nu alvorlig til Livsens Ord, medens jeg ikke brøder mig noget dervin".

I stor Vængstelse gik han den Nat til sin Hængesøie. Hans Fars Undervisning og Formaninger randt ham der i Tanker og minde ham om, hvorledes han kunde finde den Krelse, som han saa saare tiltængte. Han tænkte paa sin gamle Fader. Stor og al-den i hans engelske Hjem, da denne glædeli-ge Tiden naaede hans Forældre.

Den store Kongestad.

(Slutning.)

II.

Hvad der her ogsaa ofte ellers er hylt om Jerusalem samt tillige om det Folk, hvis Forhaabninger er knyttet til dette Land, har ofte rørt ved samme Strænge i vor Følelse og fremkaldt Drømme. Men af langt større Værd og Interesse er denne Stad som Forbillede paa Guds Rige og Herrens Menighed saavel i det gamle som i det nye Testamente. Vi vil i følgende anføre nogle Eksempler herpaa.

Men først vil vi nævne den Betydning Byen havde for Landet i politisk Henseende. Som sterkt befæstet og Sæde for Kongemagten, der fornemlig under David havde hævet Land og Folk til den Selvstændighed, det indtog overfor sine Omgivelser, var Jerusalem Landets Hovedstad og stærkeste Punkt, og i hvilken man derfor saa en vis Betrængelse mod andre Vold og Fienders Overfald. Under Følelsen heraf bodde Israелiten trug enhver under sit Vintræ og Figentræ. Men endnu mere levende blev denne Følelse i Bevidstheden om, at man som Abrahams Afkom var Guds udvalgte Folk, hvilket gav sig Udtryk i den fælles Gudstjeneste, hvis Hovedsæde Byen var. At Herren bodde blandt sit Folk, derpaa var Gudstjenesten, og hvad dermed stod i Forbindelse, det andre Bevis, og Troen herpaa blev i høi Grad styrket ved Dværgerne til Høitidsfesterne. Den Betydning som Israелiten tillagde Jerusalem i politisk Henseende skuldes saaledes den Omstændighed, at Herren den almægtige havde taget Bolig der. Dette saa man ligesom legemliggjort i de Bjerge, som omgav Staden. Deraf Udtryk som disse: „Trint omkring Jerusalem er der Bjerge, og Herren er trint omkring sit Folk fra nu og til evig Tid“, Sal. 125, 2. I denne naturlige Beskættelse, som disse Bjerge udøvede, saa den troende Israelit Forjættelsen om Herrens trofaste Omfarg og Varetægt mod de omkringboende Hedningefolks Overfald, stadfæstet for sine Dine. Derfor heber det i Sal. 121. Jeg opløfter mine Dine til Bjergene, hvorfra min Hjælp kommer:

Indenfor disse Volde, hvor Herren tronede paa sit „hellige Bjer“ i Almagt og Kjerlighed, did den saa, og derfra ventede Israел Hjælp i Farens og Nødens Stund, og sikkert var det, at saalænge Konge og Folk trodde og saa hen til Herren, saalænge var Fiendens Angreb forgjæves og deres Anfald kun et asmeægtigt Eksperiment.

Med alt dette for Die forstaar vi hvilken Betydning denne Stad havde i en Israelits Dine. Intet Sted, ingen Blet vakte saadanne Forhaabninger som Jerusalem. Og disse Salmer, hvor den hellige Sanger har givet Udtryk for Israels Tro, Længsel og Haab paa den levende Gud, hvilken Rilde til Trøst og Opmuntring for Guds Folk har de ikke været til alle Tider. Thi Gud er ikke alene Jøders Gud; han er ogsaa Hedningers (Rom. 3, 29). Thi vi af Hedningerne, som tror, er ikke længer fremmede og Gjester, men de helliges Medborgere og Guds Husfolk, opbyggede paa Apostlernes og Profeternes Grundvold, i hvilken Kristus Jesus er Hovedhjørnesten. Vi, som før var langt borte, er nu komne nær til i Kristus Jesus. (Ef. 2). Ogsaa vi har Forjættelse om Herrens mægtige Trofasthed og Kjerlighed. „Bjerger skulle vige og Høiene bevæges, men min Vistfandthed skal ikke vige fra dig og min Fredspagt skal ikke røkke, siger Herren, din forbarmer“. (Ef. 53, 10).

Som Forbillede paa Guds Folk beskæler „Jerusalem“ ofte med „Zion“, det sidste Udtryk, meget hyppigt og Jerusalem betragtet fra denne Side er saare interessant og opbyggeligt:

„Trøster, trøster, mit Folk! skal eders Gud sige; taler kjerlig til Jerusalem!“ osv. Ef. 40, 1—2, 9 og atter: „Fryd dig saare Zions Datter, raab med Glæde Jerusalems Datter“. Sak. 9, 9 med en Mængde andre Steder. Men lignende kan ogsaa anføres fra det nye Testamente; „Men det Jerusalem heroventil er den frie Kvinde, som er vores alles Moder“ (Gal. 4, 26). Ligejaa: „Den, som seirer, vil gjøre til en Vilde i min Gudstempel, og han skal ikke ydermere gaa ud derfra; og jeg vil skrive min Guds Navn paa ham, og min Guds det nye Jerusalems

Navn". Og videre: „Seg saa, og se! Sammet stod paa Zions Bjerg og med det hundrede og fire og tyve tusinde, som havde det Faders Navn skrevet i sine Bander." Og endelig: „Og jeg saa den hellige Stad det nye Jerusalem at stige ned fra Himmelen fra Gud, beredt som en Brud, der er smykket for sin Brudgom. Og: „Han førte mig i Anden hen paa et stort høit Bjerg og viste mig den store Stad, det hellige Jerusalem, som steg ned af Himmelen fra Gud". Ab. 3, 12, 14, 1, 21, 2, 10.

Som Herren havde knyttet sin Herlighed og naade til Templet i Jerusalem og taget Bolig der, saaledes bor han til alle Tider blandt sit Folk, idet han ved sin And har taget Bolig i deres Hjerter. „Vide I ikke, at I er Guds Tempel og Guds And bor i eder." 1 Kor. 3, 16. Samlingen af alle levende Guds Børn paa Jorden uanset nationalitet og Konfessioner udgjør saaledes „den Guds Stad", „det hellige Jerusalem" trods de mange Merker af Synd, som de endnu maa bære, jaalænge de færdes i Udlændigheden; det er den frie Kvindes Børn", hvis Vilkaar for Lykke og Salighed baade her og hijsket alene er Kristus Jesus og ham forstaaet, i Modsatning til „Tjenestekvindens Børn", der ved Siden af Kristus som Saligheds Grund ogsaa maa have „et godt Hjerte".

Blandt de Steder i Bibelen som omhandler dette Emne vil jeg nævne—som jeg tror—et Hovedsted Ebr. 12, 22—24: „Men I er komne til Zions Bjerg og til den levende Guds Stad, og til det himmelske Jerusalem og til Engelenes mange tusinde; til de førstefødtes Forsamling og Menighed, som er opskrevne i Himmelen og til Gud, alles Dommer og til de fuldkommende retfærdiges Aander og til den nye Paktsmidler, Jesus og til Vesttænkelsens Bld, som tater bedre end Abels.

Vi vil se lidt nærmere paa dette. Zions Bjerg er her overført paa Herren Menighed i den nye Pakt og indbefatter alle le-

vende Guds Børn af alle Folk, Slegter og Tungemaal til Dagens Ende. Dette er „den levende Guds Stad", det himmelske „Jerusalem", de førstefødtes Forsamling, hvis Navne er skrevne i Himmelen. Det er denne Stad, Jesu Kristi gjensfødte Menighed, om hvilken Esaias siger, at ingen Indbygger skal sige: Jeg er syg; thi Folket, som bor der, har faaet sin Misgjerning forladt. I denne Stad, inden Jesu sande Barneflokt, er der intet saart og blødende Hjerte; thi Vissheden om Syndernes Forladelse har lægt alle Sjæles Smerter og Sygdomme. Lovens Dom og Djevelens Anklage falder her magtesløse til Jorden.

Meget opbyggeligt kunde her være at sige, men i denne Forbindelse faar dette være nok.

Til denne Guds Stad hører ikke bare de hellige paa Jorden, men ogsaa de himmelske hellige, de fuldkommende retfærdiges Aander, efter som alle troendes Maal er en Gang at sees hos Gud i det himmelske Zion. Det er ifølge sit Slegtsskab et og det samme Folk en stor Familie, kun med den Forskjel, at en Del er allerede komne hjem, og de andre er endnu paa Jærden i Udlændigheden. Na, hvor vort Hjerte skulde smulne af Fryd, om vi blot helt og fuldt trodde hvilken Adel vi tilhører og hvilken Arv vi har ivente.

Som fødte af Guds And til et levende Haab er vi dog trods alt „en Guds Bolig i Anden." Herren bor ikke bare blandt sit Folk, men i sit Folk, hvor vi, som tror er et med ham. „I i mig og jeg i eder", siger Jesus. Dette maa vel være den væsentligste Grund til, at de troende kaldes Guds Stad, ligesom det ogsaa er vilkaaret for dens Fasthed og Uindtagelighed. Thi der staar skrevet: „Helvedes Porte skal ikke faa Overhaand over den". (Math. 16, 18).

At den ogsaa kaldes „det himmelske Jerusalem" maa vel nærmest være begrundet i Guds Børns himmelske Natur som nye Skabninger i Kristus Jesus, fødte ved Evangeliets Ord, og dels deri, at Himmelen som følge deraf er deres Livsmaal. Thi naar de overflyttes fra Jorden, er Him-

melen deres sikre Lod, der er intet andet Sted tilgjængeligt for dem. Det var dem beredt før Verdens Grundvold blev lagt. „Naar Hytten falder saa faar vi Kronen.“

Udtrykket, „de førstefødtes Forsamling og Menighed“ siger vel til Guds Børns himmelske Arveret. Det var jo den førstefødtes Ret i den gamle Pagt at være Familiens Hoved og Herre og som saadan den nærmeste Værer af Forfættelsen om Messias og dens Betsignelse, han skulde bringe alle Folk. Denne Arv kunde blot opnaaes ved Fødsel og er et Forbillede paa den himmelske Herlighed, som kun de, der er fødte af Gud, kan komme i Besiddelse af. Derfor kaldes her Guds Folk en Forsamling af førstefødte, fødte af Gud, til den himmelske Arv. Verdens Børn, der i Lighed med Esau sælger sin Førstefødselæret for verdslig Nøddelse, blir forstødt.

At Guds Børns Navne er skrevne i Himmelen nævnes vel helst af praktiske Hensyn. Hvor ofte gaar ikke Guds Børn under den Følelse, at det er glemt af Gud eller i det mindste, at han meget lidet føler for os ligejom skrevet staa; „Men Zion sagde: Herren har forladt mig! Es. 49, 14. Men at vore Navne er skrevne i Himmelen, vidner ganske det modsatte. Det er Udtryk for den største Fuld og Arvaagenhed, hvormed Herren tager sig af sine. I Livets Bog er alles Navne tegnede. Herren har ingen glemt af sine, langt mindre forladt dem. „Kan og en Kvinde glemme sit diende Barn, at hun ikke forbarmer over sit Livs Søn, saa vil jeg dog ikke glemme dig. Se jeg tegnede dig paa begge mine Hænder“ B. 15 og 16.

Derfor, kjære Guds Barn, naar du ontaages af Mørke og Tvil, saa husk endelig paa, at du er tegnet i din Frelser's Hænder; der bær han Merkerne af Naglerne for din Skyld. Han kan ikke glemme dig. Han kunde glemme sig selv, men aldrig dig. Saa længe du færdes i Jammerdalen, skal han vogte dig og bære dig trods alt, hvad du „føler“ og „synes“ af Tvil, Wantro og Synd, som truer med at slugt dig, indtil han tager dig hjem, og du tælles blandt den helaggjorte Skare, som synger Sammens Bids foran Tronen.

Naar Englernes mange tusind ogsaa nævnes i denne Forbindelse, da er det vel helst af Hensyn til den Tjenerstilling, de indtager overfor Guds Folk her paa Jorden.

De er alle tjenende Aander, udsendte til at tjene dem, som skal arve Salighed, siger Skriften (Ebr. 1, 14). Men de nævnes vel ogsaa her af Hensyn til den personlige Interesse de har, for Kristi Riges Vækst og Fremgang og Synderes Frelse. Thi der er Glæde blandt Guds Engle, naar en Synder omvender sig, siger Herren. Og naar en troende Sjæl forlader denne Verden, staa Englene færdige til at bære den hjem til Guds Paradis. Hvad dog en Sjæl maa være værdt i Guds Dine, naar en saa høi Betjening skal staa til dens Naadighed. Jo i saadant Selskab er vi komne og i saadanne Kredse er vi førte ind, siger Forfatteren, vi som tror, og til saadan Herlighed er vi kaldte. Men her eier vi alt dette tilkommende gode kun i Troen og i Haabet, men hijsket skal vi nyde det i salig Beskuelse paa den nye Jord, hvor Guds Paulun skal være blandt Menneffene. Da har „Guds Stad“ naad sin Fuldendelse i den Stikkelse, som den omtales i Ab. 21 med de 12 Porte og Gader af Guld osv. med evig og uforanderlig Eksistens. Medens mange af de Byer som engang var verdensberømt nu ikke er stort mere end en Saga blot, saa skal Glemselens Bølge aldrig lukke sig over Jerusalem.

Saa meget som der endnu kunde være at sige af opbyggelig Art i dette Emne, saa faar vi alligevel stanse her. Formaalet med disse Linjer var væsentlig kun at pege paa Forbindelsen og Sammenhængen mellem Jerusalems jordiske og himmelske Stikkelse. Der er en naturlig Forbindelse mellem det jordiske Guds Rige og det himmelske. Maa Herren hjælpe os til at blive mer fortrolige med hans Ord, og dette skal styrke og vedrøge vor Sjæl.

Og nu kun dette tilslut.

Vi tror at det jordiske Jerusalem endnu vil komme til at spille en meget vigtig Rolle paa Jorden, ja om muligt som aldrig før. Thi Herrens Løfte til sit Folk Jøderne om at

„Levningen skal frelles“ (Rom. 11) staar efter de flestes Mening i Forbindelse med en almindelig Indvandring af Føderne til sine Fædres Land med det gamle Jerusalem som Midtpunkt. Og naar dette Folk har erkjendt Jesus af Nazaret som Messias, da vil Jerusalem forhaabentlig blive Udgangspunkt for Fødernes Verdensmission.

B. N.

Paa Skrefsrud Kristi Himmelfartsdag Museets Indvielse. (Efter „Santalen“.)

Kristi Himmelfartsdag havde Santhalmis-
missionens Benner paa Lillehammer indbudt til et Stevne i Anledning af at „Skrefsrud-
museet var færdig. Bodding har skaffet til
vejs en hel Del interessante Ting derude fra.
Disse var nu bragt paa Plads og ordnet i
den lille Stue, som er reist i dette Tiemed
paa Skrefsrud.

Fra alle Kanter paa Opplandene var Folk
mødt frem. Vi afgiver efter „Lilleham-
mer Tilskuer“ en Beretning om Stevnet:

Skrefsrudmuseets Indvielse foregik
igaar. Der var i den Anledning sammen-
kaldt et Santhalmismissionsstevne her i Byen.
Stevnet begyndte Onsdag med Opbyggelse
paa Bedehuset.

Igaar talte Sekretæren for Santhalmis-
sionen, Pastor Holsvik, i Lillehammer Kirke,
og efter endt Prediken redegjorde han med
nogen faa Ord for Santhalmismissionens Stil-
ling. Der var, udtalte han, en Tid, da det
saa ud, som om Interessen for denne Mis-
sion holdt paa at slappes. Der var faa, som
følte Kald til at drage ud til Santhalerne.
Imidlertid var det nu mangt, som tydede
paa, at Interessen var i Vækst igjen. Der
hadde saaledes i disse Dage meldt sig en Teo-
log og en Lærerinde, som var villige til at
reise didned. Men der var ogsaa flere end
de to, som havde utret Tanker om at reise, og
paa flere Hold sporedes der nu en glædelig
Fremgang i Forstaelsen af Missionens store
Betydning.

Museets Indvielsesfest skulde begynde

Klokken halv fem, men allerede en Times
Tid isorveien begyndte Folk at indfinde sig.
Veiret var godt. Oppe paa Høiden blæste
en hvijs Vind og Himlen var overkastet, men
Regnet holdt sig glædeligvis borte. Imid-
lertid begyndte der at komme flere og flere
Folk op til Museet. Senad de forskjellige
Stier, som førte didop, blev Folkemængden
tættere og tættere, og ved 5 Tiden var der
samlet henved 500 Mennesker deroppe om-
kring Museet.

Museet var smukt dekoreret. Væggene
var udvendig pyntet med smaa norske Flag,
og ved Hjørnene vaiede norske, danske, en-
gelske og amerikanske Flag—et Billede paa
at Skrefsrud havde formaaet at samle alle
disse fire Nationer om sig ved sit Arbejde.

Der var til Stodighed fuldt af besøgen-
de i Museet og Forundringen var meget stor
over alle de snurrelige Ting Museet havde at
fremlægge. Hver Ting blev besøgt og beskuet
og der hørtes mange haabløse Gysninger
over, hvad de forskjellige Gjenstande kunde
være brugt til.—Gjenstandenes Navne er jo
som bekendt nedtegnet paa Santhalsproget.

Folk kom og gik, og blandt dem, som
kom, var ogsaa Tandlæge Sandvig. Vi
fapret ham i Presiens Navn og spurgte,
hvad han syntes om Museet.

—Der er mange morsomme og interes-
sante Gjenstande.

—Ja, ikke sandt?

—Jo, læg Mærke til Kammenene f. Eks.
Har De lagte Mærke til dem?

—Ja!

—De ligner paafaldende de Kamme, som
er fundet i gamle Udgravninger herhjemme.
—Jo, der er mange interessante Ting i Mu-
seet, og det er en smuk Tanke, som her er rea-
liseret.

Paa en Plads bortenfor Museet var Ta-
lerstolen reist. Paa denne Plads var der
tæt af Mennesker, som ventet paa, at Indvi-
elseshøitideligheden skulde begynde. Lille-
hammer Musikforening underholdt Forsam-
lingen med et Par Numre, indtil Sogneprest
Wohn ved 5 Tiden besteg Talerstolen og vøn-
skede de fremmødte velkommen.

Derpaa holdt Pastor Holsvik Indviel-

fæstalen. Han begyndte med at minde Forsamlingen om Moses, som ved en Brøde blev drevet bort fra sit Folk og ud i Ensomheden. Der var ingen, som mindet Taleren sterkere om Skrefsrud end Moses. Begge blev de ved et Feilgreb drevet bort fra sit Folk og ud i Ensomhed. Og for begge pændte dette Feilgreb sig til det bedste. Ogsaa den Lighed der var mellem disse to, at de kom til at staa i Spidsen for et undertrykket Folk og føre dem frem til bedre Aar.

Det er ikke for meget sagt, at Skrefsrud har været en af vort Folks største Mænd. Han var af de bedst udrustede baade paa Sjælens og Legemet's Vegne. Han var et Vidnesbyrd om vort kraftige Folkeskab i Midten af forrige Aarhundrede og han var Hovedingen fremfor nogen anden. Derfor kan vi glædes her, fordi denne Bygd har fostret sig en sliq Søn, og vi kan glædes over hele Landet, fordi han har gjort et Størverk som kan ske ingen anden. Vi kan glæde os og være taknemmelige. Taknemmeligheden har her givet sig Udtryk i dette Hus, som er reist til hans Minde.

Vi behøver bare at se paa de Gjenstande dette Hus indeholder, og vi vil faa et Billede af det Folks Liv, blandt hvilke Skrefsrud har levet. Vi vil da faa et Begreb om det lave Trin disse Folk stod paa og hvad for et Størverk der er øvet. Vi forstaa, hvor langt den Mand kunde have naaet, om han var blevet her hjemme.

Dette Hus skal være et Minde om ham i disse Egne. Det maner til Arbeide. Selv om de store Kræfter er borte, bør vi alligevel tage fat. For ca. 1½ Aar siden havde Taleren været heroppe. Huset var reist, men der var intet indeni det. Nede i Santhaliestan laa da Skrefsrud—den gamle Kæmpe—og stred med Døden. Det var Høst dengang, og en egen Høststemning i Naturen. Løvet var visst og faldt til Jorden. Talsmanden var kommet til at tænke paa, hvor mange af de gamle, der gik bort. Han havde spurgt sig selv: Hvor bliver der af Ungdommen?—Nu er det anderledes. Nu staa vi midt i Baaren. Det sprætter og gror alle vegne. Og det er noget af Baarens Kraft

og Groveir i Santhalmmissionen ogsaa nu. De unge Kræfter kommer og vil tage Gjerningen op. Det er Herrens Arm som er virksom. Og om der end idag blander sig nogen Bemød ind ved Tanken paa ham, som er borte, skal dog Glæden over det som kommer, være stærkest i os. Vi vil være med at fortsætte den Gjerning, som Herren gav vor store Landsmand at begynde.

Huset er nu færdig. Maatte Herren velsigne det, som her er gjort. Det skal være et Mindesmerke over en mærkelig Mand, som er blevet til Velsignelse for et helt Folk. Maatte vi ogsaa føle Broderskølselen dernede. Lad Huset blive os et Minde, som skal styrke os i Livets Vanskeligheder og mane os til mandig Daad. Maatte Gud Herren velsigne Huset og Mindet om vor store Landsmand.

Efterat Forsamlingen var bekvæmt og Musikken atter havde givet tilbedste et Par Numre, holdt Sogneprest Hartmann en kort Tale. Derefter talte Pastor Knudsen og Emissær Suel.

Kjøbmand Fagstad mindet om, at det var paa et Missionsmøde i Lillehammer for en 2—3 Aar siden, at Tanken om at oprette et Skrefsrudmuseum blev fremsat. Man havde nu gjort en god Begyndelse, og det var at haabe, at ogsaa Fortsættelsen vilde lykkes. Man skulde Missionsprest Boddning stor Tak for det, som her var udført, og Taleren vilde bede Boddings Søster, som var tilstede, om at bringe Boddning Forsamlingens Tak og en Beretning om, hvordan man idag havde havt det.

Efter Taler af Emissær Haslie og Pastor Holsvik afsluttedes det smukke og vellykkede Stevne med Andagt af Pastor Kjer.

Brev fra Oppegaard.

Blackfalds, Alta, August 19de 1911.
Kjære Pastor E. C. Holter, Guds Fred!

Nu har jeg været i det berømte Edmontonton. Naar man beskuer alle Bygningsforetagender i When, faar man Indtryk af at Folket har Fremtidsudsigter. En ny Parla-

mentbygning opføres, men man skal ikke besynde dem for, at de har søgt den mest oplyste Plads for denne Statsbygning. Anderledes har de norske Lutheranere, i og omkring Camrose, indrettet sig med sin Skole. De bygger paa en Plads, saa de studerende kan faa Anledning til at stue udover Byen. Ideen har sin Betydning. En lutherisk Skole bør kaste Lys udover Staden. Indbyggerne i Camrose vil fordrø det, hvorimod Parlamentsmedlemmerne i Edmonton kan faa Anledning til at skjule sig for sine Omgivelser.

Edmonton og Strathcona er en stor Missionsmark for vort Samfund.

Bardo Menighed, Bethel Menighed og Trondhjem Menighed har havt Menigheds-møde og udnævnt Kandidater til Prestevalg, som følger: Bardo Menighed:

- No. 1. Past. S. D. Heidal
- " 2. Kand. S. N. Engilstad
- " 3. Past. H. N. Rønning.

Bethel Menighed:

- No. 1. Past. A. Th. Hjortaa
- " 2. Kand. S. N. Engilstad
- " 3. Past. C. V. Jøthen.

Trondhjem Menighed:

- No. 1. Past. A. Th. Hjortaa
- " 2. Kand. S. N. Engilstad
- " 3. Past. H. N. Rønning.

Jeg har ikke hørt hvorledes det gik i de andre 2 Menigheder.

Den 26de dennes møder Fællesskomiteen, som bestaar af 4 Medlemmer fra hver af de 5 Menigheder, for at vælge 3 Kandidater af de af Menighederne opstillede, og deres Valg skal være gjældende for alle Menighederne.

Blackfalds Distriktet glæder sig over, at de skal faa Pastor Hjortaa.

Calgary, Alta, 8—21—1911.

Jung varer i Blackfalds Distriktet og er nu paa Vej til Seven Persons, og derfra til Comrey.

Hidindtil har Herren hjulpet saa vel. Han som har sagt: Som dine Dage er skal din Styrke være, holder sit Løfte.

Jeg tror, at de troende kommer mig ihu i sine Bønner. Gud velsigne vor Mission og dens Arbeidere. Høsten er stor, men Arbejderne faa. A. D. O p p e g a r d.

Hjælp trænges.

"Glemmer ikke at gjøre godt og meddele; thi saadanne Offer behager Gud vel".

"Budbærerens" Læsere erindrer, at Pastor R. Rasmussen for en Tid siden skrev om Forholdene derude, hvor han bor og virker. Undertegnede har nylig modtaget to Skrivelser fra ham om samme Sag. Tørken har ødelagt al Voring derude saa Stillingen er ganske alvorlig for det stakkels Folk paa disse Trakter. Pastor Rasmussen med Familie er stillet saa haardt i det som nogen af dem. Sidst han skrev var han syg og sengeliggende, hans Datter syg og hans Hustru havde faaet et Tilbagesald efter Operationen. Sygdom og Fattigdom trykker dem i fjere Familie haardt.

Vi har sendt dem nogle Dollars, men det forslaar intet under disse Omstændigheder. Det er nødvendigt at træde hjælpende til og at gjøre det snart. Broder Rasmussen er nu saa kjendt iblandt os, at ingen videre Anbefaling er nødvendig. Jeg er ogsaa forvisset om, at vort Folk, naar det faar Nede paa Forholdet, ikke vil lade Hjælpen vente paa sig. Send Bidragene direkte til Pastor Rasmussen, Cox, S. Dak.

Maa Herren styrke Broder Rasmussen saapas, at han kan fortsætte Virksomheden derude i Rybygget. Eders,

M. G. H a n s s o n.

Kenyon, Minn. Aug. 1911.

Takfelsesresolution

Til vor Frelseres ev. luth. Menighed, Gratton, N. Dak. Guds Naade og Fred!

Paa den svenske lutheriske Menigheds Bænk i Barroar, Minn. ville vi herved paa det hjerteligste udtale vor Menigheds Taknemmelighed for den Predikstol, som vi modtog til vor Kirke. Maa Herren belønne eder for udvist Velvillie og Kjærlighed.

Eders taknemmelige

G u s t A u g u s t s o n.

J o s e p h B l o o m.

M. M. S a n d i n.

Menighedsraad.

Luther om Opstandelsen.

I Anledning af 1 Kor. 15, 36—38 siger Luther: „Naar du paa Marken ser en Bونده eller Landmand gaa og gribe i sin Sæf, og kaste Korn om sig og strø de i Jorden, saa har du et skønt Billede og Maleri af, hvorledes Gud vil opvække de døde. Men du maa først tro Guds Ord herom; dernæst kan du forestille dig det saaledes og tænke, at Gud er en Sædemand, og du hans Korn, som han kaster i Jorden, for at det skønnere og heiligere skal komme frem igjen. Men han er en langt bedre og større Sædemand end Bonden paa Marken, og har en langt kostbarere Sæd: det er os Mennesker, som er komne paa Jorden, fra Adam af og indtil den yderste Dag, dem strør han om sig i Jorden, alt som han griber dem, Kvinde, Mand, stor, liden, ung og gammel. Thi den ene er for ham som den anden, og den hele Verden er for ham ikke andet end for Bonden den Sæf, hvori han har sit Korn. Derfor, naar han lader Folk dø, isærdeleshed naar det sker Hobevis ved Pest, Krig eller paa anden Maade, da kan man sige, at han griber i Sækken og strør en Haandsfuld omkring sig.

Nu, hvad gjør og tænker en from Bونده eller Sædemand, naar han saaledes henkaster sit Korn, saa det synes, at det er luttet spildt Arbejde og Skade, og at han maa være en Daare, at han saaledes med frit Forsæt bortkaster sit Korn? Spørg ham selv, saa vil han snart sige: Ei, kjære, jeg kaster det ikke bort, fordi jeg vil miste det og lade det fordærves, om jeg end ved, at det taber sin Stikkelse, men for at det igjen skal vokse frem paa det skønneste med grønne Afs ligesaa høi som jeg, og bære og give meget mere igjen, end denne Haandsfuld. Nu synes det vel, som var det forgiæves henkastet i Veir og Vind for Fuglene og Ormene; men lad det først komme frem, naar det bliver Sommer, saa skal du se, hvorledes det vil vokse, saa at der af en Haandsfuld bliver ti af en Stjeppe sels andre.

Det er hans Tanker: han ser ikke hen til, hvorledes Kornet maa falde i Jorden og

fordærves, som om det skulde blive derved; men han ser og venter paa den kommende Sommer som rigeligen og fuldkommen skal gjengive ham det; og han er saa sikker og vis paa det Korn som skal vokse, som om han allerede saa det staa særddigt for sine Dine, ja meget sikrere end paa det, han har i Haanden; ellers var han ikke saa daareagtig, at han for intet vilde gaa hen og kaste det bort.

Se, deraf skulle ogsaa vi lære at vænne os til at tænke, at det ikke er anderledes for Gud, naar han kaster en Hob her, en anden der, paa Kirkegaarden, eller idag griber mig, imorgen en anden, og saaledes betandig kaster den ene efter den anden som sit Korn i Jorden.

Det ser for os ikke anderledes ud, end som det nu var ude med alt, og vi for evig skulde tilintetgjøres. Men han tænker og ser det ganske anderledes, og gjør det alene derfor, at disse hans Korn i den skønne Sommer, som oprinder efter dette Livs elendige Væsen, skulle paa det allerdeiligste komme frem igjen, og det er for ham ligesaa vist, som om det allerede var skeet og udrettet. Men for os bliver det derfor skrevet og saa yndigt udmalet, for at ogsaa vi skulle fatte de samme Tanker, naar vi ligger paa Dødsleiet, og ikke bryder os om, at vi ikke ser og føler andet, end at man skal lægge os i Jorden, og ikke hører andet end Hølen og Graab, som om det var ganske ude med os.

Saadanne menneskelige Tanker skulle vi rive ud af Hjertet og plante deri de himmelske, guddommelige Tanker, at det ikke maa kaldes at begraves og fordærves, men at saaes og plantes af Gud selv som hans Korn og Sæd. Thi her gjælder det som med vort jordiske Korn, som saaes, ikke at slutte efter, hvad vi ser, naar det kastes i Jorden og raadner, men efter hvad vi vide, der engang skal komme ud deraf, skjønt intet saadant endnu er at spore.

Disse Tanker er nemlig ikke vort eget Indfald; men ligesom vi i det timelige øser og tager vore Tanker af Guds Gjærning, som vi daglig ser for vore Dine, saaledes taler vi ogsaa her om det tilkommende af og

efter Guds Ord, hvilket ogsaa er sanddru og sikkert, og ligesaa lidt kan seile, naar Tiden kommer, som hans nuværende Skabning og Gjerning paa Jorden kan seile.

Derfor er St. Paulus en kostelig Maler, at han kan male os denne Artikel saa smukt og livsaligt.

Herre, lær os at bede!

Nogle Ord om Bøn ved Bønnemøder.

Naar du beder ved Bønnemøde, kom da ikke med Formaninger, og rør ikke ved andres Feil, men bed! Bøn er et Udtryk for vore Ønsker og Ansiggender, med Bekjendelse og Tak til Gud. Pi. 19, 15 og Fil. 4, 6.

Søg ikke efter smukke Ord og smukke Udtryk! Betænk, at du staar for den hellige Gud, og at du kun har med ham at gjøre! Bøn skal være ligefrem tale, som et Barn kan forstaa.

Tal derfor ganske barnlig til Herren—og ikke til Forsamlingen! At bede er ikke at predike. Hold ikke Foredrag for Gud og Mennekker, bed kort, og af Hjertet!

Bed om noget bestemt—om en bestemt Ting—og i Almindelighed helst ikke om Ting, som er af en mere personlig Art og kun angaar dig selv; thi saadant hører kun dit Kønhammer til! Tænk mere paa Herrens Forherligelse og paa hans Sag, og paa de Ting, som i Dieblirket foreligger mellem ham og os.

Gjør ikke dine Bønner for lange! Du kan ikke anføre alle Enkeltheder. Du vilde derved blot trætte andre, og hos Gud vil du dog ikke blive mere hørt for dine mange Ords Skyld. Matth. 6, 7.

Ved hvit og tydelig nok, saa at alle de tilstedeværende kan følge med! Hvad Gavn har Forsamlingen af din Bøn, naar den intet forstaar, og hvorledes kan den sige Amen til det? Enhver, der beder, skal ikke blot bede i den Helligaand, men ogsaa paa samme Tid—forstaaeligt! (Læs 1 Kor. 15—17. „Evang.“)

Herrens Bei er den fuldkomnes Uret. (Ordsprog.)

Assurance.

Der fremkom et Spørgsmaal i „Budbæreren“ om, hvorvidt det er Synd at assurere sit Liv eller ei. S. Pettersen har ogsaa svaret paa Spørgsmaalet, men da Svaret er saa ensidigt og de Bibelsteder som han citerer saa misbrugte, saa føler jeg Trang til at sige nogle Ord i den Sag, men ønsker ikke at komme i nogen personlig Feide med Pettersen.

Naar der tales om Livsassurance blandt de kristne da kan ikke den Slags Assurance, som drives af Voger og hemmelige Selskaber af forskjellig Slags, komme i Betragtning. Disse er kvælende og farlige for sand Kristendom, ikke fordi de har Assurance, men paa grund af deres verdslige og ugudelige Fester og Sammenkomster. Enhver kristen bør sty saadant Selskab dersom han vil bevare sit aandelige Liv.

Livsassurance som her kan komme i Betragtning er da den, som drives simpelthen som en Forretning, baade fra Kompaniernes og fra den assurerebes Side. I de store Byer blandt Arbejderbefolkningen er Forholdene saa, at Familien er afhængig af Mandens Dagløn for sit daglige Brød. Er de istand at lægge noget tilside, saa forsøger man da i Almindelighed at saa sit eget Hjem. I de fleste Tilfælde er det dog fra Haanden til Munden. Tag til Eksempel en Enke, som sidder i en Storby med en Flok smaa Børn ganske uden Midler. Det er for at forebygge at Hustru og de smaa skal komme i dieblikkelig Nød, om han skulde pludselig falde bort at mange baade kristelige og andre brave Mænd udtar den saakaldte Livsassurance, som simpelthen er en ærlig og lovlig Maade at beskytte de kjære ligesom han ved Brandassurance beskytter sit Hjem. Og dog kan oplyste Mænd stemple saadant i Lighed med Drukkenskab og Guds Ords Fornegtelse, og at saadanke umuligt kan være kristne. Altsaa kan vi assurere Hjem, Kirke, Børneasyl og al anden Eiendom, men at beskytte sin Familie, det er Synd. Gud er Enkers Forsvar og de Faderløses Fader. Dette Guds Ord er sandt saavel som alt Guds Ord.

Men Gud hjælper Enker og faderløse igjennem sine Børn. Vi kristne bør repræsentere Jesus her i denne Gjerning. Vi hører ofte: Vi har tis nok med os selv, naar det gjælder at hjælpe dem, som er i Nød, men naar det gjælder at faa istand et Surpriseparty paa nogen af Menighedens ledende Medlemmer, da er man færdig med Dollaren, til at bringe Gaver til dem som har overflødig.

Vi hører ikke om nogen Surpris paa Enker og nødlidende. Er der noget i Fatigtassen godt, hvis ikke, saa kommer ikke Gaverne saa fort, hvor de trænges. Vi søler os vift alle skyldige her, naar vi prøver os efter Guds Ord. Alle rettænkende Menninger har dog den Forstaaelse, at enhver bør sørge for sig selv og sine saalænge han kan. Dette harmonerer med Tim. 5, 8. Men dersom nogen ikke har Omsorg for sine egne, og mest for sine Husfolk, han har fornægtet Troen og er værre end en bantro. Det er rart at et saadant Spørgsmaal kunde komme frem om en saadan hel økonomist Sag. Vi burde forstaa, at det ikke gjør os hverken bedre eller mindre stiftet for Guds Rige saalænge vi handler i Tro og i Kjærlighed i saadanne Ting. Lad os da ikke domme hverandre. Lad den som har Tro og som ser nogen Fordel i Assurance, assurere om han vil, og den som ikke har Tro har da Frihed at la være. Vi har Synd og Forsømmelser nok at bekjende for Gud og rette paa, det er unødvendigt at komme frem med slige Spidsfindigheder.

Broderligt M i c h a e l B e g g e b e r g.
1921 N. 40 Court St. Chicago, Ill.

Forening.

Det var sagt for nogle Aar tilbage, at Hauges Synode og den forenede Kirke—mu, ligens de andre Samsund var med iberegnet—skulle begynde at gaa sammen, saa Forlovelse kunne komme istand, Bryllup feires og de to blive et Rjød. Det var en god Tanke.

Hvorvidt man har gaaet sammen og

Forlovelse er kommen istand, kjender jeg ikke til; men Sagen synes at ha taget en noksaa alvorlig Karakter fra den forenede Kirkes Side; thi fra Aarsmødet ser vi, at den ønsker Bryllup, og det snart. Medskriveren af disse Linjer har aldrig faaet Anledning til at gaa sammen med den, og om jeg Undertiden har forsøgt, har Resultatet blevet det modsatte af det ønskelige. Har hørt fra enkelte, at det har gaaet, men jeg har været uheldig nok til at være paa de Steder, hvor det har været en Umulighed.

Imidlertid synes Foreningsjagen at ha en Del varine Talsmænd i Hauges Synode og det er vel ikke at vente, at alle i et saa stort Samsund skulle ha det samme kirkelige Syn. Det vilde vel heller ikke være det bedste, om saa var Tilfælde. Om de to Retningers kristelige Syn og Hvorfor kan det, Gudskelev, ikke blive Tale om, men kun om kirkeligt Syn. Har de kirkelige Forholde, kirkeligt og kristeligt Syn forandret sig til det bedre i disse 65 Aar vort Samsund har havt sin Tilværelse?

Har Hauges Synode forandret sig? Vi tror det knapt, uden det skulle være derhen, at der lyder et mere og kraftigere Vækkelsesraab rundt omkring i Samsundet nu end nogen Gang tilforn. Det er deilig at komme rundt inden vort Samsunds Menigheder og blive Vidne til det kraftige Arbejde til Vækkelse og aandeligt Liv, som udføres af vort Samsunds unge Mænd og træffe de mange der er kommen til Liv i Gud de senere Aar, saavel som de mange ældre, der er bundne for Gud ved de gamles alvorlige og indtrængende Vidnesbyrd.

Ingen skal kunne sige om Samsundets unge Mænd, som har gaaet ud paa Marken, at de har traadt ud af de gamles Fodspor ind i stiv Formalisme og i den døde Ortodoksismes Kolde, isnende Favn, eiheller ind i reformert Spor, men de er Haugianere. Med det aandelige Liv og Vækkelse, som har gaaet over de fleste af vort Samsunds Menigheder, har Høikirkeligheden ikke vokset. Omend „alle Veie fører til Rom“, saa er det dog sikkert, at den aandelige Død fører did.

Fra Menighederne, hvor de aandelige

Vækkelser har gaaet, har troende, vakte Mænd kommet til Skolen. Paa Skolen har det været sliq, at de er blevne bevarede og styrket i Naadelivet med Gud. Mange er blevne vakt og kommet til Liv i Gud paa Skolen. Men Skolen er jo ikke Stedet at sende unge Mænd for at blive vakt og komme til Liv i Gud. Profesorer er sjelden Vækkelsespredikanter og muligens det fordres for meget af dem i saa Henseende inden vort Samsfund. Det er vel en Virksomhed der burde udgaa fra de lokale Menigheder, hvor vort Samsfunds Skoler er. Fra Skolen har de unge Mænd som Regel, kommet ud i Menighederne og paa Missionsmarken varme for Herrens Sag.

Har nu Tilstanden i vort Samsfund ikke forandret sig til det værre, men det er det samme kirkelige Syn, saavel som det samme Syn paa Nødvendigheden af Vækkelse og aandeligt Liv, som de gamle havde, der saa sig befoiet til at stifte Samsfundet og sætte ud for egen Kurs saa smaat og simpelt, som det var og saa ud i Verdens Dine.

Hvor er saa Forandringen? Hvor Tilnærmelsen?

Mange siger, og jeg har hørt Vægfolk sagt, det er Forandring: „Vi har ingen Vægmandsvirksomhed som i gammel Tid“. Vi indrømmer det er sandt. Men er det Paa grund af at det aandelige Liv har tabt sig inden Samsfundets Menigheder? Har Presterne, som Regel, forandret sig saa Vægmandsvirksomheden har mødt Modstand? Har Synet paa Vægmandsvirksomhedens Nødvendighed og Lærettigelse forandret sig? Er det mindre af aandelig Virksomhed end før? Vi tror det knapt.

Aarsagen til Vægmandsvirksomhedens Aftagelse er derfor ikke saa godt at forklare sig, uden det skulde være den, at Presterne som Regel med Kraft og Alvor udfører den Virksomhed som før syntes ubelukkende tilhører Vægpredikanterne. Gaar Guds Rige frem, Syndere frelles og omvendes til Gud, Herren selv finder Maaden og Midlerne passende for Lidens Krav, saa bør vi vel ikke knurre, om det ikke gaar paa den Maade, som vi ønsker og er vandt med. Denne før-

gelige Dag tør komme i vort Samsfund ogsaa at Vækkelsesraadet forstumme fra Presterne og da driver nok Herren ud Vægpredikanten igjen, selv om de faar Modstand til Blandet. Nu har de ingen.

Har nu Hagues Synode ikke forandret kirkeligt, kristeligt Syn og Alvor. Var de gamle i sin fulde Ret, naar de begyndte Samsfundet, led, streb, kjæmpede for dets Tilværelse og Udvikling, for Fremme af aandeligt Liv paa bibelsk, luthersk og haugiansk Grund. Kunne de ikke finde sig tilrette i de daværende kirkelige Forholde, men troede de havde en større Mission at udføre blandt det norske lutheriske Kirkefolk i dette Land, end at bygge op et sterkt Samsfund med store Skoler og Institutioner, saa bliver Spørgsmaalet: Havde de gamle Ret? Var de partiske og snevershynt? Har Hagues Synode ikke løst sin Opgave, eller har den løst den saalangt den kan løse den og ikke har længre Ret til at eksistere? Har det, eller de Samsfund, som Hagues Synode skal forsøge at forene sig med, forandret sit kirkelige og kristelige Syn, praktiske Maade at arbejde paa og kommet Hagues Synode saa nær at Forening er mulig. Hvad Læren angaar paa Papiret, har vi bestandig været enige nok; thi vi har bekendt os til den lutheriske Be kjendelse. Hvad Predestinationen angaar kunne vi da vel blive enige om, at ikke forstaar den norske Synode den og ikke vi, og det burde ogsaa være nok.

Hvad den norske Synode angaar, kan det ikke negtes, at en ikke liden Forandring har indtraadt de sidste Aar. Konservatismen har faat et Stød, omend ikke Dødsstødet, saa er det dog Haab for Fremtiden, naar man ser et Skridt er taget paa den gode Vej. Nu har jeg seet Prester fra den norske Synode komme ind i Hagues Synodes Kirke og tage Del. De var rigtig snille Gutter ogsaa. Hvem skulde troet det for Aar tilbage.

Med min bedste Vilje har jeg dog ikke været istand til at opdage, at den forenede Kirke har nærmet sig os, men gaar med hurtige Skridt den modsatte Retning. Jeg dømmes den da ud fra de lokale Forholde, hvor jeg har været, er kjendt og har set den paa nært Hold.

Det er ikke nok længere nu med den sorte Prestekjolen men den hvide Skjorten og Korset for og bag maa ogsaa til, det er jo ikke saameget, men det viser hvilken Retning det gaar.

Det kan derfor ikke andet end forekomme os, at er det urigtig af os at eksistere længere, har vi ikke en Mission mere at udføre som et Samsfund, saa har vi aldrig havt det. De gamle Haugianere var ikke i sin fulde Ret, men partiiske og lævershnte, naar de begyndte eget Samsfund og kæmpet for dets Tilværelse; thi Forholdene har lidt forandret sig. Hvem var ret i sit Syn, de gamle af hvem de fleste nu er i Graven, eller vi som nu er færdig med det?

Følgen af Hauge's Synodes Opløsning, og Forening med et eller flere af de andre Samsfund, er ikke saa godt at forudsige, men er det sandt: „Historien gjentager sig selv“, saa skal det ikke nogen stor Profet til at forudsige den. Et nyt Samsfund bliver bygget paa Hauge's Synodes Ruiner, der vil tilbringe en kummerlig Tilværelse, eller de maa søge hen til de mindre Samsfund som Friskirken og Broderiamfundet, hvor det er Pusterrum, den vakte Ungdom falde i den reformerte Kirkes Hænder som Tilfældet er i den svenske Augustana og blandt de tyske Lutheranere. Hvad er saa bundet? Var det ikke bedst vi lagde Foreningsagen tilside og sagde bent ud saa pent og vakkert som vi kunne: I faar ha os undskyldt, vi skal forsøge at være saa jnille ved Siden af eder som vor Samvittighed tillader os uden at Guds Riges Sag lider, men vi er saa forskellige endnu i Syn og Maade at se det kirkelige Arbejde paa, at det er umuligt for os at bo fredeligt sammen i et Hus?

A. J. Krogstad.

En Trip til Syd Dakota.

Det var Tanken, jeg skulde gaa hjem til Santa Rosa, saasnart Synodemødet var over. Men efter Indbudelse fra nogle Steder til 4de Juli Felt, besluttede jeg at stanse over. Da jeg ikke før har været ved Volga, S. Dak., valgte jeg paa Past. C. C. Berghs Indbudelse at gaa did.

Men den fjerde var endnu ikke inde, og for at benytte Tiden tog jeg i Missionens Interesse en Tur til et par Prestekald i S. Dak.

Tog først til den trivelige lille By Trene, hvor Past. Elberg mødte mig paa Stationen og paa Br. J. J. Daklands Indbudelse tog mig til dennes koselige Hjem. Br. Dakland er efter det alvorlige Nerveislæg betydelig til Bedring. Han haade tænker og taler klart og driver Tiden med at læse og skrive. Da hans høire Haand endnu er ubrugelig, maa han skrive med venstre. Det var jo noget besværlig at begynde med, men nu har han opnaaet betydelig Færdighed i at skrive med venstre Haand. Havde Slaget rammet hans venstre Side, vilde han ganske vist ikke ha overkommet det.

Med den udmerkede Pleie hans Hustru kan give ham, vil han med Guds Hjælp komme sig. Men det vil ta Tid.

Disse kiære Venner lærte jeg at kjende, da de isjor var paa Besøg ude ved Kysten. Det var huggeligt at møde dem igjen og saa dese godt med dem baade til Legem og Siel.

Pastor Elberg holdt netop paa at indrede sit Hus, som han har opført lige ved Kirken.

Lørdag hentet Br. Hinjeth mig til sit Hjem nær Immanuel's Kirke, hvor jeg prediket Søndag Formiddag. Dette var en af de varmeste Dage paa Turen, og det var som baade Menneffer og Dyr, Guds og Urter sukkede efter Regn. Havde man som Tillæg til Varmen ogsaa haft de usunde Dunster fra en Kinagade, vilde Tilstanden godt taalt Sammenligning med en Sommerdag i Kina. Vi bad og ventet, at Herren skulde skænke Regn. Og det udeblev ikke længe. Som vi Søndag Eftermiddag kjørte indover til Trene, trak der op nogle Skyer i vest, og midt under Gudstjenesten i Trene fik vi en vældig Regnstorm ledsaget med Torden og Lynild. Denne Regnstorm var værd tusinder for Farmerne der omkring. Glade og taknemmelige som vi var for det vedsignede Regn, vakte det dog lidt Uro i Foriam ingen idet flere maatte ud og se til sine Hester.

En dansk Mand viste her en enestaaende

Sindssro og Selvbeherkelse. Som han kom ud, ser han en mægtig Ildspile stige op lige over sit Hjem, der ligger en 3—4 Mil i vest fra Byen. „Det er nok mit Hjem som brænder,“ bemærker han: „Lynilden maa ha slaat ned; men jeg kan jo ingen Ting gjøre nu alligevel,“ og dermed gik han sammen med de øvrige ind og sad rolig til Gudstjenesten var tilende. Det havde nok stillet sig anderledes, om han ikke havde haft sin Familie med sig i Kirken. Lynilden havde slaaet ned, og Ildbrand var der,—ikke hos ham, men hans Nabo, der maatte føle sig taknemmelig for at Baaningshuset og Familien blev sparet. Det var kun Laden, en gammel Hest og nogle Smaagrøser, som strøg med. Før jeg forlod Trene tittet jeg indom til Mr. Hagen, Mr. Vøffen og Mr. Johnson. Mr. Hagen er Svoger af Past. Mortvedt. Mr. Vøffen er Bestyrer for Farmer-Butikken. Det er nogen prægtige Folk her ved Trene som Aar efter Aar formaar at holde Byen „tør“. De finder at det svarer sig baade for Sjæl og Krop.

For at spare paa Prestehesterne var Mr. Johnson saa snil at skyde til Elms Menighed og derfra ind i Naboprestens Kald.

I Elms Menighed bor Missionsær Trygstad Svigerforældre, men de var bortreist, saa jeg ikke havde den Fornøjelse at træffe dem.

Paa disse Trakter er der en hel Del Katoliker. Som en af vore lutheriske Kvinder en Dag efter det heilige Regn i Samtale med en katolsk Kvinde talte om hvor velsignet Regnet var, svarede denne: „Ja, det burde I takke mig for“; thi hun havde udbedet denne Velsignelse fra Jomfru Maria, mente hun.—Saaledes kan Folk tale og herøve Herren hans Gæ! Er det ikke bespotteligt!

Men er det galt med Katolikerne, saa trænger nok ogsaa vi Lutheranere at slaa os for vort Bryst og bede Tønderbønnen.

At takke med Munden, kan gaa noksaa let, men at bringe Tiende til Herrens Hus,—at takke i Gjerning og Sandhed, det gaar ofte tungt og smaat. Maatte vi dog forstaa, at vi kun er Husholdere og ikke Selveiere.

Komne ind i Past. Nervigs Kald bragte

Skydsen mig til Mr. R. Baf. Hele denne Familie lige fra gamle Bedstefar til Børnene er interesserede i Missionen. Den har det som Regel at sætte tilside for Missionen Avlingen af en Acre og dels en Missionsgris. De kunde fortælle mig, at Missionsgrisen altid blev den største i Flokken. „Vælger vel den fineste Gris da?“ bemærkede jeg. „Nei, vi gjør ikke just det heller, vi vælger gjerne en med en Flæk eller noget andet Kjendemerke.“ Vi blev enige om det, at det er Herren, som giver Bæst baade til Mennesker og Dyr, og da var det ikke saa underlig enda. Familien finder Glæde og Velsignelse i denne Gjerning og agter at fortsætte. Det skulde bli en deilig Sum i vor Herres Missionskasse, om vore flere Farmere satte tilside for Missionen Avlingen af en Acre Land. Det vilde blive en stor Velsignelse for vor Mission, og over Hjerte og Alger herhjemme skulde Velsignelsen heller ikke udeblive. Prøv det! Men har man givet et Løfte til Herren, bør man holde det. Sligt er ikke at spøge med.

Her maa jeg fortælle en Tildragelse:

En Mand havde tilfæaaet et større Stykke Land med Vin. I Stilhed gjorde han et Løfte til Herren, at dersom Vinen slog til, vilde han give en Acres Avling til Missionen. Vinen voksede og stod ualmindelig tyk og vakker. Som Manden en Dag gik og saa paa den frodige Vin og gjorde et Overflag, hvor meget en Acre vilde indbringe, syntes han det vilde blive noksaa meget at give Avlingen af en hel Acre og reducerede sit Løfte til $\frac{1}{2}$ Acre. Til Mandens Stræf og Forundring begyndte Vinen fra denne Dag at falme og visne hen, saa han ikke fik et eneste Vinfrø, medens Naboeer fik en ganske bra Avling.

Onsdag var jeg i Kvindeforening hos Mrs. Gili og torsdag havde vi Gudstjeneste i Meldahls Menighed.

Herfra skydsed Broder Fossum mig til Past. Nervig. Jeg var ikke før kommet ind paa Trænet, før Mr. Olson af Bions Menighed spinger ind med Past. Edw. Johnson der arbejder for Hospitalet i Sioux City. Haaber han faar den Støtte de gode Bestræbelser fortjener.

Hos de kjære Nerviøs stanset jeg til Søndag. Efter Gudsrieneften i Trondhjems Menighed ledsaget Nerviøs mig over til Mr. Burke, hvor vi havde Middag. Eftermiddag havde vi Møde i Bion's Menighed og saa tog Mr. Høxeng mig med sig til Aftens. Høxeng er en Mand med meget Land og mange Tjenere. Om jeg ikke tar Feil, er han vist Eier af ca. 1200 Acres godt S. Dakota Land. Han er betroet meget, og Herren lader ham forstaa det, at hvem han har betroet meget, af den fordrer han ogsaa meget. Høxeng er en af de saa, som har de samme Tjenere Aar efter Aar. Var Forholdet mellem Arbeidere og Arbeidsgiver som her, vilde vi ikke ha saa mange „Striker“ som vi har.

For at kunne række Volga til bestemt Tid, maatte jeg allerede Søndag Aften forlade Volin. At gaa syd eller nord paa disse Trakter er som at krydse i Modvind. Jeg maatte gaa gjennem Sioux Falls, og at komme did i de Dage var som at komme til selve Trondhjem. Trøndelaget havde netop haft sit Møde her, og Trøndemaal hørte man overalt. Til Trøndernes Ros skal det siges, jeg saa ikke en beruset.

Rom lykkelig og vel frem til Volga, hvor Past. Bergh mødte mig og tog mig til sit hyggelige Hiem. Om Past. Bergh ikke just kan maale sig med Høxeng, saa maa nu ogsaa han regnes til Syd Dakotas Storfarmere. Man kunde fristes til at tro, at Menighedsarbeidet maatte lide, naar man ved Siden heraf har en saa stor Farm at ta vare paa. Saa forholder det sig dog ikke. Tværtimod maa her udføres et kraftigt og velsignet Arbeide; thi man merker, her pulserer et friskt og jundt Kristenliv i Menigheden. Og lægger man Mærke til de mange flinke Børn rundt en omsorgsfuld Mor, og hvorledes hver passer sin Dont, saa forstaar man, at Arbeidet nok kan gaa, uden at det lægger Beslag paa Prestens Tid.

Det var en Fornøjelse at se, hvor vel Ungdomsforeningen havde forberedt og ordet 4de Juli Festen. En finere Tilstelling med Platform og Bænker under Vimpel og Flag end borte i den vakre Skovlund hos

Past. Bergh behøver man ikke ønske sig. At samles paa et saadant Sted og der under Taler, Bøn og Sang mindes Guds Godhed mod Land og Folk i aandelig og timelig Henseende og takke ham med en Gave til hans Riges Fremme, det kan man kalde en „fornuftig Feiring“ af 4de Juli. Og en saadan Feiring har Gud Behag i. Derfor gaar man ogsaa altid glad og taknemmelig hjem fra en saadan Feste.

Næste Dag havde vi Samtalemøde i Kirken. En velsignet Stund! Det var en Fryd at se flere af de unge deltage baade i Samtale og Bøn. Kristelig Ungdom, Fremtidens Haab.

Her havde jeg ogsaa den Glæde at træffe Mr. og Mrs. Folstad og Mr. og Mrs. Wallelem, der var komne hid fra Minnesota, for at deltage i Festen.

Saa hjertelig Tak alle sammen baade Presten og Menighedsfolk for den Kjærlighed I la for Dagen baade ligeoverfor mig og den Sag jeg arbejder for. Maa Gud hjælpe os, at medens vi arbejder og ofrer for andres Frelse, at vi selv ikke maa blive tilbage.

Med Glæde og Tak til Gud, finder jeg min Familie ganske frisk. Min Hustru er saa bra, hun gjør sit daglige Husarbeide.

Kommen fra den svære Varme der vi blev jeg helt forkjølet, da jeg kom hid til Santa Rosa. Her er usædvanlig kjøligt for denne Aarsid.

Broderligt
T h. H i m l e.

Overflødig Hjælp.

Og de skulle fortaendes og hæve over alt det gode og over al den Fred, som jeg vil give dem. Jer. 23, 6, 9.

Din Frelser vil ikke blot tilgive dig, men ogsaa trøste dig, og ikke blot trøste dig, han vil ogsaa helbrede dig for alle dine Brost, skjænke dig Fred og Trostab, hvis det er om at gjøre, at du alvorligt og stadigt beder derom. Ja, han vil skjænke dig saa meget godt, saa megen himmelsk Fred og usigelig Glæde og Salighed i dit Hjerte, at du skal forbauses derover og neppe kunne tro det. Sæt derfor ingen Sranter for hans Kjærlighed,

lad ham stjenke dig alt det gode, han har tiltænkt dig; bliv ikke staaende ved, at han har tilgivet dig dine foregaaende Synder; lad dig ogsaa helbrede fra Grunden af, og lad din Sjæl fyldes med himmelske gode Ting i Kristo. Han, som saa længe har taalt dig i Synden, han vil efter Syndsforladelsen løfte dig op til Rydelsen af alle hans Frelses Goder. O, naar en benaadet Sjæl lader Frelseren og hans Aand virke frit i dens Hjerte og ikke ved Vetsindighed eller ved Adspredthed lægger ham Hindringer i veien, saa annammer den ret mange underfulde Aa-
desbeviser og himmelske Velsignelser. Men de fleste Sjæle ønsker blot sine Synders Forladelse ikke Helbredelse for sin Synd, ikke Sundhed paa Sjelen. Uden denne vilde de imidlertid ogsaa snart tage hin; thi er Synden dig virkelig og i Sandhed forladt, saa er ogsaa dit Hjerte lægt, saa at du ikke læn-
ger har Lyft til at synde.

Gøzner.

Kinamissionen.

FROM MISS PETERSON.

Haishan, June, 1911.

Dear Rev. Oppegaard. Grace and peace!

"Call unto me, and I will answer thee, and will show thee great things and difficult, that thou knowest not."

We have been thinking so much of you during the days of our annual meeting in Red Wing. Our prayers have been for a blessing upon every one present.

The Bible Institutes for men and women were held in Fancheng from April 24th to May 21st.

The women's classes were held at Chien-go. Attendance over sixty, including Bible women, wives of theologians, evangelists and teachers. The classes began at 8:00 o'clock, when we had morning prayers together with the school girls.

There were classes in St. Mark's Gospel, Old Testament History, Catechism, Short Steps to Great Truths and singing.

It was an inspiration to see so many women gathered together for study. This term we had about twenty beginners.

Someone has said that "thorough mastery of the Chinese language requires a head of oak, lungs of brass and nerves of steel, a constitution of iron, the patience of Job and the life-time of Methuselah."

Some of these beginners were over 40 years old, two of them over sixty. It was no easy task to sit on the school bench. Besides, they had their little children to look after. Some of the women did very well.

I enclose a picture of Mrs. Li and Mrs. Ts'eng both nearing seventy. Mrs. Li is the wife of Li Pih-ning, our evangelist at Keolin-kuan. Her eyesight was so poor that she could not see to read now, but she attended several classes. She knew the fundamental truths and we believe her heart was right with God. She was baptized on May 21st, together with a number of others.

The other woman is Mrs. Ts'eng of Fancheng. She was a neighbor of Mrs. Ting who brought her to the school. Mrs. Ts'eng sat with her book day after day, so anxious to learn to read. One day she said to another member: "I do not think I'll get to heaven, as I can't learn characters." In reply she was told that Jesus would receive her just as she was. "Him that cometh to me, I will in no wise cast out." Sometimes she brought us flowers, to show her appreciation.

The singing class was intensely interesting. Most of the women sang "Egen Melodi." They all tried to sing, however, and we believe they did their best.

Last year a number of the men and women organized two societies for the spreading of the Gospel. This year the members decided to use the money collected toward opening a preaching place at Wa-Tien, a large center located some 20 miles from Sinyeh. They were all very enthusiastic about it.

Three times a week we had prayer meetings for all the women. Sometimes there would be several praying at the same time. The evening prayer meetings in the rooms were so helpful. We have a God who hears and answers prayers. May He bless all the efforts that were put forth.

We are looking forward to the Institutes that are to be held again next fall. Please make them a subject of prayer.

I am very well, praise the Lord! So glad to be in China. What a great privilege.

Wishing you God's choicest blessing, I remain Yours in His service,

Therese Peterson.

Fortsættelse af Missionsduens Rapport.

Litterat have lyttet til en Duet ved Mrs. Rev. Cuello og Miss Halvorson, benyttedes en Stund til at samtale om „En Prestekones Børder og Betsignelser.“ Mrs. Westphal, Gæstebord, Høfter, Cuello, Lønner, Ed. Johnson som undertegnede, tog Del i Samtalen. Lærerne som kom frem var omtrent som følger: Worden blev beklædet, at man føler sig altfor svag og uduelig til at udføre det, som man gjerne vilde, for sine Menighedsfolk. I et Prestehus vil der jo, nødvendigvis, være mere fremmede og flere tilfremjende, end i noget andet Hjem, og en Prestekone vil saa gjerne gøre ligt med alle—de andre som kommer om Tiden i udsøgt de indle. Derfor ønsker hun ogsaa at: „Jeg kunde være Hjelpegenen og flere Kræfter. Alle som udtalte sig, fastslog, at de glædede sig over enhver som kom i deres Hjem, og at det vilde føles meget enjont, om de kunde have flere indbydere. De søgte et Velkommen for alle, og ønskede, at de kunde finde mere Tid til at komme omfrøma blandt Menighedsfolkene og høre sig ind i deres Tilstand og saaledes at kunne blive dem til mere Hjælpsomhed og Opmuntring.

En Prestekone har mere Ansvar, end de fleste, til at kunne være til Nytte i Verden. Hendes Hjem maa være et Sted, hvor enhver som kommer, enten ung eller aandelig, kan søge hen for at finde Sympati, og vide at Hjælpsomheden der ikke vil blive misbragt.—De Ting som i Forstningen især, føles som Børder,—vender sig altid rundt og blir til Betsignelser. Vi har saa mange Tegn paa Kjærlighed og Omhu, fra Menighedsfolkene, som kommer som Gæster, især paa os i Skolestuen og Gæstebordet med. Men til Gud, at det ikke bliver Grænsen om en hvi og her, som har roden af Rane, Nostalgie eller Melancholie.—Det i Tænkethed—alt nedseende og uvenlig om os. Vi berøgte vært Alraa langt hvidere, end at tænke paa (skjønt kun Gud alene ved, hvor disse Ting kan pine og smerte en ærlig Siel) sandt som kun tjener til at gjøre os mere usikker til vor Sjælsmaa.—Vi kan tjene Gud

og være Menighedsfolk, ogsaa ved at gjøre Hjemmet saa hyggeligt som muligt for Presten, som saa ofte kommer træet hjem, og søge at opmuntre ham, især vi ret ofte selv føler som ogsaa vi kunde trænge til Opmuntring. Ved at opmuntre andre, opmuntres vi ofte selv.—Des længere man samtale om disse Ting, des mere interessant blev Emnet, men Tiden gik, og man maatte slutte—

Mødet sluttedes med at læse Gæstebordet i Kor.

Medlemmerne blev tilbage til at gøre Forretningsmøde.

Komiteen forat revidere Konstitutionen rapporterede følgende:

1. Siden R a v n e t ikke er tilfredsfuld med, især vi, at Komiteen saa de nye Forslag som blev foret, „The Woman's Mission of Europe's Land“

2.—At Medlemmerne skal bestaa af to Slags—„active“ og „associate.“

3. a.—Active Medlemmer skal være tombedelige Missionærer samt Døtre af Prester som er i aktivt Arbejde.

b.—Associate Medlemmer skal være Prestekoner, som ikke er i aktivt Arbejde, samt Professorernes Hustruer.

4.—Art. IV forandres derhen, at Westphal vælges som to, tilhænger af Kor om Gangen.

5.—Art. VIII forandres derhen, at en for hver af de to Dollars betales hvert Aar.

6. At Konstitutionen revideret, træder i Kraft ved næste Aarsmøde.

Mrs. C. J. Gæstebord,

„ D. D. Stageberg.

„ W. D. Wee.

Det blev med enstemmig beslutning at holde den nye R a v n e t „Missionsduen“ for Fremtiden samt beholde Medlemslisten som i den gamle Konstitution. Lyse dem som ikke ved det, vil jeg her anføre at Ravnets „Missionsduen“ blev gjort mere forenklet, forat Lærernes Hjelpeværk kunde være med.)

De andre Forandringer blev antaget.

Det blev besluttet at gøre Bogstaben i Hæresford Penge til en Placelads for

Børnene samt at Mrs. Quello udnævntes som en Kom. af en til at efterse dette.

Besluttet at „Missionsduen“ arbejder for et Fond for fattige Medlemsenker.

Besluttet at sende \$10.00 som Gave til Mrs. Hanson i Chicago.

Besluttet at alle Prestehustruer, Prof.-hustruer og kvindelige Missionsærer er selvskrevne Medlemmer af denne Forening.

Besluttet at trykke Referatet særskilt og sende et Kopi til hvert Medlem om det ikke findes at være for kostbart.

Saa blev Mødet hævet. Gud velsigne enhver som arbejder i hans Vingård

Ederes ringe Tjenerinde,

Mrs. M. D. Wee.

Brev fra R. Rasmussen.

Cox, den 15de August 1911.

Kjære Broder Holter. Guds Fred fylde din Aand!

Den, som forbarmer sig over den fattige, laaner Herren! og han skal gjengjelde ham hans Belgjerning. Ordsp. 19, 17.

Disse Ord kom for mig kjære Broder, naar jeg i Dag vil bede dig om Plads for dette lille Opraab til vore kjære Soffende i østen, forvisset om, at der er mange, som vil glæde baade Herren og denne fattige Familie i deres sørgelige Stilling, som de befinder sig i.

Johan Myran, som har været Formand i Natanael Menighed, hvor jeg har mit Hjem, har foruden de Trængsler, vi alle har tilføjet nu i denne Tid, vi har haft Tørke i 2 Aar efter hinanden, har hans Hustru været opereret for, men er nu saa elendig i begge sine Bine, at hun har vanskeligt for at finde Dørbrideren, det har jeg flere Gange seet. Tror bestemt, at der endnu er Redning for hende om hun kommer til St. Paul til Dr. Bockman, som har behandlet hende før og fjender hende.

Venner, det er Tilliden til eder, som gjør, at jeg med Frimodighed nu henvender

mig til eder med Bøn om at hjælpe en virkelig fattig og syg, lidende Hustru og Moder, der vil blive hjælpeløs for Resten af Livet, om hun bliver ganske blind.

Vi føler med Broder Myran; thi vi har Erfaring paa Trængsel og ville saa gjerne se dem hjulpe i deres kummerfulde Stilling, men magtesløse, som vi er, til at hjælpe dem, henvender vi os til eder med denne Bøn. At Broder Myrans Familie er værdige trængende, kan jeg paa Ore og Samvittighed bevidne, da vi bor dem nær og kan paa nært Hold følge dem som de os. Hvis ikke vilde jeg ikke sendt dette Bønneraab til eder, allermindst i denne Tid, da Synodens Folk har Hænderne fulde med Gjeldens Afbetaling og dertil en hel Del andre Gjøremaal som trænger Hjælp og Støtte fra eder i denne Tid.

Men Venner, gjør det snart, saa er det dobbelt kjert.

Kom saa ihu: Den, som forbarmer sig over den fattige, laaner Herren, og han skal gjengjelde ham hans Belgjerning.

Vil I sende eders Hjælp til mig skal der blive tvitteret derfor i „Buddæreren“.

Eders for Sjæles Frelse kjæmpende ringe Broder

R. R a s m u s s e n .

Kirkelige Nyheder og lidt om Indremissionen.

Det er ikke længe siden at jeg saa i „Buddæreren“ at Redaktøren klagede over, at der er lidt Indsendelser af kirkelige Nyheder. Da jeg nu har været saa langt vest som til Williston, og paa denne Reise været med paa 3 Samtalemøder, saa kunde jeg jo have lidt at berette. Det var nemlig Nordvestens Indremissionsforening, som havde Møder. Det første Møde holdtes i Wheelock i Pastor Stuelands Kald. Der var jo ikke saa meget Folk, som vi jo heller ikke kunde vente, men det var et velsignet Møde; thi saavidt vi kunde se, saa var der flere som

var alvorligt grebne, og nogle bad om Forbøn. Saa reiste vi derfra til Williston, hvor vi ogsaa havde et godt Møde. Til dette Møde kom ogsaa Pastor Verntson og en hel Del af hans Menigheder, som vist var troende Folk. Det er vel kanske omtrent umuligt for dem, som aldrig har været ude paa Frontierne, at faa et rigtig Begreb om Forholdene der. Men ved lidt Eftertanke bør dog enhver forstaa, at det er anderledes vanskeligt og besværligt at være Prest derude end som i en ældre Menighed. Ikke nok med det, at de maa gjøre lange Reiser i alt Slags Veir udover de nøgne Prærier, men de lider ogsaa af Fattigdom. Det burde disse opofrende Mennesker være fritagne for. Hvorledes det er med Pastor Stueland i saa Henseende, det kender jeg ikke nøie til, men hvad der angaar Past. Falkanger, saa ved jeg, at han har \$500 for Aaret og han har Familie, Hustru og 3 Børn tror jeg. Baade Stueland og Falkanger er meget flittige Arbeidere, og det har ogsaa baaret Frugt. Havde vi bare haft ilige Arbeidere over alt paa Missionsmarken, saa vilde det paa mange Steder set anderledes ud end som det nu gjør. Møderne var som sagt meget velsignede, og Folket og Presterne var meget taknemmelige for at vi kom. Det som blandt andet hidrog til at Møderne blev saa velsignede, var blandt andet det at Prof. Wee var med os i Wheelock og første Dagen i Williston.

Saa reiste vi tilbage til Pastor Varud i Berthold. Her havde vi ogsaa et Møde i en Frimenighed, omtrent 12 Mil sydvest fra Berthold. Der havde vi ogsaa et velsignet Møde. Denne Menighed har nu Varud sagt op, nærmest paa Grund af, at Folket var helst F. R. Folk og de vilde da helst faa sig en Prest fra den forenede Kirke. Varud har ogsaa her arbeidet til Velsignelse blandt Folket. Han var kommen op i en ubehagelig Strid med en noget tvetydig Version, men jeg haaber, at det vil blive rettet nu. Saa reiste jeg fra Berthold til Minot, hvor jeg havde Ophængelse om Aftenen. Dagen derefter blev jeg med til Norwich, hvor Menighederne skulde have et Fællesmøde forat for-

handle om at kalde Prest. Mødet besluttede enstemmigt at kalde Past. Theo. Lund. Det vilde glæde disse Folk, og jeg vil glæde mig med dem om Lund kunde bestemme sig til at antage Kaldet; thi Forholdene der er ogsaa adskilligt oprebne, saa de trænger en Mand med lidt Erfarenhed. Nu tilslut nogle Ord til dem især, som har flere Penge end de behøver, at de maa komme Indremissionen ihu og gjør i det ikke, saa—Hvem er det som har flere Penger end de behøver? spørger kanske nogen, da svar jeg, at det for det første er alle dem, som har Penger udlaant, eller i en Bank. Tænk paa disse vore opofrende Missionsprester, som maa greie sig med en 5 a 600 Dollars om Aaret. Du Pengemand kan forsøge selv med Familie at bo i en By og ikke have mer at leve af. Det er nu ikke bare Møden heller ved du. Baade Presten selv og hans Familie maa ogsaa have lidt til Klæder, og ligeledes lidt til Brænde, Kul og Ved. Jeg er nu med i Indremissionsbestyrelsen og da vi under Aarsmødet var samlet og skulde tage fat paa Bevilgning til Missionspresterne, saa forjogte vi at indskrænke saa meget som muligt, men alligevel beløb det sig til \$12,000 og endda var der nogen igjen som vi ikke havde bevilget noget til; thi vi vovede ikke at gaa læn-ger, men i Tillid til at der vil findes nogen som tør tage lidt dybere i Pungen, saa vovede vi at bevilge lidt til. Ja nu skal jeg ikke sige mer; thi jeg haaber, at jeg nu snart faar se Kvitteringer for Bidrag til Indremissionen som vil glæde mig og alle som har Hjerte for denne store, vigtige Sag. Nu kjere, I som har Penge, sæt nu noget ud paa Rente hos Herren, eller tror du han vil be- drage dig? Hvis du det tror, saa tør den Dagen komme, at det vil komme til at hænde noget lignende som Peter engang udtalte, vogt dig for den stræffelige Dom. Ap. Gj. 8, 20. Nu, hermed være Sagen anbefalet til Herren og hans Folk.

Broderligt S. Pettersen.

F o r a n d r e t A d r e s s e.

Rev. G. B. Hanson,
409 S. Raynor Ave., Joliet, Ill.

Fra Arbeidsmarken.

Den før omtalte fælles Skole i Alberta, Canada tænkes begyndt allerede i Høst. Der er alt anjat to Lærere, og man søger efter en tredje.

Past. N. G. Peterson i Northfield, Minn. er af den forenede Kirkes Indremissionskomite kaldt til Forstander for Bethesdamissionen i Brooklyn, N. Y.

Past. J. F. Melom skriver: „Denne uge har vi været ved og frembragtes til.“ Dette er nogle faa indholdsrige Ord, som bør komme længere og glæde flere end os.

D. D. B.

En Ven i Alberta skriver om den nye Skole, som Hauges Venner og den forenede Kirke har begyndt i Camrose: „Vi gaar nok litegran fortere i Foreningsarbeidet her end I gjør derborte i Staterne.“

Prof. Melbøhl som var kaldt til en reise til den forenede Kirke ved Universitetets Hundreaarsfest i Kristiania kommer, paa Grund af sin Hustrus Sygdom, ikke til at reise. I hans Sted vil nu Prof. Melbøhl komme til at reise.

Emisjær N. A. F. Ryg er for nærværende i Stavanger Menighed, Past. O. Andresens Kald, hvor han skal holde 2 og 3 Maaneders Religionskole. At holde Religionskole og iblandt samle baade store og smaa til Opbyggelsesmøder er en velsignet Virksomhed, og saaledes driver Broder Ryg det.

Ungdomsforeningerne i Pastor Lerohs Menigheder havde Fællesmøde i Prestegaarden Torsdag Efttermiddag den 20de Aug. Der var mødt frem en stor Forsamling. Pastor Rendahl talte paa norsk og Dommer N. T. Moen og Major Anderson fra Fergus Falls talte paa engelsk. Mange af de unge deltog med Sang og Musik, og man havde en meget hyggelig Efttermiddag sammen.

Past. T. T. Carlson i Camrose, Canada beretter i et Privatbrev til Prof.

Elstad om en sørgelig Ulykke, som nylig hændte derude idet en Georg Watland fra Newman Grov, Neb. druknede i en liden Indlø. Han var gift, og den stakkels Hustru er næsten fra sig af det sørgelige og tunge Slap, som rammede dem. Gud trøste og hjælpe hende i de mørke Brøvelsens Dage! Man har det Haab, at den forulykkede var en troende kristen.

Maa en Menighed er uden Prest, maa den prøve at faa lidt midlertidig Hjælp (Nødhjælp). St. Pauli Menighed i Minneapolis er for nærværende uden sin Prest, siden dens afskiedte Sielesørger Pastor Norstad saa sig nødt til at slutte. Godt skulde det være om det maatte lykkes ogsaa for denne Menighed snart at faa Prest igjen. Eders Tjener, Redaktøren, har paa Anmodning et par Søndage prediket for Vennerne i Minneapolis. Sidste Søndag Morgen tidlig tog vi Trænet derop og predikede paa Formiddag samt deltog i Søndagsskolen lige efter Andagten. Paa Søndag var vi sammen med Broder Stenroen her og besøgte Emisjær Ole Hove, han er syg og sengeliggende, maaske han snart er ved Reisens Maal. Vi havde Andagt sammen med ham og hans Hustru og meddelte den syge Billegrim Herrens Nadvære. Han bad os hilse Venner og kjendte, og paa denne Maade træffer vi de fleste. Om Aftenen havde vi Prediken i Kirken igjen og da vi havde sagt Amen løb vi til Toget og var vel hjemme igjen Kl. 12 Midnat.

Bekjendtgjørelser.

Med Wing Seminar.

Undervisningen ved Med Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afbeslinger den 12de September førstkommande.

Den theologiske Afbesling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afbesling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Ansøgningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Livsforløb, en Medbegjærelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage den theologiske Studium, samt Attesten fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det forbæres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Høiester Synode, har Undervisning og Vogi i Skolens Dormitory frit, men maa betale for Lys og Varme. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 1ste Septembris først.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attest fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger forberes: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmands Kundskaber.

b) Kører en moralsk Bandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Udgifter.

Undervisningen betales i Forstud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Værelse, Lys og Varme betales med 60c pr. Uge og nebover. Enkeltværelser betales med 85c pr. Uge.

Saalænge der er Rum i Skolens Dormitories maa Studenterne bo ved Skolen. Undtagelse herfra gjøres kun i sjældne speciel Tilladelse af Fakultetet.

Indemnity Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var, naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Edw. W. Schmidt, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa, begynder, om Gud vil, sit 19de Skoleaar den 5te Sept. 1911. Skolen byder Undervisning i følgende Afdelinger: Den forberedende Afdeling for kaadanne, som ikke har gennemgaaet Common skolen, en Akademisk, en Normal, en Handelsafdeling og en Musikafdeling.

Disse forskjellige Afdelinger indbefatter Undervisning i Morst og Religion. Der lægges særlig Vægt paa Undervisningen i Kristendommens Kundskaber.

Hele Skoleaaret varer i 9 Maanedre og deles i 3 Terminer: En Høsttermin, en Vintertermin og en Vaartermin.

Tuition for det hele Skoleaar er \$35.00, undertagen i Musikafdelingen hvorom se Skolens Katalog, som tilsendes enhver frit.

C. J. Casthold, Bestyrer.
Jewell, Iowa.

Kinamissionens Høstmøde.

De som ønsker at faa Kinamissionens Høstmøde vil være snild at underrette mig derom saa snart som mulig, og angive Tiden for Mødet. A. O. Oppegard.

Om Gud vil, afholder S. Dak. Kredsit Aarsmøde i Roseni Menighed, Past. S. V. Jacobsens Kald fra 5—7 Sept. Samtaleemnet bliver 1 Joh. 3, 1—2. Tilreisende mødes med Skjds i Bressford, S. D. Dagen før Mødet. O. D. Berg h.

Om Gud vil, afholder Madison Kredset Møde i Echo, Past. A. O. Reis Kald fra 15de til o med 17de September førstkomende. Samtaleemnet bliver Salm. 126. Menigheden ønsker ved samme Anledning at faa sin nye Kirke indviet. Denne Handling vil blive udført Søndag den 17de.

A. Haugland, Form.
P. S. Stenerson, Sekr.

Følge Indbydelse fra Salems Menighed, Pastor Sandvends Kald, Roland, Iowa, vil Storm City Nedmissionsforening afholde sit 18de Aarsmøde der den 5te og 6te September. Som Samtaleemne opstilles Jeremias 31, 2—13. Indledes af Past. J. J. Breidablik. Mødet begynder den 5te Kl. 10 Formiddag med Prediken af Pastor J. J. Holman.

A. D. Severeide, Form.
John Heggen, Sekr.

Nazareth Menighed ved Armstrong, Iowa, Past. E. Duens Kald, har indbudt den nordlige Jowas Indmissionsforening til et 3 Dages Samtalemøde, som holdes 12—14 September førstkomende, om Gud vil. Samtaleemnet Luk 17: 20—30. Foreningens Bestyrelse vil være saa snil og møde heri under dette Møde. Red Wing Seminary give et velsignet Møde.

W. B. Olsen.
A. Shaw.

Den sydvestlige Minnesota Indremis-
sionsforening agter at holde Møder som føl-
ger: I Round Lake Menighed, Past. J. H.
Hansons Kald fra 13 til 15 Sep. Samtale-
emne Rom. 1, 1—8. I Past. O. M. D.
Wees Kald i Heron Lake fra 30te Sept. til
2den Okt. Samtaleemne 1 Joh. 1. I
Lakefield fra 3die til 5te Okt. Samtale-
emne: 1 Joh. 2. I Belmont Menighed
fra 6te til 8de Okt. Samtaleemne 1 Joh.
3. Andrew Johnson.
Jakob S. Vik.

Chicago Kreds af Hauge's Synode ind-
bydes til at holde sit Aarsmøde i Plattville
Menighed af Past. A. D. Mortvedts Kald
fra 3die til 5te Okt. Samtaleemnet blir
Luk. 13, 23—30. De tilreisende baade fra
nord og syd kommer til Winooka paa Rock
Island Banen og bør helst komme Dagen
før Mødet. Send et Brevkort til C. S.
Mhrebs, Winooka, Ill. og fortæl, naar dere
kommer, saa vil Skuds møde frem. Haaber
at alle Kredens Præster og ellers mange
Brødre og Søstre maa samles og at Gud
maa faa gi os et godt Møde.

A. D. Mortvedt, Form.

A. J. Evenson, Sekr.

Kvitteringer

Indkommet til Mrs. Theo. Hanson: Før kvitteret	110.80
H. B. Wederion, Minneapolis, Minn.	3.00
Pastor C. G. Holter, Red Wing, Minn.	1.00
Bed. Past. A. S. Halvorsen, Offer fra Ny Stavanger Mgd.	18.51
Bed. Past. A. H. Johanson fra G. J. Luallb. Horace, W. D.	1.50
Bed. do. for Boger 1.50)	
Pastor R. J. Breidablik, Red Wing.	1.00
Bed. Pastor L. J. Nesheim, Mrs. Karen Nelson, Fullerton,	
W. Dak.	1.00
Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.	1.00
Bet. for Mrs. M. Hjermstad, Valaton, Minn.	40
dahl fra en Del Benner ved Burbank.	

1 Luello fra Immanuel's Mgd.s Kv.

ine Lørgæren	
id, Randall, Ia.: Fra Randall:	
	1.00

Caroline Olson
Martin Olson

Mrs. A. Williams
Fra Store City: C. E. Ghermanion
H. B. Genterion
John Genterion

E. B. Olson	1.00
J. E. Johnson	75
M. Bittlingstad	50
Mrs. B. Grinde	1.00
Sand Sisters	1.00
Mrs. John Torvestad	1.00
H. Hill	1.00
Mrs. B. Frette	1.00
M. Ribe	50
C. Sandvik	50
A. Hovland	1.00
Mrs. S. Hanson	50
Riverbide Kv.	5.00
B. E. Sunderson, Wallingsford, Ia.	1.00 35 70
Før indbyndt til Past. Wallstead	19.00
Tilf.	45 70

Indkommet til Dato

198.21

Hjertelig Tak alle sammen.

Endnu trænges 101.79. Der er vist flere som vil være med.
Newark, Ill., 19de Aug.

A. E. Mortvedt.

Referatet er færdigt.

Beretningen over Forhandlingerne af
Hauge's Synodes Aarsmøde for 1911 er nu
færdigt. Foruden de almindelige Indberet-
ninger indeholder Referatet et af Pastor
T. J. Oppedahl under Mødet givet Fore-
drag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-
rapporter. Referatet er paa 250 Sider og
sendes portofrit for 25c. Til Præster og an-
dre, der vil hjælpe os til at faa Referatet
fulgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents.
Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til
Hauge's Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

Norge.

Historisk Mindebillede fra Begivenhederne i
Norge den 7de Juni 1905. Overst paa Billedet vil
ses Norges Flag og Baaben i Farver. Midtgrup-
pen viser Norges provisoriske Regjering efter Uni-
onsopløsningen, og paa Siderne og nedenunder
sees Fotografier af alle 117 Storthingsmænd, som
deltog i Svende Juni Beslutningen. De tre min-
dre Billeder, hvorom Storthingsmændenes foto-
grafiet er grupperet, er Fotografier af Gidsvoldsmændene,
Gidsvoldsbugningen og Storthingsbyg-
ningen. Nederst paa Billedet er Navnefortegnelse
med Henvisninger. Billedet er arrangeret og nd-
ført af en fremragende norsk Kunstner og vil være
en Pryd i ethvert norsk Hjem. Størrelsen er 22x27
Tommer. Pris 75 Cents, portofrit tilsendt.

Hauge's Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J.
Starpnefs. 30 Sider. Heftet 10c.

Nye modtagne Bøger.

Storjohann, Pastor. Kong David, vid, hans Liv og hans Salmer. 416 Sider.

Hefstet..... 1.25

" Salmerne's Bog i oprindelig poetisk Form.

Hefstet..... .10

Guitarlegeren. Andelige Sange satte med Akkompagnemang for Guitar. Samlede, oversatte og forfattede af M. M. Gimse. 205 Sider. Shirtingebind.....0.70

Guitartoner. En liden Samling af aandelige Sange udsatte for Guitarpil. Samlede og udgivne af S. Langeland. 88 Sider. Shirtingebind.....0.35

Missionslæsning. Af Past. Peder Drejer. Med nogle Bidrag af andre Forfattere. Med en Masse Billeder, hovedsagelig hentet fra Missionsmarken. 478 Sider. Smukt indbunden..... 1.00

Nordnesguttene. Af Pastor R. Rasmussen. 262 Sider. Papbind.....\$0.60

Do. i Shirtingebind..... 0.75

Sømanden paa Hav og i Havn. Af Pastor R. Rasmussen. 240 Sider. Papbind 0.60

Do. i Shirtingebind..... 0.75

Hans Miljen Hauges Udvalgte Skrifter. Uforandrede, saaledes som han selv skrev dem. 406 Sider. Indbunden 1.00

Paa de to Veie, eller Billeder fra Reisen mellem Vuggen og Graven. 1ste Del 87 Fortællinger, 128 Sider. 2den Del 65 Fortællinger, 128 Sider. Udgivet af D. M. Andersen, Minneapolis, Minn. i Shirtingebind 0.50

Aug. Herman Francses Himmelfart og Seiladien fra Babel til Kanaans Land. 15 S. Hefstet 0.05

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper, rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 15 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

habes for Salg i følgende Indbindinger:

I o m m e f o r m a t .

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
isprængt Snit 70c

Im. Morocco med Kors og Kalf samt
isprængt Snit 1.00

I Morocco og Guldbind, meget Bind.....1.40

I Morocco og Guldbind Prægtbind.....1.50

I Kalvestind og Guldbind, meget Bind. ...1.75

I Kalvestind og Guldbind, Prægtbind 2.00

Bare Salmerne.

No 5. I almindeligt Skindbind.....50c

No 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalf 60c

No. 7 I Morocco, meget Bind og Guldbind 90c

No. 8. I ægte Morocco, Prægtbind.....1.25

No 9. I ægte Morocco og Guldbind, meget Bind med Karstninger 1.40

Ordford Indbinding. ægte flexible Morocco, med omstribede Kanter og Guldbind og Kalf..... 2.50

D. Indb. i sort præstet Kalvestind, meget Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og omstribede Blomster..... 2.25

E. Indb. i blaat flexible præstet Kalvestind med Guldbind og Kalf..... 1.80

G. Indb. i sort flexible præstet Kalvestind med Guldbind og Kalf..... 1.80

Storstile.

No. 1 I stærkt præstet Skindb. med Kalf 1.40

No. 2 " " " med Beslag 1.65

No. 3 " " " med Kors og Kalf og Guldbind og Kalf 2.00

No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25

No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Rug, med Guldbind og Kalf 3.00

No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Alle 3 Tekstrækker iærfælt, Shirtingebind 50c

Do. i Morocco og Guldbind.....

Ordres indsendes til

C. Villetun, Red Wing, Minn

Det hellige Land i Augleperspektiv

Et meget interessant Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baaede Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulprer. Billeder, Bibelssteder og Salmes-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Siltesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salmesbog, udarbejdet af Fællestomiteen fra Den Norske Kirke, Hagues Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskiltig Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Opflag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i presstet Skirtingsbind med Stindryg og sælges for 50 Cents pr. Eksempplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

RED WING, MINN.

Gustav Adolf og Trediveaarskrigen. Af Dr. Anders Frøxel og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgivet E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For Salg i Hagues Synod Book Dept., Drawer 74 Red Wing, Minn.

af Hans Nielsen Hauge. 3 Kabinet Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Velsigning“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Varnesang“; „Venlig Hilsen“; „Bøn“; „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro, Haab og Kjerlighed.“

„Christmas Greeting“; „New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

E. Lilletun,

Red Wing, Minn.

Veddes erindret:

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetskassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Howell Luth. College) sendes til Mr. C. A. Minn, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Vedningemissioner sendes til Rev. E. C. Holter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betjendskabet Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hagues norske evangeliske lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendelsesvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

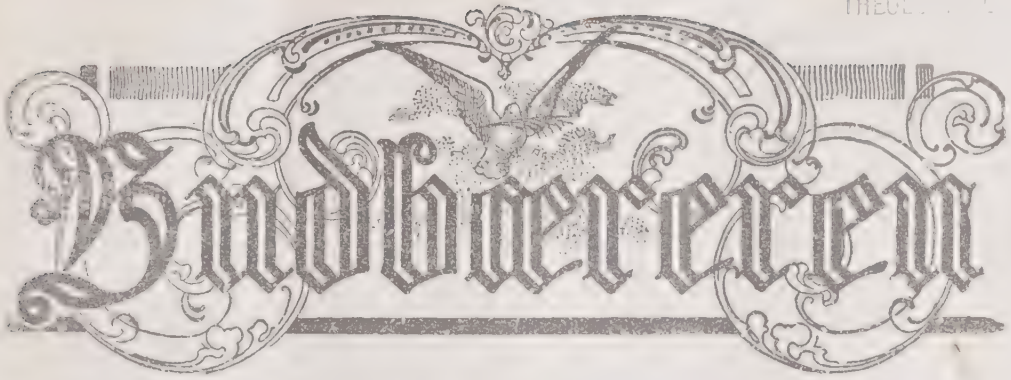
E. Lilletun,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Walter E. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. „Tal Herre, din Tjener bærer“; 2. „Tag mig i hånd“; 3. Den store Konge; 4. Paa Skriftdag Kristi Himmelfartsdag; 5. Brev fra Oppegaard; 6. Hjælp trænges; 7. Tal gællebeslutning; 8. Luther om Opstandelsen; 9. Herre, lær os at bede! 10. Assurance; 11. Næring; 12. En Trip til Syd Dakota; 13. Du er mig Hjælp; 14. Kinamissionen; 15. Fortælling af Misionsbuenes Rapport; 16. Brev fra H. H. Elstad; 17. Kirkelige Nyheder og lidt om Indremissionen; 18. Fra Arbeidsmarken 19. Betændte gjærelser; 20. Røtteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 36 }

Lørdag den 9de September 1911

{ 43de Aarg.

Foredrag ved Ungdomsstevnet
i Turtle Mountain Kredts Mandag den 3die
Maj af Past. Edw. S. Hovland.

Kære unge Venner. Naade og Fred fra
Gud vor Fader og Jesus Kristus være eder
alle tilvænket!

Det Thema, som foreligger til Behand-
ling er: Vor Ungdoms Opgave. Maa Gud
ved sin Helligaand saa lede os i Behandlin-
gen af dette Emne.

Opgave menes i denne Forbudselse Bli-
g; det, som ligger for os; den Gjerning vi har
at udføre saavel som at overvinde alt, som op-
kommer paa vor Vej til Ginder i Løsningen
af vor Opgave. Med denne Forstaaelse af
vort Thema vil vi først betragte: Vor Ung-
doms Opgave ligeoverfor Forældrene.

Den Opgave vor Ungdom har at løse
ligeoverfor sine Forældre, er af allerstørste
Vigtighed, da den indbefatter hele Barn-
dommens glade og lykkeligste Dage.

Forældrene har baade de første og største
Krav paa sine Børn. Dette er en Sandhed,
som er meget glemt blandt Nutidens Ung-
dom. De stiller mange og store Krav til
sine Forældre, uden dog at være sig bevidste
at ifra sin tidligste Barndom er de blevet be-
handlet med en Faders og Moders hele
Kjerlighed. De har nydt af alt det gode
Hjemmet har formaaet, ofte under store Op-
ofrelser fra Forældrenes Side. Hvor har
færdet ofte til langt ud paa Nat for at holde
sine Børn i saapas Stand, at de kunde fort-
sætte paa Skole. Naar Børnene har ligget

i sin sødeste Blund er Tøiet blevet ifandsat og
kanske naar Barnet er vognet af sin søde
Slummer, er det snart blevet grættent fordi, at
dets Tøi ikke er saa pent, som det burde væ-
re. Lige fra den første Tid det begyndte
paa Skole og til det har faaet sit Diploma,
har det været et dobbelt Stræv for Mama
og kanske naar hun har bedt det om nogen
Ting, har Barnet udvist et uheldigt Ansigt og
fremkommet med en Undskyldning, at det har
saa meget at gøre med sine Leksner osv.
Saaledes har Barnet søgt Udflugter indtil,
at Mama heller gør Tingen selv end høre
paa Undskyldninger i det uendelige. Dette
er ikke, som det bør være; thi der staar skre-
vet i Guds Lov: Hædre din Fader og din
Mor, at det kan gaa dig vel, og du maa
længe leve i Landet. At hædre sine Foræl-
dre er saaledes det første Bud med Forjættel-
se: Derfor bør dette altid staa for Barnet,
som den største Opgave det har at løse. Hver
og en som blir tro imod dette Bud har store
og mange Forjættelser. Ikke saa at forstaa,
at man skulde efterkomme Budet paa det, at
man kan saa det, som Budets Opfyldelse lo-
ver; men fordi at den barnlige Kjerlighed
driver det dertil, ligesom Kjerlighed til Gud
driver Guds barnet til at gøre Guds Vilje.

Skal Barnekjerligheden vedligeholdes,
ja vokse og udfolde sig op igjennem Aarene,
da maa der Lydighed til. Barnet bør altid
søge at opfylde Fars og Mors Befalinger

00 Eftreim

11

og agte paa deres Formaninger. Den, som trodser dette Bud vil finde sig ulykkelig i Tiden før eller senere; derimod den, som i Lydighed følger deres Raad og Vink, vil bli lykkelig i Tiden. Lydige Børn har en særlig Forjættelse for dette Liv. Lykke og Velsignelse skal følge dem her i Tiden. Gud som har givet Budet kan og vil fuldfylde sine Løfter, vær sikker paa det.

Naar vi fremholder Lydigheden som det bedste Bevis paa Barnets Høiagtelse for sine Forældre, saa er det fordi, at den er det væsentlige Moment i dets Liv, der fremmer og udfolder dets Hjertelag. Lydigheden er Kjendetegnet paa det sande Børnforhold. De har ingen større Glæde end at lade sine Forældres Byrder idet de søger at læse deres Vilje i deres Ansigt og løber førend Befalingen er udtalt. Denne Slags Beredvillighed hos Børn er en sjelden Dyd. Den er som deiligste Blomsterduft, den er kosteligere end Guld, ja fint Guld i Mængde. Den er som den bedste Medicin for det trætte Fader- og Moderhjerter, som da faar høste Frugten af alle sine Stræb og Opofrelser.

Det rette Forhold finder videre Udtryk i Spenners og Døtres fulde Hengivenhed til sine Forældres Raad og Vink, som disse kan yde dem, naar den Tid indtræder, da Barnet begynder at bli voksen. Her er det, at Forældrene burde trænge efter at beholde sit Børns fulde Tillid. Tør jeg, som er en ung og forholdsvis uerfaren Mand, give et Raad til Forældre i dette Stykke? Haaber I undskylder. Men sandt at sige, her forfeiler mangen Far og Mor sig. De befaler og giver Bud, som er baade mange og svære. Barnet taber Modet og overgiver sig til at omgaa Befalingerne. Heraf følger Ulydighed og andre dermed forbudne Ting. Far og Mor har tabt Barnets Hengivenhed og dermed ogsaa for en stor Del Kontrolten over sit Barn.

Saa og smaa Bud bør gives og dermed ogsaa en streng Overholdelse af samme.

Blir Barnet vant til at lyde og underkaste sig Forældrenes Vilje fra Børnsben af, vil det ikke falde tungt i Efteraarene heller. Paa den anden Side dersom en har lovet Barnet noget, saa bør man ligesaa punktlig efterkomme det, som om det gjaldt at udsøre et Grinde for Landets Magistrat. Ved selv at være punktlig og efterrettelig vil man uden at vide det vinde Barnets Tillid og det blir som Lillepigen ja idet Mama havde lovet hende Sukkergodt: „Mama glemmer aldrig“, og Pigen havde Ret.

Ligesom det er den bedste Maade for en Værd at være som en af sine Elever i den Forstand, at han ikke paatager sig nogen overlegen Mine, jaaledes bør ogsaa Forældre sætte sig i Børnens Sted og være som en af dem, idet man viser Interesse for det, som ligger Barnets Hjerte nær. Dette er noget, som man meget ofte bør efterkomme medens Børnene er smaa. Aldrig synes de smaa noget er mere morsomt end naar Mama eller Papa begynder at lege med dem. Det blir altid disse sidste, som maa opgive først medens Barnet eller Børnene raaber-mer.

Naar Børnene blir lidt ældre, opgives dette, som noget, der ikke passer for Forældrene; mon ikke dette er en Feil. Jeg husker en Mand nede i Otter Tail, der havde et meget muntert Temperament. Han var ofte med os unge medens vi legte. Aldrig havde vi mere Moro end da, og aldrig følte vi os mere trygge. Om Mand ikke har Sind eller Kræfter til at være med i Legen, saa bør man være med og give Raad og Vink, saa alt sker- sømmeligt og med Orden- og i en fristelig Mand. Ingen Leg burde taales som ikke kan ske-i Jesu Navn. Har Barnet som Barn lært at søge og følge sine Forældres Raad og Formaninger fra det var lidet, vil det ogsaa søge deres Raad, naar det vokser op til Ungdom. Naar Far og Mor staar som den høieste Model paa Dyd og Retfærdighed, saa at Barnet kan se op til dem, som et sandt og ædelt Eksempel at efterfølge, da

vil der, saa langt vi forstaar, opvække en ædel Ungdom, som vil være sine Forældres Glæde og Stoltthed i Menighed og Samfund til en Pryd og Velsignelse.

Men lad os ogsaa nævne, hvad de unges Opgave er ligeoverfor sig selv! I 1 Joh. 2, 14 heber det: Jeg skrev til eder, I unge; thi I er sterke. I Ungdomstiden er Kraftens Tid. Dette ved de ogsaa som en Regel. De er sterke baade i Ord og Handling. De tror sig at eie alt det, som fordres til at udføre Helteddaad. Der er en Tid, naar de unge overgaar sine Forældre baade i Forstand og Skjonsonhed. De kan næsten sætte sig paa Hviirde og give Undervisning til dem, som har været deres Lærere. De er som den unge Hest, som skal læres til Tomme og Vidiel. Spænd Hesten sammen med en gammel erfaren en; den unge Hest mener, at den har baade Vilje og Kraft til at drage hele Væsjet, medens den gamle synes at ville sige: Vi faar se, hvor længe du holder ud.

Denne Indbildning om Styrke og Kraft har været Skjæbnesvanger for mangen en. Peter troede sig sterkest, da han var svagest. Endstjondt Jesus sagde: I denne Nat skal du fornægte mig tre Gange, saa svarede Peter: Om jeg end og skulde dø med dig, saa vil jeg dog ikke fornægte dig. Men Peters gode Beslutning gif istykker, naar det ulykkelige Dieblis indtraf. Peter saldt! Saaledes har ogsaa mangen Ungdom faldt til sin store Sorg og Byn. Men det er det, som de vil være stærke. Vær ikke hovmodig, men frugt; thi der er en Tid, naar der er mere Fær end nogeninde, og det er da, naar du er sterk. Sterk i dig selv. Naar jeg er skrøbelig, da er jeg sterk, siger Paulus. Din Opgave ligeoverfor dig selv er at bevare dig selv ubesmittet af Verden. Hold dig ren og tro, hvad Fær og Mor siger til dig; thi de har selv gennemgaat Færerne og er saaledes istand til at give den bedste Undervisning. Om de ikke kan sige det saa skjønt og poleret som du ønsker. Ja, om det skulde være sagt i en

Tone, som kan give Indtrut af, at de er sebragte. Sometider, saa lad mig saa sig dig en Ting. De mener det saa inderlig vel. Derfor som du kunde se ind i deres Hjerte, vilde du se at det var Om sorgen for dig, som bragte dem til at sige det. Kjerligheden gav tunge Liv. Derfor tag alt i den bedste Mening og følg deres Raad og du skal ved Guds Naade bli bevaret ubesmittet af Verden.

Ligeledes har vor Ungdom en stor Opgave at løse ligeoverfor sin Menighed og sit Samfund. Væder os ikke forlade vor egen Forsamling, som nogle have for Skik; men formane hverandre og det saameget desmere, som I se, at Dagen nærmer sig. Heb. 10, 25. Menigheden ligesom Hjemmet er Ungdommens, saavel som Forældrenes og de ældres aandelige Hjem. Den er saaat sige Ungdommens Formynder. I den er de døbte og i dens Værdom er de oplærte. Der har de lært at kende den treenige Gud sin Skaber, Fjendsløser og Helliggjører. Den skulde saaledes være det kjereste Sted paa Jord.

Dette er dog ofte slet ikke Tilfældet; thi naar man er konfirmeret er det ofte at den unge blir borte fra Menigheds Forsamlinger. Det synes som om Konfirmat onsdagen er en Udtrædelsesdag til stor Sorg baade for Forældre, Prest og Menighed. Unge Venner, dette bør saaledes ikke være. Mon de unge bærer al Skyld for saadanne Foreteelser? Kan ikke ogsaa her nogen Skyld falde paa Forældrene? Er man altid saa trofast og omsorgsfuld som man burde være i dette Tilfælde? Hvinger man sine Børn med sig til Kirken saa ofte som muligt? Er det ikke ofte saa, at enten er Mama eller Papa hjemme for at passe paa Barnesloffen eller saa reiser man kanske selv paa Væderne og lader Børnene være hjemme. Jeg mener at der burde ingen Tid være i Barnets Liv, naar det kunde mindes ikke at ha været med deres Forældre til Gudstienesterne. Da vilde saadanne Foreteelser som før nævnt være Skjeldnere, end de for Tiden er.

Til de unge vil jeg saa Lov at sige—lad

aldrig din Plads i Menigheden være tom. Enten det er under Gudstjenesten, i Søndagsskolen eller andre Menighedsmøder. Lad det være dit aandelige Hjem. Deltag i Arbeidet i Bøn og Sang og Formaning. Kristne unge Venner, Menigheden trænger eder. Med eders Mod og glade forhaabningsfulde Blikke kan I sætte Mod i dem, som er nedstemte. Hvor meget du kan gøre for dem, som staar paa Skærnten. I kan række de bortkomne en hjælpende Haand for at føre dem tilbage. Dersom I ser eders Pligt og Kald i Menigheden, da vil I saa saameget at gøre, at I faar ikke Tid engang til at tænke paa saadanne Ting som drager Sindet og Hjertet bort fra Gud. Naar Friestellserne kommer vil deres Opgave og Arbejde i Menigheden ogsaa være eder et Bærn. Jo mere en træder frem og lader andre faa se, hvor man staar og hører hjemme, desto mere vil man føle Ansvar af at leve saa at Livet kan stemme overens med Betsjendelsen.

Derfor unge Venner, lyd eders Forældre og vær tro imod dem. Vær deres Stolthed, saa at I slipper at lægge de grønt Haar med Sorg i Graven. Vær tro imod dig selv, bevar din Værd. Træd i Menighedens Rækker og hjælp at holde oppe de synkende Arme; saaledes ogsaa i Samfundet.

Hvad Ansvar har Kirken ligeoverfor Politiken?

Skrevet ved Mrs. L. J. Knutson for
Missionsduens literære Møde
1911.

For at vi kan besvare dette Spørgsmaal, maa vi mærke os, hvad Kirken og dens Opgave er, og ligeledes hvad vi lægger i Begrebet Politiken.

I den augsburgske Konfession 7de Art, som handler om Kirken, læser vi: Kirken er de helliges Forsamling, i hvilken Evangeliet rettelig forkyndes og Sakramenterne rettelig forvaltes.

Dette er altsaa ifølge vor Betsjendelse, hvad Kirken og dens Opgave er. Jesus gav Kirken denne Opgave. Han sagde: „Naar

derfor hen og gjør alle Folk til Disciple, idet I døbe dem i Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn og lære dem at holde alt det, jeg har sagt eder.“ Denne Opgave skal Kirken ved Guds Naade og Hjælp løse i Verden. Midlerne, som Gud har givet Kirken til at løse denne Opgave med er Ordet og Sakramenterne. Gud har lovet at han vil lægge sin Velsignelse til det sande Brug og Benyttelse af disse Midler, saa at Opgaven paa denne Naade skal kunne løses, og det som Gud kræver af Kirken er Trostid, Tro i Opgaven og Tro i Forvaltningen af Naademidlerne.

Nu, det som da gjælder for Kirken er, at have sin Opgave klar. Verden, ifølge Guds Vilje aabenbaret i Ordet, skal lægges til Kristi Kors. „Kommer alle Jordens Enden og vorde frelst.“

Her bærer Kirken et stort Ansvar ligeoverfor Verden. Verden skal erobres af Evangeliets Magt. Gud hjælpe os til at forstaa Ansaret ligeoverfor den enkelte Sjæl og Verden i Almindelighed: „Gud vil ingen Synders Død, men at alle skal omvende sig og leve.“ Dette Budskab fra Gud skal Kirken bringe ud i Verden, Gud vil det; og ve os om vi ikke gøre det; thi da skal deres Blod kræves af vor Haand.

Men nu Ansaret ligeoverfor Politiken. Ja, hvad mener vi med Politiken? Vi mener som Regel med dette Begreb Regjeringen, det borgerlige Styre, Politiken har med timelige Gjøremaal at gøre. Politiken er (om vi skal faa bruge Udtrykket) en Institution med andre Opgaver og Formaal end Kirken, og kan som en Følge heraf ikke sammenblandes. Lad os ogsaa erindre, at Jesus altid negtede at alliere sig med noget timeligt Parti, endog om det var religiøst Præg. Han sagde: „Hvem har sat mig til Dommer eller Deler mellem eder.“ „Giv Keiseren, hvad Keiserens er, og Gud, hvad Guds er.“ I Harmoni med dette er vor Kirke, naar den betjender i den augsburgske Konfession Art. 28, 1. Der har været stor Strid om Biskoppernes Magt og Myndighed, under hvilken nogle paa en helt upassende Naade have sammenblandet geistlig og verdslig Magt.

3. Thi det verdslige Regimente har med ganske andre Ting at bestille end Evangeliet. Øvrigheden værger ikke Sjelen, men Vægemærke og de legemlige Ting mod aabenbare Krænkelser og holder ved Sværdet og timelige Straffe Menneſket i Ape forat opretholde den borgerlige Retfærdighed og Fred.

4. Derfor ſkal man ikke ſammenblande den geiſtlige og den verdslige Magt. Den geiſtlige har ſin Befaling, den nemlig, at forkynde Evangeliet og rætte Sakramenterne. Den ſkal intet Indgreb gjøre i fremmed Myndighed, ikke afſætte og indſætte Konger i Verden, ikke afſtaffe Øvrighedens Love, ikke ophæve lovmæssig Lydighed, ikke lægge Hindringer iveien for Domme angaaende nogen borgerlig Anordning eller Overenſtomſt, ikke foreſkrive Øvrigheden Love angaaende Statens Forfatning, ſom Kiſtus ſiger: „Mit Rige er ikke af denne Verden“. Og Paulus ſiger: Vort Borgerſkab er i Himlene. Fil. 3: 2. Vore Stridsvaaben er ikke kjødelige, men mægtige for Gud til at forſtyrre Anſlag oſv

5. Paa denne Maade ſkjelne vore mellem den ene og den anden Magts Koldſæpligheder og byde at holde begge i Agt og Værd og anerkjende dem ſom Guds Gaver og Befalinger.

Men har nu Kirken Anſvar ligeoverfor Politiken? Ja, Kirken har Anſvar ligeoverfor de Menneſker ſom er i dens Tjeneste. Diſſe ſkal Kirken forſøge at lede, om de ikke er ledet til Sandhedserkjendelse, ved de Midler, ſom Gud har givet. Men Kirken kan ikke bære Anſvaret for de Handlinger eller Gjerninger, ſom den driver ſom et Parti eller Inſtitution (om man tør bruge det Udtryk.) De, ſom er i Politikens Tjeneste, ſaal ſelv bære Anſvaret for ſine Handlinger. Naar Kirken i Overenſtemmeſe med Guds Befaling ſøger ved Guds Hjælp at løſe ſin Opgave, ſom ovenfor, ſaa er den paa ſin Plads i det menneſkelige Samfund.

Nu ved vi at der er megen Raadenhed i Politiken idag. Og Spørgſmaalet ſom ligger nærmefte for os ved Tanken paa det er: Hvorledes kan Politiken renses? Da vil vi ſvare: Lad den, ſom ſer Raadenheden, aaben-

bare den og ſøge paa en kriſtelig Maade at oparbejde Folkemeningen imod den, ſaa at det vælgende Publikum ſer til at ſende Mænd til vore lovgivende Forſamlinger, ſom har kriſtelig Sands, Ret og Folkets Vel for Øie. Dette er efter min Mening den Vei og Maade, ſom ligger nærmefte. Og maatte Lyket komme frem mere og mere og fordrive Mørket og det onde ud af ſaaede Kirken og Politiken. Det give Gud for ſit Navns Skyld.

Følgende Sang blev ſungen ved Mrs. Quello og Miſs Halvorſon.

Kaſt dit Brød paa mange Vande,
Gjør det lille du formaar,
Til at hjælpe redde andre,
Engleſ glade Smil du faar.
Herren prøver Gjerning Tanker,
Kjender Hjertets Sindelag.
Han de ſpredte Ofre ſanker,
Lønnen kommer viſt en Dag.

Kaſt dit Brød paa mange Vande,
Du ſom træet og modløs gaar,
Kan du ipare lidt for andre,
Guds Beſignelse du faar.
Kan du intet andet gjøre,
Synk dog Haabets glade Sang,
Lad den trætte Pilgrim høre
Om Guds Væn og Hvilen lang.

Kaſt dit Brød paa mange Vande,
Kom du Nige, giv med Lyſt,
Du ved ei, hvor det ſkal lande,
Maatte paa en fremmed Aſt.
Herrens Løfter, de er ſande:
„Du ſkal finde det igjen.“
Om det gaar til andre Strande,
Blir det aldrig t bt, min Ven!

ABOUT THE NEW SCHOOL IN CAMROSE, ALBERTA, CANADA.

The Camrose Lutheran College will open in temporary quarters, on October 2nd. The fall term will continue for 12 weeks ending on December 22nd. The winter term will run from January 8th to March 29th, and the spring term from April 8th to June 29th. Each term will consist of 12 school weeks. The first two days each term will be used for entrance examinations and registration.

Preparatory School.

For the benefit of young men and women who wish to complete their common school education, classes will be formed in IV and V standard studies (corresponding to 7th and 8th grade work in the States) leading to graduation from the common school grades. These graduates will then be prepared to enter on the work in the other departments of the school.

Students in the preparatory school who are prepared to take advanced classes in any subject may do so.

High School.

The four year high school or academy, will offer sufficiently elective courses to give three distinct lines of work: first, a general practice course for those who expect to finish their education here; secondly, a college preparatory course, fitting for our church colleges in the States; and thirdly, courses leading to matriculation to the University of Alberta.

Normal School.

In a new and rapidly developing country there is always a shortage of teachers with anything like a professional preparation and training, and it is the purpose of this school to render what help it can to remedy this condition. The normal department will, therefore, offer two distinct lines of work. There will be a general normal course of four years, aiming at preparing teachers for the rural schools. Besides the regular high school studies instruction will be given in methods, psychology, Christian ethics, school management and history of education. A parochial normal course of two years will prepare teachers for the religious instruction in Lutheran congregations. These courses can be so combined as to prepare well qualified teachers both for the common and the parochial schools.

Business School.

In the commercial department courses will be given in shorthand, typewriting, book-keeping and other commercial studies. In the stenographers course, shorthand will be so taught that work can be done readily in English, norwegian and German. An actual business room will furnish practical training in several lines of office work. An old experienced teacher will be in charge of this department.

School of Music.

The highest class of instruction will be given in piano and organ music. Advanced pupils can enter at the opening of the school. The regular course in music will cover four

years of work, one year of preparatory work and three years of advanced work. Instruction will also be given in vocal music.

Religion.

In a country where religious liberty prevails, religious instruction can not be given in the public schools. They can only provide an intellectual and a vocational education and a moral training based on the sense of honor, the emotions of the beautiful, and the feelings of natural love and humanity. They can and ought to teach a respect and reverence for the hand of God; but they can not teach the truths of the heart of God as revealed through Jesus Christ, nor the life-giving and life-sustaining powers of a personal acceptance of the Holy Spirit.

As only that system of education is complete and sufficient which takes cognizance of the soul as well as the body, the Christian academy and the Christian College must always be essential factors in the educational system of a free people. These institutions are free to use the Bible and other treasures of religious prose and poetry. They can, therefore, teach the loftiest truths, appeal to the highest motives, and can judge conduct by perfect standards.

Daring to explain life in the light of the Word, they can build character on the Firm Rock, patterned after the only Perfect Man, in the image of the Eternal God. Here then can the truest and most perfect types of manhood and womanhood blossom and ripen into that salt and savor which is to keep humanity from degenerating into selfish materialism on the one hand and heartless utilitarianism on the other.

Recognizing then the importance of a Christian discipline under a true Christian faith in the upbuilding and the maintaining of that noble and unselfish character which yields real happiness in this life and which fosters the hope of the blessings of an Eternal Life with God, this school will require all students to be present at the devotional exercises; and all students of Lutheran faith will be required to take the regular religious instruction prescribed in their course.

Students not of Lutheran faith showing a good moral character may graduate from this school without taking religious instruction, but they are expected to attend services regularly in the church to which they belong.

Church Connection.

As this is officially the school of the United Norwegian Lutheran Church of America and The Hauges Norwegian Evangelical Lutheran

Synod, it hopes to receive the loyal support of all belonging to these church bodies; it invites the support and patronage of the other Lutheran church bodies; and it welcomes the support and patronage of the other Christian churches who can conveniently use it.

Young men and women who have attained the age of 14 or more, will be admitted into the regular classes, provided they are of a good moral character and are willing to abide by the rules of the school.

Languages.

English will be the regular language of the school. Latin, German and Norwegian will also be taught. Students of Norwegian parentage will be encouraged to study the literature and history of their mother country. We believe that a ready knowledge of two or more languages is of inestimable value in actual life; and we further believe that a scholarly knowledge of English can only be attained by comparing it with another language similar in construction. The Norwegian language is particularly apt for this purpose. The instruction in the parochial normal course will be largely in the Norwegian language.

Location.

Camrose was founded in 1905, and incorporated as a town in 1906. It has an ideal location, excellent drainage, wide streets and boulevards, substantial business places and residences, good fire protection, and many other assets which indicate a capable management of municipal affairs. The town owns a forty acre agricultural park, municipal hospital, market square, town hall and valuable industrial spur property. In the fall of 1910 a municipally owned electric power plant was installed at a cost of \$30,000. This year's program includes the installation of a waterworks and sewage disposal system, at a cost of \$100,000, and cement sidewalks along the business streets.

It is situated on the Winnipeg-Edmonton line of the Canadian Pacific Railway and on the Edmonton Calgary lines of the Grand Trunk and the Canadian Northern Railways. The last named road is also constructing a short line from Strathecona to Camrose.

Site and Building.

The college has a beautiful site of five large blocks, nearly 26 acres, only three and a half blocks from the post office where the foundation of the first building 48 ft. by 72 ft. with an addition 22 ft. by 32 ft. for the heating plant is already laid. The building, which will have four floors will be completed as fast as the necessary fund can be raised. It is

hoped the building operations can be resumed by Sept. 1st and that no serious delay will be met in the completion of the building. The site is a gift from the City of Camrose.

Temporary Quarters.

Pending the completion of the College building, the Heather Brae House has been rented, where the office of the school and the boarding club will be located. The building will also furnish lodging for about 40 boys and 16 girls besides the necessary help. A teacher will be in charge of the building. Room rent here including heat and electric light will be \$1.25 a week. Room rent in private houses will run from \$1.25 to \$1.50 a week.

Boarding Club,

Under the supervision of the school a boarding club will be conducted where the students will get the board at actual cost which should not exceed \$2.50 a week. To reduce the cost of the board the students will take turns in assisting in the kitchen and the dining room.

Tuition.

The tuition will be the same in all departments except in music. Each term of twelve weeks will cost \$15.00; but those who attend the whole year will pay only \$10.00 for the spring term. In the business course an extra fee will be charged for use of typewriters and material consumed in the Actual Business Room. Students furnish their own books and stationery.

In the music department the lessons will cost respectively \$.50, \$.75 and \$1.00 according to the grade of instruction. Piano and organ rent will be charged by the period for practice at the rate of 5c per half hour period.

General.

Students should bring quilts, blankets, sheets, pillows, pillowcases and towels. It is also well to bring any classbooks they have. Each student must also have a Bible and hymnbook. All books needed can be bought at the college.

For further information address the President of the College.

John P. Tandberg,
Camrose, Alta, Can.

Meget Lægmandsvenlig.

Der er nu i flere af de senere Numre af „Budbæreren“ skrevet i mod og for Forening, mellem Hauges Synode og den forenede Kirke. Vi tror de fleste af Folket i Hauges Synode er i alt væsentligt enig med Hr. „Haugianer“ i sin Indsats i „Budbæreren“ No. 30 om denne vigtige Sag. Hvad angaar Hauges Synode som en af de konferrerende Parter og udifra dens Standpunkt burde vel ikke andre end virkelige, aktive Medlemmer af nævnte Samfund have Stemmeret i den Sag. Andre kunde vel for Nøds Skyld høres paa som raadgivende Medlemmer i Drøftelse af Foreningsspørgsmaalet, det vil da sige dersom man fremfører virkelige Fakta og holdbare Argumenter!

Iblandt det Folk hvor der har været levende Kristendom, der er det triveligst og mest velbesegnet at være og virke, og der er der altid mest Lægmands- og Virksomhed. Lægmandsvirksomheden er et Barn født og fostret ved Hauges Vælfærd fra Norge og af de samme Folk kommen over til denne Verdensdel fortsat i de samme Spor her og de fandt sig bedst tilfreds iblandt de Folk, som vilde praktisere det aandelige Prestedømme. Det er da ogsaa ganske selvfølgeligt, at de her i dette Land dannet og fandt sit kirkelige Hjem i et mere Lægmandsvenligt og lovkirkeligt Samfund, end de Samfund som antog og videre praktiserer Statskirkens Former.

Hauges Folk er som et Samfund den mest lovkirkelige af alle lutheriske Kirkeafdelinger. Hauges Synode har optaget i sine Gudsstjenester og i hele sin Virksomhed mere af Lægmandselementet end noget andet Samfund! Ellingianere og vel ogsaa det nylig stiftede Brodersamfund hører vel med under samme Aandsretning, naar Spørgsmaalet er om at benytte Raadgaverne, det er praktisere Lægmandsvirksomhed.

Det er vel ikke kristeligt bestemt at tale i eget Farvør eller naar det gjælder en Kristendom, men andre troværdige Mænds Vidnesbyrd kan vi ogsaa høre. Til Ek. si-

ge som Missionæerne Barckrevink og Skrefsrud samt Past. L. Østedahl lod Publikum forstaa indirekt og direkte, at de fleste kristne her i dette Land fandtes i Hauges Synode. Slige Vidnesbyrd saavel som vore Mangler og Synder bærer vi til Raadestolen. Og da kan vi saa sige Gud og Faderen Tak for alt i Jesu Navn!

Den brugelige Absolutionspraksis er et af de vigtigste Spørgsmaal til Eftertanke med Tanken paa Forening.—

Lutheraner.

Stillet paa Prøve.

Det hændte for en Tid siden, at der i en Forsamling af kristeligfærdige Mænd havde indfundet sig nogle Socialdemokrater for at hindre Foredragsholderen i at komme til orde eller i ethvert Fald forstyrre ham i hans Foredrag. De havde allerede flere Gange afbrudt ham ved Tilraab. Taleren lod sig imidlertid ikke forstyrre, men tog frem Bibelen for at oplæse noget til Bekræftelse af, hvad han havde sagt. „Dumt Tøi“, raable den ene af Tilhørerne. „Hvem tror vel paa Bibelen? Det gjør ialfald ikke jeg.“ Taleren standsede og saa hen i det Hjørne, hvorfra Lyden kom. „De tror ikke paa Bibelen? Jeg maa antage, at De kender nøie til, hvad der staar i den?“ Derpaa tog han ti Dollars op af Lommen, holdt dem i Veiret og henvendte sig saa til Tilhøreren, idet han sagde: „Jeg giver Dem disse Penge, dersom De kan læse 12 Bibelsteder udenad.“ Manden taug og søgte at gjemme sig bag sine Kamerater. „Jeg vil ogsaa give disse Penge for 6 Bibelsteder“, fortsatte Taleren; men ikke engang saa mange kunde han. De tilstedeværende begyndte at le, og da han fandt, at det i det hele blev ubehageligt, sneg han sig ud af Salen, saa Taleren uforstyrret kunde holde Resten af sit Foredrag.

Hvor mange er det ikke, som taler haant baade om Bibelen og meget andet godt, uden at de i Grunden har den mindste Kiendskab til eller Forstand paa det, som de vil prøve paa at nedfætte!

Sendebrev til Hartmuth af Cronberg. (Af Luther.)

Hartmuth af Cronberg, en rhinlandsk Midder og Herre over den lille By Cronberg i Nærheden af Frankfurt A. M., var en af de første af den tyske Adels, som offentlig bekendte sig til Luthers Lære. I Marts 1521 under Rigsdagen i Worms lod han overrække Keiseren, om hvem han endnu nærede godt Haab, et Skrift om, hvorledes nogle i Kirken indtømme "isbrug kunde rettes. Han skilte ogsaa et Skrift til den hele Tiggermunke-Orden for at foreholde den den romerske Kirkes Bilsfarelser. Selv til Pave Hadrian skrev han, ønskede, at han maatte komme til at kjende Gud og sig selv, og paaviste ham de Narfager, for hvis Skyld han havde skilt sig fra den pavelige Kirke. I en Krig, som hans Fætter, Frants af Sickingen, førte mod Erkebiskoppen af Trier, bleve alle hans Gudsor tagne fra ham, og han selv forjaget. Alt dette kunde alligevel ikke bevæge ham til at forlade den Sandhed, han havde erkjendt. Med Luther stod han i hyppig Brevveksling og viste i sine Breve en gløbende Jver for dennes Lære, for hvilken han erklærede sig beredt til at lide endog Døden. Han døde i 1549, 61 Aar gammel.

Luthers Sendebrev til ham, som er skrevet i Marts 1522, kort efter hans Tilbagekomst fra Wartburg, er et herligt Vidnesbyrd om den Guds Mands Trosmod og Freidighed og er nyttigt og trøsteligt at læse, ikke alene for alle dem, som lide Forsølgelse for Kristi og hans Ords Skyld, men ogsaa for alle gudfrgtige, hvad Slags Anseelse de end er betyngede med.

Raade og Fred fra Gud, vor Fader og vor Herre Jesu Kristo være Eder ønsket, gunstige Herre og gode Ven i Kristo.

Jeg har med stor Glæde hørt om og læst to af Eders Skrifter, et til den keiserlige Majestæt og et til Tigger-Ordenerne, og takker min Gud for den Raade og Gave, der er skjænket Eder i Erkjendelsen af den kristelige Sandhed, ligesom ogsaa for Eders Vist og virksomme Kjærlighed til samme. Thi man mærker godt, at Eders Ord udvælde af Hjertets Grund og Varme, og at Kristi Ord ikke hos Eder, som hos mange alene svæver paa Tungen og i Ørene, men alvorligt og grundigt bor i Hjertet, saa at det ogsaa viser sin Kraft ved at gjøre Eder saa ganske freidig og uforsærdet til at prise og bekjende det, ikke alene med Munden, men ogsaa i Gjærning og Skrift, for og imod hele Verden og mest mod disse høie og kloge Mander. Men hvor

stor og overvættles denne Gave er, kan ingen noksom betænke uden den, som har den Mand, der forkynder os „de Ting, som os ere skjænkede“, og „lærer os at dømme aandelige Ting“, som Paulus siger 1 Kor. 2, 12, 13. Thi de dyriste Mennesker gaar det ikke til Hjertet.

Jeg har derfor ikke kunnet undlade ved denne Skrivelse at besøge Eder i Manden og kundgjøre Eder min Glæde. Thi det kan jeg sige uden al Vogn, at det ikke kræfter eller bedrøver mig saa meget, at Paven og al Verden fordømmer og forfølger mig, som det styrker og glæder mig, naar jeg hører, at et Menneske annammer og priser den rene Sandhed. Hvor meget mere trøster da det mig, at jeg har erfaret og daglig erfarer, hvorledes den hos Eder og Eders Lige bliver saa hjertelig erkjendt og saa frit bekjendt, hvilket Gud af Raade ogsaa gjør mig til Trøst, paa det at min Tro kan blive desto stærkere, og paa det at jeg ikke skal have bare Bedrøvelse, idet han lader mig se, at hans Ord ikke udgaa forgiæves, saa som han siger ved Jesajas 55, 11. Og paa den anden Side erfarer jeg ogsaa, at hele Verden modsætter sig det, som han ogsaa siger i Matth. 24, 9: „I skulle være alle Mennesker forhadte for mit Navns Skyld“. Thi med det guddommelige Ord har det sig saa, at det af nogle saa annammes paa det allerhjerteligste, og af mange forfølges paa det allervergængeligste. Ulve og Bjørne og Løver forfølge det ikke, men Mennesker, ja alle Mennesker, siger Kristus. Hvad Under er det nu, om Verden er fuld af Mennesker, det er af Kristi Forsølgere? Hvad er Verden andet end lutter Mennesker? Ordet derimod gjør Menneskene til Guder, som den 82de Salme siger Ps. 6: „Jeg haver sagt: I er Guder, og I ere alle den høiestes Børn.“ Hvilket Kristus selv udlægger Joh. 10, 35 og siger: „Skriften kalder dem Guder, til hvilke Guds Ord skede,“ og Joh. 1, 12: „Han haver givet dem Magt at vorde Guds Børn, dem, som tro paa hans Navn“. Saa det staar fast, at alt, hvad Menneske er, det forfølger Guds Ord og Guds Børn.

Dog bringer det ædle Ord naturligen

med sig saadan umættelig Hunger og brændende Tørst, at vi ikke kunne give os tilfreds, om end mange tusinde Mennesker troede paa det, men gjerne vilde, at intet Menneske skulde mangle det. Denne Tørst strider, den hviler ikke, men driver os til at tale, som David siger Sal. 116, 10: „Jeg var bleven troende, derfor taledes jeg“. „Og vi have (siger St. Paulus 2 Kor 4, 13) den samme Troens Aand, derfor tale vi og, „indtil vi saa draget enhver til os og indlemmet dem i os og gjort dem til „et Brød“ med os om det var muligt. Men denne Tørst gjør ikke alene et stort Feilgreb ved sin Tale, men faar ogsaa Galde og Eddike at drikke ligesom Kristus paa Korset Joh. 19, 28. En saadan Tørst havde St. Paulus Ap. Gj. 26, 29, hvor han ønsker, at enhver maatte være saadan, som og han selv var, undtagen hans Vaand. Rom. 9, 3 ønsker han at være en forbandet Ting fra Kristo for sine Brødres Jødernes Skyld. Se, en saadan Tørst efter Brødres Salighed har I nu ogsaa faaet, til et sikkert Tegn paa en grundgod Tro. Hvad kommer saa bagefter, uden at I magt vente Galden og Eddiken, det er Bespottelse, Skam og Forfølgelse, for Ederes tørstige Tales Skyld? Det gaar ikke anderledes, hvor Kristus er, der maa Judas være og Pilatus og Herodes og Kaifas og Annas, der maa ogsaa Korset være; ellers er det ikke den rette Kristus.

Derfor er det heller ikke vor Gjenvendighed, men Forfølgernes Sammer, som bekymrer os; efterdi vi have nok for os selv og ere visse paa, at de ikke kunne gjøre os noget Afbræk, men jo mere de rase, des mere maa de fordærve sig og forfremme os, som St. Paulus siger Phil. 1, 25. Thi hve n kan gjøre os ondt, naar vi have en saadan Herre, som har Døden og Modstanderes Liv i sin Haand (Rom. 14, 9 og som aler saa trostelig til vort Hjerte: „Værer frimodige, jeg haver overvundet Verden“ (Joh. 16, 33)? De true os med Døden. Hvis de vare saa kloge, som de er daarlige, saa skulde de true os med Livet. Det er en bespottelig og skændig Trusel, at man vil skræmme Kristus og hans kristne med Dø-

den, da de jo dog ere Herrer og Seiersmænd over Døden. Ret som om jeg vilde skræmme en Mand dermed, at jeg bidslede hans Hest for ham og lod ham ride paa den. Men de tro ikke, at Kristus er opstanden fra de døde og er en Herre over Livet og Døden; han er for dem endnu i Graven, jo endnu i Helvede. Vi derimod vide, stole paa og glæde os i, at han er opstanden, og at Døden ikke er mere end en Ende paa Synden og paa sig selv. Thi Livet i dette Rjød hænger endnu fast i Synden og kan formodelst Rjødet ikke være uden Synd. Derfor raaber den Aand som har begyndt at virke i os: Kom, Død og yderste Dag, og gjør en Ende baade paa Synden og Døden, Amen, som St. Paulus skriver Rom. 7. 18, 19 og 8, 22, 23.

Denne Glæde og Freidighed i Kristo kjende de elendige Fiender ikke og vredes paa os, fordi vi fortælle dem om den og tilbyde dem den, og ville for Livets Skyld dræbe os. At Gud! Kristi almægtige Opstandelse er jo en mange Gange for stærk Magt til at lade sig skræmme og gjøre bange af disse Straa- og Papirtyranners øieblikkelige Vælde. Den fornemste af dem er denne Vandblære N.*), som trodser Himmelen med sin høie Bug og har fornegtet Evangelium; han har og i Sinde at ville sluge Kristum, som Ulven en Myg, indbilder sig ogsaa, at han alt har bidt ham en ikke liden Skramme i den venstre Hæl, og raser i Bei fremfor alle andre. Jeg har vistnok af ganske Hjerte bedet for ham og har havt megen Medynk med hans gruelige Angreb; men jeg frygter for, at den Dom, han forlængst har fortjent, allerede er over ham. Jeg beder, at I ogsaa i Bønnen vil anbefale ham tilligemed eders egne til Herren; som vi da ogsaa ere skyldige til af Hjertet at være velvillige mod Modstanderne, selv om de ikke

*) Han mener Hertug Georg af Sachsen, en heftig Fiende af Luther og Evangeliet. Da Hertugen fik se dette Brev, betragtede han sig over, at han deri var angreben med Smædeord, og spurgte Luther skriftligt, om han var Forfatter af Brevet. Luther svarer, at han vedkjendte sig Brevet og var villig til at bevise, hvad han havde skrevet, og tilbyder ham sin Pøn.

vilde taale, at man gjør godt imod dem; maaske kunde han i sin Tid blive reddet af Tragens Mund og fra en Saulus blive en Paulus. Thi af saadanne elendige Menne- skers Fordærvelse have vi ingen Nytte. Jeg vilde vel opfordre Eder til at rette et lignende Skrift til ham; men jeg vilde heller ikke gier- ni lade det hellige Kaste for Hunde og Berler iar Eia (Matth. 7, 6). Thi der er hver- ten Tre eller Fante hos ham, saa at jeg ikke ved andet at gjøre for ham end at bede. Han forderver mange Sieler og samler sig en Skat, som er stor, til Bredens Dag (Rom. 2, 5.) Jeg henstiller dette til Eders egen Sandt. Vi skulle dog leve, om de end dræbe os eller gjøre os al Ulykke.

Men et endnu haardere Angreb er nu mulig gjort mod vor Tro. Satanas, som altid blander sig imellem Guds Børn (Job. 1, 6.) har spillet os (sønnemelig mig) et vakkert Stuk i Wittenberg og endelig ladet Wittenbergers saa lille sin Lust paa os og spiler Kunsten vidt op til at forhaane Evan- gelium. Alle mine Kiender tilligemed alle Tross have, hvor nær de end mangen Gang ere komne mig, dog aldrig truffet mig saale- des, som jeg nu er truffen af vore egne; og jeg maa bestende, at Mogen svider slemt i mine Læne og slifter mig skarpt i Hjertet. Her vil jeg (tænkte D'evelen) tage Modet fra Luther og gjøre den sive Mand mig, dette Angreb vil han hverken skjønne eller saa Bugt med").

Nu vel, jeg tænker paa, om ikke dette ogsaa sker til Straf over nogle af mine for- nemste Belundere og over mig: over mine Belundere af den Grund, at de, endskjønt de tro, at Kristus er opstanden, dog endnu med

Magdalena samle omkring i Kirtegaarden ef- ter ham, og han er for dem endnu ikke opfa- ren til Faderen (Job. 20, 17); over mig af den Grund, at jeg i Worms, gode Venner til Behag, for at jeg ei skulde lynes for svindig, dæmpede min Mand og ikke gjorde mine Be- kjendelser for Tyrannerne haardere og stren- gere; skjønt dog disse vantroe Hædninger siden den Tid have udfældt mig for at have været hovmodig i mine Svar. De domme saaledes, som Hædninger, der aldrig have følt noget hverken til Mand eller Tro, skulle dom- me; og de ere Hædninger. Jeg har ofte an- gret denne min Ydmugthed og Uerbødighed.

Dog, hermed saar det nu være, som det vil, enten der er syndet eller gjort ret; derfor lige uforsigt og uforsærdet! Thi ligesom vi ikke stole paa vor gode Gjerning, saaledes fortvivle vi heller ikke over vore Synder. Vi lakte derimod Gud, at vor Tro a højere end baade god Gjerning og Synd. Thi af Varmhiertighed de Fæder har givet os at tro ikke paa en Krums af Tre, men paa en le- vende Kristus, som er en Herre over Synd og Ulyk, som og kan opreise og ophebe os, om vi end hver Time faldt i tusinde og atter tusinde Synder; det tøler jeg selv ikke paa. Og om Satanas prøvede paa at drive det endnu højere og endnu værre, saa skal han dog ikke gjøre os trætte, førend han be- gunder paa et saadant Spil, hvormed han kan rive Kristus ned fra Guds høire Haand. Saa længe Kristus bliver fiddende deroppe, saa længe ville vi ogsaa være Herrer og Me- stere over Synd, Død, Djevel og alle Ting, deri skal intet hindre os. Vi vide, at han er stærk og trofast nok, som opvakte ham fra de døde (Ap. Gj. 3, 30, 31.) og satte ham ved sin høire Haand til at være en Herre over alle Ting, uden Tvivl ogsaa over Synd, Død, Djevel, Hævede, endlige da over de papistiske Svineblærer*) med deres tre rum- lende Crier. Den Fortrøstning skulle de if-

*) Man mener Pilledormerne, som, medens Luther var skjult paa Wartburg, anrettede stor Forvirring i Wittenberg og, under Kaastud af at gennemføre Reformationen saa meget hurtigere, lærde Billederne ud af Kirkerne, aflastede Stri- temaalet, paa en Gang ophævede alle pavelige Ge- temener o.l.v. uden at tage Hensyn til de strø- lige eller grundig at undervise Folket derom. Carlstadt, som først selv var forført af andre, blev senere blot disse Pilledormere. Da Luther var kommen tilbage til Wittenberg, dæmpede han dette Uvæsen ved Ordets Magt.

*) Vaaiste et dengang en del af Fæderne og et vegetsi for Børn omtrent som de Rangler, man nu har. Uden Tvivl menes hermed de papistiske Træner som vel gjorde stor Varn, men ikke vare det mindste farlige.

te tage fra os, og saa længe vi behøvede den, ville vi gladelig foragte dem og se til, om de saa lettelig, som de mene, kunne opsluge denne vor Kristus og i hans Sted sætte en anden, som Faderen ikke ved om. Derfor haaber jeg, at denne Kristus ikke alene skal bringe denne Tummel i Orden igjen for os, og om der kom en endnu værre efter denne, men ogsaa lade den blive til fremtidig Rytte, efter sin Visdoms og Godheds overvættede Rigdom, især dersom I ogsaa hjælper til at bede og være trostlig. Vor Sag staar endnu ei saa slet, som den stod paa Kristi Tider, da ogsaa Petrus selv fornægtede ham, og alle Disciplene flygtede fra ham, og Judas forraadte og greb ham (Mark. 14, 44. 52. 68 fl.). Og om den kom til at staa saa slet, saa skal den dog ikke gaa tilgrunde, og vor Kristus ikke raadne i Graver. Men jeg ved og er vis paa, at dette, og hvad lignende der kan ske, sker, fordi en almindelig Forsøgelse og Prøvelse skal foretages, ved hvilken de stærke skulle bevise sin Standhaftighed, de svage styrkes, de standhaftige æres, de falsktroende aabenbares, men Fienderne og de, som ikke er værdige til at erkende og tro, at Ordet er Guds, forarges og forstøffes, som de da ogsaa have fortjent.

Thi I ved, at hin Synd i Worms*), da den guddommelige Sandhed saa barnagtig blev forhaanet, saa offentligt, gjenstridigt, med V dende og uden at være hørt blev fordømt, vissefelig er en Synd af den hele samlede tyske Nation, efterdi Høvdingerne gjorde dette, og ingen gjorde Indsigelse mod dem; hvormed de i høieste Grad have forskyldt, at Gud ganske skulde tage det dyrebare Ord bort eller lade en saadan Forargelse opstaa, at intet Mennekte længere holdt det for Guds Ord, saa at de, som de havde fortjent, ogsaa maatte bespotte og forfølge som Djevlelære det, som de tilforn af bare ugudelig Gjenstridighed have fornægtet og fordømt. Ja desværre, min kjære Hartmuth, en saadan Fortjeneste har den tyske Nation, Paven til Behag, paadraget sig den usalige Rigsdag; og

de, som nu rase saa og ere saa forstøffede, have dengang forskyldt det saaledes, fordi de dreve Hjulet og havde Tærningerne i Haanden og indbildte sig, at de kunde spotte, og Kristus skulde ikke se dem. O stræffelige og alvorlige Dommer, hvor hemmelige og saare forfærdelige ere dine Domme! hvor tryk og sikker er dog Farao altid, indtil det røde Hav sluger ham; han ser ikke, at netop hans Tryghed er Guds rette, alvorlige Brede over ham. O hvor utaalelig er for Gud Bespottelsen af hans dyrebare Ord om, at han endog har ladet det koste sig sit kjæreste Barns Blod; og Mennektene sidde og smitte og le, naar de fordømme og forfølge det!

Saaledes se vi, at det ogsaa gaar Jøderne, som, fordi de gjenstridigen fordømte Guds Søn, ere givne hen til et saa dybt forhærdet Sind, at de paa det allertryggeste og stræffeligste bespotte ham, uden at kunne lade af, og saaledes opfyldte Striften (Sal. 109, 17): „Han havde ikke Lytt til Velsignelse, og den kom langt fra ham“. Saaledes er det ogsaa gaaet vore Papister; de vilde ogsaa i Worms hade og spotte Kristus; nu har Gud givet dem hen, saa de ikke kunne holde op med Had og Bespottelse, og saa at ingen Bøn eller Formaning hjælper, men de blive kun værre derved. Retfærdig er din Dom, himmelske Fader! Det er, mener jeg, at have den rette St. Veitsdands*). Gud er mit Vidne, at jeg i mit Hjerte har en Angst og Frygt for, at dersom ikke den yderste Dag gjør en Ende paa Tummelen, saa vil Gud tage sit Ord bort og sende den tyske Nation en saadan Blindhed og forhærde den saaledes, at det er mig en Gru at tænke paa. Herre, himmelske Fader, lad os falde i al Synd, siden vi nu engang ikke kunne andet end synde; men bevar os fra Forhærdelse og hold os fast ved ham og i ham, som du har sat til en Herre over Synd og Ukyld, at vi hverken fornægte ham eller slippe ham af Vinene: saa skulde vissefelig al Synd, al Død, alt Helvede intet gjøre os Skade. Al, hvad skulle kunne gjøre os noget?

*) Paa Rigsdagen i Mæret 1521, paa hvilken Luther blev erklæret i Rigets Aagt (d. e. fredløs [Dversf. Anm.])

*) En sygelig Tilstand, hvori man ikke er Herre over sit Legemes eller sine Lemmers Bevægelser. Dversf. Anm.

Dog skulde vi takke Gud af ganste Hjerte, at han endnu lader sig mærke med, at han endnu ikke vil tage det hellige Ord bort, idet han har givet Eder og mange andre en Aand, der ikke kan forarges, og Kjærlighed til Ordet. Thi dette er et Vidnesbyrd om, at de tro, ikke for Menneskers Skyld, men for Ordets egen Skyld. Mange er de, som tro for min Skyld; men hine ere alene de retskafne, som blive ved, om de endog hørte, at jeg selv (det Gud forbyde) fornægtede det og faldt fra. Dette ere de, som ikke spørge efter, hvad ondt, grueligt, skjændigt de høre om mig eller om vore. Thi de tro ikke paa Luther, men paa Kristus selv. Ordet har dem og de have Ordet; Luther lade de fare, han være nu Skurk eller Helgen. Gud kan tale saavel giennem Bileam som giennem Jesajas, giennem Raifas som Petrus, ja giennem et Ugesl. Disse holder ogsaa jeg med. Thi selv kjender jeg heller ikke Luther og vil ikke kjende ham; jeg prediker heller ikke noget om ham, men om Kristus. Lad Djevelen hente ham dersom han kan; men Kristus skal han lade være i Fred, saa staa vi vel ogsaa fast.

Derfor skal det nu være vor Omsorg, at vi kunne være taknemmelige mod Gud, af Barmhertighedens og Trøstens Fader, og herefter skikke os saa at vor Tro ikke bliver i Ord, men i Kraft. Thi St. Paulus siger 1 Kor. 4, 20: „Guds Rige bestaar ikke i Ord, men i Kraft“. Det er ikke nok, at vi kunne tale og skrive vakker derom; men Livet og Gjæringen maa give Sandheden Vidnesbyrd. Iaa vi udstrække vor Kjærlighed og gode Værning til Ven og Fiende. Saa skulde vi nu bede for det første, at Gud vil give os og vore alt mere og mere Styrke og gjøre sit kiære Barn Jesum Dag for Dag stedse større i vore Hjærter, saa at vi med al Tro og al Frædighed kunne love, prise og bekiende ham for de forstokkede og forblindede Hjerter, denne Papisternes usorbederlige og halstarrige Sekt; og dernæst skulde vi hjælpe til at bære denne den hele tytske Nations Skyld og bede Gud, at han ikke vil se til den onde Hobs Vanart eller lade de stakkels Sjæle undgælde for deres Ondskab, og at han

ikke atter vil tage fra os det salige Ord, som saa lang en Tid var undertrykt, og ikke atter lade Antikristen komme til Magt; men at der dog i det mindste, som Kong Ezechias bad, maa være Fred og Sandhed i vore Dage. Sandelig, saadan Bøn og Omsorg er fornøden.

Thi jeg frygter, at den tytske Nation driver det for vidt, saa det tilsidst skal gaa os, som der staar skrevet 2 Krøn. sidste Kapitel. at de saa længe slog Profeterne ihjel, indtil Gud gav dem hen, og der ingen Redning længere var. Saaledes frygter jeg desværre, at han tilsidst ogsaa skal give den tytske Nation dens Len. I Costnitz har den først fordømt Evangelium og udgødt uskyldigt Blod, Johan Huss og Hieronymus; dernæst i Worms og i Heidelberg Dramsdorf*) og nogle flere; item i Mainz og Cöln; hele Rhinfloden er blodig og vil endda ikke lade sig rense fra Blodsudgødselse, men hædrer Kristnemorderne og Rjettermesterne uden Op-hør, indtil Gud slaar til, og der heller ikke er nogen Redning længere. De friste Gud altfor ofte. Nu have de i Worms atter fordømt Evangeliet i min Mund, og om de endnu ikke have udgødt mit Blod, saa har det dog ikke manglet dem paa hjertelig Vilje dertil, og de myrde mig endnu uden Afslædselse i sine Hjærter. Du usalige Nation! maa du da fremfor alle andre være Antikristens Stokmester og Røddel over Guds Helgene og Profeter?

Se hvor jeg har faret affed og strømmet over af Ord! Det gjør Troen paa Kristus, som saaledes opløstes i Glæde over eders Tro og freidige Bekjendelse. Saaledes maa Johannes springe i Moders Liv, naar Kristus kommer til ham, og saaledes ser I da, at han ved eders Skrift er kommen til mig. Giv Gud, at han saaledes ogsaa maatte komme til eder ved dette mit Skrift og gjøre, at ikke alene eders Johannes, men ogsaa Elisabeth og det hele Hus blev glade og fulde af Aand, og at han maatte blive der ikke tre

*) En Martyr straks ved Reformationens Begyndelse.

Maaneder alene, men i Evighed. Det give Gud, al Barmhertigheds Fader, Amen!

Om mig har jeg ikke noget hynderligt nyt at melde, uden at jeg nu har begivet mig til Wittenberg, om jeg maaske ved Kristi Naade atter kunde lade Dievelen faa noget at se. Hvor længe jeg skal blive der, ved jeg ikke. Jeg har ogsaa foretaget mig at oversætte Bibelen paa tydsk. Dette har været mig nødvendigt; jeg skulde ellers vel være død i den Vildfarelse, at jeg havde været lærer. Et saadant Arbejde skulde de gjøre, som indbilde sig at være lærere. Til Franz af Sickingen*) har jeg dediceret Bogen om Skriftemaal; jeg haaber at I har faaet den, og hvad mere der siden den Tid er udkommet; thi jeg har ikke kunnet sende eder den. Af Postillen udkommer nu et Stykke over Evangelierne og Epistlerne; naar den er færdig, haaber jeg, at en Kristen deri skal finde hvad han behøver at vide. Hils alle vore Venner i Troen, Herr Franz og Herr Ulrik af Hutten†) og, hvem flere de er. Guds Naade være med eder Amen.

Martin Luther. Dr.

Kredsmøde.

I Langford, undertegnedes Kald, afholdtes et Møde fra den 30te Juni til den 2den Juli.

Pastor Odland begyndte med Prediken over Luk. 4, 16—20.

Inderligt løb Vidnesbyrdet om, at Jesus var kommen for at sætte de plagede i Frihed, at forkynde Herrens behagelige Aar.

Formanden, Pastor Haugland aabnede derpaa Mødet. Eftermiddag den første Dag begyndtes med Andagt. Pastor Ness fra Sacred Heart, Minn. indledede det opstillede Emne, Matt. 9, 9—13.

*) Var en anseelig Ridder ved Rhin. Han tilhød sig at tage Luther i Besigtigelse, om han skulde blive nødt til at vige fra Sachsen.

†) Var en lærer Ridder i Franken og ogsaa en af de Adelsmænd, som med Alvor antog sig Luthers Sag.

Indlederen opstillede følgende Punkter som Ledetraad for Samtalen:

G u d s K a l d.

1. Det er af Naade.
2. Det udgaar til alle Menneſker.
3. Hvad det virker hos dem, som modtager Kaldet.

4. De, som modtager Kaldet, kommer i Samfund med Gud og de bliver Arbeidere i Guds Rige.

5. De, som ikke modtager Kaldet,—Aarsagerne hvorfor og Følgerne.

Varmt og indtrængende løb Formaningerne baade fra Indlederen og de øvrige, som deltog i Samtalen, om at følge Jesus. Der blev fremholdt de mange Maader Gud bruger at kalde Syndere, men ikke alle gjør som Matthæus, staar op at følge ham.

Søndag, den sidste Dagen af Mødet, var ikke mindre velsignet.

Formiddag predikede Pastor Haugland over Dagens Evangelium Luk. 15, 11—24. Alvorligt blev Guds Kjærlighed til Syndere fremholdt. „Ja, jeg har elsket dig med en evig Kjærlighed, derfor har jeg draget dig med Misundhed.“ (Jer. 31, 3).

Eftermiddag havde vi Afskedsfest. Det var som paa Jesu Tid „den sidste og store Dag i Høitiden.“ (Joh. 7, 37). Da kom nogle frem, som under Mødet havde lyttet til Guds Kald, og fik øse Vand med Glæde af Frelsens Kilber (Esaias 12, 3).

Det var i Sandhed en Glædesstund. Vi fik ogsaa have et lidet Eftermøde, og bøjede Knæ sammen med nogle søgende Sjæle.

Maatte disse blive bevarede og med Matthæus følge Jesus til de naar hjem.

Efter Afsyngelsen af Sal. 673 stilletes vi fornøjet og glad.

„Herrens Venner ingeninde mødes skal for sidste Gang. Naar til Afsked Taarer rinde Dette Ord har liflig Klang.

Sees vi aldrig mer hernede under dette Stjernetag, I den store Helgentjæde Mødes vi paa Herrens Dag.“

Taf da baade Embedsbrødre og Lægbrødre, som var med og fastede Garnet ud. Herren velsigne os alle.

(Ederz forbundne

P. S. Stenerfon, Sek.

Fra Zionsforeningen for Israel.

„Beder om Jerusalems Fred“. Sal. 122, 6.

For ikke længe siden sendte vi den glædelige Nyhed ud i Verden, at en Del kristne Jøder har dannet en Forening med det Maal for Øie at bringe det hele Jødefolk til Troen paa Jesus. Nogen kunde da muligens komme paa den Tanke, at siden Jøderne selv begynder at drive kristelig Mission, saa kan vi kristne af Hedningernes Vel tage det mere mageligt med Jødemissionen. Men, kjære Venner, vi maa ikke lade slige Tanker saa Magt over os. Kom ihu, at Jøderne er et talrigt Folk, cirku tolv Millioner Menneſter, spredte omkring i de fleste Lande paa Jorden. Og det værste er: De er endnu for den største Del et haardnakket Folk, som staar Kristendommen meget imod og søger at bortforklare Guds Ord om Frelsen i ham; thi de har ikke Lust til at ndmge sig og give op sin Vantro og sit Had til Jesus. Derfor bør vi kristne bede flittigt og alvorligt til Gud om Jødernes Frelse. Vi bør bede hver Dag til Gud, at han vil lade sin Raades Magt virke kraftig og mægtig paa dette Folk, saa de kunde vaagne op af Syndens og Vantroens tunge Søv og Dvale.

Jovrig, brændende og vedholdende Bøn er jo det bedste Middel i alt kristeligt Arbejde. Al vor Prediken, Undervisning, Stræb og Arbejde vil ikke bære nogen velsignet Frugt, dersom det ikke er en Frugt af og udføres under og ledsages af varm og brændende Bøn, at Gud vil lægge sin Velsignelse til, lade sin Aands Kraft og Varme trænge ind paa Samvittighederne, og blødgjøre de stenhårde Hjerter, saa de kunde føle Smerte og Sorg over Synden, og beredes til at tage imod den lægende og kvægende Balsom, som findes i Jesu livgivende Evangelium. Gud

vil gjerne frelse os Menneſter, men vi maa ha Lust til at bli frelst og lade os frelse. Vi maa alvorlig og indtrængende bede Gud frelse os, og lige saa alvorligt bede, at Gud skal frelse andre. Gud har ordnet det slig, og han vil, at vi skal bede for os selv og for andre. Derfor, kjære Venner, alle, som kan bede, bør bede, at Gud vil vække op Folket i Menighederne allevegne; at baade Prestes og Lægfolk maatte bli virkelig opvarmede af Guds Aand; maatte saa smage mer af Kristi Kjærlighed og Kraft i sine Hjerter og saa mere Dydighed til at arbejde for Guds Riges Fremme. O, hvor godt, glædeligt og saligt det vilde bli, om der blev mere Bønneliv iblandt os!—Mangen Prest beder og arbejder, formaner og lokker Folket til at gi sig til Gud med Legeme og Sjæl, at de maatte bli kristne i Aand og Sandhed,—bli bedende, bekjendende og arbejdende kristne, som vidner mod Synden og om Frelsen i Jesus Kristus og beslitter sig paa at leve et helligt, fromt og gudeligt Liv. O, maatte dette ske! Herren vække op Folket, saa vi kunde saa Bønnemøder og Forsamlinger i hver Menighed, hvor ikke Presten alene beder, men baade Prest og Menighed beder i Fællesskab, for Guds Riges store Sag og alle Folks Frelse!

Saaledes bør vi bede flittigt om Jødernes Frelse, for dette Folk, som Gud har givet saa meget godt og bestemt til saa meget godt, men som har saa vanskelig for at ndmge sig og tage imod Frelsen i Jesus Kristus. Lad os derfor bede flittig for os selv og for andre og ikke mindst om Jerusalems Fred. O, Herre Gud, væk op det hele Jødefolk af sin Dvale og lad den saa Vie paa Jesus som sin Frelser for Jesu Skuld!

M. S. G j e v r e.

Grand Meadow, den 10de Aug., 1911.

Kvindens Ret.

Sig har Kvinden nogen Ret?

Jo, at bede, takke, love,

Gjøre andres Vyrde let,

Vaage medens andre sove.

Ret at tørre Sorgens Graad,
 Stille hver en bitter Smerte,
 Hjælpe mildt med Raad og Daad,
 Hvilske Trøst til kvaalsudt Hjerte.

Ret at staa som Engel sendt,
 Trofast der hvor Døden meier,
 Naar alt jordist Haab er endt
 Vidne om en herlig Seier.

Ret at føre de smaa Lam
 I den gode Hyrdes Arme,
 Tale til dem mildt om h a m
 Just naar Livets Bølger larme.

Vække Tanker og Begjær
 Som ei blot til Jorden høre,
 Til den Himmel hvor h a n er,
 Søge Sind og Tanke føre.

Ret at leve først for dem
 Der for Hiertet ere dyre,
 Gjøre lykkelig sit Hem,
 Og i Kjærlighed det styre.

Naar saa stor en Ret du har,
 Misfornøiet du ei mene,
 At din Lod for ringe er,
 Naar du sliq faar Herren tjene.

Mangt et Bund at svare for,
 Dig af Herren da er givet,
 Trofast her din Gjerning gjør,
 Til du indgaa faar til Livet.

Indsendt ved

A m a n d a E. H e n d r i c k s o n.

Bethesda Børnehjem.

Kinamissionen.

Brev fra Miss Lee.

Bergane i Tordal, 26de Mai, 1911.
 Kjære Broder Oppegaard!

Herren skal give sit Folk Kraft. Har
 nu været her i Tordal paa et stort kristeligt
 Møde, hvor vi har havt det rigtig godt.

Samværret med mange varmhjertede
 Guds Børn her i Telemarken har gjort mig
 godt, det føles saa lunt og godt paa Møder-

ne, det er sliq Vettelse ikke at føle paa Heden-
 skabets Tryk.

Maa Gud saa hjælpe mig til ret at aab-
 ne mit Hjerte for sig sliq, at Naaden i Kri-
 stus ret kunde saa optugte mig til at forlade
 alt der hindrer Velsignelsen fra at tilflyde
 min Sjæl.

Jeg føler mig saa aandsfattig. Om jeg
 skulde kunne udrette noget for min Frelser,
 maa han først saa skylde mig mere med sig
 selv; det er Kraft fra oven som trænges.

Om det blir pent Veir imorgen og Gud
 ikke lægger Hindringer i Veien tænker Aaste
 og jeg at begynde vor Tur over Haukelisfjeld
 til Hardanger; haaber at saa være tilstede ved
 den Sommermissionsstole som holdes paa
 Framnæs fra 3die til 8de Juli.

Naar jeg kommer hjem fra Framnæs,
 skal jeg tage en Tur paa Rieffeld og være der
 i to Uger, saa haaber jeg at være hjemme en
 Maanedes Tid og saa bliver det at reise til
 Amerika. Om ingen Hindringer kommer i
 Veien har jeg tænkt at reise fra Christian-
 sand 9de Sept. Kan dog ikke sikkert bestem-
 me Tiden før jeg kommer til Framnæs,
 muligens nogen af Kinasorbundets Mis-
 sionærer reiser over til Amerika omtrent paa
 samme Tid og da var det hyggelig at saa
 Selskab.

Tænker ofte paa mine Medarbeidere ude
 i Kina, hvorledes de sveder og arbeider, ofte
 med smaa Kræfter paa denne varme Aarstid,
 her er jeg hjemme og bare nyder godt, ja
 maa næsten være vinterklædt for at holde
 mig varm (vi havde varmt Veir i Mai, men
 hele June har været meget kold). Maa
 Gud saa bevare mine inderlig kjære Medar-
 beidere igjennem Sommervarmen. Arbeidet
 er stort, Arbeiderne saa. Gud give dem en
 styrkende Hvile paa Haisan, saa de med for-
 nyet Mod og Kraft kan optage Arbeidet til
 Høsten.

Er meget taknemlig for at have Lov til
 at tilbringe Sommeren i Norge med mine
 egne og mange kjære Venner.

Hjertelig hilset,

A n n a L e e.

Lidt Kritik.

En Hr. Nicholson har kritiseret Haugianerne ganske skarpt, saa haaber jeg, at Hr. Nicholson ikke vil fortryde paa, at jeg tillader mig at kritisere ham lidt. De siger: de forekommer mig, at denne Haugianer tænker at stille ud de vantroende fra de troende. Noget slikt har jo Haugianeren ikke sagt, at det ikke er ret at gjøre Frelserens Bøn om, at de maa være Et anvendeligt paa Foreningen af disse Samfund, da vel desværre de fleste er rent verdslige Menneſter, da Jesu Bøn kun gjælder hans sande Disiple. Joh. 17, 21. Videre siger De: „Det er trangsynt og ufierlig, at staa imod Forening af den F. K. og H. S.“ Det er saavidt jeg forstaar ikke Foreningen, som Haugianeren er ved at sige, at det jo er almindelig Praksis, at alle Sager afgjøres ved Majoritet, saa er han bange for at baade Menighederne og Samfundet kunde komme til at blive ledet og styret af en verdslig findet Majoritet. Forstaar ikke Hr. Nicholson, at der er Grund til at frygte for det? Saa siger De: Endskjønt jeg kender kun mit eget Hjerte; det er nok ikke saa snart gjort at lære at kjen- de sit onde Hjerte. Profeten Jeremias turde ikke sige, at han kjendte det ret, Jer. 17, 9 men De tror at De er særdig med den Sag, men denne Gang har nok Hjertet spillet Dem et Puds, som vi videre vil saa se. Videre siger De: Det er nok til at gjøre et Menneſte vantroende ved at læse saadanne Stykker, som denne Haugianer skriver: „Kjere, hvorledes det? Videre, thi der er hverken Kjærlighed eller Barmhjertighed i hele Stykket. Tvertimod stikker Egenretfærdigheden og Egentjærligheden frem giennem hele Stykket.“ Mon ikke deres Hjerte har spillet dem et Puds her? Er det da Barmhjertighed og Kjærlighed i disse deres Ord? Videre siger De: „Jeg vil ikke tro at det var hans Mening og Villie; thi det vilde være at strænge Beien for de fortabte Faar.“ Kjere, hvad er det Haugianeren har sagt som skulde være saa forfærdeligt, det maa de forklare for mig; thi jeg kan ikke finde det i Haugianerens Stykke. Videre siger De: Disse Smaa-

ting med Hensyn til Ritualet, synes jeg v burde blive enige om.“ Ja jeg synes ogsaa det, men tror du vel at det vilde gaa saa let, naar det kommer til Afgjørelse? Sæt, om Haugianerne gjorde Fordring paa at afskaffe Messen, Klokkeren og den særegne Prestedragt. Tror De vel, at de f. K. Prester uden videre vilde finde sig i det? Det burde de naturligvis, hvis de ellers mener noget med den Talemaade, som de saa almindeligt bruger: „De vil Forening paa Guds Ords Grund. Prof. S. Østedal sagde i en Tale engang, at han over 20 Aar havde brugt denne groteske Prestedragt, men nu vilde han ikke bruge den længer; thi den er grotest. Efter min Ordbog betyder dette Ord saa meget som: sælsom, underlig, unaturlig, eventhyrlig, latterlig. Det burde være under enhver tænkelig Værdighed at ville udtale sig til at bære en saadan Dragt. En Ting til, og det er det vigtigste. Det er Absolutionen, slikt som den anvendes at de lægger sin Haand paa Folks Hoved, og tilfuger dem Syndernes Forladelse i den hellige Treenheds Navn uden Hensyn til deres Sjæls Tilstand. Det er mildest talt en letfindig for ikke at sige en gudsbespottelig Sag med det hellige!

Meget mer kunde der siges om dette eders kuriøse Stykke, men dette saar være nok. Årsagen hvorfor, at jeg tillod mig at kritisere eders Stykke var den, at jeg trode at Haugianeren ikke brød sig om at svare. De forstaar nok, at jeg ogsaa er en Haugianer, men jeg sætter altid mit Navn under alt, hvad jeg skriver, og det er

S. Pettersen.

Fra Arbeidsmarken.

Past. Theo. Lund har afskrevet Raldene baade fra Mott og Minot, N. Dak.

Refs Menighed i Madison, Minn. har nu sidst stillet Rald til Prof. M. D. Wee ved Red Wing Seminar.

Emisfær Ole Hove, som vi i forrige No. nævnte, vi besøgte Søndag Efter-

middag den 27de Aug. afgik ved Døden den paafølgende Tirsdag altsaa den 29de.

Past. Oppegaard stansede lidt i Williston, N. Dak. paa sin Rejse hjem fra Alberta, Can. og predikede Søndag Aften den 27de Aug. i Past. Falkangers Kirke der i Byen.

Past. T. T. Carlson Camrose Alta, Can. skriver den 31te Aug: Missionær Boen er her og har holdt Møder en Uges Tid. Her er nu lidt formeget Regn, saa det er vanskeligt, at saa den store Avling i Hus.

Referatet fra sidste Møde har været færdigt ca. 6 Uger og ligger i Trykkeriet og venter paa Ordre. Om baade Presten og andre vilde indsende sine Bestillinger nu snart, saa gjorde de jo alle vedkommende en Tjeneste.

Den sidste Dag af August har de Kinamissionskassen en Indtægt af omtrent \$1000.00 og den første Dag af September næsten \$200.00. Dette er saa glædeligt, at flere maa saa vide det. Maatte det nu holde paa saa en Stund, saa fik vi snart nok baade til dette Kvartals Lønninger og til Kasse's Gjeld.

Frelsesarmeen har nylig indviet et Skib, som skal bruges langs med Atlanterhavskysten. Skibet vil stanse ved Byerne for at holde Friluftsmøder og Værst møder og for at uddele Literatur. Major Erickson, som før har været Sjømand, vil være Overbefalende over et Mandskab, der horeddag lig vil bestaa af kristne Mænd.

Søndag den 27de Aug. var en Høitidsdag for Vor Frelses Menighed i Redfield, S. Dak.; thi da fik den tage sin nye Kirke i Brug. I mange Aar har der været gjort kirkeligt Arbejde i Redfield af forskellige Samfund, og flere Gange har der været talt om at bygge Kirke, men lidet er blevet gjort med Kirkebygning før i det sidste Aar. Saa nu har Folket i Redfield endelig faaet sig sit eget Hus, hvor de kan jamles om Herrens Ord. Herren velsigne Arbejdet til Sjæles Frelse. G.

Det har nu gaaet meget godt med Indsamlingen til Mrs. Theo. Hanson. Saa langt er der indkommet \$234.00. Haaber nogen af de andre Venner, som har tænkt sig til at give, gør det nu snart, saa vi faar ind de resterende 66. En Søster, som bor paa et Sted, hvor der ikke er nogen Gauges Folk havde alligevel samlet blandt sine Venner \$5.56. Hun vilde gjerne være med at skaffe Søster Hanson et godt Hjem den Tid hun maatte ha igjen. Det gjør en godt at saa høre eller se de gode Onsker Vennerne har for den alderstegne Søster.

M.

Paa Kinamissionskassens enes Spørgemaal: Hvad vil Missionsvennerne gjøre med dette? (Vor Kasse mangel altsaa) svarer en, at han tror det var bedst, at Missionsvennerne indsendte et Ekstrablad, og saa sender han selv en Draft paa \$15.00 og undertegner „en ubencævent.“ Naar vi nu kunde saa en lignende Sum fra nogle hundrede andre, saa skulde vi snart greie baade Gjelden og de løbende Udgifter. Da denne Missionsven ikke opgiver Navn og Adresse, kan vi ikke saa sendt ham personlig Kvitteing, men siger herved Gaven er fremkommet. Mange Tak.

Kritik og Kritiksyge. Kritik er en underlig Ting. Den kan ikke undværes. Den er for vort Liv og Udvikling og det vi gjør, hvad Saltet er for vore Fødemidler—absolut uundværlig. Kritik kan sive, men gjør godt. Men Kritik kan ogsaa have en meget skadelig Indflydelse. Det er her som med Saltet. Salt kan ikke anvendes til alt og maa ikke bruges i Overflod. Kritik kan gaa over til Kritiksyge. Det udmærkede kritiske Organ er blevet sygt og stjevt og forvredent. Da gavner den ikke længer, bygger ikke op, renser ikke. Den løber bare rundt og river ned og gjør ubodelig Skade. Den lægger sig som Frost om Vaaren over de fine Spirer og Blomster. Den fremmer ikke Livet, men dræber, lægger øde.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 12de September førstkommande.

Den theologiske Afdeling.

Ansigning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Ansigningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Livsopførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attesten fra kristelige Mænd, som kender Ansøgeren.

Det fordrer nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Høiesteret, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit, men maa betale for Væd og Varme. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Boat.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 1ste September først.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attesten fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger fordrer: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Læver en moralsk Bædel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Udgifter.

Undervisningen betales i Forskud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Værelse, Væd og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltværelser betales med 85c pr. Uge.

Saalænge der er Rum i Skolens Dormitorier maa Studenterne bo ved Skolen. Undtagelse herfra gøres kun i sjældne speciel Tilladelse af Fakultetet.

Indemnity Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Værelserne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var, naar man flytter ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

E. W. W. Schmidt, Bestyrer.

Kinamissionens Høstmøde.

De som ønsker at faa Kinamissionens Høstmøde vil være snild at underrette mig derom saa snart som mulig, og angive Tiden for Mødet. A. D. Oppegard.

Vor Frelseres Menighed, Past. D. A. Berges Rald, indbyder S. Dak. Fællesskorening til Møde fra 4de til 6te Okt. Tilreisende tager til Inwood, Ia. Samtaleemnet bliver Joh. 9, 1—7.

J. J. Dalland.

A. M. M. M. M.

Om Gud vil, afholder Madison Kredet et Møde i Echo, Past. A. D. Ness Rald fra 15de til og med 17de September førstkommande. Samtaleemnet bliver Salm. 126. Menigheden ønsker ved samme Anledning at faa sin nye Kirke indviet. Denne Handling vil blive udført Søndag den 17de.

A. Haugland, Form.

B. S. Stenerson, Sek.

Nazareth Menighed ved Armstrong, Iowa, Past. C. Duess Rald, har indbudt den nordlige Iowas Indremissionsforening til et 3 Dages Samtalemøde, som holdes 12—14 September førstkommande, om Gud vil. Samtaleemnet Luk 17: 20—30. Foreningens Beshrelse vil være saa snild og møde frem under dette Møde. Maa Herren give et velsignet Møde.

B. B. Olsen.

A. Shaw.

Den indvestlige Minnesota Indremissionsforening agter at holde Møder som følger: I Round Lake Menighed, Past. J. H. Hansons Rald fra 13 til 15 Sep. Samtaleemne Rom. 1, 1—8. I Past. D. W. D. Wees Rald i Heron Lake fra 30te Sept. til 2den Okt. Samtaleemne 1 Joh. 1. I Lakefield fra 3die til 5te Okt. Samtaleemne: 1 Joh. 2. I Belmont Menighed fra 6te til 8de Okt. Samtaleemne 1 Joh. 3.

Andrew Johnson.

Jakob S. Wit.

Chicago Kredss af Hauges Synode indbydes til at holde sit Aarsmøde i Blatville Menighed af Past. A. D. Mortvedts Kald fra 3die til 5te Okt. Samtaleemnet blir Luk. 13, 23—30. De tilreisende baade fra nord og syd kommer til Winooka paa Rock Island Banen og bør helst komme Dagen før Mødet. Send et Brevkort til S. S. Myrebo, Winooka, Ill. og fortæl, naar dere kommer, saa vil Synods møde frem. Haaber at alle Kredssens Prester og ellers mange Brødre og Søstre maa samles og at Gud maa faa gi os et godt Møde.

A. D. Mortvedt, Form.
A. J. Evenson, Sekr.

Kvitteringer

Til Bethekkda Børnehjem: Fra Jens Holst for	
Duhold af Børn	10.00
Bed Pastor A D Mortvedt fra Børnefest i Newark Mbd.	25.85
Bed Mrs. Ole Seim fra Stephanie Mbd.s Kv., S. S.	
Westhus Kald	25.00
Bed Pauline Killo fra Størdahls Mbd.s Vigef. D. J.	
Mallewicks Kald, Galesburg, N. D.	10.00
Bed Past. E. S. Govland fra Rions Mbd.s Søndagskole	3.65
Bed Pastor O J Nesheim fra Mrs. Karen Nelson, Fulton, N. D.	1.00
Bed Past. J J Skarncis fra St. Johns Mbd.s Kv.	20.00
Fra Mrs. Albert Larson, Lynd, Minn.	2.00
Bed Mrs. T V Torgerson fra Immanuel S. S., Veresford	10.00
Fra Mr. & Mrs. Anton Evenson, Veresford, S. D.	25.00
Bed Past. O J Mallewicz kont.offier i Blanchard, N. D.	13.30
Bed Pastor A D Mortvedt fra ubenævnt, Newark, Ill.	5.00
Bed Pastor V V Mervig fra J M Johnson, Trondhjems Mbd.	10.00
Fra Jens Holst for Duhold af Børn	20.00
Bed Pastor T J Knutson fra A Støle, Garden City, Ia.	5.00
Bed V Schlanbusch fra Mr. & Mrs. G Chelsvick, Roland	10.00
Bed Ole G Horseth fvg Nord Prairie Kv., Trondhjems Mbd.	18.83

Kvitteret for ior

211.25

888.48

1102.77

August)

J. A. Quello, Kass.

Til „Martha Maria“ Misionen, St. Paul: Ubenævnt	1.00
Julia Dahl, St. Peter, Minn	1.00
Pastor Helsenæs, Thor, Iowa	1.00
Ubenævnt, Cambridge, Wis	2.00
Mrs. Anna Bryngelsson	50
Lewis Anderson	1.00
Mrs. Peterson	1.00
Mrs. Hanson, Gremont, Iowa	5.00
Ubenævnt	1.00
Størdahl Mbd.s Vigef., Pastor O J Mallewicks Kald, Galesburg, N. D.	10.00

Kas m u s J o h n s o n, Kass.

1114 Edgerton St., St. Paul, Minn.

Indkommet til Mrs. Theo. Hanion: For kvitteret	198.21
M Peterson, Newark, Ill.	2.00
Bed Pastor S V Jacobson, Veresford, S. D., kollekt i	
Koleni Mbd.	13.55
Mrs. Oluf Stølen	1.00
Koleni Mbd.	2.00

Bed A Wigdahl, Burbank, S. D., fra Mrs. N Catland, Westerville, S. D.	1.00
Pastor A A Dahl, Ada, Minn.	2.00
J G Grove, St. Paul, Minn.	1.00
Eda Hanson, Milwaukee, Wis	2.00
Mrs. D S Johnson, Newark, Ill.	1.00
Bed Mrs. Corine Christopherson, Brookings, S. D., fra:	
E M Christopherson	1.00
Ed. Sjulkab	1.00
M S	1.00
Gina Christopherson	50
Alma Ebeen	50
Onetta Varbo	50
Mrs. Corine Christopherson	1.00
A Ellington, Red Wing, Minn.	2.00
A M Getland, Artesian, S. D.	3.00

Til Dato 29de Aug. 234.26

Hjertelig Tak!

A. S. Mortvedt.

Adresseforandring.

Rev. M. A. Hall,
Conrad, Montana.

Rev. T. E. Knutson,
56 Howland Str.,
Edmonton, Alta, Canada.

Referatet er færdigt.

Beretningen over Forhandlingerne af Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er nu færdigt. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor T. J. Oppedahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Prester og andre, der vil hjælpe os til at faa Referatet solgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firkæmmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsfoder, Mrs Prof. E. W Schmidt, Paik. C. Ruul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skriftsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Nye modtagne Bøger.

- Storjohann, Pastor. Kong David, sid, hans Liv og hans Salmer. 416 Sider. Døftet..... 1.25
- " Salmernes Bog i oprindelig poetisk Form. Døftet..... .10
- Guitarlegeren. Aandelige Sange satte med Akkompagnemang for Guitar. Samlede, oversatte og forfattede af M. M. Gimse. 205 Sider. Shirtingsbind.....0.70
- Guitartoner. En liden Samling af aandelige Sange udsatte for Guitarpil. Samlede og udgivne af H. Langeland. 88 Sider. Shirtingsbind.....0.35
- Missionslæsning. Af Past. Peder Dreher. Med nogle Bidrag af andre Forfattere. Med en Masse Billeder, hovedsagelig hentet fra Missionsmarken. 478 Sider. Smukt indbunden..... 1.00
- Nordnesguttene. Af Pastor R. Rasmussen. 262 Sider. 3 Papbind.....\$0.60
- Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75
- Sømanden paa Hav og i Havn. Af Pastor R. Rasmussen. 240 Sider. Papbind 0.60
- Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75
- Hans Nilsen Hauges Udvalgte Skrifter. Uforandrede, saaledes som han selv skrev dem. 406 Sider. Indbunden..... 1.00
- Paa de to Veie, eller Billeder fra Reisen mellem Buggen og Graven. 1ste Del 87 Fortællinger, 128 Sider. 2den Del 65 Fortællinger, 128 Sider. Udgivet af D. M. Andersen, Minneapolis, Minn. 3 Shirtingsbind 0.50
- Hug. Herman Franckes Himmelfart og Seiladsen fra Babel til Kanaans Land. 1b S. Døftet 0.05

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper- rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 15 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

habes for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

3 almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt

spærngt Snit 70c

3m. Morocco med Kors og Kalf samt

spærngt Snit 1.00

3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40

3 Morocco og Guldsnit Prægtbind.....1.50

3 Halvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75

3 Halvestind og Guldsnit, Prægtbind.....2.00

Bare Salmerne.

No. 5. 3 almindeligt Stindbind.....50c

No. 6. 3 almindeligt Stindbind med forgyldt Kors og Kalf 60c

No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. 3 ægte Morocco, Prægtbind....1.25

No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsringer 1.40

Ordford Indbinding, ægte flexible Morocco, med ombøjede Kanter og Guldsnit og Futeral.....2.50

D. Indb. i sort presjet Kalvestind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophøjede Blomster.....2.25

F. Indb. i blaåt flexible presjet Kalvestind med Guldsnit og Futeral....1.80

G. Indb. i sort flexible presjet Kalvestind med Guldsnit og Futeral....1.80

Storstile.

No. 1 3 sterkt presjet Stindb. med Futeral 1.40

No. 2 " " " med Beslag 1.65

No. 3 " " " med Kors og Kalf og Guldsnit og Futeral 2.00

No. 4 Do. Do. med Beslag.....2.25

No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00

No. 6 Do. Do. med Beslag.....3.25

Alle 3 Tekstrækker særstilt, Shirtingsbind 50c

Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Ordres indsendes til

C. Villeshun, Red Wing, Minn

Det hellige Land i Fugleperspektiv

(Et meget bakkert Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norſke Landskaber og National-
billeder.

Af diſe Kort har vi et ſtorre Oplag og mange
forſjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Juleaften; Nærødalen; Bratlandsdalen
i Rhyſke; Høtjeld; Nordfjord; Verſøjen;
Paa Eki; Paa Kjælle; Paa Habet i Storm;
Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forſjellige Bil-
leder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og
Hund. 3 Nationaldragter (flere forſjellige Billed.).
Vinterbilleder (mange forſjellige). Juleneg.
Sjøfinner ved Ulſefjord. Lappeleir. Pige i Vaad.
Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren.
Fra Optjørelsen til Holmenfollen. Fra Nordland.
Kjøen ved Ulſefjord. Svobær. Buarbræen. Raft-
lind. Fra Hardanger. Forghættten. Veninder.
Hefmandø. Svartisen. Geiranger. Tigermulen i
Dofoten, med mange flere.

Diſe Kort er iſte almindelige Kort men virke-
lig Pragt-billeder i mange forſjellige Farver og
med forgyldte Ranter. Kortene koſter 5 Cents pr.
Etkſte. 3 duſindſvis forretet 50 Cents portoſrit.

Endel ſimplere Kort med Billeder fra Norge,
Ned Wing og Omegn, Ned Wing Sem. oſv., — 2
Kort for 5c eller 25c pr. Tuijn.

G. V i l l e t h u n, Ned Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the
times of Luther and Calvin. Comprising Ger-
many, Switzerland, France, England and Italy.
By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages.
Nicely bound. Price \$2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT..

Dr. 74 RED WING, MINN.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bi-
ble meditations for each day in the year with
devotional songs to the furtherance of family
prayer and piety.

Dette er en ved Augsbuurg Publ. Houſe ud-
kommet engeliſk Udgave af Johan Goſzners Statſ-
ſte. Denne Bog er af vort norſke Kirke- og Kriſten-
folk ſaa vel kjendt og elſket, at nogen Anbefaling
Bogen er neppe paaſtrævet. Vi glæder os ſun over
at Augsbuurg Publ. Houſe har viſt den Foretagſom-
hed at udgive denne Bog paa engeliſk. De yngre
iblandt os vil være glade ved at ſaa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med flar Tryk og i Shir-
tingsbind og koſter portoſrit tiſſendt 75 Cents
Beſtillinger ſendes til

Hauges Synod Book Dept.
Ned Wing, Minn

Fountain-Penne.

Vi har en god Forſhning af de velbetjendte
Moore's Non-Valable Fountain Penne. De ſæl-
des for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den
bedſte Fountain Pen i Markedet for nærværende.
Oviſ en Pen iſte er tilfredsſtillende, kan den bry-
des igjen. Udgiv, enten der ønskes en fin, grov
eller „ſtub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Ned Wing, Minn.

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely
printed on one page, the opposite page being
blank for entering names, birthdays, etc.
The book is illustrated with 6 pictures of
flowers executed in finest chromo-lithgraphy,
with Scripture text. Bound in cloth with
title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price 40 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains care-
fully selected passages from the Holy Bible
and from the best Engl. and American poets
for every day in the year. There are as
many blank leaves added for inserting the birth-
days of relatives and friends. Twelve floral
cards, with different colors, increase the luxu-
rious appearance of the edition. The beau-
tiful cloth cover with golden stars and beams,
with many-colored floral decorations, entreats
the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of
friendship, containing carefully selected
scripture passages, and memorial verses from
the best English and American poets. The
lower half of each page is left unprinted for
insertion of names of relatives and friends
under the proper dates, each page having
marginal decoration. At the first day of each
month a full page landscape scene in colors,
headed by scripture passage in large gilt and
colored letters, is inserted. Printed on heavy
white paper with full gilt edges. On first
page of cover a beautiful landscape scene in
colors, framed in gilt and floral decoration
Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Den hiſtoriske Udvikling af Lærebegrebet om For-
jeningen.

33 Foredrag. Af H. H. Bergsland,
Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koſter
heſtet i godt og ſtærkt Omſlag 35c. Et me-
get vakker Billede af Prof. Bergsland pry-
der Bogen.—Enhver Preſt og ellers enhver
anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtig-
ge Spørgsmaal, ſom Bogen behandler, gjør
vel i at forſkaffe ſig dette Prof. Bergslands
ſidſte Arbeide.

Faaes i Hauges Synod Book Dept.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

- No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.
No. 48. Thirty-six tickets, Country and lake scenes. In book form, 10 cents.
No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.
No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.
No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.
Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

- DorothyPrice 15 cents.
Sowing and ReapingPrice 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn

Bibelske Billeder

i mangefarvet Stjetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus belysner de imaa Vørn; 2. Jesus i Gethsemane; 3. Den tornekronede Frelser; 4. Jesus paa Korset; 5. I Midten den ophandne Frelser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelseshistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remembrance“. Dette Billede forestiller ogsaa „Rock of Ages“, og nedenunder er trykt nogle vakre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Lirer, hvor man kan nedskrive Navn osv. Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 110 Sarge med Musik og 14 udsørgte Guitarskoleprogrammer og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selbstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skjirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprøg. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af Ifru Walborg Hovind Stub, Prof. Even Østedal, Pastor L. M. Hjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Arrangementer arrangeret af Arvidson Nielsen. Guitarskolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Seu Ordres til G. Vilsethun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Biskop Bangs
Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettefaga.—2. Nordlandsk Fjellvib.—3. Barnløst og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Væster paa 100 Stykker 25 Cents.
3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.
3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.
3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Bæltsestiden i Remtiaarene. Skjirtingsbind 75c.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kort og 53 Illustrationer. I Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

G. Vilsethun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanjon, Andrew Ekkingen og af alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Næbning samt en Gruppe af Stols Kirkelærere. Bogen er en meget værdifuld. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

G. Vilsethun, Red Wing, Minn

Gustav Adolf og Trediveaarskrigen. Af Dr. Anders Frøgel og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Tønnesen. Udgivet af G. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For Salg i Hauges Synod Book Dept., Drawer 74 Red Wing, Minn.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil bli
be tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform
Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet
i mange Kulører. Billeder, Bibelssteder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Sil-
tesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Duzin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J.
Starpnefs. 30 Sider. Heftet 10c.

Pioner

og
Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog
og navn, hvad som ønskes,
Piano, Kirkeorgel eller
Husorgel, og De skal finde,
at De her faa saa kjøbt et
udmærket Instrument til
Dagens aller laveste Priser.
Nævn dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. I Kabinet
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante";
"Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
"Hjertelig Velkomsthing"; "Herren er nær"; "Uden
Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Venlig Hil-
sen"; "Døn"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro,
Haab og Kjerlighed."

"Christmas Greeting"; New Year Greet-
ing"; "A Greeting to Father"; "A Greeting
to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A
Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best
Wishes"; "Blessed are they who have not
seen and yet have believed"; Faith, Hope,
Charity".

Baanene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetaks-
sen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og
Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulbin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre He-
ningemissioner sendes til Rev. C. C. Hol-
ter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. S. S. Elstab, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordlænderiske lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forudsat \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt bedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Foredrag ved Ungdomsfe-
ret; 2. Hvad Ansvar har Kirken ligeoverfor Poli-
tiken? 3. About the new school in Camrose,
etc.; 4. Meget Lægmandsvenlig; 5. Stillet paa
Prøve; 6. Sendebrev til Hartmuth af Tronberg;
7. Krebsmøde; 8. Fra Zionsforeningen for Je-
rael; 9. Kvindens Ret; 10. Kinamissionen; 11.
Lidt Kritik; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Veljend-
gjørrelser; 14. Rytteringer.

Samaritaneren

O O Pittman

Jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2

Lørdag den 16de September 1911

{ 43de Aa 1

Den barmhjertige Samaritan.

(Gudsner.)

Samaritaneren gik til ham, forbød hans Saar, og god Olje og Vin i dem; han løstede ham paa sit eget Dyr og førte ham til Herberge og pleiede ham.

Dette var bedre end at ile til Templet og ofre og røge der, hvilket til en anden Tid, naar ingen Nød raabte om Hjælp, vel ogsaa var ret og godt; men naar en saaret og uhyggelig ligger ved Kirkeveien og sukker og stønner, efter Hjælp, da maa du ikke tilstoppe dit Ore og ikke forhærde dit Hjerter, ikke ile forbi for at tjene Gud i Templet. Her er da Guds Tempel; her vil han, at du skal tjene ham i de arme og elendige. I Kirken vil han gjerne bide, indtil du først har bevist din nødtidende Broder den uundværlige Tjeneste, som Gud antager saaledes, som om du havde vist ham den. Din Bøn, dit Offer, din Andagt i Templet eller Vønkammeret, om det end var den allerinderligste, kan ikke behage Herren, naar en lidende imidlertid smægter og sukker over dig og din Haardhed, idet du for din Andagts Skyld har forjæmt ham og er gaaet ham forbi. Hans Nød, hans Saar, hans Smerte skrider til Gud og anklager dig; Gud kan ligesaa lidt se naadig til dig, som til Kain.

Men hvilket Syn og Uhyppil for Guds Engle var Samaritanernes Kjerlighed og den Deltagelse, hvormed han behandlede den saarede. Hvilken sød Lugt og Højelse steg

da op mod Himmelen, hvilket helligt Sted var dette, hvilket Kjerlighedens Alter, hvor Samaritaneren saa kjerlig tog sig af den elendige! Med hvilket Velbehag har Gud seet ned til ham og velsignet ham, medens han med Afky og Miskand har seet bort fra hin Prests og Levits Tjeneste, der imidlertid ofrede i Templet, fordi deres Hukkeri var en Vederstyggelighed for ham. Samaritaneren er et ret Eksempel paa Kjerlighed og saa der- ved, at han ikke blot sørgede og betalte for den elendige, ikke sagde til ham: „Jeg maa nu fortsætte min Reise; jeg kan ikke opholde mig længer, men jeg vil sende nogen til dig, der skal forbinde dine Saar og føre dig til et Herberge, og betale dem derfor"—nei, han lægger selv Haand paa Værket, han ser det har Hast, han gjør sig selv den Glæde og Fornøjelse at hjælpe den lidende hurtig, at lindre hans Smarter og saa snart som muligt at bringe ham fra den offentlige Vandervei til et Herberge, hvor han kan bedre blive pleiet. Han giver sin Olje og sin Vin, som han havde taget med til Rejsekost, og anvender alt for at vedrøve den forladte. Hvad maa den saarede have tænkt? „Hvilken Engel har Gud sendt mig! Hvorledes kan denne fremmede have mig kjer og antage mig saaledes!" O hvor kostelig er den virksomme Kjerlighed i Guds, i Englenes og i Menneskenes Dine! Den opvækker baade i Him- melen og paa Jorden Glæde, Tak og Guds Lovprisning.

At Frelseren finder os alle saaledes i vort Blod og vore Saar, at han ogsaa saale-

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For rent: (510) 649-2500

des nærmer sig os, forbinder os, og ghyder Olje og Vin paa os, plzier og helbreder os og betaler alt for os, ligesom Samaritanerens, vil vel enhver jelsv erkjende og takke ham for, ganske hengive sig til ham og lade sig ganske læge til hans Pris.

Og den anden Dag, der han reiste bort, tog han to Penge ud og gav Berten dem, og sagde til ham: Plei ham, og hvad mere du maatte lægge ud, vil jeg betale dig, naar jeg kommer igjen. Han anfaa den saarede, som han havde fundet ved Beien, nu som sin Fiendom, som Gud havde lagt i hans Hænder, og for hvilken han maatte sørge, som for et ham af Gud betroet Gods. Han tænkte ikke: „Nu er det nok; jeg har bragt ham i et Herberge, nu kan andre tage sig af ham, jeg har gjort mit.“ Nei, han lod sig ikke det berøve ganske at sørge for ham og at fuldende det begyndte Kjerlighedens Værk, indtil han blev ganske helbredet. Han skyer ingen Bekostning, som om det var hans egen Søn eller Broder. Men er ikke enhver ullykkelig, enhver hjælpels, vor Broder? Skal noget Menneſte være os fremmed? Vi have dog alle en Fader, en Gud har dog skabt os, en Midler og Frelser har forløst os! Er vi ikke alle kaldede til et Haab? Skulle vi ikke stedse sætte os i den lidendes Sted og tænke: „Hvis jeg havde denne Ulykke, hvad vilde jeg da ønske at min Nabo og Vidnerne til min Glendighed vilde gjøre?“

Nu spurgte Frelseren den lofthengige: Hvilken af disse tre trykkes dig nu at have været hans næste (bedste Ven), der var falden iblandt Røvere? Men han sagde: Den som gjorde Barmhertighed imod ham. De lærde havde lært det ganske anderledes i deres Skoler: Kun en Jøde kan være Jødens Næste og Ven; men Frelseren gjendriver den ved Gjerning og Praksis, og viser dem, at det ikke kommer an paa Formerne; men at Kjerlighed og Barmhertighed staar over Formen og den skolerette Være, at ogsaa en Samaritan og Rjætter kan, som Menneſte, være min Næste og Broder, og at jeg skal være hans Næste og Broder, naar han behøver min Kjerlighed og min Hjælp; at ethvert Menneſte uden Forskjel, han have hvad Navn

og Farve han vil, skal være det andet Næste der og Hjælper, naar Nød og Kjerlighed byder det. Naar man ser en være i Nød, maa man ikke først spørge: „Af hvilken Tro, af hvilken Kirke og Konfession er du?“ Den lofthengige maatte, tvertimod hans hele System, svare, at ikke Formen og Rjolen, men at Barmhertigheden udgjorde og beviste hvem der var den sande Ven og Næste, at de Ortodokse: Presten og Leviten var Fiender og fremmede, var ufjerlige og haarde Naboer af ham, som var falden iblandt Røvere, og at derimod den barmhertige Samaritan beviste sig at være hans sande Ven, Broder og Næste, og ogsaa havde anseet den saarede uden Hensyn til hans Religion, for at være sin Næste og Broder og havde behandlet ham saaledes.

Da sagde Jesus til ham: Saa gaf hen, og gjør du ligesaa. Forandre dit System. Den blotte Viden gjør det ikke, læg Haand paa Værket, udøv hvad du ved du skal gjøre. Det skønneste Moral- og Menneſtekjerlighedssystem paa Papiret og i Bøger hjælper ikke, ligesaa lidt som Planen til en Husbjgning, naar du ikke udfører den, lægger Grundvolden, spjær den ene Sten til den anden og behørig forbinder dem.

I Prester! I Leviter! I fromme kristne! I som er gudfrgtige og slittig besjog Guds Hus og Ord; Herren skjøtter ikke om Offer, men om Barmhertighed, Kjerlighed, Hjælp, Haanddrækning, Olje og Vin i Saa-rene, Hænder, som gribe ham selv i de fattige, syge og saarede, som sørge for Herberge, Pleie og deslige, og som ikke spare eller ungtig udgive deres Skillingen, men anvende dem paa ham selv i de fattige og syge.

Maatte dog den barmhertige Samaritan være Predikant, Lærer, Professor og Opdrager i alle Kirker og Skoler, paa alle Universiteter og Opdragelsesanstalter! Maatte han dog overalt tæne til Mønster og alles Dine se paa ham! Hvor ganske anderledes vilde det da se ud i Kristenheden. Maatte dog dette: „Gaf bort, og gjør du ligesaa,“ være skrevet os alle i Hjertet, og ved enhver Leilighed, hvor vi kunne og skulle gjøre ligesom Samaritanerens, anspore os til at øve

Barmhjertighed og Kjerlighed, til aldrig at lukke vort Hjerte for de lidende! Thi dersom nogen har denne Verdens Guds, og ser sin Broder lide Rød, og sukker sit Hjerte for ham, hvorledes kan Guds Kjerlighed blive i ham? Mine Børn, lader os ikke elske med Ord, ei heller med Tunge, men i Gjerning og Sandhed. Og paa dette kjende vi, at vi er af Sandhed, og da kunne vi stille vore Hjerter tilfreds for hans Naahen! (1 Joh. 17—19.)

Vi daglig have vel behov

Paa ham vort Blik at fæste,

Som tyded os den store Lov:

Du elske ifal din Næste!

Og taled ei blot høie Ord,

Men satte Livet til paa Jord

For hele Verdens bedste.

O Refu, stil din Kjerlighed

Os daglig grant for Die,

Og lad os aldrig trættes ved

Hvad end vi saa skal høre,

Alt virke til vor Næstes Vel

Og elske ham med ærlig Sjæl

I Glæde som i Nøie.

Hvad mer vi fik end dagligt Brød

Lad os ei færrigt gjemme!

Thi hvo som ser sin Næstes Død,

Og kan ham dog forglemme,

I ham bor ei Guds Kjerlighed,

Og Himlens Fryd og Herrens Fred
Han aldrig kan fornemme.

Og et endnu: Lad falske Ord

Gi denne Mund frembære.

Hvis Lmhed ei i Hjertet bor,

Paa Tungen den ei være!

„Se der en Sjæl foruden Evig!“

Alt, at det Vidnesbyrd om mig

Du kunde give, Herre!

Foreningsagen.

Det er nu mange, som har lyst til, at „sige nogle Ord“ om Foreningsagen. Naar vi imidlertid endnu ikke har sagt noget, saa er det ikke fordi, at „den som tier samtykker“ som Lutheraner siger. Ikke heller er det fordi vi er ligegyldige eller ikke har noget at sige i en saa vigtig Sag. Men naar man nu igjen lagde iveri som „en Haugianer“ og alle de andre, som har understøttet hans Anskuelser, saa syntes vi, at nogen, ja kanske alle, som har været paa vor Foreningskomite havde villet „sige nogle Ord i Sagen.“ Men de har hidindtil tiet og overladt Ordet til andre, som vi neppe kan vente skulle have sat sig saa ind i Foreningsagens baade Vanskeligheder og Fordelse. Dog maa vi her medgive, at i alle Fald vort Samfunds ærede Formand udtalte sig i Korthed i sin Indberetning til sidste Aarsmøde, og hans Ord aander af adskillig mere Forsonlighed og giver Indtryk af, at han har et andet, og et videre Syn paa Foreningsbestræbelserne og Guds Riges Opgave i Verden, end forskiellige af dem, som har skrevet om denne Sag, baade de, som allerede har faaet sine Indlæg publiceret, og dem, hvis Artikler endnu beror i Brevskuffen.

Formandens Ord om Foreningsagen se Referatet Side 28, er følgende:

„Foreningskomiteen har holdt et Møde, i Dec. 1910. Under dette Møde fandt den næste Synodes Komite sig borte og vendte sig tilbage fra Foreningsforhandlingerne. Komiteens Rapport fra Mødet har været trykt i „Budbæreren“ No. 2 for 14de Januar dette Aar, hvorfor nærmere Oplysninger ikke ansees nødvendige her. Som Rapporten viser, beklager de to øvrige Komiteer det af den norske Synodes Komite tagne Skridt. Vor Komite beklager meget det indtrufne Brud i disse Forhandlinger. Den norske Synodes Komite har hele Tiden under de førte Forhandlinger vist os al mulig Imødekommethed. Intet vilde glædet os mere end at den norske Komite havde ønsket os med i de næste Forhandlinger. Imidlertid en mangfoldig Forening.

Nogle Menneskers Religion er lig et Træben eller et Slædet. De tager vel nok sin Biskopskæde eller for et Synes Skyld; men det er ikke en Del af deres Liv.

Den forenede Kirkes Komite og var fandt det imidlertid ret at fortsætte Mødet. Vi enedes, som Rapporten viser, om de til Forhandlingsgrundlag forelagte Satser. Vi glæder os over Resultatet og tror at det er et Skridt i den forønskede Retning. Komiteernes Henstilling til de to respektive Samsfund at nedlægge Komiteer til at faa istand et eller flere større fælles Opbyggelsesmøder for begge Samsfund, foreligger nu dette Aarsmøde til Overveielse og Afgjørelse. Haaber, at Synoden vil tilstemme dette. Intet er bedre skiftet til at rydde Misforstaaelser og Hindringer af Veien og samle og forbinde det skidte end Guds Ord. Faar Guds Ord og Aand Tag paa Kirkefolkets Hjerte til Vækkelse og Troelsliv i disse Samsfund, kommer Foreningen som en naturlig Frugt. „Der skal blive en Hjord og en Hyrde," saa lyder Forættelsen og vi bør efter den Raade, Gud forlener, forsøge at sætte dette som vort kirkelige Virksomheds Maal. Guds Riges Opgave, Ansvar og Maal kræver vore forenede Kræfter. Kunne vi ved disse Foreningsforsøg om blot bane Veien for en enigere, Gud velbehageligere og mere velsignet kirkelig Virksomhed for de kommende Slægter til større Resultater for Guds Sag paa Jorden, var meget opnaaet og bundet. Maa Gudsrigets store Ideal og Bestemmelse mere faa gribe og beherske vore Hjerter! Som sagt foruden disse Ord af Formanden har ingen af Foreningskomiteen udtalt sig offentlig, i al Fald ikke i „Buddbæreren."

Er der noget galt skeet ved, at vi har haft en Foreningskomite, som har mødt med de andre Samsunds Komiteer og at disse har forhandlet og er kommen til Enighed i mange vigtige Læreispørgsmaal, saa bør vi en Del af Skylden derfor. Det var da vist paa vort Forslag, at Synoden valgte Komite og henvendte sig til de andre Samsfund med Begier om at optage Foreningsforhandlinger. Kanste det er dette, en af vore Venner sigter til, naar han i Følgeskrivelsen til en Artikel imod Forening siger: „Men Du er vel en forhærdet Foreningsmand."—Dette kan vel være ment som Spøg, men for os er en saadan Sag for vigtig til at spøge med.

Men hvorledes tager det sig ud, at vi i mange Aar har holdt en Foreningskomite i Arbejde, og vi tror, de har gjort sit allerbedste under Bøn til Gud om hans Veiledning og Hjælp, og naar det synes at bære lidt Frugt i Retning af en bedre Forstaaelse og mulig Forening, da forkaster vi det hele eller „lægger Foreningsagen bort." En saadan Handlemaade vil i alle Fald vi for vor Del fralægge os alt Ansvar for og al Delagtighed i; thi at sige et og gjøre noget andet finder vi ikke ret hverken for Gud eller Mennesker. Vi skulde ogsaa ha sagt lidt om, at vi er baade daarligere og bedre om hverandre enten vi er delt i mange eller faa Samsfund, saa det kan nu være op i op, men det kan vel bero til en anden Gang.

Den Artikel, som „en Haugianer" skrev i No. 30, er optaget i sin Helhed og uden Bemærkninger i „Ev. Luth. Kirketidende." Nu har ogsaa „Lutheraneren" optaget samme Artikel i No. 36, men den har tilføjet en Del Bemærkninger og et par unødvendige Snert efter „Buddbæreren's" Redaktør. „Lutheraneren's" Bemærkninger til „en Haugianer's" Artikel er følgende:

„Anm.: At ikke alle i Hauges Synode har været eller er varme Foreningsvenner, er noget man ikke maa undre sig over. Det samme gjælder andre Samsfund. En saa stor og vigtig Sag som Foreningsagen moa være forberedt paa Modstand, og ofte kommer Modstanden fra den Kant, man mindst havde ventet.

Det er imidlertid noksaa betegnende, at ovenfor gjengivne Artikel slap helskindet gennem Redaktørens Hænder og fik Plads i Bladet uden Kommentar. Vi har vel Grund til i denne Omstændighed at se Vidnesbyrd om, at Redaktøren er enig i de fremholdte Tanker. Og er det saa, da har denne Modstand mod Foreningsagen faat et officielt Stempel, som gjør det nødvendig til at ta Notis af den.

En enkelt Udtalelse, især naar den er saa kras og meningsløs som i dette Tilfælde, fortjener liden Opmærksomhed. Underledes blir det, naar et Samsunds officielle Organ gir Oppositionen sit Bifald—eller i bedste

Fald tier stille under Omstændigheder, som tyder paa, at Tausked er ensbetydende med Samtykke.

Vi blir derfor nødt til at se dette haugianiske Argument mod Foreningsagen lidt nøiere efter i Sømmene.

„En Haugianer“, finder, at Jesu Bøn om Forening i Joh. 17 kun gjælder Jesu Disciple, og altsaa ikke kan anvendes paa det Foreningsarbejde, som nu paaaar mellem Samsfundene; thi i de store Samsfund er der Klassemenigheder, hvor troende og vantro er sammenblandede.—Bisnok indrømmer Forfatteren, at der er brodne Kar i alle Lande, og at „intet Samsfund har formaad at holde uomvendte ude fra sig. Alle er opblandet med to Slags Folk; men der er forskjel. Nogle Samsfund har forholdsvis flere kristne end andre.“ Og forat Læserne ikke skal holdes i Uvisshed om, hvad der egentlig menes med denne Udtalelse, saa erklærer Forfatteren ligesom: „Efter min Mening har Hauges Synode forholdsvis langt flere kristne end forskellige andre Samsfund.“ Blandt disse „forskjellige Samsfund“ er selvfølgelig Den forenede Kirke.

Nu har vi altsaa saet Fod paa Tanken: Der er større Procent af troende i Hauges Synode end i Den forenede Kirke; derfor bør Forening mellem disse Samsfund modarbejdes fra haugianist Hold.

I denne Forbindelse maa det være til ladt at spørge: Hvor har „en Haugianer“ hentet sine statistiske Opaaer, der gir ham ret til at fremsætte saadanne Paaastande? Hvor stor Procent af kristne findes der i Hauges Synode? Og hvor stor Procent i Den forenede Kirke? Vi har ikke fundet Oplysning om denne Saa i noget Samsunds Paarokalsrapport, og vi har hele Tiden trod, at dette horte til de skjulte Ting, hvorom Gud alene kan domme. Og endnu et Spørgsmaal: Hvor stor Procent af sand Kristendom maa der findes i et Kirkesamsfund, forat Hauges Synode skal kunne forene sig med det?

Man skjønner, at dette er daarlige Grund til ataa Synodum med Forening osv. Det er sandt. Der er ingen Kristendom i Uvissheds eller anden Uvished:

men der er heller ingen Kristendom i den Farisæers Bøn, der takket Gud for, at han ikke var som andre Menneker. Har det ene Samsfund sine særegne Brøst, saa har det andet Samsfund sine, og Gryden har ingen ret til at kalde Panden sort.

Det er dette, som gjør, at Samsfundene trænger hverandre. Det ene skal udfylde det andets Mangler. Ensidig Udvikling skader. Gjensidig Paavirkning gavner.

De øvrige Grunde mod Forening anført af „en haugianer“ er af saadan trivial Art, at vi vistnok med rette kan gaa dem forbi: Ritus, Kirkesikke, Prestedragt, Messing osv. Saadant skal være nok til at strænge Døren for Forening, ja endog tilstrækkelig Udskyldning for at danne et nyt Samsfund, om Forening trods alt skulde komme istand. Det meningsløse i saadan Tale vil vist alle retsindige Menneker i Hauges Synode selv kunne indse.

Uenighed i saadanne uvæsentlige Ting berettiger ikke to Samsfund til at staa adskilte, al den Stund Enighed i Læren er opnaat. Det er Enighed i Lære og tro, der danner Grundlag for Forening, og det burde „en Haugianer“ vide. Saadan Tale vidner kun om, at der endnu findes Folk, der suffer Uenene, tilstopper Ørene, intet vil lære og intet vil glemme. At denne Høst er et Udtræk for Majoriteten i Hauges Synode, kan vi ikke tro. „Budbæreren“ forunderlige Hædning tiltrøds. Og vi kan sikkert gjøre Regning paa, at „en Haugianer“ saar Svar paa Tilale fra sin egen Leir.

Vi burde maake sagt noget om, at „Ev. luth. Kirketidende“ har opat denne Artikel—og paa uden Kommentaar.

Vilde det være ubeskedent at spørge, hvad dette Blads Redaktion, der ellers ikke er bange for at rette paa andres Feil, mener med sin Tausked i dette Tilfælde?”

En Haugianer i „Budbæreren.“

(Past N. J. Holm, Knox. N. D.)

Der er forskjellige Ting, som „en Haugianer“ har. Omvendt i Menneker er det en Folk der er ligesaa uskyldig som han selv om de ikke har saa let for at oplyse sig selv

Samsunds aandelige Stilling og ikke prøver at heise sit eget Kristendomsflag høit over de andre.

„En Haugianer“ sætter ikke sit Navn og sin Adresse under sit Stykke. Man skulde jo tro, at en sliq ægte typisk Haugianer havde saa meget kristeligt Mod, at han lod Offentligheden vide, hvem han er, og hvor han er, naar han skriver om en sliq vigtig Sag som Foreningsagen. Min Bedstefar var ogsaa Haugianer, men han opførte sig aldrig, som Smaagutterne i Mørkningen Sommetider gjør, nemlig skjule sig bag en Brustehaug og kaste Sten paa sine Modstandere.

For det første skal vi lægge Mærke til, at isf. „en Haugianer“ saa har Hauges Synode forholdsviis langt flere kristne end forskellige andre Samsfund. For det andet siger „en Haugianer“: „Jeg antager, det er Majoriteten i vort Samsfund, som ikke kan se saa lyst paa denne Sag“. Er denne Fremgangsmaade et Beviis paa kristeligt Alvor, Værlighed og Oprigtighed at have holdt paa i aareviis at forhandle om Forening med to andre lutheriske Samsfund og ikke mene noget med det? Derjom „en Haugianers“ Mening er den almindelige og herskende i Hauges Synode, da har Hauges Synode gjort sig skyldig i det største kirkelige Skuespil og Uærlighed, som end er drevet iblandt Lutheranere i Amerika. Videre siger „en Haugianer“: „Jeg finder det nu som min Pligt at sige min Mening om denne Sag; thi det er bedre at have sagt det forud end efterpaa.“

Der tilstaar „en Haugianer“, at det er just „nu“ han fortæller sin Mening. Du har nok ventet i længste Laget. Hvorfor har du ikke sagt din Mening før og ligeledes opmuntret dine ligesindede at gjøre det samme, saa havde Hauges Synode selv vidst bedre, hvad den skulde gjøre. Og for det andet, saa havde vi i den forenede Kirke ogsaa lært dere bedre at kjende, og vi vilde da have været istaanet for et falskt Haab.

Videre siger „en Haugianer“: „Og vil I ikke gaa med, naar Forening er skeet, og Hauges Synode er gaaet til f. Eks. den forenede Kirke, ja vil I ikke gaa med, hvad saa da? Enten staa udenfor alt eller til at dan-

ne en ny liden Hauges Synode igjen—ikke sandt?”

Derjom dette er den Stilling, Majoriteten i Hauges Synode indtager hvorfor ikke underrette Hauges Synode om sin Stilling, saa den kan vide, hvad den skal gjøre. Foreningsagen er en Sag, som tusinder af kristne Mænd og Kvinder beder for og har bedt for i Aareviis. Derfor er den en Sag, som er for vigtig til at behandles med Spøg.

„Der burde ikke findes saadanne Navne som Lutheranere, Baptister, Methodister osv. i det uendelige. Der burde bare være en Menighed eller et Samsfund, og det skulde hede: Det kristne Samsfund. Her burde alle Guds Børn være med og alle de andre udenfor; men desværre, vi har ikke saaet det til sig,“ siger „en Haugianer“.

Her forraader han sin egen Stilling, og jeg haaber, at der ikke er saa mange af den Slags i Hauges Synode, som han dog selv synes at tro. Jeg kan ikke hjælpe andet end at tænke paa Rom. 10, 2: „Thi jeg giver dem det Vidnesbyrd, at de have Lidtskerhed for Gud, men ikke med Kundskab.“

„En Haugianer“ ignorerer saa aldeles den kirkehistoriske Udvikling, som har været nødvendig paa Grund af Menneskets ufaldsomme Tilstand. „En Haugianer“ er jo selv et slaaende Eksempel paa, at det maa saa være; thi han siger: „Enten staa udenfor alt eller til at danne en ny liden Hauges Synode igjen“. Læg Mærke til, at han ikke denne Gang siger danne noget, som skal kaldes „det kristne Samsfund“, men „Hauges Synode.“ Det er noksaa vanskeligt at være konsekvent.

Videre siger „en Haugianer“: „Den samme Mænd skal staa der og læse op denne Udgangs- og Indgangsbøn til hver Søndag Mor ud og Mor ind. Og saa skal man takke Gud hver eneste Gang efter en Prediken, for at man nu af denne Prediken har lært, hvad man skal tro og gjøre for at bli salig. medens Sandheden er, at man ofte intet har lært af Predikenen.“

Det maa være tungt at være Prest i en sliq Menighed, hvor der er mange sliqe Tilhørere som „en Haugianer“, der er saa møtte og overfyldte med aandelige Kundskaber, at de intet har lært, naar de har været i Kirken.

Videre siger en „Haugianer“: „En anden Grund, hvorfor jeg er bange for Forening, er den Høikirkelighed, som eksisterer i andre Samfund. Haugianerne trives ikke med den. Gudstjenesten er for meget maskinmæssig paa denne Maade.“

Det var snilt af Forsynet, at den ikke fød „en Haugianer“ fødes i det gamle Testaments Tid, hvor alt var forestrevet, og hvor Gudstjenesten udførtes paa en „maskinmæssig“ Maade.

„Vi liker ikke Prestedragten, dette naragtige Medhæng fra Middelalderen“, siger „en Haugianer. Altså igjen maa vi takke Forsynet for, at „en Haugianer“ ikke behøvede at være tilstede ved Arons Gudstjenester, saa han slap at forarge sig over den „naragtige“ Prestedragt, som Gud selv havde forestrevet.

„Buddbæreren“ bedes optage dette Stykke. Ligeledes „Fram“, „Normanden“, „Scandinaven“ og „Lutheraneren“.

„Amerika“.

Enig med Haugianeren.

Jeg læste Stykket i „Buddbæreren“ No. 30 fra „en Haugianer“ og nu da flere har udtalt sin Mening i de sidste Numre af „Buddbæreren“, saa haaber jeg, at Bladets Redaktør ogsaa vil give mig Blads for nogle Ord.

Det, som denne „Haugianer“ skriver om, er for mange af os bethdningsfulde Ting, som det ikke gaar an at kalde ubethdningsfulde, saa som nogle gjør. Og det er heller ikke ret at sige, at en er egenrætsfærdig, ubarmhertig og ufjerlig fordi en siger sin Mening om disse Ting, især naar det gjælder en saa vigtig Handling som den hellige Nadverd, saa er det om at gjøre, at komme paa det rene med hvem, som er nærmest overensstemmende med Guds Ord. Hauges Synode og de andre lutherske Samfund, som er af nogenlunde samme Prægtis, eller de Samfund, som bruger Haandspaalægelse under Nadværen. Jeg er enig med Haugianeren, naar han siger, at Haandspaalægelse under Nadværen er ubibelsk og derfor Synd; thi en saadan Handling kan ikke forsvares med Guds Ord.

Mere kunde siges til Forsvar for det som

Haugianeren har fremsat i sit Stykke, men vi venter at faa høre ifra mange flere igjennem Bladet baade af læg og lærde om disse Ting.

En venlig Hilsen til Bladets Læsere.

Appleton, Minn. S o h n H e g l a n d .

Anm.: Vi kjender ikke noget Samfund, som bruger „Haandspaalægelse under Nadværen.“ Ikke heller har „en Haugianer“ sagt noget slikt.

Res.

Flere kjære Besøg.

Naar man lever saa langt borte fra Samfundets Centrum, som vi her gjør, saa er det selvsagt, at vi sætter overmaade megen Pris paa Besøg af vore gamle kjendte og kjære Venner. Vennerne har ogsaa hele Tiden, siden vi kom hid været overmaade flinke til at besøge os. Vi har haft mange kjære Besøg hvert Aar, vi har været her og ikke mindst denne Sommer.

Disse Besøg har været saa forfriskende som en varm Sommerdag er efter et langvarigt koldt Regn. Det har frisket op gamle Minde fra svundne Dage, og det har været en Fornøjelse for vor Sjæl, naar vi har været sammen omkring Herrens livgivende Ord. Ordet er vel lige kraftigt, om vi ikke har nogen fremmede blandt os. Det er vel ikke Menneſker som giver det sin Kraft. Men det er ligesom at Modtageligheden hos Tilhørerne er større, naar Forkyndelsen kommer gennem et kjædent hørt Medskab, end naar det kommer gennem den saa ofte hørte Person. Bliver Modtageligheden og Opmærksomheden større, saa vil ogsaa den sølbare Nærværelse af Guds Aand blive større i Forhold dertil. Der, hvor der er siden eller ingen Modtagelighed føles det ogsaa isende koldt. Det kan være den bedste Prest eller mest oplyste Lægmand, som taler Guds Ord paa et saadant Sted, det vil alligevel blive overmaade trist.

Der er to Ting, som efter min Betragtning gjør det overmaade tungt for en Ordets Forkynder. Det ene er uopmærksomme og umodtagelige Tilhørere, og det andet er, at Menighedsfolket sidder hjemme, eller har Middagsfester paa den Tid, da der er bestemt Gudstjeneste i Menigheden. Der-

som Menighedsfokket har Omsorg for sin Menigheds Bæst, saa bør de være ligesaa pligtopfyldende i at være tilstede ved hver eneste Gudsjeneste og lige saa punktligt paa Tiden som Presten er.

Nu det var ikke dette jeg skulde skrive om, men jeg kom til at glide ind paa et Sidespor uformet. Det var Besøgene jeg skulde skrive om.

Jeg faar da begynde med at nævne Navne. Den første denne Sommer fra Staterne var Past. S. S. Westby fra Edenburg, N. Dak. Han talte i flere af vore Menigheder. Saa kommer Pastorerne S. O. Heidal fra Iowa og B. C. Rømo fra Winsor, Minn. Og Brødrene Nils Berbe og A. W. Amundson, Mrs. A. W. Amundson var ogsaa med. Disse Venner fik være med paa et par Samtalemøder og tale Guds Ord til stor Opmuntring og Opbyggelse for os som fik høre. Det var velsignede Stunder for min Sjæl, at saa je og høre disse gamle kjendte Nøster igjen. Da de var saa vidt reist saa kommer vor Indremissions Superintendent Past. A. D. Oppegaard. Han er her i Alberta, da dette skrives. Past. Oppegaard maa siges at være en dygtig Mand for sin Alder. Tænk han gaar i sit syttiende Aar, og kan traaffe omkring i Skov og Eng i Nybyggerlivet, hvor Veiene sandelig er mindre end bra altid, og hvor Bekvemmelighederne for Vogis og Befordring ikke altid er af første Klasse. Det er stort at en saa gammel Mand kan klare det saa godt, som Broder Oppegaard gjør. Han har ogsaa givet sig Tid og har seet over hele Strøget, og det er, hvad en Mand i det Embede bør gjøre. Det har været godt at høre det glade Budskab om Synd og Naade ogsaa fra en saa erfaren gammel Broder.

Nu det sidste havde vi ogsaa Besøg fra en Del fra Neb. Næmlig en Ostrom, Hanson og en Wiis Watland. Det var ogsaa et fiert Besøg for os, men dette Besøg var forbundet med Ting, som ikke var af det behageligste. Disse tre sidstnævnte var alle nære Slegtninge til en Georg Watland, som druknede i en liden Indsø her i Nærheden af Camroie. Naar jeg nævner dette, saa

skal jeg med det samme skrive mere udførligt om denne Sag, da der er mange, som læser „Budbæreren“, der kjendte Watlands. Georg Watland kom hertil i Juni fra Newman Grove, Neb. Han kom her med sin Brud og tænkte at gjøre dette til sit fremtidige Hjem. En Dag han ikke har noget især at gjøre, gaar han med min Svoger John Hanson for at fiske. Det gik godt, de fik lidt Fisk og alt var bra til henimod Aftenen. Da, for en eller anden Aarsag, reiste Watland sig op i Baaden og tabte Vigebegten og Baaden veltede og der laa de begge i Vandet, Jeg skal ikke skildre deres Kamp for Livet, men kun sige, at det var et Guds Under, de ikke begge fik en vaad Grav. J. Hanson kom sig imidlertid iland, men da var han ogsaa næsten udmattet. Dog det er rart, naar der er Nød paa saa nært Hold, man anstrænger den sidste Kraft for at bjerge. Saa ogsaa her. J. Hanson fik Tag i Watland og fik ham paa Land, men det var forsent, Livet var allerede udsuget. I det var en tung Dag, og et tungt Stykke Arbejde at meddele Mrs. Georg Watland, at hendes kjære Mand var Lig. Det var det tungeste jeg har gjort paa mange Aar. Det maatte dog gøres. Gud gav hende Naade at bære det, skjønt det var et frygteligt Slag. Watland var en kristen, og vi saar tro han gik hjem til vor Gud og har det godt der. Det var altsaa til dennes Begravelse at disse fra Newman Grove kom. Han sover nu paa Camrose Gravhaug indtil Opstandelsens Morgen, da skal vi sees igjen. Gud give vi alle maa samles da.

Saa vil jeg da tilslut sige alle, som har besøgt os her, et hjertelig Tak for Besøgene. Jeg havde saa nær glemt et par. Vi har ogsaa haft Besøg af to af Børnene til T. V. Torgerson fra Veresford, S. Dak. De reiste hjem idag. Maa Gud lede og føre dem vel hjem til sine Forældre igjen.

Hermed en hjertelig Hilsen til alle Kjendte, og især til dem, som har været her paa Besøg. Kom snart igjen Brødre og Søstre, og er det flere som har Anledning at komme og besøge os, saa skal de alle være hjertelig velkomne.

Ederes Medstrider,

T. T. Carlson.

Ungdomssterne.

Turtle Mountain Kredss afholdt et Ungdomssterne i Immanuel's Menighed, Pastor Krogstad's Raad, fra 2den til 5te Juli. Dagen oprandt skøn og klar og Folkemængden viste, at der var Interesse for Sagen i Kredsen. Lidt skuffet blev man, da det blev klart, at han som havde lovet at aabne med Prediken, ikke var tilstede, men da vi fik Nys om, at han var i en anden lovlig Forretning, undskyldte vi ham. I hans Sted holdt Formanden Aabningsprediken over Dagens Evangelium.

Eftermiddag aabnedes med Sang af et Kor, hvorefter Stedets Prest bad Folket velkommen. I en kort Tale lagde han Folket paa Hjertet Salmons Ord: „Dit Folk møder villig frem paa din Velses Dag. I heliga Paktelse kommer din Ungdom til dig som Dug af Morgenrodnens Skjød Sal. 110: 3.

Recessionsstunden bestemtes fra Kl. 10 til 12 Formiddag og 1:30 til 4 Eftermiddag og Aftenen fra 7:30 udover.

Formanden takkede for Indbydelsen med Sal. 90: 1, 2. Han udtalte sin Glæde over Turtle Mountain Kredss første Jubilæumsfest og Ungdomssterne og ønskede at dele, som vi smagte med denne foretægnelse, med alle, som vil høre. Han sluttede sin Tale med et Citat af Prof. Wee fra Red Wing Sem. om vore Pligter, som et kristent Folk ligeoverfor vort Land. Han viste ved klare Eksempler, at hvert Folk har en Opgave at løse, og som saadanne er det vor Pligt at være med som ansvarlige Folk, og Folk der vil vort Lands Vel, i Forbøn at udføre vore Pligter, samt at tage aktiv Del da, naar det gjælder at fremme vort Lands Vel. Ikke være hjemme da, naar vore repræsentative Mænd vælges, men se til at der gøres og fremmes det, som Gud har paalagt os som kristne. Vor Opgave som et amerikansk Folk er en stor Opgave, og her gjælder det, at Gud faar være med. Han faar raade. Tilslut en Sang af Immanuel's Kor.

2. Et Folk, som i Trængselstiden eier Velsignelse.

3. Et Folk i stadig forøget Kraft.

4. Et Folk, som ved Trostaa faar sin Ophjælpelse.

Mandag Formiddag holdt Past. Hovland Foredrag over Themaet: „Vor Ungdoms Opgave.“ Foredraget var kraftigt og godt og viste den Interesse Foredragsholderen havde for Sagen. Eftermiddag blev Themaet grundig diskuteret. Af dem, som tog Del i Diskussionen kan eller vil vi ikke glemme Pastorerne Gavneros fra Maddock og Figenbaum fra Esmod tilhørende den norske Synode, som var saa venlige at ikke blot være tilstede ved Mødet, men ogsaa tage Del i Samtalen. Foredraget som kommer til at trykkes i „Budbæreren“ eier Trækkene som Diskussionen dreiede sig om og derfor ikke mer her.

4de Juli, vort Lands Frihedsdag, havde vi en god Dag. En stor, festlig Skare var samlet, saa denne Gang var Immanuel's Kirke altforliden til at rumme alle, som da var forsamlet.

Efter Afhyggelsen af Salmen: Over den Herre, aabnet Hr. Batrad fra Esmon Mødet med Skriftlæsning og Bøn. Saa sang Immanuel's Kor, derefter læste om vore Pligter overfor Landet, som en fest Tale paa norsk af Prof. Wee, hvorefter vi fik en god Middag og derefter en god Nats Hvile. Under det engelske Store. Mødet der sang derpaa, hvorefter vi fik en god Tale af Prof. Wee fra Red Wing Sem. om vore Pligter, som et kristent Folk ligeoverfor vort Land. Han viste ved klare Eksempler, at hvert Folk har en Opgave at løse, og som saadanne er det vor Pligt at være med som ansvarlige Folk, og Folk der vil vort Lands Vel, i Forbøn at udføre vore Pligter, samt at tage aktiv Del da, naar det gjælder at fremme vort Lands Vel. Ikke være hjemme da, naar vore repræsentative Mænd vælges, men se til at der gøres og fremmes det, som Gud har paalagt os som kristne. Vor Opgave som et amerikansk Folk er en stor Opgave, og her gjælder det, at Gud faar være med. Han faar raade. Tilslut en Sang af Immanuel's Kor.

Laying the foundation of a sound physical life.

Laying the foundation of a sound mental life.

Laying the foundation of a sound moral and spiritual life.

Immanuel's Menigheds Sangkor gav os flere Numre gennem Dagen.

Om Aftenen predikede undertegnede over Sal. 84: 6—8. Themaet var: Deres Lykke, som jætter sin Lid til Gud.

1. De er et saligt Folk.

Endog Forsamlingen var saa stor, som den var, saa havde Menighedens Kvinder gjort det slig, at ingen behøvede at gaa hungrige, men der var Mad og nok for alle.

Eftermiddag samledes vi igjen paa sædvanlig Tid. Fællesskoret gav os da en Sang „All the people of this mighty nation“, hvorefter Past. Bakke fra Gando, holdt en Tale for Dagen over Themaet: The duty of christian Citizenship, knyttet til Ordsp. 14: 34.

Maddock Kor sang derpaa: I will praise Him.

Saa havde vi en Recitation af Miss Thilda Jacobson: The Flag of our Country. Derpaa sang Maddock Kor den: „Vorste Nationalsang.“ Miss Josephine Petersen læste: Beautiful Snow, hvorefter et Kor sang: „Gjør noget for Jesus idag.“ Vi var enige om en Ting, og det er, at denne Maade at fejre Frihedsdagen paa var praktisk og god og finder ikke sit Sideskytke i det almindelige. Alt degraderende var udestenget og det som var ordentligt og godt fremelsket.

Saa kom Onsdag, Mødets sidste Dag. Da holdt Prof. Wee Foredrag over Themaet: „Ungdomslivets sande Lykke“ i Tilknytning til 1 Joh. 2: 14—17. Det blev besluttet at trykke samme i „Budbæreren“ saa ikke mere her kun dette, at Foredraget var et aandrigt og værdigt Indlæg i Sagen til Opmuntring og Vælærelse. Da Professorens ikke havde det skrevet, saa var Past. Bakke saa venlig at giengive Hovedtrækkene her.

Onsdag Eftermiddag skulde efter Bestemmelse være til Drøftelse af samme Thema, men da blev der Tale om at organisere et Ungdomsforbund i Kredsen med det Formaal at slutte sig til Hauges Synodes. I denne Anledning blev der megen Diskuteren. Noget vilde organisere paa staaende Fod af de Medlemmer af Ungdomsforeninger som fandtes tilstede, men man enedes om, at vælge en midlertidig Bestyrelse og en Komite af 3 blev nedsat til at forberede en Konstitution, som skulde sendes til hver Menighed og Ungdomsforening i Kredsen, samt begjære disse at sende Delegerer til Kredens Aarsmøder, hvor vi begjærer en Dag af samme

til at organisere et Forbund, og lægge Planer for fremtidige Møder.

Om Kvelden havde vi Afskedsfest. Det var Tiden da det særlig søttes at Brødre have været sammen. Det var dette. Du troende, hold frem som du stevner, se Kronen vinker. Du vantro, ombend dig, det kan snart være forsent. Det viste sig, om end ikke med saamange i Tal, som vi ønskede, saa var der dog dem, som sagde: „Ved for os“, og vi tilbragte de sidste Timer af Mødet med at bede for og med søgende Sjæle. Ja, det var hyggeligt. Du Sjæl, som sandt Jesus efter dette Møde stevn fremad; se Jesus siger: „Du tørstige, kommer til Vandene“. Saa mindes vi igjen den store Skaren hist og gjentager: „Dit Folk møder villig frem“. Saa Tak for Mødet. Det var kjert at mødes, men tænk paa det store Møde det skal bli enda bedre, da de forstandige skulde skinne, som Himmelhvilvingen skinner, og de, der førte de mange til Retfærdighed, som Stjernerne, evindeligt og altid.“

N. H. Melom, Sek.

Prof. Wees Foredrag over Themaet: „Ungdomslivets sande Lykke.“

Tre Udtryk forekommer i Teksten: Sterk—Styrke; Kjærlighed; at gjøre Guds Vilje.

1. Ungdommen vil frem. Det er naturligt, det er ret. Det er en daarlig Ungdom, som ikke vil frem. Men at komme frem er ingen let Sag. Men det gaar dog. Hvorledes? En kan være sterk uden at være god, men da blir man et Uhyre. Kun den gode kan siges at være sterk i egentlig Forstand; thi stærk og god hører nøie sammen. Hvorledes blir man sterk da? „Guds Ord blir i eder,“ siger Apostelen. Disse unge var i Livssamsund med Gud. Og det at være i Livssamsund med Gud er Betingelsen for og Kilden til s a n d S t y r k e.

Formaålet med denne Styrke er Seier, Seier over den onde—Seier over det onde. Og naar man er i Livssamsund med Gud, da vil man seire over den onde. Man vil seire over Fristelser til at gjøre ondt; man vil seire over Tilbøieligheden til at unblade at gjøre det gode. Guds Kraft i Mennekket virker ikke aandelig Dovenskab. Tværtom!

2. Hemmeligheden ved ethvert lykkelig Liv er at elske. Et Liv uden Kierlighed er ikke Liv. Folk som har ophørt at elske, har ophørt at leve. Men Kierligheden har en Magt. Den drager og drages. At hemmelig Kierlighed er en Uimlighed. Thi den er ikke er en Hemmelighed. Det kan erklæres, ikke guds forklæres. Dog, vi kan gøre os Det Observationer: 1) Man maa kende sig selv for sin Kierlighed. 2) Man maa lade sig drages—hemmelig mod den hemmelige. Kierlighed vækker Kierlighed. Kierligheden elsker—det under sig. Dyret kan ikke give—derfor kan Dyret ikke elske. Men blot der bli Tale om Kierlighed, maa Givets gives. Viljen maa gives. Egenviljen maa opgives.

Kjerlighed søger Hjertelighed. Derfor er det nytteløst at elske en Ting. Derfor kan ikke en Ting, hvor stor og god den er, tilfredsstille den menneskelige Trang i Menne- sket—og saa i Ungdommen—. Trangen til at elske og være elsket. Hjerteligheden ses heller i forhold af den Hjerter som i. Men frimod har Hjerteligheden. Hvad er kjærlig- heden et andet end Det? Og naar vi elsker Gud og elstes af Gud, aa hvor rig en Tilværelse bliver da. Naar Guds Løder bliver til det Lyd, der eltes, aa bliver det Lyd. Naar Guds Lys bliver til det Lys, der elses, aa bliver det Lys. Naar Guds Liv bliver til det Liv, der elses, aa bliver det Liv. Naar de var lykkelige ved at faa gjøre det. Torpunktet af Ungdomslivets Lykke er dette: at vide sig elsket af Gud og at elske ham igjen.

«Hvorfor brin er det ikke Lykke at elske
Verden?»

- a) Verden elsker ikke igjen.
b) At elske en Verden som ikke elsker igjen, bringer intet Jndhold i vort Liv. Det gør os bare mere fattig. Den dybe Trang tilfredsstilles ikke.
c) At elske Verden har en Værme paa Vunden. Dette kommer kun altsfortidlig til sjæne for manges Bedkommende. Se dem som har tumlet sig paa Syndens Legeplads i vildeste Jag. .Baade Sjæl og Legem blir ofte tidlig svag.

Blæd dig i Livet. Gif din Gud. Da
lever du det evige Livet allerede her: thi
Nærhedslivet er evigt. Nyd Livet med
evigt Indhold.

11. Gjør Guds Vilje. Na, naar Ungdommen lærer et rigt, stærkt, jevnlyst Agerlighedsly med sin Gud, da har det Betsagelsen for at kunne gjøre Guds Vilje. Da fik en der det Guds Vilje; thi i Agerlighedsly lærer man mere og mere at kende den elskede. Da vil man gjøre Guds Vilje; thi Agerligheden vil den elskede Vilje. Da kan man gjøre Guds Vilje; thi Agerligheden er baade feeling og vitskab. Derfor, naar vi har en Ungdomsstat som ved sig elsket og elsket Gud, da gjøres Guds Vilje i.

- a) Hjemmet,
- b) Kirken,
- c) Samfundet og
- d) det borgerlige Samfund. (Stadig)

Da Samtiden om „Vor Ungdomsbevægelse“ havde det første af ugenindførte Nummer, kaldte den sig „Vor Ungdomsbevægelse“, og det første af den kaldte sig „Vor Ungdomsbevægelse“. Det første af den kaldte sig „Vor Ungdomsbevægelse“, og det første af den kaldte sig „Vor Ungdomsbevægelse“.

Dette var i Korthed Foretaget i sine Hovedtræk. Det er mangelfuldt. Vi burde have det i sin Helhed for at faa mest mulig Udbytte af det. Hjertelig T. k til Gud for det alvorlige Vidnesbyrd. Sent vil det glemmes.

Det norske danske unge Kvinders Kristelige Hjem i Chicago.

I længere Tid har det været paa Tale at oprette et kristeligt Hjem i Chicago for norske og danske unge Kvinder, som kommer ukiendte til Storbyen. Fra Tid til anden har der været gjort en hel Del for at beskytte unge Mænd; men saa har tænkt paa de Kvinder, som unge Kvinder er udsatte for, og derfor har lidet været gjort for at beskytte og hylge dem. De seneste Aars Afsløringer af den „Hvide Slavehandel“ har dog aabnet Folks Blik for, at det er paatide at noget gøres for at beskytte de unge Kvinder.

En Vigeforening sammen med en Del Venner fra Salem Frimenighed hersteds, tog sidste Vinter fat paa Sagen og gik iver med Oprettelsen af et saadant Hjem. Salem Menighed overtod velvillig sin gamle Kirkebygning, som var bleven forliden for dem, — til Ombygning for nævnte Siemed. Bygningen egnede sig ypperlig hertil. Allerede d. 30te Mai var Klæderelagen og første Etage saapas færdige, at Hjemmet kunde indviæ og aabnes. Foruden Kjøkken, en vakker Storstue, Venterelise, stor Spisestue og et Værelse, er der 9 store Sovværelser og Bad. Paa anden Etage, som endnu ikke er indredet, vil der blive 15 Sovværelser og Bad.

Alt der var Krav for et saadant Hjem viste straks, da det paa to tre Uger var ganske optaget. Og det har allerede faaet være til Hjælp for flere.

En ung Kvinde, som kom ud for en uimelig Krue, blev ordret udaf sin Plads netop, som hun holdt paa med Familiens Bøst. Hun skulde gaa velsigelig. Hun maatte samle sammen de af sine egne Klæder, som var med i Bassen, og kom som en Flugtning med sine vaade Klæder i en Haandkuffert til Hjemmet, hvor Døren stod aaben for hende og et „velkommen“ mødte hende.

En anden ung Kvinde som ventede sin Søster fra Norge, havde ingen Plads at tage ind. Selv var hun ikke vel. Hun fik høre om Hjemmet, der blev som en Havn for dem

begge. Flere saadanne Eksempler kunde fremdrages. Og saadanne Erfaringer vil nok komme til at høre med til det daglige, efter som Hjemmet kan udvides og bliver mere bekjendt.

Det vil staa aabent for enhver hæderlig ung Kvinde uanset Troesbekjendelse eller Samfundsforbindelse. Alle vil have lige Privilegier. — Hjælp vil ydes de unge Kvinder at finde Plads hos de bedste Familier med god Løn. Der vil ogsaa blive Anledning for Nykommere at sætte sig lidt ind i Husarbejde, saa de med engang kan være istand at tage Plads med nogenlunde fuld Løn.

Foretagendet saa langt er blevet mulig gjort ved, at de unge Kvinder i førnævnte Vigeforening har sat sine Sparestillinger ind som Laan, samt ved en Del mindre Gaver. Der hviler dog en Gjæld paa Hjemmet af \$3200. Og til at faa hele Bygningen indredet og møbleret behøves ca. \$6,000 mer.

Uden Tvivl er der nogle, der læser dette, som har Anledning at støtte og hjælpe frem dette ædle Foretagende, der i høi Grad er paa Krævet. Om din Datter eller Søster var her hjemløs og udsat for alle Slags Fristelser og Farer, vilde du nok indrømme dette.

Hjemmet burde være i fuld Stand, og det burde staa der gjældsfrit. Siden vil det antagelig kunne bære sine egne Udgifter. De som benytter Hjemmet vil nemlig afkræves en rimelig Pris for Kost og Logi. — Her er en udmærket Anledning for dem, der har Hjerte for sine Medmenneskers Vel, at hjælpe frem en ædel Gjerning.

Sagen er bleven varmt anbefalet af flere fremragende Personer. Bl. a. den for sin Vædelighed og Kamp mod den „Hvide Slavehandel“ vel bekiendte Hon. Edward W. Sims, Forenede Staters Distrikt Advokat. Han har tilstillet Hjemmets Bestyrelse følgende:

„Der er et stort Behov for netop en saadan Institution. Et saadant værdigt Foretagende som dette, burde have den hjerteligste understøttelse af enhver, som er interesseret i norske Pigers Vel. Jeg tror at Oprettelsen

dpende Sprog i vore Dage, hverken her eller i Europa. Der hvor de skandinaviske Lande og Tyskland grænsede til hinanden i Europa, var Hjemstedet for det angelsaksiske Folk, som drog til England og udformede det engelske Sprog. Det bør derfor ikke glemmes, at Skandinaver og Tyskere udviklede det Sprog, som nu er det ledende i Amerika.

Alle disse og andre historiske Kjendsgjerninger maa tages med under Drøftelsen af Undervisning i disse Sprog i vore Dage i Landets Elementærskoler. Alene de historiske Kjendsgjerninger skulde synes at gjøre en Diskussion ude af Orden og unødvendig.

Der er imidlertid mere end Fortidens Historie som kan tale til Fordel for en saadan Undervisning. Disse Sprog findes iblandt os den Dag idag med stedse tiltagende Styrke og taler for sig selv.

I Amerika som i Europa er Studiet af de døde Sprog, Latin og Græsk, i Aftagen og de levende Sprog, engelsk, tysk, norsk, dansk og svensk, i Tiltagen i de offentlige Skoler. Da den tyske Keiser anbefalede Studiet af engelsk i Skolerne af kommercielle Hensyn, kunde Boghandlerne ikke hurtig nok tilfredsstille Efterspørgselen efter Skolebøger. John Stuart Mill opfordrede den engelske Ungdom til at reise til Fastlandet for at lære tysk og fransk. Sultanen af Tyrkiet har nylig indført (ikke tilladt, men paabudt) Undervisning i tysk i 1500 Skoler i hans Rige. Det er eiendommeligt, om ikke profetisk, at Sultanen skulde forgaa Verdens Herskere med Eksempel i denne Retning. Han er ikke altid paa den fortjente Side. Verdenssprogene baner sig Vej i den gamle Verden, og det er ingen god Politik at dræbe et levende Sprog i den nye Verden ved at prøve at vække et dødt Sprog tillive.

I de forenede Stater vil engelsk altid og overalt staa som Nummer 1, medens i enkelte Landdele et fremmed Sprog kan komme som Nummer 2, andre Sprog som tredje og fjerde i Rækken, alt efter Nationaliteterne i deres respektive Landdele. Derfor har Forfæmpere for udelukkende engelsk ingen grund til at hævde, at noget andet end engelsk skulde blive Nationalsprog. Engelsk vil med Vished have første Plads, medens i

nogle Landdele, som i Nordvesten, de nordiske Sprog vil indtage anden Plads, i andre tysk. Intet fremmed Sprog kan blive Nummer 2 over det hele Land, og dette gjør engelsk saa meget mere sikkert paa sin første Plads. Det er denné Frygt for, at engelsk skulde tæke i Anseelse, der har forarsaget engelsk Amerikanere at modsætte sig Undervisning i alle andre moderne Sprog i de offentlige Skoler. Denne Anskuelse maa og vil ryddes bort.

De historiske Tekstbøger, som bruges i vore offentlige Skoler, er bleven i høj Grad forbedret de senere Aar i Paalidelighed, i Omfang, og særligt hvad Kart og Illustrationer angaar. Naar de nordiske Landes Ungdom ved Wests og andre Tekstbøger i de offentlige Skoler lærer deres Forældres Bedrifter at kjende, søler de i g Støtte over dem og vil naturligt blive mere tilbøjelige til at lære deres Sprog og læse deres Litteratur. Endvidere, naar vi i Historien læser om den store og glimrende Del Skandinaver har havt i Udviklingen af Europas største Nationer—Rusland, Frankrige og England, da ser vi det sørgelige Feilslå b Skandinaver har begaaet ved saa let at give slip paa deres Sprog her i Landet. Det illustrerer den Kjendsgjerning, at naar Sproget tages, vil ogsaa Nationaliteten gaa tilgrunde.

I Aaret 1600 var Befolkningen i de skandinaviske Lande 3 400 000, i Storbritannien 6,800 000. Nu er den i Skandinavien 11,000 000, medens Storbritannien har 45 000 000 og Tyskland 65 000 000. Dette viser Betydningen af at fastholde og udvikle Sproget hjemme, og ude, selv om det er forbundet med Vanskeligheder. Graalderne har gjort Opoffelser for at bevare deres Sprog, men Skandinaverne og Tyskerne har været ligegyldige derfor. Fra Tyskerne giver Svenskerne i Delaware os en Advarsel. Vil Skandinaverne i Nordvesten, for hvem der nu tilbydes sig den sidste Anledning til at fastholde deres Sprog i et fremmed Land, gjøre sig skyldig i det samme Misere—her hvor de nyder Frihed, Velstand, Undervisning og har Flertallet? Da vil det prangvakte Fædreland støtte dem i dette ved et rigeligt Tilskud af frisk Blod? Vil de med aabne Dine for sidste Gang begynde et saadant Misgreb?

Dette beror for en stor Del paa, om Skolerne i Landdistrikterne retter sig efter Tilfældet af den Befolkning, som betaler Skoleafgifterne i de respektive Distrikter.

(Fortsættes.)

Linamissionen.

Fortættelse af Reisebeskrivelse.

I Peking forblev jeg fra 5te Feb. til 6te Mars. Skulde reise som Udsending for vor Mission til „Honan Federation Council“ som skulde været afholdt fra 16de til 18de Feb. i Sin hong chow. Dagen før Afreisen modtog jeg følgende Telegram fra Pastor Sovif „meeting undecided“.

Der udføres et stort og godt Missionsarbejde i Kinas Hovedstad. I og udenfor Byen er der omtrent 3000 som studerer ved Missionskoler.

Besøgte flere Menigheder med indfødte Prestere; nogle af disse var selv underholdne Menigheder med eget Styre. Her var Missionsarbejdet over 50 Aar gammelt. I en af disse Menighedskirker, hang der en Tavle paa Væggen hvorpaa 54 Navne var indgravet. Det var Navnene paa dem, der fra den Menighed led Martyr døden under Boxeroprøret i 1900. Denne Menighed har flere Medlemmer og et friskere Vandsliv nu end for Oprøret.

Sen hun (mei gnee) fik Skarlagensfeber nogle Dage efter vor Ankomst, det søles stridt for hende og de andre; der var megen Bøn og Taarer i de Dage. Efter nogle Dages Forløb erklærede Lægen, at hun var over Faren. Det var et Glædesbudskab for os alle. To andre Piger fik den samme Sygdom, men i en mindre Grad.

Jeg boede ved „Womens College“, havde god Anledning til at være med ved Morgenandagterne i Skolen, Bønnemøder osv. Det var et underlig Skue at se over 80 unge kvindelige, kinesiske Studenter hver Morgen knæle i Bøn til al Naadens Gud. Alle Eleverne var som en Søskensflok; de, som havde været ved Skolen længere, tog sig af de nyankomne; der syntes at være et Begjær hos alle, dette at hjælpe og lette andres Vurder.

Miss Miner, Bestyrerinden, Miss Payne, som er ansvarlig for al Undervisning, Miss Corbet, Musiklærerinden og fire

andre Damer, der mere og mindre havde en Gjerning i Skolen, syntes at være paa Farten baade Dag og Nat for at hjælpe disse unge.

Den 6te Mars Kl. 5½ Eftermiddag forlod Hr. og Fru Samset deres lille Søn og jeg Peking, to Timer senere kom vi til Tien tsen, bytted Tog og fortsatte i en førsteklases Sovevogn. Næste Morgen tidlig saa vi Kinas store Mur, den ligger i Ruiner paa mange Steder. Snart var vi i Shang-hai-Kuan, hvor vi igjen bytted Tog; reiste hele Dagen med et Fragttog i en førsteklases Vogn, det var noksaa koldt.

Ankom til Muk-den samme Aften Kl. 7. Vi blev siddende i Rypen til Kl. 2½ næste Morgen. Da kom det elegante, japanesiske Tog rullende. Mellem Togene var et Stykke at gaa, Sae søk saa tyk, at en knæpt kunde se; men det gjorde det hele kun mere romantisk, vi var jo paa Hjemvei, og da betød en liden Ubehagelighed intet. Det japanesiske Tog var ydstyret efter nyeste amerikansk Mønster. Her fik vi det saa varmt, som der paa Fragttoget var koldt. Japannerne her som altid var meget høflige og hjælpsomme.

Ved Middagstid kom vi til Chang chein saa langt gik vor førsteklases Billet. (Paa Grund af Pesten solgtes kun førsteklases Billeter.) Her fik vi vort Siberiske Tog og i 3 Dage til Irkutsk gik vi i en førsteklases Vogn paa andenklases Billet.

I Irkutsk bytted vi Tog og da det ikke var mange reisende fik Samsets en Rupe for 4 Personer til sig selv, og jeg en ligedan ved Siden af dem, vi havde det rigtig hyggeligt og godt. Spiste et Maltid om Dagen i Spisevognen, bragte med en Del, og paa Stationerne kunde man købe Smør, Brød, Mælk, hvis man selv havde Mugge at have Mælken i osv.

Turen igjennem Sibirien var meget interessant. Almindelig kommer man paa det Siberiske Tog i Karlen, men paa Grund af Pesten fik vi det før.

Vi var ikke komne langt over den kinesiske Grænse før en stærk Følelse betog os ved Virkeligheden af, at have forladt Kina og dets Folk. Ved Stationerne saaes og hør-

tes nu kun det, som var rufist. Her og der saaes smaa Gravsteder med sorte Kors paa, tænkt i g j e n at se Korsets Mærke over de hensovedes Hvilested.

Langs Jernbanelinien er der noksaa meget bebygget; mange Stationer og ikke saa ganske betydelige Fabrikker flere Fragttog gaar daglig til Rusland med Trælast og Jernvarer, mange emigrerede til Siberien endog midt paa Vinteren.

Paa Grensen mellem Rusland og Sibirien staar et Kors. Der stanse alle Emigranttog og Emigranterne knæler ved Korsets Fod før de drager til sine vordende Hjem. Det er naturligt i Sibiriens store Gran-, Furu- og Birkeskov.

En hel Nat rullede Toget langs Baikal Søen. I det klare Maaneksin, kunde man se den blanke Is. Vældige Broer er byggede over Volga og mange andre af Ruslands store Vassdrag.

Det russiske Bondeliv saa meget trist ud, kun her og der i en vakker Skovlund saaes en stor Herregaard, medens det meste af Folket over Landets store Sletter er Leilendinger, bor i smaa Landhuse, hvor Husene er meget smaa og daarlige, Folkene fillet og stidne, det hele vidner om fattigdom og Mangel paa Oplysning. Paa enhver Station hværner det med Tiggere af store og smaa, ja det søltes næsten cerekrænkende at se kinesiske reisende uddele Penge til hvide Tiggere. Store, pentudstyrede græst-tolste Kirker saaes allevegne, hvor Folket bor.

Ankom til Moskva den 17de Mars, Kl. 7 om Morgenen, der havde vi en meget interessant Dag. Fortsatte til St. Petersburg samme Aften hvilede var 12 Timers Rejse. I St. Petersburg var vi ogsaa en Dag, som var af stor Interesse for os.

Da vi om Aftenen den 18de kom paa den fjerde Jernbanestation, taltes der svensk allevegne, det søltes saa godt, at forstaa naar Folk talte, samt selv at blive forstået.

Den 19de var Søndag med de ligt Solskin, tidlig paa Morgenen kunne vi i „Det russiske Land“, se pene, mindre og større Bondegårde. Her boede hver Mand selvstændig paa sit eget lille Jordstykke. Her saa

vi store Flokke paa Sti, andre kjørte i Skuder, det var noget saa kjendeligt ved alt dette; og hvor gjerne vilde jeg ikke været med paa Skitur, ja Glæde ur ogsaa, did hen, hvor Ordets Sød udsaaes. Toget rullede afsted saa fort, at man ikke engang fik Kiøbe Mad, men det var jo det samme; thi Hunger søltes heller ikke nu.

Til Abo kom vi Kl. 11 Formiddag. Der ligger noget tungt over det finske Folk, de sukker under det russiske A g. Kl. 5 Eftermiddag reiste vi med Dampskib over den fjerde Bugt til Stockholm, ankom dertil Kl. 7 30 Mandags Morgen. Her som i andre Lande maatte vi se Sager igjennem Toldboden, dog med den Forskjel, at her spørges ikke efter Pass, i Rusland og Finland maa man endog vise sit Pass, naar man kommer ind paa et Hotel.

Tilbragte en interessant, dog forholdsvis lang Dag i Stockholm; samme Aften Kl. 9 drog vi videre og ankom til Kristiania Tirsdag Formiddag Kl. 10 30, den 21de Mars.

Paa Jernbanestationen var Fru Samsets Slægtninger, samt mange af Rinasforbundets Venner dersteds, blandt disse Fru Missionær Sama, for at hilse Samsets velkommen. I Kristiania boede jeg hos Fru Sama i to Dage; reiste derfra til Christianssand for at besøge en af mine Søstre, og saa videre til Bø Telemarken. Nu var Hjemreisen en Virkelighed, intet Drømmeri længere. Gud være priset, han som i de svundne Aar har holdt vor Sjæl ilive og ikke lod vor Fod vakte! I dine Vidnesbyrds Bei har jeg glædet mig, som over al Rigdom.

Det er snart to Maanedes siden jeg modtog Brev fra Shu hun, hvori hun fortæller, at Gud igjennem Engdommen særskilt havde velsignet hende, samt at hun et lidet havde lært at takke Gud for Hælbreden. Da hun blev bedre, fik hun nogle af sine Skolebøger, og Bigrerne sendte hende Brev hver Aften fortællende om, hvad de havde igjennemgaaet for Dagen de 7 Uger, hun var skilt fra de andre, havde Tiden gaaet fort, og hun havde holdt det Veste. hun gav mig, før vi skiltes: At bruge megen Tid alene med

om og gode Ord. Alle glæde, Høste eller Høje Lørd Liden blev lang, for hun fik kom-
me tilbage til Skolen, men fordrøet Liden
med at læse og høre og, være munter og
glad, holdende i Gløbe Løste. Den hun kan-
de ikke høre. Skole og betale Skattebetaler
for Lørd og Lørd: hun vilde sig gerne
lære at høre Lørd, og har nu begyndt at
lære Lørd, Skattebetaler et Lørd Lørd
Lørd Lørd. Den hun er en meget
begyndt Lørd, Lørd, med Lørd Lørd
Lørd Lørd, Lørd Lørd er netop Lørd.
Lørd Lørd Lørd Lørd Lørd Lørd Lørd
Lørd Lørd:

Men den 21de Evangelistkirke blev af-
brændt i Brandensgade den 2de November 1861.
Sådan var det, at den brændtes. Han havde
en søster som i Havn boede. (Hans
søster var en Høiherre's søster, hustru og
Barnehiemsegut.) Da blev han urolig for
sin Siel og begjærede Daab. Han syntes at
sige en som vilde omgætte sig med sin
Siel, og vi døbte ham. Otte Dage senere
døde han. Og den 22de November 1861
for han døde. Jeg fik tro, at han døde i
Troen paa sin Frelser. Var ikke det hans
Bøns Bønner som blev opfyldt?

[illegible]

Gjertsen Hilfest 91 11 11 9 e e

Free in Opponents.

Matignon, Rhin., den 16. Sept. 1911.
Herr Bruder i Herren.

WILSON, L. A., DOLLER — White House on
Tues!

Den første indtryk skildet med mig Meise til Comrey, Alberta. Ukjendt som jeg var, foreslog jeg Bennett at lægge min stoppested. Den var vist den bedste, jeg

Kinde laggen. Ende er det min Broder
Sørensen siger: „Mi gjorde en utilgivelig
Fejl, da vi lagde os den Kiemme. Jeg kan
ikke se, hvorfor nogen af os kom til at tænke
paa Sørensen Manden“. Jeg fik Rede paa
hans Antropeje Religion for jeg forlod Cam-
bods men Hestemesternes var gjort og jeg
maatte se til at oplyske dem. Jeg blev be-
drevet, men havde et langt Haab, idet jeg
tænkte: „Når jeg kommer til Saigon, skal
jeg forsøge at få Robstertelle paa Anthon-
fragten, og om jeg bryr mig, vil jeg ville til-
bage til „Seven Persons“. Der blev jeg
stuffed. Da jeg ikke for nogen Pris vil bryde
at jeg Sandheden, havde min Informant
en Indflydelse paa Anthonmanden. Det
blev en stor Skuffelse for mig, da den omfede
at belage Broder Manden, men der blev for
Lukken at ville tilbage, men Anthonen
maatte have tre „Cents“ Misen.

[illegible]

Seg mda tilfals, at jeg ikke har blot nogen Skortierlighed for Kanada. Det har jo

refkommet mig at meget af det som har været skrevet og talt om Alberta, har været Overdrivelse, det mener jeg fremdeles. Dog vil jeg erkjende, at jeg fik et langt andet Indtryk af Forholdene, end jeg før havde forestillet mig. Der ligger et stort Arbejde for os, og saa i denne Del af Landet, og vi gjør vel i at tage Tiden iagt. Markerne er hvide og Arbeiderne er saa, der trænges Arbeidere og Midler. Men det vil jeg ogsaa sige, at mange af vore Folk i Alberta kan gjøre mere for selvopholdende kirkeligt Arbejde iblandt sig, end de hidindtil har gjort. En god Begyndelse er nu gjort, og jeg haaber den vil saa Fremgang, saa vi meget snart kan saa mindst to selvopholdende Prestekald i Alberta.

hvad som trænges i Alberta, som paa andre Steder, er sandt kristeligt Liv i Menighederne. Man trænger ikke bare Mad og Drikke, men Guds Livet, Samfundet med Gud. Der er ogsaa meget kirkeligt Arbejde, men det ene nødvendige Seles Frelse synes, i min Betragtning, ikke at være Nummer en paa Programet. Gud give, at jeg tager Feil og at Tilstanden er bedre, end jeg anser den at være.

Paa Hjemreisen fra Canada tog jeg en Snartur bortom til Williston, N. Dak. Jeg kom nu der en Uge tidligere, end bestemt, saa jeg havde kun Møde med vort Folk der i Byen; nogle af dem var ogsaa bortreist paa Arbejde.

Pastor Falkanger har nu altsam, med nogen Rimelighed, kan overtage. En Menighed i Byen, hvor der trænges Arbejde og Tilsyn. Bloom Creek Menighed ti Mil sydøst fra Byen, Lake Creek Menighed, Mont. ti Mil fra Bainville; og en ny Predikeplads mellem Lake Creek Menighed og Williston.

Venner! I, som har Midler, vil I være med at redde Sjæle? Folket vil høre et levende Vidnesbyrd om Synd og Nåde, „saa de kan vende sig fra Mørke til Lys og fra Satans Magt til Gud, for at de kan saa Syndernes Forladelse og Arvelod blandt dem som er helligede ved Troen paa Jesus.“

Gud være Tak! jeg kom ogsaa denne Gang vel hjem og sandt alle mine vel bevarede, af ham som holder alt i sin Haand.

Vil snart ud igjen for at bede om Midler til Missionen. Mit Dagværk er snart endt. Ved for mig.

Min Tid er kort, jeg maa ud haste, Guds Ords Garn jeg vil udkaste Til en Dræt at fange Sjæle Til min Guds og Lammets Ære.

Broderligt

A. O. Oppegard.

Bog anmeldelse.

(M. O. Wee.)

Med det samme vi taler om Funke, skal vi fremdeles saa gjøre opmærksom paa Bøger af ham, som vi tror vort Folk burde læse.

„Forvandlingerne“, (Oversat af Jakob Sverdrup. Andet Oplag). Pris \$1.00.

Bogen indeholder to Betragtninger, henholdsvis over „Bileam“ og „Den Blindsfødte“. Som alt ellers fra Forfatteren, er Sproget let og folkeligt, og dog, Bogen er ikke egentlig letlæst; dertil er Indholdet altfor dybt og grundigt. Men det vil jeg sige: Ingen kan læse Bogen uden Udbytte, saa sandt den læses vel. Bileam, den gamle testamente liggende Underprofet, hvor meget underligt og dunkelt ligger der ikke over ham! Hvem var han, hvorfra hans Guds frygt og Underkraft, og hvori bestod egentlig hans stjernenevangre Synd?

Disse og lignende Spørgsmaal, som den bibelske Beretning lægger nær, men som nderst sjelden behandles i religiøse Foredrag, tar Forfatteren fat paa, grundig og alvorlig, og maa man end stundom sætte Spørgsmaalstegn ved et og andet som siges, der vækkes dog Tanker man ikke før har haft, og Lys kastes over meget som før var dunkelt.

Det samme kan siges om Behandlingen af „Den Blindsfødte“. Dette tunge Livsspørgsmaal: „Hvorfor har Livets tunge Sorger og Ulykker sin Oprindelse?

Bogen anbefales paa det bedste til lænsomme Lærere.

„Troens Verden og Hverdagslivet“. Indb. \$1.30. Vi faar her 21 Betragtninger i tilknytning til Patri-

arken Abrahams Liv, — tankevækkende og meget opbyggelig.

„Guds Fodspor paa min Vej“, med et godt Forræt af Forfatteren. Meget godt og vakkert Indb. \$1.30.

Kunke selv skal ha udtalt, at han ansaa denne for sin bedste Bog.

„Djertens Tørst“ indeholder en Række Betragtninger over Menneskesjælens Trang, samt hvordan denne Trang tilfredstilles af Gud gennem Kristus. 3 Bragtbind \$1.30.

Den egner sig upperlig til Geburtsdags- eller Konfirmationsgave.

„Ørkenblomster“ (Indb. \$1.30) er forfattet under Opholdet paa Badestedet Rehburg, og indeholder en Række hderst interessante Betragtninger over Livets forholdsvise smaa Ting.

Fra Bjørkeskog og Granholt“ af Prof. W. Pettersen, — netop udkommet. Pris, godt indbunden, \$1 00. Forfatteren, forhenværende Lærer ved Augsburg Seminar, nu Medarbejder i „Skandinaven“ har vundet sig et Navn iblandt os.

Han er en af vore saa virkelige Forfattere paa denne Side Havet blandt os Norst-Amerikanere. Der er et vakkert Diktteranlæg i Pettersen. Dette mærkes af hvad han skriver. Der mærkes det naar Forfatteren giver sig i Kæft med at skildre Naturen.

Det hvorved Pettersens Bog særlig gjorde et fordelagtigt Indtryk paa mig var:

1. Det friske, folkelige Sprog. Det er meget sjelden vi har Anledning til at læse et saadan virkelig vakkert norsk, som i denne Bog.

2. Forfatterens glødende Fædrelands-lierlighed. Det er egnet at vække Vemod og Længsel, men ogsaa Tak for alt Gud gav os i og ved Fædrelandet.

3. Friske, farverige Naturskildringer, med stadig Henpegen paa Naturens store, vise og gode Gud.

4. Talrige men ogsaa velvalgte Citater fra Literatur og Historie.

Kanskje der vil være dem der synes, at Citaterne er altfor mange.

3 saafald kommer det af et altfor lidet

Kjendskab til det der refereres til eller citeres fra. Og dette igjen skulde ægge Lusten til Læsning.

Jeg for min Del, siger Forfatteren tusind Tak for Bogen og giver den min bedste Anbefaling.

Fra Arbeidsmarken.

Past. G. N. Bakke af Cando, N. D. og Hiss Rose Emelie Nilson, Datter af Mr. og Mrs. N. N. Nilson af Eagle Ballen Menighed blev den 6te September ægteviet af Past. M. V. Dahle.

Prof. Wee predikede i to af Past. Mortvedts Menigheder Søndag den 3die Sept. Mandag den 4de holdtes Missionsfest i Hanges Menighed, Norway, hvor Professorens talte baade Formiddag og Eftermiddag. Et Offer til Kinamissionen optoges der beløb sig til \$91.30. Tirsdag Formiddag holdtes Missionsprediken i Newark Menighed hvor ogsaa Offer optoges.

Søndag den 27de Aug. var en meget høitidelig Festdag for Immanuel's Menighed, Vitchville, N. D. Past. Resvig's Kald. Menigheden havde netop faaet særdig sin nye Kirke, der allerede er udstyret med Stoler, Orgel, Heater og Lightplant. I Anledning af at Kirken toges ibrug havde man en Festdag. Pastor Halvorson fra Binton, N. D. predikede paa Formiddag over Dagens Lekt og paa Eftermiddag holdt han den egentlige Fests tale. Pastor Resvig talte ogsaa i Tilknudning til Sal. 122, 1. Jeg glæder mig ved dem, som sige til mig; vi ville gaa til Herrens Hus. Om Aftenen benyttedes det engelske Sprog. To Sangfor, nemlig Koret fra Kaldets Nabomenighed i Hastings og Immanuel's Menigheds Kor gav mange gode Sangnumre baade om Dagen og Aftenen; ligeledes fik vi lytte til flere Duetter og en Solo. Kvindeforeningen sørgede for at alle fik noget at ipise til Middags saa Folket havde Anledning at tilbringe hele Dagen i Kirken. Det rummelige Lokale var ganske godt fyldt hele Dagen og om Aftenen fyldt til Trængsel. Hvor oplivende det var

midt i denne travle Aarstid at faa tilbringe en hel Dag sammen om Guds Ord, Bøn og Sang og holde Fæst for Herren. N.

Past. G. C. Gjerstad og Hustru havde sit Sølvsbryllup Fredag den 1ste Sept. Ikke saa at forstaa, at de havde bestemt, at indbyde Slegt og Venner ogsaa ordnet sig for en saadan Sammenkomst. Men det, som ikke Gjerstads havde tænkt paa, det tænkte hans Menighedsfolk paa. De havde lagt sine Planer for længe siden og disse var, at de vilde overraske sine Prestefolk paa den Dag, og det gjorde de paa nævnte Dato, da de samlede sig hos Gjerstads Nabo, Mr. Hamre, og derfra drog i Følge til Prestefolkenes Hjem. De blev nok ikke lidet forundret, da saa mange Kjøretøier gjorde Høst udenfor deres Dør, og Menighedens Kvinder gik ind og „tog Huset i Besiddelse.“ Bordene blev dækket med velmagende Retter, og Prestefolkene med flere bænket rundt samme. Past. A. A. Dahl fra Ada som var indbudt at være med, holdt en Tale for Anledningen og siden overrakte Prestefolkene fra Norman og Beltrami Menigheder en betydelig Pengegave fra hver. Trefoldigheds Menighed i Ada, som før har været betjent af Past. Gjerstad i flere Aar, havde ogsaa samlet Penge og kjøbt en pen Gave af Sølv som ved samme Anledning blev overrakt dem. Det var en rigtig hyggelig Eftermiddag, som Menighedsfolket fik tilbringe hos sine Prestefolk i deres Hjem som Pastoren har sikret sig i dette vakre Settlement. Saa-danne Besøg maner til Jver og Mod til Udførelsen af den sælles Gjerning som Prest og Menighed har at udføre. En Deltager.

Pastor Johan Olsen af den forenede Kirke afgik ved Døden i sin Datter Mrs. Prof. Granruds Hjem i Minneapolis Tirsdag den 5te Sept. Past. Johan Olsen var Nordlænding. Han var født paa Helgeland den 3die Juli 1834. Efter at have gennemgaaet Tromsø Seminarium, blev han Lærer, og da han i 1858 giftede sig med sin for et Par Aar Tid siden afdøde Hustru, var han Bestyrer for en Skole i Raasfjord. Hustruens Pigenavn var Rakel Rødle, og

de opnaaede den Glæde at kunne fejre sit Guldbryllup i 1908. I 1867 blev afdøde ordineret til Prest. Først betjente han Menigheden i Keenah, Wis., i to Aar. Derefter betjente han en Menighed i Fort Howard, Wis., til i 1873, og fra 1873 til 1903 var han Prest i St. Ansgar, Ia. Det nævnte Aar saa han sig paagrund af svækket Helse nødt til at tage Afsted som Prest. I Konferensens Dage tjente Past. Olsen som denne Kirkeafdelings Formand i 10 Aar. Han indehavde i Aarenes Løb og saa mange andre Tillidshverv og var en agtet og afholdt Prest. Past. og Mrs. Olsen havde i sit Høsteskab elleve Børn. Af disse lever følgende seks: Pastor Sigurd Olsen, Oslo, Minn., Pianistinden Mils Helga Olsen, Mrs. Prof. J. C. Granrud og O. Erling Olsen, alle af Minneapolis, Dr. Rolf Olsen af St. James, Minn. og Mrs. Peter Field af Ann Arbor, Mich. Begravelsen fandt Sted i St. Ansgar, Ia., hvor Olsen har virket som Prest i 30 Aar.

Besjendtgjørelser

Kinamissionens Høstmøde.

De som ønsker at faa Kinamissionens Høstmøde vil være snild at underrette mig derom saa snart som mulig, og angive Tiden for Mødet. A. O. Oppegård.

Kionsforeningen for Israæl vil holde sit Aarsmøde i Norge Kirke af Lisbon Menighed af Past. O. Schefvelands Rald Lisbon, Ill. den 28de og 29de Sept.

C. C. Holter, Formand.
J. H. Blegen, Sekretær.

Om Gud vil, afholder Nordre Minnesota Kreds af H. S. et Samtalemøde i Norman Menighed, Past. G. C. Gjerstad's Hald, fra 17—19 Okt. Samtaleemne: Math. 22, 1—14. De besøgende anmodes venligt om at underrette Mr. J. J. Hamre om sit Komme, saa vil Skjds møde op i Fleming og Bijou. Gud velsigne Mødet.

J. J. Rendahl.
M. L. Dahle.

Vor Frelser's Menighed, Past. D. A. Berges Rald, indbyder S. Dat. Fællesforening til Møde fra 4de til 6te Okt. Tilreisende tager til Inwood, Ia. Samtaleemnet bliver Joh. 9, 1—7.

J. J. Oakland.
L. A. Badheim.

En Gud vil, afholder Madison Kreds et Møde i Echo, Past. A. D. Nejs Rald fra 15de til og med 17de September forstkommende. Samtaleemnet bliver Salm. 126. Menigheden ønsker ved samme Anledning at faa sin nye Kirke indviet. Denne Handling vil blive udført Søndag den 17de.

A. Haugland, Form.
B. S. Stenerson, Sek.

Chicago Kreds af Hagues Synode indbydes til at holde sit Aarsmøde i Plattville Menighed af Past. A. D. Mortvedts Rald fra 3die til 5te Okt. Samtaleemnet blir Luk. 13, 23—30. De tilreisende baade fra nord og syd kommer til Winooka paa Rock Island Banen og bør helst komme Dagen før Mødet. Send et Brevfort til S. S. Myrebø, Winooka, Ill. og fortæl, naar dere kommer, saa vil Steds møde frem. Haaber at alle Kredens Prester og ellers mange Brødre og Søstre maa samles og at Gud maa faa gi os et godt Møde.

A. D. Mortvedt, Form.
A. J. Evenson, Sekr.

Kvitteringer

Modtaget til Mrs. Theo. Hanson: Mrs. Louise Anderson, Wisner, Neb. 1.00
Mrs. Anna Henningsen, do. 1.00
Mrs. Andrew Daleth, Sergeant, Minn. 1.00

R. M. Walstead. 3.00

Til Mrs. Theo. Hanson: Før kvitteret. 281.26
Red Peter Robinson, Mt. Hope, Wis., samlet i Hagues n. 15.00

Pastor Reis Carlson, Racine, Wis. 1.00
Mrs E A Sommerland, Blainington, S D. 3.50
Red Pastor A J Everson, Rio, Wis.: Mrs Ole Simonson 1.00
J H Johnson 1.00
Past. A Mrs A J Evenson. 1.00
Mrs. Kate Wilson. 50
Mrs. J H Anderson, Dawson, Minn. 1.00
Red C H Wilson, Bottineau, N D: Kollekt optaget i Morton Mgd., Past. Svingsen Rald. 7.40
Michael Weggeberg, Chicago, Ill. 1.00

Til Tato 202.16

Trænges endnu \$37.84.

Østtelig Tat! De, som vil være med, bør skynde sig, saa vi faar afslutte denne Indsamling.
Newark 8de Sept. A. C. Mortvedt

Nye modtagne Bøger.

Storjohann, Pastor. Kong David, vid, hans Liv og hans Salmer. 416 Sider.

Hefstet 1.25

" Salmernes Bog i oprindelig poetisk Form.

Hefstet. 10

Guitarlegeren. Andelige Sange satte med Akkompagnemang for Guitar. Samlede, oversatte og forfattede af M. M. Gimse. 205 Sider. Shirtingebind. 0.70

Guitartoner. En liden Samling af aandelige Sange udsatte for Guitarspil. Samlede og udgivne af S. Vangeland. 88 Sider. Shirtingebind 0.35

Missionslæsning. Af Past. Peder Dreyer. Med nogle Bidrag af andre Forfattere. Med en Masse Billeder, hovedsagelig hentet fra Missionsmarken. 478 Sider. Smukt indbunden. 1.00

Nordnesguttene. Af Pastor R. Rasmussen. 262 Sider. 3 Papbind. \$0.60
Do. 3 Shirtingebind. 0.75

Sømanden paa Hav og i Havn. Af Pastor R. Rasmussen. 240 Sider. Papbind 0.60
Do. 3 Shirtingebind. 0.75

Hans Nilsen Hagues Udvalgte Skrifter. Uforandrede, saaledes som han selv skrev dem. 406 Sider. Indbunden. 1.00

Paa de to Veie, eller Billeder fra Reisen mellem Buggen og Graven. 1ste Del 87 Fortællinger, 128 Sider. 2den Del 65 Fortællinger, 128 Sider. Udgiven af D. M. Andersen, Minneapolis, Minn. 3 Shirtingebind 0.50

Aug. Herman Franckes Himmelfart og Seiladsen fra Babel til Kanaans Land. 15 S. Hefstet 0.05

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 15 cents, net.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange
forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Zuleasten; Nærøyalen; Bratlandsdalen
i Røghylke; Høstfeld; Nordfjord; Verfossien;
Baa Sti; Baa Kjelte; Baa Habet i Storm;
Baa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Bil-
leder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og
hund. 3 Nationaldragter (flere forskjellige Billed-
er). Vinterbillede (mange forskjellige). Zuleneg.
Sjønner ved Ulsefjord. Lappeleir. Pipei Baad.
Seilbaad paa Habet. Baa Jagt om Vinteren.
Fra Optjørelsen til Holmentollen. Fra Nordland.
Kjosen ved Ulsefjord. Svolvær. Buarbræen. Raft-
sind. Fra Fardanger. Forghættien. Beninder.
Festmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i
Dofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virke-
lig Prægtbillede i mange forskjellige Farver og
med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr.
Stykke. 3 bujinnvis forrebet 50Cents porto frit.

Endel simplere Kort med Billede fra Norge,
Rød Wing og Omegn, Rød Wing Sem. osv., — 2
Kort for 5c eller 25c pr. Dussin.

C. Villetun, Rød Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the
times of Luther and Calvin. Comprising Ger-
many, Switzerland, France, England and Italy
By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages.
Nicely bound. Price \$2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Dr. 74 RED WING, MINN.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bi-
ble meditations for each day in the year with
devotional songs to the furtherance of family
prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. Høuse ud-
kommet engelsk Udgave af Johan Gøzners Skat-
te. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristen-
folk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling
Bogen er neppe paafrævet. Vi glæder os nu over
at Augsburg Publ. Høuse har vist den Foretagjom-
hed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre
iblandt os vil være glade ved at saa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skir-
tingsbind og koster porto frit tilsendt 75 Cents
Bestillingen sendes til

Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn

Fountain-Penne.

Vi har en god Forhning af de velbekjendte
Moore's Non-Weasable Fountain Penne. De sæl-
ges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den
bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende.
Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byt-
tes igjen. Dgib, enten der ønskes en fin, grov
eller „kub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely
printed on one page, the opposite page being
blank for entering names, birthdays, etc.
The book is illustrated with 6 pictures of
flowers executed in finest chromo-lithography,
with Scripture text. Bound in cloth with
title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price 40 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains care-
fully selected passages from the Holy Bible
and from the best Engl. and American poets
for every day in the year. There are as ma-
ny blank leaves added for inserting the birth-
days of relatives and friends. Twelve floral
cards, with different colors, increase the luxu-
rious appearance of the edition. The beau-
tiful cloth cover with golden stars and beams,
with many-colored floral decorations, entreats
the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

” ” ” leather, ” \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of
friendship, containing carefully selected
scripture passages, and memorial verses from
the best English and American poets. The
lower half of each page is left unprinted for
insertion of names of relatives and friends
under the proper dates, each page having
marginal decoration. At the first day of each
month a full page landscape scene in colors,
headed by scripture passage in large gilt and
colored letters, is inserted. Printed on heavy
white paper with full gilt edges. On first
page of cover a beautiful landscape scene in
colors, framed in gilt and floral decoration
Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om For-
soningen.

33 Foredrag. Af H. H. Bergsland,
Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster
heftet i godt og stærkt Omflag 35c. Et me-
get vakker Billede af Prof. Bergsland pry-
der Bogen.—Enhver Prest og ellers enhver
anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtig-
ste Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør
vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands
sidste Arbeide.

Kaas i Hauges Synod Book Dept.

Referatet er færdigt.

Beretningen over Forhandlingerne af Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er nu færdigt. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor T. J. Oppedahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de vanlige Parotial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Prestes og andre, der vil hjælpe os til at faa Referatet solgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cent. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Daade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Rulører. Billeder, Bibelsteder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med smukt Siltesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Skarpenes. 30 Sider. Hefet 10c.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil bli-
ve tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: E. Lilletun Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. I Cabinet
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Julehilsen“; „Nataars-hilsen“; „Hilsen fra
Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“;
„Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til
Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“;
„Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“;
„Kjærtelig Blyndning“; „Herren er nær“; „Uden
Hors ingen Krone“; „Barnevang“; „Venlig Hilsen“;
„Bøn“; „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro,
Haab og Kjærlighed.“

„Christmas Greeting“; New Year Greeting“;
„A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“;
„A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“;
„To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not
seen and yet have believed“; Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

E. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetasken (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Buth. College) sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Sendemissioner sendes til Rev. E. E. Foster, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. J. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betheedsa Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordlævelig lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendelsesvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

E. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor E. E. Foster, Red Wing, Minn.

Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Den barmhjertige Samaritan; 2. Foreningsagen; 3. En Haugianer; „Bndb.“ 4. Flere kjære Bødd; 5. Ungdomslyst; 6. Det nordlævelig unge Kvinders kreative hjem i Chicago; 7. Nordlævelig i Disfrukturerne paa Landet; 8. Kinamissionen; 9. Brev fra Droggaard; 10. Boganmeldelse; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Betsendtgjærelser; 13. Bitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2

Lørdag den 23de September 1911

{ 43de Aarg.

Ser til Himmels Fugle. De saar ikke,
høster ikke, samler heller ikke i Løden,
og eders himmelske Fader føder
dem? Er I ikke meget mere
end de? Matth. 6, 26.

(Mosenius.)

For uerfarne Guds sønner, som
ingen Nød føler, samt for lidligt troende
frødre, for hvilke Ordet er alt, behøves ikke
denne Betragtning. Men naar en kristen
kommer derhen i Mørke og Ansættelse, at
han venter paa alt Guds Ord, da viser Her-
ren ham til Skabelsens Værker, hvilke han
ikke behøver at tro, men kan se med Øinene;
f. Eks. imod legemlige Bekymringer siger
Herren: „Ser til Himmels Fugle! Eders
himmelske Fader føder dem: Er I ikke meget
mere end de?“ Skulde Gud sørge for de
imaa, ubetudelige Fugle, men glemme og ik-
ke erindre Mennesket, hans dyrebareste og
herligste Skabning, Guds Afbillede, Børn
og Arving, Herfæren over Fuglene og Dy-
rene? Skulde Gud glemme Mennesket?
Betrægt Viljerne paa Marken! Salomon i
al sin Herlighed var ikke klædt som en af
dem. Klæder da Gud saaledes det Græs
paa Marken, som staar idag og imorgen ka-
ttes i Ønen, skulde han ikke meget mere
klæde eder—eder, som er „Guds Elægt“.
O, I lidet troende! Mod Frygten for onde
Mennesker siger Herren: „Sælges ikke to
for en Øre? Da vil I sælge dem
for en Øre, uden eders Fader vil. I

er jo bedre end mange Spurve. Men endog
alle eders Hovedhaare er talte. Frygter der-
for ikke! Du tykkes dig at være forladt af
Gud; det er nogen vis Sag, i hvilken du tyk-
kes dig aldeles hjælpeløs, du kan selv umu-
ligt afhjælpe den samme. I hele Verden
findes ingen, som kan afhjælpe den; og du
har anraabt Gud, saa at du er hæst og er ble-
ven træet, og alt ser lige forgæves ud—Gud
„vil være som en skrækslagen Mand, som en
vældig, der ikke formaa at frelse.“ Er det
muligt, at det virkelig forholder sig saa, som
det da synes dig? Forstaar du ikke, at det
er nogen dyb Fordøvelse af den underlige,
men dog trofaste Gud? Forudsat, at du ikke
strider imod Herren og hans Ordning, f. Eks.
begjærer Helliggjørelseskraft, førend du er
bleven troende og glad i uforklædt Naade;
eller du begjærer legemlig Hjælp, uden at
ville arbejde osv.—forudsat saaledes, at du
søger Hjælpen paa ret Vej, saa er det aldeles
umuligt, at ikke Gud skulde give dig alt,
hvad som er dig bedst og nyttigt. Eller er
nu Herrens Arm forkortet, at han ikke mer
kan hjælpe? Og han, som har gjort Diet,
skulde han ikke se—og se din Nød? Han,
som har gjort Dret, skulde han ikke høre?
Han, som har Omjerg for Fuglene, skulde
ikke han bekymre sig om dig? Tænk grun-
digt paa Kristi Spørgsmaal: Er ikke I me-
get mere end de? Frelseren erklærer: „I er
bedre end mange Spurve!“ Tænk! De
siger Herren selv. Ja, saa maa Kristus have
anseet det, som kjøbte os saa dyrt: „I er bed-

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

re end mange Spurve." Og nu beklærer han sig om Spurbene. Skulde han da glemme dig? Du siger: „O, jeg har syndet! Jeg lider det, jeg vel har fortjent; jeg er med al Ret forladt." O Menneſke, har da Gud handlet med os efter vore Synder? Han, ſom udvalgte os i Kristus, ſørend Verdens Grundvold blev lagt; han, ſom i Kristus forligte Verden med ſig ſelv, da vi endnu var Fiender, da vi ingen Forſoning havde, da ingen bad ham—ſkulde han nu handle med os efter vore Syndere? Skal vi nu beſtaa for Gud ved vor egen Retſærdighed? Da blev intet Kjød freſt; da ſkulde vi ikke heller ſaa en Draabe Vand, Nu er vi derimod alle Dieblikke omgivne af utallige Guds Velgjerninger. Saa hør vi da af det, ſom vi ſer, lære os at tro ogſaa det, ſom vi ikke ſer.

Paa ſamme Maade hør vi ogſaa med Diet paa Skabelſens Størveſt ſtogge Fornuftens Djærighed, ſom vil trætte med Gud, dønmme over hans Ord og Gjerninger og betvivle, hvad den ikke forſtaar. Naar fordom en ellers from Mand, hvis Lige ikke fandtes i Landet, en Gang faldt i denne Triſtelse, ſvarede Herren ham: „Lær du mig! Hvor var du, der jeg grundlagde Jorden? Sig frem, hvis du har Indſigt! Hvo faſtſatte vel dens Maal? Hvor var du, da Morgenſtjerner jublede tilhobe, og alle Guds Børn raabte af Fryd? Hvo lukkede for Havet med Døre, da det brød frem, af Modertkjød udgik? Har Dødens Porte ladet ſig tilſhne for dig, og ſaa du Dødsſkyggens Porte? Hvor er Veien did, hvor Lyſet bor, og Mørket, hvor er dets Sted? Kan du knytte Skyſtjernens Baand, eller kan du løſe Orions Vænker? Kjender du Himmelens Love, eller beſtemmer du dens Herredømme over Jorden? Paa ſaadanne Spørgemaal ſkulde man forſøge ſig, naar man vil dønmme over Guds Ord, og der er noget, ſom man ikke forſtaar, ſaa bliver man ſnart glad ved at opgive det Arbeide og ſige: Tal, Herre, din Tjener hører! Da har man med Rytte betragtet Skabelſens Undere.

Du, Gud, er Gud, og ingen mer,
Alt ſtaar i dine Hænder.

Du styrer alt, ihvad end ſter,
Og dig til Gode vender.

Vel den, ſom ſig til dig betror,
Som Barn med Fader taler;
Udi din Favn han ſikker bor,
Hvis Hjerte du huſvaler.

Lovprisningen.

Af Paſtor Olſ. Ricard.

Vi er ſikkert alle enige om, at den første Menigheds Tid var en herlig Tid; men vi er viſt ogſaa enige om, at vi kan naa op til denne første Tid—ogſaa hvad „Lovprisningen" angaar. Der er forſærdelig lidet Lovprisning i vor Salmebog; der var langt mere deraf i Iſrael og i den første Menighed. Ogſaa Englænderne har mere Lovprisning end vi, ſkjønt vor Salmebog ellers gjennemgaaende er bedre end deres.

Lovprisning er jo et Udtryk for den Glæde der bor, og det Liv, der leves i den kſtne Menighed.

Vi kjender mange Glæder, Glæder over noget der er forbi, vel overſtaet, Glæder over noget, ſom nu er, og den endnu større Glæde: At glæde ſig til noget. Den kſtne Glæde kjender lidt til alle diſe. Den ældſte Lovſang vi kjender er Deboras Lovſang i Dommernes Bog, 5. Kap., den er ganſke afgjort national. Den bærer Mærke af Tidens Luſmørkepræg, men den ender dog med en opadvendt Sang: „—de, ſom elſke ham, bære, ſom naar Solen gaar frem i ſin Kraft!"

Der er en anden lille national Lovſang, hvoraf vi dog kun har en Strofe, nemlig Marias Lovſang, 2 Moſ. 15, 21: „Lovſynger Herren; thi han er heit ophøiet; Helt og Rytter kaſtede han i Havet."

De ſer, at det er Begivenheder, der afſpøder Lovſang—ſaaledes ſom det ogſaa herhjemme var Kanontorden, der gjorde Grundtvig og Dehlſchlæger til Digtere. Salme 136 er en national Sang med Omkvæd. (Denne Salme blev læſt paa den Maade, at Paſtor Ricard læſte den første Strofe, me-

dens hele Føjsamlingen i Kor svarede med Omføedet.)

H a n n a s L o v s a n g (1 Sam. 2) fører det nationale et Skridt videre, idet hun peger paa den sociale Omvæltning, da „de mægte lader sig leie for Brød, og de hungrige hører op at hunge“ (Vers 5), syn-ger om den Lykke, det bliver, naar Herren iætter alt paa sin rette Plads.

Grcensen mellem det gamle og det nye danner M a r i a s L o v s a n g i Luk, 1 Kap., der er som en Slags Morgenrøde, inden Solen opgaar. Ogsaa her peges der paa social Omvæltning, kristelig S o c i a l i s m e. Men Lovsangen er endnu bunden af det nationale.

Den bliver ikke hele Verdens, før den vender sig til den enkelte. Det kan lyde underligt, men først da er al-~~le~~ nationale Skranter ned-brudte.

Den Slags Lovsange vil de især finde hos Profeterne. Saaledes Es. 12 Kap. Israael var kommen til Babel for deres S y n-der s S k y l d, og naar de nu er kommen hjem igjen, da betyder dette ikke blot n a t i o-n a l Frelse, men det betyder, at de har faa-et deres Synd til givet, det er det u n i-~~ver~~selle, der kommer frem. Det er en helt anden Tone, der her lyder: Der er no-gen, som har grædt, men som nu har begyndt at synge; det er nogen, som har været under Breden, men som nu har set Gud smile; det er selve den religiøse O p l e-~~ve~~lse, Synderhertet, som har faaet Guds Tilgivelse.

Da Jesus Kristus kom, da gik Solen højt op, og nu kan der lyde en saadan Lov-sang, som den, vi har i Math. 5, 3—12, hvor det er G u d, der priser M e n-~~ne~~sket. Og det vidunderlige er, at det er j a a d a n n e Mennesker, han priser salige. Det var ikke de bedste eller de største, der var famlet om ham, det var noget Skrab, ligesom De og jeg: mistroiske, vægelsindede; ja, de var om muligt endnu værre: Berngtede Per-~~soner~~, Syndere, Toldere.

Underligt, at han ikke begynder med at sige: F o r b a n d e t!—men med at sige:

V e l s i g n e t! Og mærk saa, at han selv var hvid som en Lilje, og at han havde et Die, der kunde se lige ind i Hjertet. Og han siger: Salige er de—for siden at slaa over og sige: Salige er I.

Naar han siger saaledes, da kommer det af, at d e h a r n a a e t K u l p u n k t e t De var saa dybt nede, at de var ved at blive salige. Naar Mennesker er i deres Synd og er allerdybeste nede i Rød, da staar Salighe-dens Stjerne over deres Hoveder. De er under Salighedens Foriættelse, og det skal vi vise dem. Enhver, der s ø g e r, enhver, der l æ n g e s, enhver, der v i l, er sa-lig—det er E v a n g e l i u m. Jesus staar bagved det.

Denne Jesu Lovprisning faar sit Svar af dem, som har oplevet det. Skøn-~~ne~~st i Es. 1 Kap. Her er det M e n n e s k e t der l o v p r i s e r G u d, velsigner ham for al den himmelske Lykke, det har fundet. Og naar det nu ser tilbage, saa ser det ikke blot K o r s e t, hvor Syndernes Forladelse fandtes, men bag Korset ser det Ting, som eger sig til Lovprisning, ser ind i Guds Værksted, ser Guds Forudbestemmelse med os, ser, hvor dybt Frelsens Rødder strækker sig fer, at deroppe er vort Hjem.

Naar Barnet i os har grædt ud og er blevet trøstet i Maadens Ord, da vil Lovan-gen fødes. H a n er vor Fader, som smiler til os i Jesus Kristus, og vil favne os, og naar et Menneske vil tage imod dette gode Budskab, er Lovsangen født i det Menneske. (Efter „Kr. Dagbl.“)

Kinesiske Ordsprog.

Mennesket fjender ligesaa lidt sine Feil, som Tyren fjender sine umaadelige Kræfter.

Mennesket lever sjældent i hundrede Aar, men det har Moie og B-svær nok for tusinde Aar.

Mød, Dyd, Tatnemmelighed, Orgjer-righed, alt det blir til intet, naar Høflighed mangler.

Den, der ikke har lært Ulykken at kjen-de, udretter sjelden noget dygtigt.

Stjødsløshed med Smaating gjør de store Fortjenester til intet.

Det er unødvendigt at spørge, hvorledes et Menneske lever; det staar skrevet paa hans Ansigt.

at undervise Børnene gennem Middeklasseerne i deres Modersmaal." General Council blev nedsat til Oprettelse af Skoler efter dette Princip. I de lavere Klasser undervises Børnene paa deres Modersmaal, og Lærerne ansættes uden Hensyn til om de kan tale begge eller kun et Sprog. Regjeringen tilfigter lige Anledning for Sprogene, Brug af Modersmaalet som Undervisning gjørforholdene i Syd Afrika meget blandede.

Af Norges Indbyggere var i 1900 49,662 født i Sverige, 2,775 i Danmark, 2,182 i Finland; 2,787 i Tyskland og 909 i Storbritanien, foruden 19,677 Lapper, 7,777 Finner. Sverige havde i 1900 35,625 i Udblandet fødte Indbyggere, 5,107 Tyskere, 6,874 Danske, 7,978 Nordmænd, 6,644 Finner, 1,506 Amerikanere. Indvandringen til Sverige i 1905 beløb sig til 8,609, Udvandringen til 24,064 Personer. Af Danmarks Befolkning i 1901 var 96.66 Procent født i Danmark, i Kolonierne .07 Procent, i Norge .15 Procent, i Sverige 1.45 Procent, i Slesvig .97 Procent, i Tyskland .47 Procent og i andre Lande .23 Procent.

I en Medaktionsartikel i „Boston Herald" for 14de August 1911, under Overskriften „Frank i Washington", skrives:

„Saa Speaker Clark og hans Gæster i Huset mødte Vanskeligheder i en Skrivelse affattet paa fransk. Vi er endnu ikke et Talsprogs Folk. Blandt Regjeringens høiere Embedsmænd var Kjendskabet til fremmede Sprog, levende eller døde, i Virkeligheden større for 100 Aar siden end nu. George Washington var ingen Sprogmand, men mange af de fremragende Mænd i hans to Administrationer og i de 30 følgende Aar, lærte flydende fransk og mange af dem talte det som indfødt. Franklin var en Selskabsløve i Frankrige....

„Vort diplomatiske Korps har altid talt mange Mænd, der var ukjendt med det Landes Sprog, til hvilket de blev udsendte, ja selv med Europas diplomatiske Sprog. Der maa ligeledes være forholdsvis saa Mænd i Washington, som taler fransk. Dette skyldes ikke alene det, at der ligger et Verdenshav

mellem os og Europa, men lige saa fuldt at vort Undervisningssystem er paa det groveste mangelfuldt. Vor Sprogundervisning er værre end nogen anden stor Nations paa Jorden og vor Ungdom glemmer som oftest paa nogle saa Aar den Smule de har lært af fransk eller tysk i Skolen. Den Tilstand, som aabenbarer sig ved det latterlige Tilfælde i Washington, tjener ikke til Gode for os, alene betragtet som et praktisk Flok. Vi burde kræve et grundigt Kjendskab til fransk hos Personer, som gaar i Konjular-Tjenesten og i det diplomatiske Korps Rækker. Og det burde være en selvfølgelig Sag, at en Mand, som aspirerer til Værdigheden som Minister eller Ambassadør, skulde tale den Regjerings Sprog flydende, ved hvilken han skal repræsentere vort Land. Vi har ingen Grund til at være stolte af vor En-Sprogs Tilstand."

(Fortættles.)

Red Wing Seminar.

Saa er ogsaa denne Sommerferie over. Alle Lærerne er kommet tilbage fra de forskjellige Steder, hvor de har tilbragt Fritiden, enten for at hvile eller med Virksomhed forskjellig fra at sidde paa Lærerstolen.

Tirsdag den 12te var Aabningsdag for det nye Skoleaar. En Flok af Studenter var ankomne og Formiddagen benyttedes til Indskrivning, Anvisning af Klasser, Bøger osv. Paa Eftermiddag Kl. 2 samledes Lærere, Studenter, nogle af Skoledirektionens Medlemmer og en Del andre sig i Skolens Kapel til en kort Aabningsfest. Efter at et par Salmevers var sunget læste Past. Weiphal 1 Kor. 1 og ledet i Bøn. Synodens Formand, Past. M. G. Hanjon holdt en Tale over Ordsp. 22, 17. Han lagde Vægt paa, at vi alle behøver at lære; thi vi forstaa igrunden saa lidt, især kan vel dette siges om de unge. Skolens Bestyrer Prof. Schmidt introducerede derpaa den nye Lærer Past. G. W. Bruce, som nu holdt en Tale om det Ansvar, som han vidste vilde følge med at være

en teologisk Lærer, men han vilde for sin Del støtte sig til de andre Lærere og fremfor alt forlade sig paa Herrens trofaste og stærke Arm. Paa den Maade haabet han at kunne være en Veder og Hjælper for de unge Brødre, som søger til Skolen for at faa Uddannelse til sit fremtidige Kald.

Tilslut talte Past. Simondson og afsluttede med Bøn.

Maatte nu de Onsker og Bønner som blev frembaaret under Aabningsmødet gaa i Opfyldelse, at Guds rige Naade og Belsig-nelse maatte hvile over Lære, Elever og det Arbejde som tænkes udført i det foreliggende Skoleaar.

Samme Dag som Skolen aabnedes holdt baade Direktionen og Indremissionsbestyrelsen Møder ved Seminariet.

Til vor kjære „Budbærer.“

Madison, Minn., den 7de Sept. 1911.

Du er altid saa snil til at bære Bud omkring til Vennerne i Hagues Synode. Jeg vil derfor sende dig nogle Ord i Haab om, at du vil bære dem videre. Sagen er den, at vore Missionsklasser er i en daarlige Forfatning, og noget maa gøres for at redde Situationen. Mine Arbeidsdage er snart tilende, og det gjælder at arbejde medens det er Dag. Har tænkt at gjøre mig færdig, saa snart som mulig, tage Betkefjæven i Haand og begive mig ud paa Vandring igjen. Naar jeg for har været ude i et saadant Grinde har man modtaget mig med Velvilje og det er mit sikre Haab, at man heller ikke denne Gang vil stænge Døren for mig; thi jeg kommer i min Herres Grinde.

Jeg har ogsaa tænkt, at naar jeg nu rejser ud for at samle Folket om Guds Ord og bede om Gaver til Missionen, saa kunne jeg ligesaa godt tale begge Missioners Sag. Jeg tror vi derved kunde spare lidt og vinde meget. Det er tænkeligt at enhver vil give saa meget mere, naar det skal gaa til begge Missioner, og saa maa enhver Menighed og enkelt Person have Lov til selv at bestemme,

hvorledes Gaverne skal deles. Bliver det nødvendigt for Indremissionen, og Bestyrelsen finder det tjenligt, saa er jeg villig til at arbejde saa meget længere, at Indremissionen ingen Skade skal lide ved denne Ordning. Jeg skriver til alle Medlemmer af Indremissionsbestyrelsen, angaaende denne Ordning, og dersom jeg finder ud at Bestyrelsen er imod, at jeg gaar begge Missioners Grinde, saa er jeg mer end villig til at arbejde udelukkende for Indremissionen, den Tid jeg har igjen i dens Tjeneste.

Jeg har endnu ingen Indbydelse faaet til Kinamissionens Høstmøde. Vi burde have flere Missionsmøder i Aaret. Hvorledes ville det være, at have flere Missionsmøder, Fællesmøder for begge Missioner? Jeg tror det ville blive til stor Belsignelse, baade for Missionerne og Menighedene. Begge Missionsbestyrelseres Formand og Sekretær kunne udgjøre en Komité, der ordnede med Mødernes Program og havde Ledelsen af Møderne.

Det skal være interessant at høre andres Mening om denne Sag. Imidlertid venter jeg paa Indbydelse til Kinamissionens Høstmøde.

En hjertelig Hilsen fra eders ringe Tjener og Medarbejder

A. D. O p p e g a a r d.

Kom Indremissionen ihu.

Der er nu gaaet fire Maaneder, siden det nye Regnskabsaar for Indremissionen begyndte, men til Dato er der ikke indkommet mere end omtrent \$13,00.00 i Kassen. Dette er ikke fuldt en Trediedel af hvad vore Udgifter har været i denne Tid, da der er bevilget henimod \$1,300.00 for dette Aar, altsaa over \$1,000.00 pr. Maaned. Vore Arbeidere har ventet taalmodig hidtil paa sin Løn; men nu maa de have den, hvis de skal fortsætte. Man maa derfor undskyldte, at jeg herved venligt minder vort Samsunds Brestere og Menigheder om at gjøre sit bedste for at sende sine Bidrag til denne Kasse, saa snart som muligt. Broderligt

H. S. E l s t a d Kassefører.

Mærk dette!

Ligningen iaar har vaft adskillig Forbættelse fordi den er betydelig høiere end før. Dette hænger imidlertid saaledes sammen: 6,000 Dollars bevilget til Synoderkassen,—hvoraf omtrent 2500 gaar til Renter paa Gjælden,—blev iaar lagt sammen med den Sum, der var bevilget til Skolekassen.

Til Skolekassen blev iaar bevilget 13,000 mod 12,000 ifjor.

Naar saa dertil kom 6,000 til Synoderkassen, blev Summen altsaa iaar at udligne paa de respektive Kredse 19,000 mod 12,000 ifjor. Men ogsaa ifjor blev de 6,000 til Synoderkassen lignet paa Menigheder. Forskjellen er blot den, at ifjor blev Summen lignet sammen med Gjælden, iaar sammen med—hvad man falder—Profesjonen.

Til Sammenligning skal jeg gjøre opmærksom paa, at det Synoden har bevilget til begge Skolerne, til Samfundets løbende Udgifter, samt Afbetaling af Renter paa Gjælden, som er betydelig mindre, end det der er bevilget Missionen alene.

Saa bør man ogsaa komme ihu, at saasnart Gjælden er betalt, falder de 2,500 til Renter bort. Det er lidt mindre allerede nu.

M. O. W e e.

John O. Storing.

John O. Storing døde den 25de Aug. i 1871 i Slater, Iowa. Han var født den 25de Aug. 1811 i Alstadshaug Sogn, Norddrammens Stift, Norge. Han kom til Amerika i 1846 og var et Aar i Nærheden af New Haven, Wis., og saa flyttede han til Iowa og levede i Nærheden af Slater og nu de sidste 12 Aar i Byen Slater. I 1870 blev han indviedet til Beccet Martha Mission i Parkersburg Kirke af Rasmus Edmund Sheldahl. De blev udsignet med seks Børn. Tre af Børnene døde i sin sørede Barndom og en anden Tante døde i et halvt Aar siden.

To Sønner, Edward og Ole, lever i Nærheden af Slater og en Datter, Mrs. A. J. Evenson, lever i Rio, Wis. Disse og hans Hustru og en Del Venner, samt undertegnede var tilstede ved hans Død. Han døde om Aftenen stille og rolig, og som vi tror i Troen paa sin Frelser. Han har været ihgelig i flere Aar og nu de sidste to, tre Aar ofte meget ihg. Han led af at Blodaarene blev haarde. Denne Sygdom kan ikke kureres og lidt kan gøres for at lindre Smerterne. Han led meget, men bar det taalmodigt. Lægen sagde, at en Blodaare i Hovedet var sprunget læk, og det gjorde, at han kunde samle sine Tanker kun imaa Stunder ad Gangen, og da var det en kort Bøn eller et Formaningsord, som kom frem. Han var taknemmelig for enhver Ting og skjønt han ikke kunde tale meget og sige frem sin Tak, saa tog han os i Haanden og takkede paa denne Maade eller klappede os paa kinden.

Flere Aar tilbage fortalte han undertegnede om, at han den Tid han var i Norge, som ung Mand, blev bekymret over sin Sjæls Tilstand og saa gik han til sin Prest for at tale med ham derom, da han tænkte, det var ingen, som kunde vejlede ham bedre end Presten. Denne sagde ham, at han ikke maatte lade saadanne Tanker komme ind paa sig. „Du er jo en skikkelig Mand, og der er ikke nogen Fare for dig osv.“ Resultatet blev, at han fortsatte som før, men vidste, at det stod ikke ret til med sig. Saaledes gik han til han kom op i Manddomsalderen og da kom Guds Mand igjen, og det gik meget tungt ind paa ham, saa han var nær ved at fortvivle. Han tog sin Tilflugt til Jesus, og den, som gør det, skal ikke fortvivle. Han fandt Fred med sin Gud, ligesledes ogsaa hans Hustru. Siden, sammen med flere troende gik de ind i Lincoln Menighed af Fanges Synode, hvor de fandt sig mere hjemme. Her har de taget sin Del i at fremme Guds Rige baade hjemme og ude.

Begravelsen foregik i Lincoln Menigheds Kirke, Søndag den 27de Aug. Den store Kirke var fuld med Hensik og flere. Hans Sidsforer, Wm. P. C. Wee predikede over 1 Tes. 4: 13—14. Han havde lært

den afdøde at kjende, som en, der i Liv og Bekjendelse viste sig at være en kristen. Vi kan ikke dømmes, men efter hans Bekjendelse og Liv, har vi Grund til at tro, at Storing er hjemme hos Gud. Det var tungt at tale ved Baaren, om man ikke havde Haab. Men, naar man var forvisset om, at de gik hjem til Gud, saa var det ikke tungt, og saaledes sølte han idag. Han ønskede, at den, som kom til at holde Vigtalen til hver enkelt, som var tilstede, kunde være forvisset i sin Aand, som han var idag om afdødes salige Bortgang, saa skulde det være let at tale. De, som sørgede idag behøvede ikke at sørge, som de, der ikke havde Haab.

Undertegnede talte en Stund paa engelsk over: „Salige er de døde, som dø i Herren“. Storing blev begravet paa Slater Gravplads. Fred med hans Støv, velsignet være hans Minde.

A. J. Evenson.

Mrs. Julia P. Grinde død.

Mrs. Julia Amalia Grinde blev født af Forældrene Riks og Martha Sando, i Fillimore Co., Minn., den 26de Okt. 1876. Hun flyttede med sine Forældre til Dakota Territory i 1879. De bosatte sig paa en „Homestead“ i Roseville, Traill Co., i den Del af Territoriet, som senere er blevet til N. Dak.

Den 6te Dec. 1902 blev hun ægteviet til Paul Grinde. Hr. Grinde købte hendes Forældres „Homestead“, og Mrs. Grinde fik saaledes nyde den Glæde fremdeles at faa bo i det Hus, som havde været hendes lykkelige Barndoms Hjem. Deres Ægteskab blev velsignet med tre Børn, af hvilke kun et lever: Bertram, en Gut i syv Aars Alderen.

Mrs. Grinde har i de senere Aar ikke været rigtig bra med Hilsen. Hendes Nyrrer var angrebne af Sngdom, og der syntes ikke at kunne findes de Midler, der kunde bevirke Lægedom. I omkring fire Maaneder varede hendes sidste Smerter, og det tilfældet med meget haarde Smerter. Det var under denne Tid, baade hende selv og Familien be-

kjendt, at der ingen Vintring af Smerterne kunde ventes førend Døden kom, og at den kunde indfinde sig hvad Tid som helst.

Under Sngdommens Fremadskriden og den dermed forbundne Uengstelse for Familien fik hun som var syg, og de andre, som led med hende, lægge deres sælles Betyrning i hans Haand, som har sagt: Aftør alle eders Betyrninger paa mig; thi jeg har Omjorg for eder. I Salmen fire-fandt hun Udtryk for sin Forventning og da især i Versene hvor det heder: I Fred vil jeg baa- de lægge mig ned og sove ind; thi du Herre, lader mig bo for mig selv i Tryghed. Mrs. Grinde var, saa langt vi kan forstaa en gudsfrygtig Kvinde. En af dem om hvem Jesus siger: Salige ere de som hungrer og tørster efter Retfærdighed; thi de skal møttes.

Søndag Eftermiddag den 20de August døde hun 34 Aar 9 Maaneder og 25 Dage gammel. Hun efterlader sig sin Husbond og Søn, sin Moder og tre Søstre nemlig: Mrs. D. T. Borgen, Mrs. J. C. Hjelmervik og Miss Anna Sando, samt mange andre nær beslægtede. Disse føler dybt Savnet af den henvandrede. Men Mrs. Grinde vil ikke bli savnet bare i Hjemmet, men ogsaa i Menighedens kvindelige Missionsarbejde. Thi hun har i mange Aar været et af Foreningens virksomste Medlemmer. Hun havde Hjerte for Guds Riges Sag og var altid villig til at bidrage til dets Fremme.

Fjordsættelsen fandt Sted den 22de Aug. under stor Deltagelse. Menigheden og Venners udelte Sympathi er med Familien i denne deres Sorg. Maa han, som har begyndt den gode Gjerning i vore Hjerter, saa fuldføre sit Værk i os og med os, saa at vi alle paa Herrens Dag maatte faa staa fæstede paa hans høire Side. Det give Gud for Jesu Skyld!

D. J. M.

I Dødens Dal paa spæden Fod
Jeg vandrer uden Frygt;
Min Gud vil styrke selv mit Mod
Og lede mig saa trygt.

En sand kristens Frygt.

(Indsendt ved E. G.)

Jeg læser i Bøger, som vore Fæder har efterladt sig, og jeg bliver baade belært og opbygget. Og jeg ønsker i mit indre, at alle Menneſter ſkulde ſaa det ſamme gode. Jeg vil derfor nedſkrive en Del af et Kapitel om en ſand kristens Frygt, ſom findes i en Bog, ſom har Navnet: De troendes Kædetegn. Den er anbefalet af Pontoppidan.

Saligt er det Menneſke, ſom altid frygter, men den ſom forhæder ſit Hjerte falder i Ulykke. Herrens Frygt er Kundſkabs Begyndelse. Herrens Frygt fører til Liv og Salighed. Saa høi ſom Himlen er over Jorden, er hans Wiſkundhed over dem, ſom frygter ham. At frygte Herren er beſalet i Guds Ord. Frygt Herren og vig fra det onde. Ordſp. 3, 7.

Guds Børns Frygt. Hvo ſkal ikke frygte dig, du Hedningernes Konge. Jer. 10, 7. Af Skræk for dig gysler min hele Krop, og jeg frygter for dine Domme. Sal. 119, 120. Jeg var hos eder i Skrøbelighed og i Frygt og i megen Væven 1 Kor. 2, 3. Vi trænges paa alle Maader, udvortes Strid, indvortes Frygt.

Den, ſom frygter Gud, frygter intet andet. Paa Gud forlader jeg mig, hvad ſkulde Kjød gjøre mig.

Det naturlige Menneſkes Frygt er ganſke uordentlig; thi hvor der ingen Grund er til Frygt, der frygter det, og naar de ſkulde frygte, frygter de ikke. Man er mere bange for Styggen af Djevelen end for Djevelen ſelv. For hans ſterke Magt, hvormed han indvortes herſker over os i vore Lyster og Begjæringer frygter vi mindre end for Djevelen ſelv. Og paa den anden Side, det ſom ſkulde bringe os til Glæde foranſager Frygt. Adam havde i Uſkyldighedsſtanden ikke ſin ſtørſte Glæde i Skabningen, ſom var ham underdanig og lydige, men i Gud, der ſtod over ham og med hvem han havde Omgang. Men efter Faldet gaar det anderledes til; thi nu er Herren bleven Menneſket til Frygt og Forſkrækkelse, han ſom før var den høieſte Glæde. At beſkue Kristi Herlighed ſkulde

være vor ſtørſte Glæde. Men de tre Diſiple blev forſkrækket ved Jeſu Forklareſe paa Bjerget. Saa udhytige er vi paa grund af Synden til at have Samfund med Gud, at det ſom ſkulde være os til Glæde, er bleven os til Frygt. Ja, ſaa langt bort er vi komne fra den Lyghed, vi havde med Gud, at vi forſkrækkes for Englerne, ſom tjener ham. Iſraeliterne kunde ikke udholde at ſe paa Moſes forklarede Anſigt og bedre er det ikke med os. Derfor vil vi betragte, hvorledes vor Frygt bliver formeret og forbedret i Gjenfødelſen. Den ved Gjenfødelſen fornyede Frygt er Troens Datter, Kjærlighedens Søſter, Ydmyghedens og Lydighedens Moder, hvorfor Moſes ſtiller diſſe Tre Ting at frygte, elſke og tjene Gud ved Siden af hverandre. Dette var alt Gud krævede af Iſraeliterne. Det, ſom et gjenfødt Menneſke frygter er enten i Gud eller i os ſelv. Førſt frygter vi Gud ſom en Dommer, og for det andet ſom en Fader. Den Helligaand gaar i ſit Gjenfødeſesarbejde paa vor Sjæl frem i ſaadan Orden, at han førſt ſtroffer os for vore Synder og forſkrækker os med Guds ſtrange Dom, derefter trøſter han os, idet han lader os fornemme Naaden i Kristus. Frygt for Herrens Dom er det førſte de lærer, ſom begynder at øve ſig i Guds frygt og denne Frygt for Guds Dom, naar den findes hos en ſøgende Sjæl, føder med Tiden Frygt for Guds Varmhjertighed. Denne Frygt bliver forvandlet til Kjærlighed, lad derfor den gudelige Frygt ſaa overhaand hos dig.

Den, ſom vandrer og er langt borte har den ſtørſte Frygt, den, ſom er nær ſit Hjem frygter mindre, men den ſom er kommet hjem, frygter ikke.

I os ſelv frygter vi for de Synder, vi har begaaet og for vor Svaghed og Skrøbelighed, hvorved vi er tilbørlige til at jhnde paa ny; denne Frygt har i de fromme ſin Oprindelse af Frygt for Guds Varmhjertighed. For diſſe to Ting frygter en ſand kristen altid. Det førſte, frygter han fordi han er falden fra Herren; det andet, fordi det forvolder ny Skilsmiſſe imellem ham og den Gud hans Sel elſker. Og denne Frygt er ſaa

fornøden, forat vi kan blive i Guds Frygt, at det Menneſke ſom ikke har den er meget at beklage. Det er en forſtrækkelig Ting at være uden denne Frygt.

Det er tjeneligt, naar du vil beholde Guds Naade, at diſe tre Slags Frygt følger hver andre. Har du ſaaet Naade, da frygt for at miſte den, og derſom du fornemmer, at du har tabt den, da frygt endnu mere, for di du har miſtet den, ſom ſkulde bevare dig, og at din Forløſer er veget fra dig. Og endelig derſom Naaden igjen er bleven fornødt i dig, da frygt allerneſt forat du ikke ved dine Synder ſkal nøde Herren til at tage den fra dig. Dernæſt ſkal vi frygte vore naturlige Forældre. I ſkal hver frygte ſin Moder og ſin Fader, 3 Moſ. 19, 3. Herved er at merke, at vi aldrig ringeagte dem, ei heller at ville herſke over dem ſelv om nogen Svag- hed klæber ved dem. Derſom vi vil frygte Gud og med Faſeth og Sem vente Herrens Veſignelſe, da maa vi ære vore Forældre og ſkjule deres Skrøbeligheder. Gjør vi ikke dette men viſer ringeagt og vil herſke over vore Forældre, lad være at de har fortjent det—da vil Rains Forbandelſe komme over vore Hoveder.

Naar vi nu har at merke os, hvem vi ſkal frygte, ſaa maa vi ſe til, at det ſker paa den rette Naade. Vi maa ikke frygte Guds Domme og hans Retſærdighed ſaaledes, at vi derved bliver vantroende og ikke forlader os paa hans Naadeløfter og Forſættelſer. Vi har et faſt og tilforladeligt Ord, paa hvilket vi ſkal give Afg.

De ugudelige er ofte uden Frygt. Herren klager at der er ingen Forandring hos dem, og de frygter ham ikke. Sal. 55, 20.

Men der er en Trældomsfrygt og den vil altid tiltage mer og mer i de ugudelige indtil den ender i en fortvilet Frygt. Den er Vantroens Datter, Søſter til Had og en Moder til Udydighed og Fortvivlelſe. Det er en unyttig Frygt, ſom ikke erholder Naade, thi den hverken vil eller tør bede om Naade. En ſand kristen har altid Frygt, Trængſel og Bedrøvelſe, men o, ſaa Tillid og haaber paa Guds Barmhertighed og Gaabet beſkjæmmer ikke. Be mig at jeg lever ſom

fremmed blandt Meſek, at jeg bor ved Redars Telte.

Længe nok har min Sjel boet hos dem, ſom havde Fred Sal. 120, 5; thi jeg er daglig bedrøbet i forſkjellige Friſtelſer. Derfor ſukker jeg i mig ſelv, idet jeg forbenter en ſønlig Udkaarelſe mit Legemes Forløſning.

Ligesom der ſattes Vin i Bryllupet i Kana, hvor Kristus ſelv var tilſtede, ligesaa er det undertiden ingen Trøſt at finde i det Hjerte, hvori Jeſus bor. Men ſom hangjorde Vand til Vin, ſaa ſkal han ogſaa forvandle al vor Sorg til Glæde.

Der er tre Marſager til den troendes Bedrøvelſe. Førſt dette, at han betænker, hvad han har været; for det andet, hvad han nu er; for det tredie, hvad han nu vilde være, men ikke er. Saa længe den ubodſærdige lever under Syndens herſkende Magt, føler han intet til Byrden, ei heller til Hævn ſom følger paa den.

Hos Gud er idel Glæde, Men før jeg kommer der, Jeg ſukke maa og græde, Og gaa nedbøiet her; Her trykker mange Plager, Her ſtrider Jeſu Brud, Her blandes Fryd med Klager, Kun Glæden er hos Gud.

Børnelærdommen.

G. E. Gynild.

(Indſendt ved B. H.)

Naar vi ſkal forſøge at ſige lidt om vor Børnelærdom, ſaa er det med nogen Erkiendelſe af dens ſtore Betydning for Menigheden og Menighedslivet. Børnelærdommen og vore lutherſke Menigheder hører ſammen. Katekismen og Forklaringen er, og bliver den almindelige Menighedsmands Bog.

Naar vort Folk i et nyt Land og under nye Forholde har ſamlet ſig i Menigheder og gjort et ſaavidt kraftigt Arbejde i det kirkelige, ſom ſkeet er, ſaa er det vor Overbeviſning, at neſt Bibeln ſkyldes dette vor Barne- lærdom. Indflytterfolket, ſom førſt kom herover, havde lært ſine Barnebøger. De allerfleſte af dem havde lært ſine Barnebøger. De allerfleſte af dem havde lidet med

sig fra det Land de forlod uden Erfaring paa trange Aar og ofte paa Nød, men alle havde de en Aro med sig fra Fædrelandets Kirke, de havde alle nydt en god Religionsundervisning. Hvor lidet dog mange af dem havde forstaaet og efterlevet den, kom den vel med, naar de skulde finde sig tilrette i et fremmed Land og under fremmed Indflydelse.

Ved Siden af Bibelen fandtes ofte Forklaringen i Reisetjufferten, og der kan neppe være Tvil om, at havde det ikke været for tyskerne og de tysksproængte Teologer havde den norske lutheriske Kirke i dette Land seet anderledes enig ud, end den nu gjør. Thi baade Menighederne her og i Norge kan finde Veien, om de blot vil følge den bibelske Sandhed, som den kort og greit er forklaret i Børnelærdommen.

Vantroen og Nationalismen har forstaaet hvilke Volverker vor Børnelærdom er, saa man fra den Kant har gjort hvad man formaaede, for at skaffe den af Veien, og forlænge den og derved berøbe den oppoisiende Slegt en sterk Borg. Den kommende Slegt vilde da staa saameget værgeløs og forsvarsløs ligeoverfor den Vantroens Skyls som mere rettes imod dem.

Der blir derfor en Nødvendighed for os Lutheranere at holde fast paa Børnelærdommen. Naar vi siger holde fast paa den, saa mener vi ikke blot det, at tale pent om den, men at vi mener ramme Alvor med det, at holde fast paa den; og det kan vi kun da, naar vi beslitter os paa at lære vore Børn den.

Her har vi ganske store Vanskeligheder at gaa imod. I første Tilfælde influeres vi af vore Naboer, der ingen Børnelærdom har, saa deres Børn slipper det Besvær at lære den. Mange tankeløse Forældre iblandt Lutheranerne anser det for en unødvendig Ting at „pugge“ Forklaringen. Og saa nogle af de høiaandelige anser det for meget tvilsomt at lære noget religiøst ud nad. Alanden skal klare det uden den Kundskaben.

Men den største Vanskelighed ligger dog heri, at vi ikke faar Tid for vor Religionskole. Endel Folk synes ikke at være istand

til at forstaa Forstjellen paa Statskole og Religionskole, og saaledes ikke ser Nødvendigheden af at sende sine Børn paa Religionskolen. De fleste sender dem vel til Konfirmationsundervisning „for Presten“, der varer fra 6 Maaneder til et Aar. Men naar nu det er som i Byerne, at Børnene gaar i 9 Maanedes og mere i den engelske Skole og drives haardt i den, saa vil enhver lettelig kunne forstaa, hvilke Vanskeligheder man har at arbejde under.

Ikke saa af den oppoisiende Slegt forkomnes af den idelige Skolegang. De fortrøbles baade paa Legem og Aand, istedenfor den Udvikling der tilsigtes. Hvis Staten vilde forstaa, at Religionen er et Folks Kraft, saa vilde den give Menighederne lidt Anledning for Menighedskole. Og Kirken, om den tog vare paa sit Rald ligeoverfor Børnene, vilde gjøre mere for at formindste Forbrydernes Tal, end alle de Fængsler Staten kan bygge.

Naar det gjælder Maaden paa hvilken Undervisningen kan meddeles kan der vel neppe være delte Meninger derom. Børnene bør læse og lære sin Katekismus og Forklaring udenad. Naar saa Undervisningen hjælper Børnet til nogen Forstaaelse af det læste og udenadlærte; saa blir det noget som følger Vænnestet Livet igjennem. Og de der er bedst hjemme i sine Børnelærdoms Bøger, vil altid være de bedste Tilhørere vi har rundt vore Predikestole.

Der har hele Tiden i den nordamerikanske Kirke været fremholdt Børnelærdommens Betydning for Menigheden. Der har neppe været nogen Menighed om, at man burde undervise Børnene i den: man alle har neppe troet, at den var tilstrækkelig for Menigheden til dens Veiledning og Bevarelse. Det er derfor naturligt, at isra vor Side har Børnelærdommen været hævdet ligeoverfor den norske Synodes Satsvæsen. Satsvæsenet er en farlig Rival med vor Børnelærdom. Og i vor Tid, naar der har været Tegn til, at den norske Synodes faste Vedhængen ved Satserne, har gjort at Satsvæsenet synes staa igjennem iblandt en stor Del af vort Kirkefolk, blir det end mere nød-

vendigt at hævde Barmhertigheden imod Presternes Satirer, og den dermed følgende Fare for Menighedernes Frihed og Umyndiggjørelse. Det her er vel klart, at Læsefolket har haft og vi have siden Andel om nogen i Satiretiden. Det har været Presters og Professorens Sagn, at drive Satirerne frem til den Hølle de har spillet i vor Kirke; og saa mibt vi ved, har de aldrig forenet noget, men isoleret har de. Lad Læsefolket saa mødes med sin Barmhertighed i Haand, og Resultatet skal blive et helt andet, end det vi har seet af Satiretiden.

Der er en Grund til hvorfor vi bør være imod Satirevæsenet. Det er en mere end tvilsom Maade at behandle Guds Ord paa. At sætte op sine Satirer ved Siden af Skriften og lade Luther hvælpe dem, betynder gjerne, at man holder Skriften og Luther i Satirens Lys. Medansfor omvendt. Denne Behandling af Bibelen, Biskendelsen og Luther er hult uerholdelig. Den er fremmed for den lutheriske Kirkes Trosskab mod Guds Ord. Den ligger saa alt forneget Sektierne. De haare atter en fast visse Værdomme, som er blevet deres Aarsbest, og saa rider de den baale lens og liden, og Bibelen maa brønde, og vi har hant. Der er især meget af Lighed i Fremgangsmaaden.

En liden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.

Hr. Redaktør, Past. C. C. Holter!

Nu er jeg altsaa kommen hid. Skulde ha skrevet for længe siden; men nu maa det blive med det samme, jeg bestiller Bladet for mig selv og faar forandret Adressen for Mina Møjs, som sammen med sin Søster Mina er flyttet ind her. To hyggelige gamle fra Pastor Hansons Menighed.

Saa længe jeg var i Lac qui Parle, havde jeg Anledning til at læse Bladet omtrent, hvor jeg kom; men nu, siden mine Høisædesforhold er blevet slud, maa jeg ha det selv. Det er saa rart med en gammel Sam. Hr. Redaktør! Det er ligesom noget som fattes, naar jeg ikke har noget slet saien-

nem den sidste „Budbæreren.“ Har laant mig frem siden jeg kom hid hos Mrs. A. K. Mathum. Bladet gaar endnu under Mandens Navn. Det kom mig saa rart for, da mit Læseglede over Adresselappen: Jeg saa med engang for mig en indholdsfærdig Personlighed, agtet og æret i sin Tid, nu har Jorden tagt sig over hans Stod, og Tiden hvælper Mindet ud hos Mogens lidt efter hvert.—vi har ikke større Trosskab at vente nogen af os; men hos en liden Kreds, som stod ham nærmest, har han malet sig ind i Hjertedybet og hvælkes aldrig ud. Saa med Mr. Mathum, saa med saa mange andre, hvis vi har pleiet „Budbæreren“ Blade i mangfoldige Aar! Nu er det tuffet for altid, det er bare Navnet igjen paa Adresselappen—ligesom Mindet hos de nærmeste.—

Men jeg tænkte med det samme at faa sende en Hilsen til mine mange lama og store Venner i Lac qui Parle Menighed og Sammen. Tak for stoff! Venner! for alle Gange! og ikke mindst for den sidste i Herrens Hus! Det var langsomt at reise! Trodde jeg var sur og stærk og havde Mod for mange jeg; men denne Gang havde jeg paa et bregende Vind mistet det alt sammen. I næste 11 Aar var jeg i Eders Midie. I ligesaa lang Tid nød jeg godt af Eders Kjærlighed, Gjestfrihed og Opofrelse. Maa Herren lønne eder for alt! Det vil hin og saa gjøre!

Jeg optog saa at sige Arbeidet med en Gang her ved det norske lutheriske Bethesda-hjem. De første som flytter ind, foruden Janitoren og mig, var Mrs. Hauge fra Pastor Tillers og Mrs. Marie Lea fra S. A. Hansons-Menighed, elskelige gamle Kvinder begge to. Men af Venner! her blir saa forlidet Rum! Det er saa mange som søger og ikke kommer ind. Det ligger udover os og trykker saa saart. Dette er den dybe Skygge, som hviler over dette Hjem, om der er nogen.—Ikke den som Fienden søger at forestille en og kaste over alt Herrens Arbeide, saa slette Venner, selv levende frimne, som sidst af alt vil stille sig i Veien for Guds Virkning, blir forvirket og stille ved hvad de skal tro. Men saa er det da saa godt med

Guds Børn, at Hjertet jubler for hver Gang, at Sandhedens Sol fra ham, som kalder sig Sandheden selv, faar lyse op og sprede Mørket med al sin Magt. Derfor vil jeg kun foreløbig faa sige eder Venner, „Buddhærens“ Læjere, at mit Hjerte har sølt denne salige Glæde med Hensyn til dette Arbejde, siden jeg kom her. Jeg havde Tro for denne Gjerning, da jeg reiste fra Lac qui Parle, jeg har Tro for den nu!

Men nu ligger det mod Kl. halv ni, da maa jeg afbryde og gaa til Morgenandagten. Vi samles paa Hallen til 3die Gulv endda. I dag skal vi faa ryddet Spiserummet paa 1ste Gulv og siden samles der.

Ser jeg sluttet ved Morgenandagten. Det flød en og anden Taare, idet vi sang: „Midt igjennem Nød og Fare Veien gaar til Paradis.“—Vi var kommen til Joh. 4. Naar jeg saa udover de høiede Hoveder med graa Haar, syntes jeg det falskt saa træffende disse Ord: „Markerne er allerede hvide til Høsten.“—Vi har elskelige erfarne kristne blandt disse gamle. Giv dog Gud, at alle disse Stakler, som omtrent alle sine Dage har levet paa Livets Skjægesider, maatte faa vaagne op engang til den evige Morgenrøde! Den lange Dag, da Solen aldrig gaar ned. Er glad ved at synes at merke mere end jeg havde hovet at haabe, at Guds Kjærlighed gjennem Menneskers Omsorg i at skaffe disse et godt Hjem, har den Virkning selv paa de som maaske ikke har Livet, at det aabner deres Hjerter for Guds Ord.—Men Venner! anderledes lød det fra en Kvinde, som var her og spurgt om at komme ind. Hun var indskrevet som Ansøger, men ikke optaget. Hun hørtes ganske fortvilet, men paa mit Forbud at vise hende hen til Herren, svarte hun: „Jeg har forsøgt, men medens andre Modgange har drevet mig til Gud, saa føler jeg som dette driver mig fra ham“. Wismanden vidste nok, hvorfor han bad: Armød og Rigdom give du mig ikke! Lad mig cede mit besiddede Brød.“

Men jeg er saa ræd at jeg bliver langtrukken eller med andre Ord: „Jeg er saa ræd Medaktøren!—Kanskje nu har han allerede blet lei af mig, saa jeg blir kastet paa

Dør! Lad mig da slutte i Haab om at faa komme igjen en anden Gang. Men først vil jeg faa Lov til paa disse fattige gamles Vegne at udtale en hjertelig Tak! til alle dere, som med Forbønner og velvillige Gaver har været med at bygge dette Hjem. Det kan hende, de vil tænke som saa: Det jeg gjorde, var ikke stort“. Men jo, du var med og fremmed en stor Sag! Og Herren vil lønne dig! Det er jeg vis paa! Han vil ogsaa faa særlig Anledning til det om I skal faa opleve den Dag, da I selv bliver gammel, hjælpeløs og skrøbelig til Legem og Sjæl.—Da hjælper ikke Guld og Sølv eller store Rigdomme saa meget. Det som da er mere værd for os end alt dette er Kjærlig Pleie og et lidet Glimt fra Guds Naades Sol ind i vor hen-smægtende Mænd.

Jeg vil ogsaa faa sige: Kom os fremdeles ihu, Venner! Vi er ikke ovenpaa endda! Bed mere end før for de fattige og lidende, saa beder du ogsaa med det samme for denne Sag. Og da tager I ogsaa fremdeles som før med Velvillighed mod vor Udsending Hildur Baade, om hun skulde komme rundt. Det kan vel med Sandhed siges, at hun har taget det tungeste Tag for dette Hjem. I Tro og Kjærlighed til Gud og lidende Medmennesker har hun kastet sig selv, saa at sige, ind i Arbejdet med alt, hvad hun er og har. Maa Herren være med og velsigne og styrke hende til Legem og Sjæl!

Deres i Kristo forbundne!

Marie R i g s t a d

2244—46 Haddon Ave.

N. Y. Bethesda Home.

Chicago, Ill.

Aug. 8de 1911.

„S a l g den Mænd, som frygter Herren, som har stor Glæde ved hans Bud! Hans Sæd skal være mægtig paa Jorden; de oprigtiges Slægt skal velsignes. Guds og Rigdom er i hans Hus, og hans Retfærdighed bestaar altid.“

Foreningsfagen.

Da der nu tales og skrives saa meget om Forening, saa vil jeg ogsaa saa Lov at give min Mening tilkjende. Jeg har aldrig tænkt og tror heller ikke nu, at det bliver Forening mellem den forenede Kirke og Høges Synode, og det af den simple Grund, eller lad mig sige store Grund, at der er for megen Ulighed. Jeg er ganske enig med, hvad en Høgianer skrev i No. 30 af „Budbæreren“, men det ser ud for, at det ikke taales at sige sin Mening, og man stempler det for Synd at sige noget mod Forening, ja som ufjerlige og ubarmhjertige Mennesker. Slige Udtalelser som Micholzen bruger i No. 32 af „Budbæreren“ tjener vist ikke til at fremme Forening. Og hvad nu den store Fordel skal være ved denne Forening, forstaar ikke jeg. Det kan nok være i det ydre, men er nu det Hovedsagen i Kirkens og Guds Riges Arbejde paa Jorden at saa slutte sammen til store Menigheder og bygge store kostbare Kirker, ja saa alt stort og glimrende? Jeg siger nei, og atter nei. Det er og burde ikke være Hovedsagen. Men det er Tænkningen i vor Tid at saa være med i noget som glimrer, og det ved jeg, at der er mange som ser ned paa Høges Synodes Folk, fordi de synes de selv er et Trin høiere, end vi smaa og saa Høgianere. Men de vil vel Forening, men det blir vel som en ja, vi blir opslugte, og det er det, vi ikke vil, om vi er saa og smaa. Vi har dog en Selvstændighedsfølelse; vi liker at være vore egne. Og som før nævnt Forskjellen er for stor i Praksis der, hvor jeg er kjendt ialfald. Nu for at nævne en Ting. Vægmandsvirksomheden i den Kreds af den forenede, som jeg kjender lidt til, har de ikke en eneste Maaned, nei ikke en Uge Umisjærsvirksomhed. Det var en af dem som ja, at de havde forsøgt at saa sammen saa mange Penge, at de kunde saa ud en Umisjær, men det havde ikke lyktes endnu. De har det nok paa Prent, at de hylde Vægmandsvirksomheden, men hvorle-

des praktiserer de det; og ligeledes Opbyggelse i Menigheden af de ældste? Jeg ved, hvad jeg skriver om. Nei, lad os staa som vi er, der er Arbejde nok at gjøre i hvert sit Samfund og frie Hænder til at strække sig ud saa langt, som vi har Evner og Kræfter. Gud har vedkjendt sig Høges Synodes Virksomhed baade i den indre saavel som i den ydre Mission. Men lad os fremdeles arbejde, der er endnu meget igjen inden vore Grændser. Jeg ser ikke, hvorledes der kunde arbejdes saa meget bedre og meget mere end der nu gjøres, da der er Arbeidsmark nok for alle som vil arbejde i og for Guds Riges Sag paa Jorden. Dette faar vel være nok for denne Gang, med bare en liden Spaadom tilslut, at hvis saa sker, at der blir Forening mellem disse to Samfund, saa vil der blive ikke saa liden Splittelse af Høges Folk. Udtalelser som disse har jeg hørt af flere: „Ja blir det nu Forening saa gaar jeg over til Friskirken“ o.s.v. Men jeg har helst den Tanke som en „Høgianer“, at der maaske blir en ny liden Høges Synode, fordi der er altfor mange som ikke gaar med og her er en af dem. S. S. E r f j o r d.

Mit og dit.

En gammel Lærer nævner fire Slags Mennesker.

Den første Slags siger: „Hvad der er mit, det er mit, og hvad der er dit, det er ogsaa mit“.

Den anden Slags siger: „Hvad der er mit, det er mit, og hvad der er dit, det er dit“.

Den tredje Slags siger: „Hvad er mit, det er dit, forudsat, at det, som er dit, ogsaa er mit“.

Den fjerde Slags siger: „Hvad der er mit, det er dit.“

Til den første Slags Mennesker hører alle Kjeltringe og Lyve. Til den anden Slags hører alle de som helst jørger først for sig selv, men dog ikke vil træde andre for nær. Til den tredje Slags hører de, som gjør Regning paa gjensidig Tjenestevillighed. Og til den fjerde Slags hører de, som er villige til at gjøre noget for deres Næste, uden at tænke paa at saa det gjengældt.

Søfkenringen.

Broderhaand,
Søsterhaand,
Hellig Enhed ved Herrens Aand,
Døbte til Kristus med samme Daab,
Født af en Fader til samme Haab;
—Hellige Søfkenring!

Hvor vi gaar,
Sidder staar,
Forbønnens Arme omkring os slaar.
Verden os gierne maa møde med Spot,
Brodersamfundet gjør alt igjen godt;
Deilige Søfkenring!

Samme Fred,
Kier igæhd,
Flyder til os fra Himlen ned;
Fælles Fader og fælles Bør,
Fælles Naade i Herrens Ord:
—Lykkelige Søfkenring!

Samme Sti,
Vandrer vi,
Samme Sange vi stemmer i,
Løses tilslut fra den samme Jord,
Vænkes saa hist ved det samme Vord;
Salige Søfkenring!

En snar Bonhjælpse.

I en By i England boede en fattig, gudsfrugtig Kvinde, som længe havde kjæmpet med Shgdom og Nød. Gud havde taget hendes Aand fra hende. Hun sad igjen som fattig Enke uden noget at leve af. En skarp, kold Vintermorgen var hun nødt til under mange Taarer at sige til sin eneste lille Søn, at hun ingen Frokost havde at give ham; der fandtes ikke en Bid Brød i Huset. Men den lille Frank havde lært at bede til Jesus og tro paa ham.

Efter at Moderen havde sagt dette, gik han uden at sige et Ord meget alvorlig ud af Værelset, men kom om en Stund ind igjen og begyndte da, som han pleide, at lægge den lille hvide Dag paa Bordet, tage ud Taller-

saade, at vi ikke havde nogen Mad?" „Jo, Moder, men jeg har bedet Gud sende os noget, og jeg ved, han vil gjøre det; thi han siger, „at naar vi beder, skal vi faa,“ svarede Frank fornøiet.

Kort efter hørtes Lyden af Hestesødder udenfor, og da Frank kom hen til Døren, saa han en Herre, som kom opad Landeveien og sagte førte en Hest ved sin Side. Han stansede ved den lille trange Dør og sagde: „Se her, min Gut, min Hest har mistet to Sko, og jeg har endnu tolv Mil at reise; tag den og bring den hen til den Smed, som bor der borte, og naar du har bragt den sikkert tilbage, vil jeg betale dig for dit Bryderi. Vil De imidlertid tillade mig at hvile i Deres Hus?“ tilføiede han til den fattige Enke, som nu viste sig i Døren. „Jo, vær saa god, min Herre“, svarede hun med et bestedet Nik. „I skal være velkommen tillige,“ og hun skyndte sig at sætte en Stol frem til ham. De kom snart i en Samtale.

„Jeg er bange, jeg hindrer Dem i Deres Frokost, min gode Kone,“ sagde han, da han saa, at der var intet paa Bordet uden Tallerkener og Kopper; „jeg beder Dem, lad, som om De var alene.“ Og han trængte saa ind paa hende, at hun var nødt til at sige ham den nøgne Sandhed om, hvad der var hændt idag.

Da Frank kom tilbage med Hesten ved den fremmede afsted, efter at han først havde trykket en Femschilling (omtrent i Spd. 15 R) i Guttens Haand. „Du skal høre fra mig igjen,“ sagde han, idet han red afsted.

O, hvor glad Frank løb ind i Stuen for at vise sin Moder, hvad Gud havde sendt ham. Men hvor stor blev ikke hans Overraskelse, da hans Moder med Glædestaarer i Øinene holdt op en Banknote paa et ikke lidet Pengebeløb og udbrød: „O, mit Barn, hvorledes kunde jeg et Diebstik tvivle paa Herren? Du har Ret, du har Ret, mit Barn.“ Og den lykkelige Moder og den lykkelige Søn knælede ned og sendte sine hjertelige Taksigelser til deres himmelske Fader for hans Naade med dem. „Ja, min Gud, vilde sende os noget,“ sagde Frank; „thi han siger det i sit Ord.“

Kinamissionen.

Kina i Kamp med Opiumen.

En Appæl fra den studerende Ungdom.

Nedenstaaende Brev til „Drebladet“ i Kristiania tror vi vil interessere vore Læsere:

Der har i Kina været en energisk Stræben for at faa indført et folkevalgt Parlament allerede inden Udgangen af de første tre Aar. Nu da dette er indvilget, kaster Kinas bedste Sønner sig ikke mindre energisk ind i Kampen for helt at faa udryddet Opiumstrafiken. Vi som ser hvad der allerede er gjort, kan ikke andet end udtale vor høieste Beundring over Resultatet. Men—vi ser ogsaa med de oplyste og bedste Kinesere, hvorledes alle Bestræbelser hemmes, saalænge ikke Indførselen af Opium fra Indien helt ophører.

For tre Aar siden gik England med paa at stoppe Indførselen af Opium gradvis (hvis Kina selv stansede al Dyrkning og al Udsalg af Giften) saaledes at efter ti Aar al Eksport fra engelske Kolonibesiddelser absolut skulde ophøre.

Nu er Stillingen den, at Kina i disse 3 Aar forholdsvist har mere end oplyst sine Forpligtelser. Men endnu er der 7 lange Aar igjen, i hvilket Tidsrum Giftplanten fra Indien skal faa sige ind i det store, kinesiske Rige, herie Gjemmene og lægge Livet øde for de mange, svage Karakterer. Intet Under derfor, at den store Skare af oplyst Ungdom rundt omkring ved Skolerne sammen med Befolkningens bedste Mænd samler sig i Utaalmodighed for at bevæge England til at stoppe den uheldsvangre Handel nu med en Gang. Store Møder afholdes i Sagens Anledning, og glødende Petitioner med tusender af Underskrifter cirkulerer rundt omkring. Jeg gengiver her den sidste i Overjættelse:

„Vi Studenter fra de forskjellige Skoler og Gymnasier i Kina ønsker inderlig at rette en alvorlig Appæl til Storbritannien for at faa Hjælp i vort Arbeide med Udryd-

delsen af Opium blandt vore Landsmænd. I længere Tid har vi kæmpet forgæves, men det blev anderledes, da Storbritannien for tre Aar siden enedes med vort Lands Regjering om gradvis at formindste Indførselen sliq, at alt Kjøb og Salg kunde være slut om ti Aar. „Der er nu gaaet tre Aar, og vi har mere end oplyst vore Løfter. Men vi ønsker at fremskynde den Dag da der ikke findes Spor af Opium i Landet til Frielse for Folket. Derfor har vi ødelagt Opiumsæden og hindret Avling hvor vi har kunnet.

„Vor Regjering har imidlertid ikke Anledning til at forbyde Indførsel af Giften paa Grund af den gamle Traktat. Men vi ved, at den britiske Nation altid har været fjendt for at være retfærdig og aldrig taaler at se uret, saasandt den kan undgaa det. Vi spørger eder, om I vil kunne finde det retfærdigt at fortsætte at sende Giften til os, efterat vi fuldstændig har stanjet al Opiumsavl i vort eget Land?

Vore 400 Millioner er meget fattigere end eders 40 Millioner; men vi er villige til at ofre alt for at blive frit den frygtelige Last. Er det for meget at b. de eder ophøre med at sende os Opium længere? Vi ønsker at staa i godt Forhold til hinanden og pleie Samfærdighed paa en bedre Maade end tidligere. Eders Nation er meget sterkere end vor, og har Raad til at optræde høifindet.

„Derfor beder vi eder ud af vort inderste Hjerte: Hjælp os at stoppe Opiumstrafiken! Gjør I de vil vi anraabe Himlen om at beskytte eder gjennem alle Tider!”

Maatte denne inderlige Appæl til Briternes ædlest Følelser finde Gjenslang og Forstaaelse!

Kingsiang, Hunan, Kina, 15de Apr. 1911.

Karl Ludv. Reichelt.

„Ev. Luth. Kirket”.

Til Menighederne i Chicago Kreds.

„En ærlig Mand betaler sin Gjæld“, siger man. Burde dette ikke ogsaa gjælde for en Menighed, eller en Kreds, eller et Samfund. Jo vist siger nogen. Nu har Synoden i flere Aar bestemt en hvis Sum til Skolernes Drift og givet Trustifjerne Myndighed at ligne denne Sum paa Kredserne, de har ogsaa valgt en Vigningskomite paa to Medlemmer og disse to skulde vælge en tredje, og disse tre skulde saa ligne den Sum, som kom paa Kredsen paa de enkelte Menigheder. Denne Sum som kommer paa Kredsen er dens Gjæld, og hele Kredsen er ansvarlig for den. Naar Menighederne har faaet vide den Sum, de er ilignet, saa har de 30 Dage til at indbringe til Kom. Aarsagerne, om der er nogen, for at de ikke kan betale saa meget, saa kan da Vigningskomiteen forandre det, om de synes Aarsagerne holder. Hvis ikke, saa er det at betragte, som Menighedernes Gjæld indtil den er betalt. Er Menighederne uvillige til at betale, saa er det alligevel Kredsens Gjæld. Chicago Kreds skulder altsaa Synodens Skolekasse for Aaret 1910—11 \$377.35. Naar og hvorledes skal dette betales? Dette burde komme op paa bort Aarsmøde i Blatville og hver Menighed burde være repræsenteret. Chicago Kreds skylder Synodens Skolekasse for Aaret 1910—11 \$386.95. Vi kan ikke lade dette gaa. Somme vil gjerne vente for at se, hvad andre Kredse vil gjøre med disse Ting. Men enten andre Kredse betaler sin Gjæld eller ikke, saa bliver ikke vi undskyldt dermed. Er vor Kreds lignet for meget, saa maa vi lade Synodens Trustifjer vide om det. Naar vi tager imod og tier, saa samtykker vi. Tænk over disse Ting baade Prester og Menigheder og kom saa til Kredsens Aarsmøde, saa mange som muligt.

A. J. C.

Forandret Adresse.

Prof. A. D. Eittreim,
Jewell, Iowa.

Prof. G. M. Bruce,
730 10th Str.,
Red Wing, Minn.

Fra Arbeidsmarken.

Vardo og annekterene Menigheder, Alta, Canada, har stillet Kald til Pastor C. V. Sothen i Chicago, Ill.

Menighederne i Past. J. A. Quellos Kald glæder sig over, at deres Prest for anden Gang har aflaaet Kaldet fra St. Pauli Menighed i Minneapolis.

Student Severin Gjerde har i Sommer holdt 31 Maaneders Skole i Past. Oppebalds Kald og holder nu paa med en Termin paa 2 Maaneder i Past. Barstads Kald.

Mayville Kreds vil afholde sit anstundende Aarsmøde i Stordal Menighed, Galesburg, N. Dak., Pastor Maltewicks Kald, den 16de til og med 19de November førstkommande.

De fleste norske Folk som bor i Conrad samlede sig en Aften for en Tid tilbage og behagelig overraskede Past. S. A. Knutson og Hustru idet de overrakte dem en prægtig og værdifuld Gyngestol. S.

Om Gud vil afholdes et Kredsømøde i North Branch Menighed af Past. Meloms Kald den 4—6 Okt. Samtaleemnet bliver: 1 Pet. 4, 7—11. Skyds vil møde de besøgende i Petersborg Tirsdag den 3die Okt. Gud give et velsigret Møde.

D. O. Vergh.

I Peterson Menighed, Pastor Westphals Kald indtraf forrige Uge to Dødsfald. Den ene var Miss Julia M. Skarstad, som blev begravet den 13de, og den anden var Miss Petrina Haslerud, som blev begravet den 14de September. De efterladte har i sin Sorg det Haab, at de unge Kvinder „døde i Herren“.

Past. M. A. Hall som Missionsbestyrrelsen har kaldt til Prest for Farmington, Valier og Solliid Menigheder, Montana ankom hertil den 25de August, og har bosat sig i Conrad. Past. Hall predikede ved Farmington, Søndag den 27de Aug. og i Valier følgende Søndag. Folket paa begge Steder ønskede sin nye Prest velkommen. S.

T r e f o l d i g h e d Menighed, Grand Forks, N. D. besøgte sine Prestefolk, Pastor Mona og Familie, Mandag Aften den 11te September. De bragte med sig Mad, som de spiste sammen. Pastoren læste et Guds Ord og talte lidt, samt nedbad Guds Velsignelse over Forsamlingen. Koret opvartede med Sang. De besøgende efterlod sig som Gave til Prestefamilien \$70.25.

S o m T i l f ø i e l s e til, hvad her allerede har været sagt om Emisær Hoves Sygdom og Død kan bemærkes, at ved Begravelsen holdt Past. Rudie af Frikirken Andagt i Sørgehuset. I St. Pauli Kirke (Hauges) talte Pastorerne Norstad og Quello af H. S. og Past. E. Aas og Emisær D. M. Anderson af Frikirken. Gamle Hove og Hustru var kannede til Minneapolis for at bo, men han var syg, da de kom der, og hans sidste Strid blev ikke lang. Den jordiske Hytte nedbrødes, men saa har de efterladte det Haab, at han fik et Hus, som er gjort uden Hænder evigt i Himmelen. Derfor: Pris ske Gud for Salighedshaabet!

T. G. S a n d e n o og A. H. Solheim har afsluttet syv Maaneders Religionskole i Pastor M. J. Westpals Kald. Afslutningsfest holdtes i Arendahl Menighed, Søndag Eftermiddag den 10de Sept. og et Offer optoges til disse Brødre. Sandeno har holdt Skole fire Sommere og Solheim tre Sommere i Kaldet og saa har de hjulpet med Opbyggelsesarbeidet i Menighederne. Man erkjender, at man er takskyldig til Gud og Brødrene for godt og hyggeligt Samarbejde. Solheim har antaget Kald som Lærer ved det nye fælles College i Camrose, Alta, Can., og Sandeno reiser tilbage til Red Wing forat fortsætte og fuldende sit theologiske Studium ved Seminariet.

P a s t. D. D. B e r g h meddeler lidt om en Tur til Kredsmødet i Roseni Menighed, Past. S. Jacobsons Kald, der minder saa levende om, hvad man ofte maatte gjøre i længst forbiarne Tider, men som skjelden finder Sted især i saa at sige ældre Settlementer. Vi finder derfor Fornøjelse i at meddele følgende, som Pastoren selv siger:

„For at faa med mig 3 Mennesker til Mødet, som ellers ikke kunde komme der, kjørte jeg med mit Ponyteam de 118 Mil til Mødet. Det gik godt. Vi standiede Søndagen over i Dell Rapids, samt en Dag og en Nat over i Børnehjemmet i Vereasford. Vi havde et godt Møde og en herlig Fests ved Børnehjemmet Fredag. Andre vil nok skrive herom“.

P r o f. J. H. B l e g e n ved Augsburg Seminar som overvar Verdensmissionskonferensen i Edinburg denne Sommer har skrevet en Række Artikler om dette store Missionsstevne i „Gasseren“. Han havde vist tænkt at skrive mere i samme Blad, men nu har „Lutheran Board of Missions“ (Frikirken) anmodet Professorens om at udgive en Beretning om dette Stormøde i Bogform og dette har han lovet. Blegen er en Missionsven i fuldeste Betydning og en god Beretter og Skribent, saa her kan man vente et godt og værdifuldt Tillæg til vor Missionslitteratur. Efter de Artikler at dømme, som han har leveret i „Gasseren“ er det en let Sag at forudsige, at her kommer en god og værdifuld Bog.

B i s k o p M a d s e n død. En af den danske Kirkes, og vi kan trygt tilføie, den lutheriske Kirkes mest fremragende Geistlige, nemlig Dr. Theol. Biskop Madsen afgik ved Døden forrige Maaned. Da jeg for 4 Aar siden opholdt mig i Kjøbenhavn, havde jeg i omtrent 2 Maaneder stadig Afgang til at paahøre hans Forelæsninger. Jeg har aldrig lyttet til nogen Lærer, der har gjort et stærkere Indtryk paa mig. Hans Fag var Dogmatik og han var Mester i sit Fag. Det var klart at hans hele Sjæl var i det han forelæste. Over 70 Aar gammel, var han dog ungdomsfrisk. Med Hensyn til Aandsretning var han „Gammeltroende“, men dog udpræget Pietistisk. Han var saaledes en Række af Aar Formand i Indremissionen. Mest kjendt er Madsen blandt os kannede ved sin Kommentar over Aabenbaringen, der vel maa betragtes som det grundigste Arbejde vi har over denne Bibels vanskelige Bog. Madsens Fortgang har vakt Sorg i dansk

Kirkefredie, da han som konservativ Theolog og Samlingsmand inden Folkekirken jyntes være umistelig særlig nu under de yderst vanskelige Forholde, som ogsaa den danske Kirke er kommet ind i.

M. D. W e e .

Missionæsfest i Rio, Wis. Søndag den 10de Sept. havde vi Missionæsfest i Hau es Menighed ved Rio, Wis. Det saa truende ud med Veiret om Morgen, og det regnede lidt, og vi havde tænkt at have vor Fest i en Skovlund nær Kirken. Vi havde ogsaa indbudt Prof. M. D. Wee at være med os, og han havde lovet at være der, men skrev senere, at han ikke kunde komme. Vi bad ham da at saa Prof. O. D. Stageberg, og han lovet at komme, og kom. Tak skal du have, du gjorde vel, at du kom. Vi samlede i Kirken paa Formiddag. Professorens predikede da paa norsk over Dagens Evangelium. Efter Gudstjenesten gik vi til Skovlunden og havde Middag og saa samlede vi til en Ffeststund der paa Eftermiddag. Professorens talte da paa engelsk om Virkningen af Missionærsarbejde baade paa dem, som der missionæres iblandt saabellom dem, som arbejder for Missionen. Mange nyttige Tanker blev fremholdt. Offer optoges der beløb sig til \$88.50 som man maa sige er stort af to Grunde. Først fordi det er en liden Menighed og andet fordi, de har store Udgifter hjemme. Men dog maa vi sige, det var ikke formeget og ingen skal lide Nød hverken her eller andre Steder for, hvad de giver til det kirkelige og da især til Missionen. Maa vi oplade vore Hjærter for Gud, saa han kan give os den rette Missionærsans.

A. J. E v e n s o n .

U d d r a g a f e n l æ n g e r e S k r i v e l s e fra Edmonton, Alta, Can. er følgende: Past. Ernest Knudson blev forrige Sommer sendt af Hauges Synodes Missionærsbestyrelse til Edmonton for at optage kirkeligt Arbejde der. Som venteligt paa et saadant Sted gik det noget smaat til at begynde med, men Pastoren gav ikke op. Hans Bestræbelser gik ud paa at samle Folket om Guds Ord for derved at saa dem til at leve et sømmeligt,

moralisk og om muligt kristeligt Liv. Han har ogsaa udført det meste Arbejde med at samle Midler til Kirkebet osv. Pastoren nyder alles Respekt og er særdeles velset blandt Ungdommen. Han lagde heller ikke Skjul paa, at han havde kaaret sig sin vordende Brud og vilde skaffe Menigheden en Prestefrue, saasnart Omstændighederne tillod det. I Slutten af Mai sidstleden drog han til Jewell, Ia., hvor han mødte sin Ungdoms Ven og kaarne Brud Miss Mabel Hanson. De blev den 28de Juni regteviiede af Pastor C. J. Eastvold. Den 24de August kom de til Edmonton, hvor de nu i Fællesskab vil fortsætte det af Pastoren begyndte kirkelige Arbejde. Vennerne i Edmonton modtog sine Prestefolk med Venlighed og Hjælpsomhed. De fik ogsaa istand en Modtagelsessfest for dem og overrakte dem en Velkomstgave bestaaende af en „sectional bookcase“ og to Stoler der tilsammen kostede \$82.00. Der var endda igjen \$18.50 af de indsamlede Peng og disse blev givet Prestefolkene i Konstant. Her fulgte en Liste paa 77 Navne af dem, som havde bidraget til denne Gave. Presten fortsatte Festen med Sangøvelse og efter en kort Samtale organiserede en Ungdomsforening, hvortil 28 meldte sig som deltagende.

Bog anmeldelse.

Beretning om det 30te ordentlige Synodemøde af Synoden for den norsk ev. luth. Kirke i Amerika afholdt i St. Paul fra 23de til 30te Juni 1911 er en Bog paa 270 Sider. Det er en velordnet og grei Beretning om Synodens sidste Aarsmøde. Bogen koster i Omflag 25c, i Papbind, 35c, i Velstbind 45c og kan faaes i Lutheran Publ. House Decorah, Ia. eller 719 Hennepin Ave. Minneapolis, Minn.

R e t t e l s e : Side 829 2den Spalte, 17de Linje fra neden staar: Guds og Urter fukkede efter Regn,— skal være: Græs og Urter osv. Side 830 2den Spalte 5te Linje fra neden staar: var ikke før kommet ind paa Trænet, skal være: kommet ind paa Trænet.

Bekjendtgørelser.

Kinamissionens Høstmøde.

De som ønsker at faa Kinamissionens Høstmøde vil være snild at underrette mig derom saa snart som mulig, og angive Tiden for Mødet. A. O. Oppegård.

Kionsforeningen for Israel vil holde sit Aarsmøde i Norske Kirke af Lisbon Menighed af Past. O. Sæfvelands Kald Lisbon, Ill. den 28de og 29de Sept.

Samtaleemne: 1 Moseb. 12, 1 flg.
O. C. Holter, Formand.
J. H. Blegen, Sekretær.

Om Gud vil, afholder Nordre Minnesota Kreds af H. S. et Samtaleemne i Norman Menighed, Past. G. C. Gjerstads Kald, fra 17—19 Okt. Samtaleemne: Math. 22, 1—14. De besøgende anmodes venligt om at underrette Mr. J. J. Hamre, Varh, Minn., om sit Komme, saa vil Skyds møde op i Fleming og Bijou. Gud velsigne Mødet.

J. J. Kendahl.
M. L. Dahle.

Paa Indbydelse fra Bethesda Menighed, New Norway, undertegnedes Kald, afholder, om Gud vil, Alberta Kreds af Hauge Synode sit Aarsmøde der. Mødet begynder den 3de Nov Kl. 11 Formiddag og fortsætter til og med Søndag den 5te. Tema Rom. 8, 1—11. Alle er hjertelig velkomne. T. T. Carlson, Formand.
B. B. Anderson, Sekr.

Iowa Kreds af Hauge Synode afholder sit aarlige Møde i Bethania Menighed, Frost, Minn., Past. Oerlunds Kald fra 3—6 Oktober. De tilreisende mødes Dagen før Mødet i Bricehn, Frost og Hake. Godt vilde det være, om mange af Kredens Folk kunde komme. Riv dere løs, intet vil tabes derved. Gud velsigne Mødet. Samtaleemnet blir Hebr. 10, 19—25.

G. O. Paulsrud.
T. J. Knutson.

Nordre Minnesota Kreds af H. S. holder, om Gud vil, sit Aarsmøde i Vor Frelser's Menighed af Past. U. D. Johnsons Kald fra 3—5 Nov. Samtaleemnet er Joh. 15, 1—8. De besøgende baade fra syd og nord gaar til Rothsay, Minn. Lad os bede Herren om Strømme af Naade under Mødet.

J. J. Kendahl.
M. L. Dahle.

Om Gud vil afholder Madison Kreds et Samtaleemne i Good Hope Menighed, A. Hauge's Kald, fra 10de til og med 12te Oktober førstkommande. Samtaleemnet bliver Math. 11, 28—30.

A. Hauge Land.
P. S. Stenersen.

Illinois Indremissionsforening vil holde sit 5te Aarsmøde i Gardner, Ill. Past. Vangs Kald 26—28 Sept. Tefken for Samtalen er Luk. 15, 11—32. Et talrigt besøg Møde ønskes.

N. S. Milten.
S. S. Myrebøe.

Vor Frelser's Menighed, Past. D. A. Berges Kald, indbyder S. Dak. Fællesforening til Møde fra 4de til 6te Okt. Tilreisende tager til Inwood, Ia. Samtaleemnet bliver Joh. 9, 1—7.

J. J. Dalland.
L. A. Badheim.

Chicago Kreds af Hauge Synode indbydes til at holde sit Aarsmøde i Plattville Menighed af Past. A. D. Mortvedts Kald fra 3die til 5te Okt. Samtaleemnet blir Luk. 13, 23—30. De tilreisende baade fra nord og syd kommer til Winooka paa Rock Island Banen og bør helst komme Dagen før Mødet. Send et Brevkort til S. S. Myrebø, Winooka, Ill. og fortæl, naar dere kommer, saa vil Skyds møde frem. Haaber at alle Kredens Prester og ellers mange Brødre og Søstre maa samles og at Gud maa faa gi os et godt Møde.

A. D. Mortvedt, Form.
A. J. Evenson, Sekr.

Ungdomsforening.

I Forbindelse med 15 Aars Jubilæum den 1ste og 2den Oktober førstkommande af Luther Ligeaen i Peterjon Menighed Stillmore Co. Minn. Past. M. R. Westphals Kald, vil et Kredsforbund af Ungdomsforeninger i Red Wing Kreds af Hauge Synode blive organiseret. Enhver Ungdomsforening i nævnte Kreds bør aabidt muligt lade sig representere ved dette Møde. Besøgende vil blive modtaget i Peterjon, Minn. Søndag den 30te Sept.

M. D. Wee.
S. C. Simonson.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Samtaleemne i Bode, Iowa, Past. S. D. Sandes Kald, om Gud vil, den 26—28 Sept. 1911. Gud

Udgivet med Sammentøj og Mode der
kom og blev med.

B. B. Dixon, Form.
A. Shaw, Set.

Landskabs Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

for mænd og kvinder.

- I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Ralf samt
sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Ralf samt
sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne.

- No. 5. I almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med for-
gyldt Kors og Ralf 60c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Førftringer 1.40

Oxford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med omhøjede Kanter og
Guldsnit og Futeral.....2.50

D. Indb. i sort presjet Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Tiden og ophøjede Blomster.....2.25

Indb. i blaat flexible presjet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral....1.80

G. Indb. i sort flexible presjet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral....1.80

Storstileet.

- No. 1 I sterkt presjet Stindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Ralf og Guldsnit og Futeral 2.00

No. 4 Do. Do. med Beslag2.25

No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00

No. 6 Do. Do. med Beslag3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt, Shirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Ordres indsendes til

C. Villethun, Red Wing, Minn

THE LIFE OF DR. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings.
By Gustav König. 100 pages. Nicely bound,
cloth back. Colored cover, with portrait of
Dr. M. Luther reproduced from the famous
painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

Nye medtagne Bøger

Storjohann, Pastor. Kong David,
vid, hans Liv og hans Salmer.
416 Sider.

Hefstet.....1.25

" Salmernes Bog i oprindelig poetisk
Form.

Hefstet.....1.00

Guitarlegeren. Andelige San-
ge satte med Akkompagnemang for
Guitar. Samlede, oversatte og for-
fattede af M. M. Gimse. 205
Sider. Shirtingsbind.....0.70

Guitartoner. En liden Samling
af aandelige Sange udsatte for Gui-
tarspil. Samlede og udgivne af H.
Langeland. 88 Sider. Shirtings-
bind.....0.35

Missionslæsning. Af Past.
Peder Dreher. Med nogle Bidrag
af andre Forfattere. Med en Må-
se Billeder, hovedjagelig hentet fra
Missionsmarken. 478 Sider.
Smukt indbunden.....1.00

Nordnesguttene. Af Pastor
R. Rasmussen. 262 Sider. I
Papbind.....\$0.60

Do. I Shirtingsbind.....0.75

Sømanden paa Hav og i
Havn. Af Pastor R. Ras-
mussen. 240 Sider. Papbind 0.60
Do. I Shirtingsbind.....0.75

Hans Nilsen Hauges Ud-
valgte Skrifter. Ufor-
andrede, saaledes som han selv skrev
dem. 406 Sider. Indbunden.....1.00

Paa de to Veie, eller Billeder fra
Reisen mellem Vuggen og Gra-
ven. 1ste Del 87 Fortællinger,
128 Sider. 2den Del 65 For-
tællinger, 128 Sider. Udgivet
af D. M. Andersen, Minneapolis,
Minn. I Shirtingsbind 0.50

Aug. Herman Franckes Him-
melfart og Seiladren fra Babel
til Ranaans Land. 15 S. Hefstet 0.05

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the
Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-
rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents.
II. Be true to your church. III. Be true to
your Lord. 100 pages. Bound in cloth.
Price 15 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Luth. an Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

FORGET ME NOT

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price 40 cents.

MEDIUM SIZE. — This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE. — Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget vakkert Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Norge.

Historik Mindebillede fra Begivenhederne i Norge den 17de Juni 1905. Overst paa Billedet vil ses Norges Flag og Baaben i Farver. Midtgruppen viser Norges provisoriske Regjering efter Unionsopløsningen, og paa Siderne og nedenunder ses Fotografier af alle 117 Storthingsmænd, som deltog i Tyvende Juni Beslutningen. De tre mindre Billeder, hvorom Storthingsmændenes Fotografiet er grupperet, er Fotografier af Eidsvolds-mændene, Eidsvoldsbygningen og Storthingsbygningen. Nederst paa Billedet er Navnefortegnelse med Henviisninger. Billedet er arrangeret og udført af en fremragende norsk Kunstner og vil være en Pryd i ethvert norsk Hjem. Størrelsen er 22x27 Tommer. Pris 75 Cents, portofrit tilsendt.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salmebog, udarbejdet af Fællesskomiteen fra Den Norske Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Oplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i presjet Skirtingsbind med Skind og iælges for 50 Cents pr. Eksempplar.

Ordres indsendes til
HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med førstestemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stiftet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs Prof. E. W. Schmidt, Past. O. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forer dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Himles Bog.

En Beretning om Boyeroprøret og Kristianstorfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de kristianstorfølgende Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skirtingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til

C. L. Lethun,
Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

- No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.
No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.
No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.
No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.
No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

- Dorothy Price 15 cents.
Sowing and Reaping Price 15 cents.
A Good Investment Price 15 cents.
Ralph, the Orphan Price 15 cents.
The Better Way Price 25 cents.
Promises Fulfilled. Price 25 cents.
Melrose Parish Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

Bibelske Billeder

i mangefarvet Ljetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus velgiver de små Børn; 2. Jesus i Gethsemane; 3. Den tornekrønedes Frelser; 4. Jesus paa Korset; 5. I Midten den ophængte Frelser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelseshistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remembrance“. Dette Billede forefinder ogaa „Rock of Ages“, og nedenunder er trykt nogle vakre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogaa trykt Virker, hvor man kan nedskrive Navn osv. Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sarge med Musik og et udførligt Guitarakkompagnement og Præfekt Guitarstole til Brug ved Selvfstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skind med forgyldt Titelfra paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af Hru Walboig Hovind Stub, Prof. Sven Østedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Læsebogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn. Guitarstolen er ogaa uarbejdet af ham

Send Ordres til E. Lillethun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Biskop Bangs Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vinterdag. 2. Nordlandsk Folkeliv. — 3. Barndom og Ungdom. — 4. Væremær. — 5. Min Kjerlighedshistorie. — 6. Prest. — 7. Professor. — 8. Statsraab. — 9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Hæfter paa 100 Stykker 25 Cents.
3 Hæfter paa 250 Stykker 50 Cents.
3 Hæfter paa 500 Stykker 80 Cents.
3 Hæfter paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn

Margrethe. Anna Helting. Billeder fra Væltetstiden i Remtiaarene. Skindbind 75c.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Bostrath Bogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kort og 53 Illustrationer. 3 Sætt Cloth med sort Titelfra paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. 3 Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

E. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Festkræft.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanson, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Stolen lige fra dens Naabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Bogen er der 22 vakre Billeder. Festkræften er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

E. Lillethun, Red Wing, Minn

Gustav Adolf og Trediveaarskrigen. Af Dr. Anders Frøxel og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgivet af E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For Salg i Hauges Synod Book Dept., Drawer 74 Red Wing, Minn.

Referatet er færdigt.

Beretningen over Forhandlingerne af Hauge's Synodes Aarsmøde for 1911 er nu færdigt. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor T. J. Oppedahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Prester og andre, der vil hjælpe os til at faa Referatet solgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til

Hauge's Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Gokners Skatfiste. Denne Bog er af bort norste Kirke- og Kristnefolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Ubefaling Bogen er neppe paatrebet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagssomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skriftbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauge's Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauge's Synodes Boghandel vil bli ve tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun Red Wing, Minn.

Bladene

Digter

Stort Værk.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens allerlaveste Priis. Navn dette Blad.

THE NORTH WEST-ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

620 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS, MINN.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. 3 Kabiner
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauge's Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Bogslede følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bøgmærker:

„Fulehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Velkomstring“; „Herren er nær“; „Uden kors ingen krone“; „Barnefang“; „Venlig Hilsen“; „Bøn“; „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro, Haab og Kjærlighed.“

„Christmas Greeting“; „New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,

Red Wing, Minn.

Veders erindret.

Naar bore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodelæse, og til Bestyrerens Gælder, indsendes til Rev. J. A. Jewell Luth. College sendes til Mr. A. A. Johnson 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre ved ningsmissioner sendes til Rev. C. G. Holter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quoello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauge's nordlutherske lutherske synode. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendes \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. G. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Ser til Himmelsens Angt; 2. Lovprisningen; 3. Standinavisk Sprog; 4. Kristifolkerne paa Vandet; 4. Red Wing Seminar; 5. Til vor kjære „Budbærer“; 6. Rom Indremissionen ihj; 7. Mærk dette; 8. John D. Storing; 9. Mrs. Julia B. Grinde; 10. En sand troens Angt; 11. Børneatdommen; 12. En liden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem; 13. Indremissionen; 14. Spisningen; 15. En snar Børneatdommen; 16. Kinamissionen; 17. Til Menighederne i Chicago Kred; 18. Fra Arbeidsmarken; 19. Kjærlige gjørelser; 20. Bitteringer.

Bredbinderen

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 39 }

Torsdag den 30te September 1911

{ 43de Aarg.

Enken i Nain.*)

Da Jesus havde holdt sin iaa-
faldte Bierpprediken, gik han, fulgt af en
stor Folketare, fra Kapernaum til Nain, en
paa Nordfiden af Hermon, ikke langt fra
Endor beliggende Stad, hvor der nu kun
findes en liden, af kristne, Jøder og Muham-
medaner beboet By, med Ruiner af gamle
Bygninger.

Da Jesus nærmede sig Stadens Port,
mødte han et Ligtog. Den døde, som skulde
begraves, og som laa paa en aaben Baare,
var en Enkes eneste Søn,—udentvivl hendes
eneste Hjælp og Støtte paa Jorden. Den-
des Illucke havde vakt almindelig Deltagelse,
og mange af Stadens Indvaanere havde
stillet sig til Ligtøget. Da Herren saa den
forvovlede Moder følge efter Baaren, gre-
bes han af en hjertelig Medlidenshed med den
arme. Ufortovet nærmede han sig hende og
trøstede hende med de Ord: „Græd ikke!“
Derpaa rørte han ved Baaren, de, som bar,
stod stille, og han sagde: „Du unge Mand,
jeg siger dig, stat op!“ Den døde reiste sig
ifra de og begyndte at tale, og Jesus overgav
den til Livet gjenopvakte Søn til den lykkel-
ige Moder. Hvilket saligt Gjenkyn maa det
ikke have været!—Denne Undergjerning
fremkaldte en stor Bevægelse blandt Folket.
De prisede Gud og jagde: En stor Profet er
opreist iblandt os, og Gud har besøgt sit
Folk!

I denne Fortælling fremstilles altsaa en
Enke for os. Hun er et levende, i Sørgeflor
indhyllet Billede paa vor Jordelivs Forren-
gelighed, paa Dødens voldsomme Herien og
paa den øde Tomhed, som Stiksmissen fra
vore kjære Esterlader. Hvor mangt et bittert
Tab har ikke den stakkels Enke allerede erfa-
ret, inden hun fulgte sit Livs sidste, største
Glæde til Graven,—den eneste, for hvem
hun endnu levede, og for hvis Skyld Livet
endnu havde noget Værd for hende!—Ak,
hvad var vel Mennekelivet, om ikke Evange-
liets milde, trostefulde Himmelslys med sine
herlige Løfter om evigt Liv og saligt Gjenkyn
i et bedre Land lyfte ind i dets Armod og
Haabløshed! Om vi maatte staa ved vore
kjerres Grave som de, der ikke havde noget
Haab, hvor dybt vilde da ikke de Saar, som
Døden giver, sønderknuise os,—sønderknuise
især de kvindelige Hjerter, som jo kan elske
saa inderlig og føle saadan Salighed i Be-
siddelsen, men som ogsaa ved Tabet af sine
elskede føler sig aldeles hjælpeløse ligeoverfor
dette Jordelivs tomme og falske Væsen.

Hvor er vor Vardoms Legekammerater?
Hvor findes de mange, som Haand i Haand,
Side om Side med os vandrede henad den
guldne Ungdomstids solbeskinnede Sletter?
Hvor er vore dyrebare Forældre, som vi
næst Gud har alt at takke for? Hvor mangt
et Die, som læser disse Linjer, har ikke alle-
rede grædt eller græder kanske endnu Taarer
af den bitreste Smerte ved Forældres, ved
en Broders, en Søsters, en Søstercelles eller

*) Vi ved ikke, hvem Forfatteren af denne
Fortælling er.

Prof. R. O. Sørensen

et elsket Barns aabne Grav, og føler endnu den Tomhed, som ikke kan udfyldes af noget andet! Hvormed skulde vi trøste os, om vi ikke eiede ham, som ved Nains Port lægede et sønderknuft Hjerte ved de Ord: Græd ikke!—Isandhed, noget mere unaturligt, mere ubegribeligt findes ikke end et kvindeligt Hjerte, som under Forgængelighedens trykfende Vyrde *f a n* undvære Evangeliets salige, herlige Trøst, kan holde sig borte fra Jesus, mistjende eller foragte hans Evangelium Kvindehertets naturligste Trang finder den lifligste Tilfredsstillelse og den kosteligste Balsom for de dødeste Saar. Vistnok vandrør han nu ikke mere synlig iblandt os, han, som ved Nain gjengav den sørgende Moder hendes elskede Søn; vistnok gjenopvækker han ikke vore døde til Livet herneden. Men hans Ord: Græd ikke, har endnu den Dag idag sin fulde Kraft og Betydning for alle, som af Hjertet tror paa ham;—som, om de end staar der som de mest ensomme og forladte paa Jorden, dog i ham har sin bedste Ven, Trøster og Hjælper, fra hvis Kjerlighed intet, hverken Liv eller Død, hverken det nærværende eller det tilkommende, skal kunne skille dem.

Hvor findes vel en saa høistillet lykkelig Kvinde paa Jorden, at hun ikke behøver Evangeliets Trøst, naar Døden og Forgængeligheden trænger sig ind paa hende? Bryder ikke Døden ofte voldsomt ind der, hvor Livet synes sikrest og lykkeligst? Hvor findes den blomstrende Pige, som kan være tryg for den kolde Dødsvind, der paa en eneste Nat kan bringe alle hendes Roser til at visne? Hvor findes den Moder, som kan være vis paa, at Morgendagen skal se hende i Besiddelse af alle hendes elskede smaa? Hvor findes den Enke, som med Sikkerhed kan regne paa, at den eneste Støtte, som hun endnu eier i dette Liv, skal blive hos hende, indtil hendes egen jordiske Hytte bliver nedbrudt, og at hun ikke om kort Tid selv maaske skal være Gjenstand for sine Venners Medlidenshed, for den almindelige Deltagelse, og nødes til at vandre den tunge Vej, at følge sin sidste, dyrebareste Livsglæde til Graven?—Og dog findes der endnu saa mangan

Kvinde, Moder, Enke og ung Pige paa Jorden, som ikke kjender Undergierningsmanden ved Nains Port, ikke kjender ham, som har Nøglerne til Døden, ham, *L i v e t s* Herre, de evige Gjenjynsglæders Giver, den Herre Jesus Kristus, og, hvad der er underligere, ikke *v i l* kjende ham og elske ham, men gaar ham koldt og ligegyldig forbi, bærer ham ikke i sit Hjerte og ringeagter hans Ord og Kirke. Hvorledes er det muligt?—Det kan blot forklares gennem den Hjertets Sindstemning, som kan forblive kold og følelessløs ved hvilken som helst Grav, eller som søger sin Trøst og Erstatning *h e r n e d e*; kan blot forklares gennem det uomvendte Hjertes overvættes store Selviskhed og Vist til det, som tilhører denne Jord.—som tror sig at gjøre alt paa bedste Maade, medens den dog fletter Svøben til sin egen Ryg, samt gennem den aandelig døde Tilstand, hvori det vantro Menneske befinder sig, og som blot har Skind af Liv. Om saadanne ullykkelige Hjerter, som ikke kan hæve sig over denne Jords Mørke eller over det sanjeliges snevre Stranker til Kundskab om Menneskets højere Bestemmelse og til Troen paa en bedre Verden, paa et ved Kristus forhvervet himmelsk Fædreland,—om saadanne kan det visse siges, naar Døden har sønderrevet nogle af deres jordiske Baand: „*V a d d e d ø d e* begrave deres døde.”

Hvor tungt, hvor trøstesløst, hvor fortvivlelsesfuldt maa det ikke være for saadanne Hjerter at opfylde de Pligter, som vi er de døde skyldige, og som er det eneste, hvorved Kjerligheden, med Hensyn til denne synlige Verden, endnu fæster sig. Sandelig, det er at dø en tofoldig Død, naar man uden Tro og uden Haab staar ved sine Kjerestes Dødsleie. Mørkere og tungere er den Nat, som ligger over et saadant Hjerte, end den Nat, som skjuler den dødes legemlige Dine. Hvad er for saadanne Hjerter de Blomsterkrans, som lægges paa den elskedes Baare? Intet andet end et trist Billede paa deres egen Tilværelses hurtig visnede Glæder. Hvad er den Vellugt, som disse Roser udaande, inden de sænkes i Graven? Intet andet end et Pust fra den Usalighed, den

navnløse Glendighed, som venter det Hjerte, der med alle sine fineste Rødder er vokset fast til det forgiængelige.

O, at den store livgivende Herre maatte tilraabe alle disse ullykkelige Hjertes det almægtige Ord, som gjengav hin Moder hendes Søn—det Ord: Stat op!—Stat op af din aandelige Død! Maatte han tilskynde alle Kvindehjertes, som selv har smagt Evangeliets himmelske Kraft og Sødme, til daglig at raabe disse vækkende Ord til sine Sønner, der maaske i det ydre er blomstrende, elstværdiske, kundskabsrige og haabefulde, hvad denne Jord angaar, men døde for enhver ædlere og høiere Stræben, Kundskab og Tro, døde for Evigheden; og til sine Døtre, som maaske straalere i Ungdommens hele Skjønhed, smykkede og udpyntede, muntre og glade i Udvælsen af denne Verdens Glæder, elskede og beundrede af mange, men dog visnede i deres inderste Liv, døde for det sande, aandelige, evige Liv. Maatte ingen Moder glemme, at hun ikke har at opdrage sine Sønner og Døtre blot for dette Liv, som man pleier at sige, men ogsaa for Døden og det, som ligger hinsides Døden. Maatte hun ikke glemme, at ved Guds Almagt, Visdom og Kjærlighed er de samme jordiske Vandringsgjæster, som vi alle, Døden evig at sønderrives, men paa det, at de i en bedre Verden skal knyttes end fastere og for evig!

Skandinavisk Sprog i Distriktskolerne paa Landet.

(Fortættelse.)

Den største Vanskelighed ved at skabe en offentlig Mening for Undervisning i skandinaviske Sprog for skandinaviske og andre Børn er den gjængse Mening mange nærer om de skandinaviske Landes og deres Sprogs Ubetydelighed. Der trænges flere Lærere og bedre Skolebøger; men af endnu større Vigtighed i Diebløkket er det at fjerne Forældrenes og Børnenes falske Opfattelse af Landene og den Rolle Skandinaverne har spillet, og vil i Fremtiden spille, i Løsningen af Verdensopgaver. De sammenligner dem stadig

med de mægtige Naboer paa en saadan Maade, at de synes ubetydeligere end de i Virkeligheden er. Uden at vi ønsker at overburde fremfætter vi nogle Tanker, som kan fremstille Kjendsgjerningerne ved en Sammenligning. Vi er vel vidende om, at mange Skandinaver kjender alle disse Fakta og er patriotiske og loyale i alle Henseender, undertagen i den at lære og tale Sproget. Den her fremsatte Advarsel er, at ved at give Slip paa Sproget taber de alt, og Bevarelse af Sproget er det eneste Middel til at bevare alt for Efterslægten.

De tre skandinaviske Folk behøver de samme Lande. De er mere kompakte end Englands 35 Millioner Angelsaksere og de 10 Millioner Celter i Wales, Skotland og Irland, er mere ensartede af Blod og har en Tro. Som Følge deraf er den nationale Enhed og Bevarelsen af fælles Race træt let. Deres Fædreland er af større Udstrækning end noget andet Land i Europa, med Undtagelse af Rusland, og intet kan kappes med dem i Vand-Transportveie. Hvilket andet Land i Europa kan vise bedre Havne end Skandinavien eller har en længere Harkyst? Intet Land har mægtigere Bjerge eller større Vandkraft. Den hjemlige Industri og Udnyttelsen af Skandinavien's Resourcer kræver flere Mennesker end der findes inden dets Grænser. Dette indbyder dets vandrende Sønner og Døtre, spredte over hele Jorden, til at vende tilbage til Fædrelandet. Der tales langt mindre om Skandinavien's end om Tysklands Rigdom.

New England Professor anbefaler Europas System.

Det ikke blot tillades, men forlanges af Børnene i Tyskland og de skandinaviske Lande, at de skal studere fransk og engelsk 5 Timer ugentlig i 9 Mars Alderen, den for Sprogstudier bedste Alder. Professor Edward Spanhoof af Concord, N. H.; (i Forbigaaende bemærket tager New England Staterne en ledende Del i Forhandlingen om dette Spørgsmaal), skriver i „Educational Review“ for Juli 1910: „Hvad moderne Sprog angaar er det virkelig vancærende

blandt 14 Aars Dreng at finde saa faa, som kjender fransk og tysk (vi tilføier skandinaviske), og alle af dem kommer fra Landets mere velstaaende Familier. Det burde ikke være muligt for en Dreng, der op til sit 6te eller 7de Aar ikke taler andet end fransk eller tysk, at glemme det helt, bogstavelig talt helt, i Skolen, saa han ved 14 Aars Alderen har at begynde forfra. Det er en Banevej for hele vort Undervisningssystem at det begynder Studiet af de moderne Sprog i en Alder, da Barnets Talegaver har tabt deres Bøielighed, da Hukommelsen har tabt sin Evne til at fastholde og Tanken har tabt sin instinktive Opfattelse af Betydningen af nye Ord, der er saa karakteristisk ved Sprog-Opfattelsen hos Barnet. Der burde derfor undervises i de moderne Sprog i de laveste Klasser i Skolerne."

Dette gjælder ligeledes for Nordvesten. Alle de skandinaviske Colleges og Akademier i Nordvesten, og der er mange, burde styrke deres Arbejde i deres skandinaviske Departementer med moderne Sprog, sætte sig i Spidsen og fastsætte en høi Standard i denne Bevægelse. De Kredse, som støtter dem, venter dette af dem. Banner Countnet for Undervisning i norsk Sprog i Landskolerne har et norsk Akademi og der tilkommer dette Akademi Hædererangen. Vid mange andre Skoler maatte opnaa den samme Værdi.

En Grund til at amerikanske Selskaber søger sig dødeligt faaret ved at Europæerne taler om „de lavtsproglige Amerikanere" er, at Ordet reflekterer ugunstigt paa deres Hjem- og Skoleundannelse, og hvis der er noget Amerikanerne er stolt af, er det netop denne, for hvis Udvikling de har ubegrænsede Midler og den dybeste Interesse. Hvorfor er vi en „lavt-sproglig" Nation trods den Kjendsgjerning, at Nationer med alle Sprog flokkes til vore Strande og Landet er klædt med kultiverede Hjem og moderne Skolehuse? Er det ikke for hvad „Boston Herald" finder for godt at kalde vort „paa det groveste mangelfulde System for moderne Sprogundervisning i vore Skoler", og vi tilføier vore Hjem? I denne Henseende maa vi indrømme, at vore Hjem og vore Skoler staar langt under

den internationale Standard. Hvis hver Nation fulgte den forfrosne amerikanske Et Sprog Standard, hvorledes skulde der da blive Udvikling af international Kultur, Handel og Broderskab, til hvilket Amerika kunde og burde høre det rigeste Bidrag, istedet for at give det mindste?

Et andet Spørgsmaal vil bringe os til det egentlige Punkt. Hvorfor kan vi ikke bringe vore Hjem og vor Skoleundervisning op til Standard i dette som i alle andre Henseender? Vi kan selv give Svaret. Vi vil i denne Forbindelse kun sige, at en af Grundene er, at Amerikanerne er oplærte til at se ned paa Imigranterne, deres Sprog og Fædrelande, skjønt alle deres Forfædre engang var foragtede Imigranter, uamerikaniserede fremmede. Her er efter vor Mening Hovedvanskeligheden—ikke Mangelen paa Midler eller paa Dydighed til at undervise og lære, men det overlegne Standpunkt, vi har indtaget overfor Europas ældre, stærkere og mere internationale Kulturforeteelser. Bibliotekerne indeholder en meget begrænset Litteratur angaaende dem, sammenlignet med de engelske Lande. Saadanne Værker som Worjaaes „Danske og Norske i England, Skotland og Irland" læses ikke, eller Fausts sidste klassiske Værk „The German Element in the United States". Hvad der i Dieblisset trænges er mere Læsning, særligt i vor daglige og ugentlige Presse i alle Sprog, om europæiske Lande og Nationer og deres Kultur, saa den gængsle amerikanske Opfattelse af Imigranter kan blive ændret.

Vi maa, som vi har sagt, begynde med Farmerne, der ofte forstaa fremmede Nationer bedre end mange lærde Førere i det offentlige Liv.

I Overensstemmelse med vore almindelige Bemærkninger om Vigtigheden af at lære den skandinaviske Ungdom og det amerikanske Publikum Betydningen af den skandinaviske Kultur Sprog og deres særlige Skikkethed for Verdensindsigelse i nord, vil vi hævde følgende. Emnet fortjener mere Betragtning i sine Enkeltheder,—Landet, Folket og Civilisationen.

Mange beundrer i den Grad Fortidens

Skandinavien, dets Sagaer og Folkeviser at det aldrig falder dem ind at kaste et Verdens blik paa Nutiden eller ind i den sjerne Fremtid for disse gamle Teutoners klassiske Land. Dette kan synes mærkeligt, da Amerikanerne har et skarpt Blik for Udsigterne for Industri, har vokset sig stærkere og fastere end vi forstaar, og Kampen og de Døse der bringes for Bevarelsen af deres Sprog i Udlandet vil bringe Seier, skjønt de higt og her kan slaa Feil. Skandinaver er ligesom Tyskere en god, almindelig brugt Betegnelse, der indeholder flere Folk, forenede ved et fælles Sprogbaand, end almindeligt antaget.

Fortættles.

Foreningsagen.

Verdens Diskussionen angaaende Foreningsagen paagaar, føler jeg Trang til at sige nogle Ord.

Vi maa det ikke forundre end sige forarge nogen, at de forskjellige Anskuelser kommer til orde i „Budd.“ om Foreningsagen. Det hører jo med til Ufuldkommenheden, at vi tænker og dømmes forskjellig. Diskussionen er jo det Middel, hvorved Brødre kan komme hverandre tilhjælp. Men skal dette lykkes, saa maa Kjerlighedens saa raade (1 Kor. 13) og dertil maa man være ærlig og oprigtig, saa man søger Sandheden. Det hører jo vort Kristenkald til at være Guds lybige Børn i alle Ting.

Men det er ikke saa ligetil for os at finde og gjøre Guds Vilje. Af egen Erfaring ved vi, at det mangler saa paa Sløghed. Vi er saa afhængige af os selv, Omgivelserne og tildels er vi hildet i Wildfarelser.

Mange opfatter Foreningsagen som en ret og slet kirkelig Forretningsag. Enhver kan gjøre just som han finder for godt. Vil man splitte op, saa kan man det, vil man koble sammen, saa kan man det. Guds Ord har intet at sige os om disse Ting. I Foreningsagen er enhver henvist til eget Lykke!

Foreningsagen er en stor og hellig Sag iblandt os, derfor sømmer det sig at gaa varomt frem.

De troendes Enhed.

Der tales ofte og paa en saa indtrængende Maade om denne Sag i det Nye Testamente. Snart er det den indre Enhed og snart er det den ydre Enhed, som fremholdes. Disse Ting forveksles ikke, men holdes ud fra hinanden, dog saa, at de hører sammen som Aarsag og Virkning.

Den indre Enhed.

Om den siger Paulus i Gal. 3, 28: „Her er ikke Jøde eller Græker, her er ikke Træl eller fri, her er ikke Mand eller Kvinde; thi I er alle en i Kristus Jesus.“ Ef. 4, 4: „Et Legeme og en Aand ligesom I er kaldede til et Haab i eders Kald.“ Rom. 12, 5: „Saaledes er vi mange et Legeme i Kristus.“ Disse Steder og mange flere tale om de troendes indre Enhed.

Derved, at de er i Kristus Jesus, udgjør de et Legeme, et Samfund. Til alle Tider, i alle Lande, af alle Tungemaal, under alle Omstændigheder er de troende en Enhed, fordi de er ved Troen forenet med Jesus Kristus. De ledes og styres som et Samfund af Guds Aand. De er et heligt Samfund.

Men denne de troendes indre Enhed er skjult for Verden. Skal Verden saa se paa den, saa maa denne de troendes indre Enhed iflæde sig en ydre Form. Den maa tillige blive en ydre Enhed.

De troendes ydre Enhed.

Det er om denne de troendes ydre Enhed Jesus beder i Joh. 17, 20—21. „Men jeg beder ikke for disse alene, men ogsaa for dem, som ved deres Ord tror paa mig, at de alle maa være et ligesom du, Fader, i mig, og jeg i dig, at ogsaa de maa være et i os, for at Verden skal tro, at du har udsendt mig.“ Her behøver ingen at tage Feil af Jesu Mening. Det Jesus beder om er, at de troende skal indfor Verden aabenbare sig som en Enhed. Han vil ikke, at de skal være opdelt i mange Flokke, som forfølger hverandre med Vist og Hænker. Af disse Ord: „for at Verden skal tro, at du har udsendt mig“, fremgaar det med al ønskelig Klarhed, at det er den ydre Enhed af

Guds Folk, som Jesus tænker paa. Den i n d r e E n h e d er skjult for Verden og tillige saa fuldbyrdes den, naar man tror. Men her tales om en Enhed, som skal bevæge Verden til at tro. Hvori kan nu da nærmere bestemt en sliG Enhed bestaa? Den kan nu ikke bestaa deri, at alle har de samme Tanker og Anskuelser om alle Ting. Noget sliG vilde være en ren Umulighed, saalænge man er i en Tilstand af Ufuldkommenhed. Historien ved da heller ikke om, at nogen sliG Enhed eksisteret i de apostoliske Menigheder. Paulus omtaler den samme Sag i Ef. 4, 3: „Idet I lægger Vinn paa at bevare Aandens Enhed i Fredens Sambaand“, og denne sin Formaning grunder han just derpaa, at de troende er e t L e g e m e og har den samme Herre, den samme Tro og Daab. Tiltrøds for, at der var adskillige Tanker og Meninger om mangt og meget indenfor de apostoliske Menigheder, saa var de dog et Hjerte og en Sjel indfor Verden. Det gaar da an at elske hverandre af inderste Hjerte, om man ikke er enige i alle Ting. Inden de apostoliske Menigheder lod man sig nøie med E n h e d i d e t v æ s e n t l i g e, F r i h e d i d e t u v æ s e n t l i g e eller tvilomme Ting; men K j e r l i g h e d i a l l e T i n g.

I Filip. 2, 1—4 heder det: „Er der nogen Trøst i Kristus, er der nogen Kjerlighedens Husvælske, er der noget Aandens Samfund, er der nogen Medfølelse og Miskund, da gjør min Glæde fuldkommen, saa I har det samme Sind, idet I har den samme Kjerlighed og med en Sjel har det ene Sind, ikke gjør noget af Trættejsge eller Vist til tom Være, men i Ydmyghed agter hverandre høiere end eder selv, og ikke jer hver paa sit eget, men enhver ogsaa paa andres bedste.“ Ef. 4, 1 flg., 1 Pet. 3, 8 og mange andre Steder taler om samme Sag. Vi har alle hørt om Johannes, Kjerlighedens Apostel, hvorledes han paa sine gamle Dage lod sig bære til Menighedens Forsamling, og altid talte han om Kjerligheden, de troendes ydre Enhedsbaand. Det skal nok paa hin Tid ogsaa have været dem iblandt, som syntes det maatte nu være en Maade med denne Tale ogsaa.

Der var jo andre Ting, som det var saa nødvendigt at saa holde frem. Og de syntes, det var saa rart, at han, som var saa gammel og tillige saa skrøbelig, at han snart kunde dø, at han skulde bare tale om dette. Saa spurgte de ham saa pent, hvorfor han altid talte om Kjerligheden. De skal have faaet følgende Svar: „Naar dette bliver gjort, saa er alting gjort.“ Saa tænkte Paulus og saa tænkte Peder, og Gud være lovet, her er nogen ogsaa i vor Tid, som har faaet fat paa denne Jesu Tankegang.

For Verdens Frelse lagde Jesus sit Liv ned. Gudfader sendte ham til Verden, ikke for at udføre en Dommerhandling men en Frelsergjerning. Han siger jo, at han er kommen forat søge og frelse det, som er fortabt. Jesus kom forat frelse Verden. I denne Jesu frelsende Gjerning skal de troende være med, og saa meget beror nu paa dem, om Jesu Livsmaal skal naaes med Verden. Det er denne Sag, som optager Jesus sliG, just som han staar særdig til at give sit Liv i Døden til en Gjenløsningsbetaling for alle. Udfra denne Situation, og udfra Ordene og de gjentagende Vendinger paa den samme Tanke, synes intet at have staaet mere vigtigt for Jesus end denne d e t r o e n d e s E n h e d. Det er da om denne Sag han taler med sin Farer i de anførte Ord, Joh. 17, 20—21. Hvorledes skal Jesus føle, naar han ser, at de troende, hans Disciple, lægger Hindringer iveien for Kristi Forsønningsgjernings Maal i Verden? Og det gjør de, naar de staar a d s k i l t e og gjen-nem Vist og Hænker bekjæmper og forfølger hverandre.

Tillad mig et Billede for Klarheds Skyld. Lad os tænke os et af vore større Handels-huse har flere Agenter i en By. Disse tager fat sliG som vi norfke ned igiennem Aarene har gjort med at forfølge hverandre. Med Vist og Hænker søger Agenterne at arbejde blot for egen Fordel. Hvad vil saa Handels-huset gjøre, naar det faar Vished herfor. Enhver kan give Svaret.

Jeg skal ikke tage paa mig en Skildring af det kirkelige Arbeide hertilands blandt os norfke, og ei heller skal jeg forsøge at bedøm-

me den Skade, som er skeet indadtil eller udadtil for Guds Riges Sag. Men et ved jeg, at for mig staar det som et Under, at ikke Tilstanden iblandt os er værre end den er. Er det nu under disse Omstændigheder saapaa, som det er, hvad vilde det saa have været, om Kirkefolket havde staaet som en ydre Enhed, sliq som Jesus beder derom. Enhver, som har Vane at se med, kan ikke undgaa at se Skaden. Nu er en Bevægelse sat igang for om mulig at raade Bod herpaa. Jeg tager ikke i Betragtning at sige, Ophavsmanden og Fuldbenderen af denne Bevægelse er Jesus Kristus. Her er troende Mænd og Kvinder i alle norst-luth. Samfund, som med inderlig Kjærlighed arbejder for denne Sag. For nærværende ser det ud sliq, at Den forenede Kirke og Hauges Synode staar hinanden nærmest, og derfor har Diskussionen i „Budbæreren“ om Foreningsagen dreiet sig om disse 2 Samfund. Jeg skal laade denne Begrænsning staa for sit Værd. Men jeg vil gjerne saa spørge de troende i begge Samfund, om de har Frimodighed indfor Gud til at modsætte sig denne Bevægelse, der gaar i Retning af det, Jesus bad sin Fader om, da han gik i Døden for at frelse os. Jesu Bøn er ingen Umulighed! Apostelkirken har efterkommet den og vist os Veien til det samme. Hovedspørgsmaalet for os er: Har vi Kjærlighed til Gud og til Brødrene og til Verden, saa kan vi! Gud vil det! Og har vi det ikke, saa er Guds Raad til os: „Omvend eder.“

Er her imellem Den for. Kirke og Hauges Synode Sager og Ting, som berettiger os ifølge Guds Ord og vor Betjendelse at staa adskilte? Begge Samfund har erkjæret at saa ikke er Tilfælde gjennem de Komiteer, som paa Samfundenes Vegne har forhandlet. Ikke desto mindre møder vi følgende Sager, der opstilles som Vanskeligheder, man ikke ser sig Vei til at vinde over. Iblandt disse nævnes „Klosterbøn“, Messe, „Prestefjolen“ og „Haandspaalægelse ved Absolutionen“.

Jeg kan nok forstaa, at man om disse Ting kan have forskjellige Meninger, men at illægge dem en sliq Betydning, at vi paa

Grund heraf er berettiget til at staa adskilte, det gaar forlangt. Apostelkirken kom nok over langt vanskeligere Sager end disse. Og jeg haaber med Guds Hjælp, at en Udbæi maa findes ogsaa for os.

Med det samme vi er inde paa disse Ting, saa skylder vi Sandheden at sige, at den norst Kirkehistorie vil vise, at den norst Kirkes bedste Sønner og Døtre har vokset op under den gamle Kirkeordning. Hvad disse nymodens Indretninger vil føde af sig, staar endnu til Fremtiden at vise os! De gamle Haugianere i Norge, med Hans N. Hauge i Spidsen, sandt aldrig i disse Ting nogen særegen Grund til Sorg og Klage. De Mænd har paa en stor Sorg, og man hørte ofte en sterkt Klage. Og denne gav de Udtryk for i Sal. 230: „At Fader lad dit Ord og Land Dog ret saa Overhaand“ osv. De fandt Lise og Trøst i sliqe Sange, og derfor var de dem saa kjære. De sang og bad dem til Gud med Taare paa Kind.

Og saa faar vi høre ogsaa dette: „Det er saavidt jeg forstaaer ikke Foreningen, som Haugianeren er ræd for, men da det jo er almindelig Praksis, at alle Sager afgjøres ved Majoritet, saa er han bange for at baade Menighederne og Samfundet kunde komme til at blive ledet og styret af en verdsligfindet Majoritet. Forstaaer ikke Hr. Micholson, at der er Grund til at frygte for det?“ Det er vist, vi maa indrømme, vi ser forskjelligt og dømmer forskjelligt om mange Ting, saa og om Foreningsagen. - Men det skal tilføies, at ikke alt kan saare os ligt. Jeg ved ikke om noget, som er sagt i denne Diskussion, der har gaaet mig saa ind paa Hjertet som det Broder S. Petterjon siger her, og den foragtelige Tone, som gaar igjennem Spørgsmaalet til Hr. Micholson. Som Medlem af Hauges Synode kan jeg ikke andet end udtale min Sorg over, at saa mangt og meget er sagt under denne Diskussion, der ikke kan andet end saare og krænke Brødrene i „Den forenede Kirke.“ Vi er mange i Hauges Synode, som ser paa dette med Bedrøvelse. Vi haaber, at man vil skrive det paa Usuldkommenhedens Regning og bære over med os i Broderkjærlighed. Her er

mange, som ser store Farer ved at gaa i Forening med Den Før. Kirke for Hauge's Synode. Man ser heri en Fornægtelse af Guds Kald til vort Samfund og en ubodelig Skade for Guds Riges Sag i sin Helhed iblandt os. Det er jo ingen Ende paa alt det, man kan faa sig til at se, naar man ikke følger Guds Ord. I Math. 6, 33 svarer Jesus paa mange af sine Disciples Betyrninger og dette Svar kan vistnok tjene os i vore Betyrninger baade for og mod Foreningsagen. Jesus siger at Hovedsagen er: „Søg Guds Rige.“ Vær et lydigt Guds barn i alle Ting, under alle Forholde. Det er eders Faders Sag at se til, at Enden blir god. Ogsaa dette om den verdsligssindede Majoritet i vore Menigheder og Samfund. Jeg tror vi alle er enige om at beklage, at saa er Tilfælde. Man behøver ikke særskilt at udpege D. F. R. for at finde de, som ikke i Aand og Sandhed hører vor Herre til. Det er Spørgsmaal, som jeg gjerne vil faa gjøre i denne Forbindelse. Hvordan er det med mit personlige Forhold til Gud og hans Sag i Verden? Hvilken Andel har jeg i, at Tilstanden iblandt os er som den er? Hvad er jeg villig til at gjøre for at det kan blive anderledes og bedre? Brødre, lad os takke Gud, at han, vore Synder tiltrods, har handlet med os i Raade indtil idag. Der kommer nok en Tid, da „den verdsligssindede Majoritet“ ikke skal være med os mere. Den er borte, men om den Tid taler ialfald ikke Guds Ord lovende. Da skal der paa denne Jord være en Rød, som er stor og fra Herrens Flot stiger der mod Himlen et Rødraab, som aldrig har lydt før. Og Jesus siger: Blev ikke disse Dage forkortet, saa blev ingen frelst. Mens vi lever i den blandede Menighedstid, saa give Gud os Raade og Visdom til at være med i Opfyldelsen af Jesu Bøn.

Og saa tilslut dette Spørgsmaal til Eftertanke. I Hauge's Synode ser mange Farer for vort Samfund, som en Forening vil medføre! Er her mange, som ser Farer for Hauge's Synode ved ikke at blive med i Forening? Er Foreningsbevægelsen iblandt os af vor Herre, saa turde det nok blive adskilligt vanskeligere for Hauge's Synode at hol-

de sig oppe, naar den fik Kamp ogsaa med Vorherre. Ialfald er det fortalt os i Guds Ord, at kæmpe mod vor Herre er ingen let Sag.

D. S. Meland.

B. S. Her er flere Spørgsmaal, som jeg kun har berørt saa kortelig. Min Artikel er allerede meget forlang. Om Anledning gives mig, skal jeg komme tilbage til flere af disse og da behandle dem mere udførlig. Denne Gang vilde jeg bare forsøge om mulig at hjælpe en og anden til en selvstændig Undersøgelse af Foreningsagen iblandt os. Jeg har den Tillid til vort Kirkefolk, at ret mange vil gjøre Guds Vilje, naar den bliver klar for dem.

D. S.

Bevis det.

En Kunstmaaler, der turet om i Bjergene i Schweiz, blev en Dag slanst af nogen Opsynsmænd, som forlangte at se hans Pas. „Jeg har det ikke hos mig,“ svarte han. „Men mit Navn er Doree.“

„Bevis det,“ svarte Opsynsmændene, der kjendte det Kunstnernavn, men tvilte paa, at det virkelig var Maleren.

Doree tog et Stykke Papir ud af sin Mappe og skitseret i et Dieblit en Gruppe Bønder, der arbejdede i Nærheden. Og han gjorde dette med en saadan Digtighed, at Betjentene udbrød: „Det er godt. De er Doree.“

Verden brøyr sig kun lidet om Mundens Betjendelse. Vi siger, at vi er kristne. Verden siger: Bevis det! Dersom vi i Sandhed er kristne, maa vi være istand til at gjøre Kristi Gjerninger, lære Kristi Liv og aabenbare Kristi Aand. Vi maa vandre i vor Mesters Fotspor, saa at hans Livs Kjærlighed, Herlighed og Skjønhed afbildes i det smaa gennem vort Liv. Dette er det eneste Bevis, som Verden bøier sig for.

(Kr. Ugebl.)

Jøder og Jødemission.

Ved Biskop, Lic. teol. A. S. Paulsen.

I Tidsskriftet „Nathanael“ (Berlin 1911 Hefte 1) har Prof. Strack gengivet den Oversigt, som Pastor Louis Meyer, Cincinnati, forelagde for Verdensmissionskonferencen i Edinburgh. Nogle Uddrag af denne hidisættes nedenfor.

Den 1ste Januar 1910 opgjordes Jødernes Antal til ca. 12 Millioner: I Europa 9,125,000, Asien 375,000, Afrika 355,000, Amerika 2,125,000 og Australien 20,000. Siden 1899 er Antallet i Nordamerikas Forenede Stater blevet fordoblet. I Europa bor 5,125,000 i Rusland, 1,125,000 i Østerrig, 850,000 i Ungarn, 608,000 i Tyskland, 250,000 i Rumænien, 106,000 i Holland, 95,000 i Frankrig, 50,000 i Italien, 36,000 i Bulgarien, 238,000 i Storbritannien, ca. 300,000 i europæisk Tyrki. Her kan endnu nævnes, at Palæstina har 100,000 jødiske Indbyggere og ca. 15 Procent.

Ca. 3 Femtedele af alle Jøder taler den jødiske Sprog, det saakaldte Jiddisch, et internationalt Sprog, som bestaar af daarligt middelalderligt Tysk, blandet med polskt og hebraisk Ord. Der foreligger i dette Sprog en omfangsrig Literatur, skrevet med hebraiske Bogstaver. For saa vidt siden blev Marcus Bergmanns Oversættelse af det gamle Testament trykt, saa at hele Bibelen nu er udgivet paa Sargon. Reformjødernes og det yngre Slægtled i Mellem- og Vesteuropa foragter dog dette Sprog og foretrækker det Lands Sprog, hvori de bo. Det samme gjælder om Jøderne i de forenede Stater. Endelig tales jødiskspansk af dem, der bor i Nordafrika, og adskillige i Holland, Spanien, Bulgarien, Tyrkiet og Palæstina.

Orthodox Jødedom findes navnlig i Nordafrika, Egypten, Palæstina, Syrien, Mesopotanien, Lilleasien, Tyrkiet, Østerrig-Ungarn, Polen, Rusland og Amerika, altsaa endnu hos Flertallet af Jøder. Reformjødedommen, som opstod i Tyskland (Mosés Mendelssohn 1729—1786), kom til fuld Udfoldelse siden 1850 ved Rabbi Isaac M. Wise og andre i de forenede Stater. Til den slut-

ter sig næsten udelukkende de dannede Klasser af Jøder i Vesteuropa og Italien. Nogen sælles Bekjendelse har de ikke; men den Grundsætning er almindelig anerkendt, at Jødedommen er noget foranderligt. Den gennemføres ogsaa i Efterligning af kristne Skikke saavidt, at man paa flere Steder holder Gudstjeneste om Søndagen istedetfor om Lørdagen. De amerikanske Rabbiners Centralkonferens har udgivet en Piese om jødiske Tro (What do Jews believe?), som fornægter Syndesaldet og Arvesynden, men alligevel holder paa det gamle Testamente som guddommelig Aabenbaring og paa Israels Udvælgelse; denne udelukker dog ikke, at Gud ogsaa har talt til andre Folk. En personlig Messias venter man ikke, men nok en messianisk Tidzælder, hvor Menneskene skal glæde sig ved Retfærdighedens Herredømme og mødes i Tilbedelsen af den ene Gud. Efter dette Ideal skal alle Mennesker trage, og dets Virkeliggjørelse er blevet Israels Opgave, hvor megen Prøvelse og Videlse det end skal koste. Israel er ikke mere nogen Nation. Om Jesus af Nazareth mener mange Rabbinere, at han var en af de største Profeter ved Siden af Moses og Esajas.

I Mod sætning til denne moderne Rationalisme betjender de orthodoxe Jøder sig til de 13 Troesartikler, som Mosés Maimonides formulerede i det 12 Aarhundrede. Fædrenes Overleveringer, som er samlede i Talmud, nyder mindst samme Anseelse som den skrevne Moselov.

Endelig skal det nævnes, at der udenfor Europa findes nominelle Jøder med en iaver Civilisation, hos hvem man kun møder sparsomme Resten af deres Fædres Religion. Saadanne er Abessinien, Falaschaer, Jøderne i Saharas Oaser, Rijs-Jøderne i Marokko, Rechabiterne i Arabien, Beni Israel og de sorte Jøder i Indien.

I Almindelighed kan det siges, at Jøderne Verden over befinder sig i religiøs Oplysning, og at det yngre Slægtled fjerner sig fra Fædrenes Religion.

Over Jødemissionen foreligger der en statistisk Oversigt fra 1ste Januar 1909. Der fandtes 99 Selskaber, deraf 45 i

de forenede Stater, 28 i Storbritannien, 4 i Asien, 4 i Rusland, 3 i Tyskland, Nederlandene, Skandinavien og Canada. 2 i Schweiz og Australien, 1 i Frankrig og Afrika, foruden 24 Hjælpeelskaber. Stationernes Antal var 222, Missionærer 437, kvindelige Missionærer 367. De jødekristelige Medarbeideres Antal var 245. Størst og bedst organiserede er de britiske Selskaber. Endnu findes der store Strækninger i Østeuropa, Asien og Afrika, hvor Missionen ikke har naaet Jøderne; ogsaa i Nordamerika er der Byer med talrig Jødebefolkning, hvor ingen Missionær findes.

Megen Vægt lægger man paa Ordets Forkyndelse for Mænd og Uddelingen af Traktater og nye Testamenter. Tidligere holdt man det for umuligt at naa de jødiske Kvinder; men ogsaa i denne Henseende gøres der nu et fremadgaaende Arbejde. Vægemissionærer kan i alvorlige Tilfælde tilkaldes endog af de mest fanatiske orthodoxe Jøder i Østeuropa og Palæstina og Nordafrika. Missionsstoler og Børnehjem er ogsaa i Virkelighed. Foruden Londoner Selskabets og de to skotske Selskabers, der omtales som særlig betydelige, kunde der her nævnes Anledning til ogsaa at nævne Pastor Jocklers Børnehjem og Waisenhus i Stanislau. Kulturjøderne paavirktes lettere af de stedlige Præster end af Missionærerne. Disse sidste arbejder bedst blandt de udbannede Jøder, af hvilke de østerrigsk-ungarske, polske og russiske er mest tilgængelige. Mange Missionærer tilstræber ikke at døbe og optage Jøder i Kirken, men nøies med at forkynde dem Evangeliet. I Jødemissionen gjælder det ogsaa særlig, at en saar, en anden høfter. Af de mange Jøder, som paavirktes ved Missionærernes Vidnesbyrd eller gennem de af dem udbredte Skrifter, er det vel kun de færreste, som døbes af Missionærerne selv: mange foldige af dem forbliver personlig ubekiendte for disse, men træder senere i Forbindelse med Præster og Menigheder. Saaledes nævnes, at af 1072 Jøder, som i Aarene 1895—1901 døbttes i amerikanske Kirker, var kun 217 opførte i Missionærernes Beretninger, medens 891, d. e. mere end 83 Procent, er-

klærede, at de første Tanker om Kristendommen skyldte de nye Testamenter eller Traktater, som de havde faaet af Missionærer. Stort Værd har ogsaa Jødemissionens indirekte Indflydelse. Den bryder gennem den store Uvidenhed om Kristendommen og modvirker Fanatismens Forvansknings. Ikke mindst gjælder dette om Kjerlighedstjenesten paa Hospitalet og Opdragelsesanstalter, som ogsaa yder deres Bidrag til at hæve den Fornedelse, hvori Kvinden lever blandt Østens Jøder. Ligeledes maa det erkjendes, at Israelsmissionens Arbejde danner en god Modvægt imod den flette Indflydelse, som Jødeforfølgelserne og den hele antisemitiske Bevægelse har havt paa Jødernes Sind, ligesom den direkte Modarbejder de Fordomme imod Jøderne, som hersker indenfor de kristne Menigheder eller mere ubevidst gjør sig gjældende som en Kest fra Fortiden. I denne Henseende er der sket store Fremskridt paa mange Steder, og Jødemissionærens Vel er nu lettere baade i Menighederne og for en stor Del ogsaa blandt Jøderne selv.

Endnu er Arbejdet dog kun i sin Begyndelse, sin Barndom. Hvor mange Missionærer og hvor mange Slags Arbejde der behøves, lader sig ikke opgiøre, da Jøderne er adspredte over hele Jorden. Her kan kun siges, at hele den kristne Kirke maa bringes til Bevidsthed om sin Skyldighed og Pligt. Evangeliet skal forkyndes Jøderne, hvor de saa end findes. Dette er ogsaa en væsentlig Del af Herrens Missionsbefaling, og det ikke mindst, fordi Kristenheden har sin store Skyld i, at Jødernes Forblindelse og Uviljen mod Evangeliet er forøget. Det gjælder at gennemføre et ligesaa udholdende og stærkt og deltagende Arbejde som blandt Jordens øvrige Racer. Tiden dertil er inde nu, fordi Jøderne i Mængde er paa Veien bort fra deres Fædres Tro og griber efter noget nyt uden selv at vide Bæstet. I de store Byer rives de med af Kulturstrømmen og faar voksende Indflydelse ved Rigdom og Begavelse; men de beholder det medfødt religiøse Instinkt og Evnen til at vurdere og omsætte store moralske og aandelige Sandheder.

Nordisk Missions-Tidskrift.

„Til Evighed ere to Veie.“

I Verden er Fare og Møie,

Dg udi Strid maa man gaa
medens vi vandrer over Dale og Høie,
Et varjont Die maa raa.

Saadan Dale har Verden til Spot,
De løber frit paa sin Wei.

De har bugget sig Pauluner ved Sodom's
Slot,

De har ei Gudsfrugt—af—nei!

Guds Ord og Befaling de føre,

Men stanjer ei for hans Raad;
„At, hvad Kjødet begjære de ønske at
gjøre,

Livet skal endes med Graad.

Til Evighed ere to Veie,

Vort Liv skal afgjøre vor Dom,
Derom du i Evighed vil Salighed eie,
Annam den Frelse som kom.

Søster og Broder tag dette Bud,

Søg nu din Frelse idag;

Thi snart lyder Afskriget: gjør dig sær-
dig min Brud!

Kjære Guds Frelse modtag.

Døden ei nøler, det siger Gud,

Tænk hvilken Jammer at bli
forfaldt i Verden som en forberedt
Brud

Evig adskilt—ikke fri.

Ælg da idag dit evige Vel,

Nøl ei det kan bli forsent.

Alu til Jesus med al Sund for at redde
din Sjæl,

Saa blir du og han forent.

Martin C. Monjon.

Moving Pictures.

Der er i den senere Tid i Moisierne frem-
kommet flere Eksempler paa, hvorledes gan-
ske unge Menneſker optræder som Mordere.
En Avis stod der om en ung Mand, der
mordede sin unge Hustru, om en ung Gut,

der slog ihjel sin Far, Mor og Bror. Og
saa om en ung Gut, der dræbte en Gæst i
et Hotel.

Der er Illustrationer af Forbryderen og
hans Dine, Huset, hvor det foregik, fængslet,
retssalen. Det eneste der mangler, er selve
Mordet illustreret. Men det besørger „Mo-
ving Picture“ Teatrene.

70 Procent af Forbrydelserne i Amerika
udføres af unge Personer. Jeg lyttede igaar
afteſ til Frelserarmeens Repræſentanter
udenfor mit Kontor. Paa den ene Side an-
ge Menneſker, der har gjort det til sin Livs-
opgave at søge at bringe Ungdommen til Gi-
tertanke, og saa paa den anden Side denne
Ungdom, tankeløs, intereſſeløs, levende i og
for Muet!

Der er et Slags Censurat for Billeder,
der fremstilles i „Moving Picture“-teatre-
ne; men det ser ikke ud til at være nogen
sireng Censur. Thi i hvert eneste Teater her
i Milwaukee er der et eller flere Mord, Selv-
mord, Fængsels-scener, ja, lige indtil Staf-
fottet. Jeg har tilskrevet vor Mayor,
om hvilken brutaliserende Indflydelse dis-
se Billeder har. Men Begrebet „obscen-
tionable“ synes at være vanskelig at defi-
nere. I Operaer og Melodrammer foregaar
jo al Slags Styggedom. Da i „Onkel Toms
Hytte“, der nu i aarevis har trukket Hus,
har man jo al Slags Glendighed fremstillet.
Saa det er jo lidt vanskelig at vide, hvor
Grænsen er. I Tyskland har de derfor en
Lov, der forbuder Børn under 14 Aar uden
under „guardianship“ at gaa til disse Teatre.

Er det noget Under, at Børn i Amerika
blir raa? Hvorledes er Hjemmene? Ingen
moralſt Lærdom. I Skolerne ingen mo-
ralſt Lærdom. Enkelte Skoler har jo ind-
ført en halv Time hver Uge til Undervisning
i Moral. Saa er det Søndagsskolen. En
Time hver Uge. Dette er for dem, der gaar
til Søndagsskole.

Katolikerne naturligvis har sine private
Skoler netop for at give Børnene Moralun-
dervisning. Og de maa lære meget,—for
det er overveiende Katoliker, der udfører
Forbrydelserne. Om de ikke for, saa søger
Katolikerne for at omvende dem, medens de

er i Fængslet. Det falder altid lidt af til Messer fra Familien.

Der er saa meget vakkert i Verden, at det vilde være tilstrækkeligt til at holde Teatrene fulde. Men det er det sensationelle, det abnorme, som er Attraktion. Og ingen er værre ene vore daglige Aviser. Den norske Presse danner en hæderlig Undtagelse gjennem sin Moderation.

Jeg erindrer det første, jeg kom til Amerika. At læse om detaljerede Forbrydelser var noget nyt. En Ven af mig sagde, at vi vilde snart se Resultaterne. Forbryderne studerer Aviserne og faar fra dem detaljerede Beskrivelse og Oplysninger, der leder til lignende Forbrydelser. Pressen er en Magt netop derigjennem, at den kan forme Læsernes Ideer. En Taler kan influere sine Tilhørere, det ved vi alle; men en Avis taler til tusinder paa samme Gang. Derfor er Pressen her i Amerika den egentlige Rod til det elendige, som vi daglig ser om os. Jeg kender til Tilfælde, hvor unge Mennesker har begaaet Forbrydelser alene for som Heroer at faa sit Billede ind i Avisen.

Enhver faar feie for sin egen Dør, og jeg henvender mig derfor til min Nationalitet. Nordmændenes Arbejde som Nation har været af en konstruktiv Natur. Det er intet at skamme sig over. Lad os fortsætte dermed og i den Betydning være norske lige til vor Død. Vi kan derved netop være bedre amerikanske Borgere.

Amerika er jo en stor Støbeske. Herfyldes af alle Nationer, Racer, Religioner og Lande, og af denne Støbeske skal der saa komme et frit og uafhængigt Individ. Des sterkere Egenskaber vi bringer med os i Støbeskeen, des bedre er det for Individet. En sterkt Kjærlighed til Fædrelandet, Respekt for Landets Historie, Sprog og Udvikling, Agt for Fædres Tro og Ære, og Selvrespekt, er Ingredienser, der er gode at putte i Støbeskeen. Des mere deraf maa fyldest i samme Grad, som de andre Nationer mangler dette.

Lad os derfor arbejde for, at mere sundt, sandt og godt fremstilles i Livet som i Billeder. I levende Billeder—som „moving pictures.“

Wilwaukee, Aug. 1911.

„Amerika“.

Brev.

Red Deer, Alta, Canada, 28de Aug. 1911.

Det er da vist ikke mere end ret, at vi som nødes til at faa Hjælp af Synoden til prestelig Betjening, at vi lader høre fra os, i den kjære „Budbæreren“, som er saa kjærkommen for os, som lever saalangt ude paa Frontierne. Vi takker Gud for, at vi har det saa bra og er vel. Jorden giver rig Frugt til Vegetets Ophold; men hvad som angaar det kristelige Liv, synes det nok saa smaat.

Men takket være Gud, at Missionens Herre staar fremdeles ved Roret, og lader sin Røst høre. Vi fik et meget kjært Besøg af Past. A. O. Oppegaard, og Past. Hjortaaß ledsagede ham, men desværre han havde alt forliden Tid paa et saa stort Felt, men udnyttede Tiden meget vel til Opbyggelse og privat Samtale med Folket om Frelsen i Kristus. Det traf til at være Regnveir og den Dag var der bestemt to Møder, men den gamle Mand førte 12 Mil i øsende Regn og kom til bestemt Tid til Mødestedet, saa om denne Prest maa man sige, at han arbejder imedens det er Dag. Og vi tror han fandt ud, om vi trænger Missionsprest eller ei. Ja hav tusind Tak for Besøget!

Og saa vil vi sige Tak til Missionsbestyrelsen for, hvad den har gjort for os saa langt. Og vi har i de tre største Predikepladse her udstedt Kaldsbrev til Pastor Hjortaaß fra Ryley til vor Sjelesørger, og vi ved, at han vil være den rette Mand her i dette vidstrakte Distrikt, hvor saa mange sidder ude paa Bidderne og længter.

Og jeg vil saa Lov til at sige Tak til Pastorerne Hjortaaß og Ernest Knudsen fra Edmonton, for at de sidste Aar, saa at sige tog os med paa Slæb, da der var saa godt, som erklæret, at vi ikke gjorde med nogen Prest her. Og efter Menneskets korte Syn, saa kunde det saa være.

Men takket være Jesus, Missionens Herre, han har endnu ikke forkastet os. De to ovennævnte unge Mænd, som gjorde os Besøg, har udført et velsignelsesrigt Arbejde paa den korte Tid; thi nu vil Folket gaa og

høre Guds Ord, og dertil har de ogsaa begyndt at støtte med Midler.

Jeg skal tillade mig at fortælle en liden Tildragelse, som skede i afvigte Vinter, efter en Prediken, som en af disse unge Prestere holdt, efterat Folket var kommen udaf Forsamlingshuset, saa var der en Mand, som slog sin Haand paa en anden Mand's Skulder og sagde: Ja, nu er det saameget de ved, at intet Kortspilleg bliver i mit Hus mere! Gud være Tak, lad os give ham Vren. Og med det samme saa vil jeg saa gjerne sige Tak til Venner og Slegtninge i og omkring Fergus Falls, Minnesota. Under mit Besøg hos dere sidste Vinter, var det opbyggeligt for mig især at saa overvære Gudstjenesten 4de Søndag i Advent, i Pastor Verohls Kirke, Swan Lake, og i Fergus Falls, Søndagskveld i Pastor Rendals Kirke. Det er rigtig rart for en Fjeldbonde og komme i saadanne pene Kirker, hvor Sangen og Drøgeltonerne lyder saa vakkert. Og Tak skal de have Pastorerne Verohl og Rendal, for den Opmuntring de gav mig paa Veien, da jeg var saa forjagt idet jeg maatte byde Farvel med nogle af mine Børn, sandsynligvis for sidste Gang.

Lev vel, alle Venner, og vær hilset i Jesu Navn. Deres ringe

O l a f E g g e n .

Et Problem i Arithmetik.

Jeg blev en Aften kjørt hjem af en ung Gut, med hvem jeg kom i Samtale, fortæller Mr. W. M. Taylor. Jeg hørte, at han gik paa Stole og at hans Yndlingsfag var Arithmetik. „Jeg holder paa med en Udregning af Gevinst og Tab nu,“ sagde han. „Kan du klare alle Eksempler i Bogen?“ spurgte jeg. „Ja,“ sagde han, „nogle af dem er jo noksaa vanfælige; men jeg gteiede affurat den sidste idag.“ „Jeg tror, jeg kan give dig en Opgave i Gevinst og Tab, som du ikke kan klare,“ sagde jeg. „Det tviler jeg paa,“ svarede han, „lad mig bare faa den.“ „Ja, det er denne: Hvad gavner det et Menneske, om han vandt den ganste Verden, men tog Skade paa sin Sjæl? Kan du udregne det?“ „Nei,“ sagde han, „idet hans Ansigt fik et smukt, takfuldt Udtryk,“ „det gaar langt over mig, det indrømmer jeg.“

A l e n e .

Det er menneskeligt at gaa i Flok; det er guddommeligt at staa alene. Det er efter Menneskers Vis at følge Folket og drive med Strømmen; det er efter Guds Vis at følge et Princip og stanse Strømmen.

Det er naturligt at gaa paa Aftord med Samvittigheden og stikke sig lige med Samfundets Moral og Tidens Religion for Bindings og Belværes Skyld; det er guddommeligt at ofre saadant paa Sandhedens og Pligstens Altet.

„Ingen stod med mig, men alle svigtede mig,“ skrev den kamphærbede Apostel om sit første Foretræde hos Nero, da hans Liv stod paa Spil for at have troet og lært anderledes end den romerske Verden.

Siden Mennesket omstiftede sit pletfrie Lysets Klædebon med falmende Blade, har Sandheden været ude af Mode.

Noa byggede Arken og seilede alene. Hans Ræboer lo ad hans Særhed, og sank i Havet.

Abraham vandrede omkring og dyrkede Gud alene. Sodomiterne smilede ad en enfoldig Hyrde, boiede med Verden, og blev Ildens Bytte.

Daniel spiste og bad alene. Elias ofrede og vidnede alene. Jeremias profetereede og græd alene. Jesus levede og døde alene.

Og om den ensomme Ve, ad hvilken hans Disiple skulde vandre, sagde han: „Snæver er den Port, og trang er den Ve, som fører hen til Livet, og saa er de, som finder den.“

Og om deres Stilling til de mange, der vandrer paa den brede Ve, sagde han: „Hvis I var af Verden, vilde Verden elske sit eget; men efterdi I ikke er af Verden, derfor hader Verden eder.“

„Kaisas Kirke vrifte Profeterne og forfulgte de hellige. Og nu? Baade i Kirken og i Verden er der mange, som berømmer Patriarkers, Profeters, Apostles og Martyrers Mod, men beskylder dem, der viser Trofasthed mod Sandheden, for Stædighed eller Taabelighed.“

Hvad der for Tiden trænges til, er Mænd og Kvinder, unge og gamle, som vil være Sandheden og Samvittigheden tro, om det ogsaa skal koste Formue og Venner, ja selv Livet.

Kinamissionen.

Brev fra Kina.

Fancheng, 29de Juli, 1911.

Kjære Missionsvenner:

Guds Naade og Fred i Kristus Jesus
vor Herre!

Vi ved, at I venter at høre fra eders Udsendte paa eders Missionsmark. Det er saa let at søge at komme med Undskyldninger, naar man er forsømmelig. Kanste det bedste er endog da, naar man synes at have Grund for at fremsføre Udslugter, ikke at gjøre det, men hdmnge sig og bede om Forladelse.

Sommeren har ladet os føle, at det kan blive ganske varmt endog heroppe paa Fjeldet. Sidste Uge, Nat og Dag, var vi badet i Svøb. Denne Uge har Himmelen været overstyret og vi har samlet lidt Kræfter igjen efter Svedefuren netop igiennemgaaet. Kanste jeg har følt Varmen mere isommer, da jeg har haft lidt Malaria i Systemet, ikke nok til at holde mig iseng, men nok til at føle meget ubehagelig. Vor ældste Datter, Anna, havde et meget haardt Anfald, just som vi kom op paa Fjeldet, den tredie Juli. Ikke saa saa af Missionscererne her har lidt af samme Sygdom, nogle har været ganske syge. Miss Engesland af Det norske Forbunds Mission har været meget syg. I dag siger man, hun er lidt bedre.

Den første Avling var god paa sine Steder, paa andre, fik man intet. Dette med Dyr tid før har voldt, at mange sat ige har haft haardt for at skaffe Mad til sig og sine. Risen er endnu ikke indhøstet, den lover dog ikke det allerbedste; thi det har været meget tørt en Maanedes Tid, og Risen trænger meget Vand den Tid, den skyder Aks og modne. Da vil den ogsaa have megen Varme.

Merkelig nok er det, tiltrods for høje Priser, noksaa fredeligt rundt os. Folk er saa venlige, at man er tilbøielig til at glemme, at det ikke altid har været saaledes.

Den 22de Mai til 16de Juni var min Husfru og jeg paa en Tur til Hankow. Det

var i Anledning af nogle Administrations Papirer i Severine Larsons Testamente, som maatte underskrives i Konjuiens Nærvær, jeg reisste ned. Reisen løb heldig af, men det var varmt at reise i en liden Vaad, værste om Nætterne; thi lukkede vi ikke Sluggerne, var vi ganske sikre paa, at saa Besøg af Thve, og strænkte vi igjen blev det ganske uholdeligt. Paa Veien hjem fik vi adskillig Regn, som hindrede os ikke lidet, men det værste af det var at midt mellem Fancheng og Hankow, just nedenfor Shahang, hvor Floden issor udbastede Banken som beskyttede Landet mod syd, og hvor man siden har strebet et helt Aar med at dæmme for igjen, kom Flommen og paa en eneste Nat udbastede alle Spor af alt det Arbejde og de hundrede tusinder af Taelss som man havde anvendt for at beskytte et Strøg flere Countier stort.

Vi naaede Shahang en Eftermiddag og med Hjælp af en stærk Søndenvind var vi heldige nok til at komme forbi Aabningen, hvor Vandet fossede ind over Landet, saa man kunde høre Ryden af det flere Mil borte.

Heldigvis gik intet Liv denne Gang, da Aabningen aldrig havde været helt lukket. Men det var et trist Syn at se Trætoppene stikke op af Vandet saa langt Diet kunde naa og tænke paa at disse Rhynger af Træer repræsenterede forrige Landeshæver og saa se den ubeskrivelige Fattigdom af den uhyre Menneksemasse. Flygtninge fra Flommen, som Fortiden bor i Hankow og efter Floden hvor de nu fører en kummerlig Tilværelse arbejdende for hvem som helst, med Børn og Husstruer tiggende for hver Mands Dør. Stakfæls Folk! lidende i Tiden, de fleste haabløse for Evigheden.

Venligst hilset

O. R. Wold.

*

*

*

II et kinesisk Buddhatemplel.

Pastor Stovgaard-Petersen, der er paa en Missionsreise i Asien, fortæller i et Reisebrev til „Kristeligt Dagblad“:

Mens jeg var i Nanking, besøgte jeg en Dag Bei-Hou Tzi-Templel, der er sammen-

bogget med et buddhistisk Kloster med en 3—400 Munk.

Vi kom først gennem to Portpavilloner med kolossale Dørvogterguder, to i den første og fire i den næste; alle overnaturlig store, gyldne og spraglede i truende Stillinger med brede Ansigter og løstede Sværd. I den anden Portpavillon stod tillige, under en stor gylden Baldakin i en Glasfaskje, en gylden Gud „af højere Rang“. Vi spurgte et par Prestes, hvad det var for en, og fik det Svar: „Han, der hersker og frelser!“ Det lød jo godt nok; men jeg synes, det er ret dristigt at putte ham i en Glasfaskje.

Vi havde efterhaanden bogstavelig lavet Optøier. Et helt Slæng af Kinesere fulgte os og gjorde min Tolf utallige Spørgsmaal: Hvem er han? Hvad kommer han her for? Hvor er han fra? Danmark? Hvor ligger det! (Svar: Nær ved England!) Tegner han vore Guder af? eller hvad gjør han med sin Pensel (min Blyant)?

Følgt af denne snakkende Hob gik vi gennem forfjællige Gaarde og Gange og tilsidst op ad en Trappe ind i „Million-Buddha-Tempelhallen“. Om der virkelig var en Million Buddhaer, kan vel være tvivlsomt, men tallsse var de som Havets Sand. Paa Hylde, i flade Glasfabe langs Væggene lige fra Loft til Gulv stod den ene lille gyldne Buddhafigur ved Siden af den anden. Det saa næsten endeløst ud, naar man saa ned ad Rækkerne; og ikke nok med det! nei her stod gyldne Buddhaer paa alle Bjælkerne under Loftet og i et stort ottetkantet Glasfrin midt paa Gulvet.

En gammel indskrumpen Fyr af en Prest i graahvid valeret Rutte med Reb om Livet, høi Hue paa Hovedet og en Slags Hovedklæde, der var lagt under Huen og faldt ned over Skuldrene, sad og vogtede af denne Herlighed. Han var sikkert ikke vant til at saa europæiske Veisø. Han smilede fornøiet, da han saa min Forbauselse over alle de tallose Buddhaer, skæntede The i en tynd Porcellænskop og bød mig paa det venligste—men ikke paa det renligste! Om jeg drak Theen, melder derfor Historien ikke!

Ad mange Afskelsveie kom vi tilsidst ud i en stor Klosterhal, der blev baaret af røde, runde Træstøiler. Langs Væggene stod legemsstore, gyldne Guder eller Gudebrabantter, og paa Alteret en kolossal Buddhafigur med mange brændende Køgelseskar. Foran Alteret var en Slags Højæde. Paa hver Side af en Midtergang, der førte op til Alteret, stod lange Rækker Borde og Bænke, hvor der sad et par enkelte studerende Munk. Vinduer var der naturligvis ingen af, men Iderovæggen var, som altid i kinesiske Huse, af en Slags Tremmeværk, tilklisset med Bambuspapir. Ovenpaa et Stak laa et par store Trommer og Chymbler.

Vi var stadig omgivet af en nysgjerrig Hob, der lo og snakkede og gloede paa mig, saa deres Dine blev dobbelte skæve og deres Munde saa store som Torstegab, mens de Haar paa deres Forhoveder, der var for korte til at komme med i deres Pisk, reiste sig som Svineborster.

En Munk sluttede sig til de nysgjerriges Kompagni, og da han havde faaet nogle af sine mange Spørgsmaal besvaret, sagde han pludselig: „Har Du ikke Lyst til at høre os synge?“ Jo, naturligvis havde jeg det. Saa satte han os ved et af Bordene, stillede en kinesisk Bog paa et lille graat Træstativ foran os og—forsvandt.

Mens vi sad der, kom en Munk til. Han gik med en Rosenkrans i Haand—20 smukke, brune Smaafugler af Citrontre trukne paa en violet Silketraad. Han fortalte os, at han daglig skulde lade Ruglerne glide 1000 Gange gennem sine Hænder, idet han nævnede Buddha's Navn (O mi toh suh!) Jeg spurte, om han vilde sælge mig den Rosenkrans, han kunde jo let købe sig en anden? Der blev lidt Parlamentaren om det, og mens dette stod paa begyndte de 3—4000 Munk at samles.

Paa lydløse Filtøil r kom Munkene i lange Rækker, to og to. Over de hvidgraa eller gulbrune Rutter havde de nu en Slags brune Overkapper, fastgjorte over venstre Skulder ved Hjælp af en stor Hornring. Paa Hovedet havde nogle af dem sorte Kalotter i „Pagodestil“ (jeg mener med

svaiget „Tagryg“): andre var skaldede. Alle havde de Bøger og Bogstativer under Arme-
ne.

Adskillige af de „skaldede“ havde nogle mærkelige smaa runde Pletter paa deres Tæ-
ser. Jeg forstod først ikke, hvad det var,—
det lignede Koppear; men Kopperne maatte
da have haft en egen Tvne til at sætte sig i
Geledder; thi Mærkerne var stadig ordnede i
Rækker, og der var altid 8—9 Stykker.
Senere har jeg hørt, at disse Mærker er—
Prestetegnet. Det er alle Munkenes honette
Ambition at blive ordinerede; men mange
bliver det aldrig, fordi de ikke kan udholde
Ordinationsceremonien. Denne bestaar
nemlig blandt andet i, at 8 a 9 glødende Kul-
stifter bindes fast til Tsen, indtil de i Løbet
af en halv Snes Minutter har udglødet.
Derved fremkommer for Livet disse runde
Brandar i den barberede Tse.

Da Munkene var komne vel til Sæde
langs Bordene, reiste to sig. Paa en lille
tynd Stok havde de en Klokke, der næsten
saa ud som en Cylleklokke. De slog et par
Gange paa den,—en deilig sølvren klingende
Tone! Saa gik de ud og kom lidt efter ind
igjen ad Midterdøren, fulgte af Førstepre-
sten. Denne havde grøn Rutte og rød Sil-
ke-Skulderkappe med gyldne Striber, sort
Kalot paa Hovedet og en lang tyk gylden
Duff hængende frit ned ad Ryggen.

Alle Munkene reiste sig. En enkelt
snøvlende Stemme begyndte en Bøn oppe fra
Alteret. Hele Koret faldt i med de udstrakte
Hænder samlede foran Brystet. Førstepre-
sten lagde sig paa Knæ i Midtergangen med
Banden mod Jorden. Han reiste og boiede
sig adskillige Gange, mens den snøvlende
Sang steg og faldt, isprængt med enkelte iso-
lerede (dienlygnligt dirigerende) Klokkeslag,
som klingende Draaber i et brusende Stem-
mehav.

Førstepresten gik frem til sit Højsæde.
Midtergangen fyldtes af Munk, der lagde
sig med Banden mod Jorden.

Et stærkt Klokkeslag lød. Sangen hør-
te op, og alle Munkene satte sig paa deres
Pladser. Mange stubbede Filttøflerne af
sig og trak Fødderne op paa Bræken.

En enkelt Stemme fra Alteret læste no-
get høit. Atter faldt alle i,—men nu fiddende.
Saa blev der en lille Pause; Bøgerne
sloges op paa andre Steder og saa tog selve
Førstepresten fat. Han sad paa sin høie Læ-
sepult med Ryggen mod Alteret og Ansigtet
mod Munkene. Foran ham stod en Bog
paa et Læsestativ, to Lys i firkantede Glas-
kasser, to Fastelavnstær, en lille Buddha-
figur, et Røgelsekar, som han tidligere selv
havde antændt og en tom Thekop. Under
mange ærbødige Formaliteter stænkede en
Munk The i Koppen og mens hans Høi-
hed læste, drak han sig nu og da en Slurk.

Som Helhed var der stille; men natur-
ligvis blev Andagten afbrudt af adskillig
Harken og Spyttten og mange staaende Blikke
paa mig. En Munk pudjede sin Næse paa
den mest originale Maade, jeg endnu har
set: han bøiede sig ned, tog sin Filttøffel,
snød sin Næse med Fingrene, smurte omhyg-
geligt Resultatet paa Tøffelsaalen og satte
Tøflen ned igjen. Se, det kalder man i Ki-
na Renlighed—og gode Manerer!

For enkelte faldt Tiden lidt langtrukken;
de nikkede og sov sødelig ind. Jeg selv var
blandt disse „enkelt“,—just ikke blandt dem,
der sov ind, men dog blandt dem, der fandt
hans Høiheids Maade at læse paa lidt mono-
ton—og saa forstod jeg jo tilmed intet. Jeg
anstillede derfor adskillige Betragtninger; bl.
a. gik det op for mig, at det at tale kinesisk
egentlig er: med Tungen at danse paa et
Ben. Og saa kunde jeg ikke lade være med
stadig at tænke: Ak, skønne spildte Rækker!
Tænk, om disse 3—400 Munk og alle Ki-
nas mange hundrede tusinde Munk rives
ud af denne æld-gamle forstenede Buddha-
drøm og virkelig sættes i Arbejde i Gud-
s Riges Tjeneste. Men det er der vist længe
til.

„Allust. Fam. Journal.“

„Handelige Sange for Lægfolk“, forfattet og
efter Opfordring udgivet af Chr. Diet, Prest. 112
Sange. (Pastor Brohaughs sidste Arbejde.) Pris
30c.

Hauges Synod Book Dept,
Red Wing, Minn.

Martha Maria Missionen

i St. Paul, Minn.

Ordsprog 14, 21.

Denne Mission blev for tre Aar siden stiftet i St. Paul, Minn. Dens Opgave er at hjælpe og om muligt redde en Del af de mange faldne Kvinder blandt bort lutheriske Kirkesfolk i de store Byer især i St. Paul og Omegn.

Missionen har et Hjem for saadanne paa 363 Magnolia Str., hvor den tager sig af saamange som muligt af disse uhykkelige Menneſker og giver dem legemlig og aandelig Pleie.

Det er et midlertidigt Hjem for disse Kvinder og for deres faderløse og hielpløse Børn.

Maalet er at modarbejde Barmhertighed og dernæst at hjælpe saadanne Kvinder op af et lastefuldt Liv og bringe dem hjem igjen til Far og Mor og til deres egen Menighed.

Oprindelig blev denne Mission stiftet af Past. J. A. Johanson engang Prest til Hauges Menighederne her i St. Paul, men Missionen er en uafhængig Mission og støttes af Venner i Hauges Synode, den forenede Kirke og den norske Synode og flere.

Ved det nylig afholdte Aarsmøde blev der oplyst, at der det sidste Aar var indkommet \$1262.88 i frivillige Gaver til Missionens Drift og udbetalt \$134.60. Missionen har i Arets Løb hjulpet ti Kvinder og ni Børn. De fleste af disse Kvinder tilhører et eller andet af de ovennævnte Samfund.

Alle var fattige og aldeles hjælpeløse jaa at de Penger, som sendtes til os er nu opbrugte. Skal dette Barmhertighedsarbejde kunne fortsættes maa vi bede alle, som har Hjertelag og Raad til det, at støtte Arbejdet med sine Bidrag. Bestyrelsen vil tvittere for de modtagne Beløb i de forskjellige Kirkeblad og sende enkelte Givere sin hjerteligste Tak. Den nævnte Direktion bestaar af følgende:

Formand Past. S. I. Norman af den norske Synode, Mrs. August Hanson af den forenede Kirke, Pastor J. A. Johanson,

Spicer, Minn., Mrs. S. Pettersen af den Norske Synode, Mrs. Erik Johnson, Stefanus Pettersen af Hauges Synode. Send dine Bidrag til Kassieren, Stefanus Pettersen, 307½ Sherburne Ave. St. Paul, Minn

Erbødigt

S. I Norman,

957 Hatch St. St. Paul, Minn.

Indremissionsprest i den norske Synode i Byerne St. Paul og Minneapolis.

Fra Arbejdsmarken.

Mayville Kreds afholder Samtale-møder i Hastings og Vichville Pastor Nærvigs Kald den 26de til 30te Okt. Nærmere Betændtgjørelser senere.

Missionsbestyrelsen har kaldt Rand. theol. J. K. Caspersen til Prest for Wott, N. Dak. Han vil først besøge Stedet og sætte sig ind i Forholdene der, før han bestemmer sig til at antage Kaldet eller ei.

Past. A. Hjortaa har antaget Kald til Prest for Blackfalds og Omegn, Alberta, Canada. Han holder sin Afstedsprediken i Ryley, Alberta den 1ste Oktober og vil holde sin Tiltrædelsesprediken i Blackfalds den 8de.

Past. Edw. Duea har, grundet paa at hans Menigheder ved Blue Earth træder hele hans Tid, oplyst Bions Menighed i Ihlen, Minn. og denne har stillet Kald til Past. Skarpsnes, som har lovet at betjene den sammen med sine Menigheder ved Centerville, S. Dak.

En af vore Arbejdere som har meget at gjøre og ved Siden deraf en nedbrudt Helbred skriver: „Jeg betjener nu.....Menigheder. Og jaa holder jeg paa at berede mig til min Fordefærd.. Jeg er glad over, at min Rheumatisme snart skal jordsæstes og min Sjæl faa gaa hjem til den evige Hvile“

Past. S. Hanson fra Jackson, Minn. predikede Søndag den 10de Sept. i Past. J. J. Dahles Kirke i Grantsburg, Wis. Paa Eftermiddag drog baade Menig-

hedslemmer og andre til Past. Dahles Hjem, hvor de tilbragte en hyggelig Stund sammen. Efter at et godt Maaltid Mad var nydt holdtes passende Taler baade af Past. Hanjon og Dahle. Forsamlingen efterlod sig hos de flere Prestefolk to store Rugs som Tegn paa Venstabs og Kjærlighed.

Eksekutivkomiteen af Hauges Synodes Indremissionsbestyrelse havde Møde i Red Wing, Minn. den 13de Sept. Pastor Westphal som er Medlem af Bestyrelsen var tilstede i Anledning af Skolens Aabning og deltog ogsaa i Mødet. Da Past. S. C. Simonson havde aflaaet Raldet til Missionssuperintendent, besluttede Komiteen at anmode Pastor Oppegaard om at forblive staaende i denne Stilling indtil næste Aarsmøde. Past. Oppegaard har lovet dette, og han vil altsaa fortsætte sit Arbejde som før.

Søndag den 27de August holdt Past. A. D. Gittreim Konfirmation i sin Menigheds Kirke paa Landet ved Creston, Ill. 18 unge gjentog sit Daabsløfte 9 Gutter og 9 Piger. Alle læste engelsk. Søndag den 3die Sept. holdt han Nadvergang og Afskedsprediken i samme Kirke paa Formiddag og Afskedsprediken i Kirken i Byen paa Eftermiddag. Der var mange Folk tilstede ved disse Anledninger og Prestefolkene fandt det noksaa tungt at sige Farvel til sine mange Venner i dette deres første Prestekald. Der har her været og bliver i næstkomende 11 Aar. Tirsdag den 29de Aug. holdtesuktion hos Presten, og naar den var over blev der Overraskelse. Creston Menighed og andre Venner indfandt sig med et vakkert Gulvteppe, et dusin Kniver og Gasler samt en Del Kontant som Afskeds gave til Prestefolkene. Desuden fik de af denne Menighed et Offer ved Afskeds gudstjenesten. Torsdag den 31te Aug. holdt Kvindeforeningen sin aarlige Missionsfest. Pastor Bruce var tilstede og holdt Missionsstale paa Formiddag. Paa Eftermiddag var der Udsalg af Varer. De forskjellige Missioner vil faa et bra Udbytte af Dagen. Samme Dags Aften kom en hel Del Ungdom og overraskede Gittreims

ældste Søn med en vakker Gave. Ved Siden af alle disse Møder skulde der ogsaa pakkes sammen til Flytning, saa det var nok adskillig travelt for Prestefolkene den Tid, som det jo forresten altid er. Mandag den 4de Okt. ankom de til Jewell, Ia. og den næste Dag begyndte Broder Gittreim sit Arbejde som Lærer ved Jewell Lutheran College.

Bekjendtgjørelser.

Kinamissionens Høstmøde.

De som ønsker at faa Kinamissionens Høstmøde vil være snild at underrette mig derom saa snart som mulig, og angive Tiden for Mødet. A. D. Oppegaard.

Om Gud vil, afholder Nordre Minnesota Kreds af H. S. et Samtalemøde i Norman Menighed, Past. G. C. Gjerstads Rald, fra 17—19 Okt. Samtaleemne: Math. 22, 1—14. De besøgende anmodes venligst om at underrette Mr. J. J. Hamre, Gary, Minn., om sit Komme, saa vil Skyds møde op i Flaming og Bijou. Gud velsigne Mødet.

J. J. Renda hl.

M. L. Dahle.

Paa Indbydelse fra Bethesda Menighed, New Norway, undertegnedes Rald, afholder, om Gud vil, Alberta Kreds af Hauges Synode sit Aarsmøde der. Mødet begynder den 3de Nov. Kl. 11 Formiddag og fortsætter til og med Søndag den 5te. Tema: Matt. 8, 1—11. Alle er hjertelig velkomne. T. T. Carlson, Formand.

B. B. Anderson, Sekr.

Jowa Kreds af Hauges Synode afholder sit aarlige Møde i Bethania Menighed, Frost, Minn., Past. Osklunds Rald fra 3—6 Oktober. De tilreisende mødes Dagen før Mødet i Bricehn, Frost og Nafe. Godt vilde det være, om mange af Kredens Folk kunde komme. Riv dere løs, intet vil tabes derved. Gud velsigne Mødet. Samtaleemnet blir Hebr. 10, 19—25.

G. O. Paulsrud.

T. J. Knutson.

Nordre Minnesota Kreds af H. S. holder, om Gud vil, sit Aarsmøde i Vor Frelser's Menighed af Past. U. D. Johnions Rald fra 3—5 Nov. Samtaleemnet er Joh.

15, 1—8. De besøgende baade fra syd og nord gaar til Rothsay, Minn. Lad os bede Herren om Strømme af Naade under Mødet.

J. J. Kendall.
M. L. Dahle.

Bor Frelser's Menighed, Past. D. A. Berges Rald, indbyder S. Daf. Fællesforening til Møde fra 4de til 6te Okt. Tilreisende tager til Inwood, Ia. Samtaleemnet bliver Joh. 9, 1—7.

J. J. Dakland.
L. A. Wadheim.

Chicago Kreds af Hauges Synode indbydes til at holde sit Aarsmøde i Bluffs Menighed af Past. A. D. Mortvedts Rald fra 3die til 5te Okt. Samtaleemnet blir Luk. 13, 23—30. De tilreisende baade fra nord og syd kommer til Winooka paa Rock Island Banen og bør helst komme Dagen før Mødet. Send et Brevkort til S. S. Mørbe, Winooka, Ill. og fortæl, naar dere kommer, saa vil Skyds møde frem. Haaber at alle Kredsens Prestes og ellers mange Brødre og Søstre maa samles og at Gud maa faa gi os et godt Møde.

A. D. Mortvedt, Form.
A. J. Evenson, Sekr.

U n g d o m s t e v n e.

3 Forbindelse med 15 Aars Jubilæum den 1ste og 2den Oktober førstkommande af Luther Ligeaen i Peterson Menighed Fillmore Co. Minn. Past. W. J. Westphals Rald, vil et Kredsforbund af Ungdomsforeninger i Næstving Kreds af Hauges Synode blive organiseret. Enhver Ungdomsforening i nævnte Kreds bør saavidt muligt lade sig repræsentere ved dette Møde. Besøgende vil blive modtaget i Peterson, Minn. Søndag den 30te Sept.

M. D. Wee.
S. C. Simonson.

Til Oplysning.

Til Oplysning for dem, som agter sig til Ungdomsmødet i Peterson 1—2 Okt. vil vi gjerne have føiet til Bekjendtgørelsen i „Budb.“ at man maa erindre, at der afsaar intet Tog fra La Crosse Lørdag Aften til Peterson. Forat naa frem Lørdag maa man tage Toget paa S. W. Division som afsaar fra La Crosse Kl. 10.30 Formiddag. De, som kommer fra vest er her Kl. 2.20 p. m. og Kl. 11 Aften. Ligeledes at alle som agter sig til Mødet vil behage melde sig til mig inarest muligt forat vi kan faa ordnet med Vogi og Ophold for dem under Mødet.

Deres M. J. Westphal

K r e d s m ø d e.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds et Samtalemøde i Israels Menighed, Past. T. J. Oppedahl's Rald fra 24de til og med 26de Oktober førstkommande. Samtaleemnet bliver Matt. 22, 2—14. Skyds vil møde de tilreisende i Boyd og Clarkfield.

A. Haugland.
P. S. Stenersen.

Om Gud vil afholdes et Kreds møde i Scandia Menighed af Past. Skarpsnes Rald i Centerville, S. D. Okt. 8—10. Mødet begynder med Kirkeindvielse Søndag den 8de. Samtaleemne bliver Luk. 14, 15—24. Gud velsigne Mødet.

D. D. Bergh.

Om Gud vil afholdes et Kreds møde i Irene, S. D. Past. Olbergs Rald den 29—31 Okt. Mødet begynder med Kirkeindvielse Søndag den 29de. Samtaleemnet bliver Es. 48, 17—19. Gud velsigne Mødet.

D. D. Bergh.

S. Daf. Kreds afholder Møde i North Branch Menighed, J. F. Melom's Rald 4—6 Okt. De besøgende mødes i Petersburg Eftermiddag den 3die og Morgen den 4de. Samtaleemne: 1ste Pet. 4, 7—11.

D. D. Bergh, Form.
J. S. Olson, Sekr.

Syd Daf. Indremissionsforening vil holde Møde i Bristol Menighed, Past. Hofstad's Rald fra 17—19de Oktober. Samtaleemnet bliver Ab. 3, 1—6.

J. J. Dakland, Form.
L. A. Wadheim, Sekr.

Om Gud vil afholder Mayville Kreds af Hauges Synode sit Aarsmøde i Stordals Menighed, Galesburg, N. D. Pastor D. J. Matkevics Rald, fra 16de til og med 19de November førstkommande. Tekst for Samtalen er Rom. 5, 1—11. Pastor A. H. Berger indleder. Past. J. J. Jacobson holder Abningsprediken.

J. J. Jacobson.
J. J. Jacobson.

Bethania Menighed, Benson Co. N. D. Past. Howlands Rald indbyder Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode til at afholde sit Aarsmøde der fra den 9de til 12te Nov. En Eftermiddag og Kveldsfest gives til at behandle Ungdomsagen. Samtaleemnet blir 1 Joh. 1. Skyds vil møde i Knox og Gæmond Dagen før Mødet. Alle er ventligt indbudne. Kom mange og kom med Bon om Aandens Fylde.

R. T. Strand, Form.
A. H. Melom, Sekr.

Kvitteringer

Andremissionen: Ved Pastor S. E. Westby, Edinburg, N. Dak., Kontoffer fra St. Peters Mgd.	24.75
Ved Sam Stone fra Veibesda Mgd.s Kv., Souris, N. Dak., Past. Svingens Kald.	15.00
Mrs Albert Larson, Lynd, Minn.	3.00
Ved J. A. Thompson fra Curran Valley Mgd., Taylor, Minn.	12.00
Mrs C. J. Ekane, Stanwood, Wash.	1.00
Ved Past. J. J. Staroneis fra Mr. & Mrs. Anton Evenson af Melhus Mgd., Centerville, S. Dak.	25.00
Rens Reis, Fairfax, Minn.	1.00
Nels Beer, Vermillion, S. Dak.	5.00
Ved Swan Swanson fra Hill River Lakes Mgd., McIntosh, Minn.	3.70
Peter Brandjord, Franklin, Minn.	3.00
Ved Elai S. Skyle Offer fra Broderbeims Mgd., Volk Co., Minn., Past. H. Elions Kald.	5.10
Fra en ubenævnt, Viroqua, Wis.	5.00
Ved Pastor T. I. Vorgen Offer i Trempealeau Valley Mgd., Taylor, Wis.	22.62
Mrs Mathea Elstad, Franklin, Minn.	7.00
Lars Thompson, Red Wing, Minn.	10.00
Ved Past. Freidabæk pr. D. A. Mvin fra J. M. Johnson af Trondhjems Mgd., Past. Nerviås Kald.	10.00
Ved Nels Bitingstad, Storv. City, Iowa, fra Niveride Kv., Past. Paulsruuds Kald.	16.00
Ved Past. T. J. Spande fra M. J. Lunning, Nadeliffe, Ia.	5.00
Ved Past. H. Olson, Gonvick, Minn., fra Bethania Mgd., hans Kald.	9.60
Ved samme fra Immanuel Mgd., samme Kald.	3.70
Ved Past. J. J. Ekse fra Ole H. Lore, Hendricks, Minn.	5.00
Ved J. H. Elstad fra Mrs S. C. Mundahl, Fairfax, Minn., en Del af Udbyttet for solgte Søndagseng.	2.50
Ved Past. A. J. Evenson et halvt Missionsoffer fra Hauget Mgd., Nio, Wis.	39.75
Ved Past. A. C. Copegaard: Offer i Bethel Mgd., Nylev, Alberta, Past. A. Hjortaa's Kald.	20.65
Kollekt i New Norway Mgd., Alberta, Past. Carlsons Kald.	5.15
Offer i Scandia Mgd., samme Kald.	13.50
Offer i Trondhjems Mgd., Pastor A. Hjortaa's Kald.	7.75
Mrs Emma Store, Madison, Minn.	5.00
Ved Past. Edv. Duea fra T. M. Johnson, Lemitrong, Ia.	5.00
Ved A. M. Nelson fra Studenternes Missionsforening ved Red Wing Sem.	30.89
Ved Past. M. L. Resvig fra en ubenævnt i hans Kald.	2.50
G. J. Unonby, Kaslon, Minn.	2.00
Ved John W. Hall fra Tabitha Mgd.s Kv., Hamilton Co., Iowa.	75.00

Før kvitteret for 422.96
1120.68
1543.54

G. H. Elstad.

Rettelise: I Kvitteringerne for Andremissionen i "Pubb." No. 33 er der kvitteret fra L. Hallorf, Minn. 1.00, istadstæde 5.00. Totalsummen er ret.

G. H. Elstad.

Med Tak erkjendes Modtagelsen af følgende Gaver til

Nio Mgd., Nio, N. Dak., Pastor A. H. Meloms Kald:	
S. H. Anderson, Davison, Minn.	2.00
E. B. Rice, Mohall, N. Dak.	1.00
John Baulion, Independence, Wis.	1.00
Rev. J. H. Melom, Newman Grove, Nebr.	5.00
A. B. Høstlerud, Rushford, Minn.	5.00
Lucas Barie Mgd., Pineofter.	16.65
Ameride Mgd., Davison, Minn.	36.65
Rohanne Ensborg, Peterion, Minn.	1.00

68.20

A. H. Melom.

Til Mrs. Theo. Hanson: Før kvitteret.	2.14
Christine Gundersen, Sandwich, Ill.	50
Ole Evenson.	1.00
Lars Aruland, Newark, Ill.	2.00
Basimus S. Johnson, Grafton, N. Dak.	1.00
Ved Past. S. V. Jacobson, Beresford, S. Dak., fra Mrs S. Olson.	1.00
M. Heierion, Taopi, Minn.	1.00
Christ Gulbransen, Bolin, S. Dak.	1.00
A. A. Hurch, Taylor, Wis.	1.00
Andrew Olson, Mc Callsburg, Iowa.	1.00
Ved Past. J. H. Berg fra Mrs. Anna Jacobson, Le Roy.	2.00
Ved Past. J. H. Melom, Newman Grove, Nebr.: Mrs. J. H. Melom.	1.00
Lars Baage.	1.00
Gust Baage.	1.00
J. J. Johnson.	1.00
Mrs. H. Jacobson.	1.00
J. J. Baage.	1.00
H. Simonson.	1.00
Ole Bold.	1.00
Christian Simonson.	1.00
Simon Skjold.	1.00
Mrs. J. Sawyer.	.75
Nels Wiik.	.50
Karen Anderson.	(Till. 12.25)
Ved Nat Hanson, Thor, Iowa, Offer fra Norway Mgd., Humboldt Co., Iowa.	7.75
Ved Past. Ekse, Hendricks, Minn., fra Marie B. Kirkwood.	1.00
Mrs. A. Sollen, Toronto, S. Dak.	(Till. 1.50)
Ved Past. Wiik, Toronto, S. D., fra Mrs. S. Svensrud.	1.00
Ved Mrs. V. Anderson, Clark, S. D., fra Hans Lien, Jr.	1.00
Hans Lien, Jr.	1.00
Mrs. Lena Anderson.	(Till. 4.00)
Ved Past. M. V. Dahle, Eagle Bend, Minn. fra Aar Mgd. og Kont.	2.00

107.92

Hjertelig Tak til alle som har været med i denne Andremission. Da de 300.00 nu er indkommet og endelig tid til, er Andremissionen afsluttet. Vi skal lade Bennerne vide, naar vi har faaet Mrs. Hanson vel ind i Hjemmet, hvor hun for Næsten af sine Levedage faar nyde Husly og Hæle. Hun beder mig hilse alle hjertelig Tak!

A. E. Mortvedt.

Newark, Ill. 23de Sept. 1911.

Konstitution

for Hauge's Synodes Ungdomsforbund

er nu færdig. Den er givet i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Parter sendes den portofrit til følgende Priiser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. L. Lethun,
Red Wing, Minn.

Beretning om det 22de Aarsmøde

for den Forenede norsk lutherske Kirke i Amerika, afholdt i St. Paul fra 15de til 23de Juni 1911, er udkommet. Det er en Bog paa 251 Sider samt et Anhang paa 97 Si-

der, indeholdende Parotialrapporter for 1910, Presters og Profesiorers Adresser osv. og iælges for 25 Cents. Det faaes i Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn.
C. L.

L a n d s m æ n d: Til alle musikelskende, som denne Høst har i Tanke at kjøbe et udmærket Piano, tillader jeg mig herved at sige, at om De er saa venlig at skrive til os efter Oplysninger, saa ved jeg, at De vilde blive meget interesseret i et Tilbud, som vi netop i disse Dage udiender. Skriv til os idag og De vil blive behagelig overrasket.

Carl Raugland.

520 2nd Ave., S., Minneapolis Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baae Daabsattesten og Emilaget er lithograferet i mange Aulører. Billeber. Billeber og Salmes.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Rorike Landfakker og Nationalbilleber.

At disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Nærødalen; Bratlandsdalen i Kjøfste; Østjeld; Nordfjord; Verlosien; Paa Sti; Paa Kjøfste; Paa Hævet i Storm; Paa Hævet i Stille; Peer Gunt (4 forskellige Billeber). Gæterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeber). Binterbilleber (mange forskellige). Juleneg. Sønner ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige; Baad. Seilbaad paa Hævet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østjorellen til Holmenfossen. Fra Nordland. Kjøen ved Ulsefjord. Svolvear. Buarbrøen. Raftind. Fra Gardanger. Torghætten. Beninder. (flere andre). Behandl. Linnemunden i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelig Pragt-billeber i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinde sorteret 50 Cents portofrit.

Endel simple Kort med Billeber fra Norge. Red Wing og Omegn. Red Wing Sem. osv. — 2 Kort for 5c eller 25c pr. Dussin.

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

V o m m e f o r m a t.

3 almindeligt Skindbind med de 3 Lefstrækker 60c
do. med forgyldt Rors og Ralf sam:

Isprængt Smit 70c

3m. Morocco med Rors og Ralf sam:

Isprængt Smit 1.00

3 Morocco og Guldinit, mugt Bind. 1.40

3 Morocco og Guldinit, Pragtbind. 1.50

3 Kalvestind og Guldinit, mugt Bind. 1.75

3 Kalvestind og Guldinit, Pragtbind 2.00

B a r e S a l m e r n e.

No. 5. 3 almindeligt Skindbind. 50c

No. 6. 3 almindeligt Skindbind med forgyldt Rors og Ralf 60c

No. 7. 3 Morocco, mugt Bind og Guldinit 90c

No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind. 1.25

No. 9. 3 ægte Morocco og Guldinit, mugt Bind med Hærfiringer 1.40

D. 3 ægte Morocco, mugt Bind og Guldinit og Guldinit og Guldinit. 2.50

F. Indb. i sort presjet Kalvestind, mugt Budebind, med forgyldt Rors paa Siden og ophæiede Rommer. 2.25

G. Indb. i blaat flexible presjet Kalvestind med Guldinit og Guldinit. 1.80

H. Indb. i sort flexible presjet Kalvestind med Guldinit og Guldinit. 1.86

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og 100 Linier. Det hele er paa engelsk.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J.H. Merle D'Aubigne, D D. 1096 pages. Newly bound. Price \$2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

- No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.
 No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.
 No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.
 No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.
 No. 51. Seventy-two tickets, floral. " 10c.

Hauges Synod Book Dept.,
 Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

- Dorothy Price 15 cents.
 Sowing and Reaping Price 15 cents.
 A Good Investment Price 15 cents.
 Ralph, the Orphan Price 15 cents.
 The Better Way Price 25 cents.
 Promises Fulfilled Price 25 cents.
 Melnore Parish Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn

Bibelske Billeder

i mangefarvet Tjetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus besigner de smaa Børn; 2. Jesus i Gethsemane; 3. Den tornekronebete Frelser; 4. Jesus paa korset; 5. I Midten den opstaaende Frelser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelseshistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In Loving Remembrance“ Dette Billede foreskifter ogsaa „Rock of Ages“, og nedemunder er trykt nogle vakre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Sanger, hvor man kan nedskrive Navn osv. Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og let udførlig Guitarakkompagnement og Præfikt Guitarstole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skirtingsskind med færgylt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af Hru Walboeg Hovind Stub, Prof. Sven Oftebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Bogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lilletun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Biskop Bangs
Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandstjettefaga.—2. Nordlandstjettefaga.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
 Drawer 74, RED WING, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Hæfter paa 100 Stykker 25 Cents.
 3 Hæfter paa 250 Stykker 50 Cents.
 3 Hæfter paa 500 Stykker 80 Cents.
 3 Hæfter paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.
 Box 74 Red Wing, Minn

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Væstfæstetiden i Rentiaarene. Skirtingsskind 75c.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibelsoversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silk Cloth med sort Titel paa forghjort Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
 C. Lilletun,
 Drawer 74 Red Wing, Minn.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stølenes Bysninger, H. M. Sande, Pastor D. Hanjon, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Stølen ligesaa dens Nabning samt en Gruppe af Stølenes Direktører. Sait er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stølen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
 C. Lilletun, Red Wing, Minn

Gustav Adolf og Trediveaarskrigen. Af Dr. Anders Fryxell og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgivet af C. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For Salg i Hauges Synod Book Dept., Drawer 74 Red Wing, Minn.

§ "FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog have ogaa paa norsk a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price 40 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget vakkert Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Norge.

Historisk Mindebillede fra Begivenhederne i Norge den 7de Juni 1905. Øverst paa Billedet vil ses Norges Flag og Vaaben i Farver. Midtgruppen viser Norges provisoriske Regjering efter Unionsopløsningen, og paa Siderne og nedenunder sees Fotografier af alle 117 Stortingemedlemme, som deltog i Syvende Juni Beslutningen. De tre mindre Billeder, hvorom Stortingemedlemmenes Fotografier er grupperet, er Fotografier af Eidsvoldsmedlemmene, Eidsvoldsbygningen og Stortingetsbygningen. Nederst paa Billedet er Navnefortegnelse med Henvisninger. Billedet er arrangeret og udgivet af en fremragende norsk Kunstner og vil være en Pryd i ethvert norsk hjem. Størrelsen er 22x27 Tommer. Pris 75 Cents, portofrit tilsendt.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salmebog, udarbejdet af Kælekomiteen fra Den Norske Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Opdrag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i presjet Skirtingsbind med Skindryg og lægges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til
HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Reisson. Bogen har 243 Sange og er særdeles flittet for Søndagsskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forar dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Himles Bog.

En Beretning om Bøseroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skirtingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til

E. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Referatet er færdigt.

Beretningen over Forhandlingerne af Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er nu færdigt. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor T. F. Oppedahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Prestes og andre, der vil hjælpe os til at faa Referate fulgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til

Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen.

33 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c. Et meget pakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.—Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbejde.

Indsendes i Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Gokners Skatiste. Denne Bog er af vort norfke Kirke- og Kristnefolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paafrævet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. House har vist den Foretagelse at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skriftbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Lægfolket“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Prohaugs sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil bli ve tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: E. Lilletun Red Wing, Minn.

af Hans Nielsen Hauge. 3 Kabinet Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Blyndfning“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barnefang“; „Venlig Hilsen“; „Bøn“; „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro, Haab og Kjærlighed.“

„Christmas Greeting“; „New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

E. Lilletun,

Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodskassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. E. E. Holter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betskabsfornehem sendes til Rev. J. A. Quesso, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norfke evangelisk lutheriske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

E. Lilletun,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor E. E. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Enen i Rain; 2. Standina; 3. Sprog i Distriktskolerne paa Landet; 4. Bevis det; 5. Føder og Fødemission; 6. „Til Evighed ere to Veie“; 7. Moving Pictures; 8. Brev; 9. Menes; 10. Kinamissionen; 11. Martha Maria Missionen; 12. Fra Arbeidsmarker; 13. Bekjendtgjørelser; 14. Bitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 43 }

Lørdag den 28de Oktober 1911

{ 43de Aarg.

Jesu Blods Betydning.

Jesu Kristi, hans Søns Blod renser os fra al Synd. 1 Joh. 1, 7.

For at Menneske kan blive renset ifra al Synd, er det nødvendigt at lære at kjende Gud. Dette er det evige Liv, at kjende dig, den eneste og sande Gud, og den du udtænkte, Jesus Kristus. Joh. 17, 3.

Men hvorledes, skal vi lære at kjende den helige og retfærdige Gud? Uden nogen Biser fort os Mand og Mand, kan han ikke i Stomme i Guds Naad. Joh. 3, 5.

Den Helligaand kalder og gjenföder fortabte Syndere til et levende Haab ved en iand Tro og gjør os til Guds Børn.

Saamange, som ham annammede, dem har han givet Magt til at vende Guds Børn, dem som tro paa hans Navn, hvilke ikke er fødte af Blod, ei heller af Kjødets Villie, ei heller af Mandes Villie, men af Gud. Joh. 1, 12, 13. Dem, som tro, kan altjaa blive Guds Børn.

Og for at Mennesket kan komme til Troen, kalder Gud os ved sin Ord og sin Naad og lærer os til Erfkendelse af vor Synd, og af Gud og Helligaand - en Naadevirkning fra Gud.

Uden gjør os ikke hverken værdigere eller uværdigere til Guds Naade.

Gud vilde os og kalde os med et heligt Ord, ikke efter vor Wiisdom, men efter et evigt Forbud og Naade. 2 Tim. 1, 9.

Saaledes ser vi, at vi ikke kan bygge

vort Salighedshaab paa Naadevirkninger som Gud gjør i vor Sjæl; thi de kan ikke frelse os.

Skal vi blive frelst, saa maa vi komme til Troen.

Troen kommer af Hørelsen, men at man hører, sker ved Guds Ord. Rom. 10, 17. Troen er en Gave ifra Gud, gives af Gud til Syndere og opkommer i en jammerlig Tilstand; Sjælens Tilslugt til Guds Naade og Kristi Fortjeneste. Gaven fra Gud, griber Gud. Jesu Død og Korsning for vor Synd, er Troens Gjenstand og Troens Grund: en levende Meddelelse.

J vide, at J ikke med fortrængelige Ting, Sølv eller Guldb, er forløste fra eders fortrængelige Umgængelse, J have faaet fra Fædrene, men med Kristi dyrebare Blod, som et ulasteligt og lydesløst Vams. Pet. 1, 18, 19.

Den som ikke vidste af Synd, har han gjort til Synd for os, paa det vi skulde i ham vende retfærdige for Gud. 2 Kor. 5, 21.

Saa kan vi altjaa ikke bygge vort Salighedshaab paa Troen heller, da Troen kommer af at høre, og hvad hører den? Den hører og griber Kristi Død og Korsning, for Synden, og udenom Jesu Død og Korsning, er der ingen frelsende Tro, men Vantro.

Vandens frelse er tiltrængt for ham, uden, og Vanden frelser den Sjel, som troer som ham paa Guds Naade, og den ulukkkelige Sjel, som mener at eie Troen,

Prof. K. O. Eide

foruden at vide om Gjenfødsel, lad Guds Aand faa overbevise dig og vise dig Jesus, saa skal du faa den Gave, som griber Kristus, nemlig Troen og faa Synden afvasket i Blodskilden.

Saligt er det Menneske, som er befriet fra Overtrædelser, hvis Synd er skjult. Saligt er det Menneske, som Herren ikke til regner Misgjerning, og i hvis Aand er ikke Falskhed. Salig er Gudsbarnet her paa Jorden, ved Troen paa Forsoningen, Frelsen i Gud. Tilværelsen her kan tilbringes i Jesu Samfund. Og dog finder Gudsbarnet intet her i Verden, som kan berettigge det til at ønske at forblive her til evig Tid.

Det vil ikke være under mere, da kunde det vel siges Omkiftningen allerede var skeet. Men saa er det ikke her i Farens Land.

Djevelen er mere rasende nu end før. Verden er finere i sine Gjøremaal, og hylker saa fint, at man kan fristes til at tro, at de er i Hensiddelse af baade Naade og Kristi Retfærdighed. Det onde bedragelige Hjerte vil aldrig som Gud og siger, vær ikke saa nøie i Ord og Handling.

Se af dem alle, som fik Bud, gik nogle faa af Babel ud, fik Ordenen af fri: for Skud, og reiste saa med Gud.

Men Satan af sin Slangefrog, en blaa det Gudsfrugt foreslog den Gift en Del tilbage, som havde tabt sin Rejsebog. Hvor mangen en sig bille ind, At have et bevæbnet Sind, Og kom dog ei i Staden ind. Der klages ofte: Vleve ti ei alle rensende og fri, Hvor ere da de ni?

Guds Pilgrimsskare, Paa hvert et Fjeld giv Agt! Her er saa mangen Snare paa alle Sider lagt. Følg Raadens klare Skin i Ordets Spor; thi udenfor er Dødens mørke Trin.

Forandringen kommer, Forløsningen skal ikke udeblive. Et Liv med Jesu her, i Erkjendelse af Hjertets Fordærvelse og den endnu iboende Synd, skal snart ombyttes med Beskuelse hidsat. Jesu Kristi, hans Søns Blod renser fra al Synd.

J o h n S n o e n .

„Faa Tro til Gud.“

(Mark. 11, 22—24.)

Guds Folks højeste Kald og Privilegium er at leve et Liv „i Tro“ og „af Tro;“ „thi uden Tro er det umuligt at behage Gud“, Hebr. 11, 6.

For at leve et saadant Trosliv maa man være godt rustet efter Ef. 6, 11; thi der findes intet Sted, hvor Satan modstaar saa rasende, som paa Troens Slaglinje. Ved det første Skridt ud paa Løsternes Grund begynder Slaget, og der vil ikke blive sparet paa noget Angreb fra Fiendens Side for at rocke os; men om vi staar ham imod faste i Troen, saa skal han fly. Jak. 4, 7.

Saa, Gud være Vre og Tak! Troen er den Seier, som overvinder.“ 1 Joh. 5, 4.

Hvad er da Tro? „Tro er en fast Overbevisning om det, som ikke sees. Heb. 11, 1.

Abraham er et lysende Eksempel paa en Troens Aand, og han kjendte det stor Princip, som er Grundlaget for en Vandring i Tro; „at regne med det usynlige.“ Der staar om ham i Hebr. 11, 8: „Formedest Tro drog han ud, uden at vide hvorthen han kom.“ Det er ikke nødvendigt at kjende alt det, som vil forekomme i en Vandring i Tro; men det er nødvendigt at vide, om vor Vilje er i fuldkommen Harmoni med Guds Vilje. Thi først da kan vi med Frimodighed som Abraham træde ud paa Guds Løfter—uden at se og kjende, og vor Vandring i Tro skal stadfæstes; thi Seiren kan ikke udeblive, da Gud siger: „Dersom vi kan tro, skal vi se Guds Herlighed.“ Joh. 11, 40. Det store Grundlag for Tro findes i Rom. 4, 17. „Gud er den, som levendegjør de døde, og talder de Ting, der ikke er, som om de var.“

„Levendegjør de døde,“ her møder vi Livets og Opstandelsens Herre, og det gjør intet til Sagen, om han har noget at begynde med eller ikke; thi han virker, at de Ting, som ikke er, kommer til at eksistere, og at det, som ikke sees, kommer til syn.“ Hebr. 11, 3.

Dette er i Sandhed at gaa ned til Bund af Sagen, naar Gud siger, at han begynder med det, som ikke er.

• Derfom du, som læser disſe Linier, er ſig, vær da ved godt Mod; thi din Stilling er endda ikke ſaa daarlig; thi derfom Livets Mod endnu er i dig, er der noget for Gud at begynde med.

Eller maaſte du er lidende under anden Mod eller ſtørre Vanſteligheder; og de kan være mange og beſværlige. Juſt da er det Gud ſiger, ſe helt bort fra de Ting, der er, træd ud paa Løfterne og begynd at regne med de Ting, der ikke er, ſom om de var. Thi du har med en trofaſt Gud at gjøre, i hvis Mund der ikke er Svig.

Abraham begyndte ſaaledes: „Han troede med Haab mod Haab. Rom. 4, 18.

Menneskeligt ſet kunde ingen være mere haabløs end han; men alligevel ſtaar der: „Han troede det, ſom var ſagt.“ Rom. 4, 18.

Se paa de Ord, Gud har talt, og paa de Løfter, han har givet, netop for den Vanſtelighed, du er i, og begynd at regne med dem.

Vær ſom Abraham fuldkommen vis paa, „at hvad Gud har lovet, er han og mægtig at gjøre.“ Rom. 4, 21.

Og hvilket herligt Reſultat naaede han ikke; der ſtaar: „I Lighed dermed ſit han.“ Hebr. 11, 19. Og det ſamme ſkal vederfares os.

Dette er ikke alene, hvad Gud venter af os; men ogſaa vort ſtore Privilegium, at vi maa agte alle hans Løfter for Sandhed og aldrig regne med vore Sygdoms Symptomer og Vanſteligheder—hvor virkelige de end kan ſynes at være—eſter at vi har overladt dem til ham og traadt ud paa hans Løfter i Tro; men vi maa kalde de Ting, der ikke er ſom om de var, og de der er, ſom om de ikke var. „Abraham tvilede ikke i Vantro paa Guds Forſættelſer; men ſtyrket i Troen gav han Gud Æren.“ Hebr. 4, 20.

Gav Gud Æren for hvad?

Virkeligen ikke for hans forbedrede Tilſtand, men han priſte Gud for, „at hvad han havde lovet, var han og mægtig til at gjøre.“ Rom. 4, 21.

I Luk. 1, 37 hørte vi Guds Tale: „For Gud er intet umuligt.“

Hans Ord er fulde af virkende og ſtaa-

vende Kraft. „Mine Ord er Mod og Liv. Joh. 6, 63.

Da Jeſus udtalte Dødsdommen over Figentræet, ſkede der intet ſynligt; men i dybeſte Grund var der ſkeet noget; thi næſte Dag var Træet viſnet fra Roden af.

Naar vi i Tro forlader os paa Guds Løfter, ſker der altid noget, ſelv om det ikke ſees udadtil i Diebliffet.

Ja, det kan ſynes, ſom om Forholdene gik i modſat Retning, at de forværres iſtedetfor at forbedres, og Omſtændighederne kan ligne Syrentræets, ſom ſtod i Skoven om Vaaren.

Dets ſtore Krone blev dødsdømt af Gartneren, afhugget og kaſtet hen i en Affaldsdyng. Nogle Dage ſenere gik Gartneren forbi den afhuggede Krone, og han ſaa da, at der var brudt Knopper frem, det ſaa ud, ſom der ſkulde blive Liv iſtedetfor Død.

Hvad var ſkeet?

Den ſidſte Reſt af Livskraft var diſſe levende Knopper.

Men var de levende? Al nei! de var dødsdømte; thi de havde ingen Rod og maatte ſnart viſne.

Juſt ſaaledes med vore Sygdomme og Vanſteligheder.

Gud vil lære os Troens Regneſtykke, at vi aldrig ſkal regne med det ſynlige; men med det, Gud har ſagt; thi det er en virkende Kraft, da ſkal viſſelig ethvert Symptom af vor Synd, Sygdom eller Vanſtelighed viſne og forſvinde; thi ved Tro paa Gud er Roden viſnet i dybeſte Grund. Og ligeledes ſkal der ved Troens Seiersgang aabenbares herligt Liv, hvor der for det ſynlige Die kun findes Død.

Thi Gud ſiger: „Dig ſke, ſom du tror.“ Math. 8, 13.

„Og det bør hver den, ſom kommer frem for Gud, at tro, at han er til, og at han bliver deres Belønner, ſom ſøger ham.“ Hebr. 11, 16.

„Thi alle Guds Forſættelſer er Ja og Amen i Kristus Jeſus, Gud til Ære ved os.“ 2 Kor. 1, 20.—„Kirkef.“

Kredsmøde.

Madison Kreds af Hauges Synode afholdt et Møde i Echo, Minn., Past. N. D. Ness Rald fra 15de til 17de Sept. 1911.

Past. Barstad holdt Indledningsprediken over Salmen 139, 23—24.

Menighedens Prest Past. Ness værkede derpaa alle velkomne med Apostlernes Gjerninger 10, 31—33.

Formanden Past. Haugland ledede Mødet. Det blev bestemt at begynde Kl. 11 med Bønnemøde, og fra Kl. 10 til 12 Samtale. Saa to Timers Hvile, og Eftermiddag fra Kl. 2 til 4.

Der blev prediket i det engelske Sprog hver Aften. Fredags Aften talte Kandidat M. B. Lofkesmoe og Formand Hanson. Lørdags Aften talte undertegnede og Past. Røndestvedt af den forenede Kirke og Søndags Aften talte Past. Wit.

Samtaleemnet var den 126de Salme. Past. Oppedahl som skulde have indledet var syg og kunde af den Grund ikke komme. Det blev derfor paalagt undertegnede at indlede. Alle de tilstedeværende Prester deltog i Samtalen. Der blev talt om Syndens Fængselskab og Befrielsen fra samme.

Søndag den sidste Dag af Mødet, nemlig den 17de, blev Menighedens nye Kirke indviet af Formand Hanson med Bistand af følgende Prester: Oppegaard, Haugland, Bøe, Lund, Ness, Wit, Barstad, Odland, Ekse, Erickson, Røndestvedt. De to sidstnævnte er fra den forenede Kirke. Pastor Haugland holdt Indledningstalen.

Formand Hanson talte over Dagens Evangelium, Luk. 17, 11—20.

Paa Eftermiddag blev der holdt Ordination. Kandidat Martin B. Lofkesmoe blev ordineret. Past. Ekse holdt Intimationstalen. Formand Hanson udførte Ordination. Følgende Prester deltog: Oppegaard, Haugland, Bøe, Lund, Ness, Wit, Barstad, Odland, Erickson.

Undertegnede var reist hjem.

Det var en Høitidsdag for alle som var tilstede, og som jeg haaber at Menigheden ikke kommer til at glemme.

Saa tilslut en liden Afstedstund om Søndagsaften.

Der var tilstede ved Mødet tre Prester fra den forenede Kirke, nemlig Røndestvedt, Løkensgaard og Erickson. Ogjaaa havde vi med os Jens Pettersen fra Brodersamfundet og L. Dyb fra Norge.

Tak til Menighed og Prest for hyggeligt Samvær. Maatte Gud saa velsigne os alle for sit Ravnæ Skjld!

Jeg sender med det samme Past. Lofkesmoes „vita“ som bedes tilføjet Referatet.

B. S. Stenerson, Sek.

Jeg, Martin B. Lofkesmoe, er født i Lincoln Co., Minn., den 5te Juli 1884, af Forældrene Bersvend og Ingrid (Ellefson) Lofkesmoe. Samme Aar blev jeg ved den hellige Daab indlemmet i Samfund med Gud. Jeg fik en god Undervisning i den lutheriske Børnelærdom; men Synden fik ganske tidlig Herredømme i Hjertet. I 10 Aars Alderen mistede jeg min Fader.

Guds Rald virkede kraftig paa mit Hjerte, ikke mindst under Konfirmationsundervisningen og det paafølgende Aar, men der blev ikke sand Overgang. Om Høsten 1901 reiste jeg til Red Wing for at fritventere vor Skole. Ud paa Vinteren 1902 fik jeg Naade til at aabne mit Hjerte helt for Herren, og omsider fandt jeg Ro og Hvile for min Sjæl i Guds Ord.

Vaaren 1907 blev jeg udekamineret fra den forberedende Afdeling ved Seminariet. Om Høsten 1908 optog jeg det teologiske Studium, hvorfra jeg tog Afgangseksamen sidstleden Mai.

At saa gjøre noget for Jesus har været min Lyst og Trang siden jeg selv fik ham kjer. Med Rald fra Tabor n. ev. luth. Menighed, Platte, S. D. og Ebenezer n. ev. luth. Menighed, Douglas Co., S. D. var det Tanken at fremstille mig for den ærede Hauges Synode med Begjær om Ordination under dens Møde i Red Wing.

Heri hindredes jeg ved et heftigt Anfald af Nerve sygdom. Dette faar jeg ogsaa tro var en Guds Styrelse. Jeg er endnu ikke stærk, men føler meget bedre. Herren har hjulpet indtil idag. Lovet være hans Navn.

Da de ovenfor nævnte Menigheder endnu holder fast ved sine Kald, frembringer jeg herved Begjær om at blive ordineret hvis Hauge's Synode dertil finder mig stikket.

Ungdomsfest.

Ungdomsforeningen i Peterson Menighed, Fillmore Co., Minn., har været i Virksomhed i 15 Aar og den 1ste og 2den Oktobert holdt man i den Anledning Jubilæumsfest. Der var et rigtholdigt Program var arrangeret for Anledningen, og alle Ting lykkedes over Forventning.

Søndag Formiddag den 1ste Okt. predikede Past. J. J. Lee i Peterson, medens Prof. M. O. Wee predikede i Arendahl Menighed. Paa sidstnævnte Sted optoges et flækkeligt Tilfær til vort Samsunds Indremission. (Det fortæltes, at en Mand gav ved den Anledning \$20 og tre gav \$5 hver. Mon ikke saadant tyder paa en tiltagende Interesse for vor Indremission?)

Det egentlige Festsprogram begyndte Søndag Eftermiddag Kl. tre. Efter Velkomsthilsen af Stedets Prest, Past. Westphal, gav Hr. O. Ensbjerg, Ungdomsforeningens manganarlige Formand, en kort Oversigt over Foreningens Historie. Blandt andet fortæltes, at man havde kun holdt religiøse Møder og omtrent alle saakaldte „sociale Møder“ havde været udelukket. Man havde med saa Undtagelser holdt Møder i Kirken hveranden Søndag Afien i alle disse 15 Aar, og som Regel var den rummelige Kirke vel fuldt med Ungdom. Derpaa foretoges Navneopraab over alle som havde tilhørt Ungdomsforeningen. Mange—ogsaa de som i Aarenes Løb havde forandret sine Navne—tilkiendegav sin Nærværelse. Men Oprabet af en hel Del Navne bragte intet Svar; thi mange var flyttet did, hvor man ikke flytter mere eller ogsaa til andre Steder her i Landet. Enkelte af sidstnævnte, hvoriblandt Foreningens Stifter Past. O. V. Nache, havde sendt vakre Bilsninger til Festen. Ligeledes enkelte unge Folk, som nu er bosat i Hauge's Synodes Indremissions-

marken. Disse glædede sig over, hvad de fik i sin Modermemighed samt over at Samsundet ikke havde glemt dem, men sendte dem gode og flittige Prester til at forkynde Guds Ord og forvalte Sakramenterne blandt dem.

Paa Opfordring af Foreningens Formand Hr. Moen, holdt Past. Westphal en hjertelig liden Mindetale over de Medlemmer af Ungdomsforeningen som er vandret heden.

Prof. Wee holdt derpaa en grei og gripende Tale over „Vores Guds Røst i den nationale Luther League's Program“ og et bestemt Samsunds eget Ungdomsforbund.“ Der er meget godt ved Luther Ligaen, men der er ogsaa visse Farer ved den, som gjør den mindre stikket til at tage Vare paa vor Ungdom. Den nationale L. L. har til Opgave at gjøre Ungdommen kjendt med og interesseret i den lutheriske Kirke. Forat opnaa dette lægger den megen Vægt paa Forskjellen mellem den luth. Kirke og alle andre Kirker. Denne Opgave er god. En anden Opgave for L. L. Bevægelsen er at binde den lutheriske Kirke sammen til et. Ogsaa denne Opgave er god, naar man kun ikke derved maa slaa af paa noget af Betændning.

Farerne ved Luther Ligaen er forskjellige. De unge blir der ensidig paavirket fra en for os fremmed Kristendomsopfatning. Der er i den lutheriske Kirke en orthodog og en pietistisk Retning. Disse to Retninger er ogsaa betegnet som objektivist og subjektivist. Den ene er altfor meget tilfreds med „Troen i Bogen“, medens den anden ogsaa vil ha „Troen i Hjertet.“ Luther Ligaen hylder førstnævnte Retning, der er aldeles modsat den Opfatning som vort Samsund ønsker, at dens Ungdom skal faa. Dertil saa fører denne Bevægelse saa let bort fra Modermemigheden, undtagen hvor denne er størst og stærkest. Det synes saa storartet at „slaa op sine Teste paa Sletten“, der hvor de mange glimrende ydre Fordelte er at vinde. Men saa udsætter man sig ogsaa derved for at vrage de store Mandsværdier til Skade for Tid og Evighed. En anden Fare ved denne Bevægelse er at den kan altfor snart for-

vor Ungdom bort fra sit Morsmaal. Der bruges som bekendt kun det engelske Sprog i denne Forening.

Under disse Omstændigheder er der et af tre Ting for os at vælge mellem: staa sammen med U. V., lade hver Ungdomsforening arbejde aleue eller som man har gjort i de andre Samsund, slutte sig sammen i et eget Samsundsforbund. Dette sidste har vort Samsund nylig gjort, og der er i forskjellige Kredse dannet Kredsforbund.

Om Aftenen talte Past. H. J. Berg over Emnet „Ungdommen og Menigheden“, Pastor J. C. Simonson over „The Young People and the Bible“ og Past. V. Dordal over „The Young People and Prayer“. En livlig Samtale holdtes over disse Emner baade Søndag Aften og den følgende Dag.

Ungdommen paa Stedet opvartede med megen deilig Sang og Musik. Ligeledes sang en Studenterkor herunder af Emnerne: „Gloria“, „Johannes“, „Munterhed“ og J. M. Snezrud.

Mandag den 2den Oktober organiseret et Arbeidsforbund for Ungdomsarbejdet i Ned Wing Kreds. Til Embedsmænd valgte:

Formand, S. C. Simonson

Rættformand, M. Norstad

Sekretær, V. Dordal

Kassierer, M. J. Westphal

Kor. Sefr., J. M. Snezrud

Litterær Direktør, Prof. M. D. Wee

Musik Direktør, Prof. J. A. Berg.

| L. C. Jacobson

Musik Komite: Mrs. E. W. Schmidt

| Mrs. M. D. Wee

Maa dette Arbejde ved Guds Naade bli til rig Velsignelse baade for Ungdommen og for Menigheden. S.

Om Forening.

Bevægelsen som er sat igang med Hensyn til Forening mellem Samsundene er meget alvorlig og man burde tænke vel over Sagen før man skrev eller talte for eller imod. Er Sagen af Gud, som Pastor Meland skriver, saa kan man være imod, men Sagen seirer alligevel og den, som er imod, faar Tabet. Er den ikke af Gud, saa vil den falde af sig selv. Naar den enkelte kristen begynder at saa høie Tanker om sig selv, da siger vi, at det er en Feil og stiger han lidt længere frem, saa han forsværer saadant, saa blir han ligefrem modbydelig. Men gjælder dette den enkelte, saa gjælder det ogsaa et Samsund. Stykket af „En Haugianer“, som blev gjengivet i „Lutheraneren“ har båret de Tanker hos en hel Del Folk, at Hauges Synode synes de er saa meget bedre end andre og det maa medgives, at det maatte lidt i den Retning, men man bør isigte mellem Enkelstemand og Synode.

Det har altid været min Tanke, at en hel Del troende Venner rundt sig bedt hjemme i Hauges Synode og derfor helst gif ind der. Flere velsignede Bættelser har gaaet gennem Menighederne og Skolerne, saa det hverken kan eller skal bortforklares, at der er mange snille kristne i Hauges Synode. Men skulde nu den Tanke sætte sig; vi er bedre, gudfrygtigere end de andre, derfor vil vi ikke være med i Foreningen, saa kunde det Guds Aand bedrøves og Velsignelsen tabes. Vi har Grund til at bede Gud om hans Frygts Aand. Skulde vi nu være helt ærlige mod Gud og os selv, saa kunde vi begynde at se paa Stillingen, og da er den ikke saa lys. En hel Del sover, og mange, som var varme for Herren, er kjølet bort, saa Vægbrødre ofte har klaget og klager: Det er ikke nu som før, virkelige Haugianere er ikke mange, Strid og Splid har paa mange Steder taget Pladsen for Enighed og Kjærlighed, saa jeg tror vi har Grund til at ydmyge os og ikke tale for store Ord, naar vi taler om os i Hødsning til Verdenshed og Ungdomhed i de andre Samsund. I 1889 var nogle af os Augustanere adskillig ængstelige ligeover-

A l l e h a n d e. Et Kor er en liden Ting, men dermed styres de store Skibe. Ridder er smaa Ting, men de er Ophavet til store Flober. Epigre er smaa Ting, men de holder tilfammen store Bygninger.—Et Ord eller et Blik er ogsaa en liden Ting, men hvor mægtige er de ikke baade til ondt og godt! Tænk derpaa og kom ihu de smaa Ting.

for Foreningen; thi vi vidste, at en hel Del af dem, vi skulde forenes med, havde sin kirkelige Opdragelse fra et Samfund, som, saavidt vi forstod, ikke saa meget blidt paa Vægmandsvirksomhed, Vækkelse og virkeligt Liv. Men vi gif med i Foreningen, og jeg har aldrig troet, vi handlet galt. Jeg tror, at om vi havde sagt Nei, saa havde vi handlet mod Guds Vilje, og da havde vi staaet igjen med Skin uden Kraft, og det er Kirkens største Bæst. Det saldt i min Lod at reise adskilligt i d. f. R. efter Foreningen i 1890, og det maa jeg sige, at netop Foreningsarbeidet havde hjernet mange Stillevægge og gjort det muligt at komme ind og virke med Guds Ord der, hvor Dørene før var stængte, og til min egen Beskjæmmelse maa jeg sige, at mange af de Prester og Menigheder, som stod som umulige i min Betragtning, var, naar jeg kom hjem til dem, ikke bare venlige men hjertelig glade i Besøgene, de ikke bare talte om Vækkelse og Liv, men de sørgede over Døden, bad og arbejdede for Vækkelse og Liv. Naar nogle siger, at i deres Omgivelser har det vist sig, at d. f. R. var imod, saa kanste vi i de fleste Tilfælde kom hjem til Sagen, naar vi staniede og spurgte: var min Omgang med de Folk virkelig upartist eller lod jeg dem indirekte forstaa, at der var Døden, men her er Livet. Jeg tror, at meget af den Kulde som søles ligesaa snart kan være vor Skyld som de andres, og at, naar virkelig Samfundsgrenserne nedbrydes, det vil vise sig, at paa begge Sider arbeidet man til samme Maal. For min Del maa jeg bekjende at saa længe jeg stod og tænkte ondt om andre, sandt jeg intet godt, og heri har jeg ofte forjundet mig, men naar jeg kom sammen med dem, har jeg i de fleste Tilfælde maattet erkjende: det var jeg som var mørk. Jeg søger, som jeg likte at sige: Hiere, henthid ikke til Mørket hos de andre paa den Maade, at vi er bedre. Det saarer ikke alene Brødrene, men i rettænkende Folks Dine som ogsaa i Guds taber vi meget. Der er flere Prestebrodre, som maa klage: vi har ikke en, som kan lede i Bøn i den Menighed. Dette er ikke Ros, men saa haaber jeg, at dette hører til Stjeldenhederne. Lad mig saa sige: der

er mange Menigheder i d. f. R., hvor der er bedende Sjele i hvert eneste Hjem og i de fleste Hjem betjendende kristne. Men Presterne? Na jo, der er mange Prester, som Nat og Dag sørger over Sions Skade og er levende Vidner og Vægtene paa Sions Mure, og der har været og er mindre og større Vækkelser, hvorover Herrens Tjenere hjertelig fryder sig. Vækkelser! Ja, der er en hel Del, som man kalder Vækkelse, som d. f. R. saavel som enhver sand Haugianer ikke kan gaa med paa, fordi det har sine Rødder i Vind og ikke i Guds Ord. Kanste lidt mere om dette en anden Gang. Men sligt burde vi stanse lidt ved og ikke straks dømme de andre, som var de imod Guds Verk. Kirkebønnen er man imod. Er det fordi de finder Indgangsbønnen gal, eller er det fordi ugudelige ja ligesom Drankere forrette den? Jeg tror det er det sidste. Ja men da burde man vel hellere forandre dette, og da vilde denne Sag ikke staa som en Stillevæg. Har man nogen, som kan holde Bøn, saa er der mangfoldige i d. f. R., som slet ikke er saa tranahjertet, at de forkaster det men tværtimod er glad i det. Saa er det Kraven og Kjolen. Jeg kan ikke sige, at jeg under den Dragt, men jeg har aldrig følt anderledes med eller uden Presteklæder, og paa de Steder, jeg har været og brugt det, har Huges Venner, som regelmæssigt har besøgt Gudstjenesterne, aldrig følt sig generet, men paa Spørgsmaal herom har de svaret: det gjør ingen Forskjel. At de helst ønsker, at Presten skal lægge den bort, er saa naturligt; thi det er deres kirkelige Opdragelse. Jeg tror ikke, der er mange, om der er nogen, som er saa trangsynt, at de siger, det er Synd. D. f. R. er jo ikke saa stram heller, saavidt jeg forstaaer det nok saa frit i saa Maade, saa jeg tror Prestedragten kan umulig være Aarsag til i f f e at forenes.

Med den almindelige Absolution under Haandspaalægelse er det anderledes. Det var det eneste, som voldte mig Bryderi, og omendstjont jeg aldrig kunde dømme i den Sag ligeoverfor andre Prestebrodre, saa var og blev det en Blage for mig, og de sidste ti Aar, jeg var Prest i d. f. R., absolverte jeg

aldrig under Haandepaafølgelse undtagen privat, saa om den Sag kunde ordnes, kan jeg ikke forstaa, hvorfor H. S. og d. f. K. ikke skulde forenes. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det kan gaa an at trække sig tilbage nu uden først at søge opløst denne Knude. Og er den sli, at den ikke kan løses, ja, saa vil berge Parter se, at her maa vi stanse.

J. d. f. K. kan det være dygtig stramt mange Steder, men som Samfund har de bevist, at de er noksaa frie, hvad Former angaar. Det er jo L ø j e n ø g l e n, vi bruger i Absolutionen, og naar saa denne Løsenøgle er sat i Forbindelse med Nadveren saadan, at den bruges for alle, som nyder Nadveren, saa synes jeg enhver burde se, at det er ikke sli, Jesus har ment, Herrens Tjenere skulde bruge Løsenøglen. Den lutherste Kirke har for en Del erkjendt dette ved a' tillade den, som vil, at gaa til Alters uden forud gaaende Absolution. Men dette igjen synes at borge for, at d. f. K. vil imødekomme H. S. saa langt, de kan se det ret i dette Stykke. J. H. S. absolveres „alle bordsfærdige og troende“, altsaa Løsenøglen bruges paa bordsfærdige og troende, og det er en Regel, at alle, som vil gaa til Alters, sli maa løses. Men er ikke ogsaa dette noget rart? Det er jo dem, som er bundne, som skal løses, og her løses de løste. Her synes virkelig Sagerne at stille sig tvivlsomme, og flere Menigheder i H. S. har jo erkjendt dette ved helt at nedlægge Absolutionen i Forbindelse med Nadveren. Det synes altsaa, at der er Modsigelser baade i d. f. K. og H. S. om denne Sag. Det skulde være besynderligt, om ikke denne Sag skulde kunne ordnes sli, at de to kunde forenes. Naar man oplyser eller fremlægger Tanker som disse, at hvis H. S. gaar med i Foreningen, saa kunde der dog komme til at være en H. S., eller at saa gaar vi ind i Frikirken, saa tror jeg, at saadant vil falde bort efterhvert som man skrider fremover til Maalet. Maa bare den gode Gud saa bevare os fra uferlige Domme og selvgod Kulde ligeoverfor hverandre. Har H. S. engang valgt en Komite til at forhandle om Forening og disse Sager, som synes at stille, var da som nu, saa gaar det vel ikke an at trække sig

tilbage uden først oprigtigt at prøve, om det ikke gaar an at forenes.

Herren lede os alle sli, at hans Rige maa komme og hans Vilje ske.

D. T. Nelson.

Tak til „en Haugianer“.

Nu en Stund har det været meget interessant at læse „Budbæreren“. — Interessant er den jo forresten altid, men det var nu de forskellige Skrivelser for og imod Foreningsagen, som „en Haugianer“ bragte paa Bane, jeg mente.

Om Redaktøren vil være saa snil at laane mig lidt af Bladets Spalterum, vil ogsaa jeg prøve at gjøre nogle Bemærkninger.

Jeg skulde saa inderlig ønske at takle „en Haugianer“ for hans Artikel i „Budbæreren“; ikke fordi jeg tror, at den var et saa virksomhedsfuldt Indlæg imod Foreningsagen, men fordi jeg tror, at det virket adskillig i modsat Retning.

Jeg tænker mig nemlig, at „en Haugianers“ Artikel havde samme Virkning som Moses Forsøg paa at undvige Guds Vilje dengang paa Bjerget Horeb, da Gud gjorde ham til Fører for Israel. Moses Undskyldninger blev nemlig Anledning til, at Gud ved at svare paa hans Bemærkninger fik Anledning til at fortælle Moses og dermed alle sine Børn, hvem han er og hvordan han er. Sigemaade har „en Haugianers“ Artikel givet Anledning til, at mange af Kirkens mest oplyste Mænd har ved sine Svarartikler givet os, som er mer uvidende, Oplysning om, hvad Kirken er og hvordan den er. Derved har vi faaet et bredere Syn paa Kirken og dens mange herlige Egenskaber og sat os istand til at se Sagen (Foreningsagen) fra mer end en Side — „min“ Side.

Mange Tak da, min kære „en Haugianer“, for, hvad du har gjort for Foreningsagen. Gud lønne dig. En Hjord og en Hyrde blir det jo ligesuldt, om Forening kommer istand.

Hermed en hjertelig Hilsen til Bladets Redaktør og Læsere.

J. E. Flatetval.

Okt. 15, 1911.

Digt.

O du skønne Morgenrøde
 Deilig er i din Opgang,
 Vertig smiler mig imøde,
 Saa jeg synge vil en Sang
 Om din Skjønhed og det blide
 Alsyn, som du viser mig,
 Da vil Solen, for jeg vide,
 Snart i Osten vise sig.

Da er Ljuset ved at bryde
 Frem paa Himlens Firmament
 Og Naturens Rødder at lyde,
 Som for Dagen mig blir sendt,
 Maa jeg tage op at gjøre
 I min lille Virkefreds,
 Det, som nyttigt er udføre,
 Gjører Sindet vel tilfreds.

Snar: det lader frem paa Dagen.
 Morgenrøden vige maa,
 Men da blir det Hovedsagen,
 At jeg paa min Stansje staa.
 Solen som i Osten rinder
 Hurtig frem mod Vesten gaar,
 Time efter Time svinder,
 Snart den Middagshøiden naar.

Se da er det rette Tiden
 For enhver at ta iagt,
 Mer og mer den Daler siden
 Myster snart sin Farvepraagt,
 Og mod Kvelden mer man trættes,
 Modet synker, støv man blir,
 Først paa Dagen, alt gaar lettest,
 Og det størst Udbytte gir.

Uj! naar Aftentiden sender
 Snagger over Jorden hen,
 Staar man der med trætte Hænder
 Kjender neppe sig igjen,
 Aandens Goner ogjaa støves,
 Tanken bliver mindre klar,
 Først paa Dagen bedre øves
 Alle Gaver, som vi har.

Og naar Nattens Mørke sænker
 Tungt sig over Jorden ned,
 Da enhver paa Hvile tænker
 Sniker Sovn i stille Fred.

Har jeg da min Tid benyttet
 Med den rette sand Flib,
 Se, da bliver det Udbyttet,
 Der er Lys ved Aftenstid.
 M. B.

Skandinaviske Sprog i Distriktskoler
 paa Landet.

(Fortættelse fra No. 40)

Naar to Menneſter forſtaar flere Sprog,
 kan hver enkelt af dem ſaa den anden til at
 tale det Sprog han foretrækker, om ikke al-
 tid, ſaa dog meget ofte.

Naar ſom helſt der er Anledning til at
 tale dit Modersmaal, da gjør dette. Vær
 aldrig den første til at føre Samtalen fra det,
 men ſøg at føre den paa det Sprog, ſom til-
 hører det ſælles Fædreland. Man vil for-
 ſtaa og agte hinanden ſaa meget bedre.
 Man kan blive nyttig derved for andre, om
 ikke i Forretning, ſaa paa andre Maader.

Dermed vil vi ikke ſige, at Skandinaver
 og Thyſkere ikke ſkulde lære engeliſk eller ja-
 paniſk. Hvad vi hævder er kun dette, at
 de maa ſikre ſig mod at glemme hvad de ved,
 og derved undgaa et Tab, ſom de vilde an-
 gre hele deres Levetid. Kjender du to
 Sprog, da tal dem begge, ſelv med Feil.
 Ellers vil du glemme det ene af dem.

Høiſkolernes Årsrapport
 for 1911.

Minneſota Stats Høiſkoleinſpektors
 Rapport for Året ſom endte 31te Juli 1911
 blev modtaget efter at vor ſidſte Artikel var
 ſkrevet. Til Sammenligning med de der
 anførte Tal, medens de er i friſt Minde,
 giengiver vi denne Rapports Statiſtik, med
 den foregaaende Rapports i Paranteſis for
 at viſe Tendensen i en Stat. til Overveieſe i
 andre Stater. Der underviſes i thyſt, franſk
 og Latin i Høiſkolerne, thyſt og Latin alle i
 År. thyſt i 188 (185) Skoler og franſk i 9
 (8 i 1910 og 9 i 1909) Skoler. Antallet af
 Skoler med „Freshmen“ Klafſer i thyſt 119
 (121), med „Sophomore“ Klafſer 130 (126);
 med „Junior“ Klafſer 82, med „Senior“

Klasser 63 (50); ialt 394 (374) Skoler med latinisk Grammatik 196 (199; Cæsar 185 (195); Cicero 114 (123); Virgil 104 (114); ialt 599 (41). Latin tabte i Maretz Løb 32 Klasser og thyk vandt 20, et Fremstribt af 52 Thykklaser over Latin. Dette antyder en stærk Tendens i den høiere Undervisning til at lære thyk. Da Latin er i Aftagende og fransk staar stille, er der gode Udsigter for Skandinaviisk. Forøgelsen af Antallet af Studenter viser den samme Tendens. Antallet af Studenter i thyk var 9,369 (9,025), en Fremgang paa 344, „Freshmen“ 3,314 (3,843); „Sophomorer“ 3,294 (3,304); „Juniors“ 1,834 (1452); „Seniors“ 918 (786). Forøgelsen i thyk er i de høiere Klasser, et godt Tegn. Studenter som lærer latinisk Grammatik 6,050 (6,456); Cæsar 3,295 (3,395); Cicero 1,432 (1,392); Virgil 973 (1,261); ialt 11,750 (12,468), en Nedgang af 718. Thyk vandt 344, altsaa studerer 1,062 flere Studenter thyk end Latin nu end for et Aar siden. Ialt studerer 1,524 (1,309) fransk, thyk, fransk og Latin studeres af ialt 22,642 (22,802) Studenter, en Nedgang af 159, og de tælles dobbelt, der studerer 2 Sprog. Antallet af ialt indskrevne Studenter var 29,224 (23,518), en Fremgang af 706.

Disse Tal viser, at Sprogstudiet bliver sørgeligt forsvundet. Høst paa, at der i vore Høiskoler undervises i 46 Fag, og Skandinaviske Sprog er ikke blandt disse. Er dette hvad Befolkningen ønsker? Sammenlign de 46 Fag med de i Europa fulgte Systemer.

Vi jøgte i Rapporten med Iver efter noget om de Skandinaviske Sprog i denne Skandinaviske Bannerstats Høiskoler, men kunde ikke finde dem omtalte med et Ord. Skoler med Undervisning i Skandinaviske omtales ikke. Bevægelsen for at indføre Skandinaviske i Minnesotas Høiskoler er maaske endnu for ung og svag, og den intelligente Forstaaelse af Sagen for lidet udviklet i Offentlighedens Omdømme. Men naar den første Høiskole-Statistik, der har, eller arbejder hen til at indføre, Skandinaviske Sprog er offentliggjort, haaber vi den vil være kom-

plet. Statistiken for Høi og Landsskoler med Undervisning i Skandinaviske maa først samles for hvert County før Stats-Statistikken kan blive slaaget fast. Vil du hjælpe til at samle den fra dit County? Minnesota kan let blive en af de Stater, der vil ophæve Europas retfærdige Kritik over os som „de lavtproglige Amerikanere“, hvis Skandinaverne vil fastholde Fordringen om Undervisning i deres Sprog i Landsskolerne.

Statens Høiskole-Inspektør siger i sin foregaaende Rapport: „Jeg er stemt for at stille thyk op imod Latin. Giv 4 Aars Undervisning i dem begge.“ Hvorfor ikke give Skandinaviske Ligestilling med thyk og Latin i Nordvesten? I dette Aars Rapport siger Inspektøren om den samme Sag: „Jeg har ringe Sympathi med den forældede Paastand, at Høiskolen kun er afsat for Collegen. Den Klage er intetsigende og fordærvelig. Men jeg hylder den Væresætning, at Væresag og deres Omfang skal tilpasse sig til at gøre Fyldest for den Komunitets nuværende og fremtidige Behov, i hvilken den er beliggende.“ Hvis en Komunitets nuværende og fremtidige Behov ikke imødekommes, hvad betaler da Befolkningen Skolekatter for? Enhver lokal Kommunitet burde opmuntres og opføres til at udtale sin Trang og sine Ønsker i Udtryk, som ikke kan misforstaaes, med Hensyn til hvilke Sprog ved Siden af engelsk, der ønskes undervist i, uden Hensyn til alle andres Ønsker. Samvittighedsfuldt Tilsyn er nødvendigt for at finde, om Kravene bliver fyldestgjorte. Der behøver ikke at blive Ekstraudgifter for Skoledistriktet, thi Skandinaviske og thyke Lærere kan give 5 ugentlige Undervisningstimer i disse Sprog ekstra eller istedet for mindre vigtige Fag.

Minneapolis, Minn., 10de Okt. 1911.

J. M. Venter.

Fortsettes.

Om Tanke og Tro.

(Af Biskop Heuch.)

Evangeliets Forkyndere vil ikke tvinge Menneskene til at tro, men til at tænke. Lad det være saa, at du forarger dig over Guds Frelse, som den vækkes dig i Korsets Ord. Forkast den indtil videre som stridende mod al Tanke; ja glem den, som om du aldrig havde hørt et Ord om den for din Synd korsfæstede Guds Søn. Men brug saa din Tanke til at faa se dig selv i din Sandhed og Virkelighed. O, at du vilde gjøre det, da skulde du nok komme til Troen paa Kristi Kors. Dit Ansvar er ikke, at du ikke vil tro det ubegribelige, men at du ikke vil tænke dig ind i det allermeest nærliggende, det saare begribelige, dit eget Hjertes Tilstand. Havde vi Forkyndere Magt til ved vort Ord at tvinge Tanken til her at begynde sit Arbejde, da var alt vundet. Sig derfor ikke, at vi altid fordrer, at I skal tro; nei, vi fordrer først og fremst, at I skal tænke men tænke det, som Tanken kan naa, ikke det som ligger udenfor Tanken. Men hvor det er vanskeligt, for Tanken at naa frem til Selverkjendelse. Den hæmmes ved sin egen Ulyst til at se Sandheden. Derfor løber den ind i en jaadan elendig Bagaade som den de rationaliserende Theologer aabner, den ved Læren om Afværen, der forlader Feil for lidt Anger og nogen Lovskyldelse. Derfor lyder den saa mangen Gang heller sin Hjælp til ved ipsoföndige Kunst at øge Undskyldningerne og Selvedregene end ved klar og skarp Indsigt at gjøre deres Tomhed og Falshed bitterlig for Hjertet. O, tænk dig ind i dig selv, men tænk sandt og skarpt ironisk, og du skal saa vist komme til at ende med at fortøve over din Frelseløshed.

Men hvorfor li qer der nu saa megen Vægt herpaa? Fordi, at hvis du grundig fortviler om dig selv, saa vil du oprigtig længes efter at tro Korsets Ord—en Vængsel, som allerede er den frelsende Tros Begyndelse. Den, som grundig har erkjendt sin Frelseløshed, og hvori hans Frelse maatte bestaa, han vil ogsaa erkende, at just saadan vidunderlig, ubegribelig, alle og alt om-

fattende Frelse, som den, der forkyndes ved Korsets Ord, passer aldeles for ham er just saa som den Frelse maa være, der skal kunne forvandle hans Fortvivelse over ikke at kunde frelse sig selv til Troens Glæde over at være frelst ved Guds store Naadeunder.

Thi han har erkjendt, at en Lærer ikke kan hjælpe, fordi Evnen til at følge Lærdommen mangler—et Forbillede ligeaaalidet af samme Grund. Han har erkjendt, at ingen Anger kan fri for Dommen, fordi Hjertet synder i selve Angerens Stund, og han ved, at selv om Syndsforgældelse et Døbt kunde forhverves, vilde Synden ved hans Skyld være der i det næste. I det uendelige fortvilede sig Sunden og den som lever denne fortabte Synder sit Lie op til Jesus Kristus, han, der som hans Broder og hans Gud hænger paa Korsets Træ. Hvad ser han saa?

Et Menneske, der ved en Videlse af uendelig Værdi, fordi den Guds Sønns Videlse, ioner hans og hele Verdens uendelige Skyld. Just det, som han trængte, men som syntes umuligt, fordi det var imod al Tanke, at en anden, en uskuldig, gjorde, hvad der i Evighed var Synderen umuligt, finder han her virkeliggjort. Et Menneske har maaget at udslutte alle sine Brodres Skyld, fordi dette Menneske har Guds Naad og Guds Kjærlighed. Underet er lige ubegribeligt for Tanken, men denne har indieet, at det maa være den ubegribeligt, hvorledes Syndere kunde frelses, og Synvittigheden den ængstede og fortabte, finder i Korsets Ord det eneste paa Jorden, der passer for den, som Salven for det sviende Saar.

Derfor er det en Erriaring, som idelig gjentager sig i Sielelorgen, at den mest intelligente Mand, som med usigelig Overlegenhed har forkastet Korsets Ord som aldeles utænkligt, slet ikke mere sanier dette Ords Tankestridighed, hvis han naar frem til en virkelig Syndens Erkjendelse. Sandelig, jeg har ofte oplevet, at en saadan Mand da har spurgt, ikke om, hvorledes Korsets Ord kunde være muligt, men hvorledes det kan være muligt, at han, Synderen, kunde saa

Del i den Følelsens Raade, dette Ord forkynder.

Ved at gøre Fornegtere til Rationalister, forvandler man kun Saducæere til Fariisæere, som begge i Korsets Ord og Kristi Frelse ser idel Daarskab og Forargelse. Men kan vi saa Raade til at gøre Fornegtere og Rationalister, irreligiøse og religiøse, moralske og umoralske Mennesker til Syndere, bringe dem til at se sig selv saa sandt, som de vil se sig paa Dommens Dag, da vil de tro Korsets Ord, Evangeliet om Sundersnes Forladelse ved Troen paa ham, som os elskede og gav sig hen for os alle—dette Ord, som gaar langt over vor Forstand, at intet Menneske kunde udtænke det, og dog er saa aldeles stemmende med Hjertets inderste Trang, at kun Gud, som kender sin Skabning fra Grunden af kunde udfinde en saadan alt og alle omfattende Frelse.

Og den, som tror Korsets Ord, erfarer dets Kraft til at give Fred, Frimodighed og Afgang til Guds Faderhjerter og derfor ogsaa dets Kraft til at skabe det nye Kjerlighedsliv i Hjertets skjulte Grund. Fra Kristi Kors gaar Troen ud; til Kristi Kors vender den atter tilbage. Troen paa Korsets Ord er Troens bankende Hjerter. Den, som søger at afvække dette Ord for derved at gøre det lettere at tro, er som den, der gav det urolige Hjerter saa meget Gist, at det stod i Fare for at lammes. Men den, der vil borttage Korsets Ord og dog mener at kunne holde Troen paa Kristi Frelse ilive, han dræber Troeslivet, som om han skær Hjertet ud af Livet, og indbildte sig, at han alligevel skulde elektrisere Mennesket til at leve.

Slaa derfor Vagt om Korset, alle Herrens troende. Taal ikke en Forkyndelse, som tilhøller og fordunkler det for Menneskenes Blik. Kom ihu, at det er at forqiste Livets Vands Rilde. Thi vi ved ikke noget til Salighed uden Jesus Kristus og ham forfølgt.

NATION-WIDE REVIVAL BEGUN.

"There are possibilities far beyond human conception in the 'Men and Religion Forward Movement' which has just been begun, and which will soon be nation-wide in its scope. The start was made in New York city a week ago, and by the great campaign clergymen the country over will be schooled in the most practical methods of 'taking religion to man.' Christian workers are about to follow the divine command and 'go out into the highways and hedges' and 'compel' men to come into the fold of the church. While this is being done every Christian should earnestly pray for mighty results.

J. P. Morgan has given liberally to promote the success of the campaign in seventy-six cities in the United States and Canada to bring men and boys to attend church.

James G. Cannon, president of the Fourth National Bank, is chairman of a committee of ninety-seven that will direct the work from No. 124 East Twenty-eight Street, New York city. Cyrus H. McCormack, president of the International Harvester Company, R. Fulton Cutting, Samuel G. B. McCook, Cleveland H. Dodge, Dr. D. H. McAlpin, William H. Sloan and James H. Post are a few of the men of affairs who have contributed from \$500 to \$5,000 each to aid the movement.

Battalions of trained Christian workers will storm the citadels of non-church members, beginning Oct. 2nd at Minneapolis. New York will be besieged for eight days in Nov., beginning probably on the 18th. Meetings will be held in churches, theaters, mills, factories, department stores and on street corners.

At the Metropolitan Club a few nights ago Mr. Cannon gave a banquet to thirty trained workers who are to carry the message of church membership reclamation from New York to Vancouver.

Committees of one hundred have been formed in every one of the seventy-six cities in which the campaign will be waged. The thirty special workers will be divided into bands of five to expedite the work. The seventy-six committees of one hundred will be assisted in their work by 1,500 smaller committees formed in towns that cluster about the larger centers of population.

Henry Rood, in charge of the literary bureau of the 'Forward Movement', said that thousands of church brotherhoods and undenominational men's church societies would assist, adding: "These brotherhoods

and societies have a membership of nearly 28,000,000. With the exception of the Reformation this movement will prove to be the most extraordinary, significant and colossal undertaking of its kind since the crusades."

The idea of a religious country-wide campaign now under way was conceived by Harry Arnold, a member of the International Committee of the Y. M. C. A., in 1909, and so hard has he worked in preparing for the revivals that he is now in a sanitarium in the Adirondacks.

It is a regrettable fact, shown by maps prepared for use in this movement, that the non-church-goers in every State in the Union far exceed in numbers those who attend church services. If every Christian, within the next few months, could induce an other person to regularly visit God's house it would mean the interesting of 28,000,000 more! The mere idea of thus doubling the army of the Lord is full of inspiration. And who dare say that with God's aid such a glorious triumph could not be won?"

From The Christian Work & Evangelist
by L. M. SAGEN.

Foreningssagen.

Det er vel den, som ikke liker at denne Sag bliver diskutert i „Rudbæren" og optager saa meget af dens Spalterum; men jeg tror, at netop det er den bedste Maade til at faa alle til at overveie Sagen; thi det er jo en meget vigtig Sag, som ikke bør behandles leilighedsvis eller tankeløst. Maar Paulus skriver til de troende i Rom, som langt fra endnu ikke havde noget frem til det samme Sin paa alle Ting, saa siger han: „Enhver være fuldt forviiset i sit eget Sind." Rom. 14, 5. Forat opnaa dette angaaende Foreningssagen, ved jeg for min Del intet bedre end at undersøge om det er efter Guds Ord at gaa med i denne Forening eller ikke. Paa nogen anden Maade eller ved noget andet Midde kan jeg ikke blive „fuldt forviiset i mit Sind." Det, som ved Siden af Guds Ord kan hjælpe os til at blive forviiset, er den første eller ældste Kirkehistorie. Den har jeg for en Del læst ligesom jeg ogsaa har læst lidt af de apostoliske Kirkefædres Skrif-

ter. Ved denne Læsning er jeg kommen til den samme Overbevisning, som det ser ud til at Pastor Meland er kommen med Hen- syn til Forstaaelsen af Jesu Bøn til sin Fader, Joh. 17, 20—21. Jeg siger Pastor Meland hjertelig Tak for hans greie Forklaring af denne Jesu Bøn. Jeg er heltud enig med Meland om de troendes indre og ydre Forening. Men det har jo til alle Tider vist sig omtrent umuligt, iallesald i den Apostel- tiden, at faa samlet bare troende til en ydre Forening. Men den Forening, som nu er oppe til Diskussion blandt os, er jo noget ganske andet, og det forunder mig at Pastor Meland tilsidst i sin Skrivelse, synes at gjøre denne Jesu Bøn anvendelig paa denne Mæ- seforening af troende og vantroende; thi hvad han først saa skjønt har sagt om de troendes Forening, kommer i den mest bestemte Mod- sigelse mod en saadan Mæseforening. Det ser ud til, at Meland ikke er ræd for at Ma- joriteten, som desværre vel vilde bestaa af uomvendte Mennesker. Men saavidt jeg for- staar Guds Ord, saa har ikke uomvendte Folk Betingelse for, at kunne dømme ret i rent aandelige Sager. 1 Kor. 2, 14. Der staar ogsaa, at vi ikke maa drage i et frem- med Vag med de vantroende. Idet turde gjerne blive et Vag; thi det heder videre: „Vand Dødsgrubed har en troende med en vantro?" Derfor gaar ud ifra dem, siger Her- ren. Læs fra 14de B. til Enden af det 6te Kap., 2 Kor. Se ogsaa 1 Kor. 5, 11; Rom. 12, 2; 2 Joh. 9, 10. Slig staar der i min Bibel. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes Me- land kunde sole sig saa saaret af det, jeg skrev som Svar paa Hr. Nickolsons Artikel. Jeg beder Dem, Hr. Meland, oprigtig om For- tællelse; thi det gjør mig bitterlig ondt, om jeg i Uforstand skulde have sagt noget, som saarer nogen. Men derjom det er Sandhed, jeg har sagt, og nogen da soler sig saaret, saa kan jeg ikke for det, og i saa Tilfælde, saa har jeg heller ikke noget at bede om For- lælse for. Meland siger, at jeg har sagt dis- se Ord til Hr. Nickolson „i en foragtelig To- ne." Jeg kan forsikre Dem, Meland, at jeg ik- ke havde den fjerneste Tanke af Foragt; thi jeg ved at enhver har Ret til at sige sin Mening,

og jeg maatte være en indbilsk Usling, om jeg skulde foragte nogen, fordi han ikke havde den samme Forstaaelse af en Sag, som jeg har. Videre siger Meland: „I Hauges Synode ser mange Farer for vort Samsfund, som Forening vil medføre! Er her mange, som ser Farer for Hauges Synode, ved ikke at blive med?“ De Farer vi frygter for ved Forening, har jeg nu i Klarhed berørt. Men Farerne for ikke at blive med i Forening, kan jeg ikke sige saa meget om; thi vi har jo endnu ingen Erfaring om det. Men saameget kan vi paa Forhaand vide, at vi altid vil blive et lidet Samsfund, som ikke formår at følge med de store Samsfund i storartet Virksomhed, med at bygge Kirker og Skoler og samle Klasserne ind i sit Samsfund. Der var kanske en Smule Forsængelighed tilbage hos Disiplene; da de vilde vise Jesus Tempels Bygninger og sagde: Mester! se hvilke Stene og hvilke Bygninger! Hvad Jesus svarede ved J. Mark. 13, 1.

Der findes et lidet Samsfund blandt os, som paastaar, at de har vedligeholdt sig lige fra Paulus. Hvorvidt det virkelig forholder sig saa, kan jeg jo ikke indestaa for, men det er en historisk Riendsgjerning det har eksisteret ned igjennem Tider, og den katolske Kirke har forfulgt dem grusomt, og myrdet tusinder af dem. Men de eksisterer fremdeles, og intet Samsfund har gjort saa meget i Forhold til sin Størrelse for Missionen, som disse Folk. Vi kalder dem nu helst Brodersamsfundet. De har ellers gaaet under forskellige Navn. For nogen Tid siden, skrev jeg et Brev til Redaktøren af „Factan“, og nu nylig fik jeg et Card fra ham, som lyder i Oversættelse saaledes: „Tak for eders interessante Brev, som jeg haabede at kunne besvare i „Factans“ Sept. No. hvilket dog Rummet ikke tillod, men i Nov. No. turde det blive Plads. I selve Sagen er jeg fuldkommen af samme Opfatning, som I. i Spørgsmaalet om Absolutionen, og eders Betænkkeligheder om Forening; giv ei bort eders nuværende frie bibeltroe Stilling.“

W. L e n n b e c k.

Kan Forening ske overensstemmende med Guds Ord og vor Kirkes Betjendelse, saa skal jeg vist ikke være imod det.

Broderlig Hilsen til alle „Budbæreren“ Læsere.

S. P e t t e r s o n.

Et Ord med i Laget.

Der skrives i „Budb.“ om Assurance. Nogle tror at det er at mistro Gud og hans Omfjorg for os. Det er sandt at vi er skrøbelige til at tro paa Gud og hans Omfjorg for os.

Men det er ogsaa sandt, at vor Skrøbelighed i Troen kan udarte til en slags Overtro som kan forkvæle baade aandeligt og legemligt Livs Udvikling. Vi har mange Eksempler derpaa. Jødefolket gjorde mange nye Bud og lagde dem til Guds Bud. Et Bud forbød at tænde Ild for at lave Mad paa en Sabbat og saadant videre. De mente, at med sine strenge Lovbud skulde de frekke Guds Riges Sag. De havde Ridtjerthed for Gud men ikke med den rette Kundskab. Paulus siger, at der var mange Tugtemestere og Lærere men ikke mange Fædere. Ja, saa er det, og dette er Aarsagen til at der fremskommer saa mange Meninger som gjør Forvirring iblandt Kirkefolket. I Aarene 1850—1860 kom en stor Vækkelse over Tidvolds Prestegjæld i Norge, og en stor Del af Folket kom i Belysning for sin Sjæls Frelse. Men der kom og saa mange ensidige Opfattelser. Naar et Mennekte blev syg, saa skulde de ikke søge Doktor; thi Gud skulde sørge derfor uden at bruge Mennesker som Tjenere. Pastor Sommerfelt kom en lang Wei for at holde Opbyggelse. En Søndags Aften da han var færdig med Opbyggelsen og skulde reise hjem, betalte han en fattig og syg Mand to Mark som han var skyldig denne Mand. Men Presten blev kritiseret for en Sabbats overtræder. Jeg for min Del kunde ikke have Penge i min Lomme, naar jeg gik paa Opbyggelser kun saa meget, som jeg vilde ofre. Men jeg befattede mig ikke med, hvad andre gjorde. Jeg har bemærket dette for at bevise, hvorledes vi kan besvare os med unyttige Ting. Merk nu her var baade Redelighed og Ridtjerthed for Guds Riges Sag, men der var stor Mangel paa Kundskab og Alsidighed. Nu vil vel Folk synes at det omtalte var noget usælt som ikke er værd at tale om, men det synes at være ligejaa usælt

med mange Begreber nu om det er i en anden Form. Jeg skal nævne en. Der siges, at asjurerer sit Liv skal være Vantro og Sund, som er i Righed med Drukkenskab.

Men saadanne Meninger ikke er ligesaa usle. Og at stadfæste disse med de Guds Ord, som siger, sørg ikke for den Dag imorgen og flere Ord af lignende Indhold er Tuzmørke. Thi skal vi bogstavelig praktisere saadanne Ord, hvorledes vilde det blive med de nærværende Forretninger, som er nødvendige for Livsophold. Omtalte Ords Mening er vel denne, at naar vi virker for dette Livs Fornødenhed med Flid og Trost, saa skal vi ikke plage os med Nærings-sorg, men lade hver Dag ha sin egen Plage. Naar Jesus siger: Søg først Guds Rige, saa skal alt andet tilfalde eder. Da menes det at Gud skal have den første og største Plads i vort Hjerte. Der er mange Ord som maa fortolkes. Det staar, du skal ikke kalde nogen paa Jorden din Fader; thi en er din Fader, som er i Himlen. Et andet Sted staar, du skal hædere din Fader og din Moder. Se disse kommer imod hverandre, om vi skulde praktisere dem bogstavelig. De maa fortolkes. Men da kommer Vanskeligheden om vi er istand til at fortolke dem rigtig. Det heder, at Skrift forklarer Skrift, og dette er ikke Smaaagutarbejde. I vort Ansigts Sved skal vi æde vort Brød. Saa menes vel dette, at vi skal være virksomme til at fortjene vore Livsfornødenheder paa bedste Maade vi forstaar, men ikke med Svig og Underfundighed, men med Ærlighed og Trost. Luther siger: Naar vi virker for det nærværende Livsbehov, skal vi gøre, som om vi skulde være her i Evighed; men vort Hjerte skal være løst ifra det jordiske, som om vi skulde dø imorgen. Det at en Mand asjurerer sit Liv, kan vi ikke se nogen Synd i; men en retfærdig Omsorg for de efterladte. Vi har flere Enker i vor Menighed, som sidder igjen med smaa Børn og i Fattigdom; men nogle af dem fik ifra et til to tusen Assurancpenge, det hjælper dem noget. Men nogle af Enkerne fik intet for Manden var ikke asjureret og de har hverken Hus eller noget at hjælpe sig og sine smaa med. Disse er i

en kummerlig Tilstand. Og vi tror, at det er godt at en fattig Mand asjurerer sig. Men den, som tror at det er Syn at asjurerer sig, de maa ikke gjøre det; thi de som tviler, men dog gjør det, han er fordømt, Rom. 14—23. Jeg ved og er i den Herre Jesus vis paa, at intet er vanhelligt i sig selv uden for dem som anser noget for at være vanhelligt, for ham er det vanhelligt, Rom. 14, 14. Mat. 15, 11. Der som jeg nyder det med Taksigelse, hvor forlastes jeg da 1 Kor. 10, 30.

E. Gilbertson.

Anm. Vi er ikke enig med den ærede Indsender i ovenstaaende. Det er bedst vi siger det bent ud, saa behøver ingen at undres paa, hvorfor vi optager og tier. Enten det er Synd eller ei at asjurerer sit Liv, det skal vi ikke her udtale vor Mening om. Men hvad det skal tjene til, at endog gamle Folk som vil gjælde for troende, skal enten anbefale eller forsvare Livsassurance, det kan vi ikke forstaa. Men Livsassuranceselskaberne har naturligvis intet derimod. Det er ogsaa et Spørgsmaal, om det er en ret Anvendelse af Guds Ord i ovenstaaende. Men hvilken Person og for hvilken Sag vil man ikke søge Medhold i Bibelen?

Red.

Kvinden i Kina.

Følgende Samtale fandt Sted mellem en Missionsærinde og en kinesisk Hustru:

Kineserinden: „Lever Deres Sviger-mor?“

Missionsærinden: „Nei.“

K.: „Er deres Mand en Dranker?“

M.: „Nei.“

K.: „Røker han Opium?“

M.: „Nei.“

K.: „Slaar han Dem?“

M.: „Nei, han har aldrig vist saameget som et Onske om at slaa mig.“

Den kinesiske Kvinde sad taus en Stund, og grundet paa hvad hun havde hørt. Der- efter sa hun: „De taler til mig om en Him-mel og et Helvede i en anden Verden. De-res Liv i denne Verden er som Himlen og mit er som et Helvede.“

Noget jeg ikke har tænkt paa før!

Før flere Aar tilbage var jeg paa Reise i Minnesota og kom til en By, hvor jeg maatte vente flere Timer paa Toget. Det er nok saa kjedeligt at vente enten det saa er paa et Depot eller i et Hotel og tildeels kan det og blive noksa uhyggelig dersom man er omgivet af den lavere Klasse ugudelige Folk. Jeg gik ud og omkring i Byen for at bese den og kom til en Forretningsmand og vi vare snart i Samtale om forskjelligt, d. r. blandt ogsaa det kirkelige, da den Mand var norsk og tilhørte en af de norske lutheriske Menigheder der i Byen. Paa mit Spørgsmaal om hvilke Kirker de vare den ene oppe imod Bakken og den anden lidt længere nede, omtrent en Block, Kvartal, fra hinanden gav han følgende Forklaring: „Ja vi havde en norsk Menighed og en norsk Kirke her før af „den norske Synode“ og en Prest her, men da denne Forening kom istand og den forenede Kirke blev dannet saa splittedes vor Menighed, saa vi fik 2 Menigheder, 2 Kirker, 2 Prester og et dobbelt Set af Embedsmænd og meget ondt og megen Uleilighed ifølge og det gjør det vanskeligere for begge Parter. Den gamle, gammelbagte Kirke opi Bakken beholdt den forenede Kirke og den nye Kirke længere nede bygget den norske Synodes Menighed efter Splittelsen!“ Dette sagde Manden med en vis Bemod og Eorg der kom frem baade i hans Ansigtstræk saavelsom Tonefaldet i Taler. Dette blev en ny Tankeaaenbarhet for mig og ved lidt nøiere Overveielse forstod vi at dette Splittelsesarbejde gik for sig paa mangfoldige Steder udover dette store Land hvor vort norsk lutherisk Folk bor og bygger. Underlig nok, at denne Side i Forbindelse med Foreningsagen ikke er meget berørt i Tale og Skrift, men derimod den anden Side, Sammenslutningen er meget omtalt. Vi ser altsaa, at et sælt Splittelsesarbejde gik for sig og meget ondt for Forgængere og Følgesvende paafulgte, da den norske Synode deltes. Men endnu lidt af samme Slags efter Foreningen kom istand. Der hengik

jo ikke lang Tid før en Faktion af den forenede Kirke brød løs og dannede den nu saakaldte „Frikirke“ og i Forbindelse hermed en stor, forargelig og kostbar Procces i Minneapolis, Minn. hvorved over \$20,000 af Kirkefolkets Penge blev ødelagt! Nu, hvilken Betsignelse for Guds Riges Sag sligt bringer, vil alle retsindige med Bemod straks kunne indse. Dette er i al Korthed noget af den mørke Side af Foreningsagen sli som den historisk har ariet sig i et Tidrum af omtrent 20 Aar. Skal Historien gjentage sig nu? Lutheraner.

Nellie B. Pederson.

Førleden Dag modtog jeg en Gave paa \$300.00 til Indremissionen fra afdøde Miss M. B. Pederson af St. Pauli Menighed, Minneapolis, Minn. Pengene kom vel med; thi i den sidste Tid har Raaren været i stor Underbalance. Gid flere, som har Midler, vilde betænke Missionen med en Gave; thi Arbejderne venter paa sin Løn. Gaven ledsagedes af følgende korte Oplysninger om hendes Liv, som det er mig en Glæde at meddele for „Buddbæreren“ Læsere.

Nellie B. Pederson voksede op fra hun var en liden Pige i Minneapolis. Hun var Medlem af St. Pauli Menigheds Søndagsskole og blev konfirmeret af Past. J. Eistenson. Hun levede et stille, kristeligt Liv, de 36 Aar hendes Udlændighedens Liv varede. For tre Aar siden angrebes hun af en langsomt tærende Sygdom, der endte hendes Liv den 3ie Juni 1911. Under hendes lange Sygdom besøgte hun af Past. J. Eether og Pastor M. Norstad, som ogsaa forrettede ved Begravelsen. Hun overleves af sine gamle Forældre, der dybt føler Savnet af en kjer Datter, samt af to Søstre, Mrs Dr. Faarster, Ahland, Wis., og Mrs. M. L. Enger, Minneapolis.—Gud unde dem alle at samles tilslut med den kjære hedengangne paa Salighedens Strand, hvor man aldrig mere skal skilles!

H. H. Eistad.

Saa Arbeidsmarken.

Past. N. J. Krogtad og Student Arthur Lawrence har nylig besøgt Past. Cuellos Rald. Men Moderne maatte indstilles indtil videre paagrund af formeget Regn.

Immanuel's Menighed, St. Paul, Past. Simonsons Rald er kommen langt paa Vej med Afbetalingen af sin Kirkegjæld, heder det derfra; og østre Immanuel's Menighed, samme Rald stræber med at bygge Brestebolig.

Skandia Menigheds Kirke, Centerville, S. D. af Past. J. J. Skarpnæs Rald blev indviet Søndag den 8de Okt. Et to Dages Samtalemøde fulgte paa. En prægtig Kirke og et Folk med varm Interesse for Herrens Sag sandt vi i Centerville. Ellingianerne har ogsaa en Kirke i Centerville.

En Meddelelse fra St. Paul lyder paa at Thorsdag den 19de Okt. foretoges der en saakaldt Church-census. Alle Kirker virker sammen, og man ventede gode Resultater af dette Arbejde. Der er i St. Paul 214,000 Menneſker, hvoraf de 14,000 er norske. Men ikke en fjerdedel af disse staar i Forbindelse med nogen Kirke.

Past. S. L. Jacobson beretter, at Lynet slog ned i Roseni Menigheds Kirke Søndag Aften den 15de Oktober. Kirken antændtes og brændte til Grunden. Som Broderen siger, vil vist det Spørgsmaal fremkomme: „Hvorfor Herre?“ Men han gjør eller tillader meget, som vi ikke forstaa nu, men vi skal forstaa det herefter.

Fem svenske Methodistpræster i Minn. (to fra St. Paul, en fra Wajeka, en fra Lindström og en fra Red Wing) sluttede sig nylig til Minn. Konferencen af Augustana Synoden (lutherſk.) Den væsentligste Grund, som angaves for dette Skridt var den, at Bekjendelsen og Arbeidsmaaden i den luth. Kirke var mere i Overensstemmelse med Guds Ord. De var forresten alle opdragne i den lutherſke Kirke.

I Rosendahl Menighed S. M. Cuellos Rald holdtes Søndag den 15de Okt. Konfirmation. Trods truende Veir var de 350 Siddepladse i Kirken tidlig fyldte. Alle Gange var ogsaa fyldte af Folk. 22 unge gientog sit Daabsløfte. Den største Klasse i Menighedens Historie. Det var ogsaa første Gang Kirken var brugt efter at være forbedret til et Kostende af ca. \$1100. Et Offer til Børnehjemmet som beløb sig til akkurat \$100,00 optoges. Det var isandhed godt gjort.

Bog anmeldelse.

(M. S. W.)

Der er en Del Mødre, der har det for Regel hver Aften at læse noget for sine Børn af en eller anden god Bog. Gid der var mange flere, som gjorde det! Skulde der være nogen saadan Mødre, der søger en god Bog for det Diemed, da kan anbefales

J æ t t e r n e s O v e r v i n d e r ,

Pris, godt indbunden, 70 Cents.

Fremstillingen er allegorisk og derfor særlig interessant for Børn. Indholdet er hentet fra det praktiske Liv og selv et ganske ung Barn kan ganske let gjøre Anvendelse af det læste paa sig selv. Der vil frembringes Spørgsmaal, men disse vil en skjøniom Møder ha paa rede Haand.

Jeg vil ikke sige, at Billederne altid egner sig for Børn, men disse udgjør kun en mindre væsentlig Del af Bogen. Enkelte af Billederne er ganske gode.

Bog anmeldelse.

Undertegnede har modtaget til Anmeldelse fire Hefter af Prof. F. Melius Christiansens Kyrst-Religiøse Sange for blandet Kor der just nylig er udkommet.

Jeg har gienneengaaet dem, og det er mig en Glæde at anbefale dem paa det bedste til alle Sangforeninger, der maatte ønske noget nyt og godt til Indøvelse.

Disse Sange egner sig til Brug ved Gudstjenester, men mange af dem ogsaa til Brug ved andre Anledninger, saasom Ungdomsfestener, patriotiske Festsigheder og lig-

nende. Enhver, som har nogen Erfaring, ved hvor vanskeligt det er at finde vatre og vælsende Sange for saadanne Anledninger, og disse Sange vil derfor uden Tvivl finde en varm Modtagelse blandt vort Kirkefolk.

Hvert Hefte indeholder noget over tove Sange, og Prisen, 25 cts. pr. Hefte er jo meget rimelig. T. T. Skageberg.

Fraen i Sanges Synod. Ploot Dept., Red Wing, Minn.

„The Hemnica“.

Studenterne ved Red Wing Seminary udgiver hver Maaned Hemnica. Skoleaaret et Blad der kaldes „The Hemnica“. Indholdet bestaar væsentlig af Afsendinger og andre litterære Afsender fra nord og engelsk. Skrivne af Studenterne, Redaktør af Interest's fra Skoleaaret, samt Udgivelser om Skolens Alumni. Paa denne Maade staar Bladet som Studenternes Representant. Personlige besøg af de studerende og andre Venner af Skolen vil finde meget af Interesse i Maadens Spil, hvorfor disse Afsender har været af stor Interesse. Budbæreren i Værelse til Abonnement. Abonnementet er 75 Cents per Aar. Skriv til „The Hemnica“, Box 325, Red Wing, Minn.

Abonner paa

„The Lutheran Intelligencer“,

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange interessante Efterretninger fra Danmarks Evangeliske Kirkehistorie i Minnesota. Bladet udkommer en Gang om Ugen ved Chicago, Minn., og redigeres af Rev. Martin W. Moore. Det koster 75 Cents pr. Aar forudsat. Det gaa, som bekendt, til alle, som indlever 75 Cents pr. Aar. Indskrift til det gode Mødet for November 1891. Hver af dem vil af den for Mødet indsendt. End for Beretninger og Agentviskaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,
730 10th str., Red Wing, Minn.

Besjendtgjørelser.

Kinamissionens Høstmøde.

De som ønsker at faa Kinamissionens Høstmøde vil være indt at underrette mig derom saa snart som mulig, og angive Tiden for Mødet. A. D. Oppgaard.

Paa Andelskassen fra Bethesda Menighed, New Woman, indsendes Mødet, at holder om Gud vil. Alberto Kreds af Hanges Synode til Mødet der. Mødet begynder den 3de Nov Kl. 11 Formiddag og fortsætter til og med Søndag den 5te. Tema Rom. 8, 1—11. Alle er hjertelig velkomne. T. T. Carlson, Formand.

B. B. Anderson, Sekr.

Bethania Menighed, Venion Co. N. D. Past. Hovlands Mødet indbyder Tretten Mountain Kreds af Hanges Synode til at afholde sit Mødet der fra den 9de til 12de Nov. En Eftermiddag og Aftenbesøg gives til at behandle Ungdomsagen. Samtaleemnet blir 1 Joh. 1. Skids vil møde i Aar og Gæmnd Dagen for Mødet. Alle er venligt indbudne. Kom mange og kom med Bøn om Landens Fylde.

A. T. Strand, Form.

A. S. Melom, Sekr.

Box Brothers Menighed, A. A. Lees Mødet, Stoughton, Wis., indbyder Chicago Kreds af Hanges Synode til Samtalemode afholdt om Gud vil, den 7de—9de Nov. Samtaleemnet er Math. 22, 1—14. Mødet begynder Tirsdag Kl. 10 med Prediken af Rev. Evensen fra Rio, Wis. Pastor Ellingsen fra Chicago indleder det opstillede Emne. Kom gamle og ung, læg og lær med Bøn om Synderes Opvekkelse og Guds Børns Opbyggelse. Kom Dagen forud. Fra øst tager man C. M. & St. P. R. R.; fra vest samme Bane.

Paa Menighedens Begne

A. A. Lees.

Herman Gustafson Sekr.

En Gud vil afholder Red Wing Kreds sit Mødet i Empressen Ballen Menighed ved Pastor, Rev. Past. D. T. Hovland Mødet fra 7om til 9de November. Der begynder med Gudstjeneste Kl. 10 Form. den 7om. Samtaleemnet bliver Mat. 25, 1—12. Søndag den 9de vil Menigheden faa sin nye Kirke indviet. De tilstedeværende gaar til Lunder, hvor de vil blive mødt med Studs Dagen før Mødet.

C. C. Holter, Form.

J. J. Dahle, Sekr.

Om Gud vil afholdes et Kredsømøde i
Arene, S. D. Past. Olbergs Kald den
29—31 Okt. Mødet begynder med Kirke-
indvielse Søndag den 29de. Samtaleemnet
bliver Ef. 48, 17—19. Gud velsigne Mø-
det.
D. D. B e r g h.

Paa Indbydelse fra St. Pauli Menig-
hed, Past. J. L. Nedals Kald, Hendrum,
Winn., holder Red River Dalens Indremis-
sionsforening et Samtaleemøde der fra 14de
til 16de Nov. Tema: Joh. 3, 16—22.

J a k o b J. C a s t v o l d.
B. B. M o r n e s.

Mayville Kreds af S. S. holder, om
Gud vil, Møde i Ny Stavanger Menighed,
Buxton, N. D. fra 8de til 10de Nov. Fo-
redrag om Hverdagskolen og Søndagskolen
holdes og siden samtales over. Videre
vil der blive samtalt over Mat. 9, 9, 17.

J. H. J o h a n s o n.
J. J. J a c o b s o n.

Om Gud vil afholder Mayville Kreds
af Hauges Synode sit Aarsmøde i Stordals
Menighed, Galesburg, N. D. Pastor D. J.
Wastevicks Kald, fra 16de til og med 19de
November førstkommande. Tekst for Sam-
talen er Rom. 5, 1—11. Pastor A. S.
Berger indleder. Past. J. J. Jacobson
holder Aabningsprediken.

J. H. J o h a n s o n.
J. J. J a c o b s o n.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds
sit Aarsmøde i Hoff Menighed, Sacred
Heart, Past. A. D. Nels Kald fra 8—10
Nov. førstkommande. Samtaleemnet bliver
Matth. 25, 1—13.

A. H a u g l a n d.
B. S. S t e n e r s o n.

Om Gud vil, afholder Østre Minnesota
Indremissionsforening et Samtaleemøde i
Kirken ved Hader, Winn. fra 7de til 9de
Nov. Som Tekst for Samtalen er valgt
Luk. 7: 36—50. Bespøgende tager Chicago
og Milwaukee Banen til Wanamingo Dagen
for Mødets Begyndelse.

G. S. G r e s e t h, Form.
L. J. P a u l s o n, Sek.

Nordre Minnesota Kreds af S. S. hol-
der, om Gud vil, sit Aarsmøde i Vor Frel-
sers Menighed af Past. U. D. Johnsons
Kald fra 3—5 Nov. Samtaleemnet er Joh.
15, 1—8. De besøgende baade fra syd og
nord gaar til Rothsay, Winn. Lad os bede
Herren om Strømme af Naade under Mødet.

J. J. K e n d a h l.
M. L. D a h l e.

Bethlehem Menighed, Pierpont, S. D.,
Pastor Stenersons Kald, har indbudt nord-
østlige Syd Dak. lutherste Indremissionsfo-
rening til et 3 Dages Samtaleemøde, som
holdes 14—16 Nov. førstkommande, om Gud
vil. Samtaleemnet er den 1ste Davids Sal-
me. Maa Herren give et velsignet Møde.

J o h n J. E n s t a d, Form.
D. J. S l e t t e n, Sekr.

Nordvestens Indremissionsforening af-
holder et Samtaleemøde i Lesje Menighed,
D. B. Svingens Kald fra den 9de til 12te
Nov. Samtaleemne: 32te Davids Salme.
Bestyrelsen bedes om at fremmøde. Tilreis-
sende fra øst mødes i Roth om Kvelden den
8de og fra vest om Morgen den 9de.

S. G. H a u g e n.
D. B. M o r d e n t a n d.

Jowa Kreds af Hauges Synode afholder
Møde i Grant Menighed af Past. G. Ol-
sons Kald 31te Okt. til 2den Nov. Samta-
leemne: Sal. 84. Skyds vil møde de frem-
mede i Forest City, Buffalo Center og Walen
Dagen før Mødet. Kom mange med Bøn om
rig Velsignelse. S. A. H e i d a l.

L. J. K n u t s o n.

Om Gud vil afholder Mayville Kreds
af Hauges Synode et Samtaleemøde i Ha-
stings, N. D., Pastor W. L. Nesvigs Kald,
fra Thorsteds Eftermiddag den 26de Okt.
til Fredags Aften den 27de. Ligeledes hol-
des Møde i Litchville, N. D. sammes Kald
fra Lørdag den 28de Kl. 10 Formiddag til
Trentid Mandag den 30te Okt. Samtale-
emnet i Hastings blir Heb. 10, 19—25.
Samtaleemnet i Litchville blir Luk. 24,
44—49. Kom med Bøn, og Velsignelse
skal erfares.

J. H. J o h a n s o n.
J. J. J a c o b s o n.

Mærkt! Vennerne som agter at rejse til
Mayville Kreds Aarsmøde i Stordal Menig-
hed og maa benytte Jernbanen, vil mærke
sig følgende: De som Onsdag Aften kom-
mer med Lokaltoget ifra Varimore, gaar af i
Greenfield. Kommer der nogen senere paa
Kvelden med Hurtigtoget, gaar de af i Blan-
chard. De som om Thorsteds Morgen kom-
mer igjennem Casselton, tager Toget til
Greenfield. Skyds vil være tilstede paa an-
givne Steder ved Togenes Ankomst. Dette
Arrangement er gjort for at spare paa Tid
og Udgifter for de tilreisende. Hjerteligt
velkommen!
D. J. M.

Følge Indbydelse fra Swan Lake Menighed af Pastor Lerohls Kald afholder Ottertail Indremissionsforening et 3 a 4 Dages Samtalemøde i nævnte Menighed, begyndende den 9de Nov. førstkommande. Samtaleemnet bliver Joh. 16, 5—15. Skjds vil antagelig møde i Fergus Falls den 9de om Morgen. Paa Foreningens Vegne
G. D. Nordmarken, Form.
D. G. Wolden, Sekr.

Nordvestens Indremissionsforening afholder Samtalemøde i Bethel Menighed, Antler, N. Dak. Past. Ingelbrigtsens Kald, den 16de til 19de Nov. og et Møde i Nazareth Menighed ved Carpio, N. Dak. Pastor D. J. Olsons Kald, den 24de til 26de Nov. Gud velsigne Møderne for sit Navns Skyld.
S. G. Haugen,
D. B. Nordiletten.

Følge Indbydelse fra Highwater Menighed, Past. J. C. Jacobsons gamle Kald, vil den sydvestlige Minn. luth. sælles Indremissionsforening afholder et Møde der den 28de til 30te November. Samtaleemnet er Joh. 3, 16—21. Tilreisende som kommer paa Omaha N. R. gaar paa Currie Line fra Bingham Lake til Jeyers. De som kommer paa C. Northwestern N. R. gaar af i Lambertton. Paa begge Steder vil der blive Skjds Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Vegne
Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wik, Sekr.

ENGLISH CONFERENCE.

The English Conference will be held in Red Wing, Minn., Nov. 14—16. Day sessions at the Red Wing Seminary chapel. Evening sessions in St. Peters Luth. Church. Rev. O. S. Meland, Pastor. A cordial invitation to all.

Program.

Tuesday evening, Nov. 14. Opening Sermon.
Wednesday A.M. Topic: "Is it reasonable to believe in the Bible" Rev. A. M. Mannes, Rev. L. C. Jacobson. General Discussion.
Wednesday P.M. Topic: "Our young men for Christ" Rev. Martin Norstad. General discussion.
Wednesday evening: Sermon by one of the visiting clergymen.
Thursday A.M. Topic: "The churches need of Christian workers" Rev. L. Harrisville, Rev. M. J. Westphal. General discussion.
Thursday P.M. Topic: "Personal work" Rev. S. C. Simonson, Rev. Edw. Duea. General discussion.
Thursday evening: Closing session. Short talks by many.
L. Harrisville, Pres. J. A. Quello, Secy.

Missionsuprintendenten drager nu ud igjen, og han gjør opmærksom paa, hvor man kan træffe ham med Post eller Telegram. Han siger:

Brev eller Telegram kan naa mig paa følgende Steder og til følgende Tider:

Hotel Vendome, Minneapolis, Minn., Tirsdag den 24de Oktober.

Edinburg, N. D., „in care of Rev. S. S. Westby", Lørdag den 26de Okt. og følgende Dage, til og med den 3die Nov.

Grand Forks, N. Dak., „care of Rev. G. D. Mona, 518 Walnut Str." Tirsdag den 8de Nov.

Grafton, N. Dak., „in care of Rev. J. J. Jacobson", Lørdag den 11te Nov.

Sharon, N. Dak., „in care of Rev. L. Røngehaug", Lørdag den 18de Nov.

Galesburg, N. Dak., „in care of Rev. J. Maltewicz", Tirsdag den 26de Nov.

Horace, N. Dak., „in care of Rev. J. H. Johanson", Lørdag den 2den Dec.

Ft. Ranjom, N. Dak., „in care of Rev. A. H. Berger", den 9de Dec.

Om Gud giver mig Kræfter til at holde ud, saa kommer jeg ikke hjem før den 21de Dec. men da jeg endnu ikke har gjort mine Bestemmelser paa de andre Steder, er det bedst at sende min Post til Madison, saa vil den blive sendt til mig.

A. D. Dypgaard.

„Budbæreren" frit!

Alle nye Abonnenter paa „Budbæreren", der sender os en Dollar i Foruskud for 1912, vil faa Bladet tilsendt frit fra 1ste Okt. til næste Nytaar. Vi hoaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Oplaget rækker vil Bladet blive Dem sendt gratis.

Venligst

C. L. Lethun.
Red Wing, Minn.

Nye modtagne Bøger.

Storjohann, Pastor. Kong David,
 og hans Liv og hans Salmer.
 416 Sider.

Seftet..... 1.25

Salmernes Bog i oprindelig poetisk
Form.

Seftet. .10

Guitarlegeren. Mandelige Sang-
e Lieder. Afkompt af en Sang-
Guitar. Samlede, oversatte og for-
fattede af M. M. Gimsø. 205
Sider. Skindbind.....0.70

af aandelige Sange udsatte for Gui-
tarfjæl. Samlede og udgivne af H.
Bangsland. 88 Sider. Skillinge-
brød 0.35

Missionsløsning. Af Past.
Peder Dreier. Med nogle Bidrag
af andre Forfattere. Med en Mas-
se Billeder, hovedsagelig hentet fra
Missionsmarken. 478 Sider.
Smukt indbundet..... 1.00

Nordnesqutten. Af Pastor
H. Kasmussen. 202 Sider. 3
Bapbind.....\$0.60
Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75

Sømanden paa Hav og i
Havn. Af Pastor N. Mas-
musen. 240 Sider. Papbind 0.60
Læderbind 0.75

Hans Nilsen Hauges Ud-
valgte Skrifter. Af-
snitene, jantenes som han selv skrev
som 100 Sider. Indbunden 1.00

2. og 3. Dele. 2. og 3. Billeder fra
 Høiden mellem Buggen og Græ-
 ven. 1ste Del. 87 Korttegninger.
 128 Sider. 2den Del 45 Kort-
 tegninger. 128 Sider. Udgivet
 af C. M. Andersen, Albinopolis,
 24. Ind. 3 Skrinæsbund. 0.50

W. H. Herman Francis Him
melstort og Salathiel fra Habel
til Kanaans Land. 15 S. Hæftet 0.05

BE TRUE

and towards the youthful youth at the
the Lutheran Church. By Rev. H. T. Cooper-
rider, A. M.

II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Luther an Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Fulgum, Silver, Ruth and Benz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents.

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Conuntry and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49 Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.
No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS

Norste Landskaber og National-
billeder.

[illegible]

Fikse har et uforligneligt og fint mønster lig Bragtbilleder i mange forskellige farver og alle former for sølver. Løst eller fæstet i et stykke. Sølvet er forresten, løst og fæstet.

Endel simplere Kort med Billeder fra Norge,
af Hing og Dageh, og Kong Sem. pr.
Kort for 5c eller 25c pr. Dufin.

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdoms-
forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk
og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider hestet
og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Par-
tier sendes den portofrit til følgende Priser:
25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og
100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Referatet er færdigt.

Beretningen over Forhandlingerne af
Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er nu
færdigt. Foruden de almindelige Indberet-
ninger indeholder Referatet et af Pastor
T. J. Oppedahl under Mødet givet Fore-
drag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-
rapporter. Referatet er paa 250 Sider og
sendes portofrit for 25c. Til Prestere og an-
dre, der vil hjælpe os til at faa Referate
fulgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cent.
Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til
Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til føl-
gende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.
- 3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Væl-
fæstetiden i Remtiaarene. Shirtingebind 75c.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Aftens Historie. Af Volrath
Bogt. Revideret efter den nye Bibelover-
sættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart
og 53 Illustrationer. 3 Silk Cloth med sort
Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Pri-
sen er 45 Cents sendt portofrit. 3 Partier
almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Haug. 3 Kabine-
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa fine Silkebaand, passende for Bognærter:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante";
"Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
"Hjertelig Lykønsning"; "Herren er nær"; "Uden
Kors ingen Krone"; "Varnesang"; "Venlig Hil-
sen"; "Bøn"; "I dag vil jeg prise Herren"; "Tro,
Haab og Kjærlighed."

"Christmas Greeting"; "New Year Greet-
ing"; "A Greeting to Father"; "A Greeting
to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A
Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best
Wishes"; "Blessed are they who have not
seen and yet have believed"; "Faith, Hope,
Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodelas-
sen (heri indbefattet Skolelæsen, Fondskassen og
Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Hed-
ningemissioner sendes til Rev. C. C. Hol-
ter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Værnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

Udgives af Hauges norske evangelisk lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forfriddvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
hans.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Jesu Blods Betydning; 2.
„Dag Tro til Gud; 3. Aarsmøde; 4. Ungdoms-
fest; 5. Om Forening; 6. Tak til „en Haugianer“;
7. Digt; 8. Scandinavianisk Sprog i Distriktskoler
paa Landet; 9. Om Tante og Tro; 10. Nation
wide Revival begun; 11. Foreningsfejden; 12.
Et Ord med i Væget; 13. Roget jeg ikke har tænkt
paa før; 13. Nellie B. Pederson; 14. Fra Ar-
beidsmarken; 15. Besjendgjørelser; 16. Kvitterin-
ger.

No. 44 }

Lørdag den 4de November 1911

{ 43de Marg.

(Tilsendt ved p. B. Digre.)

[illegible]

Vore ældre Bibeloversættelser har paa mange Steder i det gamle Testamente Sprog: „Jordbønnen“ og „Jordbønnenhed“ som Betsord for en Bønnen hos de hellige paa Jorden. I 1 Moj. 28. hedder det om Jakob: „Vær, du reiserdige Mand, vor Jordsbønnen i Lige.“ I 1 Moj. 27. siger Jerser til Abraham: „Du er den almægtige Gud, minde for mig til Jerser og vor Jordsbønnen.“ Gen. 27. staar der om Esau og Jakob: „Tienge blev store, og Esau blev en fornuftig Jæger og en Landmand, men Jakob var en Jordsbønnen Mand som Esau i Paulaner.“ 35 Moj. 18. 13 siger

Herren til Herrens Rødt: „Du skal være juld“
kommen med Herren din Gud.“ Og i Ro-
ma Affektdiale heder det: „Saa frygter nu
Herren og timer ham i Kuldkommenhed og i
Sandhed.“ Jasma 24 14.

Til Salomo siger Gud: „Derfor du vandrer for mit Ansigt, ligesom David, din Fader, vandrede med et fuldtommenet Hjerte og med Oprigtighed osv., da vil jeg stadsfætte dit Riges Throne over Israels evindeligen“. (1 Kong. 9: 4, 5). Job var en fuldtommenet og oprigtig Mand, som søgte Gud og veg fra det onde, (1, 1) og i hans Hjerter afledt mig at være fuldtommenet ligedan i Salomons og Salomons Hjerter. David siger i Sal. 1: 10: „Som mig, Herre, efter min Retfærdighed og efter min Fuldtommenhed, som er hos mig“. I Sal. 15 hvarer han: „Herre, som skal være til Bærbær i tal Slægt? Der skal de som du har lige Hjerter?“ og svarer: Den, som vandrer fuldtommenet og ikke Hjerter og taler Sandhed i sit Hjerter“. I Sal. 20 hvarer han: „Ja, Ja, har naadigt i min Fuldtommenhed, da jeg fortaber mig paa Herren, jeg skal ikke smilt“. I Sal. 21: „Ja, vil naadigt i min Fuldtommenhed, fortab mig og vær mig naadigt“. I Sal. 101, 2: „Og vil naadigt i mit Hjerter, Fuldtommenhed inden i min Hus“. I 2 Sam. 22 og Sal. 18 hvarer han: „Herre, udsættelse mig efter min Retfærdighed, han betale mig efter mine Herders Nænsdh.“ Thi jeg har beovet Herrens Veie, da jeg har ikke handlet ugudeligen og

vendt mig fra min Gud. Thi alle hans Domme er for mig og hans Stikke, derfra viger jeg ikke. Men jeg var fuldkommen for ham og vogtede mig for min Misgjerning. Og Herren betalte mig efter min Retsfærdighed, efter mine Hænders Renhed for hans Dine. Hos en From beviser du dig from, hos en vældig, som er fuldkommen, beviser du dig fuldkommen. Hos en Ren, beviser du dig ren, og hos en forvendt beviser du dig fortrædelig.

Thi du skal frelse det elendige Folk, og du skal fornedre de høie Dine. Thi du skal oplyse min Vhate, Herren, min Gud, skal gøre min Mørkhed klar." Her har han selv givet os Forstaaelsen af, hvad han mener med sin Retsfærdighed og Fuldkommenhed. „Seg har bevaret Herren's Veie," siger han, „jeg har ikke handlet ugudeligen og vendt mig fra min Gud. Seg viger ikke fra hans Domme og Rette," se, dette er hans Fuldkommenhed. Han vogtede sig for sin Misgjerning. Og dette er overhoved „Fuldkommenhedens" Begreb i det gamle Testamente. Dermed menes ingensteds Syndefrihed og fuldkommen Renhed i Hjerte eller Liv men oprigtig og alvorlig Fasthængen ved Herren i hjertelig Frygt for at synde og inderlig Vhst til at gøre hans Velbehag. „Du prøvede mit Hjerte, du besøgte det om Natten, du imleltede mig, du fandt intet, jeg tænkte: Min Mund skal ikke overtræde. Anlangende Menneſkets Sierning, da har jeg, jeg efter dine Væbers Ord taget mig vare for Høveres Stier. Hold mine Gange paa dine Veie, at mine Trin ikke skal rokkes", (Sal. 17, 3—5. Det vidste han med sig selv og turde sige til Herren, at hans Hjertes Vhst stod til hans Bud, og at han i Sandhed vandrede for hans Aashn. At leve i Retsfærdighed og Fuldkommenhed er altsaa, efter det gamle Testaments Sprogbrug, at leve i Sandhed gudsfrygtigt, ſth Synden under alle Stikkeser, beslutte sig paa at gøre Guds Vilje af Hjertet, i stort og smaat søge at være ham til Velbehag. „Vandre for mit Ansigt og vær fuldkommen"; her forklarer det ene Udsagn det andet. At „vandre for Guds Ansigt" er at „være fuldkommen", og atter: At „være

fuldkommen" er just at „vandre for Guds Ansigt".

Hvor lidt David og de andre hellige i den gamle Pagts Tid, idet de kalder sig retsfærdige og fuldkomne, drømte om Syndefrihed, viser deres dybe Følelse af Synden, baade Arvesynden og Gjerningsynden, baade den, de saa hos sig, og den, som skjulte sig for deres Blik. „Se, jeg er født i Misgjerning, og min Moder har undfanget mig i Synd. Rens mig af Synd med Jasp, saa bliver jeg ren, udslet alle mine Misgjerninger, ſtab et rent Hjerte i mig. „Herre, der som du vil tage vare paa Misgjerninger, Herre, hvo kan da bestaa? Men hos dig er Forladelse, paa det du maa frygtes. I Sal. 19, 13—15 har vi som i en kort Sum, hvad der ligger i det gamle Testaments „Fuldkommenhed" hos Guds hellige. David siger der til Herren: Hvo kan forstaa sig paa Vildfarelser? rens du mig af mine lønlige Brøst!

Hold og din Tjener tilbage fra de hovmodige, at de ikke skal herſke over mig; da bliver jeg fuldkommen, og jeg skal være uskuldig for stor Overtrædelse. Lad min Munds Tale og mit Hjertes Betænkning være til Behag for dit Ansigt, Herre, min Klippe og min Gjenløser! Ikke Syndefrihed, men Syndsſertjendelse hører Fuldkommenheden til. Vandring i Vhset for Herren med Bevidsthed og Følelse af Synd og med Trang til Naade, med hjertelig Vhst til at behage Herren og med Bøn om dette. Frihed fra Menneſketrældom, men indvortes Bundethed til Herren og hans Bud, det er det gamle Testaments Helliges Fuldkommenhed. Jeg skal endnu bemærke, at Ordet Fuldkommenhed i det gamle Testamente, ſaavidt jeg har kunnet ſe, aldrig betegner en tilregnet Fuldkommenhed i Guds Dine formedelſt Retsfærdiggjørelse af Tro, for hvilken det gamle Testamente forſeyten ikke er fremmed, tværtimod, Syndsforladelse af Naade var altid alle helliges Trøſt; men Ordet „Fuldkommenhed" har ſtedſe ethiſt Betydning, det vil ſige: Vaar paa de helliges Liv og Levnet. I vor næſte Bibeloversættelſe er det giengivet med Uſtraffelighed.

Ligesom det gamle Testamente er udfoldet i det nye Testamente, saaledes er ogsaa de enkelte Sandheder, der i det gamle ligger i Knop, skudt ud i Blomst og Frugt i det nye. Med Livet er de intellektuelle og ethiske Begreber vokset frem fra Barnets Stade i det gamle til Mandens i det nye. Vi gjenfinder i det nye Testaments Tale om de Helliges Fuldkommenhed, den samme Grundtanke, et oprigtigt Hjertes Wandel for Herrens Ansigt; men Udtrykket har h. r. et skyldigere Begreb. Ordet „fuldkommen“ møder os i det nye Testamente først i Jesu Bjergprediken (Math. 5, 48), idet Herren taler til sine Disciple om Kjerligheden, de skal vise Fiender saavel som Venner, i Lighed med den himmelske Fader, der lader sin Sol opgaa over onde og gode. Her betegner Ordet „fuldkommen“ en høiere Grad af Hellighed i Liv og Levnet end den, som fandtes hos det gamle Testamentets Israellitter. Heller ikke her betyder det Syndeløshed, at den himmelske Fader er uenig i Synd, det er ikke Sammenligningspunktet; her tales om Kjerligheden, som elsker alle, endog ens arrigste Fiender og gjengjælder ondt med godt uden at aflade. Naar en kristen hades, spottes og forurettes af den, han gjør godt, kan han føle Bitterhed i sit Indre, men Guds Helligaand i ham vinder Seier, saa han tilgiver, elsker, beder for dem og gjør dem godt, som var de hans Venner. Her er den Fuldkommenhed, som Herren paa dette Sted kræver, men den udelukker ikke, at der kan være mange Slags Synd og Skrøbelighed hos en saadan. Forresten er det Lovens Krav, Herren i Bjergpredikenen fremholder for at bøie os i Bod, i Nidmyghed og aandelig Fattigdom. Ingen, som tager Herrens Ord der til Hjerte, vil finde sig fuldkommen, men enhver synke i Støvet og bekjende sin Synd. Det samme gjælder Herrens Tale til den rige Ungling i Math. 19, 2, hvor vi atter finder Krav paa Fuldkommenhed. Den unge Mand mente, at han havde holdt alle Budene fra sin Ungdom af; da viser Jesus ham, at den fuldkomne Lovophydelse er noget ganske andet, end han hidtil har ment, og dette gjør Herren just for at virke Syndserktjendelse i hans Hjerte.

Loven kræver en fuldkommen, alt opofrende Næstetjerslighed, saa at det Menneske, som ved Loven skal vinde Guds Rige, maa af Hjertets fulde Vigt og frie Drift hengive sig selv med al sin Formue til andres Tjeneste og intet ville have for sig selv. Men Loven virker Syndserktjendelse — Fuldkommenhed ved Loven er umulig. I Apostlernes Breve, fornemmelig hos Paulus, tales der ofte om „Fuldkommenhed“, men heller ikke her nogeninde om syndeløs Fuldkommenhed hos Guds Folk her paa Jorden. Gjennem alle Apostlernes Breve gaar der en dyb Syndserktjendelse. Med „Fuldkommenhed“, forsaavidt der er Tale om saadan som en iboende Egenkab hos de hellige paa Jorden, men des en høiere Grad af kristelig Erktjendelse, des en mere end almindelig fremskreden Stilling paa Helliggjørelsens Vej, idet disse to Sider altid er forenede, men snart den ene, snart den anden fremherskende, saaat Ordet „fuldkommen“ sammesteds har væsentlig intellektuel og sammesteds ethisk Betydning: paa nogle Steder betegner modne kristnes Erktjendelse, paa andre Steder deres fremskredne Helliggjørelse.

Naar Paulus skriver til Kor. i det 1ste Brevs 2 Kap: Vi taler Visdom blandt de „fuldkomne,“ da ser man snart, at han ved „fuldkomne“ mener saadanne, som ikke netop har begyndt at forstaa Sandheden eller tilegnet sig blot de første Grunde deraf, men saadanne, som under Mandens Vejledning har trængt dybere ind i Guds Naades Hemmeligheder, saa de eier en Klarere, skjelnende Kundskab og Indsigt i de himmelske Ting. „Med eder“, siger han i det 2 Kap., kunde jeg ikke tale som med aandelige, men som med kjødelige, ligesom med spæde Børn i Kristo. Jeg gav eder Mælk at drikke og ikke haard Mad; thi I kunde endda ikke fordøje den, ja I kan endnu ikke.“ I, vil han sige, er ikke af de „fuldkomne,“ som kunne fatte Visdommen. Herhen hører ogsaa hans Ord i samme Brev 14, 20: Brødre, vorder ikke Børn i Forstand, men vær Børn i Henseende til Ondskab, i Forstand derimod vær fuldkomne. Her staar atter „fuldkomne“ i Modstætning til Børn i Forstand og Erktjendelse.

Den samme Betydning har Ordet „fuldkommen“ i Ebr. 5, 14: „Over, som faar Mælk er uersaren i Retfærdigheds Lære; thi han er et Barn. Men for de fuldkomne er haard Føde, hvilke ved Forsarenhed har øvet Sands til at skjelne mellem godt og ondt. Her kan ingen tage Feil af Forfatterens Mening, da han selv forklarer den: „Fuldkomne“ det er saadanne, som formedelst Erfarenhed har øvet Sands til at skjelne mellem Lærdomme, altsaa ældre, prøvede kristne med praktisk, levende Indsigt i de kristelige Sandheder.

Herhen hører ogsaa Kol. 1, 28, hvor Paulus skriver, at han forkynder Guds Hemmelighed i eder, det Herlighedens Haab, idet vi paaminde hvert Menneſke, siger han, og lære hvert Menneſke i al Viſdom, at vi kun de fremstille hvert fuldkommen i Kristo Jesu.“ Væsentlig samme Mening ligger der i Ordet fuldkommen Mand (Ef. 4, 13) som vor Oversættelse har gjengivet med „Mands Modenhed“. Begge Sider, baade den intellektuelle og den ethiske har Ordet „fuldkommen“ i Fil. 3, 15: „Saamange af os derfor, som er fuldkomne, maa have dette Sindelag,“ og er I ikke ganske saaledes færdede, skal Gud aabenbare eder dette; kun at vi, saavidt vi er komne, vandre efter den samme Regel, mener det samme. I Modſætning til de falske Dyds lærere, der vilde føre Filippenſerne bort fra Kristi retfærdiggjørende Naade, hævder Apostelen med stor Styrke, ud af egen Erfaring, at Kristi Retfærdighed ved Troen alene er Solen og Kraften, og at Samfundet med ham alene er Livet; saa hævder han, frendes henviſende paa sig selv, at saaledes drages Sindet mod Himlen, og da bliver man ikke selvtilfreds og dorſte som de, der agter sig allerede færdige; nei, ivrig for at naa Fuldbendelsen, jager man da efter det himmelske Kalds Aenodie. At have dette Sindelag altsaa, denne praktiske Kristendomsopfatning: Kiende Kristus som sin eneste Retfærdighed, og sig selv som endnu ufuldendt i Helliggjørelse, men glemmen de, hvad der er bag, og rækkende efter det, som er foran, ile til Seierens Kamppris, det er, hvad Apostlen her kalder „fuldkommen.“

Fornemmelig ligger i det af ham her nævnte Fuldkommenhedsbegreb disse to Ting; At man erkjender sig endnu ufuldendt i Helliggjørelse, og at man, løs fra Verden, jager mod Himlen.

I Steder derimod som Kol. 4, 12 og Jak. 1, 4 betegner Ordet „fuldkommen“ en fremsteden Hellighedstilstand, saadan som kan findes hos modnede kristne, der er luttrede i Trængſlers Ild. Til Kolosſenſerne (4, 12), skriver Paulus „at Epafraſ altid ſired for dem i sine Bønner, at de maatte ſtaa fuldkomne og fylde med al Guds Vilje.“ Og Jakob skriver: „Mine Brødre, agter det for idel Glæde, naar I ſalder i adſkillige Friſtelſer, vidnede, at eders Troes Forſøgelse virker Taalmodighed, men Taalmodigheden frembringer fuldkommen Gjerning, paa det I ſkal være fuldkomne og uden Mangel, ſaa eder fattes intet.“ Den er, efter Jakobs Tale, „fuldkommen“, som af Troens Prøvelse i Trængſler har ſaaet en Taalmodighed, der gjør ham glad midt i Smerterne, fordi han tillidsfuldt kan bede og i barnlig Tro ved, med Viſdom af Gud, at alt er ham godt i Samfund med Herren.

Paa et andet Sted i ſit Brev ſiger Jakob, at derſom nogen ikke hører an i ſin Tale, er denne en fuldkommen Mand, iſtand til at holde det hele Legeme i Tømme (3, 2). Det er klart, at hverken Jakob eller Paulus tænker paa nogen herheden opnaelig ſynderløs Fuldkommenhed. Herom er heller ikke Tale i Ebræerbrevet, hvor der, foruden paa ovennævnte Sted, ofte tales om at „fuldkommes“ eller om de „fuldkommende“. Her handles der dels om Kristi fuldkomne Forſoningsgjerning i Modſætning til de levitiffe Ofres Udygtighed til at borttage Synden, saaledes naar det heder, at Loven aldrig ved de aarlige Ofre kan gjøre dem fuldkomne, ſom fremkommer med dem, men at Kristus med et Offer for ſtedſe har fuldkommet dem, ſom helliggjøres (Ebr. 10: 1, 14), deles menes den endelige Frelſe, den hiſſidige Fuldbendelse, saaledes naar der (Kap. 12, 23), er Tale om de fuldbendte retfærdiges Aander.

(Fortſættes.)

Foreningsagen og de Troendes Udskillelse fra Verden.

Den broderlige Maade, hvorpaa Hr. S. Petterson optog mine Ord, takker jeg for, og det giver mig tillige Frimodighed til at bede om Ordet igjen for om mulig at fæste Lys over det, som endnu stiller os i denne Diskussion. Hr. S. Pettersen erklærer sig fuldtud enig med mig i min Udlæggelse af Jesu Bøn (Joh. 17, 20—21), men uenig i min Anvendelse af den paa Foreningsagen iblandt os. Den paatænkte Forening kan ikke andet, mener S. P., end føre de troende ind i et Nægt med Verden, noget som er stik imod Guds Ord.

Ordene hans er disse: „Men den Forening, som nu er oppe til Diskussion blandt os, er jo noget ganske andet, og det forundrer mig, at Pastor Meland tilsidst i sin Skrivelse synes at gjøre denne Jesu Bøn anvendelig paa denne Mæsseforening af troende og vantroende“.

For mig staar Sagen ilig

Jeg gaar ud fra det, som vi alle er enige om, at Herren har sine sande troende i baade d. f. Kirke og H. S. Hvormange og hvem de nærmere bestemt er, ved jeg ikke, ei heller ved jeg hvilket af disse to Samfund har forholdsvist de fleste troende. Men det er mig en tier Tanke, at Herren har en Skare af troende i begge Samfund. Fik vi nu disse samlet til en y d r e E n h e d, saa haaber jeg, Herren fik en anseelig Hær i Marken mod Mørkhedens Magt iblandt os. En samlet Enhed af Herrens Vidne-skare er Hovedsagen i vore Foreningsbestræbelser, og dette Syn maa vi ikke tabe af Sigte. Ved en Forening af d. f. K. og H. S. vilde de troende i begge Samfund komme sammen og derved danne en y d r e E n h e d. Denne Tanke synes mig burde være gennemførselig for alle. Det var da til de troende jeg talte, og det var de troende inden begge Samfund, jeg vilde minde om Jesu Bøn.

Hvor stor nu den Del end maatte være af vantroende, som kom med i Foreningen, saa kan ikke det udelukke eller ophæve den Ting, at de troende blev samlet til en y d r e E n h e d.

Kan ikke Jesu Bøn efterkommes paa denne Maade, saa er den absolut umulig at praktisere under Kirkens jordiske Aar, saa langt vi kjender Historien.

Jesús maa da have sagt paa sine Disciple det umulige og tillige bedet i sin sidste Stund en Bøn, som er umulig! Men her møder os mange flere Vanskeligheder! Dersom Verden har det i sin Magt, at den kan gjøre det umulig for Guds Folk at efterkomme Guds Vilje, da er de sande troendes Aar (inden d. f. Kirke og Hauges Synode den skjære Fortvivlelse! Da maa vi ud; men hvor skal vi gaa hen?

Dette „Blindstjær“, som S. P. holder paa at seile ind paa, har forarsaget mange Fortis, og Vragstumper møder man overalt! Saalænge Apostlerne stod ved Roret, kom man forbi, men siden den Tid har der stadig været større eller mindre Fortis paa dette Blindstjær! Den Herre Jesús bad ingen umulig Bøn, og ei heller har han lagt noget paa sine Børn i denne Bøn, som de ikke kan efterkomme ved hans Kraft. Han kjender Kirkens Aar i Verden fra først af, og imet har kommet til, som han ikke forudsaa. Se Math. 13 og særlig V. 31—34.

Kirken tog sin Begyndelse som Faatalskirke med Jesús og hans Disciple. De var den lille Flok i Verden. Efter Aarthundreders Arbejde, Kamp og Lidelser vandt Kristendommen frem til Nægt'en over Folkeslag og Riger, og da blev Faatalskirken til en Fler-talskirke eller Folkekirke. Denne Udvi-lingssgang i Guds Rige paa Jorden har Jesús forudsagt i disse 2 Signeller om Senepskornet og Surdeigen, og Historien vil efter-vise, at Jesu Spaadom er bogstavelig gaaet i Opfyldelse. Jesu Bøn staar i Harmoni med hans hele Liv i Ord og Gjerning! Derfor er en Forening af absolut troende paa Jorden i Guds Kirke og Menighed en skøn Drøm fra Paradiets soundne Herlighed!

Lad Klinten og Hveden vokse tilsammen indtil Høsten, er Jesu Ord. Matt. 13, 30. I denne blandede Menighed af troende og vantroende har Herren sørget for sine Børn, at ingen skal formaa at rive dem udaf hans Haand.

Han har gjort det mulig, at de kan være

i Verden, men ikke af Verden, og derfor kan de troende og vantroende ikke blive en „Masseforening“; thi de er i sig selv ræke Modfættninger som Lys og Mørke, Retsfærdighed og Uretfærdighed, Kristus og Vilial. 2 Kor. 6, 14 flg. I Menigheden er Jesus med sin Aand tilstede i Ord og Sakrament. Det forundrer S. P. ser jeg at finde, at jeg ikke er mere ræd den verdslige Majoritet i vore Menigheder. Jeg maa tilstaa, at det gør mig hjertelig ondt, at Tilstanden er sli, som den er, men „r æ d“ gjør det mig ikke! Hvorledes skal den, som tror paa Jesus Kristus, v æ r æ d, naar ikke Jesus er det? Da Jesus sendte sine 12 Disiple ud mod a l V e r d e n for at vinde den for ham, saa sagde han: „Se jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.“ Den samme Opgave og det samme Løfte har vi fra ham! Om nu en Forening kommer istand og det skulde ikke gaa sli, vi ønsker, saa maa vi ikke lægge Skylden paa Verden, men paa Vidnefæren; thi da er den ikke det Lys og det Salt, som Jesus vil, den skal være. Den eneste Maade hvorpaa den verdslige Majoritet kan reduseres og den troende Minoritet blive Majoriteten er ved en Udstillelse fra Verden. Og fter dette paa den rette Maade, saa kan vi med Guds Hjælp baade gaa sammen og staa sammen og blive hverandre til stor Velsignelse og Gud til Ære. Men da maa vi gaa efter Guds Ords Lys!

De troendes Udstillelse fra Verden.

De troendes Udstillelse fra Verden er først og fremst en indre Udstillelse fra Verden. Derfom vi forglemmer dette og lægger Hovedvægten paa den ydre Udstillelse, saa havner vi i den krasse Farisæisme!

Over Indgangen i Guds Rige har Jesus sat følgende Overskrift i Lapidordstil:

„Uden at nogen bliver født paany, kan han ikke se Guds Rige“. Kirken har indskrevet over Kristenlivets Bei Forsagelse af Djævelen og alle hans Gjerninger og alt hans Væsen og Troen paa Gud Fader, Søn og Helligaand.

Gjensfødsel, en Sindsforandring, maa til for at komme ind i Guds Rige. Denne

indre Sindsforandring er da den rette og sande Udstillelse fra Verden. Kristus og Verden, hvilken Modfættning! Paulus og Verden, hvor klare finder vi ikke Linjerne i hans Liv! Han fortæller os, hvorledes denne Forandring tog sin Begyndelse i sig. Den store og stolte Farisæer døde, og saa blev han optat af Gud, han den største af Syndere, blot af Naade! Der blev ham ingen Ros levet, Rom. 3, 24, og han er saa bange for, at nogen af de troende skal saa noget at rose sig af, at han gjentagende i sine Breve adværer derimod. For sig selv siger han: „Jeg er korsfæstet med Kristus, jeg lever ikke længere selv, men Kristus lever i mig“. Gal. 2, 20.

Inden i os maa skabes et nyt Liv, et nyt Sind! Inden i os maa det nye Sind daglig fornyes!

Inden i os maa Guds Aand saa tilføje Lys og Kraft!

Inden fra maa Vandringen i Aanden begynde! Saaledes og kun saaledes bliver de troendes ydre Udstillelse fra Verden sand og ægte, og da er man Verdens Lys og Jordens Salt sammen med Jesus.

De troendes ydre Udstillelse fra Verden.

De troendes Udstillelse fra Verden kan ikke bestaa i nogen ydre Afsondring fra Verden, saa man ingen Omgang kan have med den; thi da maatte man jo gaa ud af Verden, siger Paulus, 2 Kor. 5, 10. Udstillelsen bestaar deri, at de troende ikke gjør sig delagtig med de vantroende i deres Ondskab. De skal holde sig ubesmittet af Verdens syndige Væsen, hver i sit Kald og sin Stand. Se Gal. 5, 16 flg.

„Kom Jesus Kristus ihu“, tilraaber Guds Ord os. Kristus Jesus har efterladt os et Eksempel til Efterfølgelse, og han bør vi se nøje paa; thi saa, som han var, skal og vi være i denne Verden.

Han tilhørte Jødefirken og frit og ubundet vandret han om blandt sit Folk og gjorde vel. Farisæerne og de Skriftflogere rejste stærke Klager imod ham for hans Verdsliggjøre af Folket og Banehelligelse af

Guds Bud og Guds Hus! Men han gif sin
 Wei, og Verden og Djævelen havde ingen Del
 i ham. Helt anderledes var det med hans
 store Modstandere. De tog det ikke saa
 nøie, naar det var noget de vilde, hverken
 med Guds Ord eller med Guds Hus! Der-
 for kalder Jesus dem „kalkede Grave“. Mat-
 th. 23, 29. Mon tro det skulde være af-
 deles overflødig for os at tænke over, hvor-
 dan det staar til med denne indre Adskillelse
 fra Verden, og om vi lægger Hovedvægten i
 denne Dag paa rette Sted?

Hovar Knutson død.

Testamentarisk Gave af henimod 30,000 Dollars
 til Gauges Synode.

Hovar Knutson blev født i sine Foræ-
 dres Hjem, tre Mil nord fra Randall, Iowa,
 den 9de Januar 1884 og døde sammesteds
 den 10de Oktober 1911, 27 Aar gammel.

Han var Søn af Hovar Knutson og
 Ragnhild Knutson, nu Mrs. Anders Hooda.

Faderen, som var fra Strand, nær Sta-
 vanger, kom til Amerika, som ganske ung.

I Verden, men ikke af Verden er de tro-
 endes Løsen til alle Tider. Bliwer det nu
 noget rigtig Alvor med os paa dette Omraa-
 de, saa har jeg et stærkt Haab og en fast Tro
 paa, at en Forening vil blive til stor Velfig-
 nelse, og ikke vil det blive til Skade for Ver-
 dens Børn iblandt os. De maa omvende
 sig!

Saa styrkes og vokser Guds Hær, og
 da bliver den i Kampen myndig! Det give
 Gud os for Kristi Skyld.

Urb. D. S. Meland.

Han døde da Sønnen, Hovar, var blot et
 halvt Aar gammel.

Moderen som er fra Aardal, nær Sta-
 vanger, har været her i Landet, rundt 40
 Aar. For 5 Aar siden, døde hendes anden
 Egtesælle. Efter sidste Egteskab har hun
 en Søn, Amos, som nu er hjemme hos hen-
 de.

Gud har betroet denne Familie meget
 timeligt Gods. Denne Velstand har dog ik-
 ke gjort dem store i egen Betragtning.
 Stille og beskedne har deres Færd været, og
 for Skoler, Missioner og andre værdige Die-

med har de havt et ømt Hjerte og en aaben Haand. Næst Gud, siger vi dem Tak derfor.

Den afbøde unge Mand var af en stille, besteden og paalidelig Karakter. Gud sparede ham fra at blive draget med i Strømmen. Til at være et ungt Menneſke, ſaa havde han et opladt Syn for Nøden i Verden. Han var altid rede til at gde til det, ſom godt var; og mange er de, ſom vil mindeſ ham derfor. Iſaamaade lignet han ſin gudfrugtige Moder.

Han vilde ogſaa at hans Midler ſkulde komme Guds Sag tilgode, naar han ikke længere ſkulde raade over dem. Saaledes testamenterte han en af ſine Farme værd henimod tredive tusind Dollars til Hauges Synode.

Udbytet af denne Farm ſkal af Synoden uddeles ſaaledes, iſølge hans eget Onſke:

Missionsſionen	\$1000.00
Indremiſſionen	6000.00
Church Ex.	6000.00
Barnehjemmet	4000.00
Hospitalet i Sioux City	3000.00

Sidſtnævnte Sum i Tilfælde af at Samfundet overtager det inden fem Aar, hvis ikke, ſkal denne Sum tilfalde Fondskaſſen.

Til Elims Menighed for beſtemte Ting \$1500.00. Balancen ſkal ligelig fordeles mellem Jødemissionsen og Santalmiſſionen.

Den Størſtdel af de to ſidſte Aar til bragte han i Denver, Colorado, for om muligt at finde Hjelpe for ſin Sygdom uden noget videre Reſultat.

Den ſidſte Tid iſær var hans Blik vendt mere opad. Som en Synder fik han tro i Jæſſen i Kriſtus. Han mindet ſine Ungdomsvenner om at ſøge Gud. „Det er ikke for tidligt for eder nu at begynde at bede til Gud“, ſagde han. Kjere Ungdom, glem ikke denne Formaning.

Bed Siden af ſin Moder og den hjemmeverende Halvbroder, ſom meſt ſøler Savnet af hans Vortgang, efterlader han ſig ſyn Halvsøſtende.

Den 12te Oktober blev han under ſtor Deltagelse begravet fra Elims Kirke, hvor Paſtor G. O. Paulſrud forrettede.

Befignet være hans Minde. G. O. P.

Preſtekoneforening.

Ogſaa i Norge har man nu ſtiftet en Preſtekoneforening, hvilket ſees af nedenſtaaende taget fra „Kriſteligt Uteblad“ for 1ſte Oktober.

„Det var med ſtor glæde jeg ſaa, at der nu er blit alvor af at ſtiſle en preſtekoneforening. No aviſerne forſtaar jeg, at man tænker ſig denne ſom en landsforening. Dette vil viſſelig hilſes med glæde rundt om i landet, og med Herrens hjælp bli til ſtærke for dem, ſom forholdene gir anledning til at delta. Men da det vel for mange preſtekoners vedkommende kan være vanſkelig at ſaa anledning til at delta i landsforeningens møter, maa det vel—det haaper jeg—være henſigten i forbindelse og i ſamarbeide med landsforeningen at oprette mer lokale foreninger i liſthet med de provſtiſforeninger preſterne har. Paa denne maate kunde preſtekonerne ſtilſlutning bli mer effektiv.

Da jeg ſendte min tak til paſtor Jverſen, tænkte jeg ſaaledes nærmest paa en forening her i Kriſtiania i liſthet med preſternes ſammentømſter, hver eller hveranden maaned — forhaabentlig vil en ſlik nu komme iſtand.

Saa vilde jeg gjerne ſaa rette en opfordring til de varmheartede damer, der har tat tanken op om en landsforening. Der er en ting, ſom jeg otter har følt ſavnet af, nemlig at jeg, naar jeg har hat kvindeforeninger i mit hjem, ikke kan tolke en ſalme eller kapitel i bibelen. Hvad om der i forbindelse med landsforeningens møter blev ſat igang et kursus, ſom kunde gi vink om, hvorledes man ſkal gripe dette an. Man vil maaſke indvende, at trods veiledning er et ſaadant fortøllningsarbeide ikke enhver ſak, kan ſaa være, men jeg tror dog, at en ſmule veiledning kunde vække ſans og evne for, gi mot til et ſaadant arbeide. Kunde vi preſtekoner ſaa mer frimodighet til dette, ſaa kunde vi ofte ſkaane vore mænd for at gaa i kvindemøter. Jeg vet, at preſter iſær i byerne har meget vanſkelig for at møte op. Maaſke Herren være ataat!“

En preſtekone.

Det ulåste Brev.

(Indsendt ved Josefina Lura.)

En Yngling Afsted tager
Fra Far og Mor og Hjem;
Forældres Raad foragtes,
Hans Vilje skal gaa frem.
Thi vinding Verdens Vre,
Er kun hans hele Maal,
Ham lyfter og at smage
Velskstens fulde Skaal.

Snart Kommen tom er bleven
Han skriver hjem til Far.
Han Benge ham maa sende
Og dermed Gæst det har,
Og Brev han snart modtager
Og det han aabner fort,
Men der var ingen Benge
Han sa' det ulæst bort.

Der gik en Tid omsidder
Paa Sygeseng han laa,
Nu var der andre Tider
Og mangt at tænke paa,
Han bad sin Sygevogter
Hint Brev at finde frem,
Nu længted han at høre
Fra sit Barndomshjem.

Han læser og han græder,
Det var saa rare Ord:
„Med Vængsel paa dig venter
Din kjære Far og Mor,
Det Stib som snart vil ligge
I Havnen, hvor du er,
Har Ordre til at bringe
Dig hid min Søn saa kjer.

Dets Fører har en Vætsel,
Saa Benge du skal faa
Og alle Hjemmets Goder,
De aabne for dig staa.
Din Arv du nu kan tage
Og Godiet skal du faa.
Din Skyld den er tilgiven
Den husker vi ei paa.”

Han læste og han læste,
Men det blev ligedan,
Men nu var Aar forløbne

Og væt var Stib og Mand.
—O, at han sliq foragted
Sin Faders dyre Ord,
Det blev blandt alle Minder
Det bitreste paa Jord.

Du Sjæl som bort er dragen
Fra Gud til fremmed Land,
O, tænk om du ei ligner,
Jøst denne unge Mand;
Naar Gud sit Ord dig sender
Paa Naadeløfter fuld,
Du kuggen til det vender
For Vre, Lust og Guld.

Men du skal ogsaa finde
Med bitter Sorg engang
Det „Faderord" som ulæst
Du lader Gang paa Gang,
At det dig tilbød Gaven,
Hvori din Lykke laa;
O, maatte du Guds Naade
Og Ord ei mer forsmaa.

En Skriftetale.

(Jozva 5, 13—15.)

Og det skeede, der Jozva var ved Jeriko, at han opløstede sine Dine og saa og se en Mand stod lige mod ham og havde sit dragne Sverd i sin Haand, og Jozva gik til him og sa til ham: hører du til os eller til vore Fiender? Og han sa: Nei, men jeg er Fyrstien over Herrens Hær, nu er jeg kommen! Da faldt Jozva paa sit Ansigt til Jorden og tilbød og sagde til ham: hvad taler min Herre til sin Tjener? Og Fyrsten over Herrens Hær sagde til Jozva: drag dine Sto af din Fod; thi det Sted, som du staar paa, er helligt; og Jozva gjorde saa.

For mange Aar siden stod der engang en Mand paa Bredden af Jordans Flod og saa over til det delige Land, som laa over paa den anden Side Floden. Der skulde han over, og han skulde ha sit Folk med derover, men han vidste ikke ret, hvorledes det skulde ske. Dog havde han et Guds Ord, et Løfte fra Gud at stole paa, et tre Gange gjentat Løfte:

„Vær frimodig og sterk, forfærdes ikke og ræddes ikke; thi Herren din Gud er med dig paa al Wei, som du skal vandre paa“ (Josva 1, 9). Og Gud førte ham over Floden. Flodens Leie blev som tørt Land, og Folket gik over med tørre Sko. Der har været mange Menneſker, som er komne til Grænsen mellem Verdenslandet og det hellige Land, og de har ſtaaet og ſet ind i det hellige Land maatte med længſelsfulde Blikke, men de er ikke gaaede over Floden, over Grænsen, de er blevne ſtaaende paa Grænsen og er aldrig komne ind i Guds hellige Land.

Der kom en ung Mand til Jeſus og vilde have Beſked om, hvordan han ſkulde komme ind i det hellige Land, men da Herren forlangte af ham, at han ſkulde ſælge al ſin Eiendom og give den til de fattige, og ſaa følge Jeſus, da gik han bedrøvet bort, „thi han havde meget Guds“ (Mat. 19, 16—22). Han kom ikke over Grænsen, men blev ſtaaende i Verden. Der var en romerſk Lands-høvding, ſom hed F e l i k s. Han hørte Paulus tale om Guds Rige, og Ordet gjorde Indtryk paa ham, men da Paulus talte om „Retſædighed, Afholdenhed og den tilkommende Dom, blev han forfærdet og ſagde: gaa bort for denne Gang, men naar jeg ſaar bedre Tid, vil jeg lade dig kalde (Ap. G. 24, 25). Han kom til Grænsen, men Drif, Kvinder, Belleveret holdt ham tilbage, han kom ikke ind i det hellige Land. Der var en anden Lands-høvding, ſom hed F e l t u s; han hørte og ſaa Paulus predike, men hans hedenske Vantro oprørtes imod Ordet, den forſæfſtede Kriſtus var ham en Daarlighed, og han ſa med høi Røſt: „du raſer, Paulus! den megen Lærdom gjør dig raſende“ (Ap. G. 26, 24). Saa blev han ſtaaende i Verdenslandet til ſin Sjæls Fortabelſe. Og ved Siden af ham ſtod Jøden Kong A g a r i p p a; han troede Profeternes Ord, og Paulus Tale gjorde derfor ſaa ſterkt Indtryk paa ham, at han kom lige hen til Grænsen og ſagde: „der fattes lidet i, at du jo overtaler mig til at bli en kriſten“—men det var ikke nok, ſom Paulus ſa: „Jeg vilde ønske til Gud, enten der fattes lidet eller meget, at ikke alene du, men alle, ſom hører

mig idag, maatte blive ſaadanne, ſom jeg er, undtagen diſſe Lænter“. Staſſels Agrippa! han har ſaaet mange Eſterfølgere, Menneſker, ſom har kjendt Guds Ord og haft en Overbeviſning om Ordets Sandhed, men Verden var dem for mægtig, de vilde ikke gi Herren Lov til at ſtanſe Flodens Vande og føre dem over Grænsen ind i det hellige Land.

Josva og hans Folk kom over Grænsen ind i det hellige Land. Men naar nu et Menneſke er kommen over Grænsen, kommen ind i Guds Rige med Syndsforladelse, med Barneret hos Gud, med Fred og Glæde i den Helligaand, ſaa kommer Fremrykningen ind i Landet, dybere ind i Guds Riges Liv, og den kan være vanſkelig. Iſraels Folk var nu kommet ind i Landet, og ſaa havde de ſlaaet Veir paa den anden Side Floden. Og medens de nu laa og ſov i deres Teſte, gik Josva alene udenfor Veiren i alvorlige Tanker. Det er ikke vanſkeligt at vide, hvad der var Indholdet af hans Tanker. „Nu ligger ſtore Opgaver og venter paa mig. Her er en Mængde befæſtede Borge og krigsſte Folkeſlag, ſom ſkal undervinges. Og hvilken Hjælp har jeg til at udføre dette Arbejde og vinde diſſe Seire? et blødagtigt Folk, feigt og ulydigt mod Gud! Jeg huſter nok, hvad Speiderne ſa, da de kom tilbage efter at ha underſøgt Kanaans Land, hvorledes de var bange for de faſte Steder og for de ſtore Anaks Børn, og ſa, at de formaaede ikke at drage imod det Folk, i hvis Dine de var ſom Græshopper (4 Moſ. 13). Hvorledes ſkal det gaa os i de Kampe, ſom foreſtaar os? Ja, jeg har jo Herrens Ord: Vær frimodig og ſterk! hans Løfte om at være med mig paa den Wei, jeg ſkal vandre paa. Og han har jo ført os med ſin vældige Haand over Jordans Flod, men mon hans Løfte fremdeles ſtaar ved Magt?

Da opløſtede Josva ſine Dine, og han ſaa en Mand med et draget Sværd i ſin Haand, og Josva gik hen til ham og ſa: „Hører du til os eller til vore Fiender?“ Og Manden ſa: „Jeg er Fyrſte over Herrens Hær, nu er jeg kommet.“ Hvem var den Mand? var det en Guds Engel? nei, thi

han sa til Josva: „Drag din Sko af din Fod, thi det Sted, som du staar paa, det er helligt,“ og Josva faldt paa sit Ansigt og tilbad ham. Havde det været en Engel, havde han sikkert afvist Josvas Tilbedelse, saa vilde han have sagt, som en Engel to Gange sa til Johannes i Aabenbaringens Bog: „Gjør det ikke, jeg er kun din Medtjener; tilbed Gud.“ Rei, Fyrsten over Herrens Hær, det var Guds Søn, det evige Guds Ord. Og han sa til Josva: „Jeg har git Jeriko og dets Rønge i din Haand.“

Kjære Venner! naar vi staar og ser paa de mange Opgaver og Vanskeligheder og Kampe, der ligger foran os, og vi ser, hvor forfærdelig liden Kraft vi har imod de store, sterke Fiender, mod Satan og Ondskabens aandelige Hær under Himlen, saa har vi Lov til at tro, at Fyrsten over Herrens Hær er nær ogsaa ved os med sit dragne Sverd, og at han vil stride for os og i os med sin vældige Magt. Og naar stundom vort Mod vil synke under Vægten af vore tunge Tanker, saa er der et Sted, hvor vi altid kan finde Fyrsten over Herrens Hær, og det er ved hans Nadverbord. Naar vi gaar til Herrens Bord, saa siger han til os, som han sa til Josva: „Nu er jeg kommen!“ Her er han indtrædende til os med hele sin stærktmagt og hele sin Magt. Men saa siger han ogsaa: „Drag din Sko af din Fod, thi det Sted, du staar paa, er helligt.“ Kneel for hans Fod, udmug dig for hans Ansigt, tilbed ham som din Herre og din Gud! Fortæl ham om dine Vanskeligheder, din væregne Fristelse,—og sig til ham, at du kan intet, formaar intet uden ham. Saa vil han sige ogsaa til dig: „Jeg har git Jeriko og dets Rønge i din Haand.“ Og naar han rækker dig sit eget Legeme og Blod i Nadverens Maaltid, saa gir han dig dermed den Kraft, som du behøver, i sin Kraft til dit Livs Strid, saa at du kan si med Paulus: „Gud være Tak, som gir os Seier formedelst vor Herre Jesus Kristus“ (1 Kor. 15, 57). Herren velsigne dig til at møde Fyrsten over Herrens Hær i Hjertets yndige Tro! Thi derpaa beror Velsignelsen ved Nadverbordet, at du møder Herren selv!

P. E. Blume.

„Salige ere I,

naar man haaner og forfølger eder og
hver eder allehaande ond! paa
for min Skyld.“

(Matth. 5, 11.)

„Glæder og fryder eder“, fortsætter Herren, „thi eders Løn skal være stor i Himlene; thi saaledes har de forfulgt Profeterne, som var før eder.“

Herren minder os om den Løn, der venter de troende i Himlene, den Løn, der er saa stor, at Skriften kalder den Livets Krone.

Hvilken Mennekesforstand kan fatte, hvad der indesluttet i dette Udtryk?

Saa meget kan vi dog slutte os til, naar vi ser hen til de Indblik Skriften giver os i det nye Jerusalem, at selv det herligste af denne Verdens Nydelse og Rigdomme vil være for Skarn at regne imod det der venter Guds Folk.

Skulde ikke ogsaa den Gud, der allerede her i Syndens Verden paa saa mange Maader aabenbarede hvor fuldkomne hans Hænderes Gjerning er i Modværdighed til Værelsets Ræf. være i Stand til at give en Løn der langt overgaar alt hvad Verden kan give?

Dette vil Herren vi skal se hen til naar vi haanes, forfølges og bagtales for hans Skyld; thi gjør vi det er vi jalte, og saa har Trængslen mistet sin Brod for os.

Naar Herren desuden viser hen til Profeterne der var før os og til de Lidelse der kom over dem, netop fordi de viste Trost mod ham, er det for at minde os om, at Lydig hed og Lidelse alle Dage har hørt sammen; derfor kan heller ikke vi vente andre Naar, saalænge vi er i vor Ublændigheds Tid.

„Salige ere I“, siger Herren. Væg Vægten paa „er“, og kom ihu, at ogsaa dig vil det gjælde i samme Grad, som du, trods al Haan og Forfølgelse viser Trost mod ham.

(Kr. Dagbl.)

Zionsforeningens Aarsmøde.

Den 33te Aarsmøde for Zionsforeningen for Israel holdtes i den nordre Kirke i Lisbon Menighed, Illinois, Pastor O. Chefvelands Kald, den 28de og 29de September.

Mødet begyndte med Gudstjeneste ved hvilket Zionsforeningens Formand, Pastor C. C. Holter predikede over Luk. 10, 25—37, hvorefter Stedets Prest ønskede de forsamlede velkommen.

En Fudmagtskomite blev udnævnt og denne rapporterede ved Eftermiddagsfejningens Begyndelse at følgende stemmeberettigede Medlemmer var fremmødt: Medlemmer af Centralkomiteen: Pastor C. C. Holter, Pastor L. Lund, Pastor J. Mortensen, Pastor C. R. Solberg, Hr. A. D. Severeide og Prof. J. H. Blegen. Delegater fra Lokalforeninger: Mikkel Monsen, Delegat fra Story City Lokalforening, Iowa, Pastor E. N. Heimann og Diaconisse Ingeborg Sponland, Delegater fra en Lokalforening i Chicago. Desuden optoges som stemmeberettigede Medlemmer Presterne O. Chefveland, A. D. Mortvedt, H. B. Kildahl og H. G. Engen, samt en Del Menighedsrepræsentanter, særlig fra Menigheder i det Strøg af Illinois hvor Mødet holdtes.

Den første Del af Eftermiddagsfejningen hørtes Rapporter om Foreningens Virksomhed. Det blev rapporteret om god Fremgang baade hvad Missionærernes og Emisjerernes Virksomhed angik. Missionær Meyerjohn i Wink, Rusland, havde i de første Maanedes af dette Aar optaget i den evangeliske Kirke ved den hellige Daab 8 voksne Israellitter og Israellinder, samt to Born. Da Pastor Heimann oplyste at omkring 10,000 Jøder havde besøgt Missionsskoleen i Chicago det forløbne Missionaar, og at der i Aarets Løb var dødt to Jøder.

Kassereeren udtalte at han ikke kunde fremlægge revideret Regnskab, da Beskjendtgørelsen om Aarsmødet kom saa sent, at der ikke blev Tid til det; men han oplyste, at der ved Aarsmødet ifjor var en Kassebeholdning af \$5,692.86, og at der i Aarets Løb var indkommet i Missionaargaver \$11,543.95. Dette

udgjør tilsammen \$17,236.81. Udgifterne havde været \$10,278.56. Kassebeholdning nu \$6,958.28. Al Gjæld paa Missionsejendommen i Chicago var betalt.

Det blev ogsaa rapporteret at Zionsforeningen i Løbet af dette Aar er blevet indført, og at den faste Eiendom, som før holdtes i C. R. Solbergs og J. H. Blegens Navne, nu er overdraget til den nye Korporation.

Efterat man havde hørt Rapporter gif Mødet over til Behandling af det opbyggelige Samtaleemne: 1 Moseb. 12, 1—3. Under tegnede indledede Samtalen ved et Foredrag der optog Resten af Eftermiddagsfejningen.

Om Aftenen holdtes et Bønnemøde, hvor Jøderne, Jødemissionen og særlig vor Zionsforenings Virksomhed og vore Missionærer og Proselyter blev baaret frem for Gud i Bøn. Det var en alvorlig Stund som vi tør haabe ikke blev uden velsignet Betydning for Gjeringen, uagtet der paa Grund af Regnveir kun var en liden Forsamling.

Den følgende Formiddag foretoges først Valg paa Centralkomiteemedlemmer og Embedsmænd med følgende Udfald:

Til Medlem af Centralkomiteen for tre Aar gjenvalgtes Pastor L. Lund og Pastor A. H. Gjevre. Istedetfor Pastor Tanner, der er flyttet til Canada, indvalgtes som nyt Medlem Pastor Christian Bang.

Til Formand for Zionsforeningen gjenvalgte Pastor C. C. Holter til Formand valgtes Pastor C. R. Solberg, til Sekretær Pastor L. Lund.

Pastor J. J. Breidablik blev gjenvalgt som Emisær. Han udtalte imidlertid at det var hans Tanke at resignere som Emisær fra 1ste Mai næste Aar at regne. Men Mødet paalagde Centralkomiteen at underhandle med ham om fremdeles at fortsætte sin Emisærvirksomhed i Zionsforeningens Tjeneste.

Der blev som vanligt gjort de nødvendige Bevilgninger til Arbeidets Drift gennem det kommende Missionaar.

Fra vor Jødemission i Chicago oplystes

at der var en omvendt Rabbi, en lovende ung Mand, som ønskede at fortsætte sine Studier ved en kristelig Skole, men manglede Midler. I den Anledning besluttede Aarsmødet at bemyndige Centralkomiteen til at anvende et Beløb af \$150 til Understøttelse af denne Rabbi til Skolegang det kommende Aar.

Det blev bestemt at næste Aarsmøde skal holdes i tre Dage, for at der maa blive mere Tid til opbyggelig Samtale om Jødemissionen.

Lokalforeningen i Chicago indbød Zionforeningen til at holde sit næste Aarsmøde der. Det blev imidlertid lagt i Formandens Haand at bestemme Tid og Sted for næste Aarsmøde.

Efterat man havde afgjort de nødvendige Forretningsager, fortsatte Samtalen over det opbyggelige Emne indtil Sessjonens Slutning. Talerne den Formiddag var Pastor C. R. Solberg og Missionær C. N. Heimann.

Den anden Dags Eftermiddag holdtes Jødemissionsgudstjeneste. Pastor H. B. Kildahl begyndte med Skriftlæsning og Bøn, og Pastor Breidablik predikede i Tilføjning til Samtaleemnet: 1 Moseb. 12, 1—3. Derpaa optoges Offer til Jødemissionen.

Efter Gudstjenesten blev Sekretærens Referat af Forhandlingerne læst og godkendt og Aarsmødet afsluttet. Formanden takkede Menigheden og dens Prest for hyggeligt Samvær, og Stedets Prest takkede de fremmede for Besøget.

For at Referatet ikke skulde blive for langt og af den Grund blive negtet Optagelse i vore Samfundsblade er Giengivelsen af den opbyggelige Samtale her forbigaaet. Af de meddelte Kiendsgierninger vil man dog kunne forstaa, at Herren velsigner Zionforeningens Gjerning, idet der kommer ind de nødvendige Midler til Gjerningens Drift, og idet Gjerningen bærer Frugt til Jøders Omvendelse og Frelse.

Maa flere og flere blive med i denne Gjerning og vaagne op til Erkjendelse af, at Gud vil velsigne dem som velsigner Israel!

J. H. Blegen, Sekretær.

Hvordan han kunde være glad.

Der var en Mand, som var rig paa denne Verdens Guds; men hvad der var tusindfold bedre, han var ogsaa rig i Herren.

Det var da ikke underligt, at hans Ansigt lyste. Thi hvis Ansigt skulde vel lyse, hvis ikke deres, der vandrer i Samfund med Gud og de hellige Engle, og med Fred i sit Hjerte.

Men Folk sagde—de skal jo altid sige noget:—„Ja, han kan sagtens være glad! Hvis vi havde det som han, vilde vi ogsaa være glade.“

Men saa fik den rige Mand det som dem, ja ringere end de fleste iblandt dem. Thi Rigdommen hører til Trækfuglenes Slægt; paa en Gang kan den lette Vinger og flyve bort til andre Strande. Saaledes gik det vor Broder i Herren. Og saa sagde Folk: „Se, nu skal vi se, om ikke hans glade Ansigt flyver bort med Pengene.“

„Men det gjorde det ikke; hans Ansigt lyste fremdeles; ja, det lyste klarere end nogenfinde.“

Men det forstod Folk ikke. Og de undrede sig. De blev nysgjerrige. Skulde han alligevel have beholdt nogle ukjendte Skatte?

Og tilsidst, da han blev ved at vandre omkring med det samme lyse Ansigt, blev Nysgjerrigheden saa stor, at en tog Mod til sig og spurgte ham om Grunden.

„Det er let at forklare,“ svarede han med et Smil: „da jeg var rig, havde jeg Gud i alt; nu har jeg alt i Gud.“

Der var noget at grunde over.

Vil du ikke ogsaa grunde lidt derover? Naar man har Gud i alt, kan man ikke miste noget. Thi mister man noget, bliver det dog det samme paa en anden Maade; nu bliver det alt i Gud. Men alt det, hvori man ikke har Gud, det mister man for Alvor, før eller senere. „Herren gav,“ det er det første Skridt, hvori man modtager alt som Gave af Herren, og lader alt frivillig fare, som vi ikke kan tage af hans Haand. Og „Herren tog,“ det er det næste Skridt; nu har jeg det i ham. Og „Herrens Navn være lovet,“ det er Vandringen i hans Ansigts Lys, i hvem

jeg er alt, fattig—dog tryk, bedrovet—dog glad.

Har du Gud i dine Øren og i din Væg-
værelse. Iaa kan du aldrig miste dem. Det
bistker kun det samme paa en anden Maade,
dine Øren og din Væg-
værelse kan næsten gøre Ansigtet endnu klarere:
at have Gud i alt berønde gaar dog ikke
for sig uden med et af Angst bævende Hjer-
te. Men at have alt i Gud histoppe, det er et
Hjer-
te, der bærer af Fryd, forventende den
Frelse, som er rede at aabenbares i sin Tid.

(Kirkel.)

Dødsfloden.

En Alpebjerg, som besteg Mont Blanc,
tabte Kæbseet og styrtede ned i et forfær-
deligt Døb. Under Faldet blev han for nogle
Liedblits stanser her og der, snart af en frem-
springende Klippe, snart af en Isblok og det
is jagtede saaridt hans Nedsturten, at han
naar de Bunden udfaldt,—men blot for at stil-
le ham Tøden for Tønen i en endnu frygte-
ligere Skikkelse. Paa begge Sider reiste sig
de høje Isvægge og høit, høit oppe kunde
han kun se en Stride af den blaa Himmel.
Ved hans Fødder randt en liden Elv, som
havde dannet sig af den smeltende Is. Den
 eneste Mulighed til Redning var at følge
denne Elv, som maaske kunde løbe ud i en
eller anden Hule eller Gang. Taus og cæng-
stelig fandt han Vej fremover indtil der reiste
sig en vældig Klippeblok foran ham, som
hindrede ham i at komme videre, mens Flo-
den stoe ind i Mørket og ned i Dybet. Han
høntes Vandets Brusen derne-
de ventede ham, hvad skulde han gjøre? Tøden havde han
bag sig og paa begge Sider—og nu sikkerlig
oglaa foran sig. Her var ingen Tid at spil-
de; efter et Liedblits Nøien hoppede han i
Vandet. En Følelse af angstfuld Usikkerhed,
af Mørke og Kulde, en hastig Bevægelse
fremad og en Vilden gennem Slagger!
Derefter begyndte et svagt Støer at hve paa
Vandet og et Liedblits senere be-
fandt han sig

blinde grønne Enge og duftende Blomster i
Chamoni-Valen.

Saaledes gaar det til ved den troendes
Tid. Han staar ved Flodens Bred, og den
er mørk og kold. Hans Natur ræddes for
det afsjærende Sprang, men det er kun en
kort Angst, og al Frygt ligger langt bag
ham, naar Sjelen er paa Paradijets evig-
grønne Enge.

Foreningslagen.

Tillad mig at faa sige lidt om Fore-
ningsarbeidet og den Diskussion, som har
været ført i „Budd.“ i den sidste Tid. Fo-
renings tanken mellem de tre Samfund, Syn-
oden, Hauges og den forenede Kirke har op-
taget Sindet hos mange, og de forfættelige
har skrevet om den Sag efter hver sit Syn,
og ganske man har næret meget partisk i sine
Indlæg om Sagen. Vi kunde spørge,
hvad gjælder det, enten for Magt og Styrke,
hvad den udre Organisation angaar, eller
er det en Trang til at faa komme hverandre
nær som Brødre, og faa mere fortrolig Om-
gang?

Der kan vistnok være mange Fordel:
for os norske Lutheranere at staa som et sam-
let Kirkelolk men Nærdmanden har haft sine
egne Tanker, og frie Folk i et og alt, saa er
ogsaa Tilfældet med det norske Folk her.
Foreningslagen er saa vid og bred i sig selv
at det kan neppe diskuteres i Bladene saa
alsidig, som det sig bør. Nu en Ting til.
Vinder eller taber Hauges Synode ved at
indgaa Forening med den forenede Kirke?
Kan ikke Hauges Synode staa, som den har
gjort, eller er det Synd for Hauges Folk, at
staa som de er? Man siger jo, at det er ikke
efter Guds Ord at staa adskilte i imaa Kirke-
te, naar man har fælles Bekjendelse og sam-
me Tro.

Vistnok ier det ikke rart ud med den
Ting, og om man slog sammen, saa vrede
man jo sige, at nu staar det bra til med de
norske lutheriske Kirkelolk her i Landet. Men

kan ikke bli praktistet med den noget med Sagen at gjøre i Samfundene? Og naar man har nævnt Prestetjole, Messie og Haands-paalæggesse, saa siger endel, at det ikke har noget at betyde. Man maa dog kunne forenes alligevel. Hvis det ikke har nogen Føitdning, saa slut med dette meningsløse Stel, og lad os saa mere af det almindelige og praktistie under vore Gudstjenester.

Nu hvorledes Foreningsarbeidet gaar eller ei, saa lad os dog staa som Brødre enten det er Hanges, forenede eller nogen af de andre lutheriske Samfund. Jeg betragter et Samfund som et Hjem, og som saadant saa holder jeg af det, dersom Hjemmets Forhold er godt, og enhver i Familien vil i Almindelighed elske Hjemmet og holde af det som sit Bo, og om nogen af Raboerne kommer i Huset, saa kan man jo i Almindelighed ha det liggeligt, og tale om et og alt, men naar Raboen siger, at nu burde vi staa sammen til et Hjem, da vil man saa sine Hensigtsligheder, og noget lignende blir det vel ogsaa paa det kirkelige Omraade. Ja jeg taler ogsaa af den Erfarenhed, som jeg har i mine kirkelige Myndede.

forbedigst

A d o l p h M o l s t r e .

Jeg skal ingen Penge have.

En velhavende, troende Mand blev en Dag ramt af sin Prest med de Ord:

„Den stakkels S har indet Red mere. Løst du overende ham et Væs?“

„Ja“, svarede Manden, „Red har jeg nok, og Hest og Kog kan han ogsaa raa, men hvem skal betale?“

Presten svarede:

„Du vil jeg gjøre paa den Betingelse, at du inden, før du gaar i Seng, læser de 3 første Vers af Sal. 41.“

Det gik Manden ind paa. Et par Dage efter raar han siner Presten.

„Hm, hvormeget er jeg Dem saa stakkels?“ spurgte denne.

„Na“, svarede Manden, „det er ikke værd at tale om det. Jeg skal ingen Penge have for, at jeg hjalp den stakkels gamle i sin Nød“.

Samfundene trænge hverandre.

Disse gode Ord af „Lutheraneren“ gir Udtryk for ret Foreningsfind og Foreningsgrund. Godt vilde det være, om vi begyndte at se Foreningsagen an fra denne Side. Før har hvert Samfund trængt de andre, som Toldere staaende nede ved Døren at pegge paa. Lad os nu prøve, om det ikke vil gavne mer, at hjælpe hverandre frem i en inderlig Kierlighedens Aand. Er det sandt, at et Samfund har forholdsvis flere troende, end de andre, saa er det noget at takke Gud for og ikke nogen Grund mod Forening. Er et Samfund velsignet fremfor de andre, saa burde det søge at bli til Velsignelse for de andre. Har et Samfund større Lys og mere Salt end de andre, saa burde de glæde sig over, at der aabner sig Døre for dem, saa at de kan saa vore Lys og Salt i andres Midte. Ikke burde de som gjør Fordring paa at ha forholdsvis flere troende vore imod det, at de andre søger Forening med dem. Det maa da vel være bra. Ikke burde nogen være for paataelig i at bære Løder fremfor de andre. Den Maade, at lade sit Lys skinne paa, er ikke den bedste. Desuden kunde kanske nogen anden saa Høisædet naar Herren kommer. Da vilde det bli Skam at komme til at sidde nederst. Nu er det Vore at sætte sig nederst. Det er bedst at gjøre det.

Der er dem som troer, for at bli udsat, hold der blir Forening. Nu der vilde være stræffeligt. Den Hare er dog lidt mere i Jæbbidnmaen, end i Virkeligheden. Er det Surdeig som sluges af en uslyret, saa ved vi hvordan det vil gaa. Da saar jo Surdeigen ret Andebning til at gjøre sin Gjerning. Og Surdeig kan vel ikke sluges Surdeig? Dog syndig og væmmelig er Opslugningsforeningsplanen. Vil noget Samfund praktistie den, saa skal det belave sig paa, at det vil saa staa som en Hare, som Fisten der slugte Jonas.

L. G u n d e r s o n .

Lidt ogsaa fra den anden Side.

Jeg kommer idag og vil bede om Plads for nogle Ord og det var Tak til D. S. Meland for det gode han gav os i „Budbæren“. Det bragte mig til at tænke paa nogle Guds Ord: Ikke at vi i os selv duer til at udtænke noget som af os selv, men vor Duelighed er af Gud. 2 Kor. 5.

Nei, som det var før med Selvet, er det ogsaa idag angaaende Ting, som er godt, og Foreningsagen er en ualmindelig god Ting, som er af Gud, ikke af Djævelen og os selv, og det, som ikke er af Gud, er af Djævelen. Og jeg fik den Forstaaelse af Meland, at det var virket af Gud og hans Ord, det han gav os, ikke af ham selv. Nei naar Selvet faar raade, da faar ikke Gud raade; og naar ikke Gud faar raade, jo, da raader den onde og da bliver der Ufred og Uenighed. Jeg tror saa, fordi Gud siger saa, og derfor tror jeg ogsaa som Meland, at være imod Herren vil blive haardt. Til Saulus blev det sagt, at det vilde falde ham haardt at stampe imod Braaden. Og ligedant er det med et Kirkesamfund. Derfor vil jeg være med Gud og Eksempe, ikke imod ham. Vi kan ikke tjene to Herrer, enten med Gud eller med Djævelen, og Dommen faaes efter som vi har vidst og gjort. Den som vidste bedre og ikke gjorde det, skal faa mange Hug. Og som Guds Ord lød før, saa lyder de nu. Og Herren vil, at vi skal rette baade vore Tanker og Handlinger efter hans Ord.

D e s c a r H o p e.

Ikke som jeg vil.

Man spurgte en meget syg Kvinde, om hun heller vilde leve end dø.

„Som Gud vil,“ svarede hun.

„Men,“ sagde man til hende, „hvis nu Gud lod dig vælge, hvad vilde du saa bestemme dig for?“

Hun svarede: „Jeg vil overlade det til ham at vælge for mig.“

Denne Kvinde var isandhed en Discipel, inde af ham som sagde: „Ikke som jeg vil, men som du vil.“ —

Lars T. Larson død.

Tirsdag Eftermiddag den 29de Aug. ringet „Phon“, og vi mærket straks, det var „long distance“ altsaa fra Marietta, Minn. Doktoren der fortalte at L. T. Larson var meget syg og ønskede at tale med os. Jeg blev ifølge med en Doktor hertil med Automobile, men ankommen did saa vi snart, det var lidet eller intet at gjøre (et gammelt Ma-beonde havde taget Doerhaand.) Larson bad mig standse hos dem Matten over, hvilket jeg lovede. Vi fik tales ved og bede sammen, og han og Hustruen fik nyde Adværen tilfælles; imedens stod Børnene grædende rundt Sengen. Vi troede ikke han skulde opleve Morgendagen; men selv sagde han, jeg tror ikke jeg dør inat. Kl. 8 om Morgenen, da Solens Straaler kom ind i Værelset, sagde han „nu er det mørkt for mig, nu kan jeg ikke se mere“. Vi forstod sinene var brustne; vi spurgte om han kunde se Jesu Nærhed i Dødens mørke Dal, hvortil han svarte „Ja han er nær nu“. Han saa og bad for sig og sine lige til han udaandede Kl. 8 40 Onsdag Morgen 30te Aug.

Begravelsen fandt Sted Fredag, 1ste Sept. fra Jæss Uenigheds Kirke, Madison, Minn., hvor afdøde havde været Medlem ca. 23 Aar. Undertegnede talte paa norsk over Rom. 6, 23 og paa engelsk over Sal. 146, 9. „Faderløse og Enker holder han oppe“.

Past. T. T. Bø fra Marietta sluttede med at minde om Livets Ubestandighed i Enhold til Ef. 40, 6—8

Lars T. Larson var født ved Norway Grove, Danz Co. Wis., den 25de Jan. 1856, flyttede med sine Forældre ganske ung til Fillmore Co., Minn., hvor han blev konfirmeret. Egtviedes til Sarah Nelson (en Søster til Mrs. Pastor C. O. Brohaug) fra Renville Co., Minn., 15de Jan. 1882. De flyttede fra Fillmore Co. til Madison, Minn. 1886, hvor de boede til de for 3 Aar siden flyttede til Marietta, Minn.

Enken og 9 Børn overlever ham og begræder Tabet af en kjer Egtfælle og Fader. Maatte Gud saa være deres Hjælper og Trøster i Sorgen. T. J. L.

Church extension Fond.

Det glæder mig meget, at Hauges Synode har gjort en Begyndelse til et „Church extension Fond, Ved at gennemlæse Past. Eastvolds Artikel i „Budd.“ No. 34 faar vi baade Oplysning i Sagen og Opmuntring til at støtte samme, saa det kunde vel synes overflødigt at sige eller skrive mere om denne Sag; men vi er saa tilbøjelige til at glemme, derfor vil jeg, med Redaktørens Tilladelse, saa Lov til at sige nogle Ord til Opmuntring i denne saa vigtige Sag. Venner! Lad os nu huske paa, at skal vi saa noget Fond, saa maa vi sende ind vore Bidrag til samme baade Menigheder og Enkeltpersoner. Men nogen vil kanske sige Ja! Penge—Penge skal der altid til. Nu ja, det er jo sandt, der er mange Krav paa Offervilligheden som gjør sig gjældende. Men lad os ogsaa se paa den anden Side, og vi vil kanske finde, at der er Grund til at takke Gud for det store Privilegium at saa være med i hans Riges Udbredelse paa Jorden, og den som laaner Herren skal saa sikre og store Renter. Betragter vi flittig denne Side, blir det let at give, enten en Gaven blir stor eller liden efter som enhverens Evne er.

Jeg ved ikke, om jeg tør sige, jeg skal give Enkens Skjerv, for hun gav jo alt, hvad hun havde; men jeg vil være med. Maa Herren saa aabne manges Hjertes og Pung og saa for denne gode Sag.

H. G. G.

Fra Arbeidsmarken.

Søndag den 29de Okt. predikede Emisær A. Himreite i Morrisonville og Spring Prairie Menigheder. Hjertelig Tak for Besøget! D. H. G.

C. A. Smith (The Lumberman) i Minneapolis har stænket Augustana Synoden \$25,000 til Libraryet ved Samsundets College og teologiske Seminar i Rødt Island, Ill. Dette Library har nu en ny Bygning til et Kostende af ca. 200,000.

De teologiske Studenters Forening skal efter Forsyden ha indsendt en Forespørgsel til Kirkedepartementet, om Biskopperne har Ret til at underkaste de teologiske Kandidater en Examination, og om de i Tilfælde er pligtige til at svare. Saa nu brænder det kanske løs!

„Ar. Ilgebl.“

Den 22de Okt. holdtes Konfirmation i Bethania Menighed ved Le Roy, Minn. 15 af Menighedens unge gjentog sit Daabsløfte. En af dem læste Engelsk. Kirken var fyldt til Trængsel. Offer optoges til Indremissionen. Vi havde den 27de Aug. før ved en Missionsfest, hvor Westphal talte, ofret til Kinamissionen. Vi er glad over, at vi nu har faaet støtte begge Missioner. B

Lodi Menigheds Ungdomsforening af Past. D. H. Elstads Råd besluttede for en feds Maaneder siden, at give \$50 aarligt til Underhold for en indfødt Arbejder i Kina. Her om Dagen havde Foreningen Opgjør for Halvaaret og Regnskaberne viste, at der allerede var mer end nok i Kassen til at efterkomme Beslutningen. Godt gjort! Haaber, at mange Ungdomsforeninger inden Samsundet vil gjøre det samme. Det er et kjønt Maal at arbejde for, synes jeg. S.

Søndag den 22de Okt. havde Lodi Menighed, Past. D. H. Elstads Råd Missionsfest. Past. A. B. Lee fra Madison talte og Offer optoges til Missionen. De to følgende Dage fortsattes med Samtale over 1 Pet. 4, 7—16 som Thema. Foruden Stedets Prest var Past. Eversen og Peterson tilstede samt Emisærerne A. Himreite fra Eleva, Wis. og Olland fra Newark, Ill. Mange alvorlige Vidnesbyrd blev aflagt baade af Prester og andre. Emisær Olland, som er valgt til at virke i Chicago Kreds en tre Maaneders Tid, begyndte sin Virksomhed i Lodi efter Mødet og forbliver i Rådet en par Uges Tid. Maa Herrens rige Betsignelse følge ham i Arbeidet.

Den norske Synode feirede den 14de Okt. Luther Collegets Femtiaarsfest i Decorah, Iowa. En Merkesag som bidrog meget til Feststemning denne Gang var det vellykkede Indsamlingsarbejde, som Dr. H. G. Stub har drevet det sidste Aars Tid. Han har faaet tegnet \$236,000. Af denne Sum er de 200,000 til et Endowmentfond for at faa 50,000 som James Hill i St. Paul har lovet Samsundet til nævne Diemed. De øvrige 36,000 som Stub har samlet skal anvendes til Afbetaling paa Samsundets Gjæld.

Past. og Mrs. L. Dordal og Søndre Zumbro Menighed, hvor Pastoren optog Arbeidet lige efter Aarsmødet i Sommer, lader til at blive kjendte, arbejder sammen, glæder sig sammen og prøver at „bære hverandres Byrder.“ Menighedens Ungdom besøgte forleden Prestefolkene og overrakte dem et Orgel og en liden Pengegave. Søndag den 22de Oktober samlede hele Menigheden sig i Prestegaarden lige efter Gudstjenesten, hvor Menighedens Kvinder opvartede med Middag og Prestefamilien tilfaldt der en Ekstragave paa \$64.75.

McGregor Menighed, McGregor, Ia. har kaldt Past. A. B. Lee af Madison, Wis. til sin fremtidige Prest og Sjelesørger, og han har antaget Kaldet. Han skal betjene denne Menighed ved Siden af Menigheden i Madison, Wis. Han havde norsk Gudstjeneste med Altergang her i Menigheden paa Formiddag Søndag den 15de Okt. og engelsk Prediken paa Eftermiddag. Paa Mandag den 16de Okt. talte han paa Kvindeforeningsmødet hos Mrs. H. E. Eggen, Hans Hustru og lille Søn var ogsaa med.

E.

„Lutheran Ministerial Union“ kaldes en Forening, som de lutheriske Prster i Grand Forks, N. D., har dannet. Foreningens Medlemmer er Pastorerne A. J. Hulteng og H. J. Glenn af den Forenede Kirke, L. A. Haatvedt af Synoden, J. M. Persenius af den svenske Augustanasynode, G. D. Mona af Hauges Synode, J. N. Benz af Generalsynoden og

E. H. Gunhus af Brodersamsfundet. Foreningen organiserede sig ved at vælge Past. Hulteng til Formand, Past. Persenius til Viceformand og Past. Haatvedt til Sekretær og Kassierer. Alle Slags kirkelige Spørgsmaal vil blive optaget til Behandling, og alle Forhandlinger skal føres i det engelske Sprog.

Bog anmeldelse.

„Til Guds Riges Fremme“

af
Pastor M. Sæterlie.

Pastor M. Sæterlie har i mange Aar været Missionssekretær i „Den forenede Kirke“. Han har saaledes lyslet med Missionslæsning, og en Frugt af dette sit Arbejde har han givet os i „Til Guds Riges Fremme“. Bogen er pent og smagfuldt udstyret i almindelig Format og tæller 313 Sider, og Indholdet grupperes sli: 32 Fortællinger fra Missionsmarken, 9 Biografier og 11 opbyggelige Betragtninger.

Forfatteren er en varmhjertet kristen, og med en fin Aand har han gjort sit Udbalg for at tænde Kjerligheden til Guds Riges Saa hos andre.

Undertegnede har forskaffet sig mange Bøger for at faa noget, som kunde passe til Oplæsning paa Kvindeforeningsmøder. Det er ikke altid saa ligetil at faa disse Møder til at være, hvad de bør være—Missionsmøder. Past. M. Sæterlies Bog, „Til Guds Riges Fremme“, betragter jeg som den bedste for dette Diemed, og derfor ønsker jeg, at den maatte faa en stor Udbredelse. Den faaes i Hauges Synodes Boghandel og koster 75c.

D. S. M e l a n d.

Retteelse: I „Bubb.“ No. 43 Side 1015 øverst paa 2den Spalte skulde Sætningen lyde saaledes: Der er mange Menigheder i D. F. K. hvor der er mange ndmygke Jesu Kristi Efterfølgere og jeg kjender en Menighed hvor der er bedende Sjele i hvert eneste Hjem og i de fleste Hjem betjendende kristne.

Bekjendtgjørelser.

Kinamissionens Høstmøde.

De som ønsker at faa Kinamissionens Høstmøde vil være snild at underrette mig derom saa snart som mulig, og angive Tiden for Mødet. A. O. Dyppegaard.

Bethlehems Menighed, Holmes, Iowa, indbyder til et kristeligt Samtalemøde at afholdes den 21de til 23de Nov. Gæmne for Samtalen: 1 Peters 1, 13—25. Vi beder om et velsignet Møde. T. J. Spande.

Bethania Menighed, Benson Co. N. D. Past. Hoolands Rald indbyder Turtlet Mountain Kreds af Hauges Synode til at afholde sit Aarsmøde der fra den 9de til 12te Nov. En Eftermiddag og Avelsbesjættning gives til at behandle Ungdomssagen. Samtaleemnet blir 1 Joh. 1. Skjds vil møde i Knox og Esmond Dagen før Mødet. Alle er venligst indbudne. Kom mange og kom med Bøn om Landens Fylde.

R. T. Strand, Form.
A. H. Melom, Sek.

Om Gud vil afholder Mayville Kreds af Hauges Synode sit Aarsmøde i Stordals Menighed, Galesburg, N. D. Pastor D. J. Walkevicks Rald, fra 16de til og med 19de November førstkomende. Tekst for Samtalen er Rom. 5, 1—11. Pastor A. H. Berger indleder. Past. J. J. Jacobson holder Abningsprediken.

J. H. Johanson.
J. J. Jacobson.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds sit Aarsmøde i Hoff Menighed, Sacred Heart, Past. A. D. Ness Rald fra 8—10 Nov. førstkomende. Samtaleemnet bliver Math. 25, 1—13. De tilreisende vil blive mødt med Skjds i Granite Falls Dagen før Mødet begynder.

A. Haugland.
B. G. Stenerson.

Følge Indbydelse fra Highwater Menighed, Past. J. C. Jacobsons gamle Rald, vil den sydvestlige Minn. luth. fælles Indremissionsforening afholder et Møde der den 28de til 30te November. Samtaleemnet er Joh. 3, 16—21. Tilreisende som kommer paa Omaha R. R. gaar paa Currie Line fra Bingham Lake til Jeffers. De som kommer paa C. Northwestern R. R. gaar af i Lambertton. Paa begge Steder vil der blive Skjds Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Vegne
Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wil., Sekr.

Paa Indbydelse fra St. Pauli Menighed, Past. J. V. Redals Rald, Hendrum, Minn., holder Red River Dalens Indremissionsforening et Samtalemøde der fra 14de til 16de Nov. Tema: Joh. 3, 16—22.

Jakob J. Castvold.
B. B. Rørnes.

Mayville Kreds af H. S. holder, om Gud vil, Møde i Ny Stavanger Menighed, Burton, N. D. fra 8de til 10de Nov. Foredrag om Hverdagskolen og Søndagskolen holdes og siden samtales over. Videre vil der blive samtalt over Mat. 9, 9, 17.

J. H. Johanson.
J. J. Jacobson.

Om Gud vil, afholder Østre Minnesota Indremissionsforening et Samtalemøde i Kirken ved Hader, Minn. fra 7de til 9de Nov. Som Tekst for Samtalen er valgt Luk. 7: 36—50. Bespøgende tager Chicago og Milwaukee Banen til Wanamingo Dagen før Mødets Begyndelse.

G. S. Grefseth, Form.
L. J. Paulson, Sek.

Nordvestens Indremissionsforening har Møder i Past. D. F. Nelsons Rald, Stanley, N. D. saaledes: I Stanley Menighed den 28de til 30te November. I Belden Menighed den 2den og 3die Dec. Paa Foreningens Vegne,

S. G. Haugen.
D. P. Nordfletten.

Følge Indbydelse fra Swan Lake Menighed af Pastor Verohls Rald afholder Ottertail Indremissionsforening et 3 a 4 Dages Samtalemøde i nævnte Menighed, begyndende den 9de Nov. førstkomende. Samtaleemnet bliver Joh. 16, 5—15. Skjds vil antagelig møde i Fergus Falls den 9de om Morgen. Paa Foreningens Vegne

G. D. Nordmarken, Form.
L. G. Wolfen, Sekr.

Nordvestens Indremissionsforening afholder Samtalemøde i Bethel Menighed, Antler, N. Dak. Past. Ingelbrigtsens Rald, den 16de til 19de Nov. og et Møde i Nazareth Menighed ved Carpio, N. Dak. Pastor D. J. Olsons Rald, den 24de til 26de Nov. Gud velsigne Møderne for sit Navns Skyld.

S. G. Haugen,
D. P. Nordfletten.

Vor Frelser's Menighed, J. J. Lees Rald, Stoughton, Wis., indbyder Chicago Kreds af Hauges Synode til Samtalemøde, afholdt, om Gud vil, den 7de—9de Nov.

Samtaleemnet er Math. 22, 1—14. Mødet begynder Tirsdag Kl. 10 med Prediken af Rev. Evensen fra Rio, Wis. Pastor Ellingsen fra Chicago indleder det opstillede Emne. Kom gamle og ung, læg og lærde med Bøn om Synderes Opvækkelse og Guds Børns Opbyggelse. Kom Dagen forud. Fra øst tager man C. M. & St. P. R. R.; fra vest samme Bane.

Paa Menighedens Vegne

J. J. Lee.

Herman Gullickson Sekr.

Bethlehem Menighed, Bierpont, S. D., Pastor Stenersens Rald, har indbudt nordøstlige Syn. lutheriske Indremissionsforening til et 3 Dages Samtalemøde, som holdes 14—16 Nov. forstkommende, om Gud vil. Samtaleemnet er den 1ste Davids Salme. Maa Herren give et besejnet Møde.

John J. Enstad, Form.

D. J. Sletten, Sekr.

Nordvestens Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Lesje Menighed, D. P. Svingsens Rald fra den 9de til 12te Nov. Samtaleemne: 32te Davids Salme. Bestyrelsen bedes om at fremmøde. Tilreisende fra øst mødes i Roth om Aftenen den 8de og fra vest om Morgen den 9de.

S. G. Haugen.

D. P. Nordsetten

ENGLISH CONFERENCE.

The English Conference will be held in Red Wing, Minn., Nov. 14—16. Day sessions at the Red Wing Seminary chapel. Evening sessions in St. Peters Luth. Church. Rev. O. S. Meland, Pastor. A cordial invitation to all.

Program.

Tuesday evening, Nov. 14. Opening Sermon.

Wednesday A.M. Topic: "Is it reasonable to believe in the Bible" Rev. A. M. Mannes, Rev. L. C. Jacobson. General Discussion.

Wednesday P.M. Topic: "Our young men for Christ" Rev. Martin Norstad. General discussion.

Wednesday evening: Sermon by one of the visiting clergymen.

Thursday A.M. Topic: "The churches need of Christian workers" Rev. L. Harrisville, Rev. M. J. Westphal. General discussion.

Thursday P.M. Topic: "Personal work" Rev. S. C. Simonson, Rev. Edw. Duea. General discussion.

Thursday evening: Closing session. Short talks by many.

L. Harrisville, Pres. J. A. Quello, Secy.

„Budbæreren“ frit!

Alle nye Abonnenter paa „Budbæreren“, der sender os en Dollar i Forstud for 1912, vil faa Bladet tilsendt frit fra 1ste Okt. til næste Nytaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Oplaget rækker vil Bladet blive Dem sendt gratis.

Venligst

C. L. Lethun.

Red Wing, Minn.

„The Hemnica“.

Studenterne ved Red Wing Seminary udgiver hver Maaned gennem Skoleaaret et Blad der kaldes „The Hemnica“. Indholdet bestaar væsentlig af Afhandlinger og andre litterære Foesøg paa norsk og engelsk, Breve af Studenterne, Nyheder af Interesse fra Skolelivet, samt Oplysninger om Skolens Alumni. Paa denne Maade staar Bladet som Studenternes Representant. Personlige bekendte af de studerende og andre Venner af Skolen vil finde meget af Interesse i Bladets Spalter, hvorfor dets Redaktion herved indbyder „Budbæreren“s Læsere til Abonnement. Kontingenten er 75 Cents per Aar. Skriv til „The Hemnica“, Box 325, Red Wing, Minn.

Abonner paa

„The Lutheran Intelligencer“,

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger fra Hauge's Synodes Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudøvis. Til alle, som inden den 31te Oktober indsender 50 Cents for et Aars Subscription, vil vi sende Bladet tre Maaneder frit. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentøvilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,

730 10th str., Red Wing, Minn.

Kvitteringer

Til nordre Minnesota Kreds: Tref. Mgd., Aba.	6 00
Kollekt Eagle Valley Mgd., Pastor Dahles Kald	2 35
Kollekt Bethel Mgd. do.	95
Val. Kollekt Ten Mile Lake Mgd., Pastor Lerohs Kald.	9 30
Offer Sions Mgd., Viking, Pastor Vaslejons Kald.	28 46
Offer Norman Mgd., Pastor Gjerstads Kald	21 80
J. R. Lerohl, Kæsf.	

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Bogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

G. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et almindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baaet i Litografi og trykt er lithograferet i mange Kulprer. Billede, Bibelsceder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Beslag paa talt Papir og heftet med smukt Titelsnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.10 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil blive tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: G. Lilletun Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

U o m m e f o r m a t.

I almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c	
do. med forgyldt Kors og Kalk samt	
sprængt Snit 70c	
Im. Morocco med Kors og Kalk samt	
sprængt Snit 1.00	
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....	1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....	1.50
I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....	1.75
I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....	2.00

V a r e S a l m e r n e.

No. 5. I almindeligt Stindbind.....	50c
No. 6. I almindeligt Stindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c	
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c	
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind....	1 25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forstringer 1.40	

Ogford Indbinding, ægte flexible Morocco, med omhængede Kanter og Guldsnit og Futeral.....

D. Indb. i sort presjet Kalvestind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og omhængede Blomster.....	2.25
E. Indb. i blaat flexible presjet Kalvestind med Guldsnit og Futeral....	1.80
G. Indb. i sort flexible presjet Kalvestind med Guldsnit og Futeral....	1.80

S t o r s t i l e t.

No. 1. I sterkt presjet Stindb. med Futeral 1.40	
No. 2. " " " med Beslag 1.65	
No. 3. " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00	
No. 4. Do. Do. med Beslag.....	2.25
No. 5. I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00	
No. 6. Do. Do. med Beslag.....	3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt, Shirtingsbind 50c	
Do. i Morocco og Guldsnit.....	1.80c

Ordres indsendes til

G. Lilletun, Red Wing, Minn

Biskop Bangs

Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettejaga.—2. Nordlandsk Kollektiv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Væreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, Minn.

Nye modtagne Bøger.

- Storjohann, Pastor. Kong David, vid, hans Liv og hans Salmer. 416 Sider. Hefstet..... 1.25
- " Salmernes Bog i oprindelig poetisk Form. Hefstet..... .10
- Guitarlegeren. Mandelige Sange satte med Akkompagnemang for Guitar. Samlede, oversatte og forfattede af M. M. Gimse. 205 Sider. Shirtingsbind..... 0.70
- Guitar-toner. En liden Samling af aandelige Sange udsatte for Guitar-spil. Samlede og udgivne af H. Langeland. 88 Sider. Shirtingsbind..... 0.35
- Missionslæsning. Af Past. Peder Dreher. Med nogle Bidrag af andre Forfattere. Med en Masse Billeder, hovedsagelig hentet fra Missionsmarken. 478 Sider. Smukt indbunden..... 1.00
- Nordnæssguttene. Af Pastor R. Rasmussen. 262 Sider. 3 Papbind..... \$0.60
- Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75
- Sømanden paa Hav og i Havn. Af Pastor R. Rasmussen. 240 Sider. Papbind 0.60
- Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75
- Hans Miljen Hauges Udvalgte Skrifter. Uforandrede, saaledes som han selv skrev dem. 406 Sider. Indbunden ... 1.00
- Paa de to Veie, eller Billeder fra Reisen mellem Buggen og Graaven. 1ste Del 87 Fortællinger, 128 Sider. 2den Del 65 Fortællinger, 128 Sider. Udgivet af D. M. Andersen, Minneapolis, Minn. 3 Shirtingsbind 0.50
- Aug. Herman Francies Himmelfart og Seiladsen fra Babel til Ranaans Land. 15 S. Hefstet 0.05

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper- rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog hæves ogsaa paa norsk a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents.

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Juleaften; Nærødalene; Bratlandsdalen i Røfslette; Østfjeld; Nordfjord; Verfosjen; Paa Ski; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Hjæterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Binterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Sjøfinner ved Ulsefjord. Rappeler. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østfjorden til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Svobær. Quarbrøen. Rastind. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder. Hestmands. Svartien. Geiranger. Tiggermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men birkelig Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forteret 50Cents portofrit.

Endel simplere Kort med Billeder fra Norge, Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., — 2 Kort for 5c eller 25c pr. Dufin.

G. Silletun, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.
Sowing and Reaping.....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges. Price 40 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.
" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søn- og Datterskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og et udsørgt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarstole til Brug ved Selvstudium i Guitarstole, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Skirtingsbind med fergylbt Titeldags Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste af sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til E. Lillethun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Bibelske Billeder

i mangeartet Ophæng, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus velsigner de imaa Børn; 2. Jesus i Gethsemane; 3. Den tornekrone og Frelser; 4. Jesus paa Korset; 5. I Midten den ophængte Frelser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelskehistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remembrance“. Dette Billede forestiller ogsaa „Rock of Ages“, og nedenunder er trykt nogle vakre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Linjer, hvor man kan nedskrive Navn osv. Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Himles Bog.

En Beretning om Bøxeroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de Standningsmissioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skirtingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til

E. Lillethun,
Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Lægeskolen“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Tiedt, Prest. 112 Sange. (Pastor Prohaugh's sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauge's Synodes Ungdoms-
forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk
og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet
og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Par-
tier sendes den portofrit til følgende Priser:
25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og
100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lillethun,

Red Wing, Minn.

Referatet er færdigt.

Beretningen over Forhandlingerne af
Hauge's Synodes Narsmøde for 1911 er nu
færdigt. Foruden de almindelige Indberet-
ninger indeholder Referatet et af Pastor
L. J. Oppedahl under Mødet givet Fore-
drag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-
rapporter. Referatet er paa 250 Sider og
sendes portofrit for 25c. Til Prestes og an-
dre, der vil hjælpe os til at faa Referate
fulgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cent.
Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til
Hauge's Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Litteraturob

haves altid paa Lager i vor Boghandel til føl-
gende Priser, portofrit tilsendt:

3 Bøger paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Bøger paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Bøger paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Bøger paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauge's Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn.

Pianer

og

Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog
og navn, hvad som ønskes,
Piano, Kirkeorgel eller
Husorgel, og De skal finde,
at De her kan faa kjøbt et
ubrændt Instrument til
Dagens aller laveste Priser.
Navn dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS, MINN.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. 3 Kabiner
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauge's Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante";
"Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
"Kjærlig Hyldestning"; "Herren er nær"; "Uden
kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Venlig Hil-
sen"; "Bøn"; "I dag vil jeg prise Herren"; "Tro,
Haab og Kjærlighed."

"Christmas Greeting"; "New Year Greet-
ing"; "A Greeting to Father"; "A Greeting
to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A
Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best
Wishes"; "Blessed are they who have not
seen and yet have believed"; "Faith, Hope,
Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,

Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorenløn, Synodelas-
sen, betændelseslæge, Statistiken, Nordatlantisk og
Jewell Luth. College sendes til Mr. O. M. Ulvin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kina missionen og andre Bed-
ningemissioner sendes til Rev. C. C. Hol-
ter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. H. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Buddbæreren“

Udgives af Hauge's nordlæst lutheriske Synode i Ameri-
ka. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forudsat \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alle vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Hvad lærer Guds Ord om
„Guldkommenhed“ hos de hellige paa Jorden? 2.
Foreningsagen og de troendes Ubifillelse fra Ver-
den; 3. Høbar Knutson død; 4. Prestekonefore-
ning; 5. Det uløste Brev; 6. En Tristtæle; 7.
Salige ere I; 8. Biondsforeningens Narsmøde;
9. Hvordan kan lunde være glad; 10. Dødsflo-
den; 11. Foreningsagen; 12. „Samfundene træn-
ger hjerterandere; 13. Lidt ogsaa fra den anden Side;
14. Lars I. Larsson død; 15. Church extension
fund; 16. Fra Arbeidsmarken; 17. Betjendgjø-
relser; 18. Kvitteringer.

thi jeg vilde ikke blive noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2

No. 45 }

Lørdag den 11te November 1911

{ 43de Aarg.

Hvad lærer Guds Ord om „fuldkommenhed“ hos de hellige paa Jorden?

(Slutning.)

En fuldkommen Hellighed har de kristne ifølge Næstærdiggjørelsen af Troen og den daglige Syndesforladelse, idet de for Gud staar iførte Kristi fuldkomne Hellighed; men derom er det ikke, vi her taler. Her handler vi om Fuldkommenheden som en de kristne selv tilhørende Egenkab eller subjektiv Tilstand. En saadan syndløs Fuldkommenhed ligger ikke i Guds Ord. Derimod kjender, som vi netop saa, Ebræerbrevets Forfatter og med ham Paulus saavel som de andre Apostle, en syndløs Fuldkommenhed hiæset. Om den taler han i Fil. 3, 12: „Ikke, at jeg allerede har grebet det eller er allerede fuldkommen, men jeg jager derefter, om jeg og kan gribe det, efterdi jeg og er greben af Kristo Jesu.“ Her nævnes to Ting, der hører sammen, nemlig, at gribe Klenodiet og at være fuldkommen, og disse to kan ikke stilles. Ikke kan Hellighedens Klenodie gribes, uden at man er fuldkendt i Hellighed, og ikke bliver nogen fuldt helliggjort, førend i og med at han griber samme Klenodie. Derfor siger Paulus: „Ikke at jeg allerede har grebet det eller er allerede fuldkommen.“ Men til denne Stand, fuldkendt Helliggjørelse, ilede han selv og der- til skynder han allestedes sine medtroende. Det er aldrig naaet under Vandringen her

paa Jorden, derfor jager alle hellige derefter, jo længer fremme desto ivrigere, stedse smerteligere Følelse af endnu at være langt fra Maalet. Deraf disse dybe Klagesuf hos Apostlerne over egen og andres Eftøbelighed og derfor disse indtrængende Formoninger til Alvor og Flid i Helliggjørelsen. Hvorledes beder ikke Paulus ved Guds Barmhertighed de kristne i Rom, at de maa blive forvandlede ved sit Sinds Fornævelse, saa at de maa skjønne, hvad der er den Guds gode og velbehagelige og fuldkomne Vilje! Til Fil. (1, 9 fl.) skriver han: Derom beder jeg, at eders Kierlighed maa fremdeles mere og mere forøges tilligemed Rundskab og al Skjønhed, saa I kan vælge, hvad som bedst er, paa det I maa være rene og uden Anstød indtil Kristi Dag, fuldt med Næstærdigheds Frugter, som virkes ved Jesum Kristum, Gud til Fæder og Lov. Og til Kol. (1: 9 10): Vi aflader ikke at bede for eder og begjære, at I maatte fuldes med hans Viljes Erkjendelse i al Visdom og aandelig Forstand, at I kan omgaaes værdigen for Herren til fuldt Velbehag og være frugtbare paa al god Gjerning og vokse til Guds Erkjendelse.“ Og til Thez. 5, 23 fl: „Han selv, den Fredens Gud, hellige eder ganske og aldeles og gid eders ganske Aand og Sjæl og Legeme maa bevares ustraffelige i vor Herres Jesu Kristi Tilkommelse! Han er trofast, som eder kaldte, han skal og gjøre det. Saaledes i alle Brevene. Hvortil disse Formoninger, dersom de hellige allerede var fuldkendte i Helliggjø-

GTU Library

2400 Ridge Road

CA 94709

(510) 649-2500

relse? Eller om der havde været saadanne iblandt dem, maatte ikke det kommet frem i Apostlernes Breve? Nei, det er ikke naaet, men det skal eftertrages, og hjaeset eies af alle Guds hellige.

Den Helligaand skynder de troende gienem alt Guds Ord til brændende Iver efter fuldkommen Hellighed, ligesom han ved sin Iboelse i deres Hjertes idelig vækker dem til at jage derefter. At den, som kun havde et fuldkommen helliggjort Hjerte! Gud ske Lov, vi skal blive fuldkommen syndefri!

Men lærer dog ikke Johannes en syndeløs Fuldkommenhed hos Guds Børn allerede her? Han skriver jo i sit 1ste Brevs 3die Kap: „Hver den, som bliver i Kristus, syndet ikke; hver den, som syndet, har ikke seet ham, ei heller kjendt ham. Mine Børn, ingen forføre eder! Hvo, som gjør Retfærdighed, er retfærdig, ligesom han er retfærdig. Hvo, som gjør Synd, er af Djevelen; thi Djevelen syndet fra Begyndelsen. Dertil er Guds Søn aabenbaret, at han skal afskaffe Djevelens Gjerninger. Hver den, som er født af Gud, gjør ikke Synd, fordi Guds Sæd bliver i ham, og han kan ikke synde, fordi han er født af Gud.“ Læsrevne af sin Forbindelse synes ganske vist disse Ord at tale om Kristenstanden her paa Jorden som en Stand fuldt og ganske uden Synd. Men her maa vi straks ved Ordene selv blive opmærksomme paa, at dersom de skulde handle om en syndeløs Fuldkommenhed hos Guds Børn, da maatte deraf følge, at ingen Kristen begik en Feil, at intet Guds Barn nogensinde syndede i al sin Vandel; thi han skriver: „Hver den, som bliver i Kristus, syndet ikke,“ og: „Hver den, som er født af Gud, gjør ikke Synd.“ „Hver den, som syndet, har ikke seet ham, ei heller kjendt ham.“ Men nu ved vi, at ikke alene Disciplene før sin Paa- daab syndede, trættede om, hvo, der var den ypperste, var uaarvogne i Kampens Time osv., men ogsaa senere hen: Peter hylkede i Antiochia, Paulus „gjør det onde, som han ikke vil.“ Jakob støder an i mange Ting, og Menighederne da, til Efs. de hellige i Korinth, hvor sorgelig syndede de ikke ved Partistrid og paa andre Maader. Men Jo-

hannes har selv værget sig mod saadan Misforstaaelse, og det er ikke hans Skyld eller den Helligaands Skyld, som drev ham, om nogen deraf gjør sig orange Meninger til egen og andres Skade og Fordærv. „Dersom vi sige, vi har ikke Synd, bedrager vi os selv, og Sandheden er ikke i os.“ Saaledes har han skrevet i sit 1ste Kapitel. Og i det 2det: Dette skriver jeg eder til, for at I ikke skal synde, og dersom nogen syndet, har vi en Talsmand hos Faderen, Jesum Kristum, den retfærdige, og han er en Forjoning for vore Synder.“ Imod Brevets Slutnings- siger han: Dersom nogen ser sin Broder begaa en Synd, som ikke er til Døden, da skal han bede, og han skal give ham Liv, dem nemlig, som ikke syndet til Døden. Saaledes kunde han umulig skrevet til Guds Børn og om Guds Børn og taget sig selv med, dersom han havde ment, at hvert Guds Barn er fri for at gjøre Synd. Allerede heraf er det tilstrækkeligt klart, at han misforstaaes, naar man mener, han lærer en syndeløs Fuldkommenhed. Men dette bliver end klarere, naar vi betragter Ordene i 3die Kapitel i deres Sammenhæng. Efter at han først (Kap. 1) har mindet sine Børn i Herren om Renselskilden og ledet dem hen til den: Jesu Kristi, Guds Søns Blod, der renser, afvætter al Synd, kun at vi vandrer i Lyset, og mindet dem om, at de ikke maatte bedrage sig selv med nogen Tanke om Syndsfrihed eller blive trygge, som kunde de ikke mere synde, saa formaner han dem til at føre en hellig Vandel, elske hverandre, være stærke i Herren, seire over Verden og undertræde alle Antikrister (K. p. 2). Som Jesu Kristi, den retfærdiges Tjenere og den hellige himmelske Faders Børn skulde de fryde sig i Haabet om at se ham i Herlighed (3, 2), men da maa de rense sig, som han er ren, og ikke taale nogen Synd hos sig (3, 3 fl.). Sine Antikrister, der førte falsk Lære og negtede Faderen og Sønnen, havde ogsaa bragt Forvildelse, hvad Liv og Sæder angaar, ind i Menigheden og lært at den Synd og den Synd ikke var Overtrædelse af Guds Bud, og at der ikke var nogen væsentlig Forskiel paa Guds Børn og Verden,—da er det, at Johannes,

Kjærlighedens Apostel, Lordenjennen, faar ned som Lyn og gjør Skiel mellem Guds Børn og Verdens Børn og lader falde Lys fra Himlen over Synden som Krænkelse af den hellige Gud og som Forsøg paa at gjøre Kristus til Syndens Tjener. Og da ser han hos Guds sande Børn en begyndt Hellighed, som skal blive fuld Syndeløshed, men hos de andre et Væsen, som hø:er Djævelen til, og lærer at de sande Guds Børn ikke maa tage det let med Synden, ikke heller kan gjøre det. Kender du virkelig vor Herre Jesus, hører du ham i Sandhed til, saa ved du, han er aabenbaret for at borttage vore Synder, og der er ikke Synd i ham; dersom du synder, det vil sige: Synder du ligesom før, ikke renser dig, ikke holder Synden for det, den er, Overtrædelse af Guds Lov, Krænkelse af hans hellige Vilje, altsaa tager det let med Synden og lever i den, da har du ikke seet ham, ei heller kjendt ham. Han er kommen for at afskaffe Djævelens Gjerninger, Synden nemlig, hvorledes kan du sige du kjender ham, dersom du lever i Synden? Ved du ikke, at der er fra Synden, han har frelst dig og løst dig? Skal du alligevel tjene den? Eller er Guds Sæd i dig en Sæd til Synd, saa du sekindig kan vandre i dit gamle Væsen? Nei, der er Forskjel paa Guds Børn og Djævelens Børn. Guds Børn gjør Retfærdighed og lever i Kjærlighed, Djævelens Børn gjør Synd og lever i Verdslighed. Her er to Livssfærer: Lysets og Mørkets, Retfærdighedens og Syndens, Kjærlighedens og Hadets. Guds Børn vandre i Lyset, søer Retfærdighed og lever Kjærlighedens Liv i Herren. Verdens Børn lever i Synden og ligger i det onde. Man har med Rette sagt om Guds Børn, at de ikke gjør Synd, men lider af den, hvilken Talemaade vinder Berettigelse hos Paulus, naar han skriver til Romerne i det 7de Kapitel, Ord der baade efter Sammenhængen og Indholdet handler om hans gjenfødte Tilstand, saaledes: „Jeg erkjender ikke hvad jeg gjør; thi det som jeg vil, dette gjør jeg ikke, men det, som jeg hader, dette gjør jeg. Men gjør jeg det, som jeg ikke vil, da vidner jeg med Loven, at den er god. Men nu gjør ikke jeg

det mere, men Synden som bor i mig; thi jeg ved, at i mig, det er i mit Kjød bor ikke noget godt; thi at ville, det ligger hos mig, men at udrette det gode finder jeg ikke. Thi det gode, som jeg vil, det gjør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gjør jeg. Men dersom jeg gjør det, som jeg ikke vil, saa er det ikke mere mig, som udretter det, men Synden, som bor i mig. Saa finder jeg da den Lov hos mig, naar jeg vil gjøre det gode, at det onde hænger v.d mig; thi jeg har Lust til Guds Lov efter det indvoortes Menneſke, men jeg ser en anden Lov i mine Lemmer, som strider mod mit Sind's Lov og tager mig fangen under Syndens Lov, som er i min Lemmer. Jeg elendige Menneſke, hvo skal fri mig fra dette Dødens Legeme? Jeg takker Gud ved Jesum Kristus, vor Herre. Saa tjener da jeg, den selv samme, Guds Lov med Sindet, men Syndens Lov med Kjødets.

Paulus lider under Synden og brænder af Lust til at blive den kvit; men hvorledes kunde han tale, som han her gjør, dersom han var syndeløs. Han taler aabenbarlig ud fra sit gjenfødte Standpunkt. Men dersom Paulus her, hvad ikke negtes, lærer, at de hellige gjør Synd, hvilken Overensstemmelse bliver da mellem ham og Johannes, hvis denne lærer, at de gjenfødte ikke synder?

Læren om Syndeløshed hos Guds Børn gjør den Helligaand stridig med sig selv. Men han er ikke Tvedragtens Mand, han er allesteds imukt Enigheds Mand, so di han er Sandheds Mand.

Ligesom vi har hørt, Johannes lærer, at Guds Børn, der ikke synder som Verden, baade har Synd og synder, og som vi har hørt, Paulus siger om sig selv, at han ikke gjør det gode han vil, men det onde, han ikke vil, fordi Synden hos ham strider mod Mandens Lov i ham, saaledes lærer Apostlerne allesteds, at de kristne endnu altid faar i Kampen for at døde det gamle og iføre det nye Menneſke. Menighederne, til hvilke de skrev, led af store Skrøveligheder og samtlige Menighedslemmer trængte baade Retledning og Tugt. Hvorledes reoſer ikke Paulus Menigheden i Korinth? Han skriver til de i

Kristo Jesu helligede og takker Gud for den store Naade, han havde stienket dem (1 Kor. 1, 2, 4 fl.) men han badler dem stærkt for deres Partivæsen, deres Samkvem med ugdelige, deres Opblæsthed m. m. M.; kalder dem kjødelige og spørger dem, om de da ikke ved, at de uretfærdige ei skal arve Guds Rige. Til Galaterne skriver han bl. a.. *J er jo kaldte til Frihed, Brødre, kun misbruger ikke Friheden til en Anledning for Stjødte, men bærer i Kjærlighed hverandres Tjenere; thi al Loven fuldkommes i et Bud, nemlig det: Du skal elske din Næste som dig selv. Men dersom J bider og æder hverandre, da ser til, at J ikke fortæres af hverandre".* Og han formaner dem til med Sagtmodigheds Aand at hjælpe dem, som overiles af nogen Brøst, men hver se til sig selv, at han ikke og bliver fristet (Gal. 5: 13—15; 6, 1). For Efeferne finder han det nødvendigt at „vidne i Herren, at de ikke mere skal vandre som de øvrige Hedninger, men aflægge det gamle Menneske og isøre det nye, aflægge Løgn og tale Sandhed; sty alt ublu Væsen og leve som det sømmer hellige." Hvortil saadanne Formaninger, hvis de som fødte af Gud ikke mere kunde synde? Paulus siger endog i Phil. 2, 21, om sine Medarbejdere, hvem han dog andensheds priser som retfærdige og elskelige Brødre, at de alle, med Undtagelse af Timotheus, søger sit eget, ikke hvad der er Kristus Jesus. Og Beder formaner de udvalgte til at rense sine Sjæle, aflægge al Onskab og al Svig og Hykleri og Avind og al Dagtafelse, og at holde sig fra kjødelige Lyster, som strider mod Sjælen, (1 Pet. 2, 1, 11.) Det er en stor Vildfarelse at mene, der findes kristne paa Jorden, som er syndeløs, men det er en sørgelig og farlig Forblindelse, at anse sig selv fri for Synd, saa man ikke daglig trænger at bede den Bøn: „Forlad os vor Skyld, som vi og forlade vore Skyldnere." Den Lærdom eller Mening har ikke sin Rod i Guds Ord og er ikke kommen af Guds Aand. Men da det foruden 1 Joh. 3 Kapitel fornemmelig er et par Bibelfsteder, man forsvare denne Lære med; skal jeg endnu kortelig vise det ugrundede deri. Det ene Sted er Jakobs Brev

1: 14, 15: *Hver Mand fristes, naar han drages og lokkes af sin egen Begjærlighed; derefter naar Begjærligheden har undfanget søder den Synd; men naar Synden er fuldkommet, søder den Død. Her ser vi jo, siger man, at Apostelen gjør Forskiel paa „Begjærlighed" og „Synd". Guds Børn har vel syndig Begjærlighed, men det er ikke Synd.—Jeg maa virkelig sige, at den, der taler saa, er aabenbarlig slagen med Blindhed.*

„Begjærligheden" søder Synd, men den skalde selv ikke være Synd! Som om Drømmen, der søder Dgleungen, ikke selv var en Dgle! Barnet, Synden nemlig, skalde være noget andet end Moderen, som søder den! Det er omtrent som at sige: Kvinden, hvoraf Mennesket fødes, er ikke selv Menneske! Slige syndeløse Folk taster væk det 9de og 10de Bud, hvor Gud Herren selv forbyder at begjære, altsaa gjør Begjærligheden til Overtrædelse af Loven, der just er det, Skriften kalder Synd (1 Joh. 3, 4.) Derfor siger ogsaa Paulus (Rom. 7, 8), at Synden virkede al Begjærlighed i ham, da den vaskes til Liv ved Loven.

Arvesynden i Mennesket, de slumrende onde Lyster vogner ved Lovens Forbud, der kommer af dem indvortes handlende Begjærlighed; naar denne faar Menneskets Vilje ond og ulddig med sig, bliver den svanger og søder udvortes Handling. Derfor siger ogsaa Apostelen B. 7: *Jeg kjendte ikke Synden uden ved Loven; thi end Begjærligheden kjendte jeg ikke, dersom Loven ikke havde sagt: Du skal ikke begjære, end ikke denne, de andre. Handlingsyndens Moder kjendte jeg, vil han sige. Det er en sørgelig Blindhed hos Folk, der kalder sig opvakte og omvendte, naar de ikke forstaa, at Guds Diger os tvertigennem, og en ulukkelig Tryghed, naar de ikke mere søler Aandens straffende Tugt for syndige Lysters Nitrelse i deres Hjerte. Som om det ikke vor just derinde Synden, Synden som Synd findes, just derfra den udgaar! Som om det onde derinde ikke var vor Skyld og ikke dømtes af Herren! Som om vi først var skyldige, naar vi med Bevidsthed og Overlæg gav vor Vilje*

dertil! Som om vi ikke behøvede Naade i Jesu Blod for de slumrende og altimellem vogtende onde Lyster i vort Hjerte, uden naar vi beslutter os til at følge dem i høre Gjerning.

Hermed hænger jammen den falske Opfatning af det andet Bibelfted, jeg endnu maa omtale. Det er Rom. 7: 16, 17 og 20, hvor Apostelen siger: „Men gjør det, som jeg ikke vil, da vidner jeg med Loven, at den er god. Men nu gjør ikke jeg det mere, men Synden, som bor i mig.“ Dersom jeg gjør det, som jeg ikke vil, saa er det ikke mere mig, som udretter det, men Synden, som bor i mig.“ Man slutter da, at man selv er fri fra Synden og ikke har noget med den mere at bestille, ikke mere er ansvarlig for den. Paulus siger dog: „Seg gjør det, som jeg ikke vil.“ Hvad er dette for et „Seg?“ „Seg, den selvjamme“, siger han, „tjener Guds Lov med Sindet; men Syndens Lov med Kjødets.“ Paulus kunde umulig misforstaaes saaledes som det sker af dem, der lærer Syndeløshed dersom ikke Aagnens Mand fik lofte dem til hovmodig Indbildthed og laarvaagenhed for at føre dem i Fald; thi det er sikkert at Syndefrihedslæren fører bort i Vaster. Hvad Paulus her siger, er, at det ikke er hans nye, indre, aandelige Menneſke, Gudsbilledet i ham, Manden af Guds Mand, ikke er det dette hans nye Seg, der lynder med andre Ord: At der nu er noget inde i ham, som er helligt ganske stemmende med Guds Lov. Hans dybe Klage (W. 24) ved Siden af hans glade Tak (W. 25) viser klart nok, at han føler Synden i sig som sin og kun ved Naaden, der herfer over ham og i ham, er frimodig, fuld af Trøst og Haab; thi han er nu ufrigjort i Kristo fra Loven og Synden, og vandrer ikke mere efter Kjødets, men efter Manden (S. 1). Det er en forfærdelig falsk og farlig Være, naar nogen drager den Slutning af Apostlens Ord, at han ei er ansvarlig mere for Synden, som han gjør. Det ender som saet, sikkert i Vantrø og Vaster, hvad ofte er seet.

Hvad lærer da Skriften, kortelig saet, om de kristnes Fuldkommenhed? Skriften falder det Fuldkommenhed hos de hellige

paa Jorden, at vandre oprigtigt og retskaffent for Guds Naad. Man gaar ikke haltende mellem Gud og Bilial, men er helt paa Herrens Side, Hjertet ligger udbredt for ham, og man er det, man er, baade for Gud og Menneſkene. Men de, som saaledes vandrer i Lyset, finder megen Synd og Skøbelighed hos sig; thi om end det ny, af Gud fødte Menneſke i dem er helligt, volder dog den gamle Adam, at de i Tanker, Ord og Gjerninger lynder, forsummer det gode og besmitter sine Handlinger, selv de bedste, med Hovmod, Egentierlighed og anden Synd.— Dog kan ingen anklage dem, og intet fordømme dem; thi de er iførte Kristi Fuldkommenhed for Guds Dine. Han, som ikke vidste af Synd, ham har Gud gjort til Synd for os, for at vi i ham skal vore Guds Retfærdighed. I ham er de fuldkomne formedelst den engang skete Retfærdiggjørelse og den daglige Syndsforladelse. De, som efter nyttestamentlig Sprogbrug kaldes fuldkomne, er saadanne, som ikke mere omtumles af Alstensk Værdomveir, fordi den Helligaand har ført dem dybere ind i Guds Ord og gennem Trængsler og Kampe modnet dem til fast Erkjendelse af de guddommelige Sandheder i Kristo.

De jager efter fuld Helligaand i Liv og Vandel, taaler ikke nogen Synd i Tanker, Ord eller Gjerning, ier stedse klarere alt urent hos sig med altid dybere Smerte og udrenser det i daglig Bød ved Kristi Naade, vandrer altiaa til alt fuldere Velbehag for Herren, stedse rigere i al god Gjerning, stedse Jesus mere sig, indtil Synden ved en salig Død ganske udrydes.

Den fritnes Død. Hvad er det at dø for en kristen? At afskæde sig en gammel Klædning og iføre sig en ny; at slutte ud af et gammelt, brøstfældigt Hus ind i det Tempel, som ikke er gjort med Hænder; at afskediges fra en besværlig Tjeneste; at vogne efter en urolig Drøm; at komme hjem, efter at man længe har været borte; en Forandring af Opholdssted, men ikke af Selvskab.

Formand Hanson og Hustru fejrer Sølvbryllup.

Den 20de Okt. 1886 blev Pastor M. G. Hanson ægteviet til Miss Caroline Runice i West Prairie Menighedens Kirke, Crawford Co., Wis. Den 20de Okt. sidstleden var det altsaa 25 Aar siden de holdt Bryllup. Forat mindes den Dag havde de indbudt de Menigheder, som Pastor Hanson nu betjener og dem, som han før har betjent i St. Paul, Minn. og Grand Forks, N. Dak. og anekterende Menigheder, samt deres nærmeste Slægtninger og nogle andre Venner. Festsighederne begyndte med Gudstjeneste paa Formiddag Kl. 10½ i Hauges Menighedens Kirke i Kenyon, Minn. Kirken var smagfuldt dekoreret af Menighedens Kvinder med Draperier samt Blomster og Grønt. Mrs. L. B. Shottwell fra Minneapolis forestod Dekoreringen. Miss Selma Grexjet forrettede ved Orgelet.

Gudstjenesten begyndte med Prediken af Past. A. E. Boyum, som talte over Evangeliet paa Allerhelgens Søndag i Math. 5te Kap. Han mindet om „de salige og deres Kjendetegn“. Pastor Boyum har døbt Mrs. Hanson; og ordineret Past. Hanson, da han den Tid var Formand i Hauges Synode. Han forrettede Brudevielsen for fem og tyve Aar siden. Det var da ligesom selvsagt, at denne gamle Prestemand skulde forrette ved Sølvbrylluppet. Han sølte sig og saa taknemmelig til Gud og Brudeparret for at være med ved Anledningen.

Efter Talen læste han en Bilsen fra Menighederne, hvori de udtalte sin Glæde og Tak for, at de havde faaet Pastor og Mrs. Hanson til sine Brestefolk og overrakte dem fra hver af Menighederne en pen Pengesagave. Pastor Hanson tog mod Gaverne med påsende Bemærkninger, hvori han blandt andet sagde, at de havde frugtet for at paaføre deres Venner for megen Byrde ved denne Anledning; men et 25 Aars Samliv i Ægteskanden var en saa stor Begivenhed, at de sølte, at de gierne vilde indbyde Vennerne til at hjælpe dem at takke Gud for hans mange Velgjerninger mod dem osv. Saa takkede

han for Gaverne, for den beviste Kjerlighed og Være de især ved denne Anledning var bleven Gjenstand for.

A. Anonby indbød derpaa den store Forsamling som fyldte Kirken, til Middag i Prestegaarden, hvor Menighedens Kvinder havde sørget for Bespisning. Mellem tre og fir hundre fik Mad, og det var saa vel arrangeret, at det tog forholdsvis kort Tid før alle havde faaet alt de ønskede.

Efter Middag sang Mrs. M. J. Westphal fra Peterjon, Minn. og Mrs. G. Grove fra St. Paul, et par Sange, som de havde sunget ved Brylluppet for 25 Aar siden. Derpaa talte Pastor Westphal over „Herrens Velgjerninger“—aandelige Gaver, et Livs kald, hvor man kunde tjene Gud, et lykkeligt Ægteskab, god Helbred; et godt Hus og Hjem, hvor Brudeparrets mange Venner altid havde gledet sig over den Gjestfrihed og Hygge der var bleven dem bevist i disse mange Aar, og saa friske, velkøbte, intelligente Børn, som er Ægteskabets Krone og Være.

Pastor Simundson af Den Forenede Kirke talte om Dagen som en Mandag. Medskriveren fik ikke høre mere, da han maatte rejse.

Tilstede ved Brylluppet var følgende nære Slægtninger: Doktor A. M. Hanson fra Red Wing, Brudeparrets ældste Søn; Miss Mabel Hanson, Wanamingo, Ruben og George Hanson; Mrs. Osten Hanson, Frederik Hanson, Mr. & Mrs. C. Lawson, Miss Elizabeth Hanson. Besøgende Venner fra St. Paul, Madison, Red Wing, Peterjon og Arendahl, Minn. Trefoldighedens Menighed og Kongsvinger Menighed, Grand Forks, N. Dak., sendte Pengesagaver ledsaget med Lykønskninger. Brudeparret modtog mange Lykønskninger pr. Telephone, Telegram og Bost, samt værdifulde Gaver af Sølv fra Slægt og Venner. Flere af de indbudne, især af Prestes var hindret fra at være tilstede. Pastor og Mrs. Hanson har mange Venner omkring i Samfundet, som glæder sig over, at de har oplevet denne skønne Minde dag og ønsker, at de maa leve 25 Aar til og tjene Gud og sine Medmenneker ogsaa saa feire sit Guldbryllup. Maa vi alle saa være med i Lammets Bryllup i Himlen!

Carl Johan Martin.

Pastor G. O. Paulsruuds Moder har
faaet Hjemlov.

Jacobine Amundsen Difeth blev født nær Kongsvinger for 75 Aar siden. I 25 Aars Alderen indtraadte hun i Ægteskab med O. G. Paulsrud fra Søndre Odalen. I dette Ægteskab fik de 10 Børn, hvoraf 3 er i Amerika, 4 i Norge og 3 er døde.

Havde hun levet 2 Dage til, kunde de have fejret Guldbryllup. Den 21de Sept. 1911 fik hun Hjemlov, hvilket hun stundet efter.

Hun var en strævsom Kvinde. For Hjemmet havde hun stor Omsorg. Var hun streng til sine Bider, saa kunde hun ogsaa være søm som nogen Moder.

I sin Gravtale ytrede Sognepresten: „Aldøde var et venneføst Menneske baade hjemme og borte for hvilket hun var agtet og elsket af alle, han som i Berøring med. Dertil var hun en tro Missionsøven. Om Høien øste var lang og berørlig, saa var hun aldrig borte fra Missionsmøderne, saa længe hun øket.“

Vort Haab er at mødes med hende hieft, hvor intet Hav mere skal liggge imellem.

Gud velsigne gamle Fader, som sidder igjen, som han siger: „som en enlig Fugl paa Taget.“

Saa takker vi dig Moder;

Thi du forstod os bedst,

Da Barn- og Ungdomsforger,

De tuet Hjertet mest.

Du strøg os henad Kinden,

Du Taaren tørret af,

Og straks vi glemte Nøden

Af Trøsten, som du gav.

Du sølte Moderpligten:

I Døder os opdrog;

Det bedste som du øiet,

Det la du for vor Gud.

Da vi fra Hjemmet drog,

Da dømpet var din Røst;

Du sa, med Taar' paa Kind:

„Gud være eders Trøst.“

Vi drog saa langt afsted;

Men dig vi aldrig glemte:

Hvad du i Hjemmet var,

Vi dybt i Hjertet glemte.

Din Arbeidsdag var lang,

Og slundom maaøke taaget:

Men tappert holdt du ud;

Du slap ei Seiershaabet.

Nu Taagen er forsvunden,

Nu daler Sol ei mer,

Nu Dag blot lys er bleven;

Nu du din Frelser ser.

Til Afsted, kjere Moder,

En Østes Krans vi vift,

Vil øpre til dit Minde,

Det er: Vi samles hift.

G. O. P.

Fra Red Wing Seminary.

Ganøke' mange Studenter er ankomne i det senere. Det er meget at beklage at man af en eller anden Grund udebliver saa længe, da ikke alene vedkommende faar lide derfor, men Klassearbeidet vanskeliggjøres. I midlertid hyder vi hver velkommen, der kaster sig ind i Arbeidet med Liv og Dødt.

Bibel og Missionsforeningen har iaar ogsaa tre Klasser i Bibelstudium og saavidt vides ogsaa en Kreds, der studerer Missionen. En ganøke god Begyndelse. Paa Søndage besøger nogle af Foreningens Medlemmer Hospitalerne, Fængølet og Fatighuset.

De theologiske Studenters Forening omfatter med levende Interesse, og ved de øgentlige Møder gaar Diskussionen med Liv og Dødt. De andre Foreninger og Klubber synes endnu ikke at have faaet Fart i sig efter Ferierne, naar maaøke „The Dramatical Association“ undtages.

Blandt vore besøgende nævner vi Pastor J. F. Melom, Pastor Lars Dordal, Pastor O. S. Meland og Pastor L. E. Johnsen med Frue.

For ca. to Uger siden havde Lærerne med Hustruer den Glæde at være Gæster ved en „Housewarming“ hos Pastor og Mrs. Holter, som nu har flyttet ind i sit nye, vakre

Hjem paa College Avenue. Pastor og Mrs. Meland, Pastor og Mrs. Andrejzen og Mr. og Mrs. Villetun var de øvrige Gæster. Det var en særdeles hyggelig Aften man tilbragte sammen.
Korr.

Farvel og Tak.

Idet jeg staar i Begreb med at forlade Amerika, føler jeg Trang til at faa sige de Venner, som jeg havde den Glæde at træffe under min Reise, Farvel og en dybtfølt Tak.

Det var overmaade kjert for mig at faa besøge vort kjære norske Folk herover og at faa samles med dem om vor dyrebare Frelser og hans Naades Ord. Overalt har jeg blit mødt med Sympati og Kjerlighed. Derfor bringer jeg eder alle min hjertelige Tak med Ønsket om Guds rige Velsignelse over eder alle.

Jeg gaar nu tilbage til det gamle, kjære Land, for at fortsætte Arbeidet der for Sjæles Frelse og Jesu Navns Forherligelse de Dage, jeg maatte have igjen her paa Jorden. Særskilt ser jeg det som en stor og nødvendig Opgave at faa reist et Barnehjem i Finnmarken. Der er saa mange smaa, som har det ondt deroppe i det høie nord. Der er et Saar at læge, og vi vil forsøge at læge dette Saar. Der er hungrige at mætte og nogle at klæde, og vi maa række dem en hjælpende Haand ved at lade reise dette Hjem ved Isahavets Kyster, et Hjem, hvor de kan faa erfare kristelig Kjerlighed og faa høre om den store Barneven Jesus Kristus.

Og Venner paa begge Sider af det store Hav vil hjælpes ad i dette Arbeide.

Dette Hjem vil da staa deroppe i det høie nord, som et Vidnesbyrd om kristelig Kjerlighed, og der vil flyde en Strøm af Velsignelse ud derfra nedgjennem Liderne til de fildigste Slægter.

De, der maatte føle Trang til at støtte denne Sag, kan sende sine Bidrag til Broder Otto Nord, der er vor Sekretær i Amerika, 417 Central Ave., Minneapolis, Minn.

Eller direkte til vor Kassierer i Norge: Pastor N. Hindreng, Kristiansand, S.

Saa maa I leve vel i Jesu uforanderlige Kjerlighed. Lad os stævne Møde foran Sammens Trone.

Farvel og hjertelig Tak for alt godt.

Gud velsigne os alle i Jesu Navn.

Brooklyn, N. Y. 3die Oktober 1911.

Eders medforløste L. D y b.

Det er Guds Gjerning, at I skal tro.

En vantro Doktor spurgte sin Ven, en Kjøbmand, i hvis Hus begge en Aften sad i gemtlig Samtale: „Ja, hvad er vel Troen? „Barn“, sagde Kjøbmanden smilende til sin Søn, en kvik liden Gut paa 8 Aar som netop med nysgerrig Øver opstillede en hel Armé af Tinsoldater og nu om en rigtig liden General som stod i Begreb med at begynde et Slag: „Barn læg hurtig dine Soldater ned i Vesten igjen og gaa tilsæns, men gjør det straks og uden nogen Modsigelse. „Det faldt den stakkels lille Gut helt tungt saa pludselig at maatte ophøre med sin Leg og han sendte derfor sin Fader et bedende Blik, men da han saa det ubøielige Alvor i dennes Ansigt, svælskede han sin Graad, lagde sine Soldater ned i Vesten igjen, omfavnede sin Fader og gik. „Se dette er Tro“, sagde Kjøbmanden. „Saa kaldte han sit Barn tilbage og hviskede ham i Øret: „Hør, mit Barn, er du lige saa indig næste Gang, skal jeg i Sommerferien tage dig med til Hamburg.“ Jublende af Glæde forlod Gutten Værelset; det forekom ham som han allerede var undervejs til Hamburg, og længe efter kunde man høre ham synge inde i sit Sovestue; men hans Fader vendte sig til sin Ven og sagde: „Dette er Tro, Doktor; hos denne Gut ligger allerede Espiren til en Troens Mand; vil han blot henvende sig til sin himmelske Fader med samme Ydmyghed, Kjerlighed, Lydighed og Tillid, vil hans Tro blive fuldkommen som Abrahams, de Troendes Fader.“ Doktoren var bleven alvorlig. Efter et Dieblisks Tausshed sagde han: „Nu ved jeg mere om Troen, end jeg har lært af mange Predikener.“

Fra Missionær Meyersohn.

Minsk, 5te Juli 1911.

Herren har ogsaa i det sidste Halvaar rigelig velsignet mit Missionsarbejde her, idet jeg i de sidste 6 Maaneder har kunnet optage i den evangeliske Kirke ved den hellige Daab voksne Israellitter og Israellitinder, samt 2 Børn.

Hoslagt sender jeg en kort Biografi af den nylig døbte Jøde Samuel Goldberg. Ifølge mit Ønske har han selv skrevet den i det tyske Sprog. Som man af denne korte Selvbiografi kan se, har den gode Hyrde ogsaa troelig gaaet efter dette fortabte Fuar af Israels Hus paa dets vildsomme Vandring, indtil han fandt det og i sin Kjærlighed og Barmhertighed førte det ind i den nye Paktis Faarefold.

Goldberg er endnu en ung Mand paa kun 25 Aar, men har allerede tilegnet sig en grundig Uddannelse baade i aandelige og verdslige Rundskaber. Efter at have gjen-nemgaaet Realskolen her i Minsk reiste han til Tyskland for at studere Filosofi og er nu kommen tilbage til Rusland for her at studere Naturvidenskab og Landbrug, da han har valgt disse Fag til sit Livsald.

Allerede før sin Afreise til Tyskland var han bleven kjendt med mig gjennem en Rabbiner-Kandidat, der i nogle Aar har været min Ven og er overbevist om Kristendommens Sandhed. Denne havde da gjort Goldberg opmærksom paa mig og mine kristelige Bøger. Blandt de Missionskrifter som han modtog fra mig, var der især et som ifølge hans Udtalelse gjorde et dybt Indtryk paa ham, nemlig Dr. M. Greens Brochure: „Jødespørgsmaalet og Nøglen til dets Løsning“. Under sit Studieophold i Tyskland blev han der bekjendt med Pastor Simsa i Bonn, en troende Prest og varm Israelsven. Denne fromme og lærde evangeliske Prest tog sig i kristelig Kjærlighed af den sandhedssøgende unge Israelit, og efter at han en længere Tid havde modtaget kristelig Undervisning af Pastor Simsa blev han videre undervist af mig i den kristelige Frelseslære, indtil han blev fuldt overbevist

om Kristendommens Sandhed og oprigtig begjærede Daaben.

Saaledes er da denne filosofisk uddannede stolte Israelit lidt efter lidt blevet helt overvunden af Evangeliets Kraft, saa at han nu med den lærde og omvendte Paulus oprigtig kan bekjende: „Jeg skammer mig ikke ved Kristi Evangelium; thi det er en Guds Kraft til Frelse for hver den som tror, baade for Jøde først og saa for Græker“.

Efterat han her offentlig bekjendte sig til Kristus, blev han straks heftig forfulgt af Jøderne, og selv hans nærmeste Slegtninge har ganske og aldeles løslagt sig fra ham, saa at han ikke mere kan faa nogen Understøttelse fra sine jødiske Slegtninge og derfor er blevet helt uden Midler. Men med Glæde har han taget Kristi Kors op og haaber tilidsfuldt at det skal lykkes ham at fuldende sine Studier uden Understøttelse fra Jøderne, da han vil søge selv at fortjene sit Brød ved at give Undervisningstimer.

Maa Herren i Naade hjælpe baade denne og vore øvrige døbte Israellitter og Israellitinder, at de maa naa frem til det himmelske Maal.

Idet jeg bedende anbefaler til Gud mit fremtidige Missionsvirke for Israel tegner jeg mig med broderlig Hilsen.

Th. C. Meyersohn.

S. Goldbergs Selvbiografi.

Jeg nedstammer fra en gammel høit agtet Raskidæisk Familie. Min Fader, en from Jøde og Talmudlærd, er en temmelig vel uddannet og belæst Mand. Men da han har haft det meget travelt og sjelden har været hjemme, er det hovedsagelig min Moder som har taget sig af min Opdragelse og Uddannelse. Hun har selv lært mig at læse og skrive hebraisk og russisk. Hun valgte Lærere for mig og hjalp mig ofte med Studierne.

Som 6 Aars Gut begyndte jeg at besøge en Jødeskole, hvor jeg i 2½ Aar læste i Bibelen med god Fremgang. Derefter tog jeg fat paa Studiet af Talmud, som jeg beskæftigede mig med i 3½ Aar. Min Fader og min Lærer var vel tilfredse med min Flid og

haabede endog at jeg skulde blive til noget stort i denne Retning. Men de bemærkede ikke at Talmud var mig indvortes fremmed, og at jeg aldrig gjerne og med Glæde fordybede mig i dens Værdomme. Lærerne havde ikke noget Begreb om fornuftig Pædagogik, og den imudsigte mørke Jødeskole blev mig bare til Byrde, hvorfor jeg viede mig mere og mere til Studiet af det russiske Sprog og andre Fag og forføjte Talmud.

Efter 6 Mars Vejøg i Jødeskolen kom jeg 12 Mar gammel til Minst. Ogsaa her maatte jeg paa min Faders Forlangende tage Timer i Talmud og hebraisk. Min ældre Broder, som studerede her, havde stor Indflydelse over mig. Han havde længe studeret Talmud og var en god Talmudist og duelig i hebraisk. Han skulde nemlig blive Rabbi, og i dette Siemed studerede han ved den berømte Rabbinerskole i Mir. Men da han efter to Mars Studium der kom tilbage til Minst, havde han ganske tabt Tilliden til de rabbiniske Lærelser. Han udviklede sig mere og mere i denne Retning, indtog en negativ Stilling til den rabbiniske Jødedom og blev tilsluttet en Ateist og Materialist. Fra ham arvede jeg denne Utillfredsighed med Rabbinismen og denne kritiske Holdning overfor den gamle Jødedom overhovedet. Men i Modsætning til ham blev jeg ikke Ateist, men vedblev stedse at være religiøs. Religiøse Spørgsmaal interesserede mig meget, og der var altid i min Sjæl en Stræben efter at lære den sande Gud og den sande Religion at kjende. Hele den Tid jeg var fri fra Arbejde viede jeg til Læsning hovedsagelig i denne Retning. Jeg søgte Sandhed og Fuldkommenhed. Etiske og religiøse Spørgsmaal var for mig de mest fremtrædende. Paa Skolen, hvor jeg blandt andet ogsaa maatte lære det gammel-slaviske Sprog, fik jeg grundigt Kjendskab til Evangeliet, da vi maatte oversætte det nye Testamente fra gammel-slavisk til russisk. Den russiske Brevforfatter Dostojewski og Filologen og Teologen Solowjow har mere og mere styrket min Interesse for Kristendommen. Den største Indflydelse over mig udøvede den nylig afdøde Tolstoj. Jeg vilde indrette he-

le mit Liv efter hans Lære. Jeg blev Vegetarianer, og i 21 Mar spiste jeg ikke noget andet end Brød og Frugt, saa at jeg tilslut blev meget afkræftet. Jeg kaldte mig kristen, naturligvis i Tolstojs Betydning af Ordet. Kristendommen var dengang for mig kun en vanskelig etisk Lære. Kristendommen som Tro paa den komne Messias, som et glad Budskab om Freløsning var endnu skjult for mig. Kristendom og Jødedom forekom mig endnu som to i Bund og Grund forskellige og uforenlige Religioner.

Først i de senere Mar har jeg ved nærmere Studium og ved Bekjendtskab med kristne i den sande Betydning af dette Ord faaet en virkelig Forstaaelse af Kristendommen og seet hvilken Skyld af Lys og Lykke det giver et Menneske at finde den sande Messias, noget som jeg før min egen Tid virkelig har faaet Erfaring paa. Kristendommen staar nu ikke længer for mig som en Modsætning til Jødedommen. Meget mere staar Jødedommen i Strid med sig selv, saa længe som den udelukker sig selv fra den nye Pagt. Da dette blev klart for mig, da jeg fik se, at det at være kristen egentlig er det samme som at være en sand Jøde, en messiansk Jøde, fik jeg ikke længer nogen Rømen maatte offentlig bekiende mig som kristen og træde over til den evangeliske Kirke. Men for en Israelit er det et meget vanskeligt Skridt at lade sig døbe, og det har kostet mig megen Kamp at tage dette Skridt. Men Daaben var blevet en indvortes Nødvendighed for mig. I fast Overbevisning om at Frelseren vil hjælpe mig til at staa i et Forhold til Israel og at overvinde alle Vanskeligheder paa min nye Vej træder jeg over til den kristne Kirke.

Jeg ønsker at udtale min hjertelige Tak til Pastor Simsa i Bonn og til Pastor Meyersohn i Minst, fordi de har været saa venlige at give mig Undervisning i den kristelige Frelseslære.

S. G o l d b e r g.

Fra Flatheaddalen til Minneapolis.

En Del Venner bad mig sende nogle Ord til „Buddæereren“ om min Reise og jeg lovede det. Jeg forlod Hjemmet den 3die Sept. Turen gik til Minneapolis, hvor jeg fulde til et specielt Møde. Jeg gjorde en Del Afstikker paa denne noksaa lange Reise. Den første gik til mit sidste Kald i N. D., men paa Grund af daarlig Togforbindelse maatte jeg sløse dette Sted paa Turen østover.

Den næste var Minnewaukan, N. D., Pastor J. Krogstads Kald.

Kommen til Leeds, N. D., vilde Lykken det sli, at jeg fik Leilighedskyds nordover aa. 9 Mil til en liden Hauges Menighed, hvor jeg holdt Skole for tolv Aar siden. Fik hilse paa en 4 a 5 Familier, da jeg maatte være i Leeds Kl. 4:30 næste Morgen. Havde Barnedaab hos Bertel Bergh om Aftenen. De h r ingen Hauges Prest i denne lille Menighed for nærværende. Den ligger nærmest Cando, N. D., og burde staa i Forbindelse med Kaldet der. Tak Venner for Samvær.

Da jeg kom til Minnewaukan, N. D., Pastor J. Krogstads Kald, havde Pastoren det saa travelt ude paa Farmen og i de mange kirkelige Gjøremaal, at han ikke var at finde. D. S. Aakers hyggelige Hjem blev saaledes mit Hotel for Middag.

Eftermiddag afsted til St. Paul, hvor jeg ankom til min Søster i god Behold, den 6te Sept. Den 12te havde jeg den Ære, at være tilstede ved et Møde af „Yngblomsten“, en Forening af norske Kvinder i Twillingbyerne, som har til Formaal, at arbeide for Oprettelsen af et Gamlehjem, som skal bygges mellem disse Byer. De begyndte i 1903, med yderst faa Medlemmer og har nu vokset til flere hundrede, som har kjøbt 5 Acres til Grund og har ca. \$13,000 i Kontant. Det er et storflagent Arbeide disse Kvinder gjør. Det vil bli et vakker Minde for de norske Kvinder i Twillingbyerne.

Havde ogsaa den Ære at hilse paa Prof. Dr. Edland fra Norge. Trof ham paa Diafonisehospitalet. Det er en haandfast Kar

det. Jeg var glad at faa den Anledning at hilse paa ham. Maa hans store Opgave lykkes til manges Frelse.

Under mit hyggelige Besøg i St. Paul, blev jeg syg af „Stomaine poisoning“. Var saa heldig at have Adressen til vor dygtige norske Læge J. E. Engstad, som kom og saa til mig. Jeg blev indlagt paa det norske lutheriske Diafonisehospitalet, hvor jeg tilbragte 4 Dage, mit første Besøg som Patient paa et Hospital. Blandt dem, som besøgte mig her var Aaura Randal Bratager, Past. Strand af Friskirken, Past. Lunde af d. f. K. og Pastor Simonsen af H. S. Den sidste, en kjer Kamerat fra Skoledagene. Om Herren tillader mig at leve en Tid, saa tror jeg Frugten af hans Besøg vil bli en alvorlig Milesten paa min Vandring.

Den 25de begyndte jeg at føle saa stærkt efter Hospitalbesøget, at jeg tog ud paa Besøg til Kenyon, Minn., hvor jeg tilbragte en hyggelig Stund sammen med Formand Hanion og Familie.

Den næste Dag afsted for at hilse paa „alma mater“ (Red Wing Sem.) Ankom itide til at faa høre paa Skolens Bestyrer nogle Minuter. Hørte ham ogsaa nogle Minuter den følgende Morgen. Som jeg forstaar, gjør han alt som staa i hans Magt til Skolens bedste. Besøgte ogsaa Prof. Wees Klasse nogle Dieblkke og fik et godt Indtryk af det, som forhandlede. Vor nye Prof. G. M. Bruce fik jeg ikke Anledning til at kritisere i Klasserne, men efter gammelt Kjendskab fra Skoledagene, vil jeg gratulere vor Skole med den nye Lærer. Han er sødt Skolemand, tror jeg nogen har sagt. Tar jeg ikke Feil, fik jeg hilse paa alle Professorene. Havde ogsaa den Gygge at besøge vor ærværdige Redaktør og at drkke Kaffe i hans prægtige og koelige nye Hjem. Besøget i Red Wing varede ikke fuldt en Dag, men det var kiert at faa hilse paa gamle fiendte igjen.

Onsdag Aften 27de afsted med „Soo“ og ankom næste Dag til gamle Tomter i Wells Co. Havde et hyggeligt Møde i Kirken om Aftenen. Tak Venner for hyggeligt Samvær. Lad os sluttig bruge den himmel

fte Telephone. Pastoren traf jeg ikke. Vil
saa hilse paa ham nu—Tak for sidst og Far-
vel. Tillykke med Arbeidet.

Freddag fik jeg sige: „Hallo!“ til Venner-
ne i Velva. Om Eftermiddagen en prægtig
Kjøretur i Hon. T. Welos „Auto“, udover
til en Del af Nordprærien. Fik hilse paa en
Del Venner og standsede hos Karl Grinberg.
Nolingen rundt paa disse Tragter er svært
let ogsaa iaar, saa det blir noksaa haardt for
en Del. To magre Nar efter hverandre blir
jo noksaa prøvjomt, men Herren har nok sin
Hensigt ogsaa med dette.—Om Aftenen sam-
me Dag et hyggeligt Møde i Velva, hvor
noksaa mange var samlet. Tak Venner og-
saa her, for hyggeligt Samvær. Lad os
huste:

„Befsignet er det Vaand,
Som sammenbinder her,
Naar vi i Akerlighedens Aand
Et med hverandre er.“

„Pastoren har det travelt! Traj ingen
fra Endprærie og Ruso. Venner glem ikke
Ruso Menighed med en Stjærv. De har
en tung Gjæld for saa saa. Husk at „mange
Bække smaa gjør en stor Na.“

Lørdag, Farvel til alle i Velva. For
at naa hjem maatte jeg bruge „Jim Hill“ fra
Minot. Stansed der Søndag og predikede
Formiddag. Kørte over til Norwich og hav-
de Møde Kl. 4. „Goodbye Norwich.“

„Slip ei Jesus, hold ham fast,
Al Sorg og Glæde paa ham fast;
Vi sige da med Haab i Sjel:
Farvel, min Ven! Farvel, Farvel.“

Kl. 8 Aften Opbyggelse i Minot.

Venner i Minot, for hyggeligt Samvær hav
Tak!

Vi blanded vore Stemmer i Lovsang om
mat.

Lad os huse at Sangen i Himmelen hist
skal lyde fuldkommen, det er vi forvist,
Rundt Tronen, om Herren vor Krist.

Okt. 2den Kl. 2:25 Morgen, ombord
paa Toget vestover, Herren anbefalet. Kom
vel hjem Tirsdag, den 3die, Kl. 11 Formid-
dag, og fandt alle friske.

Saa var Reisen til Minneapolis forbi.
Den var lang, kostbar, erfaringsfuld. Guds

Veie er underlige at udgrunde.—Gud vær
med os til vi sees igjen.

Eders ringe Broder i Kristo

A. S. Trygstad.

Om Forening.

Da nu en paagaende Diskution om
Forening Samfundene imellem paagaar i
„Budbæreren“, vil ogsaa jeg sige nogle saa
Ord. Det er forunderligt med en Del Men-
nesker, naar der blir Tale om Forening.
Det er som om man prøver at kritisere hver-
andre og paa samme Tid som jeg tror, at en
hel Del omgaaes med Foreningstanker og
føler Trang til at den lutherste Kirke burde
forenes, saa kommer der frem snart en snart
en anden Ytring, som giver Indtryk af at
vort er bedst, og vi er saa og saa bra. Jeg
har selv tilhørt Hauges Samfund over 40
Aar og har hele denne Tid stundet til at
Kirken kunne komme til Enhed. Og naar
nu en Komite har arbeidet som enhver vil
indrømme, meget godt, saa skulle ikke nogen
lægge Sten i Veien. Men saa længe man
er bange, naar der er Udsigt til Forening,
saa længe kan den ikke komme istand.

For min Del vil jeg sige, at dersom vi
vil Forening, og mener noget med at skrive
og tale derom, da lad os prøve mere broder-
ligt, ikke sige fordi vi er Hauges, saa er vi
bedre end de andre, eller omvendt. Det er
jandt, som en skrev, at om der blev me-
aandeligt Liv i Samfundene, saa var det let
at forenes. Men kjere vi kan ikke vente me-
re Liv, saalænge man staar og ser paa hver-
andre med Mistro og al den Stund man er
enige i Tro og Være, saa lad disse hdre
Stikke ikke staa hindrende i Veien. Det vil-
de være bra om Foreningsarbeidet fremdeles
vilde paagaa. Djevelen vil nok indbilde os,
at det haster ikke. Nei han vil ikke, at no-
gen god Sag skal haste indtil at det blir for-
sent. Ingen maa tro, at han gjør noget som
er stort hverken for os som nu lever eller for
den kommende Slægt, naar han modarbeid
der Forening. J. S i m o n s o n.

„Beskif dit Hus; thi du skal dø“.

Saaledes taler Herren til os i sit Ord. Det er ikke bare en og anden Gang, vor kjære Gudminder os om Nødvendigheden af at berede os til at møde ham i Døden for saa at saa, efter som vi har forholdt os til ham her i Tiden. Men hvert eneste Blad i den hellige Skrift taler klart om den Ting. Alt, hvad Herren har gjort for os i sin kjære Søns Sendelse er ikke noget andet end at han vil sige os: „Bered dig til Døden. Annam ham i Troen, som er Dødens Overvinder Jesus Kristus. Men trods Herrens Tale og de mange Gange vi er samlet om de døde Baare, og at Døden er det sikreste af alt Mennesket vil møde, saa er der ingen Ting, som Menneskebarnet mere styver bort fra sig end Tanken paa Døden.

Hvor uventet Døden kan komme fit Mr. Omland erfare. Det ene Sekund frist og sær dig, det andet stiv og kold i Døden. Hvor sandt det er: „At vort Liv er som en Damp et Vust og saa forbi. Mr. John Omland havde været ude og arbeidet for C. M. and St. Paul M. K. og tog saa Trænet hjem til Rhame, N. Dak. og idet han hoppet af kom et andet Tog og gik over ham.

Det var en alvorlig Stund for os som var samlet i Kirken ved hans Baare.

Undertegnede lagde Tilhørerne paa Hjerte Dødens og Livets Vei knyttet til Beretningen om Belsazar, du er veiet og fundet for let; og Ordene af den lykkelige Paulus, der kunde udbryde: At leve er mig Kristus og at dø, det er en Binding.

Kjære Ven, som læser disse Linjer, hvordan er det med dig? Døden kan komme til dig i dette Dieblis, trøst dig ikke med, at du er ung og sterk, det har ingen Ting med Sagen at bestille. Du er veiet allerede nu, og uden den sande, levende Tro paa din Frelser, er du i Guds rejsfærdige Begtskaal settere en støvet, og kun en tør Kvist moden for den evige Ald.

Hvor tungt det er at staa ved Dødsleiet, og se saamange dø uden, at kunne sige som Paulus Døden er mig en Binding. Men skal vi sige dette af Hjertet, saa maa vi her

leve Kristus og det er et saigt Liv her paa Jorden i Døden og i Evigheden.

Maa den gode Gud, som har elsket os saa høit trøste den afdøde Forældre og Efterkomende der hjemme i Norge samt hans Venner og Slægtninge herover.

John Omland var født i Walsstrand, Norge den 2den Mars 1884 og døde den 4de Sept. 1911 27½ Aar gammel.

Ederes i Kristo
A. M. Danielson.

Landspresten.

Hvad et engelsk Blad har at sige om Landspresten:

Til hvem det angaar.

Landspresten som arbejder længere Dage end Farmeren, og for bare en liden tilmaalt Del, altsor ofte træet og bekymret, fortjener af din Haand nogle af de gode Ting for dette Livs Behov. En sliq Erkjendtlighed ifra din Side vil ikke gjøre ham hans Ret til det tilkommende Liv ugyldig. Han ved om Mabolagets Glæder og Sorger. Han ægtevier de levende og jordsfæster de døde. Han ved ogsaa ofte om, hvad Verden ikke maa opdage. Han bærer dine Besværigheder ved Siden af sine egne. Han er Ven, Raadgiver og Præst i en Person. Ser hans Klæder luvsidte ud, saa ved du maaste Mariagen. Er hans Prediken en Smule kjed ommelig, saa kan det være Mangelen af det sidste Fierdingsaars ubetalte Løn, der har afskaaet ham Udgangen til de Kilder, der holdt ham underrettet om Verden udenom. Er han gammeldags, saa er Sandhed og Væge og den redelige Behandling ligesaa. Er hans Hustru og Børn lurvet af udseende, saa kom da ihu, hvor han har hjulpet andre hellere end sig selv, og betal ind din Løn. jult saa langt som du kan. Til trods for alle vore berømmelige Fremstridt, saa er Landspresten fremdeles en nødvendig Livskraft i vort Liv. Om vi stænger ham ude, saa er vi de tabende. Han har et Arbeide at gjøre, som ingen anden Mand eller noget andet Embede kan udføre. Og i Erkjendelse af dette hans Arbeide, giv din Præst en redelig Behandling.

Efter F. S. & S. Journal overjat af
D. F.

Kinamissionen.

Oprøret i Kina.

Af de daglige Telegramme fra Peking ser vi, at Kina er midt oppe i et alvorligt Oprør. Under Boxeroprøret i 1900 var det Ublændingerne det gældte. Ikke saa nu. Denne Gang er det Kjen-Dynastiet det gælder. Intet mindre end en Revolution, som er i Opgang. Nationalpartiet har sat sig som Opgave at jage Manchuren fra Tronen, som de har indehavt nu i 267 Aar. Nationalpartiet—de egentlige Kinesere anser det under sin Værdighed at lade sig styre af Folk fra sit eget Viland, Manchuriet.

Nu, under den mindreaarige Keisers Formhænderregjering, mener Nationalpartiet den beleilige Tid er inde for sine Operationer. Hvad Udfaldet vil bli, er paa Forhaand ikke godt at sige. Insurgenterne, Nationalpartiet, vil neppe komme langt, dersom Regjeringstropperne viser sig at være loyale, men skulde disse derimod i nogen betragtelig Mon sympatisere med Insurgenterne, er det ikke usandsynligt, de vil naa sit Maal, forudsat at Bestmagterne ikke blander sig ind i Affæren.

Vi maa nemlig mærke os at Insurgenterne ikke er ubidende Boxere, men oplyste, dugtige Mænd.

Insurgenterne har lovet at beskytte Missionærerne og andre Ublændinger, om de holder sig neutrale. Der er ingen Tvil om, at Insurgenterne vil forsøge at holde hvad de har lovet, men om de magter det er en anden Sag.

Med den alvorlige Løfte fra Boxeroprøret i klar Grindring, vil Regjeringen ogsaa uden Tvil forsøge at beskytte Ublændingerne.

Men under saadanne urolige Forhold skal det saa faare lidet til før Masserne kommer i Oprør, og en vild, kinesisk Folkehob er et fengteligt Element.

At Missionærerne navnlig i Indlandet trods de givne Løfter—lever under usikre Forhold er klart. De kristne bør særlig nu ihukomme dem i sine Bønner. Herren vil ogsaa uden Tvil lede dette til bedste for sit Riges Sag.

T h. S i m l e.

De lutherske Missioner i Midt-Kina.

Det virked som en ren Åbenbarelse paa mig, da jeg første Gang fik Overblik over det store Arbejde, som Herren har givet den lutherske Kirke i Midt-Kina. Se paa Kartet*) Her har vi (fra Syd) Provinserne Hunan, Hupeh og Honan. De lutherske Missioner omfatter det midtre og nordre Hunan, Størstedelen af det vestlige Hupeh, hele det sydlige og vestlige Honan samt en Snip af Provinserne Shenxi i Vest og en Snip af Shanxi i Nord for Honan.

Her arbejder blandt en Befolkning paa ca. 40 Mill. ialt 10 lutherske Missioner. Og det interessante er, at alle disse er af ren skandinavisk eller skandinavisk-amerikansk Oprindelse! „Mennesket spaar, Gud raar“, siger Ordsproget. Saa er det gaat her. Saa—kanskje ingen—as de 10 Missioner har valgt sin Arbejdsmark med Tanke paa et fremtidigt stort fælles Arbejdsfelt for de lutherske Missioner. Og dog har Herren styret det sli, at vi, som er Raboer i Vesten, ogsaa er blit det her i Øst.

Da Fleischer var saa venlig at skaffe mig en hel Del Stof bl. a. en Artikel skrevet af ham for China Mission Year Book, skal jeg paa Grundlag heraf forsøge at give et lidet Overblik over de lutherske Missioner i Midt-Kina. Det kunde kanskje interessere Vennerne hjemme.

Vi begynder ved vor egen Dør. Altsaa først nogen Ord om

Det norske Missionselskab.

Vort Selskabs Arbejdsfelt omfatter 7 af Hunans 64 Hsien (Magistratdistrikter) med en Befolkning paa ca. 4 Mill. Mennesker eller kanske mere. Det var Meningen, at hvert Hsien skulde udgjøre et Hovedstationsdistrikt. Og da Befolkningen er saa stor, vilde der trænges 2 Missionærer paa hver Station for at greie Arbejdet nogenlunde forsvarligt. Nu har vi 5 Hovedstationer. To Stationer har 2 Hsien hver, nemlig Nihang (med Nientiang) og Sinhwa (med Anhwa.) Til næste Aar haaber vi

*) Kartet som Missionsstiden havde kunde ikke vi faa med her.

dag at faa Missionær til Anhwa Hsien med Tungping som Bosted. Mulig Udvidelse af vort Felt ønsked vi helst skulde foregaa i nordlig Retning mod Finnernes Missionsmark. Men hele Hien-Flodens Dalsløre er optat af andre Missioner, saa vi kun har Linjen over Tung-Ting aaben.

Foruden de 5 Hovedstationer har vi 35 U d s t a t i o n e r—alle i Bher med fra 1 til 30 Tuien Indbyggere. Af høiere Anstalter har vi en teol. Skole hvor nu de fleste Evangelister paa vort Felt har faaet sin Uddannelse, og en høiere Skole, som iaar har udeksamineret sit første Kald. De færdige Elever er allerede ansat i Missionens Tjeneste som Lærere. Desuden har vi en P i g e s k o l e for viderekomne Piger. Bore 2 Skolehuse (Changsha og Taohualun) har stor Søgning. Antal Missionærer ialt 28).* De døbtes Antal var i 1910 tilsammen 608 og Katekumenernes Antal ca. 400. Menighedens Medlemmer i 1910 var over Kr. 1700.

Lad os faa række Haanden over den store Indsigt Tung-Ting og hilse paa vor nærmeste lutheriske Nabo

Det finske Missionselskab.

Dets Felt strækker sig fra Nordfiden af Indsjoen og bestover mellem Hien-Floden og Hunans Nordgrænse. Denne Mission og vor er paa en Maade Tvillinger. De begyndte nemlig omtrent samtidig Arbejde her i Hunan. Og den har som vor Mission fundet aabne Døre og haft stor Fremgang. Finnerne har nu 3 H o v e d s t a t i o n e r og 28 U d s t a t i o n e r. Det samlede Antal udenlandske Arbeidere er 18. L L i g h e d med vor Mission har de en teol. Skole til Uddannelse af Evangelister og en Midelskole. Antallet af Døbte var i 1910 omkring 500.

Fortæller vi saa nordover over Hunans Grænser, saa kommer vi til Yangtse-Flodens Dalsløre. Her møder vi

Det svenske Missionsforbund.

Det har en Række Stationer langs Yangtse (ialt 7), hvoraf 5 ligger ovenfor Hankow og falder indenfor det lutheriske

Missionsomraade. Den udenlandske Missionærstyrke er 32. Til Hovedstationerne hører 27 U d s t a t i o n e r. De kristnes Antal var i 1909 ialt 923. Sammen med det Svensk-Amerikanske Missionsforbund drives en teol. Skole til Uddannelse af Evangelister. Indtægterne paa Missionsmarken var i 1909 Kr. 1140.

Denne Mission, som begyndte i 1890, har nu slaat dybe Rødder og vokser stadig. En særlig Betsignelse fik den ved at faa Del i den Bættelse, som gik i Nord-Kina for etpar Aar siden. Da Bættelsens Leder, Mr. Goforth, holdt Nøder i Hankow, sendte de svenske endel af sine kinesiske Arbeidere bid. Og de bragte nyt Liv med sig tilbage.

Saa forlader vi Yangtse Dalen og kommer til den nordlige Del af Hupeh, hvor flere lutheriske Missioner har slaat sig ned. Her har vi først

Det Svensk-Amerikanske Missionsselskab.

Dette Selskab begyndte sit Arbejde kun to Aar efter sin forannævnte Nabo. Det har sit Hovedsæde i Sianghsangfu ved Han-Floden. Her drives nu en blomstrende Mission i 5 H o v e d s t a t i o n e r s d i s t r i k t e r med en Missionærstyrke paa ialt 21. De kristnes Antal er 730. Missionen har ogsaa høiere Skoler—saaledes som allerede nævnt en teol. Skole sammen med Det svenske Missionsforbund til Uddannelse af Evangelister. Den har ogsaa et Hospital med en udenlandsk Læge.

Lige op til denne Mission ligger den norsk-amerikanske

Hauges Synodes Mission.

Den arbejder nu paa 5 H o v e d s t a t i o n e r. Alle Steder aabne Døre, saa Arbeidet har stor Fremgang. Missionen begyndte 1893 og har nu et Antal kristne paa ialt 851. Der er 22 Missionærer. Denne Mission driver et forholdsvis stort Skolearbejde, idet den har 4 høiere Skoler, hvoriblandt en Skole for Evangelister og en for Bibelskolelærer. Alle disse Institutioner er vokset op siden 1907—et godt Vidnesbyrd om, hvor stor Trangen er herude til høiere Uddannelse.

*) Naade her og senere er Missionærhustruer ogsaa medregnet.

efterat den „nye Tid“ har holdt sit Indtog i det gamle Rige.

Fortsætter vi op langs Han-Floden, finder vi en gammel Kjending
Det norske-lutheriske Kinamis-
sionsforbund.

Som bekendt har det allerede i 16 Aar drevet Mission i det nordlige Hupeh. De første Missionærer kom til Hankow i 1892, men til sit nuværende Felt 1894. Efter Op-røret i 1900 har Forbundet udvidet sin Mis-sionsmark ogsaa til det sydvestlige Honan. Siden 1900 har Arbeidet her som i andre Missioner skudt sterkt Vækst. Af Statistiken for 1910 kan nævnes: Hovedstationer ialt 9. Udenlandske Missionærer 46. De kris-tines Antal omkring 520. Af høiere Sko-ler er der hele 4, nemlig en Kostskole for Piger, en Normal-skole, en Ungdomsskole og en E v a n g e-list-skole, som holdes aaben 6 Uger om Aaret vekselvis paa de forskjellige Sta-tioner med en Væseplan beregnet paa 5 Aar. Forbundets Felt omfatter store, folkerige Distrikter. Men Reiserne er tildels besvæ-rige, da der ikke er saa mange Vandveje som f. Eks. her i Hunan.

Tildels paa samme Felt som „Forbun-det“ har vi D e l u t h e r s k e B r ø d r e fra Amerika. Da jeg desværre mangler Oplysninger fra denne Mission og ligeledes fra A u g u s t a n a S y n o d e s M i s-sion og Svenske Mission i Kina, hvilke to sidstnævnte virker i det nordlige Honan, kan jeg ikke nu nærmere omtale dem. Skal se at saa Anledning til at sende nogen Lin-jer siden.

Drager vi saa østover Provinsen Honan, kommer vi til det vældige Sletteland paa begge Sider af Jernbanen Hankow—Pe-king. Her i den sydpåtlige Del af Provin-sien træffer vi atter norske Benner, nemlig

Den forenede Kirkes Mission

fra Amerika. Et kraftigt Arbeide drives paa 5 Hovedstationer og 26 Ud-stationer. Missionærstyrken var i 1910 ialt 24. I de første Aar fra Missionens Begyndelse i 1898 var der tildels noksaa

store Vanskeligheder. En seig Modstand maatte brydes. Nu lyser det. De kris-tines Antal er nu 491. Der er 3 høiere Sko-ler, nemlig et Seminar for Lærere og Pre-dikanter, et E v a n g e l i s t k u r s u s og en høiere Pigeskole. Ligesaa drives der en stor L æ g e v i r k s o m h e d ved et nyt, moderne udstyret Hospital.

Fællesarbeide.

Hankow er Midt-Kinas bankende Hjer-te. Det er kaldt „Østens Chicago.“ Et travelt og broget Liv udfolder sig i denne tredelte Verdensstad: Hankow, Hanyang og Wuchang. Skjønt den ligger udenfor det egentlige lutheriske Missionsomraade, er den dog det naturlige Samlingspunkt ogsaa for lutherisk Arbeide. Adkomsten did er let fra alle Kanter.

Dette har ført til, at Tanken om Op-rettelse af Fællesinstitutioner i eller ved Hankow for de lutheriske Missioner kom op. Det gjælder først og fremst fælles P r e s t e-skole, dernæst fælles T r y k k e r i og l u t h e r s k t B l a d og om muligt ogsaa fæl-les F o r r e t n i n g s s t a t i o n .

Efter længere Forhandlinger mellem flere Missioner herude og de forskjellige Be-styrelser i Hjemlandene ser nu denne Plan, som vi alle sætter de største Forhaabninger til, ud til at skulle gaa ilaas. 4 Missioner har allerede taget det afgjørende Skridt til Oprettelse af fælles Presteskole. Disse 4 er: Den forenede Kirkes Mission, Hauges Synodes Mission, Det finske Missionsfel-skab, Det norske Missionselskab. Et femte Selskab, Augustana Synodes Mission, har vi Haab om i den nærmeste Fremtid ogsaa vil slutte sig til. Der er allerede indkjøbt en stor, pent beliggende Tomt ved Stationen Søkou, en halv Times Vej med Toget fra Hankow. Det er nu vort Haab saa snart som muligt at kunne saa gaa igang med de nødvendige Forberedelser, saa Skolen om ikke altfor længe kunde aabnes. Vi trænger nu mest af alt til dygtige kinesiske Medarbei-dere. Presteskolen er derfor vort Fremtids-haab.

Det er ogsaa indlysende for alle, at et ligt Fællessjoretagende vil ha en sterkt, sam-

lende Magt. Vi har allerede følt meget af det under Forhandlingerne. Det er vort Haab, at det lutheriske Missionsarbejde i Midt-Kina herved mere skal evne at optræde som en Magt, der maa regnes med og som kan gjøre en stor Indsats for Kinas Evangelisering. Venner, bed meget om, at vi maa faa se Herrens Bøn opfyldt, at de alle maa være ett! For Enighed gjør sterk.

Ederes O l a v D a l l a n d.
„Norst Missionst.“

Fra Arbeidsmarken.

Med Wingfreds Aarsmøde som holdtes ved Taylor, Wis. Past. Morgens Kald sidste Uge var, især hvad Prester angaar, et godt besøgt Møde. Af tilreisende Menighedsfolk var der kun nogle faa. Men Folket paa Stedet kom flittigt sammen. Dog paa grund af meget Regn ihøst holdt en Del Træskemaskiner endnu paa at henge sin monotone Vise borti Dalene, hvorved en Del blev hindret fra at komme til Møderne. Det var et interessant, alsidigt og godt Møde, som man forresten vil faa høre og se mere om, naar Sekretærens Referat kommer.

Søndag den 22de Oktober holdtes Konfirmandtreunion i Immanuel's Menighed, Chicago, Past. Walsbads Kald. De Prester som har betjent denne Menighed før Walsbad optog Arbeidet der er følgende: J. J. Breidablik, C. C. Holter, G. D. Paulsrud og J. A. Quello. Alle disse sendte skriftlige Hilsninger til Konfirmandtævnet. Flere af dem, som i Aarens Løb var konfirmeret der i Menigheden men som var bortflyttet eller ikke kunde være tilstede sendte Hilsener. Ved saadanne Sammenkomster blir man mere end ellers mindet om at „betale den højeste fine Løfter.“

Miss Anna Lee som nu er her i Amerika skriver fra Madison, Minn. den 18te Okt. at hun har besøgt forskjellige Prester og Menigheder i Lac qui Parle Co., hvor hun har modtaget en Del Bidrag til Kina missionen. Hun vil gennem „Budd.“

faa hilse Vennerne der hun har særdes og siger atter Tak baade for Gjestfrihed og for Missionsbidragene. Hun opmuntrer til, at man nu mere end nogen Gang før bør bede og arbeide for Evangeliets Udbredelse og Guds Riges Befæstelse og Fremgang i Kina. Miss Lees Adresse herover vil blive: 1215 E. 35th Str. Minneapolis, Minn.

A LITTLE GREETING from the Middle Kingdom. The Lord is good. What a loving Father and what a wonderful Saviour we have. We are all well. But there is much sickness among the Chinese, especially malaria. It seems as though every home up here has one or two on the sicklist. The crops in this district have been good, but it is heartrending to read the reports from other provinces: floods, famine, pestilence. Quote from papers: „Famine and disease in their worst forms are hovering over the land, threatening to put entirely into the shade the distress of last year. At one place between 60 and 70,000 refugees, probably from Anhui, are clustered together, hoping to get food and shelter. Their condition is appalling. What can we do to help?

THERESE PETERSON.

En venlig Paamindelse.

Som vore Læsere vel ved, kræver Postloven, at alle Blade skal være betalt i Forstud og intet Ugeblad er tilladt at gaa i Posten ubetalt over et Aar. Nu er der hundreder af vore Læsere, som refterer for 1911 og mange endog for en Del af 1910, og vi maa derfor bede alle disse at sende os, hvad de skylder, ligesom vi venligst vil anmode saa mange som muligt at betale i Forstud for 1912. Vi haaber, at vore Læsere vil lægge denne Paamindelse paa Hjerte og derved forebygge Bladets Standning for deres eget Vedkommende og jamtidig hjælpe os, som vi for nærværende er i alvorlig Trang om Pengene. Se paa Adresselappen til hvilken Tid Bladet er betalt og send os Remisje med første Post. Du ønsker ikke Bladets Standning og vi ønsker heller ikke at standse det for dig, men det er kun ved din Hjælp, ved at arbejde sammen, og ved en prompt Indbeta

ling af Kontingenten, at vi kan sættes istand til at lade Bladet gjøre dig sine ugentlige Besøg. Derfor, ræk os din Hjælp og send Betaling for Bladet snarest muligt direkte til undertegnede.

Venligt C. Lillethun.
Red Wing, Minn.

Besøndtjærelser.

Kinamissionens Høstmøde.

De som ønsker at faa Kinamissionens Høstmøde vil være sunde at underrette mig derom saa snart som muligt, og angive Tiden for Mødet. W. D. Tyspegaard.

Bethlehems Menighed, Holmes, Iowa, indbyder til et kristeligt Samtalemode at afholdes den 21de til 23de Nov. Emne for Samtalen: 1 Peters 1, 13—25. Vi beder om et velsignet Møde. T. J. Spande.

Om Gud vil afholder Mawville Kredz af Høuges Synode sit Aarsmøde i Stordals Menighed, Gatesburg, W. D. Pastor C. J. Walker's Rald, fra 16de til og med 19de November forfkommerde. Tekst for Samtalen er Rom. 3, 1—11. Pastor W. H. Berger indleder. Past. J. J. Jacobson holder Aabningsprediken.

J. H. Johanson.
J. J. Jacobson.

Paa Indbydelse fra St. Pauli Menighed, Past. J. L. Medals Rald, Hendrum, Minn., holder Red River Dalens Indremissionsforening et Samtalemode der fra 14de til 16de Nov. Tema: Joh. 3, 16—22.

Jakob J. Castvold.
B. B. Mornes.

Nordvestens Indremissionsforening har Møder i Past. C. F. Nelsons Rald, Stanley, W. D. saaledes: 3 Stanley Menighed den 28de til 30te November. 3 Belden Menighed den 2den og 3die Dec. Paa Foreningens Begne,

C. G. Haugen.
O. P. Nordfletten.

Nordvestens Indremissionsforening afholder Samtalemode i Bethel Menighed, Butler, W. Dak. Past. Jørgenbrigtiens Rald den 10de til 12de Nov. og et Møde i Nazareth Menighed ved Carpio, W. Dak. Pastor C. J. Olsons Rald, den 21de til 23de Nov. Gud velsigne Moderne for sit Navns Skyld.

C. G. Haugen,
O. P. Nordfletten.

Bethlehem Menighed, Pierpont, S. D., Pastor Stenersons Rald, har indbudt nordvestlige Syd Dak. lutheriske Indremissionsforening til et 3 Dages Samtalemode, som holdes 14—16 Nov. forfkommerde, om Gud vil. Samtaleemnet er den 1ste Davids Salme. Paa Herren aave et velsignet Møde.
John J. Enstad, Form.
D. J. Sletten, Sekr.

Paa Indbydelse fra St. Johns Menighed, Pastor W. B. Mikkelsen's Rald, vil Central Minn. Indremissionsforening afholde et Samtalemode der, den 14de til 16de November. Man gaar til Venneof paa Great Northern Banen, hvor Steds vil møde frem Dagen før Mødet. Samtaleemnet blir Ef. 5, 14—16.

Frantz Weltzin.
J. Strandness.

Armington Menighed, Armington, Montana, Pastor Halls Rald, indbyder herved Rocky Mountain Kredz af Høuges Synode til Kredzens Aarsmøde, som vil blive afholdt fra 1ste til 3die Dec. 1911. Mødet begynder den første December Kl. 10 Formiddag med Prediken. Samtaleemnet: Luk. 19, 1—10. Steds vil møde de tilreisende i Collins, Montana, Dagen før Mødets Begyndelse. Kom Brødre med Bon om Herrens Velsignelse!

J. F. Adriansen.
A. H. Trygstad.

Ifølge Indbydelse fra Highwater Menighed, Past. J. C. Jacobsons gamle Rald, vil den sydvestlige Minn. luth. sælles Indremissionsforening afholder et Møde der den 28de til 30te November. Samtaleemnet er Joh. 3, 16—21. Tilreisende som kommer paa Omaha R. R. gaar paa Currie Line fra Bingham Lake til Jeffers. De som kommer paa C. Northwestern R. R. gaar af i Lambertton. Paa begge Steder vil der blive Steds Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Begne
Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wik, Sekr.

ENGLISH CONFERENCE.

The English Conference will be held in Red Wing, Minn., Nov. 14—16. Day sessions at the Red Wing Seminary chapel. Evening sessions in St. Peters Luth. Church. Rev. O. S. Meland, Pastor. A cordial invitation to all.

Program.

Tuesday evening, Nov. 14. Opening Sermon. Wednesday A.M. Topic: "Is it reasonable to believe in the Bible" Rev. A. M. Mannes, Rev. L. C. Jacobson. General Discussion.

Wednesbay P.M. Topic: "Our young men for Christ" Rev. Martin Norstad. General discussion.

Wednesday evening: Sermon by one of the visiting clergymen.

Thursday A.M. Topic: "The churches need of Christian workers" Rev. L. Harrisville, Rev. M. J. Westphal. General discussion.

Thursday P.M. Topic: "Personal work" Rev. S. C. Simonson, Rev. Edw. Duea. General discussion.

Thursday evening: Closing session. Short talks by many.

L. Harrisville, Pres. J. A. Quello, Sec'y

Forandret Adresse.

Rev. D. J. Makkewick,
Clifford, N. Dak.

Rev. C. L. Jøthen,
Kingman, Alta., Canada.

Rev. D. S. Haugen,
Route 2, Box 15, Milton, N. Dak.

Rettelse.

I sidste No. af „Budd.“ Side 1038, 1ste Spalte, 9de Linje fra neden staar: Lapidarkstil, hvilket skulde være: Lapidarstil. Ligesaa paa Side 1039, 1ste Spalte, 12te Linje fra oven staar: denne Dag paa rette Sted, skulde være: denne Sag paa rette Sted.

„The Hemnica“.

Studenterne ved Red Wing Seminary udgiver hver Maaned gennem Skoleaaret et Blad der kaldes „The Hemnica“. Indholdet bestaar væsentlig af Afhandlinger og andre litterære Foesøg paa norsk og engelsk, Breve af Studenterne, Nyheder af Interesse fra Skolelivet, samt Oplysninger om Skolens Alumni. Paa denne Maade staar Bladet som Studenternes Representant. Personlige bekjendte af de studerende og andre Venner af Skolen vil finde meget af Interesse i Bladets Spalter, hvorfor dets Redaktion herved indbyder „Buddbæreren“s Læsere til Abonnement. Kontingenten er 75 Cents per Aar. Skriv til „The Hemnica“, Box 325, Red Wing, Minn.

„Buddbæreren“ frit!

Alle nye Abonnenter paa „Buddbæreren“, der sender os en Dollar i Forstud for 1912, vil faa Bladet tilsendt frit fra 1ste Okt. til næste Nytaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Oplaget rækker vil Bladet blive Dem sendt gratis.

Venligst

C. Villetun.
Red Wing, Minn.

Abonner paa

„The Lutheran Intelligencer“,

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudævis. Til alle, som inden den 1ste Januar indsender 50 Cents for et Aars Subscription, vil vi sende Bladet tre Maaneder frit. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prisvenumre og Agentensviltkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,
730 10th str., Red Wing, Minn.

Referatet for 1911.

Beretningen over Forhandlingerne af Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er endnu at faa. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor T. J. Oppedahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Prestes og andre, der vil hjælpe os til at faa Referatet solgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Kvitteringer

For modtagne Gaver til Pastor R. Rasmussen:	
Før Kvitteret.....	77 00
H. B. Digre, Hendricks, Minn.....	2.50
Mrs. N. E. Sorenson, Sacred Heart, Minn.....	1.00
En ubenævnt fra Maricellas.....	5.00
B. Reierfson, Taopi, Minn.....	3.00
G. A. Grant, Dell Rapids, S. Dak.....	50
H. G. Grove, St. Paul, Minn.....	2.00
Mrs. S. S. Westby, Edinburg, N. Dak.....	3.00
Mrs. H. Helgeson, Sacred Heart, Minn., indsamlet.....	2.50
D. E. Stotvold, Cottonwood, S. Dak.....	1.00
Mrs. J. Gunnerson, Faribault, Minn.....	1.00
Ed. Eliason, Amisk, Alta, Can.....	2.50
Ole Hanson, Stanhope, Iowa.....	7 72
Bed. Rev. M. J. Westphal fra en ubenævnt i Arendahls Mgd., Minn.....	7 10
T. G. Ostrom, Rebr. indsamlet i Shell Creek Mgd., New- man Grove, J. J. Melom.....	5 50
T. G. Ostrom.....	5 50
J. J. Melom.....	1 00
Marine Schovland ..	1 00
Hans J. Johnson.....	1 00
L. M. Johnson.....	1 00
S. D. Juelson.....	1 00
M. E. Juelson.....	2 00
John Rasmussen.....	1 00
Salarias Nelson ..	1 00
E. J. Simonson.....	1 00
J. D. Jacobson.....	1 00
S. M. Juelson.....	5 10
Mons J. Johnson ..	5 10
Gabriel Anderson.....	1 00
Evert Olson.....	2 00
Leiv Jacobson.....	2 00
Jacob Waage.....	1 00
William Williamson.....	1 00
John Lee.....	1 00
Halvor Halvorsen.....	1 00
E. R. Pederson, indsamlet, Dawson, Minn.: Gulbran Be- ne.....	1 00
Ole H. Steenson.....	1 00
Nels A. Nels.....	1 00
Christopher Hanson.....	1 00
T. S. Thorson.....	1 00
Mrs. Sunby.....	1 00
Andrew B. Pederson.....	1 00
E. C. Holtan.....	2 00
B. G. Dahl.....	1 00
Martin Gilbertson.....	1 00
Mrs. G. F. Johnson.....	1 00
John Olson.....	1 00
D. S. Verla.....	1 00
E. S. Blom.....	1 00
Nils Holm, Grafton, S. Dak.....	2 50
Offer fra Soler Mgd., ved R. E. Holter.....	11 25
Mr. & Mrs. J. H. Ree, Jackson, Minn.....	10 00
Mrs. Bergitta Ree, do.....	3 00
Mrs. Sigrid Sulebb, do.....	1 00
W. C. Bockle, Andover, S. Dak.....	5 00
Mr. & Mrs. Knut Rasmussen, Astoria, S. Dak.....	5 00
Bed. John Hodnefield, Madcliffe, Iowa, til Uddeling i Mgd.: John Hodnefield.....	3 00
Peter Jacobson.....	3 00
Wm. Hodnefield.....	5 00

Mrs. M. H. Lunning.....	2.00
Goodman Halvorsen.....	1.00
A. B. Amundson.....	5.00
A. E. Larson.....	2.00
B. D. Bockle.....	1.00
John Sheldahl.....	3.00
Elmer Hinderaker.....	2.00
N. E. Thompson.....	2.00
Severt Hetland.....	1.50
Andrew Hinderaker.....	2.00
Nels Berbe.....	3.00
Fber. Hodnefield.....	3.00
T. A. Thompson.....	2.00
T. Driftland.....	1.00
G. D. Gittreim.....	1.00
J. J. Gæve.....	1.00
L. K. Bru.....	1.00
H. Hinderaker.....	1.00
Fber. Svenien.....	3.00
Lars Olson.....	1.00
E. Knudsen.....	1.00
N. Ullestad.....	1.00
E. Nerland.....	2.00
H. H. Dengen.....	5.00
Offer i Høst Mgd., Sacred Heart, Minn., ved Erickson.....	11.50
A. B. Sundbe, Corsica, S. Dak.....	5.00
E. J. Berge, Arlington, Wis.....	5.00
Rasmus S. Johnson, Grafton, N. Dak.....	25.00
Bed. J. M. Johnson, Irene, S. Dak.: Ole E. Gorieth.....	1.00
Christ. Lofsen.....	1.00
Ole Vafte.....	1.00
Peder E. Gorieth.....	50
B. Gorieth.....	1.00
Mrs. T. Moen.....	1.00
A. B. Anderson.....	50
Savar Simonson.....	1.00
Ole Johnson.....	50
Peter Carlson.....	1.00
S. Stoen.....	50
H. E. Hanson.....	1.00
Salon Lee.....	50
Joe Lee.....	50
Ole J. Solem.....	2.00
Bernhard Loo.....	1.00
Ole D. Gorieth.....	1.00
E. J. Lien.....	50
J. M. Johnson.....	2.00
Peter Johnson.....	1.00
Ole B. Olson.....	1.00
Dans Stoen.....	50
Andrew Aune.....	1.00
G. Gulbrandsen.....	1.00
E. D. Gilbertson.....	50
E. J. Lee.....	50
Mrs. Marit Lee.....	1.00
M. E. Anderson.....	50
A. Wigdahl, Hurbank, S. D.....	15.50
Offer i Singsaas Mgd., Pastor J. J. Elbes kald.....	21.00
Knudt S. Bohum, Arendahls Mgd.....	20.00
Andreas J. Agrimson, do, Pastor Westphal.....	10.00
Ole E. Bohum, do.....	1.00
(Heraf er 15.50 Kvitteret for til Myran, altiao halvt til hver af os.)	
Johan J. Ruttum, Hendricks, Minn.....	5.00
Nils Rønningen, Red Wing, Minn.....	5.00
Mrs. Larberg, J. Kroghs kald.....	5.00
Mrs. Solum.....	2.00
A. Toftstad.....	2.00
S. Mangum.....	2.00
E. Dillerud.....	2.00
Ed. Toftstad.....	2.00
N. Norburn.....	1.00
E. Saby.....	2.00
B. Anderson.....	1.00

Mr. A. J. Hansen	50	Lars Baage	3.00
Bastor J. Kroghad	2.00	Oscar Larson	50
Mrs. M. E. Srensen, Sacred Heart, Minn.	1.00	Peter Bengtson	50
Mrs. D. Hanson, Kenyon, Formand Hansens Kald	2.00	S. J. Cuelvog	1.00
Miss G. —	1.00	Ole Larson	1.00
Mrs. E. G. —	1.00	Chas. Benson	1.00
D. L. Berg	2.00	Henry Cleveland	1.00
Martin Lee	1.50	Ole Waal	2.00
E. Knudson, Bierpont, S. D.	5.00	Lauris Johnson	2.00
E. E. Rybo, Galesburg, D. J. Maffewicks Kald	1.50	D. R. Johnson, Dell Rapids, S. Dak.	6.00
R. Stoffe, do	1.00	D. R. Beberion indlamlet i Riverside Mgd., Dawson, Minn.: Carlsson & Bergland	1.00
Offer i Thronbjerns Mgd., Irene, S. Dak., Bastor Obergss Kald ved J. M. Johnson	10.95	A. Emerson	1.00
Do. privat	2.00	Hans Johnson	1.00
Veber E. Gorieth, do. Mgd.	1.00	R. R. Malum	1.00
Peter Moen	1.00	Mrs. E. D. Hill	1.00
Ole J. Solem, do	1.00	Mrs. S. R. Nelson	1.00
Ole E. Gorieth, do	1.00	Fra Thron Anderson ved Bastor Dypedahl	2.00
Offer i Osian Mgd., Bastor O. Andreleus Kald	14.50	Ingebrit Linseth	50
Anut Therbus, do. Kald	50	Mrs. Danielson	50
R. R. Kleppe, do	1.00	Mrs. G. Holtan	50
R. Kleppe, do	1.00	Nad. Anderson	50
Rens S. Klesie, Fairfax, Minn.	1.00	Mrs. Bergland	50
Wed. D. R. Daaland, Clarfield, Minn.	2.00	Nils Holm, Groton, S. Dak.	2.50
Mrs. Christ Dregne, Siroqua, Wis.	1.00	J. A. Rognes, Hendricks, Minn.	5.00
Mrs. Hans Beberion, Blabon, N. Dak.	1.00	A. Friend, Randall, Iowa	2.00
Salut Offer i Trondenes Mgd., N. D., Bast. Langehaugs Kald	10.25	Christ Gustrud, ved Rev. J. A. Johnson, Spicer, Minn.	16.25
Salut Offer i Bethania Mgd., Gonvick, Minn., Bastor Berge Olsons Kald	6.37	Otto Erickson, Galesburg, Bastor O. J. Maffewicks Kald	1.00
Wed. Bastor E. E. Holter, en ubenævnt i Radcliffe, Iowa	5.00	E. O. Rybo, do	1.50
	389.92	R. Stoffe, do	1.00
Modtaget til John Mhrans: For bittet	148.00	Wed. Mrs. E. J. Grimstrud, Grafton, N. D.: Mrs. E. J. Grimstrud	1.00
W. A. Grant, Dell Rapids, S. D.	50	Mrs. John Oberg	50
B. Reiterion, Taopi, Minn.	3.00	Clara Oberg	50
Fraer Larson, DeLamere, N. Dak.	5.00	Rev. J. J. Jacobson	1.00
S. G. Grove, St. Paul, Minn.	2.00	Inga Hellerud	1.00
Rev. T. Carlson, Gamrofe, Alta, Can.	2.00	Bena Dahlen	25
D. L. Skotbold, Cottonwood, S. D.	1.00	M. T. Hegen	1.00
Mrs. S. A. Helgeson, Sacred Heart, Minn., indlamlet	2.50	E. O. Alette	50
Ed. Eliason, Amisk, Alta, Can.	2.50	W. H. Alette	50
Wed. Rev. M. J. Westbhal, Mrs. S. M. Berge, Arendahl Mgd., Minn.	1.00	E. R. Jogenion	50
En ubenævnt	3.00	Mrs. W. B. Dahl	50
Ole Hanson, Stanhope, Iowa	7.72	Mrs. Almén	50
Karine Knudson, Veterion, Minn.	5.50	M. L. Torblaa	1.00
T. H. Strom, Neb., indlamlet i Shell Creek Mgd., New- man Grove, Neb.: Geo. L. Baage	1.00	M. Johnson	1.00
E. E. Aromsdahl	50	Mrs. D. E. Nelson	1.00
Johannes Monion	2.00	S. Alette	1.00
	2.00	Mrs. A. Johnson	50
Chris. Simonion	2.00	H. R. Alette	50
L. R. Abam	2.00	Henry B. Haug	50
William Cleveland	1.00	Ubenevnt	25
Chris. Cleveland	1.00	Andreu Nas	50
Nils Hanson	1.00	Ubenevnt	25
Nils Cleveland	1.00	E. L. Prince	50
Ole Hanson	2.00	Anton Olson, Irene, S. Dak.	1.00
Martin W. Thompson	1.00	Offer i Sabanger Mgd., Osian, Bast. O. Andreleus Kald	14.50
John Sawyer	1.00	Rens S. Klesie, Fairfax, Minn.	1.00
Veber Merland	50	Mrs. Christ Dregne, Siroqua, Wis.	1.00
Johannes Williamson	50	Fra Benner i Norway Mgd., N. Dak., Bastor L. Langehaugs Kald	7.50
Mons Williamson	1.00	Mrs. Hans Beberion, Blabon, N. Dak.	1.00
Simon Ehold	1.00	Salut Offer i Trondenes Mgd., Bastor Langehaugs Kald	10.25
Helge Jacobson	3.00	Salut Offer i Bethania Mgd., Gonvick, Bastor Berge Olsons Kald	10.25
	1.00	Wed. Bastor B. S. Stenerion:	
M. G. Hartson	1.00	Hans Koolkvam Bierpont, S. D.	1.50
S. G. Juellson	1.00	Hans Jacobson, do	50
Hans E. Hanson	1.00	E. Knudson, do	50
H. R. Meland	1.00	J. Moe, do	50
Edto Johnson	1.00	Olaf Christ, do	50
M. O. M. Johnson	1.00	E. R. Lore, do	50
Hans Lee	1.00	Lewis Hale, do	50
		D. J. Sletten, do	50

Nye modtagne Bøger.

Storjohann, Pastor. Kong David, vid, hans Liv og hans Salmer. 416 Sider.

Hefstet..... 1.25

" Salmerne's Bog i oprindelig poetisk Form.

Hefstet..... 1.10

Guitarlegeren. Andelige Sange satte med Akkompagnemang for Guitar. Samlede, oversatte og forfattede af W. M. Gimse. 205 Sider. Shirtingsbind..... 0.70

Guitar-toner. En liden Samling af andelige Sange udvalgte for Guitar-pil. Samlede og udgivne af S. Langeland. 88 Sider. Shirtingsbind..... 0.35

Missionslæsning. Af Past. Peder Dreier. Med nogle Bidrag af andre Forfattere. Med en Masse Billeder, hovedsagelig hentet fra Missionsmarken. 478 Sider. Smukt indbunden..... 1.00

Ordnesguttene. Af Pastor R. Rasmussen. 262 Sider. 3 Papbind..... \$0.60

Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75

Sømanden paa Hav og i Havn. Af Pastor R. Rasmussen. 240 Sider. Papbind..... 0.60

Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75

Hans Nilsen Hauges Udvalgte Skrifter. Uforandrede, saaledes som han selv skrev dem. 406 Sider. Indbunden..... 1.00

Paa de to Veie, eller Billeder fra Rejsen mellem Bugten og Graven. 1ste Del 87 Fortællinger, 128 Sider. 2den Del 65 Fortællinger, 128 Sider. Udgiven af O. M. Andersen, Minneapolis, Minn. 3 Shirtingsbind..... 0.50

Aug. Herman Francies Himmelfart og Seiladsen fra Babel til Kanaans Land. 15 S. Hefstet 0.05

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooperider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size. 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents.

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Write Landstaker og Nationalbilleder.

Af disse kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Rulcasten; Nærødsalen; Frølandsdalen i Røstfjeld; Østfjeld; Nordfjord; Veriosien; Paa Eli; Paa Kjælle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Binterbilleder (mange forskellige). Julenag. Sjøfinner ved Ulsefjord. Rappelsir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østfjorden til Holmentollen. Fra Nordland. Rjøsen ved Ulsefjord. Svobør. Buarbræen. Rastfjeld. Fra Hardanger. Forghætten. Beninder. Hestmands. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vosoten, med mange flere.

Disse kort er ikke almindelige kort men virkelig Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinde korter 50 Cents porto frit.

Endel flere kort med Billeder fra Norge, Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., kort for 5c eller 25c pr. Dussin.

G. Lillithun, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.
Sowing and Reaping.....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromolithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges. Price 40 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.
" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles skiftet for Søndagsskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. C. B. Schmidt, Past. O. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forer dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept,
Drawer 74 Red Wing, Minn

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og et udsørgt Guitarakkompagnement og Præfikt Guitarstole til Brug ved Selvfstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Skirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste af sin Slags i det nordre Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af fru Walborg Jovind Stub, Prof. Egon Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Bogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lilletun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Vibelske Billeder

i mangefarvet Ojetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus vejsigner de smaa Børn; 2. Jesus i Gethsemane; 3. Den tornekrønedes Frelser; 4. Jesus paa Korset; 5. I Midten den ophængte Frelser og rundt omkring 14 Billeder fra Vibelskehistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remembrance“. Dette Billede forestiller ogsaa „Rock of Ages“, og nedenunder er trykt nogle andre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Vers, hvor man kan nedskrive Navn osv. Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept,
Red Wing, Minn.

Himles Bog.

En Beretning om Boyeroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skirtingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Lægfolk“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Prohaugs sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept,
Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauge's Synodes Ungdoms-
forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk
og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet
og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Par-
tier sendes den portofrit til følgende Priser:
25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og
100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF
BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform
Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet
i mange Kulører. Billeder, Bibelssteder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Sil-
kesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Alterbrød

Have altid paa Lager i vor Boghandel til føl-
gende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Væster paa 100 Stykker 25 Cents.
- 3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauge's Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Væl-
fæstetiden i Femtiaarene. Skriftsbund 75c.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. 3 Kabinets-
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauge's Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Zulehilsen“, „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra
Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“;
„Hilsen til Moder“, „Hilsen til Søster“, „Hilsen til
Broder“, „Hilsen til Onkel“, „Hilsen til Tante“;
„El min kjære Søn“, „El min kjære Datter“;
„Hjertelig Ønskesning“; „Herren er nær“; „Uden
Kors ingen Krone“; „Barnefang“; „Venlig Hil-
sen“; „Ven“; „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro,
Haab og Kjærlighed“.

„Christmas Greeting“; New Year Greet-
ing“; „A Greeting to Father“; „A Greeting
to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A
Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best
Wishes“; „Blessed are they who have not
seen and yet have believed“; Faith, Hope,
Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede erindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetask-
sen (heri indbetalt) 2 toletassen, Kandestøien og
Jewelluth. College sendes til Mr. O. A. Ulvin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Konmissionen og andre Hed-
ningemissioner sendes til Rev. C. E. Hol-
ter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. H. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betheeds Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Vereaford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauge's nordl. evangelisk lutherske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
for Indbois \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn.
Ansvarshaver og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Hvad lærer Guds Ord om
„Andkommenhed“ hos de hellige paa Jorden? 2.
Normand Hanion og Lutherske Solbryllup; 3.
Pastor C. O. Paulsen's Moder har faaet Hjem-
lov; 4. Fra Red Wing Community; 5. Karvel og
Tal; 6. Det er Guds Gjerning at I skal tro; 7.
Fra Missionær Meyerishus; 8. Fra Statbeholdalen
til Minneapolis; 9. Om Forening; 10. „Vestil dit
Hus; thi du skal dø.“; 11. Landspreken; 12. Ki-
namissionen; 13. Fra Arbeidsmarken; 13. Be-
kjendtgjærelser; 14. Kvitteringer.

Ihi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 46 }

Torsdag den 18de November 1911

{ 43de Aarg.

Om en fristens Vidnepligt.

(Af Rosenius.)

(Indsendt ved A. F. Aggrimson.)

Men efterdi vi har den samme Troens Mand, efter det, som skrevet er: Jeg troede, derfor talte jeg — saa tror og saa vi, derfor taler vi uqlaa. 2 Kor. 1. 13.

Her vilde maalkke en sige: „Men der findes jo saa mange fromme kristne, som aldrig har det med at ville tale om, hvad de tro, men som beviser sin Tro af sine Gjerninger.“ Derpaa svares kun: Hvor staar det skrevet? Hvor staar det i Guds Ord, at saadanne er kristne der aldrig har Lust at tale om Kristus? Men de er jo saa fromme. Ja, lad dem og sige. Hvor staar det skrevet, at de er kristne? Kromhed, en lille, redelig og menistisk Randel kan komme fra mange Maader, uden at være Troens Frugt. Over naar det skrevet, at de, som har fanet en saa stor Skat i sit Hjerte, som Kristus er, kan tie om ham? Med Skriftens Ord og Skampel for Tid kan kan man meget indseemnes, at disse hvide og foreentede unge Børn i Maaden til en Tid, eller til visse Tider, kan være aandelig blomme; men aldrig var det Guds Mening, at de stiede skulde forblive det. Til en Tid, kunde Josef fra Arimathea være Jern Tilværelse „Jøntig af Kræft for Jøderne“; der var ogsaa en Tid, da Mikodemus kun i Natkens Skul gik til Jesus; men senere træder de begge frem med en aaben Bekendelse. Det er noget helt andet, om vi af Evaagel-

formedelst Mennekefrygt eller Skjodets Træghed, stundom tie om Herren. Saadant kan endnu stedsse hænde de troende og bliver ogsaa altid forladt, naar de for al Synd og Brøst søger Forladelse og ny Kraft ved Naadestolen. Men noget ganske andet er det, om vor Tro og Mandelighed er sli, at den aldrig har medført denne indre Lust og Trist til at bekende Jesus. Her maa Gude Ord gjælde mere end alle Mennekers Lærter og Meninger. Og nu lærer Det udtrykkelig, som vi allerede har set for det første, at det ligger i selve vor Natur, at vi glæde os om det, som opfylder Hjertet; for det andet, at den sande Tro opfylder Hjertet med store himmelske Skatte og med Nidkierhed for Herrens Væge og Sjæles Vel, og at alt dette altom man vilde hævde, vilde i vor Tid. Kromhed, men Mand Ord, at de troende til alle Tider kan bekende Jesus, ikke alene med Skriftens, men ogsaa med Mundens — det taler Manden.“ sagde den Herr Kristus. Og Skriftens lærer, at de har talte om det med sin Lysdinding, men at Herrens Lærelsheds — al Herrens Lærelsheds taler Manden.“ Saa siger Herren.

Vi alt dette følger nu i Sædelighed troende vigtige Lærdomme. For det første er det nu aldrig blevet saa med dig, at du er blevet din Lust at tale om det aandelige; har du ei heller den Skielighed Nidkierhed for Herrens Væge og om det første, at du ønsker at tale noget, som kunde være dig vigtige Noemaal, kan antag det for alstet.

at du endnu ikke har erfaret, hvad den levende Tro er, men at du, selv om du af alle ansees for en kristen, kun har en falsk og selvgjort Fromhed. Vil du rette herpaa derved, at du nu begynder at beslitte dig for at tale om Jesus, for saaledes at erholde dette Tegn paa den levende Tro, saa er det ikke andet, end et Forsøg paa at bedrage sig selv. Skriften taler om en Bekjendelse, som udgaar af den indvortes Lyft og Drift, som virkes af Troen selv, ikke en Bekjendelse, som skriver sig fra en fremtbungen Bestræbelse. Nei, lad dig overbevise, at du savner selve Bekjendelsens Kilde, den levende Tro. Klag saa denne Nød for Herren og giv dig ikke tilfreds, førend du er kommen til en saadan Tro, som af sig selv medfører de Virkninger, som du i den ganste Skrift til alle Tider, finder at have været Følgen af den sande Tro.—Den anden Værdom er denne: Er du ved Guds store Naade kommen til en saadan Tro paa Jesus, at det er bleven din Lyft at tale om ham med dine Venner og at kunne vidne om ham til andres Vel og til hans Ære, selv om du dagligen med Ydmyghed maa erkjende din store Svaghed og Forsømmelighed deri, dersom det dog er din Lyft, og du, naar du oplives i din Tro, ogsaa for en forøget Lyft og Kraft i Bekjendelsen,—saa vid, at dette trods alle dine Brøst er et Vidnesbyrd om, at Herren har været dig naadig og virket i dig den Tro, som vor Tekst og hele Skriften taler om. I Kjød og Blod ligger aldrig denne Lyft at tale om Jesus, denne Kjerlighedens Iver for Sjæles Frelse og Herrens Ære. Saaledes skal Guds Værk kjendes af dets Frugt, ogsaa af Væbernes Frugt, som bekjender hans Navn. Den tredje Værdom er denne: Dersom du har erfaret alt dette og endnu efter Anden har Lyft at vidne om Herren, men Kjødets Træghed og Verdens Fiendskab eller Venstab og andre lignende Omstændigheder hindrer dig, da vaag og bed, at du heri ikke følger Kjødet og er Anden ulydig; thi da kan atter Guds Virkning i dig trædes.

Den gamle Adams Sind,

Med Verdens Frygt sig piner,
Vil gjerne tænktes hver

Og holde gode Miner.
Den Frygt ved Herrens Kraft
Vi undertrykke maa,
Det koste, hvad det vil,
Kan vi kun Jesum saa.

At tro paa Jesum og
Ham gjerne at bekjende,
Det er den sikre Vei,
Som faar en salig Ende.
Til Himlen skal man gaa
Med Hjertens ydmygt Sind
Dog ingen tænke han
Kan stjæle sig derind.

Op Zion, det er Tid,
At Lunkenhed har Ende,
Enhver med største Flid
Sin Jesum at bekjende,
Og søle intet til
Den Tidens korte Ve
For Glæden, at vi skal
Vor Jesum evig se!

Et Stykke Foreningsarbeide.

Man kan nu næsten ikke tage et Blad ihænde uden at finde milelange Artikler om Foreningsarbeidet, for og imod.

En dybtstøt Trang til Forening kommer tilforde gennem Bladenes Spalter; men ogsaa alle tænkelige og utænkelige Hindringer bruges frem i Lyset. Som sagt: Megen Tale og Skrivning om Foreningsarbeidet paagaar. Saa en Dag begyndte vi her i Wakefield ogsaa at tale om Foreningsbestræbelse. Vi vilde prøve om det ikke kunde gaa an at praktisere lidt Foreningsarbeide, istedenfor at bare tale og skrive om Sagen.

Vi indbød Presten og Vægfolk fra flere Stater og flere Samsund til et fælles Samtalemøde. Vi holdt paa i 9 Dage i Kaldet. Mange fremmende kom og Mødet blev et velsignet Møde. Folk fra den forenede Kirke, Fritirken og Hauge's Synode deltog med Liv og Lyft. Presten og Vægmand stod Side om Side. Samsundsgrænser glemtes saa aldeles. Vi havde et godt Møde eller en saakaldt „Frikonference.“

Vi havde blandt os rundt 25 fremmede Vidner ifra S. Dak., Iowa, Minn., og andre Steder. Jo, sandelig det gaar an at møde hverandre paa den luth. Betsindelses Grund. Brødre, lidt mindre Kjævl og Strid i Bladene, og mere kjerlige og ærlige Forsøg at mødes omkring Guds Ord. Medens vi diskuterer om alle tænkelige Ting, som ingen eller faare liden Betydning har, dør hundreder og tusinder hver Dag den fortabtes Død. Medens vi forhandler om privat eller Masseabsolution, med eller uden Nadverd, saa forsummer vi at opdrage vore Børn i sand Gudsfrugt. Religionskolen aftager iblandt os og Ungdommen drives mere og mere bort ifra Hjem og Kirke.

Dr. Odland brugte altid en Sætning som lød saaledes: „Gud giv os Lys at se din Vilje, og Ærlighed og Oprigtighed at gjøre din Vilje.“ Vi trænger alle at bede denne Bøn under Foreningsarbeidet. Jeg er bange for at Egenjind og Egentjerlighed, mit og dit spiller en slem Rolle, naar vi skal tale og prøve at realisere Foreningstanken iblandt os.

Det Guds Ord som laa til Grund for Samtalen var 1 Joh. 1—3. Pastor O. D. Bergh fra S. Dak. indledet i Heron Lake. Emisfær Stueland fra Iowa indledet i Lakefield og Pastor Heidal fra Iowa skulde ha indledet i Belmont, men kom lidt forsent, saa Emisfær Faalstad fra Lake Wilson indledet i Belmont.

Hovedtanken blev: Det store Samfund med Gud og Samfundet med hverandre. Vandringen i Lyset og endelig Børnefødsret. Det blev et af de bedste Møder som har været holdt her. Guds Ord blev klart og ensfoldigt tydet og Mandsretningen under hele Mødet var sund.

Et Raad tilslut: Lad os ha flere slige Fællesmøder, troende Brødre og Søstre fra flere Samfund omkring Guds Ord. Saa vil der bli mere Forstaaelse og Fordragelighed, og Forening vil komme som en naturlig Frugt af den Udvieling.

En venlig Hilsen til alle „Budd.“ Væse-re, som i Ærlighed og Oprigtighed for Gud og Mennesker isler med Foreningsbestræbelser.

Det gik an at ha et Stykke Foreningsarbejde iblandt os i Lakefield og Omegn.

Broderligst D. M. D. Wee.
Lakefield, Minn.

P. S. Endnu Spøragsmaalet: Kunde jeg saa kjøbt af nogen II Bind af Værket „Guldgruben?“

Om Forening og Samarbejde.

Jeg er interesseret i Foreningsarbeidet og de Argumenter, som bringes for og imod. Omtrent 28 Aar har Fællesforeningerne været i Virksomhed. Syd Dakotas omtrent 24 Aar, saa er en Mængde Foreninger rundt om i den norske lutherste Kirke i dette Land blevet organiseret. Og dette Arbejde har været til Gavn og Betsindelse, saa at de som sagde, at dette Arbejde var farlig, siger nu, det er en god Begyndelse til Samfundenes Forening, som en lutherst Prest sagde for ca. 3 Aar siden: Naar I Lægsfolk holder paa med Forening, saa maa vi Prester gjøre ligesaa. Men lad os praktisere det, lad os vise det kjære Folk ved at komme sammen om Guds Ord, ikke bare med Snak og Skrive-rier. Foreningen i Red Riverdalen er snart 28 Aar, og den i S. Dak. snart 24, alle de andre 12 a 14. Der skal nu være Aarsmøde i Garden City, Iowa, i Pastor Knutsens Kald i første Del af Dec. Kom da alle som synes godt om det, og de, som synes det er farligt komme. Naar de faar høre Børnene, de store med de smaa saa glæde sig i Samfundet med sin Jesus, ifølge Joh. 17. Saa skal den Kjerlighed ifølge Joh. 13, vise Verden, at vi elsker hinanden. Da vil vi være sammen som elsker vor Gud.

J har vel alle lagt Merke til Hebræerbrevet 8de Kapitel sidste Del, samt andre Steder i Guds Ord, som taler om samme. Ja, da vi vil Forening med Guds Folk, om vi har vores Hjem her og der, saa synes vi det er hyggeligt, at se og hjælpes ad, og naar vi bliver enige om at flytte sammen, saa er det bra, men under disse Omstændigheder, saa lad os øve os i at være gode Naboer. Det hører til det daglige Brød, sa Luther. Gud se til vores Kirke. Deres J. J. O.

Paul Gerhard Sand.

Bladene beretter at den bekjendte Lægpredikant og Forfatter P. G. Sand døde den 30te Sept. paa Gaarden Hovind i østre Aker, Norge. Mange ogsaa her i Landet kjendte Sand personlig eller af hans Skrifter. Nu er hans lange Arbeidsdag i Herrens Vin- gaard tilende og vi haaber at han nyder Hvilen hos Gud. Maaske det vil være af Interesse for „Buddbærerens“ Læsere at høre en af hans sidste Udtalelser. Følgende er tat fra det lille Indremissionsblad „Hjorden“, som udgives i Trondhjem, det er skrevet af Hr. Sand og dateret den 10de Juli sidste Sommer:

„Saabidt jeg forstaar, gaar der et enstemmig Suk gjennem de troende overalt paa Jorden efter mere Kraft, efter at seire over det onde og gjøre det gode. I mit eget Hjer- te har dette Suk været Gruntonen i min Sjæl i en Række af Aar, udhygig og afmægtig som jeg har været i mit Liv, under Følelsen af Afsmagt, under Loven i Lemmerne, og naar jeg nu sandsynligvis staar ved mit Livs Afsten, tænker jeg med dobbelt Smerte paa det hensevnde Liv med de mange Pligtfor- sømmelser og de mange Syndefald, og det blir dobbelt smertefuldt, naar jeg betænker, at det havde ikke behøvet at være sli- g. Mine og andres utilbøj- ligheder til Afsmagt, de er desværre altfor sande, men det har mang- let, at vi samtidig har lovpriist Kristi Forsø- nings- og Opstandelseskraft. Naar jeg er skrøbelig, er jeg mægtig, sa Paulus. Da han har ikke bare skrevet Rom. 7, men saa mange deilige Ting om den Seier vi kunde vinde i Kristus. Jeg for min Part føler mig dobbelt dømt, naar jeg tænker paa, at jeg for flere Aar siden sit Syn paa, at det kunde gaa an at faa Seier ved Tillid til Kri- sti Kraft, i hvilket Syn jeg i længere Tid le- ved et lykkeligt og seirende Liv; men saa kom jeg paa min Reise til Namsos, hvor jeg paa et Møde fik en gammel Ven som Tilhører, der var beklædt for at han indbildte sig, at han var fuldkommen, og af Hensyn til ham var jeg taabelig nok til at gjenne- gaar hele Bibelen for at paavise, at de troende havde

havt Synder, og Dagen efter var Afsmagten der med Nederlag.

Jeg har nemlig altid gjort den Erfaring, at naar jeg i væsentlig Grad har dvælet ved de troendes Skrøbeligheder uden samtidig at fremholde Kristi Kraft, har det havt en svæ- kende Indflydelse paa mig selv. Prefende Brødre! fordyb eder i at male de troendes Skrøbeligheder og forsøm at male Kristi Kraft, saa vil snart eders eget Liv bli sli- g, at I blir affat fra Prefegjeringen; men hvis I løfter det seirende Banner høit, vil I kun- ne gaa frem i Herrens Kraft. Vi kunne frel- ses som meget skrøbelige Kristne, naar vi har vættet vore Kjortler og gjort dem hvide i Lammets Blod, og jeg mener ogsaa, at jeg ved Guds Naade skal kunne naa Maalet, ligesom jeg heller ikke tror, at jeg har levet forgæves; men jeg tror, at jeg ved Guds Naade kunde ha udrettet meget mere, om jeg havde preket mindre og selv udnyttet mere af Jesu Opstandelseskraft. Der har været et Hul i vor mest evangeliske Forkyndelse, idet vi nok har prediket Kristus til Retfærdiggjø- relse, men forsømt samtidig at forkyn- de, at vi kunde mere end seire ved ham som os elsket, og denne vor Forkyndelse har sat sit Stempel paa de troendes Liv og Predikantens eget Liv; dette gjælder ialfald mit Liv. Dette har tat Slæde baade af mangelfuld og over- driven Prefen. Idet jeg har forsømt mit Hiem og mine jordiske Pligter og gaal op i en alt- for stor Prefevirksomhed. Jeg skulde gjerne ville gi Lægpredikanten det Raad, at de ikke maa gaa for meget op i Prefegjeringen, men søge en Beskjæftigelse ved Siden.

Selv Herrens udvalgte Apostel havde sit Teltmagerhaandværk at ty til. Om man end kommer til at preke mindre, kan man komme til at preke meget bedre.

Førend jeg afslutter disse Linjer, vil jeg benytte Anledningen til at anbefale mine Venner, der føler Trang til at modta Veiled- ning med Hensyn til Opnaaelsen af mere Kraft i Helliggjørelsen, en Bog af den luther- ske Prest Meier i London: Indad, Opad, Fremad.—Andre kristelige Blade anmodes om at opta disse Linjer.”

Atter er et tro Herrens Bidne vandret

herfra, fra Striden til Freden. Guds Ord formaner os til at gi Agt paa deres Færd og at efterfølge deres Tro. Ingen af os ved, hvor lang Arbejdsdag vi faar. Den kan være slut før vi aner det. Herren forunde os alle at være tro, saa skal vi snart faa slutte os til „den store hvide Flot“ og i Evighed takke ham som kjøbte os med sit Blod.

J. R. P e r o h l.

Den beleilige Stund.

En Dag kom en beruset Mand ravende langs med Bolværket ved en Have, men tog sig ikke i Agt for en Nabning i Broen og styrtede paa Hovedet ud i det dybe Vand. Den uheldige arbejdede af alle Kræfter for at redde sit Liv; flere Gange kom han op til Overfladen af Vandet, men stadig sank han igjen efter de mest fortvilede Anstrengelser, og det var dødsynligt, at hans Kræfter aftog mere og mere. Som sædvanlig ved lignende Veiligheder stumlede en Mængde Mennesker sammen for at se, hvad der var paa færde. Forrest i den Skare, som samlede sig omkring Nabningen i Bolværket, stod en Sjømand, som med stor Spænding fulgte den uheldiges rasende Kamp imod „den sidste Fiende“, uden dog at gjøre noget for at redde ham. Dette vakte efterhaanden alle de andre tilstedeværendes Forbitrelse; thi uagtet heller ingen af dem gjorde Tegn til at springe ud efter Stakkelen, saa ventede de dog denne raske Daad af Sjømanden, paa hvis Bryst de saa Medaljen „for Druknedes Redning.“ Det ene Raab lød til ham efter det andet, men Sjømanden ænsede det ikke og fandt sig rolig i at Mængden knurrede og kaldte ham „haardhjertet“; han blev staaende i forovrbøiet Stilling og fulgte uafbrudt med Øinene enhver af den synkendes Bevægelser. Endelig, da den døende—nærbart for sidste Gang—dukkede op over Overfladen af Vandet, uden at røre en Haand for selv at redde sig, fordi alle hans Kræfter nu var udtømte, da styrtede den trofaste Redningsmand sig med Lynets Fart i Vandet, greb

med sin sterke Arm den asvmægtige og førte ham op paa Land, hvor det snart lykkedes ham at kalde Livet tilbage i den tilsyneladende livløse Mand.

Da nogle af de tilstedeværende bagester spurgte Sjømanden om Grunden til, at han havde ventet saa længe med at springe ud, svarede han: „Havde jeg villet gjøre Forsøg paa at redde den forulykkede straks, som I ønskede det, saa vilde han have klamret sig omkring mig med hele sin Kraft, og istedetfor, at jeg kunde have reddet ham, vilde han have draget mig med sig ned i Dybet. Men nu ventede jeg, indtil hans egen Kraft var opbrugt—da var det den beleilige Stund.— Kjære Læser! Saaledes ved Gud ogsaa ganske nøie, hvor og naar det først er muligt for ham at frelse dig: Naar du omsider er bleven færdig med alle dine egne Redningsforsøg.

Et lidet Brev.

Ryegate, Montana, 4de Nov. 1911.

Jeg vil bede om Rum for en liden Beretning om vor Flytning fra Grand Forks til Ryegate, Montana, om der er nogen, som i Fremtiden skulde ville besøge os. Der er vel dem, som vil forundre sig over at vi reiste hid og helst tænke det er efter mere af disses Verdens Skatte, vi søger. Men hertil tør jeg sige nei. Dog Kristeiserne ligger altid paa lur. Nu har jeg været her to Søndage og „Budbæreren“ har fundet Veien efter. Det er mig kjert at saa læse den til min Opbyggelse, og saa saa følge med i de kirkelige Efterretninger. Jeg er endnu ubekjendt med Forholdene her, men vil snart forsøge at saa samle Folk til Opbyggelse om Guds Ord. Jeg har truffet to Sønner af Andrew Dale fra Kenyon, som jeg var vel kjendt med fra Norge, og vi var længe i Omgang med hverandre ved Kenyon. Det blir da saa rart at træffe Slægtninger af gamle kjendte paa fremmede Steder.

Og hermed vil jeg saa hilse de mange kjendte og kjære, som har modtaget Guds Raade og er blevne delagtiggjorte i Forløsningen i Kristus Jesus og skal saa være hans Medarvinger til det evige Liv. „Hvad jeg siger eder, det siger jeg til eder alle, vaager og beder!“ J e n s A. H a u g l u m.

Dødsfald.

Det er Menneffene bestiftet, engang at dø og derefter Dommen. Dette er vor sælles Lod. Ingen kan undgaa Døden, den kommer sikkert; er du beredt? Denne Gang gjaldt det en Ungling af Hill River Lake Menighed, Clarence Svenson, ældste Barn af Sven Svensons Familie. Han arbejdede sammen med sin yngre Broder paa Farm i Nærheden af Park River, N. D., her blev han pludselig syg.

Læge blev budsendt, og det vidste sig med engang, at det var Nervefeber. Bud blev sendt til Forældrene; hans Fader begav sig paa Veien til ham. Det var godt du kom, siger Gutten, da han fik se sin Far. Det er velsignet at have bedende Forældre. Det gjaldt jo at faa ham hjem om det var muligt, og Herren lod det lykkes. Om Aftenen den 27de Okt. ankom han med sin Fader til McIntosh og blev lagt ind paa Hospitalet, men Lægen erklærede at Døden nærmede sig med raske Skridt.

O, hvor jeg ønsker at faa se Moder, det var nu hans Begjær. Og saa dette Onske blev opfyldt. Hvad som rører sig i et troende Moderhjerte i en saadan Stund, kan vel bedre erfares end forklæres. Om Morgen den 28de Oktober sov han ind. Paa Faderens Spørgsmaal om hans Sjæls Tilstand, om han heller vilde dø end leve, saa lod det tydeligt: Jeg vil op til Gud. Ja derom gjælder det, at faa komme op til Gud.

Clarence Svenson blev født den 13de Mars 1891 i Town of Brandsvold Post Co. Han blev 20 Aar, 7 Maaned og 15 Dage. Begravelsen holdtes Fredag den 3die Nov. under stor Deltagelse. Han stedtes tilhvile paa den Svenske Augustana Menigheds Kirkegaard, hvor begge Bedsteforældrene hviler. Gud trøste Forældre og Søskende, som sørger over Tabet af en kjer Søn og Broder, at de med Job maa kunne sige: Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lobet.

Venligst B. O l s o n.

Fra Bethesda Børnehjem.

Det er nu længe siden vort Folk hørte noget fra Hjemmet. Den 8de Sept. havde vi Høstfest — den første af sit Slags paa Hjemmet. Genimod 500 Mennefter var samlet, saa det viste sig at de smaa har mange Venner. Past. Harrisville predikede paa norsk om Formiddag og paa Eftermiddag talte Pastorene Harrisville, Norstad og J. Melom.

Børnene sang flere Sange. Og Børnene ved Hjemmet synger rigtig godt. Et Offer optoges som beløb sig til \$361.00. Mange af Menighedsfolkene rundt omkring bragte Mad og Sause med — og det kom vel med for Bespisningen af saa mange Folk.

Skolen begyndte den 4de Sept. Jaar har vi Miss Finseth og Miss Jordet som Lærerinder. Der er rigtig Liv og Interesse i Skolen — og det glæder os. Vi har — saa at sige — været sparet for Sygdom ved Hjemmet til denne Tid. Kun en af Smaapigerne var syg af Lungebetændelse; men kom snart over det. Det er stort at Gud sparer os for alvorlig og smitsom Sygdom; thi af Erfaring ved vi, hvad det er, naar smitsom Sygdom kommer ind blandt en saadan Flok.

Det er en Ting, som hviler som et Tryk paa os som Besthyrelse — og det er at vi har maattet optage et Laan paa \$1600.00 i Banken i Beresford. En snil Mand i Iowa sendte os \$500.00 til Hjemmet sidste Uge med de Ord: „Guds Ord siger, at man skal komme de faderløse ihu“. Havde ikke dette kommet, saa var vi nu skyldig over \$2000.00. Men hvis mange vilde begynde at give efter som Guds Ord siger, da fik vi snart betalt vor Gæld. Vi ved vort Folk vil komme vort Børnehjem ihu, naar de blot faar vide vor Trang. Haaber at mange Menigheder vil optage et Offer for Børnehjemmet paa Taksigelsedagen. Kom de fader- og moderløse ihu! Kvindeforeninger, Pigeforeninger og Ungdomsföreninger vil vi faa bede — kom vort Børnehjem ihu med eders Gaver.

Den 1ste Nov. mødte Besthyrelsen paa Hjemmet og ved Siden af andre Gjøremaal fik vi denne Gang have Barnebaab ved

Hjemmet. For en par Uger siden kom en Bige fra N. Dak. til Beresford med et Barn, hvis Moder just var død. Og det skulde være hendes sidste Ønske og Bøn at faa Barnet ind paa vort Hjem. Barnet var født den 29de Sept. og blev kaldt—efter Moderens Ønske—Arthur Hagen. Alle ved Hjemmet synes godt om den lille kjætte Gut.

Past. Quello, som døbte ham, tror at denne Gut med Tiden vil blive enten U. S. President eller og en Prest. Ja—hvo ved—om ikke saadant kan hændes.

Deres for Hjemmets Vel,
J. J. S t a r p n e s s.

Notiser om et par Møder.

Mayville Kreds af Hauges Synode holdt Møder i Past. Nesvigs Skald fra 26de til 29de Okt. Thorstags den 26de fra Kl. 2 Eftermiddag til Fredags Aften, holdtes Møde i Hastings. Teksten for Samtalen, Heb. 10, 19—25, indledes ved Past. D. J. Nesheim, Lisbon, N. D. Den store gennemgaaende Tanke var: Jesu Forsoningsblod og Veien, som er banet for Mennesket, mig og dig, ved dette Blod. Ogsaa under dette Møde forsøgte man at efterkomme Apostelens Ord, som findes i denne Tekst, det 24de Vers. Læs det selv og faa Forbindelsen!

Af Kredsjens Prester var følgende mødt frem: Past. J. H. Johanson, A. H. Berger, D. J. Nesheim, W. L. Nesvig, Stedets Prest, og undertegnede. Der var ogsaa Vægbrødre tilstede. Vi kan nævne D. Hjstads, fra Galesburg, som er en gammel Arbeider i Guds Vingaard.

Ligeledes holdtes Møde i Litchville, Lørdag, Søndag og til Træntid Mandag. Teksten, Luk. 24, 44—49, skulde indledes ved Past. H. Moe, Dakes, N. D. Han blev hindret i at komme, men sendte et kort skrevet Uddrag der blev oplæst under Indledningsbemærkninger ved undertegnede.

Mødet var vel besøgt. Vi forsøgte at fremstille for os selv og andre Storheden af at Jesus som den opstandne Frelser kommer

for at opløse, belære og indlede Menneskeheden i Gudsordets Profetier og Forjættelser. Det er vort Haab, at nogen ogsaa under dette Møde tillod Jesus at oplade deres Forstand, saa de kunde forstaa Skrifterne; og at vi som kristne, fik se mere i Jesus og hans Naade.

Af tilreisende Prester var her kun 2, nemlig Past. J. H. Johanson, Kredsjens Formand og undertegnede.

Flere Vægbrødre tog dog flittig Del.

J. J. J a c o b s o n.

Fra Kredsmødet i North Branch.

S. Dak. Kreds af H. S. afholdt Møde i North Branch Menighed, J. F. Melums Skald, 4—6 Okt. Mødet aabnedes med Prediken af Ole Larson, Platte, S. D. over Es. 1, 18—20. Stedets Prest ønskede de besøgende velkommen med Ste Moser. 30, 11—14. Sessionstiden bestemtes. Formiddag Kl. 10 til 12. Eftermiddag 1.30 til 4. Det opstillede Samtaleemne, 1 Pet. 4, 7—11 indledes af undertegnede. Thema: At Gud maa være i alle Ting ved Jesus Kristus.

Apostelen fremstiller her de kristnes Liv til Guds Pris som et Liv i Bøn, Kjærlighed og Troskab.

Skal Gud blive æret ved os, saa maa vi være i det rette Forhold til Gud.

Da er vi ogsaa villige, at optage den Gjerning, Gud kalder os til. Naadegaverne er forskellige. Rom. 12, 6 men alle har faaet en. 1 Pet. 4, 10. Hvad Gud kræver af den enkelte er Troskab. Det er forgiæves at bede om mere Naade, om vi ikke er villige at gjøre Brug af den vi har faaet.

Følgende Prester var ved Mødet og deltog i Samtalen: D. D. Bergh, M. Norstad, J. F. Melum og J. S. Olson samt Karl Xavier af den norske Synode. Onsdags Aften talte Pastor Norstad om sin Reise til Columbus, Ohio i 1904. Presten jaavel som Menighed havde vist baade ønsket og ventet flere besøgende. Undertegnede var ikke alene om den Tanke: Vi

gjør vore Prestebrødre og Menigheder paa Udkanterne en Uret ved ikke at besøge dem og deres Møder.

Fire Uger før havde vi Kredsømøde i Rosen Menighed. Der var 19 Prester og mange Lægebrødre, her kun nogle faa. Brødre, disse Ting burde ikke faa at være. Saa tak Venner for hyggeligt Samvær.

J. S. Olsson.

Kredsømøde og Kirkeindvielse.

Syd Dakota Kreds af H. S. afholdt et Kredsømøde i Irene Menighed Irene, S. D., Past. C. J. Olbergs Kald, fra 29de til 31te Oktober.

Mødet aabnedes Søndag Formiddag, den 29de med Kirkeindvielse. Menigheden der i Byen har bygget sig et vakker Guds-hus og nu var faa mange samlet for at være med i denne høitidelige Handling.

Past. L. L. Nervig holdt Indlednings-talen. Kredsens Formand Past. Bergh, talte over Dagens Evangelium Math. 22, 1—14 og indviiede Kirken.

Følgende Prester deltog i Indvielsen, Olberg, Nervig, S. Jacobson, Gaard, J. J. Næsse af den forenede Kirke, samt Hr. Vyk-ken i Irene.

Et stort Offer blev optaget til Kirken.

Paa Eftermiddag samledes man igjen. Past. Olberg bød de fremmede velkommen til Mødet, og Past. Bergh takkede paa Kredsens Vegne for Indbydelsen og ønskede Herrens Fred og Velsignelse over Mødet.

Da Kredsens Sekretær ikke var tilstede, blev undertegnede valgt til Sekretær for Mødet og paalagdes at indsende et kort Re-ferat af samme.

Sessions-tiden bestemtes. Bønsemøde fra 9:30 til 10. Samtale fra 10 til 12 og fra 2 til 4.

Past. S. Jacobson indledede Samtale-emnet Ef. 48: 17—19 og opstillede følgende Punkter:

Thema: Herren vor Gud vor gjenløser lever.

I. Hvad han lærer os.

a) Hvad vi skal gjøre.

b) Den Vej vi skal gaa.

II. Velsignelsen af at agte paa hans Lære. a) aandelig, b) timelig.

Mandag Eftermiddag var der Nadver-gang. Past. Nervig holdt Skriftetalen. Offer optoges til Kreds-kassen.

Om Aftenen var der engelsk Prediken af undertegnede. Pastorerne Jacobson og Ner-vig deltog ogsaa.

Mødet afsluttede Tirsdag Eftermiddag. Mange og alvorlige var de Sandheder, som ogsaa i disse Dage blev lagt os paa Hjerte.

Tak da til Prest og Menighed for hyg-geligt Samvær. Gud velsigne eders Arbej-de til Sjæles Frelse.

A. R. Gaard, Sek.

Mit Barn bekymrer du dig saa

For hvad jeg om dig tænker.

Du evig mig om Hjertet laa,

Min Fred jeg dig jo skænker.

Fra Evighed jeg elsker dig;

Tro, jeg dit Gavn ei glemmer.

Din Nød og Sammer smerter mig;

Din Sjæles Vel jeg fremmer.

Jeg udi min Hukommelse

Din Bøn og Taare skriver;

Jeg hører dem i Himlene,

De glemte aldrig bliver.

Bogatzky.

Ligesom det levende Træ bærer
Frugt, saa bærer ogsaa en levende Kristi
Discipel Vidnesbyrd.

Joh. 17, 20—21.

Det er gjentagne Gange bleven fremhævet med Eftertryk, baade i Tale og Skrift, at Jesus i Joh. 17, 20—21 fl. bad sin himmelske Fader, om den ydre Enhed af den kristne Kirke. Disse Herrens Ord anvendes endog som en Svøbe imod enhver anden Opfatning, og den, som ikke tænker saa om Kirkens Enhed, modsætter sig Guds Vilje og blir stemplet som en bagstræver. Det er en alvorlig Sag at bruge Guds Ord paa den Maade, al den Stund der er dette Meninger, og det er en alvorlig Sag at fremtvinge noget ydre her i Verden, dersom det er frebragt ved en feilagtig Forstaelse af et Skriftord, det vil have svære Følger.

Vi anser det derfor paatrævet at betragte dette Skriftord for om muligt at se, hvad det staar skrevet. Det er ikke uhyrt, at et Menneske gribes af en kier Tanke, der synes ham saa prægtig og storlagen. Saa gaar han til Skriften forat finde Støtte for sin Lærkesfalk og læser sin egen Tanke ind i Skriftens Ord, istedenfor at drage alle Tanker ud af selve Skriften; dette er Begyndelsen til al Feilfortolkning og Vildfarelse.

Hvad staar der skrevet?

„Men jeg beder ikke for disse alene, men ogsaa for dem som ved deres Ord tror paa mig, at de alle maa være et, ligesom du, Fader, i mig, og jeg i dig, at ogsaa de maa være et i os, for at Verden skal tro, at du har udsendt mig.“

Her er det fuldstændig klart for alle som vil have Klarhed, at Jesus beder for alle dem, som ved Apostlernes Ord tror, eller vil nogen Gang i Tidens Løb komme til at tro paa Jesus. Kun disse troende er Gjenstand for den ene Bøn, og ingen anden.

„Dem, som ved deres Ord tror paa mig“ omslutter Herren med denne sin Forbøn. Disse troende vil findes spredt over den hele Jord, i alle Lande, til alle Tider og i alle Kirkesamfund, hvor der er muligt ved Apostelordet at komme til Troen, nogen Indtænkning i saa Henseende er umulig. Det er med tydelige og klare Ord ligesaa sikkert, at Verden er ikke Gjenstand for denne Jesu

Forbøn. „Jeg beder ikke for Verden“ B. 9. „Verden“ er den vantro Menneskehed, enten den findes inden de forskjellige Kirkeorganisationer eller udenom disse. Saa sandt et Menneske ikke er kommen til Troen, saa er det en Del af den hyndige og vantro Menneskehed, som Jesus kalder „Verden“ og er ikke indbefattet i denne Bøn. Jesus har nok bedet for Verden, og beder vistnok fremdeles for den, men ikke i denne sin yppersteprestelige Bøn. Nu fortætter Jesus og siger; at alle disse troende maa „alle være et.“ Han ajentager det flere Gange og betegner dermed Enhedens Væsen.

Hvilken Enhed er det? Man forsikrer os fra flere Hold, at det er ikke at tage Feil af den ydre Enhed. Med denne ydre Enhed tænker man sig da en ydre Organisation, en ydre Forsatning, en ydre Ordning, en fælles Betsjendelse og Lære af den hele kristne Kirke i Verden. Dette brandt Jesus Hjerte for og han bad sin Fader at det maatte ske, og den som ikke dette tror, saa han staar Gud i Veien og hindrer Jesus, og bør omvende sig, saa fortæller man os. Vi tager bestemt Afstand fra en saadan Fortolkning af dette Jesu Ord, og vi tager ikke i Betænkning at kalde den Feilfortolkning, og det vil vi forsøge at bevise. Der findes ikke i disse Jesu Ord ved den mindste Hentydning til, at en saadan Tanke om en ydre synlig Organisation fandtes i Jesu Sind, da han bad denne Bøn. Jesus siger selv, hvad denne Enhed er. „Ligesom du Fader i mig, og jeg i dig“, og videre „et i os.“

Er Enheden mellem Faderen og Sønnen nogen ydre Enhed? Den Enhed Jesus beder om er noget langt dybere og inderligere end en ydre Enhed. Det er en Enhed i selve Livet. Enheden mellem Faderen og Sønnen er en Enhed i væsentlig Kierlighed. Jesus bad sin Fader om at Kierlighedslivet og Samfundet mellem de troende maatte blive saa dybt og inderligt, som Kierlighedssamfundet mellem ham og hans himmelske Fader. Men da var jo den ydre Enhed indbefattet i denne Bøn, om ikke udtryk i Ord, siger man os. Ganske vist ikke. Den

ndre Enhed i Kirken kan i bedste Fald ikke blive Enhed i Livet. Den blir kun en hvis Sammenslutning om Betsjendelsen af den Stund man i denne Verden ikke kan opnaa andet end blandede Menigheder. Men „tro og vantro kan og maa aldrig smelte sammen. Men heller ikke de, der staar i Grænselandet kunne smelte sammen med Herrens sande troende. Kun hvad der i Sandhed vil helliges, virkelig vil have sit Liv i Gud, kan blive et.“*) En saadan Blanding af Tro og Vantro i Enheden er fjern fra Jesu Tankgang i denne Bøn. Som Bevis for at det er en ydre Enhed anfører man disse Ord: „for at Verden skal tro, at du har udsendt mig“. Verden har ikke Evnen til at iagttage noget andet end det ydre. den kan ikke se Kjerlighedssamfundet med Gud, fortælles os. Vistnok er det dybe Troessamfund skjult med Kristus i Gud og kan som saadant ikke iagttages. Men anbefarelsen i Livet af Kjerlighedssamfundet er merkbar for Verden. Troesslivets Frugter er ikke skjulte. „Af Frugten skal Træet kendes.“ (Matt. 12, 33.) Om Troesslivets Frugter taler Paulus i Gal. 5, 25. „Men Mandens Frugter er Kjerlighed, Glæde, Fred, Barmhertighed, Mildhed, Godhed, Trofasthed, Sagtnodighed, Afholdenhed“. Kan Verden ikke iagttage nogen af disse Frugter? Blir ingen af disse Frugter merkbare, saa er der et stort Spørgsmaal, om der findes Liv, Troessliv. Den, som vil reducere Troesslivet til at blive aldeles skjult for alle, frister den Sjæle at sætte Vhjet under Stjeppe, hvor det ubønhørlig slukkes ud. Om der fandtes af ønskelig ydre Enhed i Kirken, men Kirkens Venner gik til Næbverden om Søndag og paa Mandag gik paa Saloonen, hvad Indtryk vilde Verden faa af den Kristendom? Det er Kjerlighedslivet i Herrens Venner Jesus ber maa blive den hellige dragende Magt over de Hjerter, der tumles om i Verdens Uro og Rulde. Da Hedningerne i gamle Dage saa, det rene, hellige og ugenyttige Liv blandt de kristne, da sagde de: „Se hvor de elsker hverandre!“

Er Verden overladt kun til en ydre Enhed for derved at tro Jesus er sendt til Verden, da er den i en uheldig Stilling. Vi synes da Verden burde engang faa Vinene sine aabne for den katolske Kirkes ydre Enhed, baade i Forsatning og Organisation: thi hvor findes vel Enheden stærkere i det ydre end i den Kirkeafdeling? Der findes i Verden nu, og har altid været, Kirkesamfund, som gjør Krav paa at være Kristi Kirke. De har sin Forsatning, Institution og Ordning og fremtræder i Verden saasom et andet Kirkesamfund. Der er Unitarkirker og Universalkirker med sin ydre Stikkelse. Men der, hvor Jesus er ribbet af hele sin guddommelige Herlighed kan der vel ikke være Tale om Kjerlighedssamfundsliv i Vighed med Samfundet mellem Faderen og Sønnen. Er nu Verden overladt til den ydre Stikkelse kun, forat komme til Troen, da er den i en dobbelt forvilet Stilling. Ikke kan den iagttage noget andet end den ydre Enhed, og ikke kan den skielne mellem de falske og sande Kirker.

Jesus har ikke overladt Verden til en saa uheldig Stilling. Han bad sin himmelske Fader om, at de troende maatte blive gjennemtrængt og fyldt af Livet i Gud og i Jesus saa, at de „et i os“, sit Livselement, maatte lye for de vantro, paa det at Verden ved dette Syn maatte begynde at jukke: Gid vi eiede et saadant Liv. Derjom da nogen enkelt Person eller Kirkeafdeling, som gjør Krav paa at være troende, farer med „Vist og Rænter, betjæmper og forfølger hverandre“ da har de netop derved bevist, at de er fremmed for den Enhed Jesus beder om, og de har krænkert Enheden i sin Grund, Kjerlighed. Hvis de bevist fortsætter at leve i disse skammelige Synder, da ophører de at være troende, og er udenom denne Jesu Forbøn.

Det er uligt den Herre Jesus, at han skulde bede om noget, som han selv ikke iværksatte medens han var paa Jorden. I alt andet viser han os, at det han bad, om det virkede han for. Nogen ydre Enhed i Form af Samfund har han ikke gjort noget forat faa istand.

Var det ham saa om at gjøre at faa

istand et mægtigt ydre Kirkesamfund i Verden, da maatte han da i det mindste havde organiseret en Menighed, medens han var i Verden, men ikke det har han engang gjort. Han har nedlagt Principer, hvorefter hans Folk skulde rette sig. Men den ydre Fremtræden i Verden, den har han overladt til sine troende at ordne sig, alt efter som Tid, Omstændigheder, Nation og Forholde maatte kræve. Men den Enhed, som Jesus ber sin Fader virke, for den har han selv været virksom under hele sit Liv, saa hans Bøn og Virksomhed staar i skønneste Harmoni, men det er Enheden i selve Samsundslevet med Gud. Han har givet de troende den Herlighed, som Gud gav ham og i Kjærlighed ofrer han sit hele Liv forat Kjærlighedslevet kan blive rigt i de troendes fælles Liv i Gud. Hans sidste Bud til sine Disciple er: „Eft hverandre.“

Denne Enhed kræntes ikke derved, at der er forskellige Kirkeafdelinger i Verden. Enhver af dem har sin store Side af Sandheden og arbejder ud fra den fælles Troes Grund, Troen paa Jesus Kristus, som personlig Frelser. Vi har Brødre og Søstre i Troen og fælles Samsundsliv i alle de Kirkeafdelinger, som tror paa den sande Jesus Kristus. Selv, om vi ikke i alle Troesager er enige med dem, saa er de dog et med os i Jesus. Enheden bliver derved rigere idet den ene udfylder den anden. Enheden vilde kræntes af ethvert Kirkesamfund, som i Selvros vilde kalde sig den eneste saliggjørende Kirke og frakjende andre Evnen til at virke for Guds Riges Vækst.

En ydre Enhed af den kristne Kirke i Verden er en Umulighed. Der findes i Verden nu, i det hele og store, tre repræsentative Kirkeafdelinger, den katolske, den Reformerte og den Lutheriske. Og der er i Verden, Sprogkirker og Nationalkirker med sine Eiendommeligheder, Evner og Opgaver, Ufuldkommenheder og Brøst. Det er for os en indre Umulighed, at saa alt dette sammen-smeltet til en ydre Enhed. At tænke sig Muligheden af en ydre Enhed af den kristne Kirke fra Estimoerne i de nordligste Strøg i Verden til de sorte Negre ved Jordens Ekva-

tor, med al den indre og ydre Forfjælet Maassstanden indebar er for os et uoverstigeligt Fjeld. Men han, som med guddommeligt Die, saa Kirkens Begyndelse og Fortsættelse; saa ogsaa at den vilde blive som den nu er, og intet mindre end en Sammen-smeltning af Kirkeafdeling, Sprogkirke og Nationalkirker kunde Jesus bede om, dersom han bad om den ydre Enhed. Vi kan tænke os at med Tidens Løb vil der komme en ny Kirkeafdeling, forskjellig fra alle andre baade i Forsatning og Ordning. Ja, med sin egen Betjendelse endog, Kristi Kirke af Jøder. De vil neppe smelte sammen i det ydre med nogen anden. Og dog kan Jesu Bøn om Enhed meget vel opfyldes paa en rig Maade i Kjærlighed og Nidtjerhed for Verdens Frelse. At paastaa de Aligjorelser blandede Samsund foretager i Beslutningen om Forsatning og ydre Ordning bestemt er Guds Vilje, se det er ikke saa sikkert med det.

For at man ikke skal bestynde os for, at vi har grebet vor Opsatning af Jesu Bøn om Enhed ud af Luften, eller Klandre os for, at det er for at give Foreningsagen et Dødsstød, vi hævder og begrunder vor Fortsættelse af Jesu Bøn, saa vil vi anføre nogle Fortolkere til vort Forsvar. Det har altid gjort os ondt, hver Gang vi har seet eller hørt dette Skristord anført som Bevis for en ydre Enhed, og har søgt det er et Brud mod selve Grundtanken i dette Guds Ord. For os er det en Sag af allerstørste Betydning og det er **W e r l i g h e d i m o d S a n d h e d e n**, Forening eller ikke Forening.

Stiftsprovst Gustav Jensen* siger om denne Enhed som Jesus beder om: „Man har tænkt paa en y d r e s y n l i g Enhed, hvorved Kristi Kirke vilde fremtræde paa Jorden som et Samsund, en Kirke der aabenbart vilde blive den vældigste Magt i Verden. Jeg ved ikke om noget saadant skal opnaaes; jeg tviler derpaa; thi det vilde neppe endog være gavnligt. Der vilde deri være Fristelser som allerede før i Kristi Kirkes Historie har vist at være tilstrækkelig store Fristelser for den til at blive et Rige

*) Gustav Jensen Predikener Side 206.

ikke blot i Verden, men af Verden. I al Tid er det aabenbart ikke denne Enhed.** Herren mener, naar han be er, at de maa blive et ligesom siger han, du, Fader i mig og jeg i dig, at ogsaa de maa være et i os.

Prof. F. W. Bugge* siger: „Hvad Herren beder om for disse sine troende er da dette, at de alle—trods al Forskjel i Tid og Sted—maa være et, en hellig Enhed i og med sit ved den formidlede fælles Liv i Gud og Jesus, en virkelig Enhed, en levende Organisme, gennemstrømmet af det ene og samme Liv i Gud. I samme Grad, hvori denne Enhed bliver virkelig hos de troende i samme Grad vil Verden forstaa, at den ikke kan være Produkt af naturlige Kræfters Virksomhed: de troendes Enhed i Livet i Gud og i Jesus med alle de Frugter, dette Liv bringer, vil være Staden paa Bjerget, der vil kaste sine paa engang dømmende og loftende Straaler ud i Verdens Mørke.“

Prof. Dr. Hermann Olshausen***) siger: „De troendes Enhed i Kjerlighed har til Opgave at være et Vidne i denne Verden for den guddommelige Mission af Kristus. Den Apostoliske Kirkes Erfaring har vist, hvordan Gløden af de troendes indbyrdes Kjerlighed har givet Hedningerne tilstrækkelig Bevis for, at der bør et høiere Princip i Varmen paa den foragtede nye Sekt. Det maa erindres at Herrens Udtryk i dette Af snit beretter det sande, i n d r e Fællesskab af de troende, som visselelig eksisterer i den ydre Kirke, men er paa ingen Maade i d e n t i s k med den. Kristi Mand a l e n e er det eneste Element som smelter Sjæle til sammen. Alle andre Forsøg paa at faa Enhed istand, ved T v a n g, U n d e r v i s n i n g eller O v e r t a l e l s e l) har til denne Dag vist sig at være a f f e l l i g, og det vil altid blive saa i den Tid som kommer. Saa langt disses Vidnesbyrd. Dette faar være nok. Protestantisterne har gjentagne Gange

været bestyldt for, at de har brudt med Kirkens Enhed. Det blev hævdet med Styrke paa Kirkemødet i Trent.***) Vil man holde fast paa at Jesus bad om den ydre Enhed, saa faar man ogsaa svælge denne Bestyldning, men vi frasiger os den Dosis.

J. M. W i c k.

**) Se Prof. J. M. Fraude, „Lectures on the Council of Trent.“

Kredsmøde.

Nordre Minnesota Kreds af Hauge's Synode havde Samtalemøde i Norman Menighed, Past. Gjerstads Kald tre Dage, 17—19 Oktober. Syv af Kredsens Prester var tilstede ved Mødet. Disse var Stedets Prest Past. Gjerstad, Rendahl, Vasselson, A. Dahl, Olsson, Westerlund og Verohl. Past. Gaardsbo af den forenede Kirke var med de første to Dage og deltog i Samtalen.

De fleste af de tilreisende var fremmødt den første Dag til Begyndelsen af Mødet. Kvindeforeningen havde sørget for at faa Kirken malet udbvendig og indvendig, saa den var meget pen og koselig. Godt var det at faa samles og lytte til Naboingsprediken af Past. A. Dahl. Hans Tekst var Ap. Gj. 13, 38—39. Past. Gjerstad holdt en Velkomsttale knyttet til disse Ord i Ap. Gj. 10, 33: „Nu er vi da alle tilstede for Guds Naahyn for at høre alt, hvad der er dig paalagt af Herren.“

Samtaleemnet Math. 22; 1—14, Kongesønnens Bryllup, indledes af undertegnede. Alle tilstedeværende Prester og mange Vægmænd deltog i Samtalen deriblandt gamle Søren Pettersen fra N. D. Mange alvorlige Sandheder blev fremholdt til Veiledning og Selvprøvelse. Der blev lagt Vægt paa Guds almindelige Naadefald, Indbydelsen til Kongesønnens Bryllup; at det gjælder for enhver at komme til Brylluppet, Guds Naades Rige paa Jord, saa Bryllupsafkædningen paa, bli iført den Herre Kristus og bevaret i hans Samfund indtil Enden.

*) Johanne's Evangeliet Side 484.

**) udhævet her.

***) Olshausens Kommentar 2 Bind Side 596—597.

1) Udhabet her.

Hver Aften holdtes Prediken i Kirken og Opbyggelse omkring i Hjemmene. Ungdomsforeningen havde netop kjøbt et meget pent Orgel for Kirken af Carl Raugland, Minneapolis. Hr. Raugland var med ved Mødet og med Sang og Musik bidrog han meget til at gjøre det opbyggeligt. Han deltog ogsaa i Samtalen og afsluttede et hjerteligt Vidnesbyrd.

Et Doffer til Kredskassen blev optat, der beløb sig til 21.80. Det var i alle Maader et godt Møde. Vi fik erfare, at Broderkjerlighedens Mand raader. Prest og Menighed viste de tilreisende al mulig Gæstfrihed og Hygge. Hjertelig Tak for velsignet Samvær.

J. R. Ler o h l p. t. Sek.

„De stredes ei efter Kjødet.“

Det er, som bekendt, en stem Ting, naar Vægtfolk kommer i Strid med hinanden, og dog skal jo dette hælde af og til, ja man fortæller om Tilfælde, hvor dette er sket allerede en Uge efter Brylluppet. Men hvad nu, naar Striden bryder ud allerede før Brylluppet; er det ikke meget bedrøveligt? Ikke desto mindre haaber vi, at denne Fortælling om en saadan Strid, som her meddeles efter det virkelige Liv, vil kunne læses uden Bedrøvelse.

Den Brudgom og Brud, hvorum vi vil fortælle, passede ellers fortrinligt sammen og var som „et Hjerte og en Sjæl“ i alle Stykker. Saaledes havde de ogsaa bygget deres tilkommende Hjem efter en i Fællesskab udkastet Plan: Bygningen var fiks og færdig; der manglede ikke andet end Indskriften over Døren. Men nu var det paa en Gang forbi med Enigheden: Brudgommen holdt paa Josvas Ord: „Jeg og mit Hus, vi vil tjene Herren,“ medens Bruden krævede, at Indskriften skulde være Salmistens Ord:

„Herren er min Hyrde, mig skal intet fattes.“

„Mit Sprog er det kraftigste,“ paastod Brudgommen.

„Ja, men mit er det lifligste,“ svarede Bruden.

„Hovedsagen er dog, at vi altid giver Herren, hvad vi er ham skyldig,“ sagde Brudgommen.

„Nei, Hovedsagen er, at vi annammer af hans Fylde Raade over Raade,“ indvendte Bruden.

„Jeg vil med min Indskrift tillige tilkjendegive det klart og aabenhjert for Verden derudenfor, hvad den skal dømme om vort Hus,“ sagde Brudgommen.

„Og jeg ønsker, at vi, som bor inde i Huset, kan leve i et uophørligt lifligt Selskab,“ svarede Bruden.

Saaledes stredes de frem og tilbage, og tilsidst hed det fra begge Sider: „Ja, hvem af os skal saa give efter?“

Men saa kom Bygmesteren og lagde sig imellem; ja, det vil da sige den Bygmester, om hvem der staar skrevet i Salme 127, 1: „Dersom Herren ikke bygger Huset, da arbejder de forgæves, som bygger derpaa.“ Det er uden Tvivl ham, der har hvistet de to et „Mæglingsforslag“ i Dret, og begge maa have forstaaet ham godt; thi paa en Gang rakte de hinanden Haanden og sagde som med en Mund:

„Du skal ikke give efter, og jeg behøver ei heller at give efter; nei, vi søier begge Indskrifterne sammen til en og skriver dem begge to sammen paa vort Hus og i vore Hjerter.“

Da nu Presten hørte om denne Strid, frydede han sig inderligt; og hvorover vel? Naturligvis over dette, at han nu ikke behøvede at have nogen Besvær med at lede efter en Tekst til Brudevielsen; han havde jo nu endogaa to Tekster, og han gjorde ligesom Brudeparret: han søiede dem sammen til en. Samme Par skal imidlertid aldrig senere have haft nogen Strid med hinanden i deres Vægtsskab.

J. og U.

Den frie Gave.

Jeg hørte engang en Historie om en fattig Kone, som havde et lygt Barn hjemme. Hun gik ofte forbi den kongelige Gave, hvor der voksede deilige Druer.—En Dag, da hun saa Gartneren, bød hun ham alle de Penge, hun havde, for en Druer til sit lyge Barn.

Gartneren vægrede sig dog ved at sælge Druerne.

Atter og atter vendte hun tilbage og bød ham Penge, men stadig forgæves.

En Dag spadserede den unge Prinsesse i Haven og da hun hørte den fattige Kones Enske, sagde hun:

„Kjære Kone, De tager feil, naar De tror at kunne købe Druer hos os. Min Fader, icke alene Frukt, han er ikke Handelsmand, men Konge!“

Og med disse Ord gav hun Konen en stor Bindneklase.

Det er det, vi skal lære: Gud er ikke Handelsmand, men en Konge. Den himmelske Arv kan ikke kjøbes for Penge, Fortieneste eller Arbeide.

En Prest stod engang ved en Adelsmands Dødsleie. Denne spurgte om Presten troede, Gud vilde belønne hans gode Gjerninger. Han havde bl. a. bygget en Kirke, som havde kostet ham henved 200,000 Kroner.

Tror De Gud vilde sælge Himlen for 200,000 Kroner?“ spurgte Presten oprørt.

Ligesom den fattige Kone levede ogsaa denne Adelsmand i en stor Bildfarelse. Han havde indbildt sig, at man kunde naa Himlen ved Hjælp af visse Fortjenester, som man ydede Gud. Han havde glemt, at den gives til fattige Syndere uden Penge og for intet; thi den er os forhvervet ved Kristi dyrebare Blod.

Hvor herlig er det ikke barnlig at stole paa Jesus, idet man lader sig give alt af hans Naade.

—Da engang en from Guds Mand saa paa sit Dødsleie, sagde en Ven til ham: „Kjære Broder, De vil snart faa Løn for alt Deres Arbeide.“

„Nei,“ svarede den døende: „Jeg vil kun faa Naade; thi jeg trænger ligesaa vel til Naade som den elendigste Synder.“

Imorgen.

Blandt alle Djevelens Agenter gives der ingen listigere Modstander af Sandhed, ingen farligere Fiende for Mennesket end dette Ord: Imorgen.

Satan ved godt, at dersom han vilde faa os til rent ud at sige: „Jeg ved, at Dommens Dag kommer, men jeg vil aldrig berede mig til den; jeg ved, der er en Frelser, men jeg vil aldrig søge ham,“ da vilde en saa fræk Tale forærde dem af os, der ikke er rent forhærdet, og forseile sit Aaaf.

Derfor sender han ud dette behagelige, glatte: „Imorgen,“ som med en mærkelig Færdighed bringer Folk til at sige: „Jeg erkjender Religionens Sandhed og vil ogsaa gjerne angre, opgive mit syndige Levnet, begynde et nyt Liv og apnaa Frelse. Alt dette er jeg bestemt paa at ville—imorgen, imorgen!“

Na, du Djevelens veltalende Sagfører, klædt som et fyrstelig Sendebud! Du kraftige Modgift mod Ordets Prediken, du er en af Predikantens vældigste Modstandere. Du øvede Fægtemester, hvor behændig asparerer du ikke de bedst rettede Stød. Ligesom en venlig Væge lindrer du straks Smerten med søvndyssende Midler, idet du beroliger Samvittigheden og mildt gjenlukker de Saar, Sandheden skærer. Som en fuldbendt Musiker fortryller du Sjelen med at spille endeløse Variationer paa en eneste Stræng. Som et skuiende Spøgelse lokker du den reisende fremad, nedad til Afgrundens Rand. En høflig Forræder, en smilende Søn. Satans øverste Hverver, som brotlægger Veien til Helvede med gode Forsætter.

„Idag, dersom I hører hans Røst, da forhærd ikke eders Hjertter.“ „Søg Herren, medens han findes, kald paa ham den Stund, han er nær.“

Alt det, som kommer for din Haand at gjøre, det gjør med din Styrke; thi der er hverken Gjerning eller Fornuftighed eller Kundskab eller Visdom i Graven; hvor du farer hen.

Sidt om Mormonernes Lære.

Det som det er støder man paa Mormonmissionærer, der i Tale og Skrift søger at udsprede Mormonernes Lære. Vi har ogsaa fundet, at mange af vort Folk er i Uvisshed om, hvad Mormonerne egentlig lærer og ser isærlig ikke altid det farlige i deres Virksomhed. Vi hidsetter derfor lidt angaaende deres Lære. Det er taget fra et lidet Skrift, som er udgivet af Sædelighedsforeningens Centralforening i Kristiania:

Mormonerne paastaar, at deres Samfund er det eneste som eier den aabenbarede Sandhed. Ja, denne har været fuldstændig borte fra Jorden helt fra Apostlernes Dage, til Josef Smith fandt de omtalte Guldsplader.

Ved Saltjøen er det tusindaarige Rige oprundet, og der er det at „Lammets udkaarrede Brud" samles fra alle Verdens Kanter.

Alene der kan Gud tilbedes paa værdig Maade, fordi man der har et Tempel bygget efter hans egen Anvisning. Og alene der har man ogsaa—hvad der er ligeaa nødvendigt—det af Gud indsatte „melkesedekke" og „aroniske" Prestedømme med Apostler, Profeter, ældste osv. ved hvis Formidling Frelse alene kan opnaaes.

Mormonerne forkaster Kristendommens Lære om en treenig Gud. De deler i det hele ikke Troen paa, at Gud er en Mand, men opfatter ham som et ianseligt Væsen med Vegeme og Videnskaber.

Om Jesus taler de saa modbydelig og beispottelig, at det vanskeligt kan gjengives. Det er tilstrækkeligt at meddele, at de ikke skammer sig for at paastaa, at de Kvinder som tjente ham med sit Gods, alle har været hans Koner.

De nøier sig forresten ikke med en Gud. Nei, der findes en Mængde Guder og Guder, som lever et temmelig løsløst Liv sammen.

Den „Salighed" de lover sine „hellige," gaar da, som man kan vente, heller ikke ud paa andet end den mest ubegrænsede Tilfredsstillelse af Kjødets Lyster.

Deres Daab er kun gyldig, naar den foretages af en af deres Apostler. Den kan

gentages op til 77 Gange, og har altid samme frelsende Kraft.

Man kan ogsaa lade sig „døbe for de døde," d. v. s. for derved at frelse ikke Mormon fra Fortabelsen.

Men det som fremfor alt stempler Mormonismen som en hedensk Religion, og dens Tilhængere som Hedninger, er Flerkoneriet, der som nævnt opfattes som Pligt, ja Salighedsbetingelse.

Man er det vistnok saa, at Flerkoneriet er forbudt i Amerika og selvfølgelig ogsaa hos os. Det vil sige: Offentlig har en Mand ikke Lov til at have mere end en Kone. Men Flerkoneriet trives lige fuldt, selv om det skjules bag Løgn og Vedrag. De „aandelige Søstre" er hverken mere eller mindre end Haremskvinder.

Der er jo altid Sammenhæng mellem Lære og Liv. Og hvordan maa ikke Livet blive i et Samfund som for Mændene forkynder:

„Uden Flerkoneri er der hverken Forløsning eller Ophøjelse i Himlen."

Og for Kvinderne:

„Engen Kvinde kan faa Del i Herligheden, hvis hun ikke først har været „beseglet" af, d. v. s. gift med en Mormon."

At blive en retroende Mormon er altsaa fra kristelig Standpunkt det samme som at ofre sin sædelige Renhed og blive en Forkæll eller en falden Kvinde.

Mormonerne bliver i det hele ikke trætte af at forherlige Flerkoneriet som en guddommelig Indtjænkelse, bestemt til at gjenløde den Verden som ligger i Ugudelighed.

Det behøves vel neppe at siges, at et jaadant Brængebillede af endelig religion nødvendigvis maa forringe Mændene og nedværdige Kvinderne

„Vær. Her."

Jesus døde for mig.

Da den berømte Baptistprest Spurgeon under tunge Lidelser begav sig til Rivieraen, hvor han skulde komme til at ende sine Dage, fik han Besøg af en Ven. De talte om de mangfoldige Strømninger indenfor den moderne Teologi. Spurgeon ytrede da: „Min Theologi er bleven meget enkel; den kan sammensættes i fire Ord. For os Presbiterianer kan de være knappe nok, men for Døden er de tilstrækkelige." De fire Ord var disse: „Jesus døde for mig."

Fra Oakes, N. D.

Søndag den 15de Okt. havde Menighed og Prestefamilie i Oakes, N. D. en festlig Dag. Der var to Foranledninger for en saadan Høitidsdag. Det var nemlig 15 Marsda en for Past. S. Moes og Hustrus Bryllup. Dertil kom at Menighederne havde udvidet Presteboligen ved at bygge en ny Fløi indtil deres allerede før vakre Hus. Nu var Huset særdegt og istandsat for Festsdagen.

Det var i Anledning af disse Begivenheder, Menigheden i og omkring Oakes saa velsom Repræsentanter fra et par andre af Kaldets Menigheder var samlet paa nævnte Søndag.

Efter Formiddagsgudstjenesten i Kirken, hvor Past. Rendahl fra Fergus Falls predikede, begav den talrige Forsamling sig hjem til Presteboligen for der at fejre den egentlige Festsund. Kvinderne havde bragt Middag med, og i gemhytlig Ro og Snage hos „Far“ sad Sognebørnene og nød Herrens Gaver og Goder i Fællesskab.

Efter en kort Hvile talte Mr. J. Suberg fra La Moure, N. Dak. til Past. Moe og Hustru i Anledning af deres Høitidsdag. De havde nu delst Livets Glæder og Sorger med hinanden i femten Aar. Mr. Suberg gav et kort Overblik over disse Aar, hvoraf Størsteparten var tilbragt i deres nuværende Kald.

For en Sagttager fremgik det klart baabe ved at lytte til Talen som ved at iagttage Forsamlingen, at Past. Moe og Hustru ikke blot tilhørte hinanden, men ogsaa sine Menighedsfolk, og det var Følelsen man ogsaa fik af Prestefamilien ligeoverfor Menigheden; Sognebørnene tilhørte Prestefamilien, de eiet gienfidiq hverandres Tillid, Agtelse og Kjerlighed.

Efter Mr. Subergs Tale kom Mr. Ras mussen frem og i Forsamlingens Ravn understøttede Talen ved at overrække Presten en Pengegave fra Forsamlingen.

Past. Rendahl talte derpaa angaaende Udvidelsen af Husrummet og—Hjerterummet for Prestefamilien, samt om det rette gienfi-

diæ Forhold mellem Prest og Menighed. Efterat Past. Moe havde takket hjertelig Forsamlingen, skiltes man med Følelsen af, at her var det godt at være.

Om Aftenen samledes man igjen til Gudstjeneste i Kirken, hvor Past. Rendahl ogsaa da predikede. Under alle tre Møder gav et vel indøvet Menigheds Sangkor værdifuld Hjælp og Opbyggelse ved sin vakre Sang.

Et Træk til er værd at nævne. Der er to nordluth. Menigheder i Oakes, en forenede Kirkes og en Hauges. Disse to Menigheder har sælles Kirke der paa Stedet, og det var en Glæde at merke den broderlige Aand, som lagdes for Dagen. Past. Lindland, den f. Kirkes Prest havde opgivet sin egen Gudstjeneste den Dag og kom sammen med sin Menighed baade Formiddag og Aften til Gudstjenesterne ledet af Hauges Menighed. „Se, hvor godt og hvor listig det er, at Brødre ogsaa bo sammen“. I sin Enfoldighed er Korrespondenten for sin Del forviset om, at denne Slags Zinødekomenhed og Broderaaand ude paa Kirkens Ager mellem Prester og Menigheder af den f. Kirke og Hauges Synode er et bedre Indlæg i Foreningsagen end de Sverdhug, som veksles i Samfundenes Organer. De vil vistnok ikke fremsthynde Forening, uden saa skulde være, at de tildeles for at operere Byldene hos hverandre, saa den onde Materie faar komme ud og Byldene læges. Men er det Hensigten, da burde man bruge Sæcetten istedetfor Sverdet, og det først efter en omhyggelig „Disinfection“ baade af Haand og Løncet ellers kan der let sætte ind „septic Infection.“ Den kan jo forlænge Sygdommen, ja endog have Døden tilfølg.

Hvad som trænges er en saglig Behandling af Foreningslagen og ikke Personlige-der eller Spidsfindigheder. Allermindst bør man tillade sig en søgt Udlæggelse af Indlæggene i Foreningslagen og af Tanker i der Motiver, man tror sig at finde hos dem, som taler eller hos dem, som tier i denne Sag.

Korr.

Fra Arbeidsmarken.

Student Chelman fra Red Wing Seminar predikede sidste Søndag i Formand Hansons Menighed i Kenyon. Formanden var samme Dag paa Besøg til Duluth, Minn.

Ved St. Olaf College Northfield, feirede man den 6te Nov. 37 Aarsdagen for Skolens Grundlæggelse. Den 6te Nov. er hvert Aar en Høitids- og Festdag ved St. Olaf. I Almindelighed samles da mange af Skolens Venner fra fjern og nær for at deltage i Festglæden. Hovedtalerne ved Festen iaar var Past. C. R. Solberg fra Minneapolis og Prof. Wignes fra Ottawa, Ill.

Past. M. L. Nessvig fra Vichville, N. Dak. har taget sig fri fra Arbeidet i Menighederne i Vinter og agter at studere ved det engelsk luth. Seminar i Chicago. Lørdag den 11te kom han paa Veien østover indom i Red Wing, hvor han standsede et par Dage og hilste paa Venner og kjendte baade ved Skolen og i Byen. Fra Red Wing lagde han Veien om Jewell, Iowa, hvor han ogsaa vilde standse en Stund før han fortsætter til Chicago.

Søndag den 29de Okt. sang Seminariets Kvartet og Prof. C. W. Schmidt talte i Hauge's Synodes Menighed, Frontenac, Minn. „Town Hallen“ som brugtes for Anledningen var fyldt til sidste Plads. Guds Ord lød kraftigt og indtrængende baade i Sang og Tale og Høyrer hørtes efterpaa, at det var en hyggelig Stund og Ønsket var, at de maatte komme igjen snart. Menigheden betjenes for nærværende af Student J. O. Ronsberg. J.

Past. J. A. Bergh af den forenede Kirke, ældste Søn efter den for nogle Aar siden afdøde gamle Past. D. A. Bergh i Hauge's Synode, feirede den 11te Oktober 40 Aarsfest som Prest. I Pionerdagene var Bergh Prest i Ottertail Co. Minn. Senere virkede han i Iowa nogle Aar. I hans nærværende Kald Luther Valley Menighed i

Rock Co. Wis., har han boet og virket i ca. 30 Aar. Ved 40 Aarsfesten var en stor Forsamling af Folk mødt frem og flere Prester deltog i Festprogrammet.

Past. Edw. Johnson fra Sioux City, Ia. har antaget Kaldet fra St. Pauli Menighed i Minneapolis og holdt sidste Uge paa at pakke sammen til Flytning. Samtidig indtraf der Dødsfald i Familien, idet hans Svigerfader J. Anderson fra Hawley, Minn., døde paa Hospitalet i Sioux City. Liget blev bragt hjem til Hawley for at begravnes. Johnson med Familie samt R. C. Holter og to Døtre reiste til Begravelsen. I Menigheden i Minneapolis, hvor Johnson selv skulde have prediket Søndag den 12te, men som han ikke kunde paagrand af Begravelsen, talte C. C. Holter paa Formiddag og Past. Norstad om Aftenen.

E l l i n g i a n e r n e eller Den evangeliske lutheriske Kirke har just holdt sit Høstmøde i Dawson. Her bor nogle Familier som tilhører Ellingianerne og en af dem er vistnok den ældste af de norske Prester i Amerika, nemlig P. Thompson, der nu snart er 97 Aar. Past. P. Thompson kom til Amerika i 1843 og blev ordineret til Prest i 1863. Han har altid staaet trofast med dem som holdt paa den gamle Konstitution og var i flere Aar Formand for Samsundet. Han er endnu rørig og rask, og det var særdeles rart at høre ham tale om sine Rejser med Elling Elison. Søndag den 29de Oktober samlede man i hans Hiem for at holde Aftergang, og det var isandhed en Høitidsstund, da den gamle Herrens Tjener gav os alle et Formaningsord til Afsked. Det Guds Ord han især lagde os paa Hjerte var disse: Gud er Kierlighed og hvo som blir i Kierlighed blir i Gud, og Gud i ham.

„Stand.“

A d r e s s e f o r a n d r i n g .

Rev. E. Johnson,
1811 10th Ave. E., Minneapolis, Minn.

Befjendtajørelser.

Bethlehems Menighed, Holmes, Iowa, indbyder til et kristeligt Samtalemøde at afholdes den 21de til 23de Nov. Emne for Samtalen: 1 Peters 1, 13—25. Vi beder om et velsignet Møde. T. J. Spande.

Nordvestens Indremissionsforening har Møder i Past. O. F. Nelsons Kald, Stanley, N. D. saaledes: I Stanley Menighed den 28de til 30te November. I Belden Menighed den 2den og 3die Dec. Paa Foreningens Begne,

C. G. Haugen.
D. P. Nordfletten.

Clear Lake and Elsworth Menighed indbyder Iowa Kreds af Hauges Synode og andre interesserede til Afholdelse af et kristeligt Samtalemøde den 5te til 7de Dec. 1911. Mødet begynder med Prediken Torsdagen den 5te Dec. Kl. 10.30. Samtaleemne: Heb. 10: 16—23. Besøgende til Mødet vil faa Steds fra Randall og Jewell Dagen forud. Paa Menighedens Begne
C. J. Eastvold.

Farmington Menighed, Farmington, Montana, Pastor Hall's Kald, indbyder herved Rocky Mountain Kreds af Hauges Synode til Kredsens Aarsmøde, som vil blive afholdt fra 1ste til 3die Dec. 1911. Mødet begynder den første December Kl. 10 Formiddag med Prediken. Samtaleemnet: Luk. 19, 1—10. Steds vil møde de tilreisende i Collins, Montana, Dagen før Mødets Begyndelse. Kom Brødre med Bøn om Herrens Velsignelse!

J. F. Adrian sen.
A. G. Trygstad.

Ifølge Indbydelse fra Highwater Menighed, Past. J. C. Jacobsons gamle Kald, vil den sydvestlige Minn. luth. fælles Indremissionsforening afholder et Møde der den 28de til 30te November. Samtaleemnet er Joh. 3, 16—21. Tilreisende som kommer paa Omaha N. R. gaar paa Currie Line fra Bingham Lake til Jeffers. De som kommer paa C. Northwestern N. R. gaar af i Lamberton. Paa begge Steder vil der blive Steds Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Begne
Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Vik, Sekt.

„Red Willow Indremissionsforening“ holder, om Gud vil, Møder som følger: Zions Menighed, Minot, N. Dak. Past.

N. Nelsons Kald, begynder 30te Nov. om Aften, (Thanksgiving) og sluttes Søndag 3die Dec. Samtaleemnet; Profeten Jonas 1ste Kapitel. Des Lac's Valley N. ev. luth. Menighed ved Carpio, N. D. 5te til 9de Dec. Samtaleemne: Ef. 5, 14—21. Nazaret Menighed øst fra Carpio, 8de til 10de Dec. Zions Menighed ved Coteau, N. Dak. 12te og 13de Dec. Past. J. A. Pedersons Kald, ved Harvey, N. D. 15—20 Dec.
Thos. A. Brakke.
I. S. Quanebeck.

I Highlands Menighed, Past. Svalestuens Kald, S. Dak. vil S. Dak. Indremissionsforening ha Møde den 5te til 7de Dec. 1911. Tema: Luk. 14, 16—24. Steds vil møde i Jesper om Aften før Mødet og i Shannon om Morgen.

J. J. Dalland.
L. A. Badheim.

Midtre Iowa fælles Indremissionsforening vil holde et tre Dages Samtalemøde i Rose Grove, Past. Heidal's Kald, om Gud vil, den 28—30 Nov. 1911. Math. 25, 1—18 er valgt som Tekst for Samtalen. Steds vil møde de tilreisende Dagen før Mødet i Elsworth og i Jewell. Kom mange med Bøn om Herrens Velsignelse.

J. J. Luthro, Form.
L. E. Larson, Sekt.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Samtalemøde i St. Johannes Menighed ved Cylinder, Ia. L. A. Wigdahl's Kald fra 5te til 7de Dec. 1911. Samtaleemnet bliver Nadveren. T. J. Siverisen indleder. Steds møder i Cylinder og Kenten Dagen før Mødet.

B. B. Olsen, Form.
A. Shaw, Sekt.

Den nordlige Iowas Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Samtalemøde i Past. L. D. Wigdahl's Kald i Little Sioux Menighed ved Milford, Iowa den 28de til 30te Nov. 1911. Samtaleemnet bliver Mat. 6, 24 følgende. S. Sande indleder. Steds møder i Fostoria og Milford Dagen før Mødet. Ligeledes holder samme Forening et 3 Dages Møde i Bethania Menighed, Emmetsburg, Iowa, L. D. Wigdahl's Kald den 8de til 10de Dec. 1911. Samtaleemnet bliver Joh. 15, 1. J. J. Ake fra Etherville indleder. Herren velsigne disse Møder.

B. B. Olsen, Form.
A. Shaw, Sekt.

En venlig Paamindelse.

Som vore Læsere vel ved, kræver Postloven, at alle Blade skal være betalt i Forstud og intet Ugeblad er tilladt at gaa i Posten ubetalt over et Aar. Nu er der hundreder af vore Læsere, som refterer for 1911 og mange endog for en Del af 1910, og vi maa derfor bede alle disse at sende os, hvad de skylder, ligesom vi venligst vil anmode saa mange som muligt at betale i Forstud for 1912. Vi haaber, at vore Læsere vil lægge denne Paamindelse paa Hjerte og derved forebygge Bladets Standning for deres eget Vedkommende og samtidig hjælpe os, som vi for nærværende er i alvorlig Trang om Pengene. Se paa Adresselappen til hvilken Tid Bladet er betalt og send os Remisje med første Post. Du ønsker ikke Bladets Standning og vi ønsker heller ikke at standse det for dig, men det er kun ved din Hjælp, ved at arbejde sammen, og ved en prompt Indbetaling af Kontingenten, at vi kan sættes istand til at lade Bladet gjøre dig sine ugentlige Besøg. Derfor, ræk os din Hjælp og send Betaling for Bladet snarest muligt direkte til undertegnede.

Venligst C. L i l l e t h u n .
Red Wing, Minn.

„The Hemnica“.

Studenterne ved Red Wing Seminary udgiver hver Maaned gennem Skoleaaret et Blad der kaldes „The Hemnica“. Indholdet bestaar væsentlig af Afhandlinger og andre litterære Foesøg paa norsk og engelsk, Strebne af Studenterne, Nyheder af Interesse fra Skolelivet, samt Oplysninger om Skolens Alumni. Paa denne Maade staar Bladet som Studenternes Representant. Personlige bekjendte af de studerende og andre Venner af Skolen vil finde meget af Interesse i Bladets Spalter, hvorfor dets Redaktion herved indbyder „Buddæreren“s Læsere til Abonnement. Kontingenten er 75 Cents per Aar. Skriv til „The Hemnica“, Box 325, Red Wing, Minn.

„Buddæreren“ frit!

Alle nye Abonnenter paa „Buddæreren“, der sender os en Dollar i Forstud for 1912, vil faa Bladet tilsendt frit fra 1ste Okt. til næste Nytaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Oplaget rækker vil Bladet blive Dem sendt straks.

Venligst

C. L i l l e t h u n .
Red Wing, Minn.

Abonner paa

„The Lutheran Intelligencer“,

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauge's Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsviis. Til alle, som inden den 1ste Januar indsender 50 Cents for et Aars Subskription, vil vi sende Bladet tre Maaneder frit. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentaviskaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,
730 10th str., Red Wing, Minn.

Referatet for 1911.

Beretningen over Forhandlingerne af Hauge's Synodes Aarsmøde for 1911 er endnu at faa. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor L. J. Oppedahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de vanlige Parotial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Prestes og andre, der vil hjælpe os til at faa Referatet solgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til Hauge's Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Kvitteringer

Kinamissionen, den almindelige Kasse: Før Kvitteret	110 48
Bed T & Jacobs fra Rvf. i Strand, Iowa	25.00
Bed L M Sagen, Grand Rapids, Mich., Offer i Bethania Mgd., Ambie Mich.	14.55
Bed do. fra en ubenævnt	2.00
Fra Martin Osvald, Chester, Iowa	2.00
Bed S B Sanfon, Randall, Ia., Offer ved en Børnefest i Elms Mgd., Pastor Paulsruuds Kald	5.55
Bed T & Knutson, Radcliffe, Iowa, fra Bethania Mgd.s Rvf.	25.00
Bed M S Ervstad, Windom, Minn. fra nogle Kvinder	40.00
Bed Pastor Mortvedt, Newark, Ia. fra S Knutson af Plattville Mgd.	20.00
Bed M S Westphal, Peterson, Minn., fra Arendahl Mgd.	40.00
Bed do. fra John F. Marimon	5.00
Bed S U Jacobson, Waverford, S. Dak. fra Rvf. i St. Petri Mgd.	25.00
Fra en ubenævnt i Ellsworth, Iowa	5.00
Bed L H Gunderfon, Wallingford, Iowa, Offer i Nathanael Mgd., Pastor Paulsruuds Kald	40.41
Bed O D Mona, Grand Forks, N. Dak., halvt Konf. offer i Kongsvinger Mgd.	35.75
Bed Edward Duea fra Thomas Bergheim	2.50
Bed J J Wigen fra Selbu Mgd.s Rvf., Pastor Adrianus Kald, La Crosse, Wash.	100.00
Bed John S Petterien, St. Paul, Minn., halvt Offer i Jannanels Mgd.	14.40
Fra Paul Grinde, Portland, N. Dak.	25.00
Fra Mrs. N D Sanbo, Portland, N. Dak.	5.00
Bed S Schlanbusch, Roland, Iowa, Konf. offer i Salems Mgd.	64.94
Fra E A Tronnes, Ulen, Minn.	5.10
Bed Elida Skeie fra „The Bush Bee“ Society, Garden City, Iowa	100.00
M O Olson, Clarf, S. Dak.	10.00
Bed S J Berg fra Bethania Mgd.s Rvf. ved Le Roy, Minn.	17.57
Bed S J Berg fra Mrs. John Gustbold, Laopi, Minn.	2.00
Bed A D Mortvedt fra Rvf. i Plattville, Ia.	33.00
Bed E B Trøsdahl fra Stabanger Mgd.s Rvf., Garden City, Iowa	306.71
Bed A J Jovland fra Bethels Rvf., Story City, Ia.	80.08
Fra Nils Berge, Radcliffe, Iowa	10.00
Bed Wm. Godnefeld fra Nazareth's Mgd.s Rvf., Radcliffe, Iowa	45.00
Bed S J Brekke fra Rvf. i „Vor Frelsers Mgd.“, Muste-gon, Mich.	15.00
Bed J J Elke, Konf. offer i Singsaas Mgd., Hendricks, Minn.	98.20
Bed A D Opvegaard fra A V Korsmo, Kenville Co., Minn.	5.00
Bed L Langehaug Konf. offer i Bethania Mgd., Sharon, N. Dak.	13.55
Bed A D Opvegaard fra B B Osneis, Alta., Can.	70
Bed do. fra Mrs. S B Helgeson, Sacred Heart, Minn.	5.00
Bed A D Mortvedt en Del af et Missionsoffer fra Newark Mgd., Newark, Ia.	13.55
Bed A D Noraberg, Offer i Nordlands Mgd., Bottineau N. Dak. 43.40. Tillæg til Offeret A V Noraberg 2.50	45.90
Bed S J Wigen Sr., LaCrosse, Wash., en Gave fra hans afbøde Moder.	25.00
Bed M G Sanfon, Kenyon, Minn., fra Mrs. J Svensen 10, Miss Emma Staar 5	15.00
Bed L H Elstad, Morrisville, Wis., halvt Offer i Lodi Mgd.	24.88
Fra J M Almen, Grafton, N. D.	10.00
Fra Mary Bogmib, Hendrick, Idaho	5.00
Bed O B Olson fra Bethania Mgd.s Rvf., McCallsburg, Iowa	42.00

634.67

Hospital i Kina: Ved Elida Skeie fra „The Bush Bee“ Society, Garden City, Iowa	25.00
Børne hjem i Kina: Før kvitteret	15.47
Bed J J Rendahl, Fergus Falls, Minn., fra Bion's Mgd.s Smaabigef., „Helving Hands“	10.00
Bed Elida Borsgaard fra Søndagskolen i Hauge's Mgd., Jackson Co., Minn., S E Sanfons Kald	3.00
	28.47
Bibelskolen i Kina: Før kvitteret	17.33
Bed Mrs. Anton Olson fra St. Pauli Mgd., Mpls., Minn.	45.00
	62.33
Evangelister, Lærere, Bibelsk. og Børn: Før kvitteret	516.00
Bed N O Vaa fra Lille Bethania Mgd., Northrup, Minn., N O Vaa 10, Mrs. Vaa 5, S E Bjelland 10, R Strand 5, O B Olson 5, And. Melingen 2	37.00
Bed J J Melom fra nogle Kvinder i Shell Creek Mgd., Newman Grove, Neb.	22.00
Fra B J Grotte, Hendrum, Minn. til Løn for Evang. Uei Ebi Hien i Tjaho	40.00
Bed S H Brethaus fra Salems Ungdomsf., Heron Lake, Minn. til Obhold af Bigen Eboen Chen	7.50
Fra Nils Gaagenfon, Fergus Falls, Minn.	40.80
Bed A D Opvegaard fra A D Haller, Kenyon, Minn. til Løn for Evang. Eboe An-hien, Tjaho	35.00
Bed J J Underdahl fra Bethania Mgd.s Rvf., Pastor Oerlund's Kald, Frost, Minn.	40.00
Bed J J Melom, Newman Grove, Neb. fra North Branch Rvf. til Obhold for et Bgebarn	15.00
Bed J J Wigen fra Selbu Mgd.s Rvf., Rev. Adriansons Kald, La Crosse, Wash.	35.00
Bed S E Jørgenson fra Cora Waage, Newman Grove, Neb. 5, Tillæg fra nogle Kvinder ved Newman Grove 1.50	6.50
	794.00
Højskolen og Presteseminarium i Kina: Før kvitteret	290.50
Bed S Schlanbusch, Roland, Ia., fra en Ven af Missionen	5.00
Bed O D Paulsruud fra Mrs. C E Christlanfon, Story City, Iowa	4.00
Bed Elida Skeie, fra „The Bush Bee“ Society, Garden City, Iowa	25.00
	324.50
Til Fødemissionen: Før kvitteret	66.00
Bed J Leknes, Bricefyn, Minn. fra v J S Melby testamentaril Gave	29.00
Bed N Villingstad fra Riverside Rvf., Pastor Paulsruuds Kald	10.00
Fra D E Gorieth, Frene, S. Dak. 1, Mrs. Peter Carlson 1	2.00
Bed D E Gorieth fra Nordprairie Rvf. af Trondhjems Mgd., Pastor Nervig's Kald	37.78
Bed D E Gorieth fra Eric Lowe	25
Bed R D Gittreim fra Rvf. af den n. ev. luth. Mgd., ved Creston, Ia.	90.00
Bed J J Dahle fra Elias Tobias, Siren, Wis.	5.00
Bed T J Knutson, Radcliffe, Iowa, fra Bethania Mgd.s Rvf.	25.00
Fra B H Kirtbold, Hendricks, Minn.	1.00
Bed Elida Skeie fra „The Bush Bee“ Society, Garden City, Iowa	50.00
Bed E B Trøsdahl fra Stabanger Mgd.s Rvf., Garden City, Iowa	50.00
Bed J E Sandven fra Tom Thorion, Garbin Co., Iowa	5.00
	371.83
Santa Missionen: Bed N Villingstad fra Riverside Rvf., Pastor Paulsruuds Kald, Story City, Iowa	10.00
Bed D E Gorieth fra Nordprairie Rvf., Pastor L H Nervig's Kald, Vankton Co., S. Dak.	37.75
Bed J J Underdahl, Elmore, Minn. fra Bethania Mgd.s Rvf., Rev. Oerlund's Kald, Frost, Minn.	25.00

Bed J J Underdahl fra Bethania Mgd., Rev. Oerlund's Kald.....	91.25
Bed T J Knutton, Kadeliffe, Iowa, fra Bethania Mgd.s Kvf.....	28.52
Bed J J Wigen fra Selbu Mgd.s Kvf., Rev. Adrian's Kald, La Croisie, Wash.....	25.00
Bed A J Hobland fra Bethels Kvf., Storv City, Iowa.....	8.00

Madagaskarmissionen: Bed R Bikingstad, Storv City, Iowa, fra Riverside Kvf., Pastor Pauls-ruds Kald.....	5.00
Bed Mrs. J Knudsen fra Audubon Mgd.s Kvf., Pastor Knudsen's Kald.....	28.21
Bed J J Wigen fra Selbu Mgd.s Kvf., Pastor Adrian's Kald, La Croisie, Wash.....	30.00
Bed G J Wigen Sr., La Croisie, Wash., en Gave fra hans afdøde Moder.....	25.00

C. C. Holter, Kæst.

Til Bethesda Børnehjem: Bed J J Wigen fra "Mission Band" af Selbu Mgd., La Croisie, Wash.....	50.00
Fra Ed. Stavlo, Alcester, S. Dak.....	5.00
Fra Romsdals Mgd., J A Duell's Kald, Konf.offert.....	100.00
Bed Eltha Steie fra "The Busy Bee" Y. L. Mid Societ, Garden City, Iowa.....	75.00
Bed Pastor J C Jacobson fra Mrs. Jergine Prestegaard, Franklin Mgd. 4, Franklin Mgd.s Kvf. 20.....	24.00
Bed Miss Anna Sando fra Paul Grinde, Portland, N. D. 5, Bertram Grinde do. 1, Mrs. R D Sando do. 5, Anna Sando do. 1.....	12.00
Fra A Myrskøl, Red Wing Cem.....	5.00
Bed Inga Eidem fra Joar Vigel, Pastor T E Vægs Kald.....	20.00
Bed E B Thsdahl fra Stavanger Mgd. Konf.offert 40.06, Do. fra Stavanger Mgd.s Kvf. 50.....	90.06
Bed Past. A M Mannes fra A J Voorn, Mt. Vernon, S. D. 2.00	2.00
Bed A J Hobland fra Bethel Kvf., Storv City, Iowa.....	15.00
Bed Rev. L V Kervig fra Thronhjems Mgd., Offer.....	21.39
Bed D B Olson fra Bethel Mgd., Storv City, Ia.....	28.70
Bed Wm. Hobnield fra Nazareth Mgd., T J Knutton's Kald.....	22.00
Fra Adolph Nelson, Veresford, S. D.....	1.00
Bed Rev. M J Westphal fra Underdahl Mgd. Konf.offert.....	50.90
Fra J H Røger, Vermillion, S. D.....	10.00
Bed Rev. E J Elberg fra Salems Mgd., Irene, S. D. 17.40, do. fra Immanuel's Mgd. do. 8.15.....	25.95
Bed A C Mortvedt fra Newark Mgd.s Kvf., Newark, Ill. 11.05	11.05
Bed Geo. J Wigen fra sin afdøde Moder Mrs. Rugeborg Wigen, La Croisie, Wash.....	10.00
Bed Rev. B R Barstad fra Lac qui Parle Mgd.....	34.24
Fra Mrs. B Hendrickson, Lunds Vallev, N. D.....	2.00
Fra Jens Holst, Kadoka, S. D., Opbold for sine Børn.....	30.00
Fra J Everion, Humboldt, Iowa.....	500.00

1145.29
 2150.21
 3295.50

(Det.) J. A. Duello, Kæst.

Til Missionen i Minneapolis: Bed Pastor Martin Korhio: Heleni Mgd., Jacobson's Kald.....	14.00
Romsdals Mgd., Duell's Kald.....	14.45
Streisruds " " ".....	3.00
Immanuel's " " ".....	12.10
Tomine Torgerson.....	1.00
St. Johns Mgd., Kroglads Kald.....	28.75
Singsaas Mgd., Elses Kald, Hendricks.....	11.00
" " " " Astoria.....	31.67
En udenbønt i Hendricks.....	1.00
Jens Grimsby.....	1.00
Arthur Stensland.....	1.00

Wm. Blomberg.....	1.00
Edvard Westgaard.....	1.00
J C Hjersstad.....	1.00
Julia Hjersstad.....	1.25
L A Stensland.....	50
John Foglund.....	50
A A Roanes.....	3.00
Mr. & Mrs. John Knudson.....	5.00
Andrew Knudson.....	5.00
Shell Creel Mgd., Meloms Kald.....	32.15
Ole Hanson.....	5.00
Geo. Baage.....	5.00
Negina Baage.....	2.00
Mrs. R Wit.....	3.00
L S Johnson.....	5.50
Mr. og Mrs. Andrew Larson.....	3.55
Udenbønt.....	2.00
Carl og Richard Baage.....	2.00
North Branch Mgd., Meloms Kald.....	40.00
Udenbønt.....	2.00
Salems Mgd., D F Johnson's Kald.....	18.55
Høiland Mgd., do.....	16.75
Stordals Mgd., do.....	27.20
A A Jerem, Hendricks, Minn.....	10.00
Nels Jensen, St. Paul.....	10.00
Bor Frelfers Mgd., Redfield, Gaards Kald.....	11.16
Olin Roland, Minneapolis.....	1.00
Stavanger Kvf., Garden City, T J Knutton's Kald.....	25.00
Ole Johnson, Newman Grove, Nebr.....	2.00
Betania Kvf., Strander, Minn., S J Bergs Kald, bed S D Elstad.....	17.57

D. W. Christensen, Kæst.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform
 Baade Daabsattesten og Omflaget er lithograferet
 i mange Kulører. Billeder, Bibelssteder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
 Omflag paa tykt Papir og heftet med smukt
 fæstet. Det hele er paa engelsk.
 Pris 25 Cents pr. Siftke eller \$2.40 pr. Dufin net.
 HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
 Drawer 74, Red Wing, Minn.

Julesange.

Sange for blandet Kør med
norst eller engelsk Lekt, Sange
for en Stemme og Piano, Musik
for Orgel, Violin eller Piano.

THE JOHN SETHER
MUSIC Co.,
520 2nd Ave. So.,
MINNEAPOLIS, MINN

Biskop Bangs

Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2.
Nordlandsk Føllesib.—3. Barndom og Ungdom.
—4. Væreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—
6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9.
Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, Minn.

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakatla

By JOHN W. ARCTANDER, LL. D.

Illustrated. 395 pages. Nicely bound.

Price 1.50 net.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

History of the Great Reformation in the
times of Luther and Calvin. Comprising Ger-
many, Switzerland, France, England and Italy
By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages.
Nicely bound. Price \$2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings.
By Gustav König. 100 pages. Nicely bound,
cloth back. Colored cover, with portrait of
Dr. M. Luther reproduced from the famous
painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbekendte
Moore's Non-Weatle Fountain Penne. De sæl-
ges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den
bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende.
Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byt-
tes igjen. Opgib, enten der ønskes en fin, grov
eller „fub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m e f o r m a t.

- 3 almindeligt Skindbind med de 3 Lektstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Ralf samt
sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Ralf samt
sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40
3 Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1.50
3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.... 1.75
3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind..... 2.00

Bare Salmerne.

- No. 5. 3 almindeligt Skindbind..... 50c
No. 6. 3 almindeligt Skindbind med for-
gyldt Kors og Ralf 60c
No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind.... 1.25
No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Færdringer 1.40.

- Orford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med ombøjede Kanter og
Guldsnit og Futeral..... 2.50
D. Indb. i fort presset Kalvestind, mygt
Fudebind, med forgyldt Kors paa
Siden og ophøjede Blomster..... 2.25
F. Indb. i blaat flexible presset Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral... 1.80
G. Indb. i fort flexible presset Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral.... 1.80

Storstile.

- No. 1 3 sterkt presset Stindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Ralf og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Ordres indsendes til

C. Villetshun, Red Wing, Minn

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bi-
ble meditations for each day in the year with
devotional songs to the furtherance of family
prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House ud-
kommet engelsk Udgave af Johan Gopners Statti-
ste. Denne Bog er af bort norste Kirke- og Kristen-
folk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling
Bogen er neppe paastræbet. Vi glæder os kun over
at Augsburg Publ. House har villet den foretagjom-
hed at udgive denne Bog paa engelsk. De hngre
iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skir-
tingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents
Bestillinger jendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.
Sowing and Reaping.....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithgraphy, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.
" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.
" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents.

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cents.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolefort med Bibelsprog paa norsk til
1c, 2c og 3c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog haves ogsaa paa norsk a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Bogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Rart og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hagues Synodes Ungdoms-
forbund

er nu færdig. Den er givet i baade norsk
og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet
og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Par-
tier sendes den portofrit til følgende Priser:
25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og
100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

„Ved Juletid“. „Juleklotter“. „Solfæris“.

Julebog for Barn. Dette er meget pene
Julebøger med vakre Fortællinger og prægtige
Billeder. Bøgerne er paa 64 Sider. Smukt ind-
bundne. Pris pr. Stykke 15c.

Postfakt med Julehilsen paa norsk eller engelsk
til 25c pr. Dussin.

Send Ordres til C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Allerbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til føl-
gende Priser, portofrit tilsendt:

- 300 Bøger paa 100 Stykker 25 Cents.
- 200 Bøger paa 250 Stykker 50 Cents.
- 100 Bøger paa 500 Stykker 80 Cents.
- 50 Bøger paa 1000 Stykker \$1.50.

Hagues Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn

Illustreret Katalog

over Bøger i Hagues Synodes Boghandel vil bli-
ve tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun Red Wing, Minn.

Blænder
og
Orgler
Stort Lager.

Striv idag efter Katalog
og navn, hvad som ønskes,
Piano, Kirkeorgel eller
Husorgel, og De skal finde,
at De her kan faa kjøbt et
udmærket Instrument til
Dagens aller laveste Priser.
Navn dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.
520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Et godt Billede

af Hans Hilsen Hauge. 3 Kabin-
etopre. Pris 10 Cents.

Hagues Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Begærter:

„Julehilsen“, „Nystaarshilsen“, „Hilsen fra
Amerika“, „Venlig Hilsen“, „Hilsen til Fader“,
„Hilsen til Moder“, „Hilsen til Søster“, „Hilsen til
Broder“, „Hilsen til Onkel“, „Hilsen til tante“,
„Til min kjære Søn“, „Til min kjære Datter“,
„Hjertelig Blyndning“, „Herren er nær“, „Uden
Kors ingen Krone“, „Barnefang“, „Venlig Hil-
sen“, „Bøn“, „Jag vil jeg prise Herren“, „Tro,
Haab og Kjerlighed“, „Til kjære Bedstemoder“,
„Hjertelig Hilsen“.

„Christmas Greeting“, New Year Greet-
ing“, „A Greeting to Father“, „A Greeting
to Mother“, „A Greeting to Sister“, „A
Greeting to Brother“, „To my Child“, „Best
Wishes“, „Blessed are they who have not
seen and yet have believed“, Faith, Hope,
Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til
C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodeta-
sen (heri indbefattet Skolekasen), Nordstasien og
Jewell Luth. College sendes til Mr. D. A. Ulbin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bed-
ningemissioner sendes til Rev. C. E. Hol-
ter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. H. H. Elshab, Red Wing, Minn.

Benge til Betheesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hagues norskevangelske lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forfridsvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktion: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Om en kristens Vidneagt;
2. Et Stykke Foreningsarbejde; 3. Om Forening
og Samarbejde; 4. Paul Gerhard Sand; 5. Den
beleilige Stund; 6. Et lidet Brev; 7. Løbsfald;
8. Fra Betheesda Børnehjem; 9. Notiser om et
par Møder; 10. Fra Kredsmødet i North Branch;
11. Kredsmøde og Kirkeindvielse; 12. Joh. 17,
20-21; 13. Kredsmøde; 14. „De fredes ei efter
Kjødet“; 15. Den frie Gave; 16. Imorgen; 17.
Lidt om Mormonernes Lære; 18. Fra Dales, N.
D.; 19. Fra Arbeidsmarken; 20. Betjendtgjætel-
ser; 21. Rbitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2

No. 47 }

Lørdag den 25de November 1911

{ 43de Aarg.

„Pigen er ikke død, men hun sover.“

(Saache.)

Med disse Ord udtaler Herren sin Magt til at frelse fra Døden. For vor Natur er Døden ubetvingelig, og for vore Dine er der ikke Redning fra den. Ethvert Menneſke, ſom tænker ſine Tanker efter Fornuftens Love, maa haabløs overgive ſig til Døden; han være from eller ond, klog eller dum, lige hjælpeløs er han, iniet ved han, og intet har han, ſom kan fri ham fra Døden. Men for Jesus er Døden en Svømme: med et Ord kan han opvække en død ſom en ſovende. Thi han er Herre ikke blot inden den ſkabte Natur, men ogsaa over den og uden for den; han kan udrette, hvad han vil, lige let paa overnaturlig ſom paa naturlig Maade; „han gjør alt, hvad han behager, i Himlen og paa Jorden, i Havet og i alle Afgrunde“. Men dette kan jeg alene forſtaa ved Troen. Vel ſer min Fornuft, at Gud er umaadelig ſtor. Naar jeg tænker paa, at Solen er halvanden Million Gange ſtørre end Jorden og dog kun en Brøk af hans Skaberværk, eller naar jeg tænker paa, hvorledes han vidunderligt har dannet mig i Moderliv, da ſtjønner jeg, at Gud er ſtor, men ſtjønner ogsaa eller ſtjønner det maatte ikke, at jeg lidet og intet falder af hans Storhed. Troen alene kjender Guds Herlighed, Guds Magt til at ſkabe Liv af døde.

Evangelierne viſer os altid vor Herre Jesus mellem elendige, ſom søger og faar

Hjælp hos ham. Dyrebare Frelſer, hvor godt dette er for os! Men hjælp ogsaa mig at tro! Den blodſottige Kvinde havde Guds Aand ydmuget gjennem den langvarige Nød, og nu havde han ogsaa ved Ordet ſjentket hende Troen. Hun var uren og ſkulde ikke komme blandt Folk, men nu kommer hun dog, fordi hun tror, at Jesus ſkal rens hende. Hun ved godt, at intet Menneſke kan det, men hun tror, Jesus kan, og hun bliver ikke ſuffet. Enhver uren, enhver Synder, ſom dømmes af Loven og udeſtænges fra Iſrael, komme til Jesus, og han ſkal frelle ham; han ſkal ſtandſe Syndens Flod, dens Kilde ſkal brættorres, Sjæl og Lægene renses og læges.—Him Synagogeforſtander er atter et ſmukt Ekſempel paa Troen. Hans Datter laa og droges med Døden, da han gik, ſaa hun nu maatte være død, men han tror dog, at Jesus kan frelle hende. Fra hans Hus kommer der Bud, at alt er forbi, men Jesus ſtyrker ham, og han tror. Bliver hans Tro beſtjæmmet? Er nogen, ſom troede paa Herren, bleven ſuffet?—„Ja“, ſiger du, „den, ſom havde ſaadnn Tro!“ Rigtig. Men—hvo, ſom vil ydmuget ſig og bede derom, han faar den, det er ſikkert! Guds Gave er den og ſkabes af hans Aand, et Lys i Sjelen er den af helt anden Art end Fornuften, men Aanden er her i Ordet og vil oplyſe dig; Troen er viſ paa det uſynlige og ubegribelige, ſaa Hjertet vælger det og overgiver ſig dertil; den holder ſig til Herrens Ord og bygger paa hans Løfter uden at

le. Den ved, at Jesus lever og har givet mig sit Liv, saa jeg kan ikke dø, hvormeget jeg end dør. Fordi han er død og opstanden, og jeg er døbt til ham og nyder hans Kød og Blod, saa er min Synd ingen Synd,—skjønt den i sig selv er helvedgiftig, til daglig Nød for mit Hjerte,—og min Død ingen Død, hvormeget jeg end føler den som Døden selv baade i Sjæl og Legeme; Herren holder mig fast ved sig, og der findes ingen Magt, som kan stille mig fra ham.—Men mener du vel, at de helliges Tro er uden Skrøbelighed? Na nei, men hid og styrk din skrøbelige Tro ved Synet af din Frelser's Almagt og Naade! Den blodfottige Kvinde var neppe fri for Overtro, og er hun end elskelig i sin Frygt og Bæven, saa er dog hendes Tro skjælvende. Jairus var paa et Haar sunket ned i mørk Vantro; havde ikke Herren til rette Tid sagt: „Frygt ikke, tro kun!“ saa havde det været ude med ham. Lad hverken din Synd eller Nød, hverken din Vantro eller Skrøbelighed, hverken din Haardhed eller Blindhed holde dig borte fra vor Herre Jesus, men lad meget mere alle disse Ting drive dig til ham. Ingen Helvedsmagt kan hindre det. Kan du ikke anderledes, saa sig til ham: „Jeg tror, Herre, hjælp min Vantro!“ og da er du hjulpen.—Herre, lad din Helligaant ophjse os med sine Gaver. Amen.

Ligger jeg i Syndens Wei, Ligger jeg i Armod ned, Ligger jeg i Ungdoms Leie, Ligger jeg i Ujelhed, Ligger jeg fortrængt, forhadet og af Verden slet forladt, Stal jeg Hus i Graven tage, O, her er dog Haab tilbage!

Du til Livet mig skal vække, Det er din Opreisnings Kraft, Lad kun Jorden mig bedække, Orme tære al min Saft, Ild og Vand opsluge mig, Jeg dør i den Tro til dig, At jeg skal til Liv opstande Udaf Dødsens grumme Lande.

Ven! hvorledes er du kommen ind her og har ikke Bryllupskædningen paa? Matt. 22, 12.

Fra Norge.

I forrige Uge afholdt den Norske Presteforening sin Generalforsamling i Kristiania. Da deres Brevskriver, Hr. Redaktør, havde den Glæde at være tilstede, sender jeg Dem nogle Linier, med det første Indtryk fra Mødet. Det blev denne Gang holdt i Kristiania Unglingeforenings Lokaler og aabnedes med et konstituerende Møde Lørdagen den 21de Okt. Den paafølgende Søndag afholdtes høitidelig Gudstjeneste i Vor Frelser's Kirke med Skriftemaal og Alstergang, hvori en større Del af Presterne deltog. Biskop Bang predikede over Dagens Evangelium med stærk Betoning af den norske Kirkes betrængte Stilling paa Grund af den fremtrængende Nationalisme, Kirkens Ret og Prestens Forpligtelse og Ansvar som Herrens og Menighedens Tjener. Det var en myndig og kraftig Appel til den talrigt forsamlede norske Geistlighed, et sandt Ord paa rette Sted og til rette Tid.

Mandag den 23de Okt. Kl. 10 Form. aabnedes Forhandlingerne med Foredrag og Diskussion over Emnet: *Kirkens Forhold til Ungdommen*. Som vistnok flere af „Buddærerens“ Læsere bekjendt, har der i længere Tid herhjemme bestaaet en dobbelt Ungdomsbevægelse, den ene udgaaende fra Mænd som P. Hærem, Waage og Chr. Hell med udpræget kristelige og kirkelige Interesser, hvortil de alment humane Formaal har været knyttet, og en af friere Retning, nærmest udgaaet fra den grundtvigsk-nationale Høiskolebevægelse, med sine Interesser i Tidens nationale og literære Arbeide, Maalstræb og tildels radikal Politik. Disse to Ungdomsbevægelser har i mange Aar gaaet ved Siden af hverandre, tildels og enkeltvis med Konflikter og Sammenstød, men som oftest uden Berørelse og med hver sin Arbeidsmark iblandt Norges Ungdom. Men i de sidste Aar er en ny kristelig-kirkelig Bevægelse overplantet fra amerikansk og engelsk-sotsk Jordbund til Norges Kirker, den jaakaldte *Endeavourbevægelse*, som stiller sig til Opgave at opdrage og befæste den konfirmerede Ungdom i sand Kristendom og

Virkelig Tjeneste i Menigheden. Bevægelsen har fra Hovedstaden forplantet sig særlig ved en Hovedstadsprest, Pastor Klæboes energiske Arbejde omkring i vore Bymenigheder og til dels ogsaa paa Landet. Saalænge denne i og for sig gode og prisværdige Bevægelse gik Haand i Haand med den kristelige Ungdomsbevægelse, gik alt godt, og man glædede sig i Haabet om, at vor Kirke derved skulde tilføres friske, arbejdende Kræfter, som vilde og kunde arbejde sammen med Prest og Andremission til vore Menigheders Opbyggelse og for kristeligt Kierlighedsarbejde. Imidlertid har i den sidste Tid Endeavorbevægelsen skilt sig ud fra det ældre fr. Ungdomsarbejde, som man finder for verdsligt og især i den senere Tid, for lidet anlagt paa at tilføre vor Kirke nye og friske Kræfter for vor opvoksende Ungdom. Man kan indrømme, at den fr. Ungdomsbevægelse, som nu omfatter stort hele Land, ikke paa alle Steder drives fuldt tilfredsstillende, men man bør tillige indrømme, at dette ikke er det fr. Ungdomsforbunds Skyld, men at det væsentlig skrives sig fra manglende, til at lede Arbejdet, tilfede Kræfter, medens Forbundets ledende Mænd og dets Grundregler sigter paa ganske det samme som Endeavorbevægelsen, om end Arbejdsmaaden er en anden, og at derfor kristeligt Samarbejde med gjensidig Udfaldning af mulige Ensidigheder maatte her være saare ønskeligt. Saaledes har ogsaa Ungdomsforbundets Ledere ment, men ikke Endeavorbevægelsen. For, om muligt, at raade Bod paa dette onde, der truer med at skade stort fr. Ungdomsarbejde, optog derfor Generalforsamlingen, som sin første Sag, Spørgsmaalet om „Kirken's Forhold til Ungdommen.“ Ungdomsforbundets Generalsekretær, Rand. theol. Wiene, indledede paa Forbundets Side med et længere Foredrag og Res. Kapel. Klæbo for Endeavorbevægelsen. Efter nogen Diskussion blev et af Pastor Mossin fremsat Forslag om, at Generalforsamlingen ikke for nærværende skulde fatte Beslutning i Sagen, vedtaget. Striden er altsaa staaende, og det er at befrygte, at Splittelsen vil forplante sig videre, særlig i vore Bymenigheder.

Samme Dags Eftermiddag holdt Pastor Frøvig Foredrag om „Epistler og Lektier som Høimessestetkster.“ Han fandt almindelig Tilslutning for sin Tanke, at Presten bør have Udgang til, naar han føler Trang dertil, at vælge til Høimessestetkst ogsaa af Dagens Epistler og Lektier og omvendt til Aftensangstetkst en af Dagens Evangelietekster, og et af Biskop Brun fremsat Forslag om Generalforsamlingens Tilslutning til Pastor Frøvigs Tanke blev vedtaget.

Allerede samme Dags Aften fremsatte Presteforeningens Bestyrelse sit Forslag om Biskopernes Ordinationspligt, foranlediget ved de moderne Theologers Fremrykning til Kirkens Embeder, saalydende: „Generalforsamlingen udtaler, at Biskopen ikke bør ordinere Mænd, som fornægter grundlæggende Sandheder i den fr. Tro“, til senere Vedtagelse. Forslaget blev under den senere Behandling heftig befjæmpet af de saa mere moderne Theologer, som var tilstede, men vedtoges med overvældende Majoritet i følgende Form: „Mænd, som fornægter de grundlæggende Sandheder i den fr. Tro, bør ikke ordineres.“

Endnu samme Aften holdt Sogneprest Mohr, Bergen, et Foredrag om „Særbægere ved Nadveren.“ Det viser sig virkelig, at Smittefrygten formaar at afholde svage Sjæle herhjemme fra Nadvernydelsen i vore Kirker, og man har derfor i den senere Tid lagt megen Vægt paa, ikke alene at Nadvertalken dreies under Uddelingen, man maa ogsaa benytte Haandklæder til Aftørring. Imidlertid har man ikke fundet det tilstrækkelig betryggende, hverken i sanitær Henseende eller af Hensyn til det stødende ved Maaden, og man har derfor allerede i den danske Kirke taget i Brug Særtalker eller Særbægere, som benyttes af hver enkelt Nadbergiæst, medens Presten fremdeles omhæver Kalken og med en Skæfer Vinen af denne i hvert enkelt Smaabæger under Distributionen. Til denne Ordning sluttede Sognepresten sig i sit Foredrag, og der vedtoges af Generalforsamlingen en Beslutning i samme Retning.

Mødets anden Dag gik væsentlig med til Forhandling om det andet større Spørgsmaal, som var fremlagt for Generalforsamlingen: „Kirken's Forhold til de dannede.“ Dette vor Tids særlig aktuelle Spørgsmaal herhjemme blev behandlet i treende indgaaende og meget udførlige Foredrag af Presterne Gjesfing og Gjesdahl, den første fra et mere moderne Standpunkt, den anden fra positiv-konservativt Hold. Det var selvfølgelig i den førstes Foredrag stærke Anklager mod vor Kirke, at den ikke vil se Mandskabet i dets Almindelighed, at den har forfandset sig bag Dogmerne, hvorved den blev hindret fra at tilegne sig Tidens Virkelighedsans. Den „negter sig endog selv Salighed ved at fastholde Athanasianum, som den selv ikke tror paa“ osv. i samme Dur. Jeg nævner disse Prover, for at „Budbæreren's“ Læsere kan forstaa, hvilket Syn paa vor Kirke disse moderne Theologer har tilegnet sig, og i hvilken skarp og grel Modsatning, de har stillet sig til vor Kirke og dens Arbejde. Pastor Gjesdahl fremhævede i sit Foredrag i Modsatning til alt dette Snaar Evangeliet, som havende alle Tiders vældige Kjendsgjerning, Kristi levende Person. Her er det faste Punkt, hvorved Mennesket kan bringe Orden i sin Livsanskuelse, hvorfor ogsaa Forkyndelsen's Hovedsag ikke er Apologi, men den faste, positive Forkyndelse, idet Kristus selv er sin egen og bedste Apolog. Der maa skarpt vidnes mod Tidens Syn og særlig mod Tidens egoistiske Livsanskuelse, men Kirkens eget Liv bliver dog det afgørende i Kirkens Kamp, særlig i vor realistiske Tid osv. Blandt Talerne under den paafølgende Diskussion lagde især Biskop Bockmann, Thronhjelm, og rej. Kapellan paa Toten Bjørnæs Raabobse Presterne alvorligt og indtrængende paa Hjerte at forkynde Evangeliets gamle Sandheder om Synd og Naade i Lov og Evangelium, som dog tilslut er og blir det eneste, hvori der er en Guds Kraft til Saliggjørelse for det troende Menneske. Der fattedes ingen Resolution i Anledning af Spørgsmaalet.

Den tredie Dags Formiddag blev væsentlig optaget af, foruden endel Foreningsanliggender, Stiftsprovst Brodmann's Foredrag om „det opbyggelige i vor Prediken.“ Foredragsholderen lagde megen Vægt paa, at Predikenen ikke er et Foredrag, hvori det gjælder at gjøre et Værebegreb klart for Forstanden, men at dens Opgave er at skabe og styrke Tro og Kjærlighedsliv, den Tro, som er Forvisningen om, at Gud er min Gud og hans Land vidner med min Land, at jeg er et Guds Barn. Ordet maa ikke forkynendes løsrivet fra Jesus, som taler det. Han, som gik i Døden for os, er det, som taler det osv. Taleren afsluttede sit Foredrag med den Forsikring, at ingen Anvisninger hjælper, naar man ikke er besjælet af den store Opgave, at vinde Hjertet for Jesus.

Samme Dags Eftermiddag holdt Stiftsprovst Tandberg, Gustav Jensen's Stiftermand i Kristianias Stiftsprovstembede,*) et Foredrag om den nye Pensjonslov, som foreligger for Stortinget som fgl. Proposition. Han fandt Forslaget Verdens mest komplicerede Pensjonsordning og maatte beklage, om det blev ophøiet til Lov. Som krævende fuld Selvpensjonering maatte det, hvis ikke den norske Embedsstand skulde udarmes, medføre en betydelig Forøgelse af Samfundets, Skolens og Kirkens Lønninger til sine Tjenere.

Til Slutning fremsatte Biskop Bang en meget berettiget Anke mod den Ordning, at i de senere Aar ingen Genting antættas i Kirkedepartementets Kirkeafdeling, medens i samme Departementets Skoleafdeling vort Skolevæsen er fuldt repræsenteret ved Skolens Mænd, ligesaa Expeditionsschef til underordnede Tjenestemænd. Ved Indførelsen af Parlamentarismen i Norge, har man ingen Sikkerhed for, at nogen Kirkens Mand blir Kirkeminister, idet den politiske Partistilling alene gjør Udslaget, hvorfor det af Hensyn til de kirkelige Interes-

*) Gustav Jensen har, som bekjendt, taget Afsted for at ofre sig for Salmebogsarbeidet.

fer er uafviselig fornødent, at ved indtræden de Vedighed Kirkeafdelingens Expeditionschefembede besættes med en dygtig og i Kirkens Ret og Praksis vel bevandret Prest. Foredraget blev modtaget med almindelig Tilslutning.

Mødet afsluttedes samme Dags Aften med Fæst i Unglingeforeningens rummelige og vakre Sal med, som vanligt, Sang og Taler for Kirke og Fædreland og Prestekoner.

Naar man som gammel og snart færdig sidder og betragter den norske Geistlighed ved en saadan Forsamling, kan man ikke undlade at forbauses over den fremrykkede Alder, hvori vistnok Flertallet af Norges Prestestand fornærværende befinder sig. Der maa blive efter Naturens Orden en sterk Afgang i en nærmere Fremtid, særlig hvis Pensionsordningen ophøies til Lov, med sin Aldersgrændse osv. Og det Spørgsmaal paatrænges sig, hvorledes den nye Prestegeneration, som da overtager Arven, vil arte sig. Det er ikke uden Vengstelse man maa tænke derpaa. Smidlertid vilde man gjøre de yngre Theologer Uret ved uden videre at henføre dem i Klasse med de moderne, ligesom det vistnok er i høj Grad misvisende i denne Forbindelse at skjelne mellem de yngre og de ældre Theologer herhjemme. Det er, Gud være Lov, endnu ialfald mangen ung norsk Theolog, som endnu ikke har sværget til den nye Profets Kane, men vil tjene under Jesu Kristi prøvede og hæderkronede Banner. Det er mig en Glæde at kunne forsikre vor Kirkes Venner i Amerika om, at jeg har truffet mange yngre Prester i vor Kirke, som gjør Ekam paa os gamle ved sin Iver og sin praktiske Dygtighed i Arbeidet og i Forkyndelsen. Det er næst Jesus Kristus selv, Kirkens Herre og Konge, Daabet for vor kjære norske Kirkes Fremtid.

Forresten er der for Tiden lidet at bemærke for vor Kirke. Den store Komission har afsluttet sit Arbeide og fremlagt sine Majoritets og Minoritetsindstillinger for Regjeringen. Kirkepartiets Landsthing skal have Møde i Februar forat ordne sit Program og mønstre sine Tropper til næste Aars Valg. Ogsaa Sviftsmøder og kirkeligt

Landsmøde er under Forberedelse og vil nok samles i 1912. Samtlige Landets 6 Biskoper har umiddelbart efter Presteforeningens Generalforsamling havt sit Møde, særlig vistnok for at tage Standpunkt til Spørgsmaalet om Ordination af de moderne Theologer, som ansættes i Kirkens Embeder. Det har vakt Opsigt, at vor Kirkestatsraad, R v i g s t a d, som nærmest er Skolemand, nylig har sammenkaldt samtlige Landets Skoledirektører til Møde i Kristiania, medens han i disse vor Kirkes kritiske og vanskelige Tider ikke har følt nogen Trang til at konferere med den norske Kirkes Tilhynsmænd. Nar-sagen dertil skal jeg ikke indlade mig paa.

Og saa til Slutning en hjertelig, broderlig Hilsen gennem „Budbæreren“ til Brødrene derover, Prester og Menigheder. Det har undret mig, at en, som selv kalder sig „Haugianer“, kan skrive imod Kirkesamfundenes Forening, saabist som dette efter mit Kiendskab til Hauges Person og Liv ikke stemmer overens mod denne Lands Være og Virken i vor Kirke. Han og hans Venner har altid havt sin Blads i den vor Kirke, og det den gamle, brødsfældige Statskirke, og været dens bedste og virksomste Lemmer, et Salt og et Vds i vor Kirke, Prestens Medhjælpere og Kirkens betroede Mænd. Det er den norske Kirkes „Haugianere“, Gud være derfor Lov og Vre!—Jeg holdt meget af gamle E l l i n g E i e l s e n, han virkede sikkert trofast med det Bund, som var ham betroet, men K i r k e n s Mand, med Forstaaelsen af Kirkens Væsen og Opgave, var han neppe. Derom vidner hans Konstitution og adskillig andet. Jeg slutter med at bede Gud velsigne Foreningsarbeidet! Eders i Herren hengivne

A. W e e n a a s.

Nes Prestegaard, 31te Okt. 1911.

Foragter du Guds Godheds og Taalmodigheds og Langmodigheds Rikdom og ved ikke, at Guds Godhed leder dig til Omvendelse? Rom. 2, 4.

Fra Bethesda Børnehjem.

Da jeg har modtaget mange Breve indeholdende Spørgsmaal om Forsendelser og hvad som trænges ved Børnehjemmet, saa vil jeg tillade mig at svare igiennem „Buddbæreren“, saa kan det maaske tjene til Oplysning for andre, som maatte ønske det.

En saa stor Husholdning er det neppe noget, som ikke trænges. Men nu til Vinteren trænger vi gode Underklæder for Børnene, Strømper og Bantter, Føtflæder og Haarbaand vil til alle Tider behøves. Gultens bruger for det meste Overalls, især laiemmen Sommeren. For Skolebrug har de Anrebutter saa som „Lørditrov“ og andet lignende. Vi behøver en ny Forlæmming af disse ligesledes „Svæters“. Skjorter for Smagutterne og Skjorte for Pigerne er vi altid i Behov om.

De væsentligste Ting behøver vi nu. Som sagt, vi har altid Brug for alle Ting, som Børn kan bruge og som hører til en Husholdning saaledes Sengklæder, „Blankets“, Læred osv.

Værelsene har enkelt Senge „single beds“. Størrelsen af Matten og „Blankets“ er omtrent 5 Fod lange og 4 Fod bred. Buderne er omtrent 18 Tommer brede og 30 Tommer lange. Saa har vi 10 Senge som tager fuld Størrelse Sengeklæder. Kvilter og Blankets behøver vi ogsaa.

Alle Indsendelser bør adresseres til Bethesda Orphan's Home, Beresford, S. Dak., skriv Adressen i engelsk.

Der er blivende Spørgsmål om alt som skal sendes, men i den særdeleshed. Det er nok det bedste, men Forskylterne er ogsaa velkomne.

Hvor stor i alle Størrelser fra 2 1/2 til 10 Aar. Vi har nu en liden Gut paa fem Uger. Han var kun tre Uger, naar han kom og blev som Hyem. Han er frisk og sød. Men den lille kan vel ligeså. Alle Gæder og Møder har forladt mig, men Døsten tager mig op."

Wendell's Børn har besøgt en „May picnic“ for de mindre Børn. Den er omvendt 31 Møde i Cistrens. To store Gæster

er opsat, der skal indsendes flere Ting til Jeg for de smaa, naar Tiden tillader det. Jeg vil herved saa benytte Anledningen til at sige enhver af Missionsduens Medlemmer hjertelig Tak.

Det er ikke heldigt at sende Vegetabilier. De fleste Ting i de Kæser vi fik til Jul sidste Aar var kommen til Skade paa Veien.

Naar det nu stunder til Jul, saa vil vi bede Vennerne rundt om i Samfundet, at komme de smaa i Børnehjemmet ihu baade med Klæder og Pengebidrag. Igiennem Sommeren har det været Tørke i Vandet og Pengekassen. Vi ønsker og haaber snart at saa komme ud af Gjæld. Skulde ønske at ret mange af Vennerne kunde se de smaa, naar de er samlet omkring Jultræet, hvor jublende glade de er, saa vilde I erfare Besømming for, hvad I har gjort for dem. Børn her er som andre Børn, de er glade for hver Gang de faar en ny Ting. Gud vil velvillig enhver glad Giver. Maatte det blive mere om at gøre for os alle at ofre os helt for Herren og arbejde for hans Saa, hvor vi end er. Det er stort, at vi kan saa være med i et udbræde hans Rige paa Jord.

Amanba S. Hendrickson.

Tak for godt Vidnesbyrd.

En af „Buddbæreren's“ Læsere skriver følgende: „Med det samme jeg indsender for et Aars Subskription paa „Buddbæreren“, vil jeg lige lidt om Bladet. Jeg har laant en hel Pakke af gamle „Buddbæreren“ og læst, og saa synes jeg den indeholder saa megen god og opbyggelig Læsning, at jeg kan ikke være den foruden. Jeg haaber fremdeles at saa beholde „Buddbæreren“ saa længe jeg kan læse.“ M. J. R.

Da det er vor Betsræbelse at gøre „Buddbæreren“ saa alsidig, indholdrig og opbyggelig, som det uder Omstændighederne er muligt. Og at vi saa nogenlunde kan tilfredsstille rimelige Ansøgninger er vi glad over. Baade ovenstående og mange andre lignende Vidnesbyrd takker vi for. Med,

Fra Minnesota Totalafholdsfelskab.

Som Svar paa sidste Aarsmødes Henstillen til Kreds og Samtalemøder at optage Afholdssagen til Behandling er der begyndt at komme ind Oplysninger fra saadanne Møder, at Afholdssagen ikke alene har været behandlet, men ogsaa Resolutioner som nedenstaaende vedtagne.

Montevideo Kreds af den Forenede Kirke afholdt den 31te Okt. til 2den November vedtog følgende Resolution:

„Montevideo Kreds af Den Forenede Kirke samlet til Kreds møde i Vestre Norway Lake Menighed, Kandiyohi County, Minn., fra 31te Oktober til 2den November 1911, udtaler sin Glæde over Afholdssagens Fremme blandt vort Folk og opmuntrer til fortsat Arbejde.“

Pastor Knut Gjællseth, Sekretær for Thief River Falls Kreds af Den luth. Frikirke, oplyser at Afholdssagen blev paa Anmodning behandlet paa Kredens Møde afholdt i Moe Kirke, Roseau, den 1ste til 2den November, og at en Kollekt til Afholdsfelskabet paa \$8.15 blev optaget ved samme Anledning.

Paa Kirkeindvielsen og Samtalemødet afholdt i Appleton, Swift Co. Minn., blev følgende Beslutning vedtaget den 5te November:

„I Erkjendelsen af Saloonens og Drifkeriets frugtelige Herjinger i vort Land og i Erkjendelsen af Afholdsarbejdets Nødvendighed som et virksomt Middel til at modarbejde dette onde, vil vi herved udtale vor Glæde over Afholdssagens Fremgang blandt vort Folk, og vi vil opmuntre vort Kirkefolk, Prestes og Menighedslemmer til fortsat Arbejde.“

Past. M. L. Dahle, Sekretær for Nordre Minnesota Kreds af Hauge's Synode indsender nedenstaaende Resolution vedtaget paa Kredens Aarsmøde afholdt i Rothsay den 1die til 5te November:

„Nordre Minnesota Kreds af Hauge's nordl. evang. luth. Synode samlet til Aarsmøde udtaler herved sin Tilslutning og Tilfredshed med de Bestræbelser der af Minn. Afholdsfelskab gaar ud paa at modarbejde Drikkeondet og dets Indflydelse i vor Stat

og opmuntrer de, der forstaar Ledelsen af dette Arbejde til ikke at tabe Mødet i Kampen.“

Foruden paa disse ovennævnte Møder har ogsaa Afholdssagen været behandlet paa mange Møder, hvorfra jeg dog ikke endnu har faaet nogen officiel Underretning.

Gustav Eide Sek.

Det er for sent!

En Mand i New York, havde egtet en ung Pige, som var meget rig og af stor Skønhed. Som en opofrende kristen havde hun allerede udrettet meget godt; men ved sit Egtteskab blev hun kastet ud i saa paafladende og indholdsløse Forhold samt grebet og revet med af den uophørlige Tummel af et Liv i Lüks og Fornøjelser, saa at hun glemte sin foregaaende Opforelse.

Idet hun var paa Veien hjem fra en Rejs i Californien, blev hun Offer for et alvorligt Ulykkestilfælde, der kostede hende Livet.

„Jeg vil tilbage til New York“, raabte hun, tiltrods for sine forfærdelige Saar.

„Det er umuligt“, sagde Lægen. „Det vilde kun forkorte den Times Tid, De har tilbage at leve i.“

„Siger De, at jeg neppe har en Time at leve?“

„Nej ja, slet ikke mere!“

Hun begravede sit Ansigt i sine Hænder og forblev i denne Stilling uden at røre sig; men pludselig raabte hun som forrykt:

„O, naar jeg tænker paa alt, hvad jeg kunde have udrettet med de Benge og den Tid, som jeg raader over! Gud vilde, at jeg skulde tage mig af de fattige og de syge. Det er for sent nu! Jeg har ikke mere end en Time at leve i!“

Hun reiste sig som en vanvittig og fortsatte:

„Men Doktor, jeg har intet udrettet! Intet andet end ført an i Møden! Og nu har jeg kun en Time at leve i!“

Men hun fik ikke en Gang en Time; thi en Hervedse greb hende og dræbte hende pludselig, og Doktoren erklærede, at han aldrig nogensinde havde hørt noget mere sørgeligt end dette Klageraab:

„Det er for sent!“

„Evangelisten.“

Kredsmøde.

Nova Kreds af Haaues Synode afholdt sit Aarsmøde i Bethaxia Menighed, Frost, Winn, Past. W. Oerlund's Kald fra 3die til 5te Okt. '11.

Undertejnede aabnede Mødet med Prædiken over 2 Kor. 5: 11—21. Stedets Præst ønskede derpaa alle fremmede velkomne til Mødet. Da den aftrædende Formand Past. G. O. Poulsen var hindret, paa Grund af Sygdom i Familien, at være tilstede ved Mødet, fungerede den nyvalgte Past. S. O. Heidal fra Mødets Begyndelse og takkede paa sine og Kredsen's Vegne, Menighed og Præst for Indbydelsen til Kredsmøde og erklærede Mødet aabnet til Forhandling i den træenige Guds Navn.

En Arbeidskomite bestaaende af 3 Medlemmer nemlig: Pastorerne Edw. Duea, T. J. Knutson og Hr. Almlie valgtes.

Formandens Indberetning blev oplæst ved Sekretæren og overleveret til Arbeidskomiteen, som indbragte følgende Indstilling, der modtoges til Behandling:

1. At Kredsen udtaler sin Tak til Gud for Aaaden til at virke med Ordet og Sakramenterne ogsaa det soundne Aar. til Opbyggelse for Guds Børn, til Vækkelse og Omvendelse for sovende Syndere.

2. At Kredsen opmuntrer sine Menigheder til end mere itellig Brug af Raademedlemmerne til Vækkelse og Fremmeelse af aandeligt Liv. Antaget.

3. At Kredsen tilskunder:

a) Menighederne til et mere kraftigt Arbejde for Børnenes Undervisning i Kristendommens Grundlægger. Antaget.

b) At mere fremelske Salmesang blandt Børnene og de unge og hjælpe frem til mere Kundskab om og Lyst til Brugen af vore daglige Kirkeforaler. Antaget.

4. At Kredsen ønsker Pastorerne Spande og Andreson velkomne til Kredsen og Guds Velsignelse i Arbeidet.

5. At Kredsen's Menigheder paa læggese at indbetale sin itagne Sum til Samfundets Gjæld inden 1ste Jan. '12.

6. At Kredsen paalægger sin Bestyrelse

at ordne med at faa Foredrag over følgende Emner. om muligt under Kredsmøderne gienem Aaret: Tauben, Konfirmation, Nadveren, Menigheden, Samfundets Skoler, Hørneopdragelsen og Mission. Antaget.

7. At Kredsen danner et Ungdomsforbund og vælger en Komite paa dette Møde til at gjøre de nødvendige Forberedelser til Forbundets Stiftelse. Antaget. Pastorerne Edw. Duea, T. J. Galtvold og G. O. Paulsrud valgtes som Komite.

8. At Kredsen opmuntrer sine Medlemmer, som Gud har betroet jordiske Midler, at ihukomme sit Samfund med større og mindre Bidrag og testamentariske Gaver. Antaget.

9. At Kredsen takker den aftrædende Kredsformand Past. G. O. Paulsrud for godt og trofast Arbejde og ønsker den indtrædende Formand Past. S. O. Heidal Guds Velsignelse og Lykke i Gjerningen. Antaget.

10. At Formandens Indberetning tilføjes Referatet og et kort Uddrag af Samtalen og Mødets Forhandlinger sendes til „Budbæreren.“ Antaget.

11. At Kredsen faar 10 Aaaneders Omisjærvirksomhed det kommende Aar. Og at det lægges i Bestyrelsens Hænder at falde Omisjærer og bestemme Løn og anvise deres Virkefelt osv. Antaget.

12. At Pastor S. O. Heidal kaldes og faar dette Aar som Kredsen's faste Omisjær med samme Løn som sidste Aar. Antaget.

13. Til Kredsen's Embedsmænd foreslog Komiteen følgende: Næstformand Past. J. H. Vera, Sek. Past. T. J. Knutson, Kass. Hr. V. Schlanbusch. 2 Medlemmer af Bestyrelsen W. C. Monion og A. Stole, alle valgtes. T. J. Knutson Kom. Sek.

Mødet beslattede at afholde et Kredsmøde i Grant Menighed af Pastor G. Olsson's Kald den 31te Okt. til 2den Nov. Kassereens Rapport blev oplæst og antaget; den viste en Balance i Kassen af \$266.21.

Foreslaaet og antaget at Kredsen afholder sit Aarsmøde i den første Halvdel af Okt. hvert Aar.

Det af Menigheden valgte Samtaleemne heb. 10: 19—25 blev indledet af Past. Edw.

renser os fra al Synd." Lad dette være dig nok til din Samvittigheds Renselse.

Men er du ved Troen paa Kristus kommen ind paa Veien, den nye og levende Vej, da gjælder det at bli bevaret paa den. Det er muligt for os ved Guds Naade at bli bevaret i den erkjendte Sandhed. Gud give os Naade til at omgaaes Kristus, som vi fik annamme ham.

Gud gav os et velsignet Møde i Bethaniamenighed.

Offer optoges til Kredskassen. Følgende Præster var tilstede: S. O. Heidal, J. H. Berg, G. Olson, T. R. Jacobs, T. J. Spande, Edm. Duea, N. Osterlund, Hjelmervik fra Daseo, Wis., og undertegnede. Tak for hyggeligt Samvær.

T. J. Knutson Sek.

Hilsen fra Norge.

Vænge har vi tænkt at skrive lidt til „Buddbæreren“ for at takke for det kjære Blad som fremdeles glæder os med sine regelmæssige Besøg. Men endnu ved vi ikke, hvem den kjære Giver er, som betaler Bladet for os. Men det er vor Tro til Gud, at han vil paa sin vise, og kierlighedsfulde Naade glæde Giveren igjen.

Herren være lovet og takket for, at han har dngtiiggjort sine Børn til den høie og helligste Gjerning at ligne sin Herre og Messias i at „gaa omkring og gjøre vel.“

Og gjennem „Buddb.“ kan mange naaes, (ogsaa de „enlige og forladte“,) med Hjælp og Trøst.

Hjertelig Tak for alt godt vi har modtaget gjennem Bladet i den svundne Tid. Herren siger: „Der er Løn for eders Arbeide.“

Vi vedlægger to Stykker, men om de kan bruges for Bladet faar De selv afgjøre. Vi synes det trænges i vor Tid, at blive mindet om den rette Gudsdyrkelse, som er at „høres inderlig“ over sin nødlidende Næste, og især sine egne, som Stykket af Stiftsprovst Gustav Jensen omhandler. O, dersom alle vidste, hvilken Velsignelse de gaar

Glip af, de, som glemmer sine Forældre, da gjorde de det ikke.

Med Ønske om Guds rige Velsignelse i eders Gjerning, hilses De fra

Olone og Ellen Mossige,
Bergelandsgade 32, Stavanger, Norge.

* * *

Voksne Børns Forhold til Forældrene.

Stiftsprovst Gustav Jensen siger i en af sine Præfener.

Det er ikke sjældent hos os at træffe en gammel Far eller helst en gammel Mor, som har voksne Børn baade her og i Amerika og maa sidde fattige og forladte i sin Alderdom, skjønt Børnene godt kunde have hjulpet dem med lidt Penge eller ialfald med sine Besøg, fine Breve og sin Kjærlighed. Og man kan ogsaa hos os som i Jesu Dage træffe Børn som har Kroner tilovers for gudelige Gjeringer og Foretagender, men fine fattige Forældre kan de ikke hjælpe, men ser paa dem som halv fremmede, verdslige og uovendte Mennesker. Og det er noget af det ynkeligste og saareste af alt at høre en saadan gammel Far eller Mor undskyldte sine Børn: De har nok med sig selv, de har faa meget andet at stræbe med og kan ikke tænke synderlig paa os, mens man mærker det ynge og saarede Forældrehertes Suk bag Ordene. Og ogsaa ellers og paa de forskjellige Trin af Samfundslivet kan det altfor let ske, at Forældrene sidder sultende og forsmættede i sin Alderdom, thi Børnene er blevet glemsomme, optagne af nye Opgaver og nye Pligter.

Na mine Venner, man taler om Folkesynder, som fører med sig svære Følger for det hele Liv. Men hvad der findes hos os af Synd mod det fjerde Bud, det er isandhed en Folkesynd fremfor nogen anden, og skader dybt alt hvad der heder Pligtfølelse og fromt Grefrugt og Taknemmelighed, og dermed Folkets Marv, dets Fromhed og Lykke. Og mener I ikke, at saarede og forsmættede Forældres Suk, selv om de holdes tilbage og ikke vil anklage, har mærkelig let for at naa hans Øre som selv har lært os at kalde ham Fader: Fader vor, du som er i Himle-

ne! og som ærer en Mors Ærlighed og siger: Om end en Mor kunde glemme sit dionde Barn, saa kan jeg ikke glemme dig?

Ole Elstad.

(Indsendt.)

Flere af de celdre Medlemmer i Immanuel's Menighed ved Aspelund, Minn. er i det senere vandret bort ved Døden. Blant disse er Ole Elstad, som døde den 15de Aug. sidstleden. Elstad var født den 23de Juni 1823 paa Gaarden Randby i Mlensaker, Norge af Forældrene Ole Olsson Austad og Hustru Anne Johannesdatter Randby, begge fra Mlensaker.

Om hans Barndom og Ungdom er intet særligt at bemærke. Da han skulde begynde Livet for sig selv, flyttede han til Gaarden Elstad, som han fik af sine Forældre. Han indgik Ægteskab med Pigen Marianne Jakobsdatter med hvem han levede i syv Aar, da hun ved Døden blev bortfaldt fra ham. Dette Ægteskab blev velsignet med tre Børn, hvoraf kun to endnu lever.

Baade Elstad og hans Hustru bleve vakte til Livet i Gud under den store Vækkelse, som gik over Norge i 1852.

I 1861 indgik han Ægteskab med Pigen Christine Olsson datter Næss, som overlever ham. Det sidste Ægteskab blev velsignet med tre Børn, som alle overlever Faderen. Ole Elstad udvandrede 1868 til Amerika og bosatte sig i Goodhue County, Minn., nær Aspelund, hvor han boede indtil sin Død.

Elstad var en bekjendende kristen fra Norge af. Her, som i det gamle Land, syntes han altid at have det ene fornødne for sig, og, det er vort Haab, at han, som han bekjendte, fik dø salig i Troen paa Forsoningens Naade.

Gud trøste og styrkte den efterladte Enke og velsigne de efterladte Børn.

En liden Feil.

Nylig traf jeg sammen med to af vore Brefter og kom snart ind i en Samtale. Den ene af dem spurgte mig da straks om jeg nu arbejdede for Brodersamfundet! Jeg blev forundret og spurgte hvorfor han kunde finde paa at spørge saadan. Jo, siger han, det saa ud til det af et Stykke du nylig havde skrevet, som stod i „Buddæreren“ No. 43. Du taler der om et lidet Samfund, som har eksisteret lige fra Paulus og som vi kalder Brodersamfundet. Ja det var et uheldigt Udtryk, og jeg tror helst, at det er en Trykfeil. Men jeg synes dog, at alle maatte af Sammenhængen forstaa, at jeg ikke kunde mene det stille Samfund, som vi kalder Brodersamfundet; thi det har jo ikke eksisteret længe. Istedenfor „Brodersamfund“ skulde der staaet: Brødremenigheden eller Brødersamfundet. Dette har som Historien viser, eksisteret lige fra Kirkens første Tider. Og det har vist sig mærkværdigt stærkt trods al Forfølgelse. Det har været benævnet med forskjellige Navne: De Mæhrske Brødre, Waldenser, Hernhuter og Brødremenigheden. Marlagen, hvorfor jeg nævnte disse Folk var den, at disse saa i Tal, har dog formaaet at holde sig som et Samfund trods al Forfølgelse, og de har altid været meget virksomme for Missionen. Jeg læste engang noget om deres Missionsvirksomhed og der stod det, at deres Udgifter beløb sig til \$12.00 for hvert Individ i hele Samfundet! Vil Havgianerne prøve at gjøre ligedan, saa skal der ikke blive nogen Mangel i vore Missionskasser.

Broderligt

S. Pettersen.

Jo mere Bøn, jo mere Seier. Ethvert Suk er et Hug og en Slyngesten paa det gamle Menneſte, om det endog anstille sig som en Goliath. Den gamle Adam maa dø, dog kun efterhaanden mere og mere. Al Herre! giv Alvorlighed og Bestandighed i Bønnen, og Lygt og Begjærighed til dit Ord.

Forsoningen.

Hver Gang en rationalistisk Bølge gaar hen over Kristenheden, er det Forsoningen, der ført og fremst bliver gjort til Gjenstand for Tvil.

Saaledes har det ogsaa været nu i en Menneſkealder og er det fremdeles. Hvor kan dog et Menneſke, selv om han er udbommelig, lide for alle andre? Hvad ſkulde ſaadan en liden kunne gavne dem? Det vilde jo være en frygtelig Uretfærdighed fra Guds Side ſaaledes at ſtraffe en uſkyldig iſtedetfor de ſkyldige! Saaledes lyder Indvendingerne fra den vantro og rationalistiske Veir.

Det er Menneſketanken, der ikke kan komme til Rette med Forſoningslæren.

Men Forſoningen er Kristendommens Kjerne. Tag den bort, og der bliver intet tilbage uden en almindelig flad Religioſitet, ſom ſer meget pen og beſteborgerlig ud, men ſom ingen kan begeiſtre, ingen ſaldne kan reile, ingen kan gjøre lykkelig i Gud—uden maatte en eller anden ſpekulativ Philoſof, der ikke er indrettet ſom andre Menneſker.

For hundrede Aar ſiden var det „Fornuſten“, ſom ikke kunde forlige ſig med Forſoningen; i vore Dage er det „Videnſkaben.“ Men det er blot to forſkiellige Navne paa den ſamme Ting.

Videnſkaben har ofte ringe Forſtand paa det, der angaar Menneſkehjertet.

Vi ſer ofte i det virkelige Liv, at en maa bære Synder og Byrder for andre. Ja, ſaa underlig det er: meget, meget ofte er det helt andre end dem, der begaar Synderne, ſom her i Livet maa bære de tungſte Følger af dem.

Hvor tit og ofte maa ikke en Huſtru bære ſin Mandſ Synder. Han er ond imod hende, troløs imod hende, han ødelægger ſig ſelv og gjør ſit beſte for at ødelægge ſit Hjem og ſine Børn, og hun var i ſin gode Ret, om hun forlod ham og greiede ſig ſelv. Men aa ſtor er hendes Kjerlighed til ham og til

Hjemmet, ſaa ſtor hendes Tro paa de godeſ Magt og hendes Trang til at frelſe og hjælpe dem, ſom hun er knyttet til ved Livets ſtærkeſte Baand, at hun giver Afſald paa at ſøge ſit eget og ſætter ſit Liv ind paa at frelſe. Det er et tungt Liv, og tit ſer en ſaadan Kvinde ingen ſtore Reſultater. Men tit ſker det ogsaa, at hendes Hengivelse bliver Frelſe for de andre og for ham med.

Det var Tanker og Følelſer i denne Retning, der beſjælede Micha, da han med Blikket henvendt paa ſit Folks Afvigeliſer fra Herrens Bei udbrød: „Herrens Brede vil jeg bære!“

Det er noget af ſamme Slags, der ligger i Hjørnſons: „Et enkelt Hjem har ſaa tit et Land—naar ud det ſendte detſ Frelſemand!“

Det er i det hele taget en af Livets dybe, dybe Sandheder, at denue ſyndige og ſaldne Menneſkeſlæg, ſom vi tilhører, er en Enhed. Vi hører ſammen og hænger ſammen, og ingen enkelt kan ſtille ſig ud og være ſig ſelv nok uden at drage ſtor Skyld over ſig.

Jeg ved ſaa godt, at dette beviſer ikke Forſoningen. Men det peger i Retning af den. Den ſynes mig, at Forſoningen er blot Udførelſen af dette Princip i ſtor og guddommelig Stil.

Jefus kom og blev Medlem af vor Slægt, derved at han lod ſig føde af en jordſt Kvinde. Derved ſit han ſin Del i at bære vore Byrder og Synder. Og han kunde bære det alt, fordi han var ſaa uendelig meget mere end nogen af os, ja end os alle ſammen.

Og alt dette var Udtryk for en Kjerlighed der for os ſynes grænſeløs og uſattelig, men ſom der er uendelig Hoile og Fred for et Menneſke i at give ſig hen til og tro paa.

Jefus ſom Frelſer—ved ſit rene og fuldkomne Liv her paa Jorden, ved ſin Lidelſe og Død, ved ſin Seir over Død og Grav, ved ſit Sæde hos Faderens høire Haand og ved ſin ømme og Kjerlige Nærværelſe hos os hver en Stund—det maa altsammen tages med; det er Evangeliet, ſom hvert Hjerte hungrer efter, enten ſaa Hovedet rigtig kan

hætte det eller ei. Det er det Budst-b, som skal forkyndes i øst Land og over den hele Jord. — „Ar. Ugebl.“

Predikantens Hemmelighed.

I en By i en af Nordtysklands Bjergstrakter boede en ung Predikant ved Navn Otto Kunst. Han var siden af Bækt og lidet modig. Sent en Aften i Oktober blev han anmodet om at besøge en døende i Næsteborg, der boede ca. to Timers Vej borte og paa den anden Side af en tæt Skov, der var ilde berøgtet for de mange Overfald og Mord, som var forekommet der. Men hvem skulde dog ville røve en Predikant; hvem kunde lade noget fra en der ikke eiede noget?

Med en hemmelig Angst i Hjertet tog Predikanten Afsked med sin unge Hustru, fik lukket sin Dør og red altsid i en modløs Sindssvimmelhed. Hustruen stængte urolig Døren. Han skulde ikke komme tilbage før næste Morgen.

Det var Maanedsin. I Skoven kastede Gran og Furutræerne lange, spøgelsesagtige Skgger. Ingen anden Vnd end Hestens Trampen. Den lille Rytter blev overvældet af Angst; kold Sved brød frem paa hans Pande. Han var sterkt fristet til at vende tilbage til sin ensomme Hustru. Ved Tanken paa den syge overvandt han dog denne Fristelse og red videre, men Frgten tiltog stadig. Det forekom ham, at en Fare forestod. Han saa ængstelig til begge Sider og tilbage, som om han ventede at nogen skulde overfalde ham. I Nærheden af et forfaldent Slot naaede Angstens Hødepunktet. Hesten standede. Predikanten snappede efter Reiet og steg af. Medens han holdt Tøilen i den højre Haand faldt han paa Knæ. Han formaaede ikke at bede hørt; Struben var som lænnet sammen og Tungen tør. Sagte og inderlig sukede han:

„O Gud, du er mægtig og god. Kiære Fæder, giv mig Kraft og Mod! Der hvor du er, er der ingen Nat og i dine alsmægtige Arme er der fuldkommen Sikkerhed. Lad mig ei komme til Skamme i din Tjeneste“.

Maanen kastede sine Straaler paa ham. Hvor længe han laa paa sine Knæ, vidste han ikke. Men han kjendte, at en mærkelig Kølelse af Tryghed kom over ham, og det lød i hans Øren: „Han skal give sine Engle Befaling om dig“.

Han steg prang i Sadlen og fortsatte Nidtet; han vidste, at Gud var med ham.

Det begyndte at dages, da han naaede den syge. Men han fandt Manden et ikke saa syg. Han havde heller ikke sendt Bud efter Predikanten.

Denne blev forstærket. Hvem var kommet med Budet? En Gut som han ikke kjendte. Hvad havde været Meningen?

Ved fuld Dagslys red han hjemover. Han var glad og rolig. Da han fortalte Hændelsen for sin Hustru, sagde hun: „Og saa jeg blev overfaldt af en usiælig Angst. Du har ganske sikkert været udsat for Fare; det følte jeg. Hvad skulde jeg gjøre? Jeg anraabte Gud om at han maatte beskytte dig.“

Nar gif. Otto Kunst havde glemt den ængstelige Nat. Hans Børn var blevet voksne, og de var sluttet ind til en stor By.

I Fængslet i denne By laa en Mand døende, og gamle Pastor Kunst laa paa Knæ ved Siden af ham. Han havde besøgt den syge mange Gange i Løbet af flere Uger og bestræbt sig for at føre ham til Gud og forberede ham for Evigheden, dog med lidet eller intet Resultat. Han havde dog opnaaet Forbrøderens Fortrolighed. Medens han nu laa der paa Knæ, spurgte den syge pludselig: „Pastor, kjender De mig?“

Den tistalte troede, at den anden fantaserede og nævnt hans Navn.

„Nei, det er ikke mit virkelige Navn“, svarede den syge.

Da Manden nævnte sit rette Navn blev Predikanten forskækket; thi denne Mand havde engang været hans Medbeiser til Theklas Haand, og da hun havde foretrukket Predikanten, blev den anden hans bitre Fiende. Et Slags Grin bredte sig over hans mørke Ansigt: „Nasaa, De kjender mig ikke. Jeg kan ikke gjøre noget. Men en Gang vilde jeg drøbe Dem, men Tid og Omstæn-

digheder spillede mig et Bud. Sig mig, sig mig"—Aandedrættet blev svagere—"jeg har længe ønsket at vide hvem de to Mænd var, som red ved Siden af dig gennem Skoven den Nat? Hvad? Kan du ikke huske den Nat, da der kom Bud til dig om at besøge den unge Rudolf Heisch?"

Otto Kunst tænkte sig om, derpaa huskede han den forfærdelige Nat han havde oplevet i sit Egteskabs først Aar. Han sagde, at han nu huskede det og spurgte, hvem der havde sendt Budet.

"Jeg," svarede den døende. "Det var en Fælde, som var udlagt af mig. Jeg vilde dræbe Dem, dersom Thet—".

Stemmen svigtede, men Tilhøreren forstod den ufuldendte Sætning. I afbrudte Sætninger fortsatte den døende: "Men disse—to andre—omstyrede min Plan. Tre mod en—det var—for meget. Sig mig nu, hvem de to andre var!—Jeg kunde ikke se deres Ansigter."

"Hvilke to?" spurgte Predikanten mildt; han troede, den anden var fra sig selv.

Lidt kraftigere fortsatte den syge: "De to Mænd som red med Dem, en paa hver Side—kraftige Stikkelser paa hvide Heste og De paa en Arbeidshest. Jeg havde skjult mig ved Veien. De red tæt forbi mig. Hvor hvide Hestene saa ud i Maanestkinnet! Hvem var det, De var i Følge med?"

Predikanten blev bleg, og skjalt hestig. "Jeg ved ikke", hviskede han med dirrende Læber. "Det maa have været Engle; paa anden Maade kan jeg ikke forklare det".

Den anden sagde: "Der findes ingen Gud. De var Mennekter og almindelige Heste. De red tæt forbi mig, som jeg har sagt; jeg saa alt sammen tydelig i Maanestkinnet. Men behold De Deres Hemmelighed. Med mig er det snart forbi".

"Jeg har ingen Hemmelighed", svarede Predikanten mildt og forlod med tungt Hjerte og i dybe Tanker dette Dødsleie, hvor en Gaade var blevet løst paa en saa mærkværdig Maade.

"D. L. M."

R i n a m i s s i o n e n .

Missionssang.

Mel: Hvad kan os komme til for Nød.

Hvor mangel Sjel i Hedningland
Gaar daglig ud af Tiden,
Som aldrig hørte om Guds Lam,
Der hjælpe kan af Nøden.
Thi stor er Faren for den Mand,
Som lever, dør i Hedningstand,
Og aldrig Jesus kjendte.

Vel os, som haver hørt Guds Ord,
Og lært vor Frelser kjende.
Han gaar med os paa denne Jord
Alt til vor sidste Ende,
Om vi er tro og lydig gjør,
Hvad han befale har enhver
At vidne for al Verden.

Fra Rina høres om en Dør,
Som aaben staar for „Læren."
Fra alle vegne Folket spør,
Og trygler Missionæren:
Kom, lær os kjende eders Gud,
Vor Afgud kaster vi da ud;
Thi han os aldrig hjælper.

Nu Naabet kommer over Hav
Fra Rinas Millioner.
Vi hører det fra Dag til Dag,
I sterke Klage-toner:
Hvi kom I ei med Ordet før
At redde dem, som daglig dør
Og ingen Frelser kjender!

Guds Folk de bør nu tage fat
I Kjærlighed at gjøre,
Den Gjerning Herren dem har sat,
Alt Folk til ham at føre.
Arbeid da nu, mens Dag det er;
Thi Natten kommer, er snart her,
Da intet mer kan gøres.

M. D. Elton.

Kao-huan-hsuen har faaet Hjelmlov.

Kao var omkring 69 Aar gammel da han døde. Han var født i Keiser Taofuang's 23de Regjeringsaar.

Efter nogle Aars Skolegang tog han Tjeneste som Soldat, hvor han for Flid og Trostskab, blev belønnet med Graden „blaa Knap.“ Han tjenede henimod 40 Aar.

Kort efter Taiping Krigen blev han sammen med nordre Hupehs hvervede Ungdom sendt syd til Yangtsedalen og langs Kinas Kyst for at „holde Fred“ blandt det oprørte Folk.

Trods det ryggesløse Liv blandt Kinas Soldater kom Kao ustkadt igiennem. Han røgede ikke Opium. Ikke drak han eller spillede som er saa almindelig blandt Folket i Kina, og da især blandt Soldaterne. Han var, som man ogsaa kaldte ham, „en god Mand.“

Han var streng Vegetarianer, men opnaaede dermed ikke sand Fred.

Kao kan sige: Mange har faldt baade ved min høire Side og venstre, men mig har den høieste Gud bevaret.

Da han kom til Nanking fik han høre om Gud. Taipingrebellerne begyndte sine Slag med Lovsang til den høieste Hærskar, saaledes blev Guds Navn kjendt hvor de for frem. Taipinghæren gik løs paa Afgudsprester og Templer, slog ned Afguder uden Barmhjertighed.

Men Kao kom først rigtig nær Evangeliet, da han med nogle faa Soldater blev sendt til Missionær Kings Redning, som var blit overfaldt og faaret af Røvere paa sin Station, nogle Li udenfor Laohokeo.

Kao og King blev Venner. (King M. D. af C. J. M.)

I mange Aar blev dette gode Indtryk af Evangeliets Budbærer, hvis Tale og Vandel og ikke mindst Taalmodighed under Lidelse udtrykte Kjernen af Kristendommen, glemt af Kao. Just som det gaar hjemme stundom med religiøst paavirkede Folk. Det dør saa snart; thi det har saa liden Rod og saa daarlig Jordbud.

I det 24de Regjeringsaar af Keiser Kuang-Hsi (som 13 Aar siden) begyndte Kao at

komme til vore Møder i Taipingtien, 3 Aar senere blev han døbt. Han blev en alvorlig Kristen.

„Kao er for bent frem—forvorigt er han en god Mand,“ sa man om han.

Han leved paa Spareskillingen fra Soldatlivet og var ingen til Byrde.

Under Kirkbyggingen i Taipingtien hjalp han til at vogte Materialerne for Thyehaand.

Da Kao rettet sig op og frymte, var det noget paa færde, det viste vi alle. Soldaten sad i ham til det sidste, alle Bevægelser og Vændinger gik naturlig som efter Kommande.

Kao bad meget. Man kunde høre ham bede og synge da det graaned til Dag.

Da Missionen for 2 Aar siden manglede Evangelist i Mahtschi, ansatte vi ham der. Han har faat flere Venner, hvoraf en Del er oprigtige; en er allerede døbt.

Han fik hastig Bud.

Da han altid havde været ualmindelig sterk, anede han ikke at Døden stod for Døren, da han sidst i August blev lagt paa Sygeengen af Feber.

Han trosted de troende og var frimodig til det sidste og han døde, som naar en sovner ind.

De Kristne og søgende begrov ham. Husverten der ibyen sa: Kao var en god Mand, begrav ham i min Ager.

Kaos Dageværk er tilende. Han hviler i Fred. Vi takker Gud at han blev frelst og blev til Besignelse for sit Folk.

„Tænk naar alle fundne mødes!“

Von vi skal saa være med?

A. W. L a n d a h l.

U n d e r en belændig Følelse af vor Glendighed maa vi have Troens Dine ubevægelig henvendte paa Kristus, det Guds Lam, og tro, at vi altid er reisfærdiggjorte og lægte formedelst hans Saar og bestandig sige: Synden og Straffen er borttagen: i Kristus er jeg uden Synd og har ikke nødig at frygte for nogen, end ei den mindste Straf og Fordømmelse. O Herre, hjælp os; thi vi er endnu ikkun svage Discipler.

Fra Arbeidsmarken.

Paa Grund af saa mange Møder samtidigt vil Clear Lake and Ellsworth Menighed af Past. Castbolds Kald udsætte sit Møde til senere hen paa Vinteren.

Den forenede Kirkes Missionskomite fik forleden Cablegram fra Ft. Dauphin, Madagaskar, at Missionær Hogstad var aagaet ved Døden. Det kørte men forgelige Budskab lød slig: „Hogstad dead. Black water fever.“

Past. T. H. Dahl af den norske Synode konfirmerede forleden Miss Julia Elvina Larsen, hvilket ikke er noget mærkværdigt; thi Pastoren har konfirmeret mange. Men det mærkelige er, at Past. Dahl ogsaa har konfirmeret Pigens Bedstemor og døbt hendes Mor. Den sidste fik Navnet Christine Erdaal, dengang Presten døpte hende, og Bedstemoderen hed Miss Ingeborg Dalseng, dengang Past. Dahl konfirmerede hende.

Vor fordoms Lærer N. Weenaas interesserer sig endnu i vort kirkelige Arbejde herover og glemmer heller ikke at sende „Buddæderen“ en Hilsen nu og da „Fra Norge.“ Han har ogsaa altid et godt Ord for den store og skønne Tanke Forening mellem de norsk luth. Kirkesamfund iblandt os. Vi siger den ærværdige Herrens Tjener hjertelig Tak for alt, og haaber, at han ogsaa i Fremtiden vil komme os ihu baade i sine Bønner og med sine broderlige Breve.

Den Norske frie luth. Menighed i Spicer, Minn. og Hauges Folk der i Byen har gaat sammen til en Menighed. En prægtig Kirke er reist gjennem Sommerens Løb der nu alt er tagen i Brug. Denne forenede Menighed i Spicer, har taget Navnet Zion luth. Menighed. Den har kaldet Past. J. A. Johanson til sin Prest og han har antaget Kaldet. Et Skridt i den rette Retning er her gjort. Hvad vi trænger er mere Forening og faaere Menigheder paa mange Steder.

Korr.

Past. Hjelmervik fra Daseo, Wis. tilbragte nogle Dage i Red Wing sidste Uge. Han fulgte sin Svigermøder Mrs. Sando fra N. Dak. did, hvor hun søgte Lægehjælp ved St. Johns Hospital. Den syge kommer sig fort og kan vist snart faa reise hjem igjen. Hjelmervik agtede samtidig at overvære den engelske Konferense, som var bestemt at skulle møde i Red Wing, men som i sidste Stund blev aflyst. Denne Aflysning var uden Tvil ganske uheldig og kan have en noksaa svækkende Indflydelse paa dette Slags Arbejde for Fremtiden.

Den otte Aar gamle Wilbur J. Hoven i Rosond, Ia. var tilstede ved en Missionsauktion som holdtes af Kvinder og Pigeforeningerne. Den lille Gut gik da til sin Fader og bad om 5 eller 10 cents at give til Missionen. Faderen gav ham en Dollar. Gutten bragte sin Dollar til Presten (Sandven) til videre Forlængelse til Missionskassereeren. Kassereeren sendte Kvittering tilbage til Presten med Anmodning om at hilse den lille Missionsven tusind Tak for Gaven og med de Ord, at han begyndte at missionere i rette Tid, samt at vi haaber, at han maa faa holde paa i mindst 75 Aar til. Det vil da sige, om hans og vor himmelske Fader vil det slig.

Past. J. Krogstad og Hustru, Minnewaukon, N. D. har nu efter en lang og travel Arbeidstid faa sin første Ferie og agter at tage en Tur til Norge. Baade deres Børn og deres Menigheder giver sit Løfte til, at de skal faa reise. Past. D. L. Ness fra Belva skal betjene Krogstads Menigheder medens han selv er borte. Den 1de December tænker de at afgang fra Boston. Krogstad haaber en saadan Reise vil gjøre godt baade for Legem og Sjæl. Han tror ogsaa, at han „burde have den kjære Ven „Buddæderen“ med, ellers vil det blive for langsomt.“ Om han ordner det saa, skal han nok faa Bladet sig tilsendt ogsaa til Norge. Lykke paa Reisen og velkommen tilbage.

Past. Oppegaard skriver fra Madison, Minn., den 18de Nov. „Jeg

blev saa fortløjet og magtesløs, at jeg ikke vovede at holde paa længere i N. Dak., men maatte begibe mig paa Hjemveien fra Grafton. Haaber, efter nogle Dages Rørlighed, at gjenvinde Kræfter, saa jeg kan reise ud igjen. Vil forsøge at reise til Pastor J. A. Johansons Kald, Kandiyohi Co. Minn., den 26de dennes. Bliver der den 30te Nov. og 3die Dec. Er jeg da saapas sterk, vil jeg reise derfra til Pastor R. C. Holters Menighed, Rice & Scott Co., Minn. Paa Hjemveien agter jeg at besøge Pastor J. J. Dahles Menighed i Kanabec Co., Minn. Ja jeg lægger mine Planer, men det er Gud som bestemmer enten jeg kan udføre dem eller ei, alt staar i hans Haand. Han styrer alt til det bedste. Jeg trænger de troendes Forbønner. Broderligt

A. D. O p p e g a a r d.

En venlig Paamindelse.

Som vore Læsere vel ved, kræver Postloven, at alle Blade skal være betalt i Forstud og intet Ugeblad er tilladt at gaa i Posten ubetalt over et Aar. Nu er der hundreder af vore Læsere, som refterer for 1911 og mange endog for en Del af 1910, og vi maa derfor bede alle disse at sende os, hvad de skylder, ligesom vi venligst vil anmode saa mange som muligt at betale i Forstud for 1912. Vi haaber, at vore Læsere vil lægge denne Paamindelse paa Hjerte og derved forebygge Bladets Standsning for deres eget Vedkommende og samtidig hjælpe os, som vi for nærbærende er i alvorlig Trang om Penge. Se paa Adresselappen til hvilken Tid Bladet er betalt og send os Remisje med første Post. Du ønsker ikke Bladets Standsning og vi ønsker heller ikke at standse det for dig, men det er kun ved din Hjælp, ved at arbejde sammen, og ved en prompt Indbetaling af Kontingenten, at vi kan sættes istand til at lade Bladet gjøre dig sine ugentlige Besøg. Derfor, ræk os din Hjælp og send Betaling for Bladet snarest muligt direkte til undertegnede.

Venligst C. L i l l e t h u n.

Red Wing, Minn.

„Budbæreren“ frit!

Alle nye Abonnenter paa „Budbæreren“, der sender os en Dollar i Forstud for 1912, vil faa Bladet tilsendt frit fra 1ste Okt. til næste Nytaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Dplaget rækker vil Bladet blive Dem sendt straks.

Venligst

C. L i l l e t h u n.

Red Wing, Minn.

Abonner paa

„The Lutheran Intelligencer“,

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauge's Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsviis. Til alle, som inden den 1ste Januar indsender 50 Cents for et Aars Subscription, vil vi sende Bladet tre Maaneder frit. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentsvilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,

730 10th str., Red Wing, Minn.

„The Hemnica“.

Studenterne ved Red Wing Seminary udgiver hver Maaned gennem Skoleaaret et Blad der kaldes „The Hemnica“. Indholdet bestaar væsentlig af Afhandlinger og andre litterære Focjøg paa norsk og engelsk, Skrivne af Studenterne, Nyheder af Interesse fra Skolelivet, samt Oplysninger om Skolens Alumni. Paa denne Maade staar Bladet som Studenternes Representant. Personlige bekjendte af de studerende og andre Venner af Skolen vil finde meget af Interesse i Bladets Spalter, hvorfor dets Redaktion herved indbyder „Budbæreren“s Læsere til Abonnement. Kontingenten er 75 Cents per Aar. Skriv til „The Hemnica“, Box 325, Red Wing, Minn.

Bekjendtgjørelser.

Vinterterminen begynder, om Gud vil, ved Jewell Luth. College Tirsdagen den 5te Dec. 1911. Vi modtager nye Studenter naarsomhelst igjennem hele Skoleaaret. Det er dog altid bedst at være med fra Begyndelsen. Alle, som agter at studere ved Jewell College, skal derfor prøve at være tilstede ved Aabningen af Terminen. Vinterterminen varer til 4de Mars 1912. Maa Herrens Velsignelse faa følge vort Arbeide og laa igjennem denne Termin af vort Skolearbeide. C. J. Castvold, Bestyrer.

Nordvestens Indremissionsforening har Møder i Past. D. F. Nelsons Kald, Stanley, N. D. saaledes: I Stanley Menighed den 28de til 30te November. I Belden Menighed den 2den og 3die Dec. Paa Foreningens Vegne,

S. G. Haugen.
D. P. Nordfletten.

Nordvestens Indremissionsforening afholder et Møde i Tioga, N. Dak., den 5te, 6te og 7de Dec. Mødet holdes i Brodersamfundets Kirke. Ligeaa har Foreningen et Møde i Beauty Valley Menighed nord for Tioga den 8de, 9de og 10de Dec. Dette Møde holdes i Skolehuset ved P. Stavland.

S. G. Haugen.
D. P. Nordfletten.

I Highlands Menighed, Past. Svalestuenes Kald, S. Dak. vil S. Dak. Indremissionsforening ha Møde den 5te til 7de Dec. 1911. Tema: Luk. 14, 16—24. Skjds vil møde i Jesper om Aften før Mødet og i Shannon om Morgen.

J. J. Oatland.
L. A. Vadheim.

Midtre Iowa sælles Indremissionsforening vil holde et tre Dages Samtalemøde i Rose Grove, Past. Heidals Kald, om Gud vil, den 28—30 Nov. 1911. Math. 25, 1—13 er valgt som Tekst for Samtalen. Skjds vil møde de tilreisende Dagen før Mødet i Ellsworth og i Jewell. Kom mange med Bøn om Herrens Velsignelse.

J. J. Luthro, Form.
L. C. Varson, Sefr.

Den nordlige Iowas Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Samtalemøde i Sanborn, Obrian Co., Iowa, L. O. Wigdahl's Kald, om Gud vil, 12—14 Dec. Samtaleemnet: Math. 22: 1—4 og jeg vil bede eder, Brødre, Prestere og Vægfolk, at

komme og være med i denne lille Menighed i Sanborn. De ønsker eders Besøg. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse.

B. B. Olsen.
A. Shaw.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Samtalemøde i St. Johannes Menighed ved Cylinder, Ia. L. A. Wigdahl's Kald fra 5te til 7de Dec. 1911. Samtaleemnet bliver Raderen. T. J. Sivertsen indleder. Skjds møder i Cylinder og Fenten Dagen før Mødet.

B. B. Olsen, Form.
A. Shaw, Sef.

Farmington Menighed, Farmington, Montana, Pastor Halls Kald, indbyder herved Rocky Mountain Kreds af Hauge's Synode til Kredsens Aarsmøde, som vil blive afholdt fra 1ste til 3die Dec. 1911. Mødet begynder den første December Kl. 10 Formiddag med Prediken. Samtaleemnet: Luk. 19, 1—10. Skjds vil møde de tilreisende i Collins, Montana, Dagen før Mødets Begyndelse. Kom Brødre med Bøn om Herrens Velsignelse!

J. F. Adriansen.
A. H. Trøgstad.

I følge Indbydelse fra Highwater Menighed, Past. J. C. Jacobsons gamle Kald, vil den sydvestlige Minn. luth. sælles Indremissionsforening afholder et Møde der den 28de til 30te November. Samtaleemnet er Joh. 3, 16—21. Tilreisende som kommer paa Omaha N. R. gaar paa Currie Line fra Bingham Lake til Jeffers. De som kommer paa C. Northwestern N. R. gaar af i Lambertton. Paa begge Steder vil der blive Skjds Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Vegne
Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Vik, Sefr.

„Red Willow Indremissionsforening“ holder, om Gud vil, Møder som følger: Rions Menighed, Minot, N. Dak. Past. N. Nelsons Kald, begynder 30te Nov. om Aften, (Thantsgiving) og sluttes Søndag 3die Dec. Samtaleemnet; Profeten Jonas 1ste Kapitel. Des Lac Valley N. ev. luth. Menighed ved Carpio, N. D. 5te til 9de Dec. Samtaleemne: Ef. 5, 14—21. Nazaret Menighed øst fra Carpio, 8de til 10de Dec. Rions Menighed ved Coteau, N. Dak. 12te og 13de Dec. Past. J. A. Pedersons Kald, ved Horven, N. D. 15—20 Dec.

Thos. A. Brakke.
T. S. Cuanbeck.

Red Willow Indremissionsforening holder Møder, om Gud vil, i St. Petri Menighed Harvey, N. D. 15—17 Dec. Samtaleemne: Luf. 9, 57—62. I Bethania Menighed øst fra Harvey, 18—20 Dec. Tema: Luf. 15, 1—10, begge Menigheder af Past. J. A. Pedersons Rald. Herren velsigne Møderne. Kom til vore Møder, mange bedende Brødre og Søstre!

Thos. A. Brække.

Den nordlige Jowas Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Samtalemøde i Past. L. D. Wigdahl's Rald i Little Sioux Menighed ved Wilford, Iowa den 28de til 30te Nov. 1911. Samtaleemnet bliver Mat. 6, 24 følgende. S. Sande indleder. Skudsmøder i Fostoria og Wilford Dagen før Mødet. Ligeledes holder samme Forening et 3 Dages Møde i Bethania Menighed, Emmetsburg, Iowa, L. D. Wigdahl's Rald den 8de til 10de Dec. 1911. Samtaleemnet bliver Joh. 15, 1. J. J. Afre fra Estherville indleder. Herren velsigne disse Møder.

**B. B. Olsen, Form.
A. Shaw, Sekr.**

Minnesota Totalafholdelseskab kommer til at afholde en Række større Samtalemøder i Afholdelsagens Interesse som følger:

Granite Falls By, Pastor D. J. Erickens Menighed, Søndag og Mandag den 26—27 Nov.

Vergen, Stony Run, Tirsdag og muligens Onsdag den 28—29 Nov.

Wang's Kirke, Newville County, Fredag og Lørdag den 1—2 Dec.

Thronbjergs Menighed, Atwater, Kandiyohi County, Mandag, Tirsdag og Onsdag den 3, 5 og 6 Dec.

Mange og dygtige Talere vil blive tilfiede ved disse Møder og tage Del baade med Foredrag og i Samtale om de bedste Veie og Maader at fremme Afholdelsesarbeidet. Tiden for Møderne paa andre Steder som har sendt Indbydelse vil komme senere.

Gustav Eide, Sekr.

Gjør os den Tjeneste

at sende alt, hvad der angaar Bladets Indhold, til Rev. C. C. Holter, Red Wing, Minn. Han er Bladets Redaktør. Men gjør os ogsaa den Tjeneste at sende Betaling for Bladet, Opfigelser, Adresseforandringer og alt, hvad der angaar Bladets Ekspedition, til C. Lilletun, Red Wing, Minn. Derksom man erindrer sig dette og gjør derefter vil man spare megen Tid, Arbeide og ekstra Omkostninger for hver af os.

Kvitteringer

Indremissionen: Ved E. B. Thibault fra Stavanger Mgd.s Rvf., Garden City, Ia., Pastor I. J. Knutson's Rald.....	306.70
Ved A. J. Hobland fra Bethels Rvf., Stony City, Ia., Pastor Pauls Rald.....	65.00
Ved Pastor J. A. Sandven fra Mr. & Mrs. Henry Wilson, Roland, Ia. 10, Tom Wicks af Zion's Mgd., Garden Co., Ia. 5.....	15.00
Ved Pastor A. O. Dvregaard fra Nels Mgd., Madison, Minn., Pastor Theo. J. Runds Rald.....	80.22
Ved Pastor S. J. Berg Konf. offer fra Bethania Mgd. ved Le Roy, Minn.....	25.50
Ved Pastor A. O. Dvregaard: Excelsior Young Peoples Society, Franklin, Minn., Pastor Thomas Hanson's Rald.....	18.00
Fra Hauge's Mgd., Franklin, Minn., Pastor Thomas Hanson's Rald: Henry Friction 10, Ole Korsmo 5.....	15.00
John Thompson 5, Mat. Kell 5.....	16.00
J. H. Elstad 5, Mr. & Mrs. Hanson 4.....	2.00
Hans Mundahl 4, Ole J. Bohum 3.....	7.00
Ande B. Paulson 2, Martin Nordby 2.....	1.00
E. D. Mundahl 2, Ole S. Hatlestad 2.....	1.00
Haagen Olson 2, H. C. Bohum 2.....	4.00
D. H. Bohum 1.50, Hans Friction 1.50.....	3.00
Ettie Friction 1.25, Josephine Olson 1.....	2.25
Mrs. Geo. Kvam 1, Mrs. D. J. Bohum 1.....	2.00
Claus Dahl 1, Gunder Nessburg 1.....	2.00
A. C. Kvam 1, Ole J. Kvam 1.....	2.00
Nils B. Dvregaard 1, B. H. Pederson 1.....	2.00
Mons Thompson 1, A. C. Larson 1.....	2.00
Ole Nelson 1, Hans Pederson 1.....	2.00
Henry Olson 1, Gilbert Olson 1.....	2.00
A. D. Nessburg 75c, Nora Nelson 50c, G. Pederson 50c.....	1.75
Mrs. A. Hatlestad 50c, Lina Kvam 50c.....	1.00
Ole Thompson 50c, Alfred Korsmo 40c.....	.90
Paula Wigdahl 25c, Petra Wigdahl 25c, Rosefine Mundahl 25c.....	.75
Oscar Nessburg 25c, Andrew Hatlestad 25c, John Hatlestad 25c.....	.75
Nena Thompson 25c, Anna Thompson 10c.....	.35
Flere ubenævnte tilf.	4.10
Ved Pastor A. D. Mortvedt fra Newart Mgd.s Rvf., Newart, Ill.....	35.00
Ved Geo. J. Wigen Sr., fra hans adboede Møder Ingeborg Wigen, La Crosse, Wis.....	25.00
Ved Pastor M. G. Hanson Konf. offer fra Hauge's Mgd., Menomon, Minn. 16.61, Konf. offer i Stordahl's Mgd., Roscoe, Minn. 23.15, Mrs. Johannes Swenion 10.....	54.76
Mrs. Emma Ekaar 5.....	54.76
Ved Pastor D. H. Elstad halvt Lifer fra Rudi Mgd., Rudi, Wis.....	24.88
Ved E. Lilletun fra Jacob Larimon, Whalen, Minn.....	.60
Ved Mrs. Peter Larson, Clarion, Ia., fra Bethlehems Rvf., Pastor I. J. Svandens Rald.....	7.84
Ved Pastor J. A. Johanson, Spicer, Minn. fra Bethania Mgd.s Rvf. af hans Rald.....	20.00
Ved Pastor J. J. Mendahl fra Miss Ida M. Franze, Deer- ing, N. Dak.....	3.00
Mrs. D. J. Bratsberg, Hubbard Ore.....	2.00
Ved S. S. Ernfjord fra Mrs. Martha I. Ernfjord, Harvey, N. Dak.....	5.00
Ved Pastor A. O. Dvregaard: St. Peters Mgd., Walsb Co., N. D., Pastor Westbys Rald: Alfred Vindeq 50, Thos. Thompson 10.....	60.00
Peder Almeen 7.50, Theo. Wolfstad 5.....	12.50
E. S. Julin 2.50, Alma Hagen 2.50.....	5.00
Mrs. D. H. Hagen 2.50, Bernhard Hagen 2.25.....	4.75
Ears Almeen 2, Mrs. Thos. Thompson 1.....	3.00
E. Ege 1, A. Wolfstad 1, Ole Hagen 1.....	3.00
Mrs. Ed Setnefs 75c, Morris Johnson 50c.....	1.25
Mrs. E. S. Julin 50c, E. Wall 50c.....	1.00
Carl Gustafson 50c, Carl Wolfstad 50c.....	1.00

L T Kringle 85c, Odvin Hagen 25c	1.10
Ubenevnte	1.30
Fra Stefani Mgd., samme Raib: L H Hjem 5, Sten-	7.50
de M Myrvik 2.50, J Myrvik 60c	3.00
K Elm 50c, Jonnie Hjem 25c, Anton Dyrhøi 25c	1.00
Erling Grinde 25c, John Kvalnefs 25c, A J Myrvik 25c	75
Gerhard Hjem 25c, Alfred Hjem 25c, Annie Anderson 25c	75
Nagle ubenevnte	2.30
Bed Pastor C J Eastbohd halvt Offer fra Bethesta Mgd.,	41.01
Jewell, Ia.	
Bed Pastor J M Wick fra Mrs. Dimohn, Estelline, S. D.	4.50
2.50, Mrs. W Thompson 2.	
Bed Pastor D T Borgen Offer fra Trempealeau Valley	29.00
Mgd., Taylor, Wis.	
Bed Pastor A D Opvegaard fra Hvibess Mgd., Walsh &	
Hembinga Cos., R. D. Pastor Westhys Raib: Ole H	25.00
de Hjem 10	
L T Hjem 10, Anders A Gjevre 5	15.19
Ole Gjevre 1, Lars Hjem 5	5.00
Anders Larjon 5, K Rafin 3	8.00
L Hjem Hjem 2.50, Hans Anderson 2.50	5.00
H M Hjem 5, Ole Hjem 2.50	7.50
John Hjem 2.50, L H Markholt 2.50	5.00
Mrs. Hjem 2, E B Lee 2	4.00
Mrs. E B Lee 1, Johanna Lee 1	2.00
Mr. & Mrs. H Stockstad 1, K Lerud 1	2.00
H Sunderson 1, H D Langrud 1	2.00
K H Hjem 1, John Lindale 1	2.00
K H Hjem 1, Torger Halvorson 1	2.00
Mrs. H Hjem 1, Halvor Kittelson 50c	1.50
Fra St. Pauli Mgd., samme Raib: K Christofferion 25,	30.00
L T Hjem 1	
Ole Ekenion 5, Christ Hjem 2.50	7.50
Andrew J Doe 1, Mrs. D Nelson 50c	1.19
Will J Ednes 50c, Anna S Moen 25c	75
Josie Nelson 25c, E D Hjem 25c	50
E C Throvarp 25c, ubenevnte 2.35	2.60
Pastor A A Dahl, Ida, Minn.	5.00
Bed D A Hjem fra Sven og hans Grotte, Mahon, R. D.	10.00
Bed Pastor M J Westphal fra Knut H Hjem af Aken-	25.00
dahl Mgd., Fillmore Co., Minn.	
En ubenevnt, Berleah, Cal	1.00
Bed Mae Fridson fra The Dorcas Society af Bethany	10.00
Congregation, Nabliffe, Ia., Pastor T J Knutsons	
Raib	
Bed Pastor J V Vasieson fra Norwegian Grove Kv.,	
Pastor L T Johnsons Raib 25, en ubenevnt af Zion	
Bed Pastor M V Hjem fra Mrs. K C Olson, Hastings,	5.00
R. Dal.	
Bed Pastor A D Opvegaard fra Ny Stavanger Mgd.,	
Trail Co., R. Dal., Pastor J S Halvorsons Raib: Ole	10.00
J Hjem 5, Jacob Lee 5	10.00
Mrs. G Knudsvig 5, H. A. 5	3.35
Ubenevnte	6.00
John Hjem 3, J A Hjem 3	4.00
Martin Knudsvig 2, Hjem Hjem 2	4.00
Heder H Hjem 2, Knud D Hjem 2	4.00
Clas Hjem 1, H Hjem 1	2.00
Mrs. Heder Hjem 1, Ole D Hjem 1	2.00
Hjem Hjem 50c, Mrs. C Hjem 25c	75
Mrs. Heder Hjem 25c, Mrs. Emelle Hjem 25c	50
Mrs. Hjem 25c, Mrs. Martha Knudsvig 25c	50
Lars Hjem 5, Martha Hjem 5	10.00
Pastor J S Halvorson	3.00
Bed Pastor G D Hjem fra L V Sunderson, Walling-	5.00
ford, Ia.	
Bed Pastor D Hjem halvt Offer fra Stavanger Mgd.,	13.50
Osian, Ia., Pastor Andrejens Raib	
Bed Pastor J C Hjem halvt Offer fra Oslo Mgd.,	10.20
Oslo, Wis. 9.20, Mrs. L Hjem, Oslo, Wis. 1	

L T Missionsduen: Mrs. J G Hjem, Berthold,	
R. Dal.	5.00
Mrs. J M Hjem, Chicago, Ill.	5.00
Mrs. A A Dahl, Gando, R. Dal.	2.00
Mrs. D D Hjem, Volga, S. Dal.	2.00
Mrs. H Hjem, Dales, R. Dal.	2.00
Mrs. H Hjem, Frost, Minn.	5.00
Mrs. Serine Lund, Bickert, R. Dal.	1.00
Mrs. Edw. Dues, Blue Earth, Minn.	1.00
Mrs. Nels Carlson, Milwaukee, Wis.	1.00
Mrs. M G Hjem, Kenyon, Minn.	1.00
Mrs. J Harrisville, Chicago, Ill.	1.00
Mrs. J Hjem, Sharon, R. Dal.	1.00
Mrs. J Hjem, Horace, R. Dal.	1.00
Mrs. G D Hjem, Grand Forks, R. Dal.	1.00
Mrs. D T Hjem, Taylor, Wis.	1.00
Mrs. G T Hjem, Jewell, Iowa.	1.00
Mrs. S C Hjem, St Paul, Minn.	1.00
Mrs. D S Hjem, Red Wing, Minn.	1.00
Mrs. D Hjem, do.	1.00
Mrs. C J Hjem, Jewell, Iowa.	2.00
Mrs. A D Hjem, Newark, Ill.	1.00

Mrs. Sufie W. Stageberg, Raib.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og et udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarstole til Brug ved Selvstudium i Guitarstole, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Skirtingsbind med fergylbt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste til Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen er anbefalet af fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftebal, Pastor L. M. Hjem m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til E. Lillethun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Himles Bog.

En Beretning om Bøgeroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de Standaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. J Skirtingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til E. Lillethun, Red Wing, Minn.

Kør tvitteret for
1254.71
2554.91
3809.62
S. S. Elstad.

Julesange.

Sange for blandet Kór med
norst eller engelsk Tekst, Sange
for en Stemme og Piano, Musik
for Orgel, Violin eller Piano.

THE JOHN SETHER
MUSIC Co.,
520 2nd Ave. So.,
MINNEAPOLIS, MINN

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform
Saade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet
i mange Kulprer. Billeder, Bibelssteder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Sil-
kefnor. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful
booklet, containing certificate, oblong shape.
Made up of six heavy cardboard leaves. Rich-
ly illustrated in delicate colors. The certifi-
cate itself occupies the two middle pages and
is preceded and followed by well selected de-
signs, symbols, hymn verses and Scripture
passages. The last page is prettily arranged
for name of guests. Furnished with a pretty
embossed cover and bound with a heavy silk
cord. Single copy 25 cents, per doz. \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible
picture or landscape in colors and a scripture
passage on one side and a hymn or poem
printed on the other side. Fancy cut edges.
Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs,
Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with
Texts in colours. Price per card 3 cents.

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine
children designs, with Texts in full colours.
Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine
landscape designs, with selected Texts in full
colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and
branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake
scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes
with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagsskolekort med Bibelsprog paa norst til
1c, 2c og 3c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the
Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-
rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents.
II. Be true to your church. III. Be true to
your Lord. 100 pages. Bound in cloth.
Price 25 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. De-
dicated to the Lutheran Young People of
America. By Benevolus. Prettily bound in
heavy paper cover with gilt title and orna-
ment. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norst a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakatla

By JOHN W. ARCTANDER, LL. D.

Illustrated. 395 pages. Nicely bound.

Price 1.50 net.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

History of the Great Reformation in the
times of Luther and Calvin. Comprising Ger-
many, Switzerland, France, England and Italy.
By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages.
Nicely bound. Price \$2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEP.,
Dr. 74 RED WING, MINN.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.
Sowing and Reaping.....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithgraphy, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.
" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.
" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silt Cloth med sort Titel paa forghldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Biskop Bangs

Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2. Nordlandsk Josteliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Væereaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Brest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, Minn.

Norge.

Historisk Mindebillede fra Begivenhederne i Norge den 7de Juni 1905. Overst paa Billedet vil ses Norges Flag og Vaaben i Farver. Midtgruppen viser Norges provisoriske Regjering efter Unionsopløsningen, og paa Siderne og nedenunder sees Fotografier af alle 117 Stortingemedlæb, som deltog i Elvende Juni Beslutningen. De tre mindre Billeder, hvorom Stortingensmedlæbnes Fotografiet er grupperet, er Fotografier af Eidsvoldsmedlæbene, Eidsvoldsbygningen og Stortingensbygningen. Nederst paa Billedet er Navnefortegnelse med Henviisninger. Billedet er arrangeret og udført af en fremragende norsk Kunstner og vil være en Pryd i ethvert norsk Hjem. Størrelsen er 22x27 Tommer. Pris 75 Cents, portofrit tilsendt.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bibelske Billeder

i mangefarvet Oljetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus blesigner de smaa Børn; 2. Jesus i Gethsemane; 3. Den tornekronebde Kærlig; 4. Jesus paa Korset; 5. I Midten den oplandne Kærlig og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelshistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remembrance“. Dette Billede forestillter ogsaa „Rock of Ages“, og nedenunder er trykt nogle valde Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Linjer, hvor man kan nedskrive Navn osv. Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Referatet for 1911.

Beretningen over Forhandlingerne af Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er endnu at faa. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor L. J. Oppedahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Prestre og andre, der vil hjælpe os til at faa Referatet solgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdomsforbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3 50. Alle Ordres sendes til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

„Red Juletid“. „Juleloffer“. „Solstreif“.

Julebog for Barn. Dette er meget pene Julebøger med vakre Fortællinger og prægtige Billeder. Bøgerne er paa 64 Sider. Smukt indbundne. Pris pr. Stykke 15c.

Postkort med Julehilsen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Tusin.

Send Ordres til C. Lillethun
Drawer 74 Red Wing, Minn.

A l l e r b r ø d

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Bøger paa 100 Stykker 25 Cents.
- 3 Bøger paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Bøger paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Bøger paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil blive tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lillethun Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. 3 Kabinetsstørrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Julehilsen“, „Nytaarshilsen“, „Hilsen fra Amerika“, „Venlig Hilsen“, „Hilsen til Fader“, „Hilsen til Moder“, „Hilsen til Søster“, „Hilsen til Broder“, „Hilsen til Onkel“, „Hilsen til Tante“, „Til min kjære Søn“, „Til min kjære Datter“, „Hjertelig Blyndstning“, „Serren er nær“, „Uden Kors ingen Krone“, „Barnesang“, „Venlig Hilsen“, „Bøn“, „Idag vil jeg prise Herren“, „Tro, Haab og Kjærlighed“, „Til kjære Bedstemoder“, „Hjertelig Hilsen“.

„Christmas Greeting“, „New Year Greeting“, „A Greeting to Father“, „A Greeting to Mother“, „A Greeting to Sister“, „A Greeting to Brother“, „To my Child“, „Best Wishes“, „Blessed are they who have not seen and yet have believed“, Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorens, Synodkassens (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Guth. College) sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Rina missionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. C. C. Solter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quesso, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norske evangeliske lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendelsesvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. „Vigen er ikke død, men hun sover; 2. Fra Norge; 3. Fra Bethesda Børnehjem; 4. Tak for godt Vidnesbyrd; 5. Fra Minnesota Totalafholdelsesskab; 6. Det er for sent! 7. Til Høile; 8. Fra Jergus Falls, Minn. 9. Aarsmøde; 10. Hilsen fra Norge; 11. Ole Elstad; 12. En liden Feil; 14. Forsoningen; 15. Predikantens Gemmelighed; 16. Rina missionen; 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Belyndtgiørelser; 19. Belyndtgiørelser.

Ihi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 4 -

Lørdag den 2den December 1911

{ 43de Aarg.

Advent.

(Af Chr. Nygaard.)

Luk. 4, 16. 22.

Med Adventen begynder vort Kirkeaar. Kirkeaarets Bestemmelse er, ved de kristelige Løse- og Frelsesdage og de for disse Dage anordnede Skriftafsnit at bringe Menigheden sin Herres Liv og Gjerning i stadig fornøjet Grindring til Kristentlivets Vækkelse og Vækst. Adventstiden forbereder til Julens store Høitid, da vi fejre vor Herre Jesu Kristi, Guds Søns Komme til Verden i vort Råd. Advent betynder Komme, Ankomst. Første Søndag i Advent er vor kirkelige Nytaarsdag.

Det er et godt Beredelsens Ord, ret et passende Adventsord, vor hellige Tekst indeholder. Det bringer os en vidunderlig delig Hilsen fra vor Herre og Frelser.

Ja, er det ikke lifligt at høre dette Ord, som faldt op for ham, da han hist i Synagogen i Nazareth stod frem for at forelæse, og de gav ham Profeten Esaiæ Bog, — dette Skriftens Sprog, om hvilket han sagde: „I Dag er denne Skrift gaaet i Opfyldelse for eders Øren?“

Salvet af Herren med hans Aand, blev han sendt til at „kundgiøre Evangelium for de fattige“, for dem, som kjende sin aandelige Fremtid. Ikke inde ude hos sig selv at bygge sin og vore sig at overføre Gud og dets Ord af det Dybe fukke efter Naade.

Han blev sendt til at „helbrede dem,

som have et sønderknust Hjerter“, trøste de over sin Syndeskyld bedrøvede og forfærdede, lægge ligesom Forbinding paa deres blødende Syndevunder.

Han blev sendt til at „forkynde de fangne“, de af Syndens Lænker bundne, at de „skulle løslades“, hos ham fæde Løsning fra de vancerende Baand, fra Syndens sorgelige Herredømme.

Han blev sendt til at forkynde, at „de blinke“, de for Guds Erkjendelse Fremmede, „skulle faa Syn“, hos ham faa opladte Dine til at kjende Gud, hans Navns Storhed og Naades Herlighed.

Han blev sendt til at „sætte de Blagede i Frihed“, befri de under Lovens tunge Nag arbejdende og besværede, — befri dem ved at skjænke dem Hvile hos sig, føre dem ind under sit „gavnliges Nag“ og sin „lette Byrde“, føre dem frem til Guds Børns herlige Frihed.

Han blev sendt til at „forkynde Herrens behagelige Nag“, den nye Naadens Tid, det rette „Tubelaar“, i hvilket formedelsst ham, den Guds elskelige, „alle de ved Synden tabte Arvegoder skulle gienerholdes“, dette Tubelaar, som forbillig var betegnet ved Lovens Tubelaar, da de Forarmede skulde „igjenskomme til sin Eiendom.“

O, hvilket deligt Billede dette profetiske Ord bærer af den Herrens Salvel! Hvor fantastisk maas det ikke have været at høre ham selv udlægge dette Ord, ham, der taledes saaledes, som intet Menneſke har talet! Voc

Tekst fortæller da og, at de, som hørte ham, „de gav ham alle Berømmelse og forundrede sig over de livsalige Ord, som udgik af hans Mund.“

Men med al den Raade, som det profetiske Ord, over hvilket han talede, gjemmer i sig, kommer han, den Herrens Salvede, Menigheden imøde det ene Kirkeaar efter det andet. O, hvilken Kjærlighed han bærer til Sjælene! Hvor inderligt gjerne han vil velsigne, glæde, trøste, læge, frelse!

Give da Gud, vi maatte lade ham faa gjøre sin frelsende Gjerning hos os!

Ikke sandt, du vil lade ham faa gjøre den hos dig, du „fattige“ Synder, du med det „sønderknuste Hjerter!“—du vil lade ham faa glæde og trøste dig? O du benaadende Sjæl! du, som allerede kjender Glæden og Trøsten i ham, ikke sandt, du vil atter og atter lade ham faa glæde og trøste dig, idet du beder ham om altid at lade dig faa beholde en ydmyg Aand og et høiet Hjerter?

Men du, som gaar blandt „de Plagede“, du, som har faaet saavidt Syn, at det ikke staar vel til mellem dig og din Gud, men ikke har faaet Syn for din fuldkomne Udhygighed til selv at bringe det rette Forhold istand og derfor gaar og besværer dig med eget Gjærningsværken,—o lad dig dog overbevise om, at du er „undfangen i Synd og født i Misgjærning“, saa du lader det frugtesløse Selvarbejde fare og lytter til Ordet fra ham, som siger: „Kommer hid til mig, alle I, som arbejde og ere besværede, og jeg vil give eder Hvile.“

Og du, der ingen Omsorg har for din Salighedsdag, lever dit Liv i saa Henseende ganske ubekymret hen, og, naar en Alvors tanke stundom vil trænge sig op i din Sjæl, viser den bort og lægger dig til Ro paa dit ærbare Levnet—give Gud, du maatte komme ud af din sørgelige Blindhed, lære med høiet Hjerter at kjende din Mangel paa al Retfærdighed for Gud, kjende Fangenskabets, du sidder i, saa du kunde komme til at søge ham, som dig kan gjøre fri!—Og endelig du, som derved, at du giver Kjødets løs Tvile i aabenbar Syndetjeneste, noksom vidner om dit Fangenskab,—give Gud, du maatte betænke,

hvor sligt bærer hen, at ogsaa du kunde komme til at søge Løsladelse hos ham, der blev sendt for at løse „de Fange!“

Det er „Herrens behagelige Aar.“ Den Herrens Salvede kommer for at hjælpe alle, som ville lade sig hjælpe.

„Velsignet være den, som kommer i Herrens Navn!“—saa lød Lovsangen, ham til Gode, da han holdt sit høitidelige Indtog i Jerusalems Stad.

O, at denne Lovsang maatte lyde ham imøde fra vore Hjerter, nu da han kommer igjen i dette nye Kirkeaar for at holde sit Indtog i Menigheden,—kommer, for i den hellige Daab at tage de smaa i Favn, kommer, for at lade sit Frelsens Evangelium lyde, kommer, for ved sit hellige Nadverbord at stjænke sine troende det dyrebareste Pant paa deres Synders naadige Forladelse og meddele dem Livsens Kræfter til at vandre Veien henimod Maalet, at ikke Veien skal blive dem „for lang“, kommer i og med sin Helligaand!

Lad os bede og sige:

Lovet være du, kjære Herre Jesu Kristo! Velsignet være du, som kom „i Herrens Navn“ for at frelse os ud af vor Nød og Vaande, og som kommer det ene Aaadens Aar efter det andet med Frelsens Tilbud, med Frelsens Gave!

Og lovet være du, kjære himmelske Fader! som i inderlig Medhynk med vor svære Nød og Vaande sendte din Søn, den enbaarne, i Frelsens Grinde.

Og du, kjære Helligaand! du, hvis Gjærning det er at føre os formedelst Troen til Delagtighed i Frelsens Raade, lovet være ogsaa dit hellige Navn! Bered du i Raade Rum i vore Hjerter for Frelsens Konge!

Hellige treenige Gud, Fader, Søn og Helligaand! lad dit Ansigt lyse over os! Velsign det nye Kirkeaar for os! Amen.

O Gud ske Lov til evig Tid, At Tiden er saa himmelblid, Ret ligesom det var en Vaar Til Evighedens Kirkeaar, At vi kan her begynde paa For Thronen Nat og Dag at staa!

Hosianna, milde Davids Søn, Vor Herre kjer og Hæder stjern! O maatte ei den hele

Jord. Du blive til et Syngekor, Al Verden til en Helligdom, Fordi Guds Søn til Verden kom!

Fra Indremissionsmarken.

Da Far i sin store Raade har hørt haade mig og sit Folk i mit vidstrakte Kald og sendt os en elskelig Broder til Hjælp i Arbeidet, vil jeg straks benytte Anledningen og takke baade Bestyrrelsen og vore Indremissionsvenner som opholder og støtter og laa denne Breen af Vingaardsarbejdet. I kan tro, at der blev Glæde blandt Menigheden i mit Hus, da Holtan kom med Bosten Torsdags Aften, og vi fik Brev fra Broder L. M. Engelstad, at han havde antaget Kaldet i Jesu Navn og vilde forsøge at naa Forbindelse med Rommen til Torsdag den 4de dennes.

Harde sent Order, at jeg vilde forsøge at være i Lodgepole Torsdag, men nu maatte Broderen hentes og saa bad jeg Far hjælpe os ved at komme op ved Hønegal for at naa til Lodgepole Morgen til ret Tid. Da vi til Aften var de herhjemme og da Mama var med den Sids af Kognen hvor Broderen gik og mødte ham. Det er ham Knap!

Broder Engelstad fortalte os alle dette om, men Siden er, at han da kom af, da jeg blev kendt med Broderen, har vi været meget glade over at se ham her og hans Brev, at vi kunne han gik af sende denne som en Brev og som Far og til os og nu var han her i vor Midte. I vil forstaa, at det blev ikke lidt af Sorgen den Nat. Jeg laa lige iungen som jeg nu er, til efter Kl. 4 og ved 7 Tiden var jeg lykkelig ved at faa staa op og saa altsed saa fort som midig og frem kom vi og mødte Folk fra Mamre Menighed og saa der.

Broder Engelstad blev tilbage og ledet Børnemødet og jeg drog til Mamre for at læse med Konfirmanterne der Mandag. I den rare, forunderlige Gud, hvor du er god. Siden sidst jeg skrev, har Mutteren paa den blaafulde Hest gaaet baade i Betania og Lodgepole Menigheder. En ung Mand ved Navn Oskand, som bejogte stadigt Gudstjene-

sten og tog Del i vore Ungdomsmøder i Betania, fik en hastig Død derved, at han blev søndertjort af et Tog ved Rolme Station. Han blev begravet paa Betania Kirkegaard. Der var 30 Team som fulgte til Graven. Atter et Budskab til os og alle uomvendte: „Bered dig at møde din Gud“, som Profeten Amos raaber.

Den anden var Broder Kjellstrøm af Lodgepole Menighed, som kom til Liv i Gud forrige Vinter. Han reiste til Idaho for at arbejde der i Stoven for at faa Brød til sin Familie. Han var plaget af Galdefuge, men stor, stærk og kraftig, som han var og lykkelig i sin Frelser vandt han over et par Tilfælde han havde efter sin Omvendelse. Men derude fik han et Tilbagefald som endte hans Vandring og hans Strid, og nu er han der, hvor ingen af Indbyggerne skal sige, de er lige: thi Folket der har faaet sine Misgjerningers Forladelse.

Dette glæder den sørgende. Intet sig ved der sidder tilbage med 3 smaa, som er for unge til at føle Savnet af en trofast og elskelig Fader, der vilde lede deres Hjerte til at blive i Jesus, som de staa i Vagt med. Saa har vi en mindre brude, men en mer deroppe og Broder Kjellstrøm, hvis i et Liv, at han havde vendt om til sin Veninde og hørte at Livs Kraft med Kristus i Livet, som det at leve var ham Kristus. Vi savner ham men misander ham ikke og han fortæller om i Abraham's Hjem. Han kommer paa os, som ingen kan af Livs Lighed som Vigen.

Hvad Broder Kjellstrøm ikke fik se og sige der, saa Røden er nu efter han kom hjem til Helligdommen. Det at hans Broder som har været paavirket i længere Tid nu efter Broderens Død, har helt overgivet sig til Herren og tager aktiv Del i Arbeidet og er traadt i sin Broders Sted som Lærer i Søndagskolen og er lykkelig i sin Frelser.

Ligeaa Mrs. Tolbeck, hvis Mand har været borte i over et Aar, uden at hun ved, enten han er død eller levende. Disse blev nu Søndag optaget i Menigheden. Mrs. Tolbeck har 4 smaa. Herren arbejder hertil blandt os og der er flere, som vi venter paa vil komme snart, saa det lønner sig, Søsten

de, at arbejde i Vingaarden. Havde nu min kjære Broder Engelfstad havt Buggh og Sælur, saa har vi 2 Team eller 4 Hester, og da kunde vi gaa hver sin Wei nu. Far har hjulpet mig op igjen af mit smertefulde Sygelse. Men vi tigger paa ham begge to om Udvei, og han ved Raad han; thi blandt de mange rare Navne han har, heder han Under, Raadgiver, og han er en, som hører sine raabe, det har jeg erfaret tusinde og atter tusinde Gange ogsaa nu i vore Trængsler. Nu er vi alle oppe og forsøger at prise ham ogsaa for Trængslerne. Herren velsigne sit Folk.

Ederes ringeste Tjener i Kristus.

R. R a s m u s s e n.

Guldbryllup.

Den 27de September var en stor Høitidsdag for vore Venner Mr. og Mrs. Ole G. Legvold, Bricehn, Minn. Tænk, i seint Aar havde Gud givet dem Raade til at dele Livet isammen. Istandhed en lang Tid at se tilbage paa. Høitidsdagen feiredes paa en kristelig Maade. Dagen var som særlig bestemt for en Familiefest. Børn og Børnebørn samlede i Brudeparrets Hjem for paa en værdig Maade at hædre sine kjære. Stedets Prest, Pastor Oterlund holdt Fæsttalen. Hans Tekst var knyttet til Profeten Daniel da han var i Bøn til sin Gud.

I velvalgte Ord overrakte han Brudeparret et Gulduhr—en Foræring fra deres Børn. Et godt musikalsk Program blev derpaa udført.

Tilslidst takkede Mr. Legvold for den hyggelige Stund, som de havde tilbragt isammen. Hans Ønske var, at man tilslidst maatte saa samles i Himlen til en evig Bryllupsfest. Mr. og Mrs. Legvold er, trods sin høie Alder endnu ved god Helbred. Maatte Gud fremdeles give dem Lykke paa Livets Vandring, saa naar deres Livslof gaar ned, de kan med Apostelen sige: Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommet løbet og bevaret Troen.

Afsked.

Past. M. S. Næsvig, som vi forleden nævnte var paa Wei til Chicago for at studere ved det engelsk luth. Seminar der, har haaret paa denne Tanke lige siden han graduerede fra vort Seminar i Red Wing. Ifjor resignerede han med dette Maal for Die, men da Menighederne anmodede ham om at tage sin Resignation tilbage, fandt han sig i det den Gang og fortsatte Arbeidet. Nu i Høst da han atter fremsatte Ønsket om at saa reise til en Skole, indvilgede Menighederne deri paa den Betingelse, at han sørgede for deres midlertidige Betjening og saa komme igjen til Baaren. Men naar han tænkte paa, hvor vanskeligt det vilde være at saa eh til at betjene for en kort Stund og samtidig under Studietiden at bære Ansvar for Menighedernes Betjening, fandt han det rettest at hæve sin Forbindelse med Menighederne, og Søndag den 22de Oktober holdt han Konfirmation og Afskedsprediken i Nordheims Menighed. Af Ungdommen i den Menighed fik han en Pengegave til Afsked.

I Hastings holdt han Afskedsprediken den 5te November. Den vakre Kirke, som var bygget for et Aars Tid siden var pent dekoreret for Anledningen og fyldt til Trængsel. Menighedens Sangkor sang nogle vakre Afskedsfange. Ogsaa der fik Presten en Pengegave af Ungdommen. Den samme Dags Aften blev 9 unge konfirmerede i Vichville og efter denne Handling holdtes Afskedsprediken der. Der var et usædvanlig stort Fremmøde af Folk den Aften, og mange som ikke kunde saa Rum maatte vende hjem. Den paafølgende Aften var der Afskedsfest med Taler, Sang og Bevertning og her forøget man betydelig Prestens Afskedsgave, saa den nu ialt beløb sig til omtrent \$140.00. Efter 6½ Aars Samarbejde kostede det adskillig at opløse de Baand, som knyttet Prest og Menigheder sammen. Maa den Gæd, som er saadet i disse Aar bære Frugt til et evigt Liv, saa blir der et saligt Gjen-
syn.

J. A.

St. Johns Hospital, Siour City, Iowa.

Hospitalet har været aabent for de syge et Aar og ti Maanedes. Paa den Tid har man pleiet iyn hundrede Patienter. I 1911 har der været 25 Procent flere Patienter end der var i 1910. Af de 700 har ikke saa mange faaet Blevet. Hospitalet har ikke været nogen til Hæde. Uden nogeniombelli Hielp udenfor har det baaret sine Udgifter, samt betalt Renter og en liden Sum paa selve Bygningen. Vi nødes til at oplyse at Uddannelsen af Diaconister maatte ophøre i høst i allefald midlertidig. Fremtiden faar afgjøre om det bliver optaget igjen eller ikke. Skal det optages igjen, saa maa man først indse en ganske stor Pengesum for at saa kunne ordne sig som en Diaconiseanstalt. Skolen for Uddannelse af „Nurses“ er i fuld Gang. Alle som ønsker at blive optaget i Skolen, bør skrive til Miss Inger Agrimon, Superintendent af Nurses, St. Johns Hospital. Hun vil med Glæde give alle nødvendige Oplysninger. Alle Bidrag for ubemidlede Patienter sendes ogsaa til hende. Vi vil særdeles gjøre opmærksom paa følgende. Det vilde være en stor Opmuntring i denne Organisation, dersom de Menigheder, som har Interesse for Anstaltens Fremtid, vilde sende til undertegnede Indbudelse til at komme til deres Midte for at samle Medlemmer i Hospitalforeningen. Man resiterer intet med et laadant Skridt; men af stor Betydning vilde det være for Sagen. Det er en Glæde at kunne oplyse, at vi allerede har 267 Medlemmer som har tegnet sig for \$4000. De fleste Medlemmer er i Iowa Kreds af Evangelistens Synode. Haaber at andre Kredse, naar vi kommer til dem, vil efterfølge deres Eksempel. Vi haaber at alle, som er interesserede i denne Sag, vil opmuntre til fortætt Arbejde ved at indsende Indbudelse til underskrevne, saa skal nogen komme for at samle Medlemmer i Hospitalforeningen.

Edward Johnson.

Vi de I k l e, at uretsfærdige ikke skal arve Guds Rige? 1 Kor. 6, 9.

Kredsmøde i Skandia Menighed.

Syd D. Kreds af H. S. afholdt Møde i Skandia Menighed, Centerville, N. A. Skarpnefs Mæd fra 8de til 10de Okt. 1911.

Søndags Formiddag predikede Synodens Formand over Dagens Evangelium, samt indviede Menighedens Kirke.

O. T. Bergb holdt Prædiken i Tilknægtning til Sal. 26, 8. De øvrige Prædiker som deltog var Skarpnefs, Nerviig, Tuelso, Jacobson og Olsson.

Subscription og Offer blev optaget til Dækkelse af Menighedens Gjæld paa Kirken. Blotket 2.45 samledes man igjen. Stedets Præst ønskede de besøgende velkommen med 2 Kor. 5, 11.

N. A. Tuelso indledede, det af Menigheden valgte Guds Ord, Luk. 11, 15—24.

Som Thema satte Indlederen: „Betingselsen forat saa sidde tilbords i Guds Rige.“

Det var en underlig Tid for dem, som den Dag var tilstede i denne Farijæers Hus.

Ikke alene Hjelbredelses Underet, men han begyndte at lære. Væren om Gien-gjældelsen i de retfærdiges Opstandelse.

Denne Mand mente, det maatte være berligt, betændig at være i Herrens Nærhed.

Hvad var Jesu Hensigt, naar han just i denne Forbindelse taler denne Lignelse? Jo han fremsætter her Betingselsen for, at vi skal saa sidde tilbords i Guds Rige. Ingen kan være Jesu Discipel uden han gir op alt. Alt, som staar dig og Jesus mellem Sammenlign „Undskyldningerne.“ Den, som har en Harm, et par Otter, Puitru, Rader eller Moder mellem sig og Jesus, det maa af Veien, ellers faar du ingen Del i Guds Rige.

I den gamle Pragt gaves Høstegrøden til Herren, pantet paa, at alt skulde være Herrens. For man ikke antro sig Vegeme til Herren, hvorledes kan man da antro ham sin Sjæl? „Hade Fader og Moder“ Guds Ord er aldrig i Strid med sig selv. Det, som staar min Sag hindrende veien, er min Fiende. Det vanskeligste for os at

opgive er vor egen Vilje, Selvfornegtelse, Bytte, Vilje. Opgive din og faa Guds. Taabelige Undskyldninger. „De vilde ikke komme.“ Viljen var ikke brudt. „Dersom Viljen var brudt, skulde vi faa se, hvorledes de flokket sig om Jesus“.

Men dette behøves ogsaa i Helliggjørelsen. Vi kunde nævne „egenfindige kristne.“ Dersom vore Planer og alt ikke er underordnet Guds Vilje, saa forseiler vi vort Maal.

Og dog er dette et saligt Liv. Paulus siger: Den nærværende Tids Lidelse er ikke at agte mod den Herlighed, som skal aabebares paa os. Rom. 8, 18.

Guds Børns største Kamp er, at tro Maaden.

Sin Menighed har Herren givet den Opgave, at gaa ud med Indbydelsen. „Tal til dit Folks Børn“. Ez. 33, 2. Enten de høre eller ikke høre, skal ikke Bægteren være ansvarlig for. Guds Bangmodighed vil engang tage ende.

„Da blev Husbonden vred“ B. 21.

Ingen af de Mænd, som var budne, skal smage min Nødverb. B. 24.

Tiden skal komme, naar Herren skal sværge ved sig selv: Der er ikke Tid mere.

Efterdi jeg raabte, og I vægrede eder, jeg udrafte min Haand, og ingen gav Agt, og I lod alt mit Raad fare og I vilde ikke vide af min Tilrettevisning, saa vil jeg le i eders Ulykke, jeg vil spotte, naar det kommer, som I frygte. Ordsp. 1, 24—26.

Derfor: Har du ifinde hjem at finde, maa du være snar.

Tirsdag Eftermiddag Nødvergudstjeneste. Bergh holdt Skriftetalen. Tirsdag Aften Aftensfest. Søndags og Mandags Aften Prediken i det engelske Sprog. Mange alvorlige Sandheder blev lagt Folket paa Hjerte, Ord, som ikke skal komme tomt tilbage. Saa Tak for godt Samvær.

J. S. O l j o n, Sefr.

S y n d e n s S o l d er Døden. Rom. 6, 23.

Lidt til om Foreningsagen.

Ja, nu er der skrevet ikke saa lidt i vort Blad om Foreningsagen, og det trænges, at en saa alvorlig Sag, faar en alsidig Behandling.

Jeg ser nok, at vor kjære Redaktør faar Paapåtning, fordi han tager ind i Bladet, Tanker og Meninger om denne Sag, som ikke suldt ud stemmer med hans egne, ja, at han endog tager dem ind uden Kommentar; men det er just en sliq Redaktør vi vil have i Hauges Synode.

Vi Kirkefolk vil have Lov til at tale vor egen Kirkes alvorligste Sag i vort eget K i r k e o r g a n og det ogsaa allerhøjest uden Kommentar. Vi er derfor taknemmelig fordi vi har en saadan Redaktør, som ogsaa tillader anderledes tænkende at udtale sig.

Hvad Dommene over mig angaar, saa kunde man gjerne have sparet sig Møien: thi „jeg agter det for saare lidt at dømmes af eder eller af en mennesseligt Ret.“

Jeg blev mer og mer mindet om, at raabe et Varsko til vort Samsund i denne Sag. Jeg har fremholdt Sagen for Gud og forsøgt at se den fra den Side Guds Ord og Erfaring lærer mig at se den, og min Samvittighed anklager mig ikke for nogen Synd derved, at jeg fremsatte mine Tanker; men meget mere er jeg tilfreds derved i det Haab, at vort Samsundsfolk tænker alvorligt for de beslutter noget i saadan vigtig Sag.

Herren kommer til at afgjøre, hvem der har mest Kierlighed til Gud og Næsten, og jeg er glad over, at det er han, som afgjör den Sag; men nu til Sagen vi skulle forhandle om.

Vi skulle jo tænke paa, tale om og skrive om, enten det vilde være til vort, Hauges Synodes Bedste, at forene os med de 2 store Samsund, den f. Kirke og den norske Synode eller ei. Jeg har jo før sagt lidt om denne Sag og vil nu kun tilføie lidt.

En af Grundene, som jeg fremholdt og det er den vigtigste, var jo den, at jeg er bange for, at vore kristne i vore smaa Menigheder, var mere udsatte for at verdsliggjøres i

de store Massemenigheder, som de vilde komme til at tilhøre.

Naar jeg i denne Forbindelse nævnte, at der forholdsvis er flere kristne i H. S. end i de store Samsfund, saa har jeg faaet—aaaja, lad mig tie stille med, hvad jeg har faaet, men Sagen er nu den, at jeg har hørt mange baade af Lægfolk og Prestes i de store Samsfund har sagt dette, og min egen Erfaring har stadfæstet det, og derfor sagde jeg det. Er det nogen, som tviler paa, at jeg talte Sandhed, saa kan I jo se efter i Missionsstatistikken. Den er en noksaa sikker Kristendomsmaaler.

Med kristne mente jeg ikke alle Folk, som er døbte og konfirmerede, ei heller disse, som lever et pent moralsk Liv; men saadanne, som er opvakte af den aandelige Død, omvendte og overfattede fra Mørket til Lyset, fra Satans Magt til Gud, altsaa troende Guds Børn.

Ja, hvem kjender disse? spørger nogen. Jo, de kjendes af sine Søskende, ellers skulde ikke Joh. kunne have sagt: „Vi ved, at vi er gaaet over fra Døden til Livet, fordi vi elste Brødrene“, ei heller Paulus: „Lad os derfor, medens vi har Velighed, gjøre det gode mod alle; men mest mod Troens Husfolk.“

Jeg roser ikke af, at der er mange af disse i Huges Synode, nei desværre, de er altfor faa, men Sagen er den, at jo flere Verdensbørn man er indviklet med, jo vanskeligere er det at naa vel frem.

Vort Samsfund er jo lidet, nogle smaa Menigheder her og der; men nu raader de sig selv. De kalder den Prest, de vil, og de Lægfolk, de ønske. Kommer derimod disse smaa Menigheder ind i de store, saa er det selvfølgelig de store som raader, og saa faar de smaa tage det, som de store vil have det.

Jeg har seet Eksempel paa, hvorledes det arter sig, hvor de forskjellige Samsfundsfolk har sluttet sig sammen til en Menighed, en idelig Riv og Strid inden Menigheden. Det vilde været meget bedre at have to Me-

nigheder, og saa leve som gode Naboer, end en Menighed i indbyrdes Oprør.

Nu tales der om, at disse høitidelige Stikke, som vi klager over, er bare Smaating; men hvorfor da beholde disse Smaating, naar Størstedelen af H. S. og en hel Del Haugianere i de store Samsfund forargede sig derover?

Dette gjælder da især den ubibelske Absolutionsform, som de bruger. Her absolverer de, og tilsiger i det helligste Guds Navn Syndsforladelse til alle, som kommer frem, trods det, at Presten maa vide, dersom han ikke selv er stot død, at de fleste af dem, som kommer frem, er uomvendte, altsaa aandelig døde Mennekter. Hvorledes kan Presten, eller den Menighed, som befaler Presten at gjøre saaledes, komme forbi Dommen i Ordsp. 17, 15, hvor det heder: „Den, som friskjender en ugudelig og den, som domsfælder en retfærdig, de er begge to en Vederstyggelighed for Herren.“

Det hjælper aldeles intet og dner slet ikke til Undskyldning, at man holder en god Skriftetale, naar man til syvende og sidst dog alligevel lægger Hænderne paa hver enkeltes Hoved og høitidelig i Guds Navn (har Gud befalet det) tilsiger hver eneste en Syndsforladelse.

„Liv og Salighed følger af Fornødighed med Syndernes Forladelse“, læse vi i vor Børnelærdom. Findes der da nogen Prest, som tror, at alle de han lægger Hænderne paa ved Nadverbordet har Liv og Salighed? Langtfra!

Hvorfor da holde paa med en Stik, som gjør ondt i Samvittigheden hver Gang man bruger den?

Nu vel man vil sige, dette er jo en fri Ting i den f. Kirke, som jo vel helst er Tanke paa at forenes med. Enhver Menighed faar jo selv bestemme sine Kirkestikke.

Javel, men Sagen er den, som før nævnt, at den største Del af H. S. straks kom til at gaa op og forsvinde i d. f. Kirke, just som

Augustanerne har gjort. Det er bare enkelte isolerede Menigheder, som til en Tid kunne beholde sin Simpelhed, men Tidsaanden drager nu, som altid før opad til mer og mer Høitkirkelighed. Vi behøver ikke engang at pege til Rom i saa Henseende, nei langt længere ned. Man er saa sørgelig udsat for at blive siddende igjen med Farmerne medens Kjernen, den sande Kristendom, forsvinder.

Nu, Skolerne vore da! Er vi færdig med dem nu? Er de værd at holde paa længer? Jeg har, naar efter andet, hørt om Bækkelse ved vore Skoler. Jeg har tænkt, at der pulserede et mere varmt aandeligt Liv ved dem end ved forstjellige andre og fordi jeg saa tænkte, har jeg været glad i dem og hjulpet dem frem efter ringe Evne, men er de nu lige verdslige, som mange andre, saa lad dem gaa.

Lad mig tilfaldt sige, at det forundrer mig, at en Del Folk i vort Samfund søger hen til disse store Samfund om Forening.

Hvorfor ikke heller søge hen til Fritirken og Brodersamfundet, som jo er os lige baade i Være og Praksis? Ja, jeg spørger saa, og jeg ved mange har det Spørgsmaal i Tanke.

En Haugianer.

Mrs. Ole Amble død.

Mrs. Amble døde i sit Hjem i Cambridge, Wis. efter en længre Tids Lidelser af Kræft den 26de Oktober sidsteleden. Begravelsen fandt Sted den 30te Oktober. Der var mange som var mødt frem fra fjern og nær for at hde den kjære afdøde den sidste Være. Den afdødes Prest, Pastor N. D. Peterson forrettede.

Mrs. Amble blev født i Sogn, Norge, den 6te June 1847. Aar 1873 kom hun til Amerika og blev her gift med Ole Amble, der begræder Tabet af en kjer Egteskælle. Men de, som sørgede her, behøvede ikke at sørge, som de der ikke havde Haab. Efter hendes Bekjendelse og Liv har vi Grund til at tro, at hun nu er hjemme hos Gud. Hun sølte: „Min Død er mig til gode; thi Jesus

er min Ven, saa dør jeg vel tilmode. Fra Verdens Jammer hen. Jeg dør med Frydetanker; thi jeg er Jesu Dem, Jeg letter glad mit Anter og seiler trøstigt hjem“.

Fred med hendes Støv, velsignet være hendes Minde.
Korr.

Gud vær mig arme Synder naadig.

En Hottentot i Sydafrika var en Dag tilstede ved en Gudstjeneste, hvor Predikanten havde valgt til Tekst Signelsen om Farsæeren og Tolderen. Han læste just for Tilhørerne: „To Mænd gik op til Templet for at bede.“ Disse Ord vakte den arme Hednings levende Opmerksomhed. Hans Hjerte var nemlig nylig bleven vakt af sin Søvn til at søge Fred med Gud, derfor sagde han glad ved sig selv: „Nu faar jeg lære, hvordan jeg skal bede.“

Taleren fortsatte: „Jeg takker dig, Gud, at jeg ikke er som andre Menneſter.“ „Nei, det er ikke mig, jeg er værre end alle“, tænkte Hottentotten bekymret. „Jeg faster to Gange om Ugen og giver tiende af alt, hvad jeg eier“, lød det videre. „Hvad skal jeg gjøre“, tænkte han, „jeg beder ikke saaledes.“

Da kom Predikanten til den andens Bøn: „Og Tolderen stod langt borte.“ „Det er mig“, raabte han i sin Nød. „Og turde ikke opløfte sine Hinde til Himlen“. „Det er ogsaa mig“, sagde han. „Han slog sig for sit Bryst og sagde: Gud, vær mig arme Synder naadig!“

„Det er mig, det er min Bøn“, raabte han, glad over at finde en, der kjendte sig ligesaa elendig som han. Men endnu større blev hans Glæde, da han hørte Guds naaderige Svar paa denne fattige og ringe Bøn: „Jeg siger eder: denne gik retfærdiggjort til sit Hus fremfor den anden. Thi hvo sig selv ophøier, skal fornedres, men hvo sig selv fornedrer, skal ophøies“. Da kunde ogsaa han gaa salig hjem; thi han havde faaet Die paa Guds Kjerlighed til Syndere.

Mindets Bog. (Af D. V. Moody.)

„Og jeg saa en stor hvid Trone og ham, som sad derpaa, for hvis Anslyn Jorden og Himlen flyede; og der blev ikke fundet Sted for dem. Og jeg saa de døde, smaa og store, staaende for Gud, og Bøgerne blev opladte; og en anden Bog blev opladt, som er Livsens Bog; og de døde blev dømt efter det, som er skrevet i Bøgerne efter deres Gjerninger“.

(Aab. 20, 11—12.)

Jeg vil henlede eders Opmærksomhed paa Slutningen af det sidste Vers: „Og en anden Bog blev opladt, som er Livsens Bog“. Jeg tror, at denne Bog, som skal oplades, er Mindets Bog; jeg tror, at den Tid kommer for enhver af os, da denne Bog skal oplades, og hver og en af os skal læse sine egne Optegnelser. Gud lader enhver føre sin egen Dagbog. Om vi alle skal aflægge Regnskab for det, som vi har gjort, medens vi levede, hvorledes skal det ske uden gennem Erindringen, Mindet. Erindringen skal blive den aadne Bog, efter hvilken vi skal dommes.

Jeg tror, enhver af os, at Erindringen aldrig forlader os; den følger os med os, naar vi forlader denne Verden. Vor Righed kan vi ikke tage med os, men naar Mindet, som vi er skabt med, kommer med os i den anden Verden, vil det anvende i Mindets Bog; her skal vi have en bogstavelig Regnskab. Vi skal af Mindets Bog se alle de Gjerninger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være. I hvert Mind er der en Bog, som er en optegning af alle de Gjerninger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være. Denne Bog er en optegning af alle de Gjerninger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være. Denne Bog er en optegning af alle de Gjerninger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være.

Vi have alle Mængder af Bøger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være. Denne Bog er en optegning af alle de Gjerninger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være. Denne Bog er en optegning af alle de Gjerninger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være. Denne Bog er en optegning af alle de Gjerninger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være.

Horace Greeley, en af vore berømteste Mænd, som for en Tid siden blev foreslaaet til President, kunde om Morgenens Læse Avi-

sen, den ene Spalte efter den anden, og siden giengive det altsammen ordret efter Hukommelsen uden mindste Vanskelighed. I siger, at I vilde ønske at have en saadan Hukommelse; men, mine Venner, eders Hukommelse skal om kort være bedre, end I tror. Naar I staar for Guds Dom, da skal han ligesom trykke paa en skjult Fjeder, og eders Hukommelse skal være til Tjeneste. Jeg tror, at Erindringen, Minderne er ligesom Guds Retsbetjente, der skal bortføre de Mennesker til Fordømmelsen, som ikke bliver frelst. Gud lader ethvert Menneske føre sit eget Regnskab. Man taler om Erindringens Engel; men jeg tror, at vi ved Livets Ende selv skal være Erindringens Engel, og at hvert Menneske skriver sin egen Livshistorie.

Mange Mennesker er meget ængstelige for at saa deres Levetidsløb nedskrevet, inden de dør. Men de behøver ikke at være saa ivrige; de skal vel saa Lov at fortælle hele deres Livshistorie. Da skal det ikke blive Fantafibert, men en fuldstændig, sandfærdig Fremstilling af det hele. Inden ret længe skal Bogen aabnes, og vi skal læse Historien, som vi selv har skrevet. Da skal den, som ikke er frelst, forlade os for Guds Dom, og han skal have sit eget Regnskab af sin egen Livshistorie.

Men alle, som har en Bog, som de har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være. Denne Bog er en optegning af alle de Gjerninger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være. Denne Bog er en optegning af alle de Gjerninger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være. Denne Bog er en optegning af alle de Gjerninger, som vi har gjort, og alle de Gjerninger, som vi har ladet være.

Jeg tror, at der er Indblik af Mennesker, som vilde give deres høire Haand, om de blot kunde udskifte Mindet om deres Gjerninger. Deres Liv er fuldt af gode, mange Punkter, som de gjerne vilde glemme. Der-

for er det, at saa mange hengiver sig til Fornøielse og Forlystelser; de vil lade Tanken om deres Synder. De drikker sig drukkne og mener i Rusen at kunne overdøve Samvittighedens Anklage. Men den Dag vil komme, da Gud vil sige til dem: „Min Søn, kom ihu!“ Han skal lade dem læse deres egen Bog, som de selv har skrevet, lade dem se det Minde, som de selv har reist, det skal for demme dem.

Jeg har to Gange været nærved at dø. Den ene Gang var jeg nærved at drukne. Jeg havde allerede to Gange været under Vandet, og just som jeg sank tredie Gang, blev jeg reddet; men i et Sekund kom med Lynets Hurtighed frem i min Grindring alt, hvad jeg havde gjort, og alt, hvad jeg nogenfinde havde tænkt; jeg huskede det altsammen. En-to-tre—og hele Livet stod for mig! Ikke en eneste Dag, syntes jeg, var gaaet tabt. Hvorledes det er muligt, at et helt Liv kan sammentrænges i et Sekund, det ved jeg ikke. Det er nu atter forsvundet fra min Grindring; men uden Tvil, det skal atter engang komme tilbage. Den Sukommelseene, som enhver er i Besiddelse af, skal engang komme til Anvendelse.

Jeg vil gjøre eder et Spørgsmaal: Tror I, at Cain nogenfinde kunde glemme, at han havde myrdet Abel? Tror I ikke, at denne Synd forfulgte ham lige ind i den anden Verden?

Tror I vel, at Judas nogenfinde har glemt den stræffelige Gjerning, han gjorde, da han forraadte sin Mester med et Kys? Jeg tror det ikke. Grindringen om Jesus tog han med sig; og om I nu kunde se ham og tale med ham, skulde han sige eder, at denne Grindring er det, som gjør Helvede saa forfærdeligt. Jeg tror, at Judas har taget Grindringen om alt dette med sig; og jeg siger eder, mine Venner, at I skal tage Grindringen om alle eders Synder med eder ind i den anden Verden, saafremt de ikke udslettes med det dyrebare Blod, som er udgydt for eder paa Golgatha.

Iberierne Omvendelse.

Es. 60, 1. 3: Gjør dig rede, bliv oplyst; thi dit Lys kommer, og Herrens Herlighed opgaar over dig. Hedninger skulle vandre i dit Lys, og Konger i Glansen, som opgaar fra dig.

I Georgien eller Grusien, en russisk Provins i Nærheden af det sorte Hav, bor et lille Bjærgfolk, fra Arids Tid bekendt under Navnet Iberierne, som for 1500 Aar siden blev omvendt til Kristendommen paa følgende forunderlige Maade. Iberierne førte den Gang Krig med et Folk, hos hvilket Kristi Evangelium allerede havde fundet nogen Indgang. Efter at have vundet en Seir over dette Folk, bortførte de fra det fiendilige Land tillige med andet Bytte ogsaa en ung armenisk Pige, for at sælge hende som Slavinde. En fornem iberisk Familie fik fat paa det fremmede Barn, men anede ikke, hvad den kjøbte i denne Pige. Thi hun var en ensfoldig troende kristen og blev et Redskab i Guds Haand til at tænde Lys i hine formørkede Egne. Saaledes tilbragte nu den statfælske Pige sit ensomme Liv, uden Fader og Moder, Slægt og Venner, blandt det vilde, hedenste Folk, som tilbød et Billede af den persiske Afguds Ormuzd. Dog tabte hun ikke Modet; thi Jesus Kristus og Forjættelsen om hans bestandige Nærhed var hendes store Trøst under al hendes Elendighed. Villig og stille gjorde hun, hvad man befalede hende, og mere endda. Men netop dette hendes tjenestfærdige Væsen og den store Trofasthed, som hun lagde for Dagen i hende sit Forhold, skaffede hende i kort Tid alles Intro og Afsjælsighed.

Nu hændte det sig en Dag, at man paa det Sted, hvor hun opholdt sig, efter Folkets Skik bar et lygt Barn omkring fra Dør til Dør, for at den, der vidste et Lægemiddel imod denne Sygdom, kunde angive det. Men ingen vidste noget Raad, og de statfælske Forældre drog stedse sørgmodigere og mere nedbøiede videre med deres døende Ungling. Da var der en, der fik det Indfald, at man burde dog ogsaa vise den fremmede Pige Barmen, om ikke hun maatte fra Hjemmet af kunde vide et Middel mod den farlige Sygdom.

Man gif ogsaa snart ind paa dette Forslaa og førte Barnet hen til det Hus hvor Nunia—saaledes hed den kristne Pige—tjente, og hun blev hentet fra sit Arbejde. Nunia kom og hørte Folkens Begjæring. „Dog nei," svarede hun forlegen, „jeg staftkels Pige formaar ikke at raade eller hjælpe eder; imidlertid kunde jeg dog nævne eder en," tilføiede hun med en munter og venlig Mine, „som er i Stand til at give eder Barnet tilbage og udfri det ikke blot af denne Sygdom, men selv af Døden." Paa de betymrede Forældres indtrængende Spørgsmaal, „hvem det dog var, og hvor han boede?" svarede hun: „Han er en stor og almægtig Herre og sidder høit over Jorden paa sin himmelske Trone; men ikke desto mindre nedlader han sig dog gjerne til alle dem, der begjære hans Hjælp og Trøst; thi han er Kjærligheden og Barmhjerthigheden selv."—„Jh saa gaa," raabte de tilstedeværende, „og hent ham!" Da Pigen gaar paa deres Ord og bøier sine Knæ for sin kjære Herre og Frelser, Jesus Kristus, og beder: „For din Vres og dit Ravnss Skyld, Herre Jesus, aabenbar dig her og hjælp!" Da Frelseren lægger sit velsignede Ja og Amen til den fromme Piges Bøn; thi i det hun vender tilbage med glad Fortrøstning i sit Hjer e, slaar det syge Barn Vinene op, ser sig omkring med et venligt Smil og—er helbredet. Forældrene, som var næsten ude af sig selv af Glæde, drog nu hjem med deres Skat, og hvem de mødte paa Veien, maatte høre, hvad der havde tildraget sig med det kjære Barn. Den fremmede Slavinde, hvem man tilskrev dette Under, blev fra nu af betragtet som et høiere Væsen. Den omtalte Begivenhed blev snart betjendt over hele Landet. Den kom saaledes ogsaa for Dronningens Øren; og da hun netop efter nogen Tids Forløb faldt i en svær Sygdom, sendte hun ogsaa Bud efter Pigen og anmodede hende om at komme til sig. Alligevel tog Nunia ikke inod Indbydelsen, men blev, hvor han var; thi det gjorde hende ondt, at man tænkte paa at vise hende en Vre, som alene tilkom den Herre og Frelser, hun tjente. Dog hvad sker? Dronningen lod sig i egen Person føre til hende. Da Nunia saa dette,

blev hendes Hjerte dybt bevæget; hun bad igjen og—mærkeligt nok—Dronningen reiste ogsaa helbredet hjem. Da Kong Miraus saa sin elskede Gemalinde komme sund og frisk tilbage, blev han overrasket af Glæde og gjorde straks Anstalter til at oversende Pigen en Mængde kostbare Foræringer. Men Dronningen fraraadede ham dette paa det bestemteste, i det hun forsikrede, at han kun derved vilde sætte Pigen i Forlegenhed og maaske bedrøve hende; thi dette forunderlige Barn forsmaaede alle jordiske Guder og ansaa sig itkun da belønnet for sine Tjenester, naar man bøiede Knæ for hendes Gud. Dette forundrede Kongen, uden dog i Diebliffet at gjøre noget dybere Indtryk paa hans Hjerte. Men siden var han en Dag paa Jagt, og i det han satte efter et vildt Dyr, kom han, uden selv at mærke det, for langt ind i en stor Skov. Her blev han paa en Gang omringet af en mørk Taage, som skilte ham ganske fra det øvrige Selskab. Han vidste ikke længere, hvor han var; han søgte en Udgang, men kunde ingen finde. Han forvildede sig stedse dybere i den ensomme Skov. Aftenen brød frem; hans Forlegenhed steg til det højeste. Han stødte i sit Jægerhorn, men ingen svarede. Da kom han uvilkaarlig til at tænke paa Pigen fra det fremmede Land, og hvad hun havde talt om den store, uhyrlige Konges Magt, hvorledes han har sit Slot og sin Trone høit over Jorden, men ikke desto mindre er tilstede overalt, hvor man begjærer han. Er dette saa i sig selv, tænkte Miraus, hvad hindrer ham da i, ogsaa at aabenbare sig for mig? Og som han tænkte dette, bøiede han straks sine Knæ i Støvet, og giennemtrængt af en hellig Frygt begyndte han med dyb Andagt at bede saaledes: „Du, hvem den fremmede kalder sin Gud, Jesus, lever du, er du almægtig, o saa vis det nu og hjælp mig ud af denne min Forlegenhed og Rød! Staf mig en Udgang, saa skal mit Hjerte, mit hele Liv og hvad jeg er og har, tilhøre dig!" Denne Bøn kom fra Hjertet, og neppe var Ordene udgaaede over hans Læber, førend den mørke Sky med et rullede sig sammen som et Klæde, Himlen saa atter klar og blaa ud, og

Kongen gjorde kun nogle Skridt fremad i Skoven, saa blev han paa en Gang vaer, hvor han var, og fandt Udgangen. Han kom lykkelig og vel tilbage til sine. Overvældet af sine Følelser fortalte han sin Kone, hvorledes det var gaaet ham. Nu tvivle de ikke længere: Slavindens Gud er ogsaa for dem den sande, den levende Gud. Dagen efter begav de sig hen til Nunia, og da Kongen med dybt bevæget Hjerte havde fortalt hende det Under, han saa nylig havde erfaret, tog han saavel som Dronningen Pigens Haand med de Ord: „D, sig os dog noget mere om din Jesus!“ Da fra den Stund af saa man dem begge som lærvillige Børn sidde ved den ringe Slavindes Fodder, og Nunia forkyndte dem med elskelig Ydmyghed og Enfoldighed, hvad hun vidste om Frelseren og hans store Gjerninger; og de annammede begge hendes Ord med Taknemmelighed; og Nunias Herte, hvor smeltet var det, hvor udvidede det sig i Kjærlighed, og hvor brændte det af Nidkjærlighed for Herrens Værelse! Og det varede ikke længe, førend der frembød sig et endnu skønnere Syn—en Predikant i Herfærdrag!—Begge var nemlig af den Mening, at de kunde ikke velsigne deres Folk med en større Velgjerning, end naar de forkyndte dem det livsalige Evangelium om Gud, som var aabenbaret i Kjødet, som var bleven Menneske. Og saaledes stod da Kongen i sit Vand, og prekede for Mændene, og Dronningen for Kone og Pigerne. Og Herren saa med Velbehag ned paa disse kronende Videre. Folket annammede det gode Ord med Glæde; den Herre Jesus holdt sit Indtog i de vilde Skarers Hytter og Hjerter. Efter den unge armeniske Piges Raad udbad man sig kristelige Lærere fra hendes Færelse; og paa Ruinerne af de nedbrændte Afgudsaltere reiste sig Lid efter anden smukke, lyse Kirker, som gjenløb af taknemmelige Lovsange til Værelse for ham, den Israels herlige, der saa naadig havde antaget sig de dyrtkjøbte Sjæle.

Det halve af vore Vanskeligheder er blot indbildte Vanskeligheder.

Korte Udsigter.

(Af Th. L. Cuyler.)

„Bekymrer eder derfor ikke for den Dag imorgen! Thi den Dag imorgen skal bekymre sig for sine egne Ting. Over Dag har nok i sin Plage.“ Matth. 6, 34.

Vor høilovede Mester vidste uden Tvil, hvad der er i Mennesket, da han ofrede den syndige Omsorg for Morgendagen saa stor Del af sin Biergprediken, og seks Gange efter hverandre gjentog sine Formaninger om at sty en Synd mod Gud; det er ogsaa en Synd mod os selv. Undertiden er den det samme som et langsomt Selvmord. Tusender Mennesker har derigjennem forført sit Liv, og Millioner har forbitret sit Liv ved hver Dag at dryppe denne Galde i sin Sjæl. Verligt Arbejde skader os sjelden; det er Uroen, som dræber. Jeg har paa Grund af Guds Forjættelser seld Ret til at bede ham om tilstrækkelig Kraft for idag; men jeg har ingen Ret til at bede ham om det mindste Gran Styrke for Morgendagens Byrde. Naar Morgendagen kommer, skal der med den komme tilstrækkelig Naade for dens Pligter, Prøvelser eller Bekymringer. Gud har aldrig bygget nogen kristen stærk nok til at udholde Trykket af sine nærværende Pligter samt at opstaa paa dem den hele Lyngde af Morgendagens Pligter og Lidelser. Selv en Paulus skulde have segnet under en saadan Byrde. Der findes kun et praktisk Botemiddel mod denne Vantroens dræbende Synd, og det er at holde op med at se altfor langt frem for sig. Troen er fornøjet med at leve „fra Haanden til Munden“ og at nyde enhver Guds Velsignelse, saaledes som den kommer. Vantroens falske Aand farer afsted og samler sammen nogle frygtindjagende Ulykker og kaster dem i Naadebægeret og foranaler saaledes dets Indhold til Eddike. En sorgende Moder sætter sig ned ved et elsket Barns nyopkastede Grao og siger til sig selv: „Jeg har nu blot en Søn tilbage, og en vakker Dag flytter han kanske fra mig til et eget Hjem, eller ogsaa borttrykkes han af Døden; og da bliver mit Hus aldeles øde og mit Hjerte tilbunds sønderknust.“ Men

hjem gav denne gædende Væder Lov til at fremkalde dette Anfækt? Er ikke hendes Vædder stor nok endda, uden at hun skal topstaae den med en indbildt Vint? Da om hendes Skæbne paa den Vands buffet under, stes det kun derfor, at hun ikke nøies med at lade Gud bedrøve sig, hun vinder sig selv ved sin egne indbildte Bedrøvelser. Om hun vilde nøie sig med ikke at se altsom langt frem for sig, skulde hun finde, at hun endnu har et levende Barn tilbage at lifte, glædes over og leve for. Da skulde hun ogsaa, Medanden at være i sin Sorgen, have en stor Skat at sætte op imod et stort Tab, hendes nye pløtsle med den levende skulde ikke blive en Vædder i hendes Sæde, men endog den levende Vædder begynde, hun kunde afgæfte den gode Afte at se altsom langt frem for sig og har at se sig som en med Hæder til den menneskelige Adfærd som skal efterkomme, med den menneskelige Syndelse, som tal overvindes, med den menneskelige. Du, som tal her om Min Wen, hvis du idag har Venge nok til dig daglig, — du og andre som du, som tal

[illegible]

Vi maa kunde anvende dette „ene Die-
blif' med mere Klogskab, Frøthed og Frem-
gang, end vi hidtil have. Vi maa endelig
ikke gaa ind paa den gamle, men vi maa
mere hernt Tidsaand. Den, som klatter op
over Alperne, maa ikke se langt frem for sig;
thi det vilde trætte ham; heller ikke se sig

Albage: Ihi det vilde jeres Haar beredvorn-
 mel: han har kun en Tolde sin Betænkelse og
 at sætte Foden paa det rechte Fæd foran sig.
 Saa denne Maade: mon du og en lade Ør-
 tids vilde os Reien og Teruiner le til, at vi
 sætter hold iag taal Evnime, at vi aldrig
 lader ham affigle. Udpælden ijer unge
 kersine til mig: „Jeg se ved lo, ofientlig at
 behiende min Dre paa Rindus. Jeg vilde
 ikke kunne holde ud“. Men de behøver ikke
 at betænke sig for at holde ud: deres Migt
 og ganske Jimpel at holde fast an. Saa
 Drøveler og Sæer Summer, Ihi deres Ge-
 re give dem den Skuld, de nu mættende
 trænger, bare de fortælle, lig nu, at de er
 hant. De betænke ikke at se længere frem
 for sig: nu at de jom et stort Vind iag sin-
 egen uundtalige Træng og et stort Vind paa
 Reins. som altid se vilde for at vilde
 bringe Vind. Saa de gamleste Jersere
 havde uvallet sig med de Skæffelse der,
 som de kunde møde. vilde de lade Lov-
 stævende for at Skæffelse og de vilde
 Krone.

[illegible]

„Er du værdig?“ Kristus spørger: „Er du troende?“

Taarer og Arbeide.

Bibelsens mindste Vers er, i sin gribe- de Enkeltbed, paa samme Tid et af de dybste og indholdsrige. „Jesus græd.“ Ingen kan tilbunds udforske alle de hemmelighedsfulde Betydninger, som kan have ligget i disse Taarer; men jeg for min Del ser helst i dem det uforklædte Udtryk for Sorg over en afdød Ven, og for Deltagelse for to sønderknuste Kvinder. Kristi Magt, saadan som den aabenbarede sig ved Lazarus Grav, overvælder mig; det var Guds Magt. Men hans Medlidenhed rører mig allermost; det var et Menneskes Medlidenhed. Disse taarsfulde Dine er min ældre Broders Dine. Den Deltagelse, som drev ham til at vandre over tre Mil til Betania, som drog ham til de bedrøvede Kvinder der, som lufkede Taarer fra hans Dine og kastede hans Stemme med dyb Bevægelse—denne Deltagelse sætter os til ham, som den, der deler og bærer vore Sorger. Der er noget stedfortrædende i disse Taarer, ligesom i det dyrebare Blod, som nogle Ager Dage derefter skulde udgives. Hans Kjerlighed synes „paa en stedfortrædende Maade at nedseende sig i vore Sorger og at overskytte Byrden paa hans eget Hjerte.“

Men det var en Deltagelse, som viste sig i Virksomhed og Gierning. Var Vorherre kommet til Betania og havde fulgt de sørgende Søstre ind i deres tomme Hjem og blandet sine Taarer med deres, da havde han gjort ligesaa meget, som vore Naboer kan gjøre for os, naar de besøge os i Sorgens Hus. Men det vilde ikke have lignet Jesus. Han kom ikke til Betania blot og bart for at græde. Han kom did for at udføre et Kjerlighedens Underverk. Han græd som Menneske; han handlede som den mægtige og herlige Herre. Han hntedes først og handlede siden. Den samme Kjerlighed, som fugtede hans Dine, satte hans Arm i Bevægelse for at sprænge Graven og opreise den døde Lazarus. Nogle faa Dage senere græd han over Syndere og frembragte derpaa Frelse for Syndere gennem sin Døds-kamp paa Korset. Ligger der ingen Værdom heri

for os? Hvad Værd har vel Deltagelsens Taarer, om vi ikke vil løfte en Finger for at lindre Lidelsen eller afhjælpe Nøden? Og hvilket Spilfægteri er det ikke at græde over de vildfarende og ikke gjøre nogenting for dem! Kun naar vi bærer hverandres Byrder, opfylder vi i Sandhed Kristi Lov

Der findes endnu et Sambaand mellem Taarer og Arbeide. Det er en Vettelse for vore egne lidende Hjerter, naar vi lader vore Sorgs Strømme ledes til et eller andet praktisk Virksomhedshjul. En udmerket Herrens Tjener, som blev rammet af en bitter Prøvelse, sagde en Gang til mig: „Hvis jeg ikke af alle Kræfter kunde studere og predike og arbejde, maatte jeg miste Forstanden.“ Hvis Avernstene maler paa sig selv, saa slider de sig snart op til bare Støv. Men nyttig Selskættelse er ikke blot et styrkende, men ogsaa et beroligende Middel for en oprørt Sjæl. Istedenfor at stirre indad paa vore egne Sorger, til vi gjør dem større, end de virkelig er, bør vi snarere se udad paa andres Nød for at lette og lindre dem.

En fattig Fisker sagde til en Dame, som kom ind i hans Stue efter et af hans Børns Død: „Naar I Rigfolk faar en eller anden Sorg, kan I sidde med Vommestørklædet for Dinene; men vi fattige Stakler maa straks ud til Arbeidet, selv om vore Hjerter banker som en Hammer.“ Den fattige Mand vidste ikke, at han i denne Henseende havde det meget bedre ved sit ærlige Arbeide, end om han i Uvirksomhed havde kjælet for sin Sorg „med Vommestørklædet for Dinene.“ Udskilligt af det bedste Arbeide, som nogeninde er bleven udrettet for Mesteren, er udført af hans Tjenere, efterat Bedrøvelsens Hammer havde bortrenset Selvfølelsens og Bantrens Slagger fra deres Hjerter. Naar Sorgen faar slaa Rod i Sjelen, forvandles denne ofte til en stillestaende Indsiv med bittert Vand, hvorfra Egenvilje, Bantro og Opsættighed mod Gud spirer op ligesom frodigt Siv. Hvis derimod denne Sorg drives ud paa Strømme af Deltagelse og Velsjorehed, bliver den en kilde til Velsignelse. Nodgangens Daab er ofte den bedste Daab for Kristi Tjeneste. Hvis Taarer driver os

til Arbejde, skal Arbejdet i sin Tid drive
Lærerne bort og give os nye og hellige
Glæder. Da vor høilovede Frelser græd,
stode det netop foran hans vældigste Arbejde,
den ene Gang, straks førend han opvakte en
død, den anden, straks førend han gjenløste
en døende Verden. I „Ung. Ven.“

Andres Synder.

I det senere har der været skrevet en
Del om „Andres Synder“, af tilsyneladende
ældre kristne rundt om i Menighederne, hvis
Kristendom synes at have godt af, at fordømme
andre. Alt er Synd hos andre, som ikke
svarer til deres Syn.

Alt er galt i Menigheden, naar det ikke
gaar, som de selv vil. Var det ikke bedre at
saadanne forrædte kristne gav mere Agt paa
sine egne Strøbeligheder, og havde det mindre
trævet med at dømme andre. Der er
mange Slags Syn paa Sager af mindre
Betydning, men vi har lagt Mærke til, at
der kan være dem iblandt disse kroniske Kri-
stne som endog kan forle sig i vigtige Ting.
Vi vil i denne Forbindelse spørge: Er det for-
sværgeligt for en kristen at fiske eller gaa paa
Fagat paa Søndag. Vi ved dette Spørgs-
maal er tidsmæssigt, og vi ønsker et sageligt
og grundigt Svar.

Mrs. S.

En Hertug, som havde levet uden
Gud i Verden, sagde i sin Fortvivlelse paa sin
Dødsdag: „Jeg har mange Slotte, men hvor
jeg herefter skal faa mit Natteleie, det ved jeg
ikke.“

Ingen er tilfidsst saa hjemløs som Ver-
densbarnet.

Vor Frelser fortæller om den rige Bon-
de at Gud sagde til ham: „Du Daare! i den-
ne Nat kræves din Sjæl af dig, hvem skal saa
have det du har samlet?“ —

Saaledes er det med den som samler sig
Skatte og ikke er rig i Gud.“ Luk. 12,
20—21.

Kinamissionen.

Profeten Elias's Erfaringer gjentagne i vor
Tid.

1 Kong. 17, 6.

Fru Howard Taylor, Sønnekone til
Grundlæggeren af Kina-Indlandmissionen,
har udgivet en liden interessant Bog (Fæd-
en Ravens“), og fra den er følgende merke-
lige og sandfærdige Begivenhed hentet:

I Shanxi i Kina bor en Mand ved
Navn Li. Han er en gammel Mand, over
70 Aar, og har længe siden været en af de
virkeligste Medlemmer af vor Menighed,
hvis første kristen han var.

Kort efter sin Ombendelse hørte han en
kraftig Prediken over de Ord: „Gjerrighed,
hvilket er Afgudsdyrkelse“. For ikke at ind-
ledes i nogen Fristelse hertil, besluttede han
hverken at beholde sin Eiendom eller nogen
Penge. Han overlod sit lille Hus og For-
den til sin Brodersøn og hengav sig selv til
Fortyndelse af Evangeliet, idet han modtog
hvad han behøvede til Livets Nødtørst ved
den enkle Gæstfrihed hos dem som han tjente
og til hvem hans Bønner bragte Hjælp og
Helbredelse for baade Sjæl og Krop. Ved
hans Bestræbelser blev en Kirke bygget i
Nohyang Distriktet. Saa aabnede han et
Ashyl for Opiumrøgere og var ogsaa paa
den Maade til Hjælp for andre. Dette Ar-
bejde fordrede noksaa mange Penge og af og
til havde den flere gamle Li store Betyr-
ninger, men fik derved prøve Guds Trofasthed.

En Tid saa det usædvanligt mørkt ud
for Li. Ingen stakars Ofre for Opiums-
røgningen kom til Ashylen for at behandles,
det blev staaende tomt, hans Forraad der var
tømte, og hans Tro blev tungt prøvet.

I Nærheden af ham boede hans Fætter,
der var forrettende Prest i det store Afguds-
tempel, og naar han nu og da besøgte Li,
pleiede han at have med sig lidt Brød eller
Hirse fra sine store Forraad. Da den gamle
modtog disse Gaver, pleiede han altid at si-
ge: „Min himmelske Faders Naade“. Af-

gudspresten likte ikke Vi's Raade at tage Sagen paa, og tilslut protesterede han:

„Jeg skulde virkelig synes om at vide hvorfra din himmelske Faders Raade kommer. Hirsen er min. Jeg gir dig den. Om jeg ikke gav dig Mad, saa vilde du snart sulte ihjel, tiltrods for hans Raade. Han har intet med Sagen at gjøre.“

„Men det er min himmelske Fader, som indvirker paa dit Hjerter, saa at du tar dig af mig“, svarede Vi.

„Ja saa, er det det“, sagde Afgudspresten. „Vi faar vel se, hvorledes det gaar, om ikke jeg længer bærer Mad til dig“. I de næste to Uger besøgte han ikke Vi, skjønt han stadig følte sig tilskyndet til at se til den gamle.

Denne havde imidlertid en tung Tid; thi hans Madforraad var der nu Ende paa. Og saa oprandt den Dag, da han ikke havde noget at leve af og ikke en Øre at kjøbe Brød for. Paa Kne i sit Værelse udøste han sit Hjerter for Gud. Han vidste saa vel, at Faderen i Himmelen ikke vilde, ikke kunde glemme ham, og han mindede Gud om hvad Afgudspresten havde sagt og bad at Gud for sin egen Vres Skuld vilde den Dag give ham hans daglige Brød.

Og Hjælpen kom. Mens den gamle endnu saa paa Kne i Bøn, hørte han en usædvanlig Larm. Ravnestrig og sterke Vinge-slag i Gaarden udenfor og en Lyd som om noget tungt faldt til Jorden. Han stod op og gik til Døren for at se hvad det var. En Skare Gæmer eller Ravn, meget almindelige i den Del af Kina, fløj omkring under vildt Jag over hans Hoved, og idet samme han stod og betragtede dem, faldt et stort Stykke fed Stinke ned for hans Fødder. En af Fuglene, jaget af de andre, havde tabt det. Den gamle Mand tog taknemmelig op denne uventede Gave, kommen til ham ovenfra, og sa: „Min himmelske Faders Raade.“

Men ikke nok hermed: en anden Fugl havde forud tabt et stort Stykke Brød, saa han paa denne Raade fik et godt Maaltid for den Dag.

Ravnene havde øiensynlig været ude paa en Ekspedition for at skaffe sig Føde, men

forfulgt af sterkere Fugle havde de sluppet sit Bytte, for lettere at kunne komme unda. Men hvem havde ledet det sli, at de netop skulde slippe det lige foran Vi's Stuedør?

Med et Hjerter fuldt af Glæde og Tak, gjorde den gamle op Varme for at tilberede det velkomne Maaltid og mens Gryden end nu jod over Ilden aabnedes Døren, og til Vi's store Glæde traadte hans Fætter, Presten, ind.

„Raa, har din himmelske Fader sendt dig noget at æde?“ spurgte han lidt haanligt, idet han samtidig omhyggelig skjulte en liden Pakke Hirse, som han havde taget med sig.

„Ja, se selv“, svarede den gamle leende og pegede paa den putrende Gryde paa Gruen.

Presten kunde neppe formaa sig til at løfte paa Daaget, han var saa sikker, at det ikke var noget andet end Vand, som koate, men der kom en saa umistjendelig, lislug Duft fra Gryden, at han overvunden af sin Nysgjerrighed saa efter hvad den kunde indeholde. Du kan tænke dig hans Forbaarelse, kjære Læser! „Men hvor har du faaet dette ifra?“ vdraabte han.

„Min himmelske Fader sendte det“, svarede den gamle glad. „Han tilskyndte dig Gang paa Gang at give mig lidt Mad, men da du ikke længer vilde gjøre det, saa var det jo ikke vanskeligt for ham at sende mig Hjælp ved andre Budbærere“. Da derpaa fulgte en levende Skildring af hvorledes Ravnene var kommet med Bønhyreren.

Afgudspresten blev saa dybt greben af det han hørte og saa, at han fra den Stund blev en alvorlig Søger efter Sandheden og snart kunde han ved Daaben bekjende sin Tro paa Kristus. Han opnaa sit bekvemme og for Naturen behagelige Liv som Afgudsprest og tjente sit Ophold som Læser, blev derefter en aytet Diakon i Menigheden. Under Boxeruroliighederne i 1900 led han den grusomste Tortur, og gav tilsidst sit Liv for Jesus,—en af de mange indfødte Martyrer for sin Tro.

„Den L. Miss.“

Fra Arbeidsmarken.

Past. W. M. Kafftesæth har op sagt Betjeningen af Bethlehem skand. luth. Menighed i Santa Rosa, Cal. og fratræder den 1ste Febr. 1912.

De to Kvindeforeninger i Trondhjems Menighed af Pastor Nervigs Kald betænkte Prestefruen med en betydelig Pengegave paa hendes Geburtsdag her forleden.

Past. H. Knuds vig s Menighed i Audobon, Minn. af lagde Prestefolkene et ubentet Besøg her forleden, skriver en derfra. De vilde paa den Naade hjælpe Presten at fejre hans Fødselsdag. De havde det festligt og godt sammen og Presten fik en betydelig Pengegave."

Past. J. A. Caspersen tiltraadte som Prest for Mott lutheriske Menighed, Mott, N. D. Søndag den 19de November. Past. L. Gunderion fra Hettinger, N. D. var ogsaa tilstede i Anledning af hans Tiltrædelse. Menigheden glæder sig over, at den nu endelig har faat sig en Sjelesørger i sin Midte.

Emis s æ r Kvie fra Goodhue Co. Minn., af den for. Kirke, har virket med Guds Ord nu siden Mødet i Irene, S. D., i Olbergs og Nervigs Kald. Her er nu meget travlt i Kørnhjvingen, men han rejser fra Hus til Hus i Besøg, taler med Folket om Synd og Naade, beder til Gud, synger og spiller Guitar.

Past. Edw. Johnson har antaget Kaldet fra St. Pauli Menighed i Minneapolis, har tilflyttet Kaldet og blev indført i Menigheden sidste Søndag Formiddag og holdt lige efter Indsættelsen sin Tiltrædelsesprediken. Torsdag Aften forud holdt Menigheden en pen Modtagelsesfest for sine nye Prestefolk i Kirkens Basement.

Pastor Oppegard sendte vore Benner i Kina Cablegram den 21de med Spørgsmaal om der var Fare for dem paa grund af Opstanden derborte og bad dem

være forsigtige. De sidste Breve vi har modtaget fra Missionsærerne er skrevet i første Halvdel af Oktober og da var alt vel og de drev sit Arbejde med Mod og Kraft.

Dr. Prof. Brohaug og Student J. Arnesen fra Red Wing Seminar besøgte Bethlehem, Pastor Melands Menighed i Wisconsin Søndagen den 19de Nov. Der blev holdt Gudstjeneste paa Formiddag og Ungdomsmøde om Aften. Professoren gav en meget interessant og lærerig Tale for Ungdommen. Hans Læst var Joh. 14, 6.

Princeton teologiske Seminar, Princeton, N. J., er det ældste af de Presbyterianske Presteseminarier i De Forenede Stater. Det blev grundlagt i 1812, altsaa omtrent af samme Alder som det Norske Universitet i Norge. Der er 11 Professore og 25 Elever og et Fund paa 1,500,000, en og en halv Million Dollars, et Bibliotek paa 60,000 Bind, altsaa det største, ældste og rigeste i De Forenede Stater af teologiske Seminarier. L.

Missionær Landahl skriver den 6te Okt. blandt andet: „Om nogle Dage skal jeg paa Missionsreise og da skal jeg skrive noget for „Budbæreren.“ Vil reise to a tre Maanedes over vort Missionsfelt.“ Vi ved fra før, at naar Landahl begynder at skrive saa faar vi noget som er godt. Og vi haaber, at ikke Urolighederne derborte hindrer ham hverken i at reise eller skrive. Lad alles vores Bøn være, at Gud maa spare vore kjære Arbeidere, og lade Evangeliet gaa sin Seiersgang i Kina.

Brødrene Ben Law og J. M. Johnson fra Trondhjems Menighed, S. D. er ude i Virksomhed med Guds Ord i Pastorerne J. Olsons og Løffesmoes Kald i Charles Mix Co. Maa Gud velsigne deres Virke og Vidnesbyrd om Synd og Naade til Sjæles Frelse. Her er ikke saa Naadegaver paa disse Trakter, men Herren give Naade til at flere maa vækkes op, loffes frem, og opdrages til Velsignelse for de troende ja velsom vantroende iblandt os. Gud send Bg r af Naade over os. L.

Missionær Sama og True af det norske Kinamissionsforbund er nu tilbage til sit Arbejde i Laohakeo fra 1½ Aars Ferie i Norge. Ferien har gjort dem godt. De er nu friske og sterke igjen som i Ungdommen, og har alle Betingelser for at kunne ta et kraftigt Løst i Missionsarbeidet. De har ogsaa faat Lob til at være en Velsignelse blandt baade troende og vantro i Norge. Naar Missionærene er hjemme paa Ferie, saa er det Hovedsagen for dem at faa hvile og samle Kræfter, saa de kan gjøre sit Arbejde, naar de kommer herud igjen.

C. W. L.

Der holdtes et Samtalemøde i Bloom Creek Menighed Falkangers Kald den 27de til 29de Oktober ihøst. Past. D. S. Barud holdt Aabningsprediken og Pastor A. L. Stueland indledede Emnet som var Ef. 5, 14—20. Mødets første Dag indviedes ogsaa Menighedens Gravplads. Alt hjalp til at stemme Hjerterne til hellig Andagt. Mødet var godt. Af Prester, som var tilstede, var de to førnævnte samt Pastor M. T. Berntson og Stedets Prest Falkanger. Broder L. Christock med Hustru fra Tioga var ogsaa tilstede. Gud velsigne sit eget Ord paa Hjerterne! F.

Miss Anna Lee, som nu er hjemme fra Missionsmarken, gjorde nogle Dages Besøg i Red Wing sidste Uge. Tirsdag Eftermiddag talte hun til Skolebørnene i St. Peters Kirke og samme Dags Aften til Studenterne ved Seminariet. Onsdag Eftermiddag var hun med ved et talrigt besøg Kvindeforeningsmøde som var arrangeret af Mrs. Wee og Mrs. Christianson i Wees Hjem. Ogsaa der holdt hun Tale om Folk og Forholde i Kina og paaviste den store Forskiel, som der er paa Folk før og efter de har annammet Evangeliet. Den Kollekt som almindelig optages ved slige Møder beløb sig i dette Tilfælde til noget over 15 Dollars.

En gammel tro Ven af Hauges Synode og af Guds Rige forøvrigt sender en forholdsvis stor Gave til Kinamissionen med følgende Ord: „Indlagt finder du \$—

til Kinamissionen. Det er ikke vist, hvor mange Gange mere jeg kan sende Penge til kirkelige Gjøremaal; thi en Mand paa min Alder kan snart faa Reisepas fra denne Verden. Og det er sandt, jeg længes at faa fare herfra og være med Kristus.“ Ja, du har Ret kjære Broder, at man snart kan faa Reisepas. Selv om man ikke er saa gammel som du, saa kan man snart faa Reisebud. Lykkelig da den, som har modtaget den store Gave, som Gud gav og desuden været en ret Forvalter over de mindre Gaver, han fik af Herren. Han skal saa gaa ind til sin Herres Glæde. Ja salige Haab, at faa fare herfra og være med Kristus. Og vor Billet did er betalt af Kongesønnen selv. Pris ske hans hellige Navn.

R e t t e l s e .

En i S. Dak. gjør opmærksom paa, at der i Kvitteringerne over Gaver til Pastor Rasmussen paa et Sted staar: Trondhjems Menighed, Irene, Pastor Olbergs Kald og siger, der er ingen Trondhjems Menighed i Irene og i Olbergs Kald, men han siger ikke, hvor denne Menighed er. Og var nu dette den eneste Feil i de Lister, saa har de, som har faat dem trykte gjort et glimrende Arbejde efter de Materialer, de fik at gjøre med.

Daarlige Bøger.

Jen Bogkataloge fra et af de norske lutheriske kirkelige Forlagshuse her i Landet, jees iblandt andre ogsaa en Fortegnelse over nogle Skrifter forfattede af Knudt Hamsun i Norge. Vi har læst Hamsuns Skrift: „Vars Østedahls“, hvori han behandler Pastor Vars Østedahls Person, Liv og Virke, og vi maa sige at det er et meget tarveligt litterært Produkt for ikke at benævne det noget værre. Dersom de øvrige af Hamsuns Skrifter ikke er bedre end ovenfor nævnte, er det mildest talt paafaldende, at norske lutheriske Forlagshuse vil handle med og byde vort læsende Kirkefolk sligt litterært Skrab. L.

Folketkalenderen

for 1912 er færdig.

Vi har bestræbt os paa at gjøre denne vor sidste Udgave den bedste af alle. Hvorvidt det har lykket os, faar Læserne afgjøre. Bogen indeholder i Aar enda flere Billeder end før, saaledes 2 meget vakre fra Missionsmarken i Kina. Indholdet er næsten helt igjennem originalt. Naar man indsender Ordre bør denne gøres saavidt stor nok for Behovet. Der er hvert Aar dem, der sender for en, to, tre ad Gangen, og saa indsender Ordre fire, fem Gange. Det er jo en bagvendt Maade. Man burde ikke være saa forstræffet for den Mulighed, at der blev et par Bøger igjen, som ikke blev solgt. Det vilde i det Tilfælde være en god Gjerning at gi den til nogen. Saa være da Folketkalenderen paany bort Folks Velvilje anbefalet.

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

En venlig Paamindelse.

Som vore Læsere vel ved, kræver Postloven, at alle Blade skal være betalt i Forstud og intet Ugeblad er tilladt at gaa i Posten ubetalt over et Aar. Nu er der hundreder af vore Læsere, som refterer for 1911 og mange endog for en Del af 1910, og vi maa derfor bede alle disse at sende os, hvad de skylder, ligesom vi venligst vil anmode saa mange som muligt at betale i Forstud for 1912. Vi haaber, at vore Læsere vil lægge denne Paamindelse paa Hjerte og derved forebygge Bladets Standsning for deres eget Vedkommende og samtidig hjælpe os, som vi for nærværende er i alvorlig Trang om Pengene. Se paa Adresselappen til hvilken Tid Bladet er betalt og send os Hemisje med første Post. Du ønsker ikke Bladets Standsning og vi ønsker heller ikke at standse det for dig, men det er kun ved din Hjælp, ved at arbejde sammen, og ved en prompt Indbetaling af Kontingenten, at vi kan sættes istand til at lade Bladet gjøre dig sine ugentlige Besøg. Derfor, væk os din Hjælp og send Betaling for Bladet snarest muligt direkte til

C. L i l l e t h u n .

Red Wing, Minn.

„Budbæreren“ frit!

Alle nye Abonnenter paa „Budbæreren“, der sender os en Dollar i Forstud for 1912, vil faa Bladet tilsendt frit fra 1ste Okt. til næste Aarsaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Oplaget rækker vil Bladet blive Dem sendt gratis.

Venligst

C. L i l l e t h u n .

Red Wing, Minn.

Abonner paa

„The Lutheran Intelligencer“,

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsviis. Til alle, som inden den 1ste Januar indsender 50 Cents for et Aars Subscription, vil vi sende Bladet tre Maaneder rent. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentensvilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,

730 10th str., Red Wing, Minn.

„The Hemnica“.

Studenterne ved Red Wing Seminary udgiver hver Maaned gennem Skoleaaret et Blad der kaldes „The Hemnica“. Indholdet bestaar væsentlig af Afhandlinger og andre litterære Foesøg paa norsk og engelsk, skrævet af Studenterne, Nyheder af Interesse fra Skolelivet, samt Oplysninger om Skolens Alumni. Paa denne Maade staar Bladet som Studenternes Representant. Personlige bekjendte af de studerende og andre Venner af Skolen vil finde meget af Interesse i Bladets Spalter, hvorfor dets Redaktion herved indbyder „Budbæreren“s Læsere til Abonnement. Kontingenten er 75 Cents per Aar. Skriv til „The Hemnica“, Box 325, Red Wing, Minn.

Bekjendtgjørelser.

Vinterterminen begynder, om Gud vil, ved Jewell Luth. College Tirsdagen den 5te Dec. 1911. Vi modtager nye Studenter naarsomhelst igjennem hele Skoleaaret. Det er dog altid bedst at være med fra Begyndelsen. Alle, som agter at studere ved Jewell College, skalde derfor prøve at være tilstede ved Åbningen af Terminen. Vinterterminen varer til 4de Mars 1912. Maa Herrens Velsignelse faa følge vort Arbeide og saa igjennem denne Termin af vort Skolearbeide.

C. J. Castvold, Bestyrer.

Med Willow Indremissionsforening holder Møder, om Gud vil, i St. Petri Menighed Harvey, N. D. 15—17 Dec. Samtaleemne: Luk. 9, 57—62. I Bethania Menighed øst fra Harvey, 18—20 Dec. Tema: Luk. 15, 1—10, begge Menigheder af Past. J. A. Pedersons Rald. Herren velsigne Møderne. Kom til vore Møder, mange bedende Brødre og Søstre!

I hos. A. Brække.

Nordvestens Indremissionsforening afholder et Møde i Tioga, N. Dak., den 5te, 6te og 7de Dec. Mødet holdes i Brodersamfundets Kirke. Vigesaa har Foreningen et Møde i Beauty Valley Menighed nord for Tioga den 8de, 9de og 10de Dec. Dette Møde holdes i Skolehuset ved P. Stavland.

S. G. Haugen.

D. P. Nordfletten.

I Highlands Menighed, Past. Svealestuens Rald, S. Dak. vil S. Dak. Indremissionsforening ha Møde den 5te til 7de Dec. 1911. Tema: Luk. 14, 16—24. Skjds vil møde i Dell Rapids om Aften før Mødet og i Sherman om Morgen.

J. J. Dafland.

L. A. Badheim.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Samtaleemne i Sanborn, Obrian Co., Iowa, L. O. Wigdahl's Rald, om Gud vil, 12—14 Dec. Samtaleemnet: Math. 22: 1—14 og jeg vil bede eder, Brødre, Prester og Vægsfolk, at komme og være med i denne lille Menighed i Sanborn. De ønsker eders Besøg. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse.

B. B. Olsen.

A. Shaw.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Samtaleemne i St. Johannes Menighed ved Cylinder, Ia. L. A. Wigdahl's Rald fra 5te til 7de Dec.

1911. Samtaleemnet bliver Nadderer. T. J. Siverisen indleder. Skjds møder i Cylinder og Fenton Dagen før Mødet.

B. B. Olsen, Form.

A. Shaw, Sek.

Følge Indbydelse fra Ellsborough Menighed, Pastor D. D. Berghs Rald, vil den sydvestlige Minn. luth. fælles Indremissionsforening afholde et Møde der om Gud vil, den 28de til 31te Dec. og 1ste Januar. Samtaleemne er Joh. 21, 15—17. Tilreisende som kommer paa C. S. P. Omaha R. R. gaar paa Pipestone Line fra Heron Lake til Lake Wilson hvor der vil være Skjds Dagen før Mødet. Vigeledes vil der være Skjds i Rut han og Balaton Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Vegne

Andrew Johnson, Form.

Jakob S. Wit, Sekr.

Nordøstlige S. Dakota Indremissionsforening holder, om Gud vil, et tre Dages Samtaleemne i Waubay, S. Dak. Pastor Hemmingsens Rald, den 15—17 Dec. Samtaleemnet bliver Esaias 40, 1—8. Kom med Brødre! Kom mange, men kom med Bøn om Herrens Velsignelse.

John J. Enstad.

D. J. Sletten.

Afbittering for Mrs. John Myrans: Fra Elms Mgd. ved J. B. Hanson, Randall, Ia., Pastor Paulstruds Rald	17.60
Ved Formand M. G. Hanson, Kenyon, Minn., Mrs. C. Sveem 1, Miss Ulsrud 1, Mrs. J. Hanson 2	4.00
Ved J. M. Johnson fra Anton Olson, Irene, S. D.	1.00
L. V. Agre, Goodhue, Minn.	2.50
Martha Hendrickson, Chicago, Ill.	1.00
	26.10

Afbittering for Pastor R. Rasmussen: Offer i Vor Frelser's Mgd., Grafton, N. D., Pastor J. Jacobson's Rald	19.50
Mrs. J. Gunning, Karibault, Minn., Formand Canlons Rald	1.00
L. V. Agre, Goodhue, Minn.	2.50
Shvert G. Rye, Arlington, Wash.	5.00
Peder B. Olsson, Randall, Iowa, Past. Paulstruds Rald	1.00
M. Erickson, Galesburg, N. D., Pastor Walfewicks Rald	5.00
Halvor Anderson, Dawson, Minn.	1.00
Salut Konf. offer i Sac qui Barle Mgd., Pastor Barthads Rald	34.24
Bertel Gundersen, Clarkfield, Minn. ved D. R. Soland	2.00
J. H. Thompson, Beach, N. D.	5.00
Formand M. G. Hansons Rald: Mrs. C. Sveem 1, Miss Ulsrud 1, John Walfad 1, Mrs. J. Hanson 3, Mrs. C. Christoff 1	7.00
Offer i Tref. Mgd. i Ida, Pastor A. A. Dahl's Rald	12.60
Mr. Asland 50c, G. Spinningsby 1, do	1.50
J. Spinningsby 50c, Mr. Tveit 1, do	1.50
Pastor A. A. Dahl	1.00
Samlet fra Venner i Emanuel Mgd., Radeliffe, Iowa, Svand's Rald, at forbedes blandt de mest trængende i Menigheden: Selge Amundson 2, U. S. Lunning 1, B. S. Lunning 1, V. S. Lunning 1, Lars O. Amundson 1, Lars Olson 1	7.00

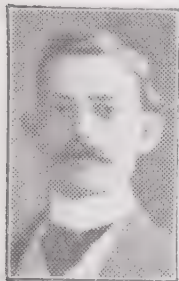
106.64

R. Rasmussen.

Fra Hov til Hov.

Northwestern Music House, Minneapolis, har netop modtaget en Bestilling fra en Dansk Lutherisk Menighed i Westbrook, Maine, for et Kirkeorgel, og for en Uges Tid siden havde de en lignende Bestilling fra en Norsk Lutherisk Menighed i Aberdeen, Wash. Westbrook, Maine er 1722 Mil øst for Minneapolis og Aberdeen, Wash., 1915 Mil vest.

Samme Handelskøbsmand har nu to Orgler paa Vej til Missionsstationer i Kina, og for ikke længe siden sendte de et Orgel til Brasilien. Gud Amerika.

Julefange.

Sange for blandet Kór med norsk eller engelsk Tekst, Sange for en Stemme og Piano, Musik for Orgel, Violin eller Piano.

THE JOHN SETHER
MUSIC Co.,
520 2nd Ave. So.,
MINNEAPOLIS, MINN

Vakker Julepresent.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid
af

N. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800 Med mange Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakatla

By JOHN W. ARCTANDER, LL. D.

Illustrated. 395 pages. Nicely bound

Price 1.50 net.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful booklet, containing certificate, oblong shape. Made up of six heavy cardboard leaves. Richly illustrated in delicate colors. The certificate itself occupies the two middle pages and is preceded and followed by well selected designs, symbols, hymn verses and Scripture passages. The last page is prettily arranged for name of guests. Furnished with a pretty embossed cover and bound with a heavy silk cord. Single copy 25 cents, per doz. \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents.

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagsskolekort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 2c og 3c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Nærøyalen; Frølandsdalen i Rhyllke; Høijeld; Nordfjord; Verfosien; Paa Sti; Paa Kjælle; Paa Hævet i Storm; Paa Hævet i Stille; Peer Gunt (4 forskellige Billeder). Disse kort koster 10 Cents pr. Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Julenag. Sjofinner ved Ulsejord. Lappeleir. Rige i Baad. Seilbaad paa Hævet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optjvælsen til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsejord. Svobær. Quarbræen. Raftlind. Fra Hardanger. Torghætten. Veninder. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse kort er ikke almindelige kort men virkelige Prægtbilleder i mange forskellige Aarer og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forretet 50Cents porto frit.

Endel simplere kort med Billeder fra Norge, Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., — 2 kort for 5c eller 25c pr. Dusin.

G. Villetun, Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Kjølskolen“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Brohaugs sidste Arbejde.) Pris 80c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings. By Gustav König. 100 pages. Nicely bound, cloth back. Colored cover, with portrait of Dr. M. Luther reproduced from the famous painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper- rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forsyning af de velbetjendte Moore's Non-Weatable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Læg til, enten der ønses en fin, grob eller "stub" Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

"Bed Juletid". "Juleflokker". "Solfærf".

Julebog for Barn. Dette er meget pene Julebøger med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bøgerne er paa 64 Sider. Smukt indbundne. Pris pr. Stykke 15c.

Postkort med Julebilleden paa norsk eller engelsk til 25c pr. Dussin.

Send Ordre til C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil blive tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lillethun Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

- 3 almindeligt Stindbind med de 3 Tefstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
3 Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
3 Kalfestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
3 Kalfestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

B a r e S a l m e r n e.

- No. 5. 3 almindeligt Stindbind.....50c
No. 6. 3 almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind....1.25
No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Færinger 1.40
Ogsaa Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med omhængende Kanter og
Guldsnit og Fateral.....2.50
D. Indb. i sort præstet Kalfestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og omhængende Blomster.....2.25
F. Indb. i blaat flexible præstet Kalf-
estind med Guldsnit og Fateral.....1.80
G. Indb. i sort flexible præstet Kalf-
estind med Guldsnit og Fateral.....1.80

S t o r s t i l e t.

- No. 1 3 stærkt præstet Stindb. med Fateral 1.40
No. 2 " " " med Bælg 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Kalf og Guldsnit og Fateral 2.00
No. 4 Do. Do. med Bælg2.25
No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Fateral 3.00
No. 6 Do. Do. med Bælg3.25

Ordre indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House ud-
kommet engelsk Udgave af Johan Goszners Skat-
te. Denne Bog er af vort norste Kirke- og Kristen-
folk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling
Bogen er neppe paastrævet. Vi glæder os kun over
at Augsburg Publ. House har vist den Fjortagsom-
hed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre
iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skir-
tingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents
Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.
Sowing and Reaping.....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.
" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.
" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
E. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Biskop Bangs

Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2. Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Væreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, Minn.

Norge.

Historisk Mindebillede fra Begivenhederne i Norge den 7de Juni 1905. Øverst paa Billedet vil ses Norges Flag og Vaaben i Farver. Midtgruppen viser Norges provisoriske Regjering efter Unionsopløsningen, og paa Siderne og nedenunder ses Fotografier af alle 117 Stortingensmedlemmer, som deltog i Syvende Juni Beslutningen. De tre mindre Billeder, hvorom Stortingensmedlemmernes Fotografier er grupperet, er Fotografier af Eidsvollsmændene, Eidsvollsbegyndningen og Stortingetsbegyndelsen. Nederst paa Billedet er Navnefortegnelse med Henvisninger. Billedet er arrangeret og udført af en fremragende norsk Kunstner og vil bære en Pryd i ethvert norsk Hjem. Størrelsen er 22x27 Tommer. Pris 75 Cents, portofrit tilsendt.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bibelske Billeder

i mangefarvet Oljetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus belygner de smaa Børn; 2. Jesus i Gethsemane; 3. Den tornekrønedes Frelser; 4. Jesus paa Korset; 5. I Midten den opstandne Frelser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelskehistorien; 6. "Rock of Ages"; 7. "In loving Remembrance". Dette Billede forestiller ogsaa "Rock of Ages", og nedenunder er trykt nogle vakre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Vinjer, hvor man kan nedskrive Navn osv. Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauge's Synodes Ungdoms-
forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk
og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider hestet
og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Par-
tier sendes den portofrit til følgende Priser:
25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og
100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Referatet for 1911.

Beretningen over Forhandlingerne af
Hauge's Synodes Aarsmøde for 1911 er end-
nu at faa. Foruden de almindelige Indbe-
retninger indeholder Referatet et af Pastor
T. J. Oppedahl under Mødet givet Fore-
drag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-
rapporter. Referatet er paa 250 Sider og
sendes portofrit for 25c. Til Prestere og an-
dre, der vil hjælpe os til at faa Referatet
fulgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents.
Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til
Hauge's Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til føl-
gende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Væsker paa 100 Stykker 25 Cents.
- 3 Væsker paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Væsker paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Væsker paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauge's Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn.

Blender
og
Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog
og navn, hvad som ønskes,
Piano, Kirkeorgel eller
Sorgel, og De skal finde,
at De her kan faa kjøbt et
udmærket Instrument til
Dagens aller laveste Priser.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. 3 Kabinets-
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauge's Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bøgmærker:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante";
"Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
"Kjærlig Hilsning"; "Herren er nær"; "Uden
Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Venlig Hil-
sen"; "Bøn"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro,
Haab og Kjærlighed"; "Til kjære Bedstemoder";
"Kjærlig Hilsen".

"Christmas Greeting"; "New Year Greet-
ing"; "A Greeting to Father"; "A Greeting
to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A
Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best
Wishes"; "Blessed are they who have not
seen and yet have believed"; "Faith, Hope,
Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorsløn, Synodetask-
sen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og
Newell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Albin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bed-
ningemissioner sendes til Rev. C. E. Hol-
ter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

Udgives af Hauge's norske evangeliske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forfærdelsesvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Advent; 2. Fra Indremis-
sionsmarken; 3. Guldbryllup; 4. Afsked; 5. St.
Johns Hospital, Sioux City, Ia.; 6. Aarsmøde i
Elandia Menighed; 7. Vidt til om Foreningska-
gen; 8. Mrs. Ole Amble død; 9. Gud bør mig
arme Synder naadig; 10. Mindets Bog; 11. Be-
riernes Omvendelse; 12. Korte Ildstjerner; 13. Læ-
rer og Arbejde; 14. Andres Synder; 15. Kinamis-
sionen; 16. Fra Arbejdsmarken; 17. Bekjendtgjø-
relser; 18. Kvitteringer.

Indbilleden

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 49 }

Lørdag den 9de December 1911

{ 43de Aarg.

Värer da ogsaa I beredte.

Hvorfor denne Formaning? Jo, fordi Menneskens Søn kommer. Og han kommer i den Time, som I ikke mene. Hvilket Møde for baade troende og vantroende, naar Menneskens Søn kommer! Kan vi tænke os noget deiligere end at saa møde Herren, som vor bedste Ven, ja, som vor Frelser. Hvor lifligt og rart, efter et Liv i Udlændighed, i Vioie, i Sorger, i haardt Arbeide, i Ansættelser, i Nattevaagen, i stadig Kamp mod indvortes og udvortes Fiender, at saa møde Herren, hilses velkommen af ham og være med ham hjem til den evige salige Fæst i Herlighedens Rige. Da er Sorger og Bekymringer endt; da er Reisens Bøvlærigheder slut; da er Seiren bundet. Det skulde sagtens være værd at trægte efter et slikt Bytte! Men nu skulde ingen være saa sangvinist eller indbilde sig at saa Del i den evige Salighed, uden at gjøre sig færdig eller være beredt. Som en reisende maa han ombinde sine Vænder, det er, klæde sig saa, som en, der har en lang og vanskelig Vej at færdes. Du, som kristen, ved jo i hvilken Dragt en, som skal møde den evige Dommer, maa være klædt, for at kunne bestaa i Dommen. Og saa maa Lyset brænde. Det nytter ikke at sidde eller ligge der med en tom, tør og slutt Lampe. Tænk i den Forbindelse paa de daarlige Komfruer og prøv dig selv; thi Sagen er faare vigtig og alvorlig.

Naar det heder: Salig er den Tjener, som Herren finder vaagen, naar han kom-

mer, saa maa Modfætningen være: U salig er den Tjener, som Herren finder sovende, naar han kommer. Hvem vil saa du være af de to?

Det er de vaagne Herren vil sætte til bords. De sovende blir udenfor. Og det er det samme, hvad Tid paa Dagen eller om Natten, eller i hvilken Alder Herren finder Mennesket, er de bare vaagne og har sin Lampe istand, saa er disse Tjenere salige.

Naar en er sat til at vaage over en kostelig Skat, og han ikke ved i hvilken Time Thyven vil komme, saa er det det eneste kloge og rigtige, at vaage hele Tiden og ikke lade sig bestjæle. Saa mener Herren maa de kristne gjøre, om de ikke skal blive berøvet sin Saligheds Krone.

Er du en af disse Vaagne, saa behøver du ikke at være bange hverken for Dommeren eller Dommen, men stem i og hæng og sig:

O, springer, I Dale og Bjerger tillige, O, jubler, I Himle, og fryd dig, du Jord! Du bærer Guds Raades det delige Rige, Hvor Himlens Roser saa lønligen grov. Naar Dommedag kommer, Begynder din Sommer, Naar Livet det skulde med Kristus fremskifter, Hvorefter du med dem nu sukker og higer.

O Jesus, du Sjælens livsaligste Gie, Du Skat, som i Hjerternes Dybeste bor, Hiælv os at udvælge de fredsfæle Veie, Om Korset os brænder saa sorte som Jord, Her ikke bestjænte, For Verden forvænte. Her, skjulte med Kristus i Faderen leve, Der aabenbar med ham i Himlene søve!

Døden kom uventet.

I Beretninger om Dødsfald hører vi ganske ofte: „Døden kom uventet.“ Men Døden pleier jo ikke at sende noget sikkert Bud om paa hvilken Dag eller Time, han vil komme. Selv om Mennesket er syg i længere Tid, saa heder det: „Enden kom saa snart.“ Det er som Døden skulde indfinde sig før den burde. Man er sen til at forestille sig Døden paa nært Hold. Man vilde saa gjerne have lidt mere Tid. Dør nogen meget hastigt, som ofte hender, saa siger man: „Tænk hvor kort Tid han fik at betænke sig paa,“ selv om en saadan havde haft 40, 60 eller 80 Aar at „betænke sig paa.“ Der er ingen Ting, som kan være sikrere end det, at vi maa dø, og ingen Ting kan være usikrere end Tiden naar vi maa dø. Hvorfor da sige stort om, at Døden kom uventet.

Om Mennesket havde det samme Syn paa Livet og Døden, som Paulus og stod i det samme Forhold til Dødens Overvinder, den Herre Jesus, saa vilde man vel ogsaa sige som han: „At leve er mig Kristus, og at dø en Vinding.“ Om man havde denne faste og sikre Tro, at Døden er en Vinding, saa vilde man vel ikke sige saa meget om, at Døden kom for snart; thi at fare herfra og være med Kristus er saare meget bedre. Vel er der for mange Venskabs og Slægtskabs Baand og andre Omstændigheder, som kan gjøre, at det er haardt at komme sig løs. Men naar vi har fulgt vore saalangt, som Herren vil, eller staaet i Tjenesten indtil han afløser os, saa vil han ogsaa gjøre det muligt at kunne stilles og fare herfra.

Lad Hjerte og Die kun briste,
Og Legemet lægges i Riste,
Den Time ei borte skal blive,
Da Herren det kalder til Live.

Naar du er bedrøvet da syng saaledes:

„Udi min Angst og Nød
Søger jeg dig, Herre Iød,
Du kan mig bedst undsætte
I al min Sorrig og Trætte,
Min Ulykke kan du vende,
Det staar alt i dine Hænder.“

„Dit Hjerte er ikke ret for Gud.“

En ung Mand forlod sit Fædrehjem for at tjene sit Levebrød i en af de store Byer. Hans Forældre havde givet ham en streng religiøs Opdragelse. Fra hans tidlige Barn-dom var han bleven vant til at læse et Kapitel i Bibelen hver Dag, og da han forlod Hjemmet, lovede han sin Moder at blive ved dermed og ikke at forsvømme sine Bønner. Han mente jo, at dersom han blot gjorde disse Ting, saa var det altsammen rigtigt. Hans Samvittighed var endnu ikke opvaagnet; han frygtede hverken for Guds Hellighed eller Retfærdighed, og han kjendte derfor heller ikke Guds Kjærlighed og Naade.

Han var endnu ikke 16 Aar gammel, da han saaledes fandt sig selv alene, uden nogen Slags menneskelig Opsyn eller Bestyrelse, i en stor Verdensby og udsat for dens mangfoldige og farlige Fristelser. „Syndens timelige Rydelse“, (Hebr. 11, 25) og „Syndens Bedrag“ (Hebr. 3, 13) øvede deres forfærdelige Magt over ham, og snart var draget med ind i Strømmen. Hvilken Sorg og Skam vilde det ikke have foraarsaget hans strenge, religiøse Fader, dersom han havde kunnet se, hvorledes hans unge Søn vandrede paa Byernes og Lastens brede Wei. Alle gode, kristelige Formaninger, som han havde faaet, var nu blevene aldeles værdiløse i hans Vane; men han vedblev endnu at læse et Kapitel i sin Bibel hver Dag, som han havde lovet sin Moder.

Men Guds Dø og Kjærlighed fulgte den unge Mand. Hans Dre havde hørt Moderens inderlige Bønner, som hun paa Dødsfængen havde opsendt til ham om sit Barns evige Frelse. Gud, som er Lyd, og som er Kjærlighed, begyndte nu at føre denne Sjel ud af Mørkets Magt og ind i sin elskelige Sønns Rige“. (Kol. 1, 13.)

En Dag læser den unge Mand det ottende Kapitel i Apostlernes Gjærninger. Han kom til det 21de Vers: „Du har ikke Vel eller Lod i dette Ord; thi dit Hjerte er ikke ret for Gud.“ Med dette Sværd slog Guds Mand hans Samvittighed. Der lød i hans Sjel en Stemme, som sagde: „Du er Man-

den!" (2 Sam. 12, 7). „Dit Hjerte er ikke ret for Gud!" Vor unge Ben vidste meget vel, at disse Ord beskrev hans Tilstand; og han blev greben af Frygt for Guds strenge Dom. Han vendte sig fra sine syndefulde Veie og mente at finde Fred for sin Sjæl ved streng Arvaagenhed, ved god Opførelse, ved flere Bønner og religiøse Øvelser. I to Aaener vedblev han med dette Arbejde, men alt forgæves. Han var ikke lykkelig, Ordene forfulgte ham overalt og fyldte hans Sjæl med Uro og Angst: „Dit Hjerte er ikke ret for Gud! Han blev næsten dreven til aldeles at fortvile.

Men en Dag, som han var ved at læse sit sædvanlige Kapitel, kom han til det 53de Kapitel i Profeten Esaias. Han læste det 6te Vers: „Vi for alle vild som Faar, vi vendte os hver sin Vej; men Herren lod os vor Misgjerning komme over ham." „Det er sandt om mig," sagde han. „Jeg for vild. Jeg vendte mig min egen Vej." Men netop da blev han mægtigen greben af de følgende herlige Ord: „Herren lod os vor Misgjerning komme over ham." Dette glade Budskab fra Gud igjennem Profetens Mund bragte Fred til den unge Mands Hjerte, — „Fred med Gud" (Rom. 5, 1). Formedelt Troen greb han den herlige, livgivende Sandhed, at Jesus paa Korset var hans Stedfortræder og bar den Straf, som hans Synder havde fortjent (1 Pet. 2, 24; 3, 18; Ap. Gj. 10, 43).

Skikken forbausende Forandring virkede ikke disse herlige Naadens Nyheder i denne unge Mand! Han saa ikke mere paa sit eget Hjerte i det Haab lidt efter lidt at kunne gjøre det ret for Gud. Nu kunde han faste sit Blik paa Guds Hjerte, som havde elsket Syndere saa høit, at han havde givet sin egen enbaarne Søn hen i Døden for dem. Og i dette Blik var der Liv, Frelse og Glæde. Nu havde han Fred med Gud, en Fred, som var grundet paa intet mindre end Guds Retfærdighed. Han var nu forsonet med Gud formedelt hans Søns Død (Rom. 5, 10). Og hvad er der bleven af ham? Han har nu den store Naade og Glæde at kunne forkynde for andre denne Frisens Vej: Ikke

formedelt vore egne Gjæringer, men formedelt Kristi Gjærning paa Korset.

Kjære Læser, har du forstaaet, hvorledes denne unge Mand fik nyde Fred og kom til Forvisning om sine Synders Forlættelse? Han læste Guds Ord, og han troede. Og hvad siger Skriften? Abraham troede Gud, og det blev regnet ham til Retfærdighed". (Rom. 4, 3). Vil ikke du ogsaa tro Guds Ord, tro Gud, tro, hvad han har sagt? „Vøier eders Ore og kommer hid til mig, hører, saa skal eders Sjæle leve". (Ef. 55, 3.) „Samhold."

Fra Mødet i Stoughton.

Chicago Kredts af Hauges Synode holdt Møde i Vor Frelses Menigheds Kirke. Stoughton, Wis., 7de til 9de Nov. Pastor A. J. Evenson fra Rio, Wis., holdt Aabningsprediken over Ab. 21: 7. Pastor J. J. Lee, Menighedens Prest bød de besøgende velkomne. Pastor A. D. Mortvedt Kredts Formand ledede Mødet. Det blev besluttet at sende Referat af Mødets Forhandlinger til „Budbæreren" og „Skandinaven." Sessionsstiden bestemtes. Fra Kl. 9:30—10:00 Bønnemøde, fra 10—12 og 2—4 og om Aftenen fra 7:45 udover for Samtale.

Pastor Ellingson, som skulde indlede Samtalen kunde ikke naa frem til Eftermiddagssessionens Begyndelse og saa begyndte Formanden Samtalen over det opstillede Emne Math. 22: 1—14. Indbydelsen er udsendt og Brylluppet er vel beredt. Vi vil saa gjerne bringe med os af vor egen Mad. I det rent timelige vilde dette være en stor Fornermelse mod den som indbød. Vi ved ikke, hvad vi gjør, naar vi foragter denne Indbydelse, ligesom de som korsfæstede Jesus.

Om Aftenen fik vi Indledningsforedraget af Pastor Ellingson. Han fremsatte følgende Punkter.

I. Det skønne eller opbyggelige som Signelsen indeholder, saasom Brylluppet og Retterne og de værdige Gæster.

II. Det historiske eller det lærerige ved

Lignelsen, saasom de som indbød og Gjesterne.

III. Det alvorlige og stræffelige ved denne Lignelse. Saasom den som ikke havde Bryllupsklædningen paa.

Brylluppet er gjort istand og Netterne er beredte, alt er særddgt. Men mange foragtede Indbyddelsen. Der var dog dem, som modtog og Huset blev fuldt. Har du, som hører, modtaget eller foragtet Indbyddelsen. Jo længere du venter med at modtage Indbyddelsen des vanskeligere bliver det.

Gud sendte Indbyddelsen først til Israels Folk ved Profeterne. Hans eget Folk foragtede Indbyddelsen og saa sendte han sine Apostler og Evangelister til Hedningerne. Enhver kristen skal være en Herrens Tjener og Tjenerinde for at indbyde til den store Nadverb eller Bryllup. De første, som fik Indbyddelsen, svarede Nei. De foragtede den. Andre havde det for travelt. De ogsaa foragtede Indbyddelsen. Atter andre var saa uforfæmmede, at de haanede og dræbte dem, som var sendte for at indbyde dem. Hvorledes behandler du Indbyddelsen, den, som sendte den, eller dem, som bringer den? Det var tomme Undskyldninger. Herren er ikke tilfreds med de Undskyldninger, som vi bringer. Han sendte sine Hære for at ødelægge dem. Der var dog dem, som modtog og disse fik det godt. Enhver, som modtager Jesus som sin Frelser, skal have Festdage her paa Jorden og den evige Salighed hiæset.

Naar Huset var fuldt gik Kongen ind for at bese Gjesterne. Der fandtes en, som ikke havde Bryllupsklædningen paa. Han havde ikke noget Svar, naar han blev spurgt, hvor for han kom ind uden Bryllupsklædningen paa. Kristi Retfærdighed er den Klædning, som vi skal smykke os med. Denne stakkels Mand blev kastet udenfor i Mørket, hvor der er Graad og Tænders Gnidsel. Maa ikke du være iblandt nogen af disse uforstandige og blive kastet udenfor. Lad Manden saa lede dig og modtag Indbyddelsen til Brylluppet.

Pastor J. A. D. Stub var tilstede en Aften af Mødet og blev buden velkommen til Mødet og anmodet at tage Del i Samtalen,

hvilket han gjorde. Den sidste Dag af Mødet samlede man til Altergang. Pastor T. J. Knutson fra Radcliffe, Iowa, var ogsaa med os den sidste Aftend. Han skulde standse flere Dage og fortsætte med Møder om Aftenerne. Vi havde et godt Møde i Stoughton. Maa Herren velsigne sit Ord, som blev udsaaet i disse Dage, saa flere lægges til det Tal, som elsker Gud. Pastor C. H. Elstad Kredsens Næstformand, takkede paa Kredsens Begne Prest og Menighed for Indbyddelsen at holde Møde her og for deres Gjestfrihed mod de tilreisende. Pastor J. J. Lee takkede de besøgende for at de kom og var med at indbyde til Bryllups.

Følgende Prester var tilstede ved Mødet: A. O. Mortvedt, D. H. Elstad, L. Ellingson, J. J. Lee, A. P. Lee, M. D. Peterson, A. J. Evenson og J. A. D. Stub. Den sidstnævnte er Prest for den norske Synodes Menighed i Stoughton. Kredsens Emisær, K. Oatland, var ogsaa tilstede og deltog flittig i Samtalen.

A. J. Evenson.

Hvorhen til Skole.

Hør her Skoleføgende Ungdom. I skal vel til Skole efter Jul. Tænk i den Forbindelse først og fremst paa dit eget Samfund's Skoler og reis did. Du har neppe Rum til mere Kundskab, end du kan saa der. Og saa er det den kristelige Paavirkning, som du der kommer under, og som du ikke burde søge at undgaa. Sidste de unge ogsaa i denne Henseende, hvad som tjener sig bedst, saa skulde der ikke blive saa mange Studenter fra vore lutheriske Hjem og Menigheder ved de ikkelutheriske og ofte rent verdslige Skoler, og der skulde blive flere Studenter ved vore egne Skoler. Der er vist Rum til mange flere baade i Jewell og Red Wing, saa bare reis did. Lidt underligt er det jo ogsaa, at sende Vidler til Ophold for sine egne Skoler og saa sende sine Børn og Vidler til Ophold for dem til andre Skoler. Dog for Døtrene's Vedkommende er jo mange nødt til at gjøre det paa denne Maade.

Referat.

Mayville Kreds af Hauges Synode holdt sit Aarsmøde i Stordal Menighed, Pastor Maffewicks Kald, N. Dak. fra 16de til 19de November.

Mødet aabnedes Kl. 10:30 med Andagt ved B. L. Kleveland.

Grundet paa at J. J. Jacobson var forhindret at være tilstede, holdt S. Moe Aabningsprediken over nogle Ord af den 32de Salme.

Pastor S. Moe blev valgt til Sekretær for kommende Aar.

De nødvendige Komiteer blev valgt:

Til Viceformand valgtes G. D. Miona af Grand Forks. T. J. Hagen blev gjenvalgt til Kasserer.

Formanden oplæste sin Indberetning. Den omtalte i korte og greie Træk de raadende Forholde i Kredsen. Deraf fremgik det, at Arbeidet gik godt. Intet Prestefliste i Aarets Løb, kun et Tilfælde, hvor der havde været lidt Vanskeligheder og de havde været ordnet uden Formandens Hjælp. Formanden omtalte særskilt Lægmandsvirksomheden og opmuntrede til at den faar sin rette Plads og Ordning som den fortjener.

Den nyvalgte Formand L. Vangehaug indtog nu Formandsædet. Han udtalte det ønskelige af at Kredsen kunde faa Anledning at nominere sine Kredsformænd. En Resolution blev forfattet og tilstemt i den Anledning. Pastor D. J. Mesheim af Visbon anmodedes om at fremlægge et Schema for Søndagsskolen paa Kredsmissionsmødet i Vinter.

Der blev fattet Bestemmelse angaaende 8 Maaneders Emissærvirksomhed inden Kredsen. Især ønskede man, at disse Emissærer skulde virke paa Udfanterne.

En Sag, som i en vis Grad var ny for Kredsen blev anbefalet og tilstemt. Det var, at en eller to Evangelister ansættes for en Tid af 4 Maaneder. Denne eller disse Evangelister skulde kunne tale baade norsk og engelsk, samt være istand til at hjælpe til med Sang og Musik. Deres Arbejde skulde særskilt omfatte Ungdommens og Bør-

nenes Trang, og om mulig hjælpe dem baade i Ungdomsforeninger og Børneskole. Det blev paapeget, at en saadan Person vilde kanske være vanskelig at finde. Andre syntes at der burde være nogen, som kunde følge Bladsen. Thi man har jo en Skole i Red Wing, som i omkring 30 Aar har uddannet og udsendt mange kristelige unge Mænd.

Det religiøse Tema indledes af Pastor S. A. Berger fra Ft. Mansom. Han holdt en god Indledning over Romerne 5, 1—11. Den store Foramling var meget opmærksom under hele Foredraget. Følgende Punkter fremlagdes som Ledetråd:

Hovedtema: Retfærdiggjorelsens Frugter.

I. Fred med Gud.

1. Objektiv: Guds Brede ophævet.

2. Subjektiv: Ophævelsen af vort Fiendskab.

a. Afgang til Naaden.

b. Haab om Herlighed hos Gud.

c. Alt formidlet ved Jesus Kristus og annammet og bevaret ved Troen.

II. De jordiske Aars Virkning paa Troeslivet.

a. Taalmodighed.

b. Prøvet Sind.

c. Haab—Trængsler forøger Haabet om Herligheden.

III. Haabets Grund: Guds Kjerlighed.

a. Stjænket ved Anden.

b. Bevist ved Kristi Forsoningsdød, da vi endnu var Syndere.

Wijz Hendricksen fra Bethesda Børnehjem Beresford holdt et meget interessant Foredrag angaaende Børnehjemmet. Et Dsfer optoges til Hjemmet.

Søndags Formiddag predikede Past. L. Vangehaug fra Sharon. Derefter nød man Herrens Nadver.

Eftermiddag Kl. 2 var en stor Tid for Stordals Menighed. Den kunde nemlig se tilbage paa 30 Aars Bestaaen og Virksomhed som en Menighed. Flere Taler og Sange hørtes i den Anledning. Og man kunde merke, at Stunden var baade alvorlig og høitidelig. Der var flere af Menighedens Stiftere tilstede. Deriblandt den alderstegne

Mrs. John Erikson i hvis Hus Menigheden var organiseret for 30 Aar siden.

Der var ikke mange aabenbart bekjendte kristne i Menigheden i dens Barndom. Men Overhyrden havde været god mod dem og ved store aandelige Bættelser opvakt mange til Livet i Gud.

Den meget bekjendte gamle Hædermand og Lægpredikant Ole Instad var en af Menighedens Stiftere. Og det kan nævnes at han endnu følger med i Kirkens Gang med usvækket Interesse. M.

Fra Vestkysten.

(Af Th. Himle.)

Saa snart jeg efter Synodemødet var kommen tilbage til Red Wing fra min Tur til Syd Dakota, pakket jeg sammen og drog vestover. Efter Operationen, min Søn Edwin maatte underkaste sig forleden Vaar, var han ikke sterkt nok til at ta paa arbeide og blev saa med hjem til Santa Rosa. Han kunde saaledes ikke gaa tilbage til Skolen i Høst. Det var jo lidt slem, men saadant faar man finde sig i. Denne Gang gik vi via Denver med Rio Grande gennem det saakaldte Royal Grande. Det er noget af den mest storlagne Natur jeg har seet fra et Jernbanevindue. Med den fossende Elv under og de stygge Fjelde paa begge Sider slynger vi os frem gennem det naturlige flere Mil lange Royal Grande Pas, der paa sine Steder er saa smalt, at naar du staar ude paa Platformen og ser op igennem Vinduet paa venstre Side af Vognen, kan du se Fjeldkammen paa høire Side lige over dig. Ved at betragte dette blev en af Passagerne aldeles ivimmel og fik Opmærksomhed. Ved den Tid paa Aaret er det vist ikke forbundet med nogen Fare at gaa gennem dette Pas; men i min Betragtning er det slet ikke trygt at gaa der under Løveir om Vaaren f. Eks. Jeg la Mærke til der enkelte Steder var store Revner i Fjeldet, hvor Vandet siver ind. Ved Frysnungen om Vinteren foregaar der

en langsom, men stadig Sprængning med et uundgaeligt Ras en Vaardag, naar Isentiner. Den underlige Fjeldformation med de forskjellige Rolprer, man kan iagttage langs denne Linje, beskrives næsten af enhver som for første Gang reiser denne Vej, saa det gaar jeg forbi.

Komne hjem til Santa Rosa finder vi Gud være lovet, baade Mamma og Børnene bra friske. Smaagutterne har vokset, og min Hustru har kommet sig betydelig med Hilsen. Vennerne derude staar sig fremdeles nok saa bra.

Oplands, Langliens, Mrs. Graven, Gotwits, Bervens, Andersons, Myting, Staaene og Prestefamilien er bra friske, men Mrs. Frøines har været meget daarlig, ligesaa Marie Farulof, men nu var de bedre begge to.

Mr. Walseth med Familie fra Minnesota er kommet hid og har kjøbt en Frugt-farm nogle Mil ud fra Bhen.

Mr. Olson med Hustru, som kom hid fra Webster, Minn., for Helens Skyld er nu frisk og kjef. Men jeg er bange for, om han vender tilbage til Østen, han ikke vil greie Minnesotavinteren.

Mr. og Mrs. Sumner fra Minneapolis er ogsaa komne til Santa Rosa. Saa vidt jeg kan forstaa liker de sig godt i Santa Rosa.

Pastor Tolleffson med Hustru er ogsaa sammen med Søn og Familie komne hid. De trives udmerket og agter at slaa sig til Ro her. De gamle kjere Tolleffsons er ligesom forynget, siden de kom hid. Pastor Tolleffson sa', de havde ikke følt saa friske og stærke paa tyve Aar, som de gjør nu. Det er saa glædeligt at se, hvor snille de unge Tolleffsons er mod sine gamle Forældre. Det fjerde Buds Betsignelser vil visselig hvile over dem. Min Reise i Missionens Interesse begyndte jeg hjemme i Santa Rosa, hvor vi ved Missionsgudstjenesten den 15de Oktober fik \$19.00 til Missionen fra Bethlehems Menighed. Saar vi saa meget i For-

hold til Menighedens Størrelse over alt, vil vi faa alt, hvad der trænges i Aar til Missi-
 sionens Drift. Har nu været ca. en Maaned her paa Kysten i Staterne Oregon og Washington. Vi har ikke nogen Menigheder her, men her er mange af Huges Folk ind-
 sprængt overalt paa Kysten. Saavidt jeg forstaaer, har de fleste sluttet sig til Frikirkens Menigheder. Og de flere Prestebrodre er
 snille nok og forstandige nok til at lade en Hugianerprest faa hilse paa sine Venner og
 dele godt med dem baade til Legeme og Sjæl. Haa-
 ber ved Guds Hjælp det skal ha' nogen Velsignelse med sig baade for Menighederne
 her hjemme og Missionen der ude i Kina.

(Mere.)

Takfigelsesdagen.

November Maaned iaar var usædvan-
 lig kold og stormfuld med Undtagelse af den
 sidste Dag, den kom saa smilende blank som
 nogen Vinterdag kan gjøre, og dette var Tak-
 figelsesdagen. Der var vel faaeste antallet
 andre Dage i Maaned som var klare og
 isjonne ogsaa, men vi lagde ligesom mest
 Mærke til „Thanksgiving Day“; thi den
 syntes at anstrænge sig til det yderste for at
 vise sig mild og venlig efter de mange Storm-
 dage. Vi tænkte, naar den sidste Dag blir
 en smilende Takfigelsesdag, saa faar det ikke
 hjælpe om de andre Dage har været lidt graa
 og folde iblandt.

I Red Wing holdt man fælles Guds-
 tjenester i forskellige Kirker. I den svenske
 Augustana Kirke samledes baade den engelsk
 lutheriske og St. Peters (Huges) sammen
 med den svenske Menighed. Prof. Bruce
 talte paa engelsk og Pastor Meland paa
 norsk. En Kollekt optoges som skulde deles
 ligeligt mellem de tre Menigheder til Brug i
 Velgjørenheds Tienest.

Hjælp trænges.

Vi trænger alle hverandres Hjælp paa
 en eller anden Maade. Blandt dem, som i
 den senere Tid har trængt Hjælp, er syge og
 fattige i Vesten. For dem, som synes over
 de trængende, gjør det godt at se, at der er
 barmhjertige Mennesker blandt os. Syge
 og fattige—Prestes og andre—har faaet an-
 seelige Pengegaver. Men de har faaet me-
 re. De har været Gjenstand for kjerlig,
 barmhjertig og troende Forbøn. Der er an-
 dre som sidder i fattige og trængende Aar,
 men de har ikke bedt offentlig om Hjælp.
 De tænker: „Er der nogen, som trænger
 Hjælp, saa er det os.“ Undertegnede ønsker
 med disse Linjer at gjøre opmærksom paa
 Pastor A. M. Danielson ved Karinen,
 S. D. Han skriver i Privatbrev af sen Da-
 to blandt andet saaledes: „Som du ved, har
 jeg været herude over et Aar og arbeidet
 med Guds Ord uden nogen Løn. Med en
 stor Familie som bor er vi i en daarlig For-
 fatning. Alt er dyrt. Jeg har maattet laa-
 ne. Du kan man ikke faa for en Cent paa
 Kredit længer. Hvad skal det blive. Hverken
 jeg eller nogen af mine har kjøbt Klæder
 de sidste to Aar. Vil du være saa snil, forat
 vi ikke skal lide Nød i Vinter, at bede om de
 kinstne Folk vil give os nogle Smuler. Er
 der nogen som trænger Hjælp, saa er det os.
 Kjære Broder, det ser mørkt ud. Ved for
 os.“

Dette bør være nok til at vise at H j æ l p
 t r æ n g e s og det snart. Som man ved er
 Pastor Danielson i de Strøg, hvor der har
 været Misvælst de to sidste Aar. De, der
 har kunnet, har reist bort. Men nogle har
 ikke formaaet at reise. Nogen kan spørge:
 „Hvorfor saar ikke Pastor Danielson Hjælp
 af Missionskassen?“ Svar: Missionskas-
 sens Midler rækker ikke til at betale ud til
 alle som trænger. I undertegnedes Kald
 har vi sendt en Del Hjælp; men det rækker
 ikke langt. Hjælp denne Familie hvem som
 kan; men gjør det snart! Send Pen-
 gene til Rev. A. M. Danielson, Karinen,
 S. Dak. Om man vil, skal undertegnede
 være til Tjeneste. Herren ledsage disse
 Linjer med sin Velsignelse!

Broderligt, W. J. Westphal,
 Peterjon, Minn.

Dødsfald.

Døden kommer til store og smaa, unge og gamle. Det er som vor Herre har hastet med at kalde bort Medlemmer af Vor Frelser's Menighed, Stoughton, Slag i Slag saa at sige. Vi har haft fire Begravelser i en Maaned. Først var det Mrs. Hans Nielsen, født i eller nær Haugefund, Norge. Hun var tilsyneladende raff og rørig, men naar Sønehustruen kom ud i hendes Rum, Søndagsmorgen, den 29de, saa merket hun, at Moder saa saa stille i Sengen, ved at undersøge nærmere, saa var hun død. En Blodaare havde sprunget i hendes Hals. Mrs. Nielsen var en troende fra Norge. I en Alder af 81 Aar, 6 Maaneder og 4 Dage fik han gaa hjem.

En Søn, Hans Nelsen, hos hvem hun boede, overlever hende og sørger over Tabet af en bedende Mor.

Den anden November kom Dødsengelen til Jens Verum, født paa Gaarden Verum, Sogn, Norge. Hr. Verum var raff og rørig til han fik stærk Fortjælelse som udartet sig til Lungefeber. Efter kun nogle Dages Sygeleie blev han kaldt bort. Ifølge hans egen Bekjendelse, fik han gaa til Hvilen hos Herren i en Alder af 78 Aar, 11 Maaneder og 2 Dage. Han efterlader 3 Børn at sørge over Tabet af en kjer Fader. Hans Hustru døde 2 Aar siden.

Saa kom Budstabet som „Lyn fra Klar Himmel“, at Viola Kristenson, vor elskelige Konfirmant, var kaldt bort ved Døden i en Alder af 14 Aar, 5 Maaneder og 14 Dage. Viola var alene Barn i Hjemmet, og vi alle syntes, at var nogen uundværlig i Hjemmet saa var det hun; thi hendes Moder har været og er singelig. Engang skal vi forstaa Guds Veie. En Ting ved vi, Gud gjør alle Ting vel. Moder og Fader gienlever at begræde Tabet af sit elskede Barn.

Kl. 9 den 13de November bragte Telefonen det tunge Budskab, at Peder Mackaprang var ogsaa vandret bort. Han var ude paa Kornageren efter Korn. Om en Stund kom Hestene og Vognen hjem, men ingen med dem.

Naar man kom og fandt ham, saa kunde han ikke tale. En Blodaare havde sprunget i Brystet og om nogle Timer udaandede han. Hans Familie levet i Byen, og naar de kom did, saa var han død. Det blev tungt for Hustru og Børn ikke at saa sige det sidste Farvel. Dog havde de den store Trøst, at Fader var hjemme hos Gud. Lykkelig er den Fader og Moder, Søster og Broder, som efterlader sig et saadant Vidnesbyrd.

I sin stærkeste Manddom paa 52 Aar, 8 Maaneder og 10 Dage fik han lukke sine Dine.

Gid Herren fik tale ind i Hjertene det Sprog, som disse Dødsfald taler. Det ser ud som vor Herre gjør, saa at sige Stormløb paa Hjerteportene om mulig, at de maa slippe ham ind. Gid Vor Frelser's Menighed og andre maatte kjende sin Besøgelsestid. Herren trøste de efterladte.

J. J. L.

Han gav sig selv til et Løsen.

Det berettes om Kong Cyrus af Persien, at han, efter en bekiendt Seier tilfangetog en ædel Prins med Hustru og Børn. Saasnart disse var blevene indførte i Seierherrens Telt, spurgte denne: „Hvad vil du give mig, om jeg skænker dig Friheden?“ Prinsen svarede: „Jeg vil give eder Halvdelen af det, jeg eier.“ Cyrus udbrød: „Men hvad vil du give mig, om jeg befrier dine Børn?“ Prinsen svarede: „Jeg vil give eder alt det, jeg eier.“ Cyrus fortsatte: „Og hvad vil du give mig, om jeg skænker din Hustru Friheden?“ Han saa hen til hende, idet han svarede: „Om I vil give min Hustru Friheden, saa vil jeg ofre mit Liv.“ Cyrus blev saa greben af dette ædelmodige Svar, at han straks skænkede hele Familien Friheden, uden at ville modtage den ringeste Belønning derfor.

Jesús Kristus har elsket os saa høit, at han ofrede sit Liv for os, medens vi endnu var Syndere.

Nordre Minnesota Kreds.

Nordre Minnesota Kreds af Gauges Synode afholdt sit Aarsmøde i Vor Frelser's Menighed, Past. U. D. Johnsons Kald fra 3die til 5te Nov. 1911.

Mødet aabnedes med Prediken af Past. J. J. Jacobson fra Grafton, N. Dak. over Matt. 22: 34—46 Past. Johnson bød Forsamlingen Velkommen med hint alvorlige Ord: „Ser vel til, hvorledes I høre. Den som har, han skal gives, og den, som ikke har, ham skal fratages endog det han har.“

Sessions tiden bestemtes fra Kl. 10 til 12 Form. og 1:30 til 4 Efterm. og Prediken om Aftenen.

Ved Mødets anden Session foretoges Valg paa Bestyrelse med følgende Udfald:

Viceformand: Past. J. V. Lassefson.

Sekretær: M. V. Dahle.

Kasserer: J. K. Verohl.

De øvrige Bestyrelsesmedlemmer som valgtes var: Hr. N. Aas og Hr. M. H. Stang.

Revisionskomite: Pastorerne Lassefson, A. L. Dahl og Hr. M. H. Stang.

Den nyvalgte Bestyrelse rapporterede ved sin Sekretær til Mødets 3die Session følgende:

1. Kredsens udtaler sin Tak til Gud for den Naade den har været Gjenstand for ogsaa i det henrundne Aar.

2. Kredsens udtaler sin Tak til Hr. N. Aas ogsaa for dette Aars frivillige Virke i Kredsens Tjeneste.

3. Kredsens udtaler sin Tak og Erkjendelighed til Hr. Stang for hans Tjeneste som Kredsens Finanssekretær.

4. Grundet paa Oplysninger ved Past. Lassefson angaaende Missionsstrøget øst fra Thief River Falls, foreslaar Bestyrelsen at Kredsens bevilger \$50.00 til Arbeidets Fremme og overlader til Past. Lassefson at anvende disse, som han bedst ser tjenligt.

5. Bestyrelsen foreslaar 6½ Maaneders Emisssær virksomhed fordelt som følger:

Emisssær L. Hensvik Past. Stogerbos Kald 1 Maaned og i Crookston ½ Maaned.

Emisssær J. A. Hanson Past. D. B. Olsons Kald 1 Maaned.

Emisssær G. O. Nordmarken, Pastor Gjerstads Kald ½ Maaned og Pastor Dahls Kald ½ Maaned.

Emisssær J. J. Gaftvold, Past. Johnsons Kald ½ Maaned og Past. Dahles Kald ½ Maaned og Past. Verohls Kald ½ Maaned.

Emisssær D. C. Utne, Past. Johnsons Kald ½ Maaned.

Emisssær N. Aas, Past. Rendahls Kald ½ Maaned og Past. Verohls Kald ½ Maaned.

6. Bestyrelsen foreslaar som Løn for Emisssærerne, \$25.00 per Maaned og Rejseudgifter.

7. Kredsens anbefaler den frie Vægmands virksomhed.

8. Kredsens anbefaler for sine Menigheder følgende andre Emisssærer: J. B. Dragten, L. P. Strom og A. Snobed.

9. Bestyrelsen foreslaar Hr. M. H. Stang, som Finanssekretær for kommende Aar.

10. Bestyrelsen anbefaler: a) til Mødets Overveielse Afholdelsen af et Ungdomstevne til Sommeren, og at en Komite af 5 udnævnes til at forberede denne Sag.

b) Som Komite for dette Arbejde foreslaar Bestyrelsen følgende: Past. Rendahl, Past. Verohl, Past. Lassefson, Hon. John V. Wold, Hon. M. H. Stang.

Kredsmødet paaminder og opmuntrer Kredsens Menigheder til at efterkomme Samfundets Bestemmelse med Hensyn til Gjældens Afbetaling.

12. Past. A. A. Dahl bydes Velkommen til Kredsens. Denne Indstilling fra Bestyrelsen blev antagne i sin Helhed ved Mødets 3die Session.

Formandens indberettede og Indberetningen vedføies Referatet.

Kassererens indberettede:

Udgifter.....\$378.42

Indtægter.....\$337.55

Balance.....\$40.97

Revisionskomiteen rapporterede at Regnskaberne var iorden. Kassererens Rap-

port antaget. Det blev foreslaaet at Finanssekretæren paaminder Kredsens Menigheder om den Regel, som Samfundet har bestemt angaaende Indkastningen af Menighedernes Andel i Gjælden. Besluttet at et Foredrag over et tidsmæssigt Emne afholdes ved hvert af de regulære Kredsmøder, og at Kredsforsmanden, Viceformanden og Kredsssekretæren udgjør en Komite, til at finde Emner og sikre Foredragsholder.

Besluttet, at der ved hvert Kredsmøde holdes Nadværgang ved Mødets Aabning.

En Resolution blev forfattet og afsendt til Minnesota Total Afholdelselskab, hvori Mødet udtalte sin Tilslutning til dets Arbejde.

Samtaleemnet Joh. 15: 1—8 blev indledet af Sekretæren, der opstillede som Vedertraad for Samtalen følgende:

Foreningen med Kristus.

1. Hvori den bestaar.
2. Hvorledes den vedligeholdes.
3. Frugten af denne Forening.
4. Følgen af ikke at blive i denne Forening.

Om disse Punkter dreiede sig en alvorlig og belærende Samtale.

Ved Aften sessionen blev Tiden vel benyttet til korte Vidnesbyrd. Første Aften Past. J. R. Verohi talte i det engelske Sprog og A. A. Dahl paa norsk. Den anden Dags Aften talte Hr. Bredston og undertegnede Past. J. L. Vasseson predikede Søndag Formiddag.

Paa Søndags Eftermiddag var der Aftergang og Samtalen over Emnet fortsattes til Kl. 4. Endnu er vort Arbejde som Kreds i det smaa; men ved Guds Naade tør det vokse sig frem til en Magt. Kirken var under hele Mødet fyldt til Trængsel af opmærksomme Tilhørere.

M. L. Dahl Sek.

* * *

Indberetning til det 6te Aarsmøde for Nordre Minnesota Kreds af Hauges Synode.

Til den ærede nordre Minnesota Kreds:—
Naade og Fred.

Alt, hvad I gjøre, det gjører af Hjerte,

som for Herren og ikke som for Mennesker, vidende, at I af Herren skalle faa Arven til Vederlag; thi I tjene den Herre Kristus. Kol. 3, 23, 24.

Under alt vort Arbejde i Kirken, bør det være vort Hovedformaal og Opgave at tjene den Herre Kristus. Faar den Tanke være den raadende og bestemmende i hele vort Liv, da vil vi ogsaa efterkomme Formaningen: „Alt hvad I gjøre, det gjører af Hjerte“. Istedetfor at gjøre det mindst mulige, vil vi da lægge hele vor Sjæl ind i Gjerningen og udføre det mest mulige og det paa den bedst mulige Maade.

Trofast til Herren, ifølge de Raadegaver og Evner, han har skænket os, er det han kræver i alle vore Forhold og i al vor Tjeneste. Som Opmuntring og Tilskyndelse til hjertelig Trofasthed mod Herren giver han os et stort Løfte: „I skal faa Arven til Vederlag. „Det er den salige Raadeløn, som skænkes den tro Tjener.

Vi er nu samlet igjen efter et Aars Forløb til Aarsmøde for vor Kreds. Har da denne Apostelens Formaning faaet besjæle os i det henrundne Aar? Det er det selvprøvende Spørgsmaal vi alle, baade Prester og Menigheder, bør bevare for den alvidende Gud. Har vi gjort al vor Gjerning af Hjertet, som for Herren og ikke som for Mennesker? For Guds sande Børn har det vistnok været det højeste Ønske; men hvor svage var vi ikke mangen Gang under Udførelsen af vore bedste Ønsker og helligste Forsætter. Hvad vi derfor har forsømt eller feilet i, maa vi til vor Ydmygelse skrive paa vor egen Regning og søge Guds Forladelse for det, og hvad vi har faaet Naade og Lykke til at være og gjøre, er virket af Guds gode Mand. Gud tilkommer Vren derfor, og ham vil vi ogsaa give Vren og Prisen for alt, enten det er vor egen Bevarelse i Naaden, eller det er andres Frelse ved Naademidlernes Brug.

Virkomheden i Kredsen.

Saa langt mit Kjendskab rækker, har der inden Kredsen været udført et trofast og godt Arbejde i det forløbne Aar. Der kan vistnok ikke berettes om nogen Maaletværlig, og

dog har Herren i det stille ført en Syn der her og en der inden Kredsen's Menigheder til Liv i Gud. Over dette glæder vi os og takker Herren.

Med Undragelse af Crookstonkaldet har nu de øvrige Prestekald fast Betjening. Næste Kald faar midlertidig Betjening af Nabopresterne.

Pastor Skogerbø fik forleden Sommer Ferie af sine Menigheder for at reise til Norge. Han er nu kommen tilbage og har gjenoptaget sit Arbejde paa det vidstrakte Missionsstrøg omkring Greenbush, Minn. Velkommen tilbage Broder!

Pastor A. A. Dahl fra Cando, N. D. har tilflyttet Nordre Minnesota Kreds paa Kald fra Menigheden i Ada, Minn. Vi ønsker ham med Familie hjertelig velkommen iblandt os.

Kredsmøder: Foruden de tre regulære Kredsmøder har der inden Kredsen været holdt flere mindre Møder, der har været til stor Velsignelse. Ved det regulære Sommermøde i Viking, Minn. blev Zion Menigheds Kirke af Past. J. L. Lassefjens Kald indviet.

Emisærsvirksomheden: Emisærsvirksomheden og den frie Lægmandsvirksomhed i Almindelighed er en meget vigtig Del af Kredsen's Opbyggelsesarbejde. Hvor den drives ret, er den til megen Velsignelse. Den frie Lægmandsvirksomhed burde hjælpes mere paa Fode iblandt os. Som det er, synes den at blive sjældnere og sjældnere; maaſte den ordnede Emisærsvirksomhed lægger mod sin Vilje en Dæmper paa den. Under Emisærsvirksomheden turde det være vel at lægge mere Vinn paa det private Opbyggelsesarbejde iblandt de enkelte Familier og Individer inden Kredsen, da Erfaringen lærer os, at Sandheden paa den Maade ofte kommer Hjerterne nærmere end ved den offentlige Forkyndelse. Det er vistnok dette, som ogsaa har været Samsundets Mening naar det i Kredssforordningen siger: „Kredsen's Udiendinge skal ikke alene predike offentlig, men ogsaa gjøre Husbeføg og saaledes ved Samtale søge at komme den enkelte nær med Evangeliet's Sandhed. „Dette er da

heller ikke blevet overseet iblandt os; men jeg tror, det er vel, om Presterne opmuntrer til den Del af Virksomheden, naar Emisærerne besøger os.

Sidste Aarsmøde bestemte 8 a 9 (24) Maaneders Emisærsvirksomhed i Kredsen, fordelt paa 7 Emisærere. Da ingen af disse har rapporteret saaledes, som Synoden i Kredssreglerne har bestemt, kan jeg ikke give nogen nøiagtig Beretning om, hvormange Maaneders Emisærsvirksomhed Kredsen i Virkeligheden har faaet. Men saa nær jeg har kunnet finde ud fra andet Hold, har Kredsen haft henimod 7 Maaneders Emisærsvirksomhed det forløbne Aar. Tager vi i Betragtning vor Kredss finansielle Tvne, da har den dog haft forholdsvis megen Emisærsvirksomhed og, som vi forvist tør hoabe, til Velsignelse for mange.

Det ved sidste Aarsmøde bestemte større Ungdomsmøde for Kredsen kom ikke istand, eftersom vi ingen Indbydelse fik fra noget Sted, hvor det kunde holdes. Vi beklager, at det blev bare med de mange gode Ønsker og Forsætter sidste Aar. Vi vil dog ingenlunde nedlægge den gode Sag, men søge at faa afholdt et større Ungdomstevne næste Sommer, om muligt.

Kredsen's finansielle Stilliug til Synoden: Det fremgaar af Synodens Referat, at Nordre Minnesota Kreds for sit vedkommende har en Underbalance i Professorlønsskassen sidste Synodaljaar paa \$88.45. Vil Kredsen's Aarsmøde gjøre noget i denne Sag.

Vil ogsaa minde Aarsmødet om Synodens Bestemmelse angaaende Samsundets Gjæld: „Menighederne indkasserer den Sum, der er signet paa dem for Gjeldens Afbetaling og rapporterer til sin Kreds, at de er færdige til at betale sin Del“. Beløbet skal være indbetalt til Synoden inden 1ste Jan. 1915. Lad os som en samlet Kreds efterkomme Beslutningen, ingen Menighed unddrage sig, og saa for vor Kreds Vedkommende blive fri Gjelden.

Hermed være Kredsen's forskjellige Gjøremaal Aarsmødet anbefalet. Maa Gud, som er Kirkens Hoved og Herre ved sin Aand

faa lede os alle mere og mere ind i Sandheden, at vi maa blive dygtiggjorte til al god Gjerning.

Erhødigst,

J. J. R e n d a h l.

Tydelig Lyd i Basunen.

Det er jo ikke at laste, at man paa en broderlig, saglig Maade udveksler Meninger om Foreningsagen. Enhver har jo Ret til baade at ha en egen Mening, samt ogsaa at faa udtale den.

Men Hovedsagen er ikke netop, hvad Mening man maatte ha om dette Emne, og hvor sagligt og træffende man kan argumentere; men hvad vil man egentlig? Hvad Hensigt har man med alt dette Foreningsstræo? Er det Nidtjerhed for Guds Hus og for Guds Riges Forfremmelse, der ligger en saa paa Hjerte, eller er det Serinteresseer man vil ha fremmet?

Dette Spørgsmaal kan synes være ubetimeligt, da det er en kristens Bligt, at tage alt i den bedste Mening: men Erfaring har lært os, at det Sommetider kan være Jakob's Røst, men Esaus Hænder: og Folkets Røst er ikke altid Guds Røst. Det er ogsaa altid bedst at „være før var end efter snar“, og „en Fugl i Haanden, er bedre end ti i Skoven“.

Mon vi ikke nu er kommen hidhen med dette Foreningsarbeide, da de tjyres nødvendigt at der bliver tydelig Lyd i Basunen; thi det lader sig let tænke, at et stort Flertal af vort Samfundsfolk er sig neppe bevidst, hvad og hoormeget dette Spørgsmaal indvolverer.

Er Meningen den, at begge disse Samfund, den F. K. og H. S. skal hver for sig opløse sin Organisation og faa tilsammen donne et splinter nyt Samfund med ny Konstitution og med fælles kirkelig Forfatning, eller skal kun det ene Samfund ophøre at eksistere og udelukkende baade formelt og principielt slutte sig til det andet? Hvilket ene skal faa slutte sig til det andet? Hvem skal paa Alteret o. s. enten helst ofre eller om-

kalfatres? Kræves der et saadant Offer? Og hvem kræver det?

Er vort Samfundsfolk blevet saa sangvinste, at de tror den F. K. er blevet saa forølsket i os, at de mere end gjerne giver slip paa Ravn, Konstitution, Liturgi, Eiendom, alt, og slutter sig til os eller sammen med os danner et nyt Samfund med en Kirkeforfatning svarende til vor Praksis?

Det vilde jo være topmaalt Galsskab bare at tænke sig noget saadant. Thi det vilde blive en enestaaende kirkelig Galiterklæring, som de ikke gjerne vilde gjøre sig skyldige i. Nei! „De er forenet“, siger de, og vil ingen anden Forening eller Organisation ha. Men de ønsker naturligvis at formere sig og udvide sit Baulun, og kunde de faa H. S. med som et nyt Tillæg til denne Udvidelse, da var jo den Hindring røddet afveien. Dette er det man vil, og dette man saaledes vil, det skulde man ikke dække over med smigrende Taler og fromme Vøfter, men tale Meningen ud saa tydelig, at alle kunde forstaa det. Og de i H. S. som vil det samme, d. e. ønsker at se den F. K. udvidet og fremmet, paa Bekostning af H. S. Oplysning, de skulde heller ikke tale forblømt, men siige lige ud, hvad de vil, saa kan alle vide, hvad der ventes, og i Forhold dertil vil tage sit Standpunkt. Er nu H. S. villig og færdig til saaledes at lade sig sluge? Fædrene, som ca. 67 Aar siden grundlagde dette Samfund, har de syndet i det, at de faa gjorde? De ryddede, byggede, bad, græd, ofrede og satte alt indpaa at faa være i Fred og dyrke sin Gud efter sin egen Samvittigheds Overbevisning; har de virkelig handlet ilde? Skal vi staa paa deres Gravhøje og give dem et saadant Etermæle? En levende Mand i den F. K. siger: „Den væsentlige Aarsag til Kirkeadskillelse er syndig Eksklusivisme, Selvgodhed, aandeligt Hovmod og syndig Dømmesygge“. Er nu vort Samfundsfolk færdige til at underskrive denne Insinuation, dette Anathema?

Skulde vi dømme efter en Del Udtalelser af samme Art, maatte Konklusionen bli denne: At staa adskilt fra den F. K. er en

stor Synd, men at være forenet med den, er den højeste Dyd.

Lad os saa spørge: Har den kirkelige Udvikling i dette Land naaet den Klimax, at kun et norsk lutherisk Samsfund har Eksistensialret? Hvem har saa dikteret dette Formynderskab? Eller: Har vort Samsfund saa helt tabt sin baade indre og ydre Udviklings- evne? Har det saa helt løst sin Specialopgave som Samsfund eller har det løst Opgaven saa daarligt, at det har gjort sig helt udgytigt og helt uværdigt til at regnes med som et selvstændigt Led i den kirkelige Udvikling? Er den kirkelige og aandelige Tilstand i vort Samsfund blevet af en saadan graverende Beskaffenhed, at det er blevet en skrigende Nødvendighed at foretage en radikal Antuation, saa det ryddet af Veien? Hvem mon tænker saa?

Mon ikke H. S. baade har havt og fremdeles har en Specialopgave svarende til sit Navn? Og denne Opgave vil vi nok ikke saa løst med mindre vi fortsætter som et organiseret Samsfund. Skal vi fornegte vor Opgave? Skal vi sælge vor Samsfundæret? Skal vi bryde vor Trostaa mod Gud og Menneſte og lade os føre ind i et fremmed Aag? David kunde ikke gaa i Sauls Rustning, har maattet være sig selv, om han skulde ndrette noget. Saaledes ogsaa her, vi maa være os selv, ellers bliver alt forkrøbet.

Det heter: „Bekjendelsesenhed er Betingelse nok for Sammenslutning og derfor bør man ikke staa adskilte“. Dette lyder noksaa vakkert. Men Enhed i Skrift og Resoluitioner er dog ikke altid Enhed i Virkelighed. Der er ogsaa kirkelig Praksis, der er forbundet med Principspørsmaal, Samvittigheds- spørgsmaal, der ikke kan lades ud af Betragtning, ogsaa det hører væsentlig med til Bekjendelsen. Enhed i Theori og Enhed i Praksis maa være samvirkende Faktorer, ellers bliver den formentlige Enhed kun Uenighed, et Fiasko.

Bedre Enhed! med saa end Uenighed med mange. Thi det sidste vilde kun lede til ny Spaltning, og hvormeg er saa vundet?

Men hører jeg nogen sige: „Man kan vel tilhøre samme Samsfund, og overlade til

de enkelte Menigheder og lokale Kredse, hvilken kirkelig Praksis man maatte ville befolge. Ja, dette er egte apostolisk Kirkelæringsprincip; men hvad vilde en saadan Ordning endelig lede til, og hvor længe vilde den blive taalt af de mange, der saa radikalt ignorerer og bekjæmper et demokratisk eller lavkirkeligt Kirkelæringsprincip, at de hellere lod sig formæle med selve Paven end formæle sig med et saa forhadet Princip? Vilde man ikke gradvis mon begynde at øve Presis? Vilde man ikke efterhaanden med knusende Majoritet synodalt bestemme, at naar man tilhører et og samme Hus, skal man befolge en og samme Husregel d. e. naar man har en Organisation, maa der ogsaa være en Gudstjenesteform, eller Praksis. Og kun da kan der være virkelig Enhed og Harmoni. Skulde nu nogen ikke ville finde sig tilrette med denne Husholdningsmaade, da havde han Valget mellem to Alternativer: Enten blive i sin Baas og stifte Biben i Sækken, eller gaa ud; thi naar man har sagt A, siger man ogsaa B. „Du agerer Profet“, hører jeg nogen sige. Kald mig hvad du vil, men man behøver ikke være hverken Profet eller Profets Søn forat kunne pege paa det, som har hændt før.

Saa bliver det sagt igjen og igjen: „Kunde vi bare smelte sammen til et eneste stort Samsfund, saa blev vi sterkere, mandigere og bedre rustet til Kamp mod Mørkets Magter“ osv. Saa talte ogsaa den Roatistiske Slegt; kunde de bare saa bygge et Taarn, der rak til Himlen, skulde de ikke adspredes paa Jorden. Babelstanken har havt og har mange Gjengangere.

„Enhed gjør sterk“, det er sandt. Men den Enhed, som gjør sterk, er ikke i ethvert Tilfælde en Enhed samlet i det store Mandtal, men en Enhed centret i Aandens Enhed og Fredens Vaand. For Gud helt raade i de enkelte Hjærter, kan han saa sin Sag fremmet ligemeget og ofte mere ved saa end ved mange. Med 318 Mand besejrede Abraham de Sodomitiske Konger. Thi Gud var med ham. 1 Mos. 14, 14—16.

Med 300 Mand besejrede Gideon de mægtige og talrige Medianittere. Dom. 7,

7. Alene besejrede David Goliath, fordi han kom til ham i den Herre Zebaoths Navn. 1 Sam. 17, 15. Og naar senere Dauid vilde tælle Israels, idet han stolede mere paa Israels Mandtal end paa Gud, blev han straffet. Sam. 24, 10. Saaledes fik Dauid bittert lære at for Gud er intet til Hinder at frelse ved mange eller ved faa. 1 Sam. 14, 6.

At Kirken er altformæget spaltet, det skal indrømmes, men skulde alt samle sig i et Centrum under en eneste Organisation, er det at befrygte, at Gudstilbedelsen vilde skrumpes ind til stiv Formalisme og død Rettroenhed, et elendigt Benrangsel uden det mindste Liv, og vi kunde skrive paa Kirkedøren: „Døden i Gryden, du Guds Aand!“ 2 Kong. 4, 40. Den store Hovedsag er ikke det, at bygge et Taarn, der kan rage over alle de andre, men at bygge Guds Kirke, og Guds Kirke er de levende store, opbyggede paa den profetiske og apostoliske Grundvold, hvortil Jesus Kristus selv er Hovedhjørnesteinen. Og dette faa vanskelige men ogsaa faa vigtige Byggearbejde, det udføres bedst ikke bare ved at man er enige i Bogstaver, men ogsaa i Aanden; thi, sa Jesus: „Det er Aanden som levendegjør. Rødet dækker intet.“ Joh. 6, 63.

I. J. Oppedahl.

Nødvendige Betingelser for Vækkelse.

En af de største Vækkelsespredikanter, der nogenfinde har levet, Charles G. Fennell, siger følgende Betingelser som nødvendige, hvis der skal komme en sund og sand Vækkelse:

At de ugudeliges Synd bedrøver og ydmygger de troende og volder dem oprigtig Sorg

At der raader en Bønnens Aand for Vækkelse.

At Predikanterne har sin Opmerksomhed direkte henvendt paa at faa Sjæle frelse.

At de troende selv begynder at bekjende sine Synder for hverandre.

At de troende er villige til at ofre noget for at faa en Vækkelse.

Kinamissionen.

Fra Miss Gröseth.

Sinze, Oct. 3, 1911.

Kjære Missionsvenner!

Det var Sept. 12te Mrs. Chen fra Sinsze og jeg begyndte en Vaadtur. Det første Sted vi gik iland var i Long fen. Her kom en Honanese og introducerede sig som Mr. Sing. „Jeg har en Datter i Skolen, som Frøkenen holder af“ sa han. Nu vilde han faa takke for sig. Ja, tænkte jeg, hvor er det? Kun denne fremmede føler Trang til at takke for den Opofrelse, vi har vist hans Barn. Vi havde en længere Samtale med ham om Evangeliet. Vid han maa vindes for Himlen. Noget Venner samledes og vi talte til dem om ham som alene kan tilfredsstille Sjælen. Derfra fortsatte vi vor Rejse op Tangfloden. Vi havde det mest deilige Maanestien. Bønderne rode til langt ud paa Nat. Da jeg vaagnede næste Morgen, blev jeg ikke lidet forundret, da de fortalte mig, at vi var i Shuang-kio. Det blev travelt med at lave Mad. Vi bragte med os en liden Døn, Kopper og Kopper, Ris, Mel osv. Vi vilde lave og spise vor egen Mad, thi denne Tid paa Aaret især er det fuldt af alle mulige Slags smitsomme Sygdomme. Det vilde saaledes ikke være ret, at spise hvorsomhelst og hvadsomhelst. Efter Frokost gik vi op til Kapellet, hvor vi blev meget venligt modtaget af Mrs. Lio. Hun blev gift med Evangelist Lio i Vaar. Før den Tid var hun ganske fremmed for Kristendommen. Ved for hende, at hun maa blive en sand Kristen. Der samledes ogsaa mange Kvinder. Vi talte skiftevis i flere Timer. Naar vi ikke orkede mere gik vi tilbage til Baaden, hvor vi spiste og hvilede. Om Eftermiddagen var vi i Kapellet til det mørknedes. Vi solgte nye Bøger og tre kjøbte Mediciner. Vi har den Regel, at enhver som vil have Mediciner, betaler hundrede Cash. Pengene bruges til at betale for Medicinen. Som Regel gir vi ikke bort hverken Bøger eller Medicin. Noget maa

de betale for af hvad de faar, ellers sætter de ingen Pris paa det.

Sept. 14de før Hanega! løftedes Ankeret, om Eftermiddagen naaede vi Chen-tia-ho. Mrs. Shen var ikke hjemme. Besøgte Guttestolen. De viste mig hvor flinke de var i Gymnastik. Det er en prægtig Skole. Havde Møde om Aftenen. Folket havde det meget travelt med Indhøstningen af „Sis-sim.“ Frøet af denne Plante presser man Madolje udaf, hvad som blir igjen sælges til Gjødsel. Stilkerne bruges til Brændsel. Den eneste Blads vi stansede var Jen-tia-puh-ken. Her havde vi Møde hos Tbing. Det begyndte at regne, saa vi skyndte os tilbage til Baaden. Det har været noksaa varmt, saa vi var meget glad over lidt Regn. „Og stod det intel paa.“ Vi havde tæt Baad, snille Folk, nok med Mad og gode Bøger.

Om Aftenen Sept. 16de kastede vi Anker i Tsangtai, Honan. En Handler havde truffet os et par Dage i Forveien og givet Bud. Alt var feiet og prydet, til vi kom. Maden dampede paa Ovnen. Her hjalp ingen Undskyldning. Spise maatte vi. Tidlig Søndags Morgen gik vi bort for at besøge vor søge Skolelærer. Da han led af en meget smitsom Sygdom, maatte vi sidde ude i Gaardrummet. Den søge laa i Døren og lutede. Han døde nogle Dage efter. Vi bad for ham, og talte til Folket som samlede sig tæt om os, for at se. Det var da første Gangen de har seet en udenlandsk Kvinde. Og tænk hun taler som vi, sa de. Ja, mente jeg, jeg er jo deres Slegtning, kommen med Bud fra deres gamle Hjem, om at deres himmelske Far elsker eder osv. Tænk hun har store Ben, just som en Mand. Ja, vi tror, at det er Synd mod den sande Gud, at ødelægge vore Ben. Vi er seks Søstre, alle har store Ben. I vort Land er der ingen som binder Benene. Men alle Kvinder lærer at læse og skrive.

Efter at have talt med dem en Stund gik vi til Kapelet, hvor vi havde Møde for fuldt Hus.

Om Eftermiddagen var der først Møde for Kvinder. Siden Vidne og Vønnemøde,

otte deltog. Efter Mødet samtalte vi med atten søge og uddelte Medicin. Vi bragte med os Ormmedicin, Quinine, Bismuth, Dinesalve, Epsom Salt, samt Medicin for Hjælp til at bryde med Opiumsrøgningen. Militærfruen kom ogsaa og hilste. Stakkels Menneſke, hun var en Opiumslave.

Mandags Morgen begav vi os videre. Mrs. Shen vilde snart, at vi skulde gaa i Land; thi her tæt ved Floden bo de Mr. Ching, en søgende. Havde en hyggelig Stund i hans Hjem. Derfra fortsatte vi nogle Li til vi naaede frem til Mrs. Shens Datters Hjem. Det var ikke Tale om andet, vi maatte standse hos hende til næste Dag. De er velstaaende Folk. Der samledes Folk i Hundredevis. Alle skulde se den udenlandske Kvinden, med store Ben og lang Kjole. Ved Middagstid minskedes Hoben saapas, at vi fik Tid til at spise og hvile lidt. Men snart samlede de igjen. De trængte saa voldsomt paa Borten, at vi f. ndt det vissest at gaa ud til dem og tale til dem og lade dem saa se. Vi sprang op paa en Møllesten og derfra talte vi til dem til det blev mørkt. De spurgte hvormange Sønner jeg havde? Ingen. Jeg har ingen Svigermor. Gifter ikke Folk sig i deres Land? Jo, det gjør de. Vi er otte Søstende alle har Svigermødre undtagen jeg. To af mine Søstre har, hver fire Sønner. Du men de maa være fromme, som Guderne saaledes velsigner. Hvad Forretning har du? Jeg forkynder den himmelske Lære. Jeg har ingen anden Bestilling. Na, du tænker at leve helligt, saa du kan blive op-høiet til Gudinde! Vi er jo alle udsprunget af den sande Gud. Han er jo vor alles Fader. Vort gamle Hjem er jo Himlen. Der hører vi egentlig til. Det er denne Sag jeg er kommen for at tale med eder om. Hvor er dine Forældre? Min Mor er i Amerika. Ikke, hos dig, hvad? Nei, jeg har hverken Forældre, eller Slegtninger her i dette Blomsterrige. Da jeg for ti Aar tilbage kom hid, kjendte jeg ikke et eneste Menneſke i dette store Rige. Stakkels dig. Det maa være frygtelig trist. Nu har jeg mange Venner. Vængter du da ikke? Jo

det gjør jeg. Se, hun er som vi. Ja hvorfor ikke, vi er jo et Blod. De ved hvorledes Smerte og Glæde smager og det ved ogsaa jeg osv. Snart med Spøg snart med Alvor, holdtes Pøbelen i Tømme. Havde jeg ikke følt paa en sær Maade, at Herren var min Bestytter, havde jeg neppe kunnet bevare min Sindss. Gud tilkommer al Ære og Pris.

Mr. Ching, en vis Digter, underholdt dem som kom om Aftenen, for at se os. Han nævnte flere pene kristelige Viser. Hans Digte mindede mig om Peter Daa.

Sept. 20de stansede vi hos Ev. Shens Søster til Middag. Vi havde det rigtig koseligt der en Stund. Talte med dem om Læren og uddelte Mediciner. „Men ret som det var“ havde vi en stor Hob omkring os. Det var Theater et Stykke derfra. Der har de faaet hørt, at jeg var i Rabolaget. Nu skulde de se Udlændingen. De spurgte om jeg røkte, Nei sa jeg, hverken Bantobak eller runde Binner, (Cigarer) ikke Opium, drikker heller ikke Vin. At bruge disse Ting forblinder Hjertet. Men du spiser plenty Kød, sa en. Jeg lod ikke som jeg mærkede, hvad han sagde, men blev ved at formane dem mod Brugen af Opium. Da spurgte en, kender du til, hvad de udenlandske Djele som reiste til Sinye befinder? Nei, sagde jeg. Jeg har ingen Bekendtskab til Djele i Sinye og bare fortsatte med at tale til de andre om det frygtelige i at Børnene lærte af Forældrene at røge Opium. Vor Bert kom med Oksvognen og bød os Skyds til Kotan, det var alt, at de var villige til at lade os reise. Du, hvor de hylte efter os. En Hob af nøgne Gutter ca. otte til tolv Aar fulgte efter os et langt Stykke. Men da vi kjørte i modsat Retning til, hvor Theateret var, vendte de saa smaat en om en tilbage. Disse skidne, nøgne Gutter heroppe i Honan, gjør det svært uhyggeligt. Da vi kom til Ko-tan, sad de kristne og ventede. Vi havde straks Møde. Det forbausede mig at se saa mange slitte Testamenter og Salmebøger. Næste Morgen havde vi Møde for bare Kvinder. Efterat vi havde talt sammens en Stund nævnte

Mrs. Shen og Mrs. Sing flere Sange. Det hørtes ikke værst ud. Jeg tror, jeg vil ogsaa forsøge; thi synge kan jeg ikke lære.

Fire af Byens rige Familier havde indbudt os til at besøge dem, benyttede saaledes Eftermiddagen til Husbesøg. En Søn vilde have mig til at kurere sin Mor's Ben. Hun var over otti Aar gammel. Benene var saa alt for stive, mente hun. Jeg forskrede dem at jeg ikke havde den Slags Medicin, men at de maatte henvende sig til ham som kan gjøre en evig ung. Svigerdatteren led af Malaria. Hun købte Quinine, samt en Bog. Maa disse Folk drages ind i Evangeliets Garn.

Sept. 21de vendte vi tilbage til Shwang Ko. Næste Dag naaede vi Hsin-tien-puh. Lørdags Formiddag havde vi Møde hos Ch'ang, tre Vi paa den anden Side af Floden. Før Mr. og Mrs. Ch'ang blev kristne, brugte de begge Opium. Bibelskvinderne Mrs. Shin og Song fik hende overtalt til at slutte med at røge. Hun begyndte at søge Gud og læse Guds Ord. Snart fik hun sin Mand overtalt til at slutte med Opium og tro Evangeliet. Maa de blive tro indtil Enden. Vi tænkte kun, at have Møde for Kvinder. Men saa kom nogle Mænd med sin Katekismus og sagde, at de troede paa, og tilhørte den samme Lære som vi. Jeg gik da bort og stod i Døren og talte, saa at Mændene udenfor og Kvinderne indenfor kunde høre. Mændene sagde, da jeg var særdeg, at vi forstaa, hvad du siger, men det gjør ikke Kvinderne. Det var nok alt for sandt, Kvinderne er saa dumme, saa aandstomme. Men priset være Gud. Han kan blæse paa de tørre Ben, og da blir der Liv.

Om Eftermiddagen havde vi Møde hos Mr. Song en par Vi ud paa Landet i en anden Retning fra Byen. Søndags Morgen havde vi først Møde i Pige-skolen siden i Kapellet, hvor flere af de kristne deltog i Bøn og Vidnesbyrd. Om Eftermiddagen besøgte vi flere Hjem. Ni Personer i Shin-tien-puh kom hver med sit tusind, og købte Medicin for Hjælp til at afbryde Opiumrøgningen. Det er flere i denne By som ved Hjælp af dette Middel har sluttet at røge. Bibelskvinderne

den Mrs. Song blev med os hjem om Mandagen.

Sept. 26de fulgte hun med mig til Sangchuang. Hun er en begavet Kvinde, har læst igjennem sit Nystamente fire Gange. I Sangchuang talte hun i Gaardrummet paa samme Tid som jeg talte i Kapellet. Det skulde være „Marken“ næste Dag. Da der ikke har været nogen kvindelig Missionær der før, var vi hange, at det kunde blive for livligt der, om vi standfede. Vi reiste tidlig om Morgen til Teng-chew. Jeg forsøgte at stige ud af Skrangelfjærrer og gaa. Men saa snart de fik se mig, brød de ud i et frygtelig Hyl. I Teng-chen havde vi fire Møder. Det var for det meste Evangelist Ma og Mrs. Song som talte. Jeg var lidt utilpas, droges med Malaria. Mrs. Songs Datter lever kun nogle Skridt fra Kapellet. For ca. femten Aar siden gik hun i Skole hos Miss Hodnefield. Hun er gift ind i en meget velhavende Familie. De indbød os til et kostbart Maaltid. Det var en Fornøjelse at høre hende fortælle om Mrs. Rønning, Thea og Olive. Hvor snille de alle havde været mod hende. Kæst dit Brød paa Vandet og du skal finde det igjen.

Paa Veien hjem standsede vi i Kitau. Hilsede paa Bennerne der og havde et kort Møde. Evangelist Shins Hustru som har været sindsyg, var nu bra. Da vi kom hjem, var vi ganske gjennebaade. Det føltes godt at komme til et rent Værelse og at faa paa sig rene Klæder og faa ren og god Mad.

Maa Herren vedkjende sig vore Bestræbelser med at Sjele vindes for Evangeliet.

Maa det blive lyst her paa vort Felt.

Deres Medarbejder

J. d. G. r. o. s. e t h.

En Hilsen.

Grafton, N. D. Nov. 25de, 1911.

Da jeg ved Telegram blev kaldt hjem fra Madison, Wis. vil jeg bede om Plads for nogle Ord. Telegrammet lød: „Din Moder er syg, har faaet Slag.“ Og enhver kan tænke hvortledes jeg blev ved et saadant Budskab om min kjære Moder. Ja den kjære

Gud være Tak for, at jeg fik komme hjem saa snart. Min kjære Moder er meget syg, hun er lam paa den venstre Side, og som det ser ud for vore Dine, saa reiser vi Møder fra os. Men jeg glæder mig meget over, at hendes Bekjendelse er: Jeg gaar til Jesus. Da jeg kom ind til hende sagde jeg: Er du meget syg Moder? Hun sagde ja. I dag bad hun mig læse et Guds Ord, og det gjorde jeg med stor Glæde. Jeg har læst og bedet ved mange Sygefenge, men nu var det ved kjære Moders Sygefeng. Nu kom det nærmere og med andre Følelser, og jeg tænkte, at det er nok ikke saa meget af inderlige Følelser, naar det gjælder andre syge Menneſker. Kjære Jesus giv mig mere Kjerlighed, saa at jeg maa faa mere af Hjerteomsorg for mine syge og ufrelste Medmenneſker.

Til Bennerne i Madison, Wis. vil jeg herved sige Tak for hyggeligt Samvær, og dem, som jeg ikke fik sige Farvel til, saa vil jeg herved talke og sige Farvel til. Gud velsigne Bennerne i Madison. En venlig Hilsen til alle „Buddæreren“ Væfere.

J. A. H a n s o n.

Missionsfester og anden Virksomhed.

Missionsfester har ogsaa iaar været holdt i Primrose, Perry og Mt. Foreb. Ved Festen i Perry, den 24de Sept., talte Past. R. U. Evinth; i Mt. Foreb; den 19de Nov. talte Past. R. D. Peterson. I Primrose holdtes et Møde, den 13de og 14de Okt., før ud for Festen. Følgende Prestes var tilstede: A. J. Evenson fra Rio, R. D. Peterson fra Deerfield, Urdahl fra Frikirken og Green, Mostrom og Gundersen fra den Forenede Kirke. Themaet for Samtalen var Esaias 55, 1—7 og indledes af Past. Evenson. Klart og tydeligt lød Indbydelsen om at komme og søge Gud, „medens han var at finde og kalde paa ham, den Stund han er nær.“ Velsignet er det igjen, at blive minder om denne Nødvendighed. Maatte den Sæd, som blev udsaaet, falde i god Jord og vokse og udfolde sig til et evigt Liv. Ved Festen talte Past. J. J. Lee fra Stoughton. Of-

feret beløb sig til \$83.30 foruden Udgifter. Talt kom der ind fra Kaldet til Missionen i Offer og fra Kvindeforeninger \$280.00. Paa Konfirmationsdagen, den 5te Nov., da 12 af Menighedens Ungdom gjentog sit Daabsløfte, blev der optaget Offer til Børnehjemmet, som beløb sig til \$23.55. Offerer og saa optaget i Perry og Primrose til Kredskassen som beløb sig til \$18.50. To af Menighederne har allerede indsamlet og indsendt sin ilignede Del af Samfundets Gjæld, og den anden Menighed er ogsaa snart færdig med Indsamlingen og skal snart indsende det. For nærværende er Broder Dalsland, Kredsens Emisær her og virker i Kaldet. Maa Gud velsigne det Ord, som lyder, at Sjæle maatte frelses.

Korr.

Fra Arbeidsmarken.

Prof. M. D. Wee var paa Takfælgelsesdagen ved Bricehn, Minn. og standsede der i Past. Okerlunds Kald til over Søndag.

Prof. G. M. Bruce fra Red Wing Seminar predikede sidste Søndag baade Formiddag og Aften i Past. M. G. Hansons Kirke i Kenyon, Minn.

Pastor B. R. Barstad var i Chicago et par Uger i November og hjalp til at samle Folk om Guds Ord i Immanuel's Menighed, Pastor Walsteads Kald. Kraftigt og alvorligt lød Vidnesbyrdet og Prest og Menighed glædede sig over Besøget.

W.

Past. A. O. Oppgaard besøgte Vestbys Kald fra den 29de Okt. til den 6te Nov. Hans egentlige Grinde var at samle Midler til Missionens Drift; men forresten talte han ogsaa Guds Ord flere Gange. Indsamlingen gik ganske bra. Han fik vist for begge Missioner omtrent \$500.00. Past. Tidnes har ogsaa nylig været i samme Kald paa Indsamling til en Kirke. Denne Indsamling gik ogsaa godt. Søndag, 19de Nov. predikede Past. Geo. Taylor Rygh af Northfield, Minn. i Sathus Kirke i Edinburgh. Kl. 3 paa norsk og om Aftenen paa engelsk.

I Slutningen af November var Missionær Himle paa Reise til Seattle, Wash. og tænkte da at besøge mange Steder der vest og saa østover til La Crosse og Moscow. Han finder mange snille og for Missionen interesserede Venner spredt blandt den store Befolkning over disse vestlige Trakter, siger han, men Pengeindsamlingen til Missionen kan ikke blive saa stor som i Staterne længere øst, hvor der er bedre organiseret kirkeligt Arbejde.

Past. J. Krogstad og Hustru blev den 24de Nov. just før de skulde drage afsted paa Norgekreise indbudt til en Familiefest hos S. Varberg en ca. 17 Mil fra deres Hjem. Det var Immanuel's Menigheds Ungdom, omtrent 70 i Tallet, som vilde have et Møde med sine kjære Prestefolk, før de tog ud paa Norgestur. De tilbragte en meget hyggelig Stund sammen med Taler og Sang og andet godt. Prestefamilien tilfaldt der en Ekstragave paa \$80.00 fra Ungdomsflokken. Presten blev baade overrasket, taknemmelig og glad. Han syntes det var dobbelt kjert, da en saadan Paastjønelse kom fra de unge. Past. og Mrs. Krogstad vil ogsaa herved faa takke og hilse tilbage til de kjære unge Folk i deres Menigheder og ønske dem Guds rige Velsignelse.

Fra Stoughton, Wis. skrives: Past. T. J. Knutsen fra Radcliffe, Ia. har holdt specielle Møder i Vor Frelser's Kirke, lidt over en Uges Tid. Det var velsignede Møder. Herren var med ifølge sine Løfter og velsignede Ordet. Søndag den 12 Nov. holdtes den aarlige Missionsfest. Past. Knutsen holdt en gripende Prediken. Og tiltrøds for ubehageligt Veir og „daarlige Tider“ (for en Del) saa fik vi det største Missionsoffer, som har været lagt paa „Alteret“ her med en Gang. Det beløb sig til \$157.59. Siden kom der ind saa alt i alt er det \$174.82 hvilket deles ligeligt mellem H. S. Indremission og Kinamission. Det er ikke for stort naturligtvis, men vi er glad for, at Gud har lagt saadant Fremgang og Hjertelag for Missionens store Sag. Fattige Enter kom med

sine \$5.00 og lagde paa Herrens Alter. Mange „rige“ kan faa sig til at komme med en „Inau Dollar“ en Gang om Aaret til Missionen. Men, som sagt, vi er glade og takker Gud. Lægmand H. A. Hanson fra Grafton, N. D. blir hos os nu en Stund begyndende med Møder Mandag den 27de Nov. Troesøfkende bed for os og Møderne. Vi har strævet med at afdække Gjelden paa Kirken og der er nu gode Udsigter til, at den blir betalt til den 30te Nov. saa vi kan faa feire Taksejessdagen i en dobbelt Forstand. Vi samles da til Aarsmødet uden Gjeld paa Kirken. Det maa vist med rette siges at være vel gjort. Ved Siden af de løbende Udgifter, saa har da Menigheden samlet og afbetalt en Sum af \$17,000 paa ni Aar. Herren har gjort store Ting, derfor er vi glade. Maa det nu ikke bli bare med materiel Fremgang men ogsaa aandelig. J.

Til Jul og Nytaar.

De, som maatte have Sange, Digte, Breve eller Artikler af opbyggeligt Indhold til Jule og Nytaarslæsning for vore Blade „Buddæreren“ og „Børnevennen“, bør indsende det snart eller i alle Fald i saa god Tid, at vi kan faa det ind i de Numr af Bladene, som det er ment for. Af Erfaring ved vi, at mange saadanne Stykker kommer forsent til at kunne benyttes den Tid, Indsenderen tænkte at se det trykt.

Fædig Skolepost.

Som kanske de fleste ved, har Lac qui parle Menighed en fast ordnet Religionskole for sine Børn. Vi har 10 Maanedes aarlig fordelt paa 5 Distrikter. Denne Post er nu fædig. Skulde derfor nogen Lærer eller Lærerinde, der ønsker Skole, saa se disse Linjer, vil samme behøve at indsende sin Ansøgning derom til Menighedens Sekretær, Mr. J. D. Hohum, Dawson, Minn. eller til undertegnede. En saadan Ansøgning bør være inde inden Udgangen af dette Aar. Forespørgsel skal villigt besvares.

Broderligt

B. K. Barstad.

Lac qui Parle Prestegaard, den 28de Nov. 1911.

Bekjendtgørelser.

Ottertail Indremissionsforening afholder ifølge Indbydelse Samtalemøde i Pastor Melands Menighed, Pelican Rapids, fra 29de til 31ste Dec. Samtaleemnet bliver den 1ste Davids Salme. Kom med Bøn om at Herrens rige Naade maatte blive os tiidel.

Paa Foreningens Vegne

G. D. Nordmarken, Form.

D. G. Wolden, Sekr.

Red Willow Indremissionsforening holder Møder, om Gud vil, i St. Petri Menighed Harvey, N. D. 15—17 Dec. Samtaleemne: Luk. 9, 57—62. I Bethania Menighed øst fra Harvey, 18—20 Dec. Tema: Luk. 15, 1—10, begge Menigheder af Past. J. A. Pedersons Kald. Herren velsigne Møderne. Kom til vore Møder, mange bedende Brødre og Søstre!

I hos. A. Brække.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Samtalemøde i Sanborn, Obrian Co., Iowa, L. D. Wigdahl's Kald, om Gud vil, 12—14 Dec. Samtaleemnet: Math. 22: 1—14 og jeg vil bede eder, Brødre, Prester og Vægfolk, at komme og være med i denne lille Menighed i Sanborn. De ønsker eders Besøg. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse.

B. B. Olsen.

A. Shaw.

Ifølge Indbydelse fra Ellaborough Menighed, Pastor D. D. Berghs Kald, vil den Sydvestlige Minn. luth. felles Indremissionsforening afholde et Møde der om Gud vil, den 28de til 31ste Dec. og 1ste Januar. Samtaleemne er Joh. 21, 15—17. Tilreisende som kommer paa C. S. B. Omaha R. R. gaar paa Pipestone Line fra Heron Lake til Lake Wilson hvor der vil være Skuds Dagen før Mødet. Ligeledes vil der være Skuds i Rutland og Valaton Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Vegne

Andrew Johnson, Form.

Jakob S. Wik, Sekr.

Nordøstlige S. Dakota Indremissionsforening holder, om Gud vil, et tre Dages Samtalemøde i Waubesa, S. Dak. Pastor Hemmingens Kald, den 15—17 Dec. Samtaleemnet bliver Esaias 40, 1—8. Kom med, Brødre! Kom mange, men kom med Bøn om Herrens Velsignelse.

John J. Enstad.

D. J. Sletten.

Folketalenderen

for 1912 er færdig.

Vi har bestræbt os paa at gjøre denne vor sidste Udgave den bedste af alle. Hvorvidt det har lykket os, faar Læserne afgjøre. Bogen indeholder i Aar enda flere Billeder end før, saaledes 2 meget vakre fra Missionsmarken i Kina. Indholdet er næsten helt igjennem originalt. Naar man indsender Ordre bør denne gøres saavidt stor nok for Behovet. Der er hvert Aar dem, der sender for en, to, tre ad Gangen, og saa indsender Ordre fire, fem Gange. Det er jo en bagvendt Maade. Man burde ikke være saa forfærdet for den Mulighed, at der blev et par Bøger igjen, som ikke blev solgt. Det vilde i det Tilfælde være en god Gjerning at gi den til nogen. Saa være da Folketalenderen paany vort Folks Velvilje anbefalet.

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

En venlig Paamindelse

Som vore Læsere vel ved, kræver Postloven, at alle Blade skal være betalt i Forstud og intet Ugeblad er tilladt at gaa i Posten ubetalt over et Aar. Nu er der hundreder af vore Læsere, som refter for 1911 og mange endog for en Del af 1910, og vi maa derfor bede alle disse at sende os, hvad de skylder, ligesom vi venligst vil anmode saa mange som muligt at betale i Forstud for 1912. Vi haaber, at vore Læsere vil lægge denne Paamindelse paa Hjerte og derved forebygge Bladets Standsning for deres eget Vedkommende og samtidig hjælpe os, som vi for nærværende er i alvorlig Trang om Penge. Se paa Adresselappen til hvilken Tid Bladet er betalt og send os Remisje med første Post. Du ønsker ikke Bladets Standsning og vi ønsker heller ikke at standse det for dig, men det er kun ved din Hjælp, ved at arbejde sammen, og ved en prompt Indbetaling af Kontingenten, at vi kan sættes istand til at lade Bladet gjøre dig fine ugentlige Besøg. Derfor, ræk os din Hjælp og send Betaling for Bladet snarest muligt direkte til undertegnede.

C. L i l l e t h u n.
Red Wing, Minn.

„Buddbæreren“ frit!

Alle nye Abonnenter paa „Buddbæreren“, der sender os en Dollar i Forstud for 1912, vil faa Bladet tilsendt frit fra 1ste Okt. til næste Nytaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Dplaget rækker vil Bladet blive Dem sendt straks.

Venligst

C. L i l l e t h u n.
Red Wing, Minn.

Abonner paa

„The Lutheran Intelligencer“,

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsvis. Til alle, som inden den 1ste Januar indsender 50 Cents for et Aars Subskription, vil vi sende Bladet tre Maaneder frit. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentvilkår.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,
730 10th str., Red Wing, Minn.

„The Hemnica“.

Studerterne ved Red Wing Seminary udgiver hver Maaned gennem Skoleaaret et Blad der kaldes „The Hemnica“. Indholdet bestaar væsentlig af Afhandlinger og andre litterære Foesøg paa norsk og engelsk, skræve af Studenterne, Nyheder af Interesse fra Skolelivet, samt Oplysninger om Skolens Alumni. Paa denne Maade staar Bladet som Studenternes Representant. Personlige bekjendte af de studerende og andre Venner af Skolen vil finde meget af Interesse i Bladets Spalter, hvorfor dets Redaktion herved indbyder „Buddbæreren“s Læsere til Abonnement. Kontingenten er 75 Cents per Aar. Skriv til „The Hemnica“, Box 325, Red Wing, Minn.

Kvitteringer

Til Mahville Kreds Kasse: Offer ved Mødet i	
Gatings. Pastor Nesvigs Kald.....	10.15
Offer ved Mødet i Pittsville. Pastor Nesvigs Kald.....	15.25
Offer ved Mødet i Burton. Salvorsons Kald.....	19.30
Offer ved Mødet i Galesburg. Pastor Maltewicks Kald.....	44.00
Profesforløn fra St. Petri Mgd., Langehaugs Kald.....	28.35

117.05

T. J. Gaen.

Til „Martha Maria“ Missionen, St. Paul: Gjertelig Tak til alle som sendte os Gaver til vor Bazar.	
Den indbragte os en Sum af.....	169.84
Indsamlet ved Mrs. Olson, Twin Valley, Minn.: Mrs.	
Hercut.....	1.00
E Hjerte.....	1.50
E Elstad.....	50
I Heieraas.....	50
M Solberg.....	50
Mrs. Hansen.....	25
Mrs. Golingsrud.....	25
Mrs. Hansen.....	25
Mrs. Hansen.....	25
Mrs. Hansen.....	25
Mrs. Hansen.....	25
Offer fra Reis Mgd., Pastor D M Norries Kald.....	8.25
Egber Jonson, Strasburg, Minn.....	2.00
Samuel Betterien, St. Paul.....	60
Ubenaemt.....	50.00
Ubenaemt.....	15.00
Bigef. i Pastor Hansons Kald, Kenyon, Minn.....	25.00
Offer Thronbjerns Mgd., ved Pastor Norlie.....	10.74
Offer Arentdahl Mgd., do.....	10.60
Ubenaemt, N. D.....	10.00
L Norbye, Berkeley, Cal.....	1.50
Gjertelig Tak til alle Givere.	

Med dem som hentes til Døden og de som bakte hen for at bræves—maatte du dog holde dem tilbage. Ordsg. 24. 11.

• Stefanus Betterien, Kæst.
307 Sherburne Ave., St. Paul, Minn.

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings. By Gustav König. 100 pages. Nicely bound, cloth back. Colored cover, with portrait of Dr. M. Luther reproduced from the famous painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooperider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbundet. Pris 25c.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Bæltsefesttiden i Jemtlandsaarene. Skriftingsbind 75c.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget billedt Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

„Bed Juletid“. „Julekloster“. „Solstreif“.

Julebog for Barn. Dette er meget pene Julebøger med baltre Fortællinger og prægtige Billeder. Bøgerne er paa 64 Sider. Smukt indbundne. Pris pr. Stykke 15c.

Postkort med Julehilsen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Duzin.

Send Ordres til E. Lillietun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbetjendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Opgiv, enten der ønskes en fin, grov eller „stuv“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udgivet engelsk Udgave af Johan Goszners Statistik. Denne Bog er af borte norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Umbeslægt Bogen er neppe paatrævet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. House har vist den Foretagssomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De hnge iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skriftingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Alt er brød

habes altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.
- 3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Fra Hav til Hav.

Northwestern Music House, Minneapolis, har netop modtaget en Bestilling fra en Danst Lutherist Menighed i Westbrook, Maine, for et Kirkeorgel, og for en Uges Tid siden havde de en lignende Bestilling fra en Kirke Lutherist Menighed i Aberdeen, Wash. Westbrook, Maine er 1722 Mil øst for Minneapolis og Aberdeen, Wash., 1915 Mil vest.

Samme Handelsbureau har nu to Orgler paa Vej til Missionsstationer i Kina, og for ikke længe siden sendte de et Orgel til Brasilien, Syd Amerika.

Julefange.

Sange for blandet Kor med norsk eller engelsk Tekst, Sange for en Stemme og Piano, Musik for Orgel, Violin eller Piano.

THE JOHN SETHER
MUSIC Co.,
520 2nd Ave. So.,
MINNEAPOLIS, MINN

Dykker Julepresent.

Hans Rielsen Hauge og hans Samtid
af

M. Chr. Fang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800 Med mange Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Drlag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakatla

By JOHN W. ARCTANDER, LL. D.

Illustrated. 395 pages. Nicely bound.

Price 1.50 net.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful booklet, containing certificate, oblong shape. Made up of six heavy cardboard leaves. Richly illustrated in delicate colors. The certificate itself occupies the two middle pages and is preceded and followed by well selected designs, symbols, hymn verses and Scripture passages. The last page is prettily arranged for name of guests. Furnished with a pretty embossed cover and bound with a heavy silk cord. Single copy 25 cents, per doz. \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents.

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolekort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 2c og 3c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

af disse Kort har vi et større Drlag og mange forskjellige Sorter, hvorefter kan nævnes følgende: Juleaften; Nærbdalen; Frølandsdalen i Ryfylke; Højskjold; Nordfjord; Verfosjen; Paa Eft; Paa Kjelle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Billeder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Sjofinner ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Opførelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Rjolen ved Ulsefjord. Svobær. Buarbræen. Raftind. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder. Bestmands. Spartisen. Geiranger. Digermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelig Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. I busfabrik sorteret 50 Cents porto frit.

Endel simplere Kort med Billeder fra Norge. Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., — 2 Kort for 5c eller 25c pr. Dufin.

G. Lillethun, Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Vægfolket“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dietz, Prest. 112 Sange. (Pastor Prohaugs sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.
Sowing and Reaping.....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR
EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithgraphy, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.
" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.
" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath, Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silk Cloth med sort Titel paa forghltd Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Biskop Bangs

Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandst Vettefaga.—2. Nordlandst Fjellfælv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, Minn.

Norge.

Historisk Mindebillede fra Begivenhederne i Norge den 7de Juni 1905. Øverst paa Billedet vil ses Norges Flag og Vaaben i Farber. Midtgruppen viser Norges provisoriske Regjering efter Unionsopløsningen, og paa Siderne og nedenunder sees Fotografier af alle 117 Stortingensmænd, som deltog i Syvende Juni Beslutningen. De tre mindre Billeder, hvorom Stortingensmændenes Fotografiet er grupperet, er Fotografier af Eidsvoldsmandene, Eidsvoldsbygningen og Storthingsbygningen. Nederst paa Billedet er Navnefortegnelse med Henviisninger. Billedet er arrangeret og udført af en fremragende norsk Kunstner og vil være en Pryd i ethvert norsk Hjem. Størrelsen er 22x27 Tommer. Pris 75 Cents, portofrit tilsendt.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bibelske Billeder

i mangefarvet Oljetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus velsigner de smaa Børn; 2. Jesus i Gethsemane; 3. Den tornekronede Jæfser; 4. Jesus paa Korset; 5. I Midten den ophængte Jæfser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelskehistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remembrance“. Dette Billede forestiller ogsaa „Rock of Ages“, og nedenunder er trykt nogle vakre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Virjer, hvor man kan nedskrive Navn osv. Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdoms-
forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk
og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet
og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Par-
tier sendes den portofrit til følgende Priser:
25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og
100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Referatet for 1911.

Beretningen over Forhandlingerne af
Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er end-
nu at faa. Foruden de almindelige Indbe-
retninger indeholder Referatet et af Pastor
T. J. Oppedahl under Mødet givet Fore-
drag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-
rapporter. Referatet er paa 250 Sider og
sendes portofrit for 25c. Til Prestere og an-
dre, der vil hjælpe os til at faa Referatet
fulgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents.
Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til
Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF
BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform
Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet
i mange Kulører. Billede, Bibelske og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
Omslag paa bly. Bogen er heftet med frumbind
Sjette. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Adresseforandring.

Rev. S. A. Knutson,
Elko, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Julehilsen“, „Nyttaars-hilsen“, „Hilsen fra
Amerika“, „Venlig Hilsen“, „Hilsen til Fader“,
„Hilsen til Moder“, „Hilsen til Søster“, „Hilsen til
Broder“, „Hilsen til Onkel“, „Hilsen til Tante“,
„Til min kjære Søn“, „Til min kjære Datter“,
„Kjærtelig Velsigning“, „Derren er nær“, „Uden
Kors ingen Krone“, „Barnefang“, „Kjærtelig Hil-
sen“, „Bøn“, „I dag vil jeg prise Herren“, „Tro,
Haab og Kjærlighed“, „Til kjære Bedstemoder“,
„Christmas Greeting“, „New Year Greet-
ing“, „A Greeting to Father“, „A Greeting
to Mother“, „A Greeting to Sister“, „A
Greeting to Brother“, „To my Child“, „Best
Wishes“, Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede er indret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodelas-
sen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og
Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Hed-
ningemissioner sendes til Rev. C. E. Hol-
ter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quells, Veresford, S. D.

„Buddbæreren“

Udgives af Hauges norsk evangelisk lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Sidersnummer hver Uge og koster
forudsat \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25.

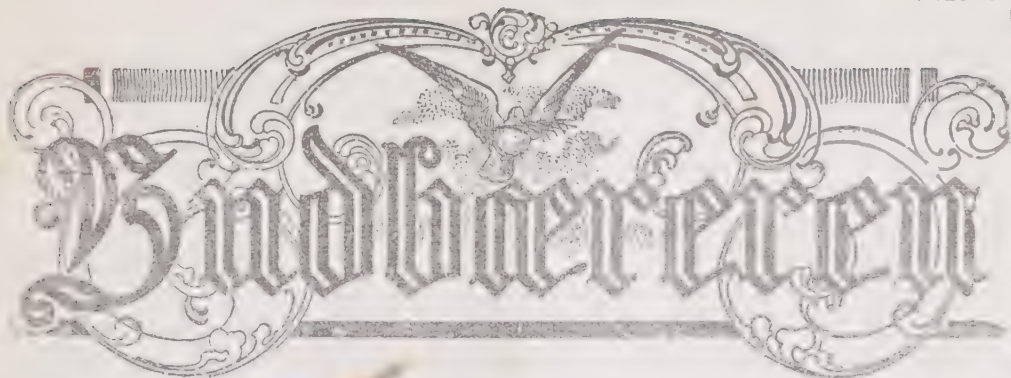
Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Bærer da ogsaa I beredte;
2. Døden kom ubentet; 3. „Dit Hjerte er ikke
ret for Gud“; 4. Fra Mødet i Stoughton; 5.
Overhen til Stole; 6. Rejserat; 7. Fra Beithyren;
8. Talsjælesdagen; 9. Hjælp trænges; 10. Opbæ-
ring; 11. Andre Minnesjota Areds; 12. Dydelig
Vid i Pasunen; 13. Kinamissionen; 14. En vil-
sen; 15. Missionsfester og anden Birkfømhed; 16.
Fra Arbeidsmarken; 17. Betjendtgjællser; 18.
Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke bide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2

No. 51 }

Lørdag den 23de December 1911

{ 43de Aarg.

Glædelig Jul!

Det er nok en gammel Hilsen, men den er ikke for gammel. Og den er lige god og lige behøvelig iaar som ifjor. Det er Evangeliet forkyndt i to Ord. Hvad andet skulle vi vel hilse hverandre med i Julen, eller nogen anden Tid for det? Er bare denne Glæde-hilsen, som har været vi andre Det i den ogsaa. Den sande Kristendom og Juleglæde gjør os ikke egoistiske, selviske, ærgjærrige og andanvælske, saa vi ikke vil at andre skal faa det ligesaa godt, som vi selv har det. Tvert imod, vi glæder os over, at andre er glade og har det godt.

Nu vel, vi kommer altsaa atter med den gamle, kendte, evangeliske Julehilsen: Glædelig Jul!

Årsagen til denne Glæde er ogsaa altid den samme. Den er, hvad Englens saa skjønt forkyndte: Eder er idag en Frelser født.

Naar Verdens Børn skal faa istand Glæde og glæde sig, saa maa de holde paa at bytte og bytte Gæne. Det blir derfor en uanstenslig Tjeneste fra det ene Forlystelsesfestid til det andet og jo mere de jager og render mellem Teatre og Dansesale og andre Forlystelsessteder des tommere og glædesløvere bliver de. Nei, at tjene denne Verdens Gud, det er haardt tungt og kostbart.

Juleglæden derimod, den er gammel,

men lige ny, meget brugt, men lige god, ofte forkyndt, men lige interessant. Den glædede Slægter som var, den glæder Slægter som er, og den skal glæde Slægter som kommer.

Denne Glæde skulle vederfares alt Folket, sagde Engelen. Ligesom Gud sendte sin Søn til at lide og dø for alle, saa mente han ogsaa, at alle skulle være glade i Sønnen, og han vil, at alle skulle blive salige. Men saa kommer for manges Vedkommende denne vemodige, sorgelige Betragtning: „Jeg vil ikke.“

Er du en af disse, som „ikke vil“? Vil du ikke se den sande Juleglæde? Vil du ikke elske den Herre Jesus? Vil du ikke blive salig? Er det muligt du kan være sliq? Tænk hvor mange Julepredikener du har hørt og enda ikke vil! Hvor ofte du har været hilst „glædelig Jul!“ Og tænkt ligesaa ofte har du ladet denne dejlige Julehilsen gaa over dine Læber og enda „ikke vil“. Nei, nu maa du sige: Jeg vil. Nu bør det blive. Det kan saa let være det sidste Julebudskab dine legemlige Øren faar høre. Kanste du ikke flere Gange skal faa se den Herre Kristus, som „malet for dine Dine.“ Lad derfor denne Jul blive din aandelige Fødselsfest. Tjen saa din Frelser med Legem og Sjæl og dine Medler den korte Stund du har igjen herne, den og du skal faa være med i Jubelfesten for Guds Trone.

Hermed et hjerteligt kjerligt Ønske om, at I alle maa have en i Sandhed glædelig Jul.

OO Printreim 11

Julefang.

Mel: Naglet til et Kors paa Jorden.

Jesús, du, som lod dig føde,

Til en Verden mørk og øde,

Der i Synd og Jammer laa.

Naar vi atter Høitid have,
Giv os Aandens Lys og Gave,

Til det Under at forstaa.

Lov og Tak og Pris dig sige,

Alt du ned til Jorderige,

Som en Frelser til os kom.

For al Verdens Synd at bære

Bed dit Blod, selv Veien være

Ind til Himmels Helligdom.

Naar vi i dit Hus os samle

Med hverandre unge, gamle,

For at fejre Julefest,

Lad vort Hjerter da saa være,

Helliget dit Navn til Ære,

Saa du være maa vor Gjest.

Lad den Helligaand saa raade,

Saa det Ord om Synd og Naade,

Maa til Hjertedybet gaa.

Vække Nød og Trang derinde,

Saa det Lys kan Veien finde,

Ned udi dets mørke Braa.

Lad din Fødsel, Død og Smerte,

Blive stor for hvert et Hjerter,

Nu i denne Juletid.

Saa vi alle vore Dage,

Julefreden kan saa smage,

Stride Troens gode Strid.

Da vi skal engang saa møde,

Naar den store Morgenrøde

Græder hist bag Dødens Nat,

Synd og Sorg vi da skal glemme,

Naar vi fæstede er derhjemme,

Skuer ham vor dyre Skat.

Adolph Jacobson.

Immanuel.

(M. D. W.)

Derfor skal Herren selv give eder et Tegn! Se, en Jomfru bliver frugtfuld og føder en Søn, og hun kalder hans Navn Immanuel. Es. 7, 14.

Saaledes lod Herrens Julebudskab til sit Folk syv hundrede Aar før Kristi Fødsel.

Det er et Løfte Gud giver. Løftet kom som et Lysglimt i sorte Natten; thi det var frygtelig mørkt i Israel dengang. Klædesforstjællene i Folket var blevet uhyre stor: Fattigfolk var blevet rent udarmet, og Ri folket var blevet fede, „som Basans Kjør“, Amos 4, 1.

En falsk Politik havde revet Folket, særlig de styrende med sig: Vogne, Heste, Ryttere i Mængde, samt Alliancer med hedenske Nabofolk. At forlade sig helt og alene paa Herren var for lidet og noget utrygt for det vantro og verdensindede Hjerter.

Aa, hvor de fromme led, og hvor de ængstedes; det var koldt og mørkt! Blir det Undergang og Død uden Haab? Da kom Herren med Ordet om Jul, — et glad Budskab!

Julefesten er i særskilt Grad den kristnes Glædesfest. Midt i Livets Vinterkulde og Vintermørke bryder Evangeliet Julefuld frem med Glæde og Lys for „Hjernerne bange.“

Derfor siger vi nu, som forud paa Profeten Jesajas Tid: „Naaber høit og jubler. I Zions Indbyggere; thi stor er Israels hellige i eders Midte,“ (Es. 12, 6.)

„Herren skal selv give eder et Tegn“. Julen er Gavernes Fest! Vare ikke Himmeligaven kommer bort mellem de mange jerdiske Gaver. Men der er stor Fare for det, — ikke mindst i vore Dage. Julegaverne er Immanuel, — Gud med os!

Bed Tanken paa al den Juleflitter og Stas, der nu mer og mer udgjør Folks „Juleglæde“, kunde en briste i Graad. Det er sørgeligt, at vi Menneſker skal være saa oplagt paa at tabe Hovedsagen af Syne.

Julen er i fremtrædende Grad Barnets Fest. Derfor er det kun Barnesindet, der faar fat paa Juleglæden. Men derfor bør ogsaa fremfor alt Hjemmet være Julens Helligdom. Der bør skabes Julelust og Julestemning i Hjemmet. Det maa Far og Mor og Søskende gjøre. Men det sker først da, naar Immanuel faar

komme ind til os og hjælpe os frem til Barnefæstet, for os selv og mod hverandre. Man har Barnefester i Kirkerne. Dette er godt og vel, naar alt gaar kristeligt for sig. Men Fæsten i Kirken maa ikke ta Pladsen, som Fæsten i Himmelen skulde ha.

Det blir Tab for Barnet og for Familien. Vore Hjem blir ofte saa ødsle og forjæmte: thi vor Tid blir optaget her og der. Værst blir det ofte i Prestehjemmene. Na, maa Gud saa hjælpe os alle, saa vi ikke miste Julehøgen i vore Hjem!

Der er neppe noget mere rart vi faar med os fra Barndomstiden, end Julemindet. Ser vi dem ikke endnu, Far og Mor, der de sidder Julekvelden! Der staar det lille pyntede Juletræ. Der ligger Gaverne, som vi snart haaber at faa. Men først læser vi Anbefalingsbrevet: saa beder han saa varmt og inderligt for os alle, beder „Jesus at komme og være vor Gæst, og give en salig Julefest.“ Saa synger vi alle: „Et lidet Barn i en lusestald, er født for os paa Jorden.“

Vi kjendte det,—og det kjendes endnu: I m m a n u e l,—G u d m e d o s!

Saa lod det, frem og tilbage: G l æ d e l i g J u l!

Saa, fiere Læser, ung eller gammel,—og alle mindst du, med det bange, bævende Hjerter, du Mennekeskjæl i Sorg! I m m a n u e l! G l æ d e l i g J u l!

Ordet blev Kjød og boede iblandt os.

Joh. 1, 14.

Atter er Juleen her med sine mange Glæder og Skjønne, rige og herlige Minder. Atter læses og betragtes det deilige Julebudskab, om Jesu Kristi Kjødpaatagen, hans Komme i syndig Kjøds Billede. Atter igjen istemmes Englesangen: „Være være Gud i det Høieste og Fred paa Jorden, i Mennekesne en Velbehagelighed.“ Ja, Julebudskabet er isandhed stort og ubeskrivelig herligt, men kun den, som i Troen har tilføjet sig Jesus og hans Fortieneste er istand til retteligen at glæde sig i dette Budskab, og kun for en saadan har det mere end en blot og bar historisk Betydning. Maatte Herren

give alle „Budbæreren“ Læsere Naade til ret at skatte Julebudskabet, og glæde og fryde sig i det:

„Ordet blev Kjød.“ Hvilket Ord? Jo, det Ord, som var i Begyndelsen, som var hos Gud, og som var Gud. Det var det Ord, om hvilket det heder, at „alle Ting er ved det bleve til, og uden det er end ikke en eneste Ting bleven til af det, som er blevet til.“ Dette Ord, Logos, Gud selv, bliver Kjød, bliver os lig i alle Ting, dog uden Synd. Forunderligt! Ufatteligt! Naar man begynder at grunde paa dette store Under, som langt overgaar alle andre Undere, som den hellige Historie har at opvise, da maa man med Paulus sige: „O Kjødens Dyb baade paa Guds Vidsdom og Kundskab: Hvor uranagelige er hans Domme, og hans Veie uopforlige.“

Men hvor blev det af dette Ord? Jo, det „boede iblandt os.“ Tænk, Ordet, som er Gud selv, paatager sig Kjød, og tager Bolig iblandt den faldne, i Synden dybt nedstunkne Mennekeshed. Den Hellige nedlader sig til at omgaaes de vanhellige? Og—ja dette er et Under, hvis Storhed hverken den mennekeslige Tunge eller Pen formaar til at udde at beskrive. Hvad har vi gjort for at fortjene at faa et saadant Besøg som dette? Har vi lært os selv at kjende, saa maa vi tilstaa, at vi har slettes intet gjort af godt, der kunde bevæge Gud til at tage Bolig iblandt os. Men hvorledes kan da denne Handling af Gud forklæres? Han har selv besvaret dette Spørgsmaal for os, og Svaret lyder saaledes: „Saa har Gud elsket Verden, at han har givet sin Søn, den enbaarne, forat hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv.“ Dette er altsaa Grunden til Ordets Kjødpaatagen og Bosættelse iblandt os. Kjærlighed, dyb, uudgrundelig Kjærlighed.

Men hvorfor kom Ordet i Kjød og tog Bolig iblandt os? „Forat han efter Guds naadige Vilje skulde smage Døden for alle“ og „derfor burde han blive sine Brødre lig i alle Ting, forat han skulde blive en barmhjertig og trofast Overstepræst for Gud til at forløse Folkets Synder.“ Altsaa, han

kom for nt udrette det, som vi ikke selv kunde gjøre, nemlig sone for vore Synder og der- ved retfærdiggjøre os selv for Gud. Det, som ikke kunde opnaaes ved Fortjeneste, det erhvervede Kristus for os, og nu meddeles hans Retfærdighed til hver den, som tror paa ham, ikke som Løn, men som en fri, uforfkyldt Naadegave. Han kom i Rødet og tog Bolig iblandt os, at han for os og i vort Sted kunde lide Døden, som Syndens Sold, og forhverve os Guds Naadegave, som „er et evigt Liv i Kristus Jesus, vor Herre.“ Har du lært dette, har du erfaret dette, kjære Læser, da kan du ogsaa fejre Julefesten med sand Glæde, Fryd og Fred, og da vil ogsaa Englenes Julefang finde Gjenklang i dit Hjerte.

G u s t a v M. B r u c e .

Julefang.

Som: O Gud, du fromme Gud.
Nu er det Jul igjen,
Og Lykene de lindre.
Han kommen er, den Ven,
Som al vor Rød kan lindre;
En Frelsermand saa huldt,
Han midt iblandt os bor,
Og stænkter Naadens Guld
Til den, som paa ham tror.
Kom, lad os hylde ham;
Han er den allerførste!
Det Guds uskyldig Lam,
Blandt Kongerne den første.
Om end der i en Stald,
Han tog sin Bolig her,
Han over Verden al
Dog Kongespiret bær.
Hvad er al jordist Glans,
Al Herlighed og Ære,
Imod at være hans,
Som vil din Frelser være;
Til ham min Længsel staar,
Han er saa god og rig,
Ved ham jeg Frelse faar
Hus Gud evindeligt.
O Hjerte, dig bered
Den Kongesøn til Kroning—
Som kom fra Himlen ned
At bringe dig Forsoning.
Da blir din Lykke sand,
Og end i Livets Høst,
Som Barn dig fryde kan,
I Naadens rige Trøst.

B r e c k e n .

Glædelig Jul.

Dette er bleven vor Julehilsen, naar vi møder vore Venner i Julen, og med denne Hilsen vil vi møde eder, kjendte og ukjendte, „Buddbærerens“ Læser.

Glædelig Jul har Menneffene ikke altid kunnet sige. Der var en Tid, da dette Ord ikke var kjendt. Der var hverken Jul eller Juleglæde. Der tonede ingen Julefalter, der ringede heller ingen Juleklokke. Der var intet, som pegte mod Bethlehemsstribben. Men saaledes skulde det ikke vedblive at være. Herren havde lovet Menneffeslegten en Frelser, som i Tidens Fylde skulde fødes; men naar dette skulde ske, var det endnu ingen, som vidste.

Det aandelige Mørke hvilede tungt over Jorderige, derfor var der Længsel, Suk og Bønner, som opsteg til Himmelsens Gud fra de gudsfrygtiges Hjerter. Gjennem Taarer bad de om Frelse, og Frelse skulde de faa. Deres Bøn skulde bli hørt. Frelseren, som var Guds enbaarne Søn, skulde nu fødes. Det aandelige Mørke skulde nu maatte vige for Lyset. Der skulde bli Lyg og Glæde istedetfor Sorg og Mørke.

Morgenstjernen skulde oprinde og den oprandt ogsaa forunderlig klar og herlig. Julefalter begyndte at lyde paa Jord. Den første Julefang, som nogenfinde har lyt, blev fjunget af Engle.

Himmelforet, dette mægtige Kor, har istemt Glædefangen, som ikke alene skulde glæde Hyrdernes Hjerter, men ethvert længtende og salighedsøgende Hjerte for alle kommende Tider. Derfor har vi denne Glædens Lovsang iblandt os og kan istemme: „Ære være Gud i det Høieste, Fred paa Jord og i Menneffene en Velbehagelighed.“

Glædelig Jul, hellige Jul. Lysets Konge er kommen, Frelseren er født, Lovsangen har lyt, Glædesbudstabet forkyndt, nu kan Hjertet sig glæde, Syndemørket kan spredes, Synderen kan juble fordi Forladelse er at faa.

Glædens Dag er oprundet, derfor syn- ger vi i en af vore Julefalter: Gud er nu ikke længer vred, Det kan vi deraf vide, At

han har sendt sin Søn herved For Verdens Synd at lide. Det vorde vidt og bredt bekendt, At Gud sin Søn for os har sendt Til Jammer, Ve og Waade, Hvo vilde da ei være fro, Og lade al sin Sorg bero Paa Jesu søde Naade.

Naar Gud hjælpe os, naar vi atter faa Lov, at fejre en Jul hervede, at den store Juleaften maatte bli enhver af os til megen Betsignelse, at vi engang bag Død og Grav, iagen faar møde vore Venner med Glædeshilfen. Det ske for Kristi Skyld.

J. H. L a n g n e s s.

En Juleaften.

(Meddelt af en af vore Søstre.)

Blandt mine syge var en Kone, som særlig havde faaet prøve Livets Trængsler. Hendes Mand havde i flere Aar været paa et Sindesyngeasyl og var uheldbreddelig; selv var hun altid smælt, ofte sengeliggende og meget fattig. Nu var hun atter kastet paa Sygeleiet; det skulde denne Gang blive hendes sidste. Det var i denne Tid, jeg lærte hende at kjende. Hun havde meget smaa Forbringer; jeg kan ikke huske, at hun nogen Gang bad mig om andet end om at hjælpe hende til et Brød og nogle Gange om et Frimærke, saa hun kunde faa sendt Brev til sin Søn, som var tilfros. „Na, det er ikke saa farligt; men hvis De kunde have Tid til at læse lidt for mig!“ Det forekom mig, som om hun ikke havde Tid til at besvare mine Spørgsmaal, men kun længtede efter at faa høre et Guds Ord.—En Dag var hun saa usigelig lykkelig. Hendes Søn var kommet hjem. Hvor hun takkede Gud, fordi hun havde faaet ham udstadt tilbage i disse Stormens og Eklibrudenens Dage, da saa mange andre havde mistet sine. Den Dag maatte jeg læse Sal. 103 for hende. Men af denne Glæde blev kort. Sønnen var ikke af dem, som glæder en Mors Hjerte, men som voldet det Smerte og Sorg.

Det var Juleaften. Fra alle Kirke-tårn kinede Klokkerne. Travlheden paa Gaderne var stilnet af, Vinduerne festlig oplyst, og hele Byen bar Festpræg. I glad Feststem-

ning gik jeg rundt hos mine syge for at bringe dem min Julehilfen; nu havde jeg kun en igjen, og mit Hjerte jublede ved Tanken paa hendes Glæde ved at faa høre Julebudskabet. Aldrig kan jeg glemme det Syn, som mødte mig, da jeg kom ind. Rundt et Bord, fuldt af Flasker og Glas, var samlet et lystigt Drikkelag; her, om Moderens Syngeleie, havde Sønnen valgt at samle sine Kamerater. Hvem kan fatte den Ulystighed? Selv et Stenhjerte syntes at maatte røres ved et eneste Blik paa den arme Mor, et Billede paa Fortvivelse, med en navnløs Kval præget i sit Ansigt.—Et Haandtryk var vor eneste Hilsen. Jeg stod ganske raadvild. Hvad skulde jeg gribe til? Her kunde jeg jo intet udrette! At forkynde Julebudskab i et Drikkelag var der jo ikke sund Sans i! Men den syge da?—Det var jo for hendes Skyld, jeg var kommet. Kunde jeg rive mig løs fra dette bønligt Blik, der ligesom holdt mig fast? Kunde jeg forlade hende i hendes Kval uden et Forsøg paa at bringe hende en Smule Trøst? Nu—det fik briste eller bære, forsøges maatte det, om det var muligt at bringe et lidet Glimt af Juleglæde ind i dette forpinte Hjerte. Efter at have sukket til Gud om Frimodighed og Sagtmodighed til at møde, hvad der maatte komme, spurte jeg hende, om jeg skulde læse et Juledigt for hende. Med et fast Tryk greb hun min Haand og sagde: „Na ja, gjør det, er De snil!“ Saa begyndte jeg:

„Julen kommer, Julebudskab bringe
Glæde i vor Sjæl“ — —

Det blev med et ganske stille hende ved Bordet — ikke en Lyd hørtes. Jeg havde læst 2 Vers og begyndte paa det 3die:

„Julen kommer, Julefesten bringe
Lys i mørkest Brag“ — —

Da mærkede jeg, at nogen gik ud uden dog at volde mindste Forstyrrelse. Da jeg havde læst Digte tilende og saa mig om, saa til min store Forbaufelse, at hele Selskabet var forsvundet og havde taget Flasker og Glas med sig. Alt var gaaet saa stille, at jeg ikke havde tænkt mig, at mer end en eller to havde gaaet ud. Saa fik da det arme, forpinte Hjerte tale ud om al sin Sorg og

Smerte, og jeg gik ud fra hende med det Haab, at hun virkelig fik føle lidt af den sande Juleglæde. Juledag, da jeg kom igjen, sagde hun: „Tænk, Gutterne kom ikke igjen mere, og jeg har sovet og haft en god Nat, Gud være lovet!“ Den hele foregaaende Nat havde de nemlig siddet og druffet.

Nu er den stakkels Mor fri for al Nød og Smerte, som jeg sikkert tror, hjemme hos sin Frelser. Sønnen har jeg ikke seet siden; men mon han nogensinde kan glemme den sidste Juleaften i Barndomshjemmet, og hvorledes han forbitrede sin Mor hendes sidste Juleaften?— U. V.

Takker Herren, thi han er god og hans
Miskundhed varer evindelig.

Takker Herren for, at han endnu lader sit Ord forkynde til Opmuntring og Trøst for de troende og til Vækkelse og Omvendelse for bortløbende Sjæle. Takker Herren du gamle, du unge, at du faar Naade til at vandre med Gud i Naadetiden for ogsaa at faa bescue ham i Evigheden.

Store Ting er vederfaret en troende Sjæl, som har kastet sit Anter paa Klippen Kristus, han skal ikke rokke om Vandkyl komme, om Sjælefienden anfalder ham, skal han ikke blive tilfascineret; thi Jesus Kristus, som overvandt Døden og knuste Slangens Hoved, er hans Styrke, hans Haab, hans alt.

Og dette Blod, dette Liv, som strømmer ud fra denne levende Kilde, holder ene og alene den troende oppe. Af Naade er vi frelst; thi medens vi endnu var Syndere, kom Jesus for at frelse de ugudelige. Derfor vil jeg endnu sige til ham, som endnu er langt borte, at Jesus kom netop for at frelse dig. Jesus kom for at drage dig ud af Mørkets Synd til Lyset og Livet i Gud. Hvorfor vil du ikke komme til ham, som kan give dig Fred? Hvorfor vil du ikke komme til ham, som kan frigjøre dig fra Synd, som kan rene dit onde Hjerter, som kan omdanne dig fra en Syndeslave til et nyttigt Menneske baade for dig selv og andre. Stands dog kjære Ven og hør, at Jesus kom for at frelse

de fortabte og omdanne dem til lykkelige Mennesker, faa Fred og Glæde i den Helligaand og Liv og Salighed hisset.

Vi er jo alle af Naturen Bredens Børn. Vi formaar ikke af os selv her i Livet at gjøre noget, som er ret for Gud. Vi kan saaledes ikke frelse os selv med gode Gjerninger. Vi maa komme til den Erkendelse, at vi er fortabt, dersom vi ikke bliver igjenløst til et levende Haab, og dette Haab faar vi ved at tro paa Jesus Kristus som vor Frelser. Der er intet andet givet os til Frelse, og dette er den Naade, Gud vil vi skal vorde frelst paa, nemlig ved Tro paa den han udsendte, Jesus Kristus, vor Herre.

Troen er Baandet mellem Jesus og vort Hjerter. Dette Baand kan være baade sterkt og svagt, men saa sandt det holder, skal det være os nok til Salighed. Vi husker, at han som raabte til Jesus i sin Nød disse Ord: „Jeg tror Herre, hjælp min Vantro“, han blev ikke bortvist af Jesus. Saadan Naab kan komme fra ældre troende under Fristelser og Anfægtelser i Livets Kampe. Derfor er det af stor Vigtighed for os, at vi holder Forbindelsen med Jesus i god Stand; thi skulde den bryde og Jesus kom inat for at kalde os bort fra Timeligheden, vilde hele vort Liv være spilt og den evige Dom blive vor Død. Om jeg blev omvendt for mange Aar siden kan være baade godt og vel, men Hovedtingen er, om jeg er et Guds Barn idag. Forbindelsen med Jesus maa ikke afbrydes, dersom vi skal haabe, at naa frem til den evige Salighed. En stadig Forbindelse med Jesus vil gjøre os lig et Træ plantet ved Vandbække, som giver sin Frugt i sin Tid.

Kjære Jesus, hjælp os til at tro paa dig. Maatte ikke Vantro og Verdensvisdom forvilde os, at dette vort eget ikke skulde staa iveien for din Gjerning og din Vilje med os. Hens os kjære Jesus, staa du Troen paa dig i os, og din Aand fylde vort Hjerter.

Johannes Grotte.

Blabon, N. D.

Det er Menneskene beklækket en gang at dø, men derefter Dommen. Hebr. 9, 26.

Hilsen og Tak til „Budbærerens“ Læsere og Venner af Høspitalmissionen.

Da det vil tage nogen Tid enda førend jeg faar indsende min Kvartal- og Årsrapport, vil jeg her med Redaktørens Tilladelse foreløbig faa sende disse Linjer og sige hjertelig Tak til alle kjære Venner for eders trofaste Støtte i Arbeidet med Gaver og Forbønner for de stakkels fattige syge i Høspitalerne og andre.

I de to sidste Maaneder har Udgifterne været baade mange og store, saa jeg var over \$60.00 i Underbalance, men har nu faat betalt det meste af det igjen, og de kjære Vennergaver har mer end engang faaet tørre Taarer paa Kinder. Somme har faaet Klæder, andre lidt Gaver i Penge og flere har jeg betalt for paa Høspitalet.

For to Uger siden kom en ung Gut til mig og bad om Hjælp; han maatte have Operation for Blindtarmsbetændelse og blev indlagt paa det Svenske Høspital. Han er nu bra igjen og jeg betalte \$30.00 for hem. Som jeg skriver dette, faar jeg Bud fra Diakonisehøspitalet om jeg kan hjælpe en fattig Gut, 19 År gammel, kom fra Norge ijaar, arbeidet kun to Uger, saa skadet han sig sin ene Fod og har ligget under Doktor hele Tiden i N. Dak., nu kom han hid og maa have Operation, hvor det gaar, ved vi ikke enda.

Et par Kvinder, der var i den yderste Nød, betalte jeg Høspitalregningen for. Den ene af dem har haft flere Operationer før hun kom hid, og laa her paa et Høspital i flere Uger i Smerter og Angst Nat og Dag indtil jeg fik hende indlagt paa Diakonisehøspitalet og fik Dr. Scheldrup, som forstod hendes Sygdom, til at tilse hende.

Og Venner, Venner, hvor det er velsignet at faa lindre Smerter, Jammer og Graad; derfor Tak og atter Tak for Hjælpen. Nu haaber jeg dog, at ingen fortryder paa, at jeg beder, om de kjære Venner vil særlig komme min Gjerning ihu til Jul, jeg har saa mange gamle fattige, baade i Høspitalet og andre Steder som faa saare trænger lidt nyt til Jul. Jeg ved ifjor, da jeg var syg og

maatte sende en Nurse omkring, Taarer randt paa Kind af Glæde hos mange, naar de fik Besøg af hende. Lad os derfor berede saadanne lidt Glæde. En glædelig Jul og et velsignet Nystaar være eder alle tilfønstet i Jesus Kristus, vor Frelser.

Minneapolis i Dec. 1911.

Eders ringe Tjener i Herren

J. Sether.

Adresse: 815 E. Franklin Ave.

Vita.

Pastor J. A. Casperson, blev som før omtalt, ordineret ved Red Wing Kredss Årsmøde i Taylo, Wis., Søndag den 5te November sidstleden. Hans Levnetsbeskrivelse havde ikke da, og kommer derfor noget sent. Den gives nu nedenfor i Uddrag som følger:

Johan A. Casperjen blev født i Soon, Norge, den 24de Okt. 1880. Fire År gammel mistede han ved Døden sin troende Moder og en Bedstemoder, som ogsaa døde om faa År, forsøgte at indtage den afdødes Plads. Efter i 8 År at have frekventeret Folkeskolen, konfirmeredes han i 15 Års Alderen. Ved denne Tid led han Skibbrud paa sin Barnetro, og heldet en Tid lang til Unitarismen. Fra Barndommen af var det hans Agt at bli Journalist, og gjorde Brug af Stedets Bibliotek, samt en Privatlærer, hvis Undervisning han nød godt af i flere Vintre, forat uddanne sig for et saadant Arbeide.

I tyve Års Alderen stede der en Forandring i hans Kristendomsopfatning—særlig med Hensyn til Troen paa Jesus, som Guds Søn, en Forandring der senere førte med sig Troen paa Jesus som personlig Frelser.

Henved 22 År gammel kom han til dette Land. Efter en Del År at ha gaaet paa Skole og holdt Skole, samt virket som Predikant, blev han Høsten 1907 optagen i den teologiske Afdeling ved vort Seminar, hvorfra han graduerede Vaaren 1910.

Dette sidste År har han været bestjæftiget som Lærer.

Hastige Dødsfald.

En af de ældste Settlerne i Otter Tail Co., Lars Nelson, har faaet Hjemlov. Det var et alvorstfuldt og tungt Udskab, vi fik høre en Morgen forrige Uge: „Nelson er død.“ Døden er jo altid alvorstfuld; det er den ubudne Gæst, der før eller senere kommer til hvert Hjem. Inder er det alvorligt, naar den kommer hastigt som ogsaa i dette Tilfælde. Tungt var det; thi vi kjendte ham som en Broder i Herren. Dog takker vi Gud, som gjør alle Ting vel og glæder os i det Haab, at han fik gaa hjem til Sabbatshvilen, som er tilbage for Guds Folk.

Afdøde var født den 12te Sept. 1835 i Tønseth, Østerdalen, Norge. I 22 Aars Alderen udvandrede han til Amerika sammen med sin Broder Tollef og andre Slegtninge. Kom først til Big Canoe, Iowa, til sin Morbror, hvor han boede i nogle Aar. I 1867 kom han til Otter Tail Co. og tog Homestead i Nærheden af Dalton. Her var han en af de første Settlerne og fik visseleis prøve Nybyggelivets Kamp og Stræb. Han var en af dem, som stiftede Ten Mile Lake Menighed omtrent 42 Aar siden og i hele denne Aarrække har han trofast arbejdet i denne Menighed. Forrige Aar sølte han sig for gammel og svag til at sarne; solgte da sin Farm og byggede et pent Hjem i Dalton. Her boede han med Familie i omtrent ni Uger.

Hans fire Brødre har faaet flytte herfra før ham; han havde været gift to Gange. To Børn af første Egteskab døde i en ung Alder. Siden hans andet Egteskab, 31 Aar siden er han den første i Familien, som har faaet Rejsebud herfra. Hustru og tretten Børn overlever ham og føler dybt Sorgen og Savnet af sin kjære og omsorgsfulde Far.

I de senere Aar havde han flere Gange været angreben af Sygdom, antagelig Hjertesfeil. Søndag den 26de Nov. blev han hastig syg, men kom sig ganske snart, dog var han meget svag; men vi haabede, at han ogsaa denne Gang skulde komme over Sygdommen. Tirsdag den 5te Dec., var han noksaa frisk, spadserede omkring ude og inde; men om Aftenen, mellem Kl. 9 og 10 var

Timen kommen og Herren kaldte sin gamle og trætte Tjener hjem. Han opnaaede den høie Alder af 76 Aar.

Forrige Søndag den 10de Dec. blev han begravet. Efter en kort Andagt i Hjemmet samlede man i Ten Mile Lake Kirke. En stor Skare af Slegtninge og Venner var samlet for at sige det sidste Farvel. Hans seks Sønner bar Far til Graven. Past. Verohl oplæste et kort Omrids af afdødes Liv og talte i Tilfnyttning til Luk. 2, 29: „Herre nu lader du din Tjener fare herfra i Fred osv. Nogle Slegtninge sang: „Paa den skønne gylndne Strand,“ og mange sølte, at det sidste Farvel tungt er sagt. Fred med hans Sløv, velsignet være hans Minde.

„De Taarer som rinder paa Vandrerens Kinder,
 Mens de giennem Orkenen gaar,
 Skal Herren den høie astørre af Die,
 Naar Fædrelandet de naar.“ J. R. L.

Guldbryllup.

Denne Gang var det Mr. og Mrs. Mikkel Anderson ved Mayville, N. Dak., som den 8de December havde den store Glæde at kunne fejre sit Guldbryllup. En stor Vennekare samlede sig i deres hyggelige Hjem fire Mil fra Byen for at glæde sig med dem og ønske dem tillykke paa denne deres Festsdag. Vennerne havde ikke glemt at forberede sig til denne skjeldne Anledning med passende Gaver til det ærede Brudepar. Skolelæreren B. L. Cleveland talte paa de besøgendes Vegne til de kjære gamle, som havde faaet den Raade at opleve denne Dag, og opmuntrede alle til at takke vor gode Gud og Fader for hans Raade og Misfandhed mod sine Børn paa Jord. Efter saaledes at være underholdt med Sang, Tale og Bøn, samt Taksigelse fra Brudeparret, blev de velbækkede Borde omringet af glade Gæster, som gjorde sig tilgode af de mange deilige Retter, som de flinke og omtankfulde Kvinder havde bragt med til Brylluppet. Det var en vellykket Festsdag, som længe vil have i tier Grindring.
 En Deltager.

Hagen har Ordet.

Kjære Venner!

Det har glædet mig meget at se med hvilken Interesse Foreningsagen er omfattet af vort norst lutherste Kirkefolk; det er ikke hermed sagt, at alle ser paa den med det samme Syn, og jeg siger med Glæde: i Hjertet: Gud ske Lov og Tak for, at vi i l l e gjør det; thi om saa var Tilfældet, vilde der være al Grund til Frygt for Udsaldet; thi de fleste af os Menneſker er mere eller mindre ſtafkjorte og derfor er det Fare for, at det vilde gaa galt, dersom vi i et og alt, ſaa paa den ſamme Ting med det ſamme Syn, derfor har Gud ſaget det ſlig, at den enes Mening ſkal udſylde den andens og paa den Maade blir man hinanden til Hjælp og Støtte paa Veien.

Jeg tror, at vi alle er enige i, at ialſald alle dem, ſom har ladet ſin Mening komme tilorde igjennem „Buddbæreren“, har Guds Rige og den norst lutherste Kirke tjær og vil hjælpe til, „at bære den frem i ſin Bøn, i ſin Barm“; det er bare Maaden at gjøre det paa, Maaden hvorpaa vi bedst kan bære den frem og ſaaledes tjene vor ſælles Gud og Fader, ſom vi ikke er ſaa aldeles enige om; men dette ſkulde da vel ikke være Arſag nok til at ſtilles eller forblive at være adſkilte.

Som rimelig kan være, forſøger man jo efter bedste Evne at bevise ſine Paaſtande og forſkjellige Opfatninger af Guds Ord og det ſynes at lykkes forbausende vel. 3 No. 46 „Buddb.“ ſer jeg, at J. M. Wiſt vil forſøge at ſaa os til at tro, at naar Frelſeren i Joh. 17, 20—21 beder om de troendes Enhed, da mente han bare og udelukkende Andens eller den indre Enhed, medens vi ſtraks efter Jeſu Himmelfart, eller i den kristne Kirkes første Morgengry finder at Apoftlerne eller de første kristne havde al t tilſælles, og at dette ſtafſæſtes af Bibelenſ eget Ord, ſom Gud velbehageligt og ret.

Hvis det er ſaa galt for lutherste kristne, at forene ſig i vore Dage, hvorfor var det ſaa anbefalelsesværdigt paa Apoftlernes Tid, da de endog indleverede ſin perſonlige Eiendom

til et ſælles Styre. For mit Vedkommende tror jeg, at Jeſus mente, først og fremst en indre Enhed ikke bare ſaa, at vi taaler hverandre, men at vi elſter hverandre, dernæst tror jeg ubetinget, at det vilde være behageligt for Gud, om vi kunde ſamles med hverandre i det ſamme Hus for at tilbede for den høieſtes Aſyn, og for at døde og underviſe vore Børn. Hvis jeg ſkulde gjøre mig ſelv dette Spørgſmaal: Hvad Fordel vil du for dit perſonlige Vedkommende ſaa, om en Forening kom iſtand? Da har jeg ſvært lidet at ſvare; thi vi har det ſandelig ſaa godt, ſom vi nogen Gang kan vente at ſaa det, vi har en hel Ordets Forkyndelſe, vore Bønne- og Opbyggeliſesmøder, og vi er mange nok, ſaa Byrderne er ſlet ikke ſaa ſvære; vi betaler vor Preſteløn og Profeſſorløn i nogenlunde rimelig Tid, og vi har for længe ſiden beſtemt, at vi vil betale vor Del af Samfundets Gjæld, ſaa hvad diſſe nærværende Ting angaar, da har vi ingen Forening behov, men dette er Farisæerenſ heller end Tolderenſ Tale, den har ialſald ikke ſin Opvinding paa Golgatha; thi der hører vi en anden Lyd: „Dette har jeg bragt for dig, hvad bringer du for mig“. Jeg synes høre nogen ſige: „Ja dette er ſandt, men dette kan leves og praktiſeres uden at tale om Foreningsagen“. Ja vel, men ſaa kan du heller ikke kaſte dette Sindelag fra dig da, naar du t a l e r og t æ n k e r om Forening.

Nu en Ting til, endſkjønt jeg føler, at mit Indlæg er altforlangt; de ſidſte Aar har de norst Folk her i Byen ſaat Lov til at benytte Værelſer i Almueſkolehuſet for ſine Religionsſkoler for en Maaned eller ſeks Uger. Nu har det hændt ſig ſlig flere Gange, at vi har holdt den paa ſamme Tid. Sidſte Sommer var der tre af dem og Børneflokken var fra 15 til 50 i Antal og i en Alder fra 6 til 14 Aar; det var tre dygtige Lærere, og alvorlige kristne, den ene var en ordineret Preſt, den anden en theologift Student og den tredje var en Kvinde. Vi betalte vor Lærer \$70.00 og jeg ved ikke, hvad de andre to fik i Løn, men enhver kan ſe, hvad Udbytte der kan blive af ſlig Under-

viðning; havde derimod disse Børn været inddelte i tre Klasser efter Alder og Evner med hver sin Lærer, saa maa vel enhver kunne indse, at man maatte have opnaaet et langt bedre Resultat, og dette kunde saa godt ladet sig gjøre, om disse tre Samsund havde været et. Ja ikke dette alene, men for mange Hvers Vedkommende, ser jeg ingen god Grund, hvorfor ikke vi Lutheranere, kunde have vore egne Almueskoler, anerkjendte af Statens Skolesuperintendent og saaledes paa lige Fod med de offentlige, i alle elementære Fag, og ved Siden af disse kunde vi lære vore Børn vor Kirkes Tro og Bekjendelse.

Religionsundervisningen for Børnene og Ungdommen er den fornemste Aarsag hvorfor jeg er inde for Forening mellem de norske lutheriske Kirkesamsund i Amerika; thi saadan som vi nedigjennem Aarene har holdt paa, saa forekommer det mig, som om vi staar i Lys og Skygger os selv, og lader Partiaanden brede sig ud over Kirkebænkene vore.

Med Hensyn til at vi fattige Haugianere skulde blive borte i den store verdslige Majoritet, det burde vi helst tie med, da det for det første ikke er Kristi Sindelag som derved kommer tilsynne, og for det andet, saa er ikke vor Herre afhængig af nogen Majoritet, og for det tredje synes det mig uværdigt for en Efterkommer af Hans Nilsen Hauge at føre en slig Tale, han der var alene da han begyndte, og sad tolv Aar af sin Virketid i Fængslet og dog formaaede han, ved den Helligaands Bistand, saatsige, med Ordets Surdeig at gienhemshyre det ganske Norges Land.

T. S. Hagen.

Et lidet Digt om Næstekjerlighed.

Hver Gang du over Kjerlighedens store Bud,
Fuldsfylder du den Lov, vi fik af Gud,
Dg deri ligger Lovens hele Fylde.
Først elste, ære Gud og Næsten som os selv,
Den Gjæld vi skyldte, ei sky,
Men sytti Gange sky, tilgive du din Næste.
Først da faar Kristi Aand sig ret i Hjertet sætte.
Først da, naar Kristi Kjerlighed dig ret faar
tvinge,
Dg du din egen Villie kan, som Offer bringe,
Du Seier vandt.

Christine M. Skjilstad.

Hvad gjør vi for vor Ungdom?

Hvor ofte hører man ikke de ældre Folk bortigjennem vort Samsund sige: „Jeg har holdt „Buddbæreren“ i saa og saa mange Aar, den kan jeg ikke være foruden.“ Over enhver saadan Udtalelse maa ethvert rettænkende Samsundslem glæde sig. Det er som det bør være. Er man en Kristen med lidt rødt Blod i sine Aarer, saa føler man Trang til Virksomhed i Herrens Vingaard den Stund man er her tilhuse. Det er ogsaa det normale at lade denne Aktivitet udfolde sig igjennem de forskellige Grene af det Samsunds Virksomhed, som man tilhører. Men skal man være med i Arbeidet, saa maa man have Kjendskab til samme. Selvsølgelig kan ingen længe forblive en intelligent, levende interesseret Arbejder uden at læse sit Samsunds Organ.

Men du Far og Mor for hvem „Buddbæreren“ er blit saa kjær, hvad gjør du for at vække og vedligeholde en lignende Interesse hos dine Børn for Guds Riges Sag, for dit Samsund og for din Kirke? Na ja, du beder for dem. Det er bra. Men hvad gjør du for at denne din Bøn kan blive besvaret? „Jo“, siger du, „jeg formaner dem og opmuntrer dem til at læse „Buddbæreren“ osv. Ja, og naar du faar til Svar, at de ikke kan eller ikke er interesseret i at læse norsk, hvad gjør du saa? Kanhænde du skjænder lidt paa dem og sukker og klager over deres Uegghidighed ligeoverfor det kirkelige, og kanhænde du ogsaa er usforstammet nok til at kaste dem i Næsen, at de er for stolte til at være norske. Og det turde vel hændes, desværre, at der findes en og anden der ovenpaa en saadan Tiltale har Mod nok, til at erklære med Ronen, der havde overstikend sin Maboerske: „Det va Guds Aand, som dreiv mæ.“

Nu, der findes vistnok, desværre, et og andet Tilfælde, hvor en saadan Beskyldning er, idetmindste delvis berettiget, især iblandt Udlændinger, men den amerikanskfødte Ungdom er som Regel stolt af sin Nationalitet. Men norske er de ikke. De er Amerikanere i Sprog og Tankefæte og alt. Og det er ogsaa

som det bør være. I den Henseende behøver slettesikke vort norske Folk hverken her til-lands eller hinsides Blaamyren at skamme sig af dem. Og naar man blir gjort opmærk som paa, at en By, som Winneapolis, Nor-skernes Banner By, er ligesaa amerikansk som nogen By i vort Land, saa maa enhver rettænkende Normands Bryst svulme af Solthed; thi det viser, at ikke blot vor Ungdom er amerikansk, men at ogsaa de ældre i de fleste Tilfælde har forstaaet sin Borgered, og at de har holdt den bedre end mange andre Nationer.

Men tilbage til Spørgsmaalet: Hvad kan gøres for at vække og bevare Ungdoms-interesse for vor Kirke? Spørgsmaalet er vidtomfattende. Skal derfor ikke forsøge at give noget udtømmende Svar. Men et er nødvendigt: Giv dem de kirkelige Nyheder i deres eget Sprog. Det er det mindste du kan gøre for at begynde med.

Og er der et saadant kirkeligt Nyhedsblad at faa? Ja vist. En af vort Samfunds dygtigste Mænd har haft Tro nok og Mod nok og Arbeidslyst nok til at foretage Udgivelsen af netop et saadant Blad. Det aviseres i „Buddbæreren“. Det hedder: „The Lutheran Intelligencer.“ Du faar det for blot femti Cents Aaret. Det blir en pen Gul- eller Nytaarsgave til din Søn eller Datter. Derfor naar du sender din Dollar for „Buddbæreren“ for dig selv, saa spander ogsaa en femti Cent paa dit Barn. Det er ikke mer end ret. Du vil ikke angre det.

Jeg vilde ogsaa gjerne faa Lov til at opmuntre baade Prester og andre til at tage sig af denne Sag. Lad os ogsaa i denne Henseende gjøre, hvad gøres kan, for vor Kirkes og vort Folks fremtidige Vel.

Sprogspørgsmaalet er et vigtigt Spørgsmaal for vor Kirke. „Hvad andet I gjør, norske Brødre, saa gaa over til engelsk med eders Folk“, sa Dr. Gerberding bl. a. da han for nogle Aar tilbage talte for Studenter. flokken ved Red Wing Seminar. Han advarede os imod at holde fast paa det norske Sprog indtil vi stod igjen med tomme Kirkebænke. Saaledes handlede de tihs: Lu'heranere i Tiden, ja han, og som følge deraf sit

de reformerte først Ungdommen og siden Kirkerne. Hans Ord er værd grundig Overveielse. De indeholder mere sund Filosofi end et Bognlæs af de mange spaltelange Artikler man som Regel møder med, omhandlende samme Sag.

L. M. S a g e n.

Anm. Doktorens Ord er nogenlunde ordret oversat saa som jeg hørte dem. S.

Dientjeneren.

At have en klar Forstaaelse om sine Pligter og Ansvarligheder og have Mod, Mandighed og Ærlighed at udføre dem, tilhører Nobelheden af en sand Karakter. At der gives Personer, som mangler baade Villie og Dygtighed til at hæve sig i Samfundet, er ligesaa klart. Dientjeneren er en saadan Person, der foreviser stor Flittighed under Opfyldelse af sin Herre og Overmand; men som i hans Fraværelse er utro til sine egne Pligter og Kald, og ofte bruger sin Tid og Kræfter til at se, snue, lugte og udfinde andres Veie og Forretninger, og som med en Slags Snedighed gjør store Forestillinger om, hvad han har seet og hørt for derved at vise, at han forstaa andres Utroskab og Vildfarelser vel, imedens han ved alle Leiligheder smigrer sin Overmand lige i Ansigtet. Derfor nu Mænd har Svaghed for at blive rost og op-
høiet, da kan selv en god og fløgtig Mand blive blændet ved saadanne Dientjenere, der gjør Skade mod sig selv, mod den Person, de bedaarer, og særligen mod Guds Sag, der vil lide under Dientjenerens Smiger og Utroskab.—Det er ikke noget Bevis hverken for en Persons Ærlighed eller Dygtighed, at han smigrer dig i Dinene for at vinde din Fortrolighed. Lad derfor ikke dit Hjerte bedaares af dem, men kom ihu af sand Fortrolighed og oprigtig Kierlighed kan kun bestaa med et redeligt og gudsfrygtigt Sind og stadig Flittighed, Dygtighed og sand Ærlighed.

„Bibel. B.“

Hvad et Menneske faar, dette skal han og høste. Gal. 6, 7.

Fra Missionär Meyerjohn.

Minsk 1ste Okt. 1911.

Ogsaa i de sidste tre Maaneder har talrige Israelliter meldt sig hos mig til Daabsundervisning, og næsten daglig har jeg faaet Breve fra enkelte Jøder, og tildels ogsaa fra hele Jødefamilier, med Bøn om at modtage kristelig Undervisning af mig, samt Daab i vor evangelist-lutheriske Kirke. Desværre er Overgangen fra Jødedommen til vor ev. luth. Kirke forbundet med store Vanskeligheder. Thi Generalkonfistoriet for hele den lutheriske Kirke i Rusland har, som Følge af at der nu døbes saa mange Jøder, fattet den Bestemmelse, at man skal holde Daabskandidaterne i Undervisning mindst 3 Maaneder, og desuden en længere Tid prøve dem, om de virkelig er indvortes overbeviste om Kristendommens Sandhed. Disse strenge Forholdsregler fra vor kristelige Overigheds Side vil blive af stævnensvanger Betydning navnlig for den kristelige Bevægelse blandt de herværende intelligente Jøder, og man vil ganske vist kun opnaa negative Resultater.

Det er overhovedet et Feilgreb at man vil fastsætte et bestemt Tidrum for Daabsforberedelsen, da jo ikke alle Daabskandidater er lige, men tværtimod meget forskellige, hvad Begavelse og Kundskaber angaar. Med Hensyn til Prøven saa er det jo kun muligt for os at prøve, om de besidder de nødvendige Kristendomsfundskaber og ikke i det udbortes lever et anstødeligt Liv. At prøve deres Hjertetilstand maa vi overlade til ham som er Hjerteskjenderen, da vi Mennesker jo ikke kjenner Hjeterne.

Jeg haaber derfor at vor kristelige Overighed snart vil ophæve disse forfælede Forholdsregler med Hensyn til Daabskandidaternes Prøvetid. Mange Israelliter kan nemlig ikke forblive saa længe i Daabsundervisning, og vil derfor blive tvungne til enten ikke at lade sig døbe, eller ogsaa at træde over til den græsk-katolske Kirke, noget som vi evangeliske kristne meget maatte beklage, og som vi ikke burde paatage os Ansvar for.

Al den her nævnte Grund maa jeg derfor nu lade næsten alle mine Katekumener

blive døbt af den reformerte Pastor i Wilna, da den reformerte Kirke kun i Spørgsmaal der vedrører Egetskabsforhold er pligtig til at rette sig efter det lutheriske Generalkonfesteriums Bestemmelser. I den reformerte Kirke kræves ikke en saa lang Ventetid for Daabskandidaterne, og naar jeg har meddelt dem den nødvendige Undervisning, og de staar Prøven, kan de, straks Daabstilladelse er modtaget, blive døbt i den reformerte Kirke i Wilna. Her i Minsk er der nemlig ikke nogen reformert Kirke. Selvfølgelig kan de, som døbes i den reformerte Kirke, senere slutte sig til den lutheriske Kirke, hvilket de ogsaa for det meste gjør, da jeg jo har undervist dem i den lutheriske Katekisme, og da de derved bliver gennemtrængte af den lutheriske Aand. Nogle af Daabskandidaterne har ogsaa bedt mig om at følge dem til Wilna og selv døbe dem i den reformerte Kirke. Nylig fik jeg et Brev fra en af mine tidligere Katekumener af følgende Indhold:

„Witebsk den 6te Juli 1911.

Kjære Pastor Meyerjohn!

Tillad mig herved at udtrykke min hjertelige og inderlige Tak til Dem for Deres Imødekommenhed under mit Besøg hos dem. Det glæder mig uforgeligt at Tilfældet førte mig til Dem; thi hos Dem fandt jeg paa den ene Side aandelig Hjælp og Veiledning, og paa den anden Side glædede det mig overmaade meget i Dem at finde—fortset fra deres Embede—en dannet Mand. Mine himmelige Tanker som jeg i aarevis har haaret paa fandt Gjentagelse i Deres Ord og Ansvar. Den korte Tid jeg tilbragte i Deres kjære Selskab vil jeg altid betragte som en af de lykkeligste Tider i mit Liv. Jeg ønsker at besøge Dem igjen næste Uge og vil fra Minsk reise direkte til Wilna for der at blive døbt. Maaske De vil være saa venlig at følge mig til Wilna, paa min Bekostning naturligvis. Det vilde kun være en Vistreise for Dem, men for mig vilde det være af stor Betydning at De følger mig som min Veder, naar jeg skal døbes.

Vær saa snil at finde ud om Deres Kollega i Wilna bliver hjemme næste Uge. Jeg tænker at indfinde mig hos Dem Læs-

dag den 12te dennes. Behag ogsaa at lade mig vide om denne Tid er beleilig.

Med hjertelig Hilsen og Hviagtelse
Deres hengiøne M. S."

Denne M. S. er en meget intelligent, dannet og velstaaende Mand paa 58 Aar. Han er Bestyrer for en stor Fabrik i vort Nabo-Gouvernement Vitebsk og maa ofte gjøre Forretningsrejser til Minsk. Her fik han tilfældigvis Anledning til at høre paa en Samtale som jeg havde med en af hans bekendte om den rene kristelige Lære efter den lutheriske Betjendelse. Denne Samtale gjorde et dybt Indtryk paa ham. Allerede tidligere havde han læst det nye Testamente og var ogsaa ofte kommet i Berørelse med katolske Geistlige, da hans Principal tilhørte den katolske Kirke, og da den katolske Prest ofte havde været i hans Hus for at vinde ham for den katolske Kirke. Men den falske katolske Lære havde ikke nogen Tiltrækning for denne begavede og opriktige Israelit, og nu glædede han sig over at han ved den nævnte Anledning fik høre en Fremstilling af den rene evangeliske Lære, der allerede tidligere ved Læsningen af Nyttestamentet havde tilstalt ham og nu greb ham saa sterkt, at han besluttede sig til under sit korte Ophold i Minsk at modtage nærmere Kristendomsundervisning af mig, og derpaa, saasnart han fik Daabstilladelse, at rejse til Vilna og lade sig døbe. Det tog 6 Uger, før han modtog Daabstilladelse fra det reformerte Konsistorium. Men han vilde helst blive døbt af en lutherisk Prest, og derfor bad han mig i det anførte Brev at følge ham til Vilna og forrette Daabshandlingen. Desværre var det ikke muligt for mig at opfylde hans Ønske. Saa kom han da atter hid til Minsk, hvor jeg i nogle Dage forberedte ham endnu grundigere for den hellige Daab.

Daabshandlingen fandt Sted den 16de Juli og udførtes af Ammentendenten for den reformerte Kirke i Vilna. Maa Herren i sin Naade velsigne baade denne og de mange andre Israeliter som i stedse større og større Antal lægger for Dagen en oprigtig Længsel efter Frelsen i Kristus, og maa han hjælpe dem at overvinde alle udbortes og indvortes

Hindringer, at de snart maa naa det ønskede Maal og blive rette Medlemmer af vor evangeliske Kirke.

Idet jeg forbedende anbefaler den velsende kristelige Bevægelse blandt Jøderne her til Israels trofaste Bøgter, der jo ikke for evigt har forskudt sit gamle Pagtesfolk, tegner jeg med broderlig Hilsen

T h. C. M e y e r s o n ,
Missionær for Bionsforeningen for Israel.

Han er bleven vor Fred.

Mel: Jesus, din søde Forening at smage.
Længtende Hjerte, hvad søger du efter,
Noget du fatter, som selv du ei ved,
Synes du har ikke Blod eller Kræfter,
Men hvad du søger, det er efter Fred.
Freden, som vi ved Synden borttabte,
Freden, som var med os og vor Gud,
Da vi blev i hans Billede skabte,
Men, som ved Faldet blev helt slettet ud.
Jesus han kom, for at Freden oprette,
Derfor saa er han og bleven vor Fred,
Kom for de fangne i Frihed at sætte
Bryde Adskillelsens Mellemvæg ned,
Den, som af Synder og Laster og Brøde
Stod som en Mur mellem os og vor Gud,
Blev da vor Frelser paa Korset han døde,
Redbrudt og Gaandskristen helt slettet ud.
Freden i Hjertet, som Gudsbarnet eier,
Faaes alene ved Frelserens Blod,
Udi hans Vunder alene er Seier,
Der kun alene faar Synderen Mod.
Der op paa Golgata, der blev den bunden,
Der blev al Verdens Forsoning fuldbragt,
Der er der Løsning for hver, som er bunden,
Der er der Seier mod Mørkhedens Magt.

Gåa da til ham med dit længtende Hjerte,
Søg ham i Bønnen og udi hans Ord,
Søg ham dit Værelse som for al Gæst,
Hos ham er Frelse for alle, som tror.
Kom i hans Navn: thi nu alting er rede,
Opsæt ei længre, saa vigtig en Sag,
Tænt hvilken Salighed, tænt hvilken Glæde.
Ven! derfor kom, O, ja kom nu idag.

A d o l p h J a c o b s e n .

Hvad et Nyeftamente udrettet.

For nogle Aar siden kjøbte en kristelige Dame flere Nyeftamenter, for at skænke dem til sine jødiske bekjendte, som Herren havde lagt hende paa Hjerte, skrives i Ephrata". Næsten alle var allerede, forsynet med en venlig Indskrift, bortgivne, og hun begav sig paa Veien for ogsaa at bringe det sidste Eksemplar til sit Bestemmelsessted. Men Herren kom mellem. Det var tilsyneladende kun en Benindes Fornødenhed, at tage en Spadsertur ved Havkanten, som førte hende i en anden Retning. Men i Birkeligheden var det hendes Mester, der sendte hende med sit Budskab, hvor han vilde.

Spadserturen strakte sig ud over hendes Kræfter, hun skilte sig fra sin Beninde og satte sig i en liden Hytte ved Stranden for at hvile sig ud. Kun en Person sad der, en Dame, meget bleg og endnu med lukkede Dine. Efter nogle Dieblisses Tausshed spurgte den trætte undselig: „Er De syg, kan jeg gjøre noget for Dem?"

Dinene aabnede sig. De var dunkle og havde et fortvilet Udtryk; med dump, sorgfuld Stemme sagde den fremmede: „Ja, jeg er syg, jeg er døende; men ingen kan hjælpe mig!"

Hurtig som en Tanke kom Svaret: „Jesús alene; men hvilken Trøst, at han kan gjøre det!"

Pludselig kom der Liv i den svage Skikkelse. Den fremmedes Stemme klang saa forbitret, at Tilhørerinden blev heftig forstrækket; de dunkle Dine funklet: „Nævn ikke dette Navn!"

Den kristne Dame var opfyldt af Ønske efter at hjælpe, dog vidste hun ikke først, hvordan hun skulde svare. Med sitrende Stemme spurgte hun: „Har De læst det Nyeftamente?" „Aldrig", kom det skarpe Svar i den samme brede Tone.

„Er det rigtig? Nå, som kjender og elsker denne Bog, forekommer Deres Dvsførelse, som om De fordynte en uhørt Person. De siger, at De er dødsyng; det nye Testamente fortæller om et herligt Liv efter dette jordiske; o, vær saa venlig at læse det!"

Et uhyggeligt Smil stjal sig over det

forgfulde, asmagrede Ansigt. „Nu, intet kan mere skade mig. De mener det ialfald godt". Og Jøbinden tog Bogen og puttet den i sin Haandvæske. Nu ilede en anden Dame til. Uden at agte paa den kristne Kvinde, lagde hun sin Arm om den syge og førte hende over Gaden til et Hus.

Et Aar gik, og igjen opholdt den kristne Dame sig ved Havkanten. Da hun stred henimod samme, saa en nysgjerrig, men med uventlige Blikke paa hende, saa hun følte sig ubehagelig, uden ret at vide hvorfor. Paa tilbageveien mødtes de igjen, og denne Gang blev den anden Dame staaende og spurgte pludselig: „Er De Frøken B.?"

„Ja."

„Da har jeg en Bestilling at udrette hos Dem. Kan De erindre, at De for et Aar siden gav en syg Dame et Nyeftamente her?"

„Ja."

Nu, hun er død. Da hun laa for Døden, lovede jeg hende at fortælle Dem, om jeg skulde møde Dem igjen, at hun er hjemgangen i Fred, i Tro paa sin Frelser Jesus Kristus. Det var en Daarlighed af mig at love hende dette, men jeg har gjort det. Jeg har nu holdt Ord; men jeg forbander Dem, fordi De gav hende Bogen, De har forstyrret hendes Sjæl".

Hun vilde gaa, men den kristne Dame holdt hende tilbage. „Testamentet, hvor er det?" „Jeg har det, jeg har lovet hende at beholde det; men ingen skal saa det at se, det skal ikke stifte mere Uhykke".

Flere Maaneder ilede hen, og hun indbefattede altid i sine Bønner den jødiske Søster, som endnu sad i Mørke. Da kom der en Morgen et Brev skrevet i en fremmed Haandskrift og med et fremmed Poststempel. Det var kort og ikke undertegnet. Det lød: „Deres jødiske Søster takker og velsigner Dem. Jeg har ogsaa læst det nye Testamente og har fundet den sande Messias. Ved for mig, at jeg maa forblive tro. Alle her er imod mig, isærdeleshed min Mand; han har taget Bogen fra mig—bed ogsaa for ham. Deres i Kristi Kjerlighed".

Igen forløb adskillige Maaneder, og saa kom endnu et Budskab. Det lød:

„Naar dette er kommet Dem ihænde, vil jeg være hos min trofaste Søster for Naadens Trone. Jeg dør af Tæring, ligesom hende, men jeg ønsker at lade Dem vide, at Herren har bevaret mig fra Utrøst, og at jeg igjen har mit kjære Nye Testamente hos mig. Sidstleden Uge gav min Mand mig det tilbage. Han sagde intet, men han er lutter Godhed og Kjærlighed. Jeg spurgte ham, om han havde læst det. Han svarede: „Spørg ikke“; saa beder jeg fremdeles haabende. Fortsæt ogsaa De med at indeslutte ham i Deres Bønner.“

Dag for Dag blev denne Bøn opfyldt, endstjønt den bedende kristne Dame hverken vidste dens Navn eller Opholdssted, for hvem hun bad. Men Bønnens Hører kjendte ham, og sendte endnu et Svar. Det var to Skriftsteder skrevet paa et Kort indlagt i en udenlandsk Konvolut. Et af dem lød: „Mit Ord skal ikke vende tomt tilbage“, og talte overtydende om den skjulte Magt, som ligger i den guddommelige Sandheds Ord. Denne Bogs senere Historie er kun bekjendt for Israels Frelser. „Zions Røst.“

Juletanter.

Det er ikke saa nøie om du skulde komme til at glemme eller overse dine Venners Fødselsdage og andre Merkedage, men du bør ikke glemme eller overse din Frelser's Fødselsdag. Men du maa ogsaa erindre at fejre den paa en værdig og kristelig Maade. Lad ikke Mad og Drikke være det første du tænker paa i Forbindelse med Julen.

Hvad sagde Mesteren selv? Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal alle andre nyttige Ting eder tilfalde.

Du liker baade at give og modtage Julegaver og det er ogsaa vel nok, men glem nu endelig ikke at modtage den største af alle Gaver, den Herre Jesus, som er given os af Gud og som i Julen mere end ellers fremstilles og tilbedes alle, som hører Evangeliet.

Du liker at faa Besøg og gjøre Besøg til andre, dette er ogsaa som det bør være, naar det sker paa ret Maade. Men nu er den Herre Jesus at træffe, du vil vel hen og besøge ham, og naar han kommer i Besøg til dig, saa maa du byde ham velkommen, tage imod ham.

Endelig maa du ikke glemme at gjøre vel og meddele; thi saadanne Osre behage Gud vel. Det vil forøge din Juleglæde, at gjøre andre glad.

R I N N I S T O N E N .

Fra Landahl.

Kjære Redaktør:

Da vi var paa Haishan i Sommer blev det gennem Breve og andre Bud fortalt os, at det var ualmindelig meget Sygdom nede paa Sletten. Ja, det var saa fælt, fortalte man, at der neppe fandtes Familie, hvor ikke en eller flere laa i Kaldfeber, og i mange Hjem var det ikke et friskt Menneſke til at lave Mad, og mange døde.

At det var saa fælt, kunde vi neppe tro; thi Kineserne overdriver og derfor har vi lært at trække fra, men da vi kom ned iblandt kristne og Hedninger og selv fik Anledning til at se Forholde, da maatte vi sige, at man havde ikke overdrevet denne Gang.

Jeg har aldrig set eller hørt om saa meget Malaria (Kaldfeber) forud i Kina.

Kineserne kalder Kaldfeber „Slaafeber“. Først blir man kold og Legemet rystes forfærdelig. Siden blir man varm og begynder at svede og derefter gaar Feberen i Almindelighed ned.

Det er sandt. Det er Feber, som slaar. Den har slaet ihjel tusinder udover Kina iaar.

Naar denne Fiende faar tjæmpet nogle Dage med en, blir man bleg og mat. Den kommer ikke altid lige. Nogen kan faa et Anfald til Dagen, nogen andenhverdag, andre igjen tredjehverdag, og jeg har set dem, som faar et Anfald hver to Uger. Og her er dem, som ligger i brændende Feber hele Tiden, for en Tid, og alligevel Kaldfeber paa Riøbet.

Det ser ud til, at den lavere Klasse lider mest af det. De har vel ikke Modstandskraft, og saa er de mest udsatte for den. Og dog har alle, baade høie og lavere, været besøgt af denne uvelkomne Gjest iaar.

Kristne kan ikke komme til Møderne for Kaldfeber. Har ikke Forældrene det, saa har Børnene. Derfor er det saa Børn ved vore Skoler.

Lærere og Evangelister er blege og trætte. Gamle Kiao døde af Malaria.

Naar vi møder dem, som bærer ud lig, spør vi, hvad var Aarsagen til Døden, svarer man som oftest: Malaria. Her er altid mange, som dør ved denne Aarstid i Kina.

At det er meget usundt iaar og som Følge deraf megen Sygdom og Død, det er sandt, Det var ingen Overdrivelse.

Kineserne siger, at Aarsagen til al denne Feber er den vaade kolde Vaar vi havde iaar.

Smidstertid har Gud sparet os Missionærer fra denne forfærdelige Pest. Vi har rigtignok skrantet en Dag af og til, baade denne og hin, men det er ikke engang værd at nævne. Vi havde en deilig Sommer med svært lidt Sygdom blandt Udlændingerne. Paa Hai Shan og Heilang er det henimod 150 og intet Dødsfald iaar. Det maa man sige er godt.

„Han har friet dig (os) af Fuglesængerens Snare, fra Fordærvsens Pest.“ Det er sandt!

„Du skal ikke frygte for Rattens Rædsler, for Pil, som flyver om Dagen. Falder tusinder ved din Side og tusinder ved din høire Haand, til dig skal det ikke naa.

Det er sandt, den som sætter sin Tilflugt til Herren, har sæste under sine Fødder! Vi har Grund, som er sjældfast, at bygge paa.

Var ikke Herren særdeles nær os herude nu i disse Stormens Tider, da Pesten herjer, da Flammen ødelægger Land og By, da Hungerensnøden med grufulde Følger stirrer os ind i Dinene og Oprørerne triger mod Regjeringen i Naboprovinserne, saa Missionærerne maa fly for sit Liv,—ja, var ikke Herren med os nu med Trøst og Fred, da maatte vi gaa her ængstelige og forlagte.

Det er sandt, naar det staar i den 19de Salme: „Intet ondt skal vedersfares dig og ingen Plage skal komme nær til dit Telt.“ Vi har fundet at dette er sandt; maa vi og saa Naade til at prise ham for det!

* * *

Fra Hadland.

Hsinje Honan, 7de Okt. 1911.

Kjære Broder Oppegaard, Guds Fred!

Hjertelig Tak for det modtagne Brev. Undskyld, at jeg ikke har skrevet før.

Nu er den varme Tid over, og Arbeidet

er igjen i fuld Gang. Nogle prediker, andre reparerer Bygninger og igjen andre studerer saa smaat kinesisk. Det er en god Tid at arbejde i, baade for dem, som reiser omkring, og for os, som er hjemme.

Kineserne, heromkring, har faaet en nogenlunde god Avling iaar, saa de er vel tilmode. De taaler da ogsaa bedre Udlændingerne iblandt sig og har gjerne mere Lyft og Tid at høre Evangeliet. De har havt det travelt hidindtil med at indhøste sin Grøde, men har nu faaet det meste ind. Vi venter derfor at flere og flere vil komme til vore Søndagsmøder.

Vi havde en god Sommer paa Fjeldet. Missionærerne fik være nogenlunde friske hele Tiden. Er nu komne tilbage med fornødne Kræfter og Mod til fortsat Arbejde. Det er isandhed en Velsignelse for Missionærerne at have et sundt og kjølig Sted at opholde sig paa gjennem den varme Tid, da det paa denne Aarstid, er meget varmt og usundt nede paa Fladen. Oppe paa Fjeldet „Hai Shan“, føler man ikke meget af Sommervarmen. Især dette Aar, har det været meget kjøligt og godt. Her nede paa Fladen har det været og fremdeles er, megen Sygdom iblandt Kineserne. En Masse af dem dør i Malaria eller Dysenter. Stakkels Folk! de synes at være hjælpeløse, naar Sygdommen kommer, og at dø uden Gud er haardt.

Ja, Oppegaard, her er megen Sygdom og Rød i Kina. Den største Rød er dog efter Livsens Brød, men vi haaber og ber at Brødsmulerne maa blive velsignet og mætte mange. En broderlig Hilsen fra os.

* * *

Det gamle og det nye Kina.

Sir Robert Hart, der har tilbragt 50 Aar i Kina, skriver, at i de første 45 Aar havde han stedse en Følelse af at befinde sig i et Værelse, hvori Vinduer og Døre var tæt tilspigrede; men i de sidste 5 Aar havde han en Fornemmelse af, at opholde sig i en Stue, hvor hvert Vindue og hver Dør stod vid aaben, og som gennemstrømmedes af Luftninger fra alle Verdens Hjørner.

Mr. Mott drager ogsaa en Sammenlig

ning mellem den nuværende Stilling i Kina og Tilstanden, som den var, da han for 12 Aar siden var der.

Da var der 50 Mil Jernbane, nu er der 1000 og 1000 andre Mil under Anlæg. Da strakte Telegrastraaden sig kun til nogle faa Provinser, nu danner de et Fletværk over hele Kina. Da var der ingen moderne Posthuse med Undtagelse af de fremmede Legationers. Nu er der 2500.

Fra Arbeidsmarken.

Past. T. T. Carlson havde Konfirmation i Skandia Menighed, Alta, Can. Søndag den 19de Nov. Der var 8 unge som gjentog sit Daabsløfte. Ved Anledningen optoges Indremissionsoffer der beløb sig til \$29.95.

Past. E. Johnson fra Minneapolis gjorde forleden Uge en Snartur ned til Red Wing og hilste paa Venner og betjendte baade ved Skolen og i Byen. Han overbar ogsaa nogle Klassetimer ved Seminariet og ligte sig godt.

De lutheriske Prester af alle Samfund i Minneapolis har organiseret en fælles Prestekonference som holder Møde i Lutheran Hoipice en Gang hver Maaned. Det første regelmæssige Møde blev holdt Mandag Formiddag, den 11te Dec. Sytten Prester mødte frem. Past. E. R. Solberg af den Forenede Kirke blev valgt til Formand.

Missionær Rønning skriver den 13de Dec. at Pastor Carlson blev saa bra, at de kunde tage ham hjem Lørdag den 9de Dec. Her orket dog ikke gaa selv enda. Samme Dag blev Rønnings Søn Chester syg i Lungebetændelse. Rønning havde tænkt at reist lidt i Missionens Interesse, men nu maa han blive hjemme, hvor de atter vaager ved Sygeengen baade Nat og Dag.

Det er fremdeles stille med Hensyn til Efterretninger fra Kina. Og saalænge vi ikke faar noget hastigt Bud derfra, haaber vi, alt er vel med vore Arbeidere. Mis-

sionær D. Nilson af den forenede Kirke sendte Kabelgram hjem den 1ste December, som lød paa: „Vi er alle i God Behold“. Altsaa op til den Tid haaber vi, at alle vore kjendte Missionærer stod sig godt. Vi giver denne lille Oplysning, fordi der er saa mange, som spørger, om vi nylig har hørt, hvorledes det staar til med Missionærerne.

Skandia Menigheds Pigeforening havde Salg af „Supper“ og Auktion paa en Del indbragte Gjenstande hos E. R. Væeng 10 Mil nord fra Camrose, Can. Lørdag den 2den December. Professorene Tandberg og Solheim samt en hel Del af Studenterne ved Camrose Lutheran College var med og hjalp til at øge Forsamlingen. Huset var fyldt til Trængsel og Salget gik godt fra Haanden. Der indkom ialt næsten \$75.60 som gaar til Kinamissionen. Da Pastor Carlson paa Grund af Sygdom var hindret fra at være tilstede, talte Professor Solheim i hans Sted.

Past. C. L. Jøthen har nu tiltraadt sit nye Birkesamt i Alberta. Han indfattes i Bardo Menighed af Past. T. T. Carlson Søndag den 26de Nov. Det var Meningen at han skulde bli formelt indsat i Ringman og Bethlehem Menigheder den følgende Søndag; men paa grund af Pastor Carlsons Sygdom maatte det udsettes. Det var nok ondt for Pastor Carlson og ubehageligt for hans Menigheder, at han blev syg nu just til den travle Juletid; men Guds Veie er ikke vore Veie og hans Visdom er sikrere end vor. Antagelig blir ikke Pastor Carlson istand til at gjøre meget for Nyaar. Han er dog ved godt Mod stolende paa Guds Naade og Hjælp. S.

Missionær L. Røstvig, som har staaet i det norske Missionselskabs Tjeneste paa Madagaskar i 37 Aar er nu kommen hjem til Norge. Røstvig er en af dem, som reiste derud med det gamle bekjendte Missionsstib „Eliezer“. Han har udført et stort grundlæggende Arbeide paa den haarde Missionsmark. Ofte har han været i Livsfare for og iblandt dette barske Hedningsfolk, saa det maa ansees for et Guds Uder, at

hans Arbejdsdag blev saa lang, som den blev. Men har Dagen været tung og lang, saa har han dog, som en tro Arbejder, den Trøst og Løn paa sine gamle Dage at se og vide, at hans Arbejde i Herren har ikke været forgjæves.

Torsdag den 7de December fyldte Pastor B. Anderson sit nittiende Aar. I den Anledning havde man Fæst i Vardø Kirke. Folk fra baade nær og fjern kom for at vise den gamle Pionerprest Værd, saa Kirken blev vel fyldt. Foruden Pastor Rønning var ogsaa Pastor T. E. Knutson fra Edmonton og Professor Tandberg fra Camrose der og underholdt Forsamlingen med Taler. Kvinderne serverede Mad baade Middag og Aften i Kirkens Basement, som var istandsat for Anledningen. Da Pastor Anderson altid har været en varm Ven af den nye Skole i Camrose, blev Forsamlingen antydet at, hvis de ønskede at betænk ham med nogen Præsent, skulde de saa Anledning dertil ved at høre, hvad de ønskede til et Offer, som optoges til Skolefondet. Der indkom ved Offer og Madsalg noget over hundrede Dollars som Gæstgæften saaledes faar Anledning at gi til Skolen.

Trods sine nitti Aar er Pastor Anderson endnu frisk og rørig. Han skriver af og til Artikler til norske Blade, besøger Samtale-møder, og viser idethede stor Interesse for Guds Riges Fremme. Der er nok mange som ønsker, at han maatte leve mange Aar endnu til Guds Pris og Medmenneskers Velsignelse.

Bautasten for Hans Nielsen Hauge. Moorhead den 5te Dec. Under Navnet „Hans Nielsen Hauge Monument Association“ er en Forening blevet stiftet her med det Maal at rejse en 20 Fod høi Bautasten til Minde om Hans Nielsen Hauge paa Concordia Colleges Grund i Juni. Den Komite, som forestaar Rejsningen, er Prof. D. J. Hertzgaard, President; Prof. T. Tønning, Vicepræsident; W. Th. Reite, Sekretær; Albert Nardal, Kassierer. Blandt dem, der har erklæret sig villige til at staa som Væresmedlemmer af Foreningen, er Præsi-

dent J. A. Narsgaard af Concordia College, Senator Knute Nelson, Kongresmand Halvor Steenerson, Prof. D. M. Bøckman af den Forenede Kirkes Seminar, Prof. S. H. Aaker, Dr. D. J. Hagen, Past. J. M. D. Ness, Lars Christensen og Ole Martinsen.

Ovenstaaende har vi klippet fra „Minneapolis Tidende“ for 14de December. Man rejser i vore Dage Bautastene til Minde om store Mænd baade paa det borgerlige, kirkelige, Musikens og andre Omraader. Endelig er ogsaa Tiden kommen, at der skal sættes et saadant Minde om ham, som „var den ædleste, mest uegennyttige, mest storlagne og mest hjælpstøtte Personlighed som er runden af norsk Bondeblad.“ Men det gaar fremad med Haugeanismen; thi nu vil fremragende Mænd af forskjellige kirkelige Leire og store Politikere være med og hædre den norske Lægepredikant. En anden Tanke, som vi sidder med er den, om det ikke havde været meget passende for Hauges Venner og Efterkommere, at rejste et saadant Minde ved Hauges Synodes Seminar i Red Wing. Hvad siger I til det?

Boganmeldelse.

„En norsk Familie i Syd Afrika“ — af Sofie Mørgaard. Pris 75 Cts.

Som Tittelen angir, faar vi her en Livsskildring. Forfatterinden gir os sine egne Oplevelser, mest fra det fjerne, forholdsvis ukjendte, men yderst interessante Syd Afrika. Som 3 Aars gammel Smaapige, forlader hun sammen med Forældre og en yngre Søster Bergen, Norge og i August Maaned 1860, 3 Maaneder efter Afreisen befinder hun sig i Durban, Afrika. Forfatterindens Far, Hr. Daniel Nissen, skulde virke som Assistent i Schreuders Missionen. Bogens første 6 Kapitler, ialt 82 Sider, omhandler saa de vigtigste Begivenheder i Barndomshjemmet, indtil 1878, da Krigen mellem England og Zulufolket brød ud. Denne Del af Bogen indeholder flere meget yndige Træk, særlig i Forbindelse med Forfatterindens Moder, et par af dem ganske gribende.

Kapitel 7 indeholder Forfatterindens „Ajerlighedshistorie“—som hun selv kalder det—og Egetskab. Men nu synes Prøverne at sætte an for Alvor. Først faar vi fortalt en Eventyroplevelse til Guldminerne og senere til Matabelelandet — 1400 eng. Mil i Østevogn, Kap. 8—11. Saa til „Salomons Guldminer“ i Matabeleland og en Række yderst spændende Oplevelser der, Kapitel 12—13. Efter en 8 Maanedes Ophold her, bryder Krig ud mellem England og Matabeleerne i noksa stor Udstrækning fremkaldt ved uretfærdig Behandling af indfødte Arbeidere i Minerne ved Opsynsmanden, Mr. Ballet. Flugten for Livet til Bgen Bulawayo, ca. 35 eng. Mil, samt Opholdet her i flere Uger under Belciringen skildres saa i Kap. 14 og 15. Endelig kom Befrielsen, og det blev muligt at vende tilbage til de ængstede og sorgende Slægtninge i Natal, Kap. 15. Hertil føies saa en kort Beretning om Forældre, Søskende samt Forfatterindens nuværende Livsforholde. Hun, med Familie, bor nu i Montana.

Bogen maa i det hele taget siges at være interessant. Partier af den er spændende. Men der findes ogsaa Udtalelser, som man helst kunde ønsket borte. De har et vist Anstrøg af Bitterhed. Og dog, efter alle disse tunge Oplevelser og mange Skuffelser er det nok ikke at undres paa. Stil og Fremstillingemaade er nærmest barnslig; der gøres intet Forsøg, saavidt jeg kan se, paa det kunstnæssige i den Retning.

Det er min oprigtige Mening, at Bogen vil læses med Interesse saavel som Udbytte af hvemjombelst.

For mange helt prægtige Ord, som jeg fandt i Bogen, siger jeg Forfatterinden et hjerteligt Tak! M. D. W e e .

Bogen er for Salg i

H a u g e s S h o p B o o k D e p t . ,

M e d W i n g , M i n n .

*

*

„At Verden for Kristus“ er en Bog paa 346 Sider iust udkommet om Verdenskonferensen som holdtes i Edinburg fra 14de til 23de Juni 1910. Forfatteren er den nu noksa vel kjendte, missionsinteresserede

Prof. J. H. Blegen, som var som Delegat til dette Stormøde. At Blegen skriver letlæst og interessant har vi Vidnesbyrd om før, og denne Bog er i saamaade ingen Undtagelse. Bogen er et værdifuldt Tillæg til vor norske Missionsliteratur og inddeles i 16 Kapitler som følger: Forberedelsen, Edinburg, Aabningsmøderne, Delegaterne, Konferensens Ordning, Evangeliets Udbredelse til den hele ikke-kristne Verden, Verdensmissionskonferensens Stilling til Jødemissionen, Menigheden paa Missionsmarken, Opdragelsens Betydning for Kristianiseringen af det nationale Liv, Missionsbudgettet i Forhold til de ikke-kristne Religioner, Missionen og Regjeringerne, Samarbejde og Fremme af Enhed, Uddannelsen af Missionærer, Missionsens Grundlag hjemme, det Bidrag Holland og de skandinaviske Lande har ydet Missionen, Slutningsmødet. Bogen har ogsaa en Del vakre Billeder, deriblandt et af Missionssekretær Pastor V. Dahle. Missionsinteresserede Venner, som vil følge med i Guds Riges Kamp og Seier i Verden bør forskaffe sig denne Bog. Den faaes hos Forfatteren og i Boghandelen for \$1.50. C. C. H.

Bekjendtgjørelser.

Ottertail Indremissionsforening afholder ifølge Indbydelse Samtalemøde i Pastor Melands Menighed, Pelican Rapids, fra 29de til 31ste Dec. Samtaleemnet bliver den 1ste Davids Salme. Kom med Bøn om at Herrens rige Naade maatte blive os tiidel.

Paa Foreningens Vegne

G. D. Nordmarken, Form.

D. G. Wolden, Sekr.

Ifølge Indbydelse fra Ellsborough Menighed, Pastor D. D. Berghs kald, vil den lydvæstlige Minn. luth. fælles Indremissionsforening afholde et Møde der vin Gud vil, den 28de til 31ste Dec. og 1ste Januar. Samtaleemne er Joh 21, 15—17. Tilreisende som kommer paa C. S. B. Omaha R. R. gaar paa Pipestone Line fra Heron Lake til Lake Wilson hvor der vil være Skyds Dagen før Mødet. Ligeledes vil der være Skyds i R u t h a n og B a l a t o n Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Vegne

A n d r e w J o h a n s o n , F o r m .

J a k o b S . W i t , S e k r .

Kvitteringer

Indremissionen: Ved Pastor R D Gittreim fra Rvf. i Den N. Ev. Luth. Mgd., ved Creston, Ia.....

45.00

Ved F S Elstad fra Ole Kellb. Franklin, Minn.....

1 75

Ved Pastor D S Elstad fra Lobi Mgd.s Rvf., Lobi, Wis.....

13.37

Ved Pastor F A Johnson, Mt. Foreb, Wis. fra Berth Mgd. halvt Missionsoffer 20, Primrose Mgd. halvt

Missionsoffer 41.65, Bethel Mgd. halvt Missionsoffer

8.35, Berth Rvf. 20, Primrose Rvf. 50.....

140.00

Ved Pastor Ovregaard fra Vet. Johnson, Fargo, N. D. 5,

Michael Anderson, Mayville, N. D. 5.....

10.00

Ved Pastor O S Mallewicz testamentarisk Gave fra af-

bøde Better Anderson Auran og Størdal Mgd., Gales-

burg, N. D.....

E0.00

Ved Pastor Edw. S. Howland fra Bethel Mgd.s Rvf.,

Wells Co., N. D. 16.95, Ole D. Fols Heimdal, Wells Co.,

N. D. 12, John F. Høglstad do. 5.....

33 95

Ved Pastor F S Johanson fra B C Weeber af Hemnes

Mgd., Dickson, N. D. 12.50, Mrs. F S Johanson, Fro-

ens Mgd., Horace, N. D. 3.....

15.50

Ved Pastor F S Lee halvt Missionsoffer fra Vor Frelser

Mgd., Stoughton, Wis.....

87.41

Ved A. Monson Konf. offer fra Mangers Mgd., Bottineau,

N. D., Pastor Evingens Kald.....

31.80

Ved Mrs. S D Skelbeck fra Hoff Mgd.s Rvf., Sacred

Heart, Minn., Pastor A O Reis Kald.....

60.00

Ved Pastor D S Elstad fra B. Mation, Morrisonville, Wis.

Ved Pastor L C Jacobson, Wroana, Wis. fra Jørgine

Prestegaard af Franklin Mgd.....

3.00

Ved C Nordlum Offer fra Bethel Mgd., ved Beltrami,

Minn., Pastor G C Gjertens Kald.....

12.30

Fra en ubenævnt i Swan Lake Mgd., Pastor F R Per-

obis Kald.....

25.00

Ved Pastor T I Carlsson Offer under Kredsmødet i Beth-

lehems Mgd., Alta, Can. 29.55, To ubenævnte hver 1,

Scandia Mgd.s Rvf. samme Kald 15, Offer under

Kredsmødet i New Norway Mgd., Alta Can.

17.45, Konf. offer i Scandia Mgd. 29.95.....

93.95

Mrs. M U Lee, Independence, Wis.....

2.00

Ved Pastor F S Lee Tilæg til Offer fra Vor Frelser

Mgd., Stoughton, Wis.: Mrs. Anna Jensen 2, fra

Søndagskolebørnene 6.....

2.05

Ved Pastor F A Johanson Offer fra Green Lake Mgd.,

Winn. Minn.....

28.25

Masmas S Johnson, Grafton, N. D.....

50.00

Ved Pastor D S Mallewicz Offer i Størdal Mgd., Gales-

burg, N. D. 9.46, M. Kjelsberg, Tref. Mgd., Roseville,

N. D. 1.....

10.46

Ved Pastor A O Ovregaard Offer i Solør Mgd., Pastor

R C Holters Kald.....

35.13

Ved Pastor D O Berg fra afbøde Mrs. D Slatten ved

Erik Slatten af Ellsbrough Mgd. 25, halvt Konf. offer

fra Ellsbrough Mgd., Pastor D Bergs Kald 9.35.....

34.35

Ved Mrs. M D Titrud fra Bethel Rvf., Browerville,

Minn., Pastor Dahles Kald.....

15.00

Ved Pastor T S Ovre Dahl en Del af et Offer optaget

Takkedagen i Riberfide Mgd., Dawson, Minn.....

84.00

Ved Pastor F R Røroft fra Ten Mile Lake Rvf. 12.50,

Mrs. M Johnson, Wbbw, Minn. samme Kald 2.....

14.50

Ved Pastor F S Johanson halvt Offer fra Froens Mgd.,

Horace, N. D.....

15.64

Ved Pastor C S Holter fra T A Torgerion Normanna,

Texas.....

5.00

Ved Lewis C Hjertson pr. Past. Norblad fra Boet efter

afbøde Mrs. Albertina B Hjertsen, Minneapolis, Minn.

Ved Wm. Bodniefeld fra Nazareth Mgd.s Rvf., Radcliffe,

Ia., Pastor T S Knutsons Kald.....

45.00

A. Gibby, Norman, Wash.....

2.00

Ved Mrs. Beder Larsen fra Bethlehems Rvf., Holmes,

Ia., Pastor T S Ebanes Kald.....

11.58

Ved A. Vikkelson fra søndre Rvf., Stavanger Mgd., Osian,

Ia., Pastor Andreassens Kald.....

15.70

Ved Carl D. Hillebrand halvt Offer fra Norway Mgd.,

Alta, N. D., Pastor L Langehaugs Kald.....

50.00

Ved Pastor D T Borgen fra Martha Granlund, Trem-

bealeau Mgd., Wis.....

2.00

Ved Pastor F S Halvorson pr. Pastor C C Holter fra F S

Knudsbvig, Burton, N. D. 3, S. Sauge 2.....

5.00

Ved Pastor F A Quella, Beresford, S. D. fra søndre

Romsdals Rvf.....

36.42

Ved Tosten Olson fra Lille Bethania Mgd.s Rvf., Pastor

U D Johnsons Kald, Rothfab, Minn.....

16.47

Ved Pastor F S Ekse fra Syd Lake Hendricks Ungd.,

Hendricks, Minn.....

15.00

Ved Mrs. G E Dillerud, Maddock, N. D. fra Emanuel

Mgd.s Rvf., Pastor F T Kroghs Kald.....

17.50

Ved Pastor F S Wendahl fra Mrs. Sigrid Guldsfeth, Kel-

dron, S. D.....

1.00

Ved Eliafson, Minn. Alta, Can.....

10.00

Ved Pastor Theo. F Lund fra Nels Mgd., Madison, Minn.:

Rhens Rvf. 50, Nire Rvf. 30, Eidsvolds Rvf. 25, Ing-

mar Hegre 5, O L Finkab 5.....

115.00

Ved Pastor Theo. F Lund fra St. Johannes Mgd., Boyb,

Minn.....

16.45

Ved Pastor D O Berg fra G A Sundberg af Volga Be-

thania Mgd., Volga, S. D.....

4.00

Ved Mrs. A O Groff fra St. Pauli Mgd.s Rvf., Minne-

apolis, Minn.....

30.00

Ved Pastor M S Weibul fra Wendahl Mgd.s Bigel,

Fillmore Co., Minn.....

30.00

S B Hanson, Sergeant, Minn.....

5.00

Før kvitteret for

1390.03

389.62

5199.65

G. S. Elstad.

En venlig Paamindelse

Som vore Læsere vel ved, kræver Postloven, at alle Blade skal være betalt i Forstud og intet Ugeblad er tilladt at gaa i Posten ubetalt over et Aar. Nu er der hundreder af vore Læsere, som refterer for 1911 og mange endog for en Del af 1910, og vi maa derfor bede alle disse at sende os, hv d de skulder, ligesom vi venligt vil anmode saa mange som muligt at betale i Forstud for 1912. Vi haaber, at vore Læsere vil lægge denne Paamindelse paa Hjerte og derved forebygge Bladets Standning for deres eget Vedkommende og samtidig hjælpe os, som vi for nærværende er i alvorlig Trang om Penge. Se paa Adresselappen til hvilken Tid Bladet er betalt og send os Remisje med første Post. Du ønsker ikke Bladets Standning og vi ønsker heller ikke at standse det for dig, men det er kun ved din Hjælp, ved at arbejde sammen, og ved en prompt Indbetaling af Kontingenten, at vi kan sættes istand til at lade Bladet gjøre dig sine ugentlige Besøg. Derfor, ræk os din Hjælp og send Betaling for Bladet snarest muligt direkte til undertegnede.

G. L. Lethun.

Red Wing, Minn.

„Budbæreren“ frit!

Alle nye Abonnenter paa „Budbæreren“, der sender os en Dollar i Forstud for 1912, vil faa Bladet tilsendt frit fra 1ste Okt. til næste Nytaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Oplaget rækker vil Bladet blive Dem sendt straks.

Benligst

C. L i l l e t h u n.

Red Wing, Minn.

Abonner paa

“The Lutheran Intelligencer”,

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauge's Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsviis. Til alle, som inden den 1ste Januar indsender 50 Cents for et Aars Subskription, vil vi sende Bladet tre Maanedes frit. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentvilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,
730 10th str., Red Wing, Minn.

„The Hemnica“.

Studerterne ved Red Wing Seminary udgiver hver Maaned gennem Skoleaaret et Blad der kaldes „The Hemnica“. Indholdet bestaar væsentlig af Afhandlinger og andre litterære Foesøg paa norsk og engelsk, Breve af Studenterne, Nyheder af Interesse fra Skolelivet, samt Oplysninger om Skolens Alumni. Paa denne Maade staar Bladet som Studenternes Representant. Personlige bekjendte af de studerende og andre Venner af Skolen vil finde meget af Interesse i Bladets Spalter, hvorfor dets Redaktion herved indbyder „Budbæreren“s Læsere til Abonnement. Kontingenten er 75 Cents per Aar. Skriv til „The Hemnica“, Box 325, Red Wing, Minn.

Folketalenderen

for 1912 er særdivg.

Vi har bestræbt os paa at gjøre denne vor sidste Udgave den bedste af alle. Hvorvidt det har lyktes os, faar Læserne afgjøre. Bogen indeholder i Aar enda flere Billeder end før, saaledes 2 meget vakre fra Missionsmarken i Kina. Indholdet er næsten helt igjennem originalt. Naar man indsender Ordre bør denne gjøres saavidt stor nok for Behovet. Der er hvert Aar dem, der sender for en, to, tre ad Gangen, og saa indsender Ordre fire, fem Gange. Det er jo en bagvendt Maade. Man burde ikke være saa forstrækket for den Mulighed, at der blev et par Bøger igjen, som ikke blev solgt. Det vilde i det Tilfælde være en god Gjerning at gi den til nogen. Saa være da Folketalenderen paany vort Folks Velvilje anbefalet.

Hauge's Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

3 almindeligt Skindbind med de 3 Tekststrækker 60c	
do. med forgyldt Kors og Kalf samt	
spærngt Snit 70c	
3m. Morocco med Kors og Kalf samt	
spærngt Snit 1.00	
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....	1.40
3 Morocco og Guldsnit Prægtbind.....	1.50
3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind....	1.75
3 Kalvestind og Guldsnit, Prægtbind.....	2.00

B a r e S a l m e r n e.

No. 5.	3 almindeligt Skindbind.....	50c
No. 6.	3 almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalf 60c	
No. 7.	3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c	
No. 8.	3 ægte Morocco, Prægtbind....	1 25
No. 9.	3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forfringer 1.40	

Oxford Indbinding, ægte flexible Morocco, med ombøjede Kanter og Guldsnit og Futeral..... 2.50

D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophøjede Blomster..... 2.25

F. Indb. i blaat flexible præstet Kalvestind med Guldsnit og Futeral.... 1.80

G. Indb. i sort flexible præstet Kalvestind med Guldsnit og Futeral.... 1.86

Hauge's Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Vaffer Julepresent.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid
af

N. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800 Med mange
Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og
godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men
er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væ-
sentlige uforandret men indeholder en hel Del flere
Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakahla

By JOHN W. ARCTANDER, LL. D.

Illustrated. 395 pages. Nicely bound.

Price 1.50 net.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings.
By Gustav König. 100 pages. Nicely bound,
cloth back. Colored cover, with portrait of
Dr. M. Luther reproduced from the famous
painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the
Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-
rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents.
II. Be true to your church. III. Be true to
your Lord. 100 pages. Bound in cloth.
Price 25 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. De-
dicated to the Luthe an Young People of
America. By Benevolus. Prettily bound in
heavy paper cover with gilt title and orna-
ment. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog hæves ogsaa paa norsk a 15c.

Lær mig, Herre, Din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt
indbundet. Pris 25c.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Væl-
telsestiden i Rentiaarene. Skriftsind 75c.

"Ved Juletid". "Juleklokker". "Solstreif".

Julebog for Barn. Dette er meget pene
Julebøger med vakre Fortællinger og prægtige
Billeder. Bøgerne er paa 64 Sider. Smukt ind-
bundne. Pris pr. Stykke 15c.

Send Ordres til C. L i l l e t h u n,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting sto-
ries for old and young. They are nicely bound
and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.
Sowing and Reaping.....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely
printed on one page, the opposite page being
blank for entering names, birthdays, etc.
The book is illustrated with 6 pictures of
flowers executed in finest chromo- lithgraphy,
with Scripture text. Bound in cloth with
title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains care-
fully selected passages from the Holy Bible
and from the best Engl. and American poets
for every day in the year. There are as ma-
ny blank leaves added for inserting the birth-
days of relatives and friends. Twelve floral
cards, with different colors, increase the luxu-
rious appearance of the edition. The beau-
tiful cloth cover with golden stars and beams,
with many-colored floral decorations, entreats
the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of
friendship, containing carefully selected
scripture passages, and memorial verses from
the best English and American poets. The
lower half of each page is left unprinted for
insertion of names of relatives and friends
under the proper dates, each page having
marginal decoration. At the first day of each
month a full page landscape scene in colors,
headed by scripture passage in large gilt and
colored letters, is inserted. Printed on heavy
white paper with full gilt edges. On first
page of cover a beautiful landscape scene in
colors, framed in gilt and floral decoration
Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Fra Hav til Hav.

Northwestern Music House, Minneapolis, har netop modtaget en Bestilling fra en Dansk Lutherisk Menighed i Westbrook, Maine, for et Kirkeorgel, og for en Uges Tid siden havde de en lignende Bestilling fra en Norsk Lutherisk Menighed i Aberdeen, Wash. Westbrook, Maine er 1722 Mil øst for Minneapolis og Aberdeen, Wash., 1915 Mil vest.

Samme Handelshus har nu to Orgler paa Vej til Missionsstationer i Kina, og for ikke længe siden sendte de et Orgel til Brasilien, Syd Amerika.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogenform. Både Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Rulører. Billeder, Bibelske og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndet Silkesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful booklet, containing certificate, oblong shape. Made up of six heavy cardboard leaves. Richly illustrated in delicate colors. The certificate itself occupies the two middle pages and is preceded and followed by well selected designs, symbols, hymn verses and Scripture passages. The last page is prettily arranged for name of guests. Furnished with a pretty embossed cover and bound with a heavy silk cord. Single copy 25 cents, per doz. \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauges. 3 Kabinetter. Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents.

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS.

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolekort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 2c og 3c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

af disse kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Juleaften; Nærøya; Præstlandsdalen i Risholte; Højsjø; Nordfjord; Lersjøen; Paa Eke; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Gjæterpige. Buge og Gjed. Buge og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Juleen. Sjømænd ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Opførelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Svobør. Buarbræen. Raftland. Fra Hardanger. Torghætten. Veninder. Bestemands. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Fosoten, med mange flere.

Disse kort er ikke almindelige kort men virkelig Prægtbilleder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dussinvis forretet 50 Cents porto frit.

Endel simple kort med Billeder fra Norge, Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., 2 kort for 5c eller 25c pr. Dussin.

Postkort med Julehilsen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Dussin.

C. L. Lethun, Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Vægskellet“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Prohaugs sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdomsforbund

er nu færdig. Den er given i haade norst og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Referatet for 1911.

Beretningen over Forhandlingerne af Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er endnu at faa. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor T. F. Oppedahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Prestes og andre, der vil hjælpe os til at faa Referatet fulgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cent. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Bibelske Billeder

i mangesfarvet Ojetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus velsigner de smaa Børn; 2. Jesus i Gethsemane; 3. Den tornekronebete Jælsker; 4. Jesus paa korset; 5. I Midten den opstandne Jælsker og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelseshistorien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remembrance“. Dette Billede forestiller ogsaa „Rock of Ages“, og nedenunder er trykt nogle vakre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Linjer, hvor man kan nedskrive Navn osv. Styrrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer. De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Væster paa 100 Stykker 25 Cents.
3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.
3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.
3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forsyning af de velbekendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igjen. Udgiv, enten der ønskes en fin, grov eller „fub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil blive tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bøgmærker:

„Julehilsen“, „Nataarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Bønføntning“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barnesang“; „Hjertelig Hilsen“; „Bøn“; „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro, Haab og Kjærlighed“; „Til kjære Bedstemoder“;

„Christmas Greeting“; „New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; Faith, Hope Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede erindret

Naar vore Menigheber indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetasken (heri indbefattet Skolekassen, Kondaskassen og Revell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. C. C. Holter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elshad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Buddbæreren“

udgives af Hauges norst ebangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forfrtndvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Glædelig Jul; 2. Julefang; 3. Immanuel; 4. Ordet blev Rjød og boede iblandt os; 5. Julefang; 6. Glædelig Jul; 7. En Juleaften; 8. Taffer Herren; thi han er god og hans Miskundhed varer evindeligt; 9. Hilsen og Tak til Budd. Læsere og Venner af Synodetasken; 10. Vita; 11. Deltage i Dødsfald; 12. Guldbrud; 13. Hagen har Ordet; 14. Hvad gjør vi for vor Ungdom? 15. Dientjeneren; 16. Fra Missionær Meyerjohn; 17. Han er bleven vor Fred; 18. Hvad et Nyeftamente udrettet; 19. Antikatter; 20. Kinamissionen; 21. Fra Arbeidsmarken; 22. Bekjendtgjærelser; 23. Rvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2

No. 52 }

Lørdag den 30te December 1911

{ 43de Aarg

Laret ender.

Til Ende Laret haster,
Min Gud, har jeg det brugt?
Har jeg afstaaet Laster
Dg agtet Naadens Tugt?
Er jeg, som blev bedaget
I Tidens Skolegang,
Til bedre Liv opdraget,
Dg gaar en Himmelgang?

Om Tid er end tilbage,
Nun Tidens Herre jer,
Han tæller vore Dage
Dg ordner, hvad der sker.
Sig derfor ei: I Morgen!
O Synder kom ihu,
Du har for den ei Borgen,
Du eier kun et nu.

Gud hjælp igjennem det Aar som svant.
Han gav Føde og Klæder og bevaret os mod
Ulykke og megen Nød, som vist ellers vilde
have rammet os. Herrens Velgjerninger er
flere, end vi kan tælle. Naatte han nu saa
sin tilbørlige Tak for alt. Takker Herren;
thi han er god, og hans Misfandhed varer
evindeligt.

Meest skylder vi dog at takke Gud for
Sønnens Sendelse, hvis Fødselsfest vi nylig
har fejret igjen.

Hvad havde Verden været, og hvad havde

de vi været, om ikke denne „Morgenstjerne“
var oprunden i denne Verdens mørke Nat?

Dg saa har vi Evangeliet, denne Guds
Kraft til Salighed for hver den, som tror,
iblandt os. Tak for Evangeliet.

Tit Ord, o Gud, er Østens Stjerne,
Der fører os til Kristus ind,
De vise følge den saa gjerne
Dg glædes ved dens klare Skin;
Lad alle se den lyse frem,
Dg finde Naadens Bethlehem.

Saa, vi kan rose os af alt dette og det
med Rette. Men nu er det ikke alle Men-
nesker, som har det saa godt og har disse
Goder. Skylder vi dem noget, og hvad
gjør vi for dem? Er vi i Juleen bleven paa-
virket til mere Barmhertighed og Ofservil-
lighed? Har vi lært lidt af vor himmelske
Fader i denne Henseende?

Salige er de barmhertige; thi dem skal
vederfares Barmhertighed.

Glemmer ikke at gjøre vel og at medde-
le; thi jaadanne Ofre behage Gud vel.

Dg hvad bestemmer vi os nu for i det
kommende Aar?

Skal det blive mere og oprigtigere
Gudsfrugt, mere Forjagelse af alt ondt og
mere Glid i det gode. Skal vi vokse som i
Alder, saa ogsaa Visdom og Naade for Gud
og Mennesker? Lad os tænke vel over alle
disse Ting; thi snart kan det kastes „ikke gi-

GT Library

2400 Ridge Road

Hayward, CA 94709

For rent: \$1.00 per month - \$25.00

ves Tid mere." Mange af dem, som kommer til at læse disse Vinier, maa nok forlade alt herneben, inden der skal fejres en Julefest og afsluttes et Aar til. Og hvad om det? Ja, da er det dette store Spørgsmaal: „Hvor skal din Sjæl lande?" Maa ingen i Tankeløshed eller i Vetsindighed og med Leg og Lyft lade Naadetiiden rinde sig ubenyttet forbi.

„Herre, lær os at tælle vore Dage, at vi maa faa Visdom i Hjertet."

Ny Fødsel.

(Indsendt ved G. Westerslund).

„Han kom til sit eget, og hans egne ankommede ham ikke. Men saa mange, som ham annantmede, dem har han givet Magt til at blive Guds Børn, dem som tro paa hans Ravn, hvilke ikke er fødte af Blod, ei heller af Kjødets Vilje, ei heller af Mands Vilje, men af Gud."

Det Tegn paa en ny Fødsel som Kristus og Johannes allermest har fremholdt, er Kjerligheden, først Kjerligheden til Brødrene og i broderlig Kjerlighed almindelig Kjerlighed. Og hvilket merkeligt Tegn er ikke dette! Medens jeg tidligere i min selvgjorte Aandelighed havde en ligefrem Tilbøielighed til at se med mistænksomt Øie paa de mest alvorlige og evangeliske Kristne, saa har jeg nu faaet et saadant Sindelaag, at alt, hvad som elsker Jesus og hans Evangelium, det er mit Folk, mine Venner og Brødre. I denne broderlige Kjerlighed har jeg ogsaa faaet almindelig Kjerlighed, hvorved jeg vilde drage alle Mennesker til Jesus og glædes over enhver, der kommer til ham, medens jeg før var ligegyldig for alle Menneskers aandelige Tilstand, hvor aabenbart de end vandrede paa den brede Bei. Jeg havde alene Øie og Hjerte for legemlig Nød; al aandelig Nød rørte mig ikke. Den store Forandring i denne Henseende er vel et af de merkeliere Tegn paa „Delagtighed i Guds Natur" og saaledes en Fødsel af Gud. Paa denne

Maade kunne vi se og ligesom med Hænderne tage og føle paa de nærmeste Vidnesbyrd om, at vi er fødte af Gud, at vort Barneforhold til Gud er en Virkelighed. Og hvilken Herlighed er ikke dette midt under al Naturrens byrdesfulde Fordærvelse og de mangfoldige Synder som endnu hænge ved os, at et Guds Børn har omstabt ogsaa vort Indre (1 Joh. 5, 10,) saa vi kan se at det er Virkelighed, at vi er fødte af Gud, især da disse Tegn er saa fremtrædende, at endog Verdens Børn kunne merke dem, omend de naturligt aldrig satte ret Pris paa dem, men mistyde og forarge sig over denne Forandring. De maa dog derved altid bære sin Dom i Samvittigheden, naar de se, at der virkelig findes noget her paa Jorden, som tyder paa en Omstabelse af det Indre, og hører den Herre Kristus sige, at den som ikke er bleven født af Gud, skal ikke se Guds Rige, ikke være et Guds Barn. Dette tager Verdensbarnet noksaa letfindigt, saalænge det har god Helbred og Haab om langt Liv, glemmer alle Formaninger til Omvendelse og betænker ikke hvilken Dom, der i al Stilhed hviler over ethvert Menneskes Hoved, som ikke søger Naade til at vaaane op fra Djevelens Snare i hvilken de er fangne. Er du ikke Guds Barn, saa er du jo et Djevelens Barn (1 Joh. 3, 10) og kunde alligevel være Guds Barn; thi dertil er dog Mennesket skabt, og dertil er Guds Søn kommen og er bleven et Menneskebarn. Og om du kan glemme din himmelske Fader og din Barneret ogsaa som en fortabt Søn langt bort i Synden og Forsængelighedens fremmede Land, har du dog en Fader i Himmelen som tænker paa dig og ser efter dig, og som med en Faders Glæde modtager og omfavner enhver, som vil vende tilbage. Ja, allerede medens du endnu er langt borte. Ja, hvilken Mennesketante kan fatte, hvilken Mennesketunge udsige, hvad Værd der er vedersfaren vor fornærede Slegt da Guds evige Søn blev vor Broder. „født af en Kvindes født under Loven forat fritjæbe os, som var under Loven at vi skulle faa den sønlige Udkærlse." Men alt er forgæves, alt blot til forgæ-

get Dom, saafremt vi ikke annammer Jesus med den Tro, hvorved vi blive nye Mennesker. Men salig og evig selige de Sjæle, der saaledes have lyttet til Herrens Kald, at han har faaet udføre sit omfalkende Værk i deres Hjerter, at de i Sandhed er Guds Børn i Tiden og Evigheden Guds Arvinger og Kristi Medarvinger. Prijet være Gud og vor Frelser i Tid og i al Evighed. Amen!

Fra Wold.

Fancheng, Nov. 4, 1911.

Dear Brother' Rev. A. O. Oppegaard, Madison, Minn.

October 26 I sent you a letter in norwegian telling you of our situation here. We do not know whether our man succeeded in getting through with the letter or not. This time the Swedish mission is sending a man to Hankow, so we wish to try again to let you know that so far we are all well and safe, so that no one needs to worry about us.

The local money market is very tight Business is at a standstill and no one knows what the morrow is going to bring. If this condition is to continue long no one can say what may develop. So far the people are most friendly. we manage to keep up our work, though we had to close the schools on account of lack of money. My class is working but with half heart only as they, with the rest of the people, are anxious to learn of the progress of the war at wuchang.

we are having two propositions under consideration: to send a foreigner to Hankow or the coast for money, the other is to take our women and children to a safe place, preferably Shanghai. It is difficult for us to know how to act as we are so absolutely in the dark as to how conditions are about us. At present we have nothing to fear locally, but those who know how easily danger spots may develop in a very short time in China, will realize that it is no small matter to look forward to a possible flight with several children now that winter is coming on. we do not worry, and we are not afraid. we realize as never before, that we are the servants of the Most High. and that he will enable us to endure danger, if that be his will or to avert it from us altogether. Meanwhile we are waiting and praying for his guidance.

Yours sincerely,

O. R. WOLD.

Advents Minde, 1911.

Som: Du høie Fryd for rene Sjæle.
O hvor dog Tiden hastig rinder
Ustandselig med os afsted,
Vist bør det vække Alvors Minder
Om Tiden—og om Evighed,
Thi vi er stabt for Evigheden
Til evig Salighed hos Gud,
O, bruger vi vor Tid heneden,
Som det sig sømmer Lammets Brud?

Et Advents Minde skal det være
Til Fædre, Mødre som især
Har Børn og Børnebørn saa kjære
Der ligger Hjerterne saa nær,
Og Mindet gaar til Slægt og Venner,
Ja hele Menigheden med;
Med Flid at bruge Midler, Gaver
Til Vækst i sand Gudsfrygtighed.

O hold Gudsbordet høit i Høje
I Kirke, Hjem og Menighed!
Forsøm det ei at høre, lære,
Og at opbygge andre med.
Det er den firkedede Ledestjerne
Paa Orkens farefulde Gang,
Og følger vi den—helt og gjerne
Saa lander vi i Zions Havn.

Ja dertil er vi dyrefjæle
Med Lammets Blod, o glem det ei.
Og til hans Død vi ere døbte,
O, glem det ei!—og banet Vei
Er lagt saa klar igjennem Orken,
At Daaren ei kan fare vild
Blot han vil følge Hverderøsten,
Og vogte sig for Satans Spil.

Ja, dette gjælder fast for alle
Som ikke vil bedragne staa,
Naar vor Støvhytte snart maa falde
Vi frelst og salig blive maa.
Vor Tid har stor Betydning—Venner!
Om Tidens Tegn vi agter paa,
Saa maa vi se at Kirken trænger
Saa høilig til en Aandens Daab.

Og høilig trænger vi det samme,
O lad os bede at og vi

Maa tændes af en Aandens Flamme
Til sandt, alvorligt Kristenliv!
Lad bede med og for hverandre
Endrægtig for Guds Kirkesag,
Her hjemme og hvorhelst vi vandre,
Som Herrens Vidnefolk hver Dag.

Saa gaa da lille Adventsminde
Til gamle, unge, Kvinder, Mænd!
Følg Herrens Raad, saa skal vi vinde
En herlig Raadeløn igjen.
Glem ei vort Kristenliv bør være
En „Advent i Narvaagenhed“,
Saa hjem til—„evig Fuleglæde
Som Jesus for os har bered.“

Dette er et Minde om den 7de Dec.
1911, da jeg fyldte mit 90de Aar. Støvhyt-
ten blir svag og kold, og raver imod Død og
Grav, og jeg føler mig staaende ved Grændse-
linien mellem Tid og Evighed, stuen-
de tilbage paa et vekslende Liv af Modgang og Med-
gang, Sorger og Glæder, og Guds under-
lige, men vise Førelser med en fattig Synder,
saa ogsaa jeg faar sige: „Hidindtil har Her-
ren hjulpet og gjort alting vel, og det er un-
derligt for mine Dine, hans Navn være
lovet!“

Stjont jeg staar ved Grændsen og En-
den af min Pillegangsang, saa gennem-
strømmes jeg af saa mange Tanker om Fo-
reteelserne inden Kirken, baade i Amerika og
i vort gamle Fædreland. Tidens Tegn,
hvad varsler det om? Hvad maa det virke
paa Guds Kirkes sande Lemmer, Lærd og
Læg, hvor de er og hvor de staar? Op i
kriftne ruste eders Kristi Lemmer ud paa
Vagt! Satan sig til Strid bereder Og vil
bruge al sin Magt, Op enhver, Drager
Sværd, Fienden traadser Herrens Hær!
Ojv.

Jeg maa slutte for at faa disse Linjer i
Posten idag. Hermed kjære Redaktør er De
hilstet i Herren tillige med Brødre og Venner.
Glædelig Jul! Kom mig ihu for Raadetro-
nen.

B. A n d e r s o n.

For dit Navns Skyld, Herre, forlade
du min Misgjerning; thi den er stor. Sal.
25, 11.

„Et.“

Et i Kristo er Guds Folk paa Jorden,
Ja kun et, et uopløseligt et;
Hver af dem i ham en Stjerne vorden,
Alar og stjer foruden mindste Blet.
Ja, hver Sjæl af Syndens Dyb opdragen
Er udvalgt til som en dyr Juvel—
Engang straalende, vel fleben
Prnde Kronen til Immanuel!

Mange Farver danne denne Bue,
Tegnet, som vor Gud til Jorden gav,
Bølge efter Bølge vi og flue,
Dele af det ene store Hav.
Saa Guds Børn spredt her og der paa
Jorden

Udgjør et, et Jesu Legeme,
Et Guds Folk, udvalgt og kjær for Her-
ren,
Ren og hvid i Lammets Blod som Sne.

Jesus Kristus iblandt sine kjære
Har og selv med himmelsk Andagt bedt:
„Fader, giv at disse et maa være,
Et i os, som du og jeg er et.
Da skal Verden tro, at du mig sendte;
Jeg i dem og—Fader—du i mig.
Du mig sendte ned til dem du elsked,
Lige som du og har elsket mig“.

Stilte Brødre kan kun du forene
Udi Kjærligheds og Fredens Vaand,
Fienden al Søndringskraft formene,
Milde Gud, af! tænk paa dette Land!
Kort er Tiden, kort er Ørkenfærden.
Sørgeligt at her i din Sandheds Strid,
Brødre imod Brødre bruge Sværdet,
Saa en jages hid, en anden did!

Indig Tid, naar skal den Morgen dages,
Og den Glands henover Jorden gry?
Da for dine Straaler skal bortjages
Ivedragtsaanden og for stedse fly?
Kom Retfærdighedens Sol at sprede
Fred, Endrægtighed blandt Brødre
ned,

Dplys dem, som mod din Sanhed stride,
Kom med Kraft til din Forsamling ned.
Ev. & A. W.

Kredsmøde.

Madison Kreds holdt Møde i Past. Hauglands Kald fra 10de til 12de Okt. 1911.

Pastor Effe begyndte med Prediken over Luk. 19, 1—10.

Menighedens Præst Past. Haugland bød os alle velkommen til Mødet.

Saa blev indledt det officielle Samne Matt. 11, 27—30.

Følgende Punkter blev antaget som Vedtraad.

E v a n g e l i e t s I n d b y d e l s e .

1. Hvem indbydes?
2. Hvorledes indbydes?
3. Hvad faar den som modtager Indbydelsen?

Baade Indledningen og Samtalen var opbyggelig. Alvorligt led Vidnesbyrdet, om at komme til Jesus. Alle kan komme, som har det tungt. Den som trykkes af Synden har det tungt.

Jesus havde det tungt, idet han har al Verdens Synd. Ikke bare den enkeltes Synd, men alles Synd paa sit Vegeme paa Træet. „O, Verde som paa dig var fast, Al Verdens Stam og Laft. Saa sank du i vor Jammer ned Saa dybt som ingen ved“.

Der var lagt megen Vegt paa at gaa i Aag med Kristus, og lære af ham. Disse skal faa hvile i Jesus her, og hjalet faa nyde den evige Hvile, Sabatshvilen som er tilbage for Guds Folk.

Der var tilfæde fem af Kredsens Præster nemlig Effe, Wit, Odland, Stedets Præst Past Haugland og undertegnede.

Vægbroderne var flittige at deltage i Samtalen. Vi sluttede med at synge Sal. 673.

Saa, at det Ord som var udsaaet og saa der, ikke var saaet forgræves, men saldt i god Jordbund. Maatte mange fra Good Hope Menighed komme til Jesus, og tilslut faa nyde den evige Hvile.

Tak til baade Præst og Menighed for den Gjestfrihed som vi nød hos eder.

B. S. S t e n e r s o n . S e k .

En Sang.

Det sidste Møde.

(Indsendt ved S. Halvorsen.)

Mot. Er det janot at Jesus er min Broder.

Udi Himlen snart en Fæst skal blinke,
Stor og heilig, fuld af Guld og Rødt.

;;:Dienerne skal Gæsterne indbyde

Hør da Sjel, vil du et være me:

O, tænk engang, naar alle frem skal møde,
Til Himlens Port og alle banke paa.

;;:Det blir et Syn, som ingen nu kan nævne,
Hvem skal gaa ind og hvem skal ude staa?;;:

O, tænk om noget just som det skal brende,
At Børn og skilles skal fra Far og Mor.

;;:Og Mand og Hustru hver sin Vei skal vende,
O, tænk om Søstre skilles maa fra Bror.;;:

O, tænk engang om du og jeg skal være,
Flag med dem, som uden Olje staar,

;;:Og der vor Lampe uden Ols maa være
Og af vor Brudgom aldrig blive kjendt ;;:

O, tænk engang da blir der mange Taarer,
Tænk, komme der og tro at alt er vel.

;;:Og saa saa se, at en sig selv har vaaret,
Men det kun ser forrest en table Sjel.;;:

O, tænk engang hvor stort at nu saa leve
Og høre at vi kan den Olje saa,

;;:Som kan os Ols paa Brudelampen give,
Saa vi med Glæde kan til Borten gaa.;;:

O, tænk engang naar Brudaommen vil kom-

me

Og aabne Døren for sin elskte Brud,

;;:Naar Frydefangen høit i Himlen lyder

Og Brud og Brudgom staar i Himlens
Strud.;;:

Der ved Fæsten blir et deiligt Møde,

Gamle Venner faar hverandre se,

;;:Her de skildtes medens Taarer fløde,

Mand og Hustru, Mor og Søskende.;;:

Deuligt Brev.

Story City, Ia., 11te Dec. 1911.

Kjære Red. „Budbæreren“!

Guds Naade og Fred tilsonnes Dem og alle, som arbejder for den Naad, som varer til et evigt Liv baade for sig selv og andre. Jeg sender herved Betaling for „Budbæreren“, for 1912. Dette er min 42de Aarskontingent for dette Blad. Jeg har ogsaa altid forsøgt at betale i Forstud, hvilket alle burde gjøre. Jeg er vel fornøiet med Bladets Indhold og med alle, som har den velsignede gamle Børnelsexder og den pietistiske Aandsretning her som stemmer med Dr. Phillip Jakob Speners andelige Prestedømme og mange andre høit agtede Kirkesædres Skrifter af samme Aand.

Jeg er ogsaa meget interesseret i Foreningsagen. Men det ser ikke ud til at T. J. Oppedahl er videre inde for Forening med den forenede Kirke, kanske ikke med nogen anden heller uden H. S. Og han er vel ikke alene om den Mening.

Jeg har „Den kristelige Vægmand“ liggende for mig. Den kritiserer stærkt, at Hauges Synode skilte sig fra E. Gielson og hans Samfund. Disse Venner (Ellingianerne) holder ogsaa paa sit lige stærkt som Oppedahl paa sit.

Jeg har været i Amerika i 65 Aar og kjendte Gielson og hans Virksomhed. Han kom ofte i min Faders Hus. Han var ensidig. Og var der nogen, som ikke vilde snakke ham efter Munden, saa vilde ikke E. anse en saadan for en Ven eller Broder i Herren. Jeg har ogsaa Gielsons Levnetsløb og finder, at Gud tog ham tilside, saa han maatte give Slip paa sine egne Egenheder. Det samme tror jeg Oppedahl med sine Gaver ogsaa vil faa erfare.

Her er vist ingen feilsfri hverken i Hauges Synode eller den forenede Kirke. Men saa vidt jeg forstaar ledes Samfundene af Guds Aand og begge Samfund vil vist gjøre Guds Willie.

Her var ingen forenede Kirke før 1890, men vi ser nu tydelig, at Herren har velsignet

dens Arbeide i denne forholdsvis korte Tid ligesaa vel som Hauges Synode, og derfor er vi skyldige med hverandre at takke Gud, som vedkjender sig vor Virksomhed.

Jesus Kristus er ikke partist, hvilket mange af hans skrøbelige Børn er.

O, kjære Gud forlad os, som kjæmper i Bøn og Tro, for alle vore Synder, saa vi kan faa Grens uforbislige Krans, som Jesus har forhvervet os med sin Lidelse og Død. Erbødigst

A. S. Mathre.

„Herre, lær os at tælle vore Dage.“

Vore gamle slutter fra os. De som kom til dette Land 40—50 Aar siden faar Reisebud, den ene efter den anden.

Mrs. A. Lunke af Swan Lake Menighed, Ott r Tail Co., døde den 1ste Dec. Hun var en af de aller ældste i Menigheden—lidt over 85 Aar; men hun var ganske raff indtil en kort Stund før hun døde. Ud paa Eftermiddagen den Dag hun fik Reisebud følte hun sig utilpas, blev hastig syg og sovned snart ind.

Hun var født i Solør, Norge i 1826. Kom til Amerika i 1865, indgik i Ægteskab med A. Lunke i 1871. Han overlever sin Hustru, men er ganske svag efter et Sygdomstilfælde han havde en Tid siden. Han var ikke istand til at være med sin kjære Hustru til Graven, da hun den Gie dennes blev stedt til Hvile. Det føles nok tungt og er langsomt for den gamle Bror; men han sørger ikke, som de der ikke have Haab. Den gamle Mor bekjendte sin Tro paa Jesus og ventede paa at faa gaa hjem til ham. Det samme Haab har hendes Aand, at naar Herren vil kalde ham herfra, saa faar han komme hjem til Faderhøiet, og naar vi Menninger ved Guds Naade faar ha den Forvisning, kan vi nynne: „Nu frygter jeg ei Nøden, velkommen være Døden, snart rinder Morgenrøden, saa er jeg i mit hjem.“ J. R. L.

Nogle Vers.

Mel: Herre jeg har handlet ilde.

Jesús lad mig altid se dig,
Som min Frelser lod din Fred,
Altid mer og mer hos mig,
Sænke sig i Hjertet ned.
Sandheds Kraft mig altid give,
At jeg fast hos dig kan blive.

Gjør mig altid mere særdiv
For hver Stund og Dag som gaar,
Saa jeg altid ren og værdig,
Stedse for din Fader staar,
I din Dragt, den hvide, rene,
Der er Skjul, ja der alene.

Giv mig Kraft, at Synden fue,
Under i dit dyre Blod,
Reis dig Frelser, Stormen true,
Styrke du mit svage Mod,
Ved din Naadefraft mig give
Tro til Enden at forblive.

Du dig villig gav i Døden
Af din frie Kjærlighed -
Led vor Straf og sined Brøden,
Der du gik i Syndres Sted,
Slægten faldt i Synd og døde,
Du paatog dig al vor Brøde.

Underfuld i al din Færden,
Som du var, du bliver ved,
Dybt forborgen, skjult for Verden,
Stjænkte arme Hjerter Fred,
Syntes fattig, hjælp i Nøden,
Seier vandt du midt i Døden.

Tungt at se dig segne under,
Korsfæ som du bar for mig,
Og dit Legem fuldt af Vænder,
Hvor det maatte smerte dig,
Dertil al den Spot og Plage
Aldrig hørtes du at klage.

Men hvor stort paa Paasfemorgen,
At saa høre, du opstod,
Stærke Felt, nu slutter Sorgen
Frit nu flyder Naadens Flod,
Paradisets Dør er aaben,
Jesu Blod er Seiersvaaben.

Mt. B.

Her maa tages Skridt til Handling,
skal her ske kirkelig Forening.

„Buddæreren“ har nu en Tid haft en
hel Del Indlæg for Foreningsagens Frem-
me og dens rette Forstaaelse.

I No. 46 for 18de Nov. er der tre
Indlæg, et ifra Mødet i Wakefield, hvor de
holdt paa i 9 Dage, og Beretterin D. M. D.
Wee taler vel om, at de havde et godt Møde,
men noget om, at de har taget Skridt til
Handling savnes. Skal Sions Skade gjen-
oprettes, da maa den virkelig skrives til Af-
gjørelse. Ja, først gjøres Begyndelse dertil
og Resultaterne nævnes alt efter som Tilslut-
ningen skrider frem. J. M. Wick giver en
længere Afhandling over Joh. 17, 20—21,
nærmest om de troendes Enhed for at Verden
kunde formaaes til at tro, at Gud udsendte
Jesús Kristus til Synderes Frelse. Wick
skrifer godt og han er vist ikke alene derom.
Hen tiltrænges virkelig en Rensning paa
samme Tid, som her sker en ny Forening.
Vogtere paa Sions Mure har virkelig været
formeget ligegyldige med Hensyn til deres
nydre Organisations Arbejde. Den store
Sag har været mere for hurtigst mulig, at
samle en Flok til Menighed, end som for at
se efter om de har Bryllupsklædningen paa
eller med andre Ord, at de viser det i sit Liv
og Vandel at de virkelig ønsker, at være en
Jesu Kristi Brud; at de er Vidner og Salt i
Verden, som vil fremhæve og gjøre Guds
Vilje og ikke som oftest viser sig at de er tørre
Grene, og en Vanære for Guds Menighed.
Saadanne maa enhver, som ser Tingen og
Sagens sande Forhold, findes overalt i alle
Samfund og hvorfor ikke ubelukkede saadanne
ifra Foreningen eller Menigheden? Vi er
langt opagtigere i sanitære Hensende.—En
som vi frygter [redacted] smitte andre, sætter
man i Kvarantæne. Nu er vi ganske raske
med at rydde bort osv., men at øve broderlig
Bestraffelse er som horte fra vore Vandemer-

ter, saaat fige i alle Samfund. Kjerlighed er skjelden at finde, oftest bare Efterligning. Vi kan og skol predike, lære og formane og indbyde dem, som er paa vildfarende Vei til Fortabelse, ligesuldt om han eller hun ikke er i vor Menighed, indtil vi erfarer af „Træets Frugt“, at han er modnet til at være med os, er kommen til et Vendepunkt, Sindsforandring og Igjenfødsel. „Gaar bort i al Verden“ osv., forlad de 99 og opspøg dem, som er borte ifra Samfundet med Gud.

Guds Ord giver klare Regler for hvoraf vi kan kjende, og sjelne de onde eller ugunstelige fra dem, der af Hjertet stræber at være Jesu Kristi tro Efterfølger under alle Slags Kampe og Strøbeligheder, men at se efter en Del Kjendemerker som en Jesu Efterfølger skulde have og kendes paa, er ofte ude af Betragtning. Det mest eftertragtede er, at han har bra Evne til at hde af de timelige Midler, siden faar han være i „Noten“, omendstjont han er en noksaa „raadden Fisk“. „Hvo, som ikke er med os, er imod os“ osv.

Nu vel de, som ikke vil Forening af de forskjellige lutherste og andre protestantiske Partier paa Guds Ords Anvisning, saa lad os, der tror at det er behageligt først for Gud, dernæst at det er godt at Brødre staar slottende sammen, for at vise Verden, at vi elsker hinanden, med den samme Kjerlighed, som vi fik af Gud. I Forening er Styrke; adspredte og opdelt i Partier, er vi svage og snarere overvundne af Fienden. Hele Summen af Jesu Efterfølgelse er Kjerlighed. Vi skulde elske vore Fiender.—Saa lad os først praktisere at elske Troesbrødrene.

Nu vel, hvem vil først gjøre Overgangen ifra sit oprindelige Samfund til det Fællessamfund, som tænkes organiseret ved at tage Stridtet fuldt ud til Handling? „Kom og følg mig“, og de forlod alt og der blev en ny Tid ifra Jødedommen og frem til Jesu Efterfølgere. Vor Tid har ogsaa hængt sig fast i visse dødelige Personer mere end tilbørligt, istedenfor Idealet, som er den

eneste Midler imellem Gud og Mennekstet, nemlig Jesus Kristus.

Paulus advarede hin Korinter for just samme feilagtige Opfatning. De var kun Plantere og Vandere men Gud gav Livet og Veksten.

„The World To-Day“ for Nov. d. A. har en Artikel af en Rev. Atwater med Titel: „Ministry is an overcrowded Profession“ og anfører som Narjag „the Sectarian Estrangement“ ifra hvilke Kristendommen lider og anbefaler varmt Kirkens Gjenforening. Atwater er Episcopalian. Der er en som ser Zions Stade. Derfor vaagn op du som sover paa Vanekristendommens Ydre Formaliteter og lod Jesu Kjerlighed faa lyse for dig paa Veien til Fredens Havn.

Broderligst A. F. S u n d a h l.

Villig at lide.

Medens jeg boede i Byen Anping, fortæller en Kinamissionær, lærte jeg en kinesisk Doktor og Medicinsælger at kjende; hans Navn var Tsen. Fra første Gang, han hørte Evangeliet, var han dybt interesseret, og hver Morgen og Aften kom han for at tilbede sammen med de kristne; thi han sagde, det var „for længe at vente til næste Tilbedelsesdag.“ Vi var meget glade paa hans Begjæring, og vi ændredes paa, hvorledes han vilde kunne modstaa Forsølgelsen; det var i 1893. Da han havde kommet til os regelmæssig i nogle Uger, satte jeg ham paa Prøve. „Hvis du virkelig tror paa Jesus som din Frelser skulde du tage ned Billedet af Barmhjertighedens Gudinde i din Butik og brænde det.“ Jeg glemmer aldrig det Svar, han gav: „Jeg har søgt efter en Frelser i 40 Aar, og nu naar jeg har fundet ham, tror De da ikke, at jeg kan lide for ham?“ Han gik hjem og brændte straks Billedet. Forsølgelse fik han øieblikkelig, men Guds Fred raadede i hans Sjæl, og det er lykkedes ham at bringe flere af sine Slægtninge til Kristus.

Forledes skal jeg med Velsignelse læse Bibelen?

(Indsendt ved Knut Østerhus.)

Den kristelige Læser, hvo og hvor klog, forstandig, spidsfindig og erfaren han end af Naturen monne være, maa erkjende sin Blindhed og Uforstand i guddommelige Ting (Joh. 9, 41. 1 Kor. 2, 14), desuarsag bede den Helligaand, at han vil oplyse hans Sind og Hjerte (Efs. 1, 18), aabne Skriftens Segl for ham og borttage Dækket fra Ansigt og Hjerte (2 Kor. 3, 16).

2. Intet andet maa den søge deri end Kristus Jesus, hans Frelse, Skriftens Rjerne og Stjerne, Omvendelse og Tro paa ham (Joh. 5, 39), men ikke Kunst, egen Visdom, Spørgsmaal om Slægtregistre, Bevisførelser for derved at dyrke sine forudfattede Meninger og Fornuftslutninger; thi den himmelske Visdom kommer ikke de stolte, selvkløge, cæresyge og egenfindige Sjæle imøde, som bestandig lære og dog forblive i Mørket (2 Tim. 3, 7), dertil endnu fordreie Skriften til sin egen Fordærvelse efter sit forvendte Sinds og Hjertes Vinkelmaal (Gal. 1, 8).

3. Fremdeles hører dertil et ydmygt Hjerte og en alvorlig Villie til at komme til Kristus, at lære Salighedens Vej og at følge hans Røst; thi hvo, der paa Forhaand vil holde fast paa sin Mening, i Troesfag vælge efter Behag og, naar han lærer noget, som han ikke synes om, først gjøre Udslugter og søge efter og opdigte Udlæggelser, som smage Rjødet vel, følgerlig ikke som villigt faar høre Hyrden og spørge ham tiltraads, men sin Fornuft, Egenvilje, Fordel, Ære, Rjød og Blod, han lægge straks Bibelen fra sig, lade bristigen sin Læsning blive og gjøre ikke sin alligevel tidsnok kommende Dom dobbelt stor!

4. Hvo, der vil være forvissset, som han skal, i sit Sind (Rom. 14, 5), maa først beslutte sig til at gjøre Guds Vilje og virkelig være isørt og opslidt med den himmelske Vidsoms Aand, følgerlig være omvendt og greben af Gud (1 Kor. 2; 4—12). Og Kristus siger (Joh. 7, 17): „Derfor nogen vil gjøre Guds Villie, han skal kjende, om Lærdommen er af Gud, eller om jeg taler af mig

selv;“ ellers ingen, han være saa lærd og skarpsindig, som han vil. Jo mere Kjærlighed, desto mere Aabenbaring, desto større Maal af himmelsk Oplysning (Joh. 14, 21.)

5. Ingen gruble for meget og mene, at han maa forstaa, fatte og begribe alt paa en Gang, men han være i Ydmyghed og en stille Aand tilfreds med den Forstaaelse, som Gud af Naade har opladt ham, bruge ogsaa dette lille Pund til at opnaa større Righed paa og Tilvæst af denne himmelske Gave (Luk. 8, 18). Barnlig Enfoldighed og Renhed i Gud er og bliver den rette Nøgle. Men den, som stolt vil træde frem paa Fornuftens høie Stylder og være en priset Lærer i Israël, en Blindes Veileder, en Seierherre over alle Modstandere, en i sine egne Indbildninger hildet, som af lutter Hovmod, Selvklogskab, uprøvet Egenfind smykker sig med gamle Vildfarelsers laante Fiedre, han skal visse, blive tilfamme og aldrig se Sandhedens Lys.

6. Saaledes maa man ikke læse Skriften af Bane, som om Læsning og hyppig Gjennemlæsning var i og for sig en Guds tjeneste; men denne himmelske Spise skal, saa at sige, tygges og blandes med Troen ved en hjertelig, kjærlig, taknemmelig, med stadige Sukke helliget Betragtning, saaat man intet andet søger og ønsker, end at høre Guds Stemme og straks ved dens Kraft og Indtryk at blive frommere, taalmodigere og fuldkomnere i alt godt, kort: Bibellæsning uden paafølgende Omvendelse hjælper kun til desto større Fordømmelse (Luk. 12, 4. 7; Joh. 12, 48), var det end blot en Kundskab efter Bogstaven.

7. Al Udlæggelse af Skriften maa være grundet paa Troens Naade og Overensstemmelse (Rom. 12, 6; Fil. 2, 15). Selvgjorte Lærere, der selv trænge sig frem (Jak. 3, 1), før end de endnu have øvet Sands i Retferdigheds Ord (Ebr. 12, 12—15), forbrænde sig paa dette guddommelige Lys, sig selv til Skam og Skade. Derfor er det godt at spørge og være Profeters Aander underdanig (1 Kor. 14, 32). Andre have ogsaa Aandens Segl og tilhøre Kristo (2 Kor. 10, 7). Prøver alle Ting (1 Thes. 5, 21)!

8. Ligesom man har begyndt Læsningen

med Bøn, saa maa man slutte med uden Opfattelse at gjøre Bod og forandre det erkjendte onde, takke for det gode, anholde om sammes Forøgelse og stedse blive hungriigere efter det skjulte Manna (Mat. 2, 17), ikke mindre glæde sig ved giennem Erfaring under Korset at erholde de tydeligste Brøder paa, hvor fød Kristus er (1 Pet. 2, 3) og at Anden er Sandhed ved virkelig at smage det og gjøre hans Gjerning.

9. Endelig skal man ogsaa opbygge andre (Jnd. B. 10), forkynde Guds Dyder (1 Pet. 2, 9), ikke ud over Troens og det forlænedes Bunds Maal, men af Kierlighed, i opbyggelige Samtaler (Kol. 3, 16), som have Salt og Krydderi (Kol. 4, 6), hvilket gjør en fortræffelig Nytte, den nemlig, at man bliver stærk i al Erkjendelse, Visdom og Erfaring. (F. F. o. K.)

Spørgsmaal og Svar.

Bed man, hvor mange Jøder, der er bleven døbt i det sidste Aarhundrede?

Pastor de la Roi anslaa—efter en omhyggelig Undersøgelse—Tallet paa de jødiske Mænd og Kvinder, der i de sidste 100 Aar er bleven døbt i de forskjellige Kirkesamfund, til 224,000. Man har regnet ud, at der ved Begyndelsen af dette Aarhundrede levede omtrent 50,000 kristne Jøder, et forholdsvis stort Antal.

Hvilket Forhold er der mellem Antallet paa dem, den kristne Kirke har bundet fra Jødedommen, og dem, den har bundet fra Hedenskabet?

Hele Verden over er der forholdsvis tre Gange saa mange Jøder som Hedninger, der er blevet kristne. Dette er ogsaa hvad man skulde vente, da Jøderne som Nation tror paa de tre Fjerdedele af Bibelen, og det Nye Testamente er ingen Anstødssten for Jøderne, naar de bliver ledet af Helligaanden til at se den forjættede Messias i vor Herre Jesus. Sammenlign ogsaa Rom. 11, 24: „Hvor meget mere skulde disse (Jøderne) indpodes i

deres eget Oljetræ, som de af Natur tilhøre.“ Der er større Sandhed for, at Jøder skal blive omvendte og levende end Hedninger, som før Omvendelsen er, „uden Gud i Verden.“

Hvad har Jødekristne gjort for Kristi Kirke?

Ved Slutningen af det andet Aarhundrede var der i Rom 44 jødekristne Menigheder, og mange af dem var kjendt for deres Iver for Kristi Sag. For 200 Aar siden omtaler Wolfius i sit Bibliotheca Hebraica Navnene paa mere end 100 jødekristne, som havde skrevet til Gunst eller til Forsvar for den kristne Tro. Da David Strauss skrev sit „Jesu Liv“, som den Gang kaldtes „et Mesterlag af en Mesterhaand“, saaledes at det rystede selve Kristendommens Grundvold, da var det en kristen Jøde, Dr. Meander, som efter Opfordring af Kongen af Preussen, skrev sit „Jesu Liv“, som var en fuldkommen Giendrivelse af Strauss og Lübingerskolens Bildfarelser. „Messias Liv og Tid“ af Dr. Edersheim, der er skrevet fra et andet Synspunkt, siges at være det bedste „Jesu Liv“, der er skrevet siden Evangelierne. Andre Jødekristne har skrevet om det samme Emne med store Gvner til at overbevise mange Jøder om Sandheden, og deres Skrifter er anvendt til Missionsliteratur. Mange andre er kjendte for deres dgtige Forklaringer til de hellige Skrifter som Dr. Saphir, Croshy, Beit, Kalkar, Capadose, Biesenthal, Hersch-John-Lichtenstein, Leitner, Caspari, Cassel, Benfey og Heinemann og andre, hvis Skrifter om Guds Ord har bragt Frelse til mange Jøder.

(Danske „Israelsmissionen.“)

—Kristi Evangelium kræver et villigt, stille, ydmygt Sind, som søger Frelseren, og tillige lader de fromme Følelser vise deres Kraft i et helligt Levnet; ellers fatter man intet uden den tomme Lyd og det døde Bogstav. Hørte du Harpens Strenge røres, vilde det ei henrive dig, uden du havde Følelse derfor og forstod at lytte til de liflige Toner. Dette gjælder ogsaa Herrens Ord, om det skal gjøre sin Virkning.

Hvad lærer Bibelen om Absolutionen?

Dette er et baade indviklet og interessant Spørgsmaal, som vilde fordrer meget Rum forat kunne fuldt tilfredsstillende besvares. Vi maa indskrænke os til en kort Uldredning og derfor Begyndelsen med Forholdene i Apostelkirken. Først bør dog paapeges, at Absolution eller Afløsning i Kirkesproget har forstikkelig Betødning i Meningen Frikiendelse og Syndsforladelse. I den gamle kristne Kirke var Absolutionen den Handling, hvorigjennem grove Synder efter fuldendt Bodsøvelser atter optoges i Kirkens Samfund. I den romerske Kirke er Absolutionen den Prestens Handling, hvorigjennem i Vigten eller Bøden dømmes og løses Synderen fra hans Synd, erklærer ham syndefri og hellig indfor Gud. Næsten ligedan er Forholdet inden den anglikanske Kirke. I den lutheriske er Afløsningen den til Skriftemaalet hørende prestelige Forsikring om Syndernes Forladelse paa Kristi Vegne den troende forkyndt af Ordets Tjener.

Ser vi først paa Forholdet inden Apostelkirken, saa maa vi erkjende, at hverken Sagen eller Navnet, der forekommer. Biskopelig paaberaabes Joh. 20, 23 og Matt. 18, 18 men ved nærmere Betragtning af disse Frelserens Ord bliver det klart, at de ei kunne forståes saa som en Fuldmagt for det kristne Presteskab til at forlade Synder om det kun var i Form af Afløsning. Det første Sted lyder i sin Helhed saaledes: Da sagde Jesus atter til dem: Fred være med eder. Ligesom Faderen har udsendt mig, saa sender jeg eder, og der han havde saet dette, aandede han paa dem og siger til dem: Annammet den Helligaand! Dersom I forlade nogle deres Synder, ere de dem forladte; dersom I beholde nogle deres (Synder) ere de dem beholdne Joh. 20, 21, 22, 23. Hertil maa anmærkes, at ihvorvel der forefindes et Vighedsdrag mellem Kristi Sendelse af Faderen og Apostlernes Sendelse af Kristus, saa var det dog baade bespøtteligt og tvertimod det virkelige Forhold at ville paastaa, at Apostlerne havde samme Opgave og var udrustet med samme Slags Magt som den Herre

Kristus. Deres Embede var helt uligt Mesterens Sønnen sendtes til Verden forat frelse Menneskene ved sin Dødsdød. Apostlerne udiendtes derimod kun forat kundgjøre denne Frelse og vilkårene for dens Tilgodegivelse, og selv om Frelseren skulde til Apostlerne overladt det guddommelige Prerogativ, eller Forrettsrettighed, at forlade Synder, saa følger ingentunde deraf, at deres Efterfølgere, Biskopperne og Ordets Følkjendere i den kristne Kirke, skulde arvet samme overordentlige Magt. Faktum er, at det nye Testamente ikke indeholder et Ord derom, ligesom der savnes ethvert Eksempel paa, at Apostlerne forlod Synder eller formelt afløste fra Synd. Vi skal komme tilbage hertil.—Hvorledes, skal man da forstå Joh. 20, 23. Hvilken I forlader Synderne, dem er de forladne, og hvilken I beholde dem, dem ere de beholdne? Naatagelig kun saa, at Apostlerne gennem Meddelelsen af den Helligaand B. 22 gjordes til useilbare Lærere og Følkjendere af den guddommelige Syndhed, som for en Del Hørere skulde blive en Livets Lugt til Livet, og for andre en Dødens Lugt til Død, et Vidnesbyrd for alle Følk, baade om Gjenløsning og Fortabelse, om Syndsforladelse og om Dom. Apostlerne forlod Synd gennem Evangelii Prediken, og det samme gjør end idag alle Ordets rette Tjener, hvilke forkynder Jesus Kristus og ham korsfæstet.

Til Støtte for Apostlernes formentlige Magt direkte at løse fra Synd henvises endog til Mat. 18, 18. Sandelig siger jeg eder: Hvadsomhelst I binde paa Jorden, skal være bundet i Himlen, og hvadsomhelst I løse paa Jorden skal være løst i Himlen. Anmærkningen til Joh. 20, 21—23 er delvis anvendelig ogsaa her. Apostlerne, som skulde fortsætte Verket, opbyggende og organiserende den kristne Menighed, tilkjendtes Magt at for saadant Endemaal løse og binde Menneskene, løsende dem fra Lovens tunge Nag og paalægge, hvad som var nødvendigt for Troen og det nye Liv i Gud. Et blandt mange Eksempler paa denne Løse- og Bindemagt, er følgende i Ap. Gj. 15 28; Thi det er den Helligaands Beslutning og vor,

ingen videre Byrde at paalægge eder, uden disse nødvendige Ting, at I skulle holde eder fra Afguders Offer, og fra Blod, og fra det kvalte, og fra Stjorlevnet. Dersom I vogte eder for disse Ting, gjøre I vel. (Skal det gaa eder væl, (svensk.))

Her ser vi med Hensyn til de Tvistigheder i Antiochia, Apostlerne løste de troende fra Omstjærrelsen, og Moselov kun paabød dem Afholdenhed i visse Ting. Se ogsaa Ap. Gj. 16, 4. Apostlerne, som skulde grundlægge den kristne Kirke, maatte naturligvis besidde den fornødne Magt og Fuldkommenhed dertil—saasom at ophæve og forordne. Men dette hverken indeholder eller fordrer, at de ogsaa maatte kunne forlade Synder, end mindre at Kirkens Tjenere nu for Tiden er berettiget dertil. Ingensteds i hele det nye Testamente findes noget Eksempel paa, at Apostlerne formelt løste nogen fra Synd. Hvorledes de selv opfattede Fuldmagten i Joh. 20, 23 ser vi af Apostlernes Gjerninger til Eksempel Kap. 2: 38, 4: 12 og 13: 38. De predikede den Herre Jesus saasom Veien, Sandhed og Livet, thi han sagde de, har Gud med sin høiere Haand op-høiet til en Høvding og en Frelser forat give Israels Omvendelse og Syndernes Forladelse. Ap. Gj. 5, 31. Altid henviste de Menneskene direkte til Frelseren. Havde Magten til at forlade Synder bleven overladt til Apostlerne, saa skulde dette blevet en af Kristendommens Hovedlærdomme, og dens Udøvelse den vigtigste Del af Apostlembedet. Men da hverken Loven eller dens Praktiserende paatræffes i Apostlernes Gjerninger og Brevene—paa samme Tid som det er utænkligt at Apostlerne skulde forsomt at meddele Absolution om dette skulde tilhørt deres Embede.

Saa kan vi ei komme til nogen anden Slutning end at Apostlerne aldrig erholdt en saadan Magt. Idetmindste findes der ikke det ringeste Spor deraf inden Apostelkirken.

I den Efterapostoliske Kirke, ligesom imod det 6te Aarhundrede, forekommer visse Aflosning eller Absolution om dette skulde tilhørt deres Embede.

mærke, aldrig i Forbindelse med Skriftet, som da endnu ikke var indført, eller med Menighedens almindelige Nadvergaang, men kun saasom et Moment i den gamle Kirkes strenge Bodsystem hvorom mere længere frem. Den første fuldstændige Beskrivelse af den ældste kristne Kirkes Evkaristia (eller høieste Taksigelse), saasom Sætningen lyder, forekommer hos Justinus Martyren. En Del Opgaver om den hellige Afkon findes allerede i Didake, eller Apostlernes Lære en Skrift fra omkring 80 eller 90 efter Kristus. Der staar, at Brødsbrydelsen, som skulde drives hver Herrens Dag (Søndag) er kun for de troende og bør foregaaes af offentlig Syndsbekjendelse af dem, hvis Samvittighed var urolig, paa det at eders Offer maa være rent. Efter Maaltidet fulgte Taksigelse og Bøn, men ingen Ting nævnes om Absolution eller Aflosning i Sammenhæng med Nadverdens Nydelse. Udaa Justinus Martyrens Beskrivelse, som indgaar i hans saakaldte første Apologi til Keiser Antonius Pius omkring 148 efter Kristus anfører vi følgende Uddrag af Kap. 65 og 67.

„Paa den Dag som kaldes Søndag samles alle som bo i Stederne og paa Landsbygdene paa et Sted, hvorved Apostlernes Memoria d. e. Evangelierne eller Profeternes Skrifter læses, saalænge Tiden tillader. Naar siden Forelæserne slutter gjør Forstanderen en Anvendelse og Formaning til Efterfølgelse af de gode Ting som blev læst. Derpaa stige vi alle op og frembære Bønner. Og saasom før sagt, naar vi slutter at bede saa hentes Brød og Vin blandet med Vand, hoorpaa Forstanderen leder i Bøn og Taksigelse og Folket siger „Amen“, og naar Forstanderen har sluttet og Folket udtrykt sin Tilstemmelse, giver Diakonen de nærværende det Brød og Vin, blandet med Vand, for hvilket Taksigelse gives, ligeledes bringes en Del deraf til dem, som ikke var med.“

Saadan var den ældste Kirkes Nadverdsordning. Denne Struktur er almindelig for alle de gamle Liturgier og gjengives endog af Hyppolytus, Biskop i Portus (Roms Havn) i første Halvdel af det tre-

die Aarhundrede. Skriftemaal og Afløsning, eller Absolution, forekom ei inden den troende Menighed ved Nadverens Nydelse. Derimod anvendtes Absolution ofte i Forbindelse med den offentlige Bød for „Faldne“ (Vapfi) hvilke især blev talrige under den grusomme decinske Forsølgelse i Midten af det tredje Aarhundrede. Denne Bød som fra først af kun anvendtes paa dem, som havde fornegtet, eller faldt fra Troen i Forsølgelsestidene, paalagdes senere ogsaa andre Synder, grøvre og ringere, og under Tidens Løb fik alt strengere Anvendelse. Den havde fire Grader hvilke beskrives saaledes. Udenfor Forsamlingshuset, under bar Himmel saaes ofte, især i de østerlandske Kirker, en lang Række, klædte i Sæk og Aske, Kvinder med udslaget Haar, Mændene med raget Hoved. De slog sig for Brystet, de jamrede sig og græd og paakaldte de forbigaaendes Forbøn; thi for dem, som var udestængt fra Kirken for ham var ogsaa Himlen stængt. Det var de udestængte (Hiemantes.) Den andre Graden, Tilhørerne (Audientes) fik komme ind og paa en egen Bødsplads overvære Prediken. I den tredje Grad, de knæbøiende (Sabstrati) tilbragte man det meste af Bødstiden med strenge Faster og Gudfrugtighedsøvelser her var det dem tilladt at afstaa for sig selv at ligge paa Kne under Bønnen. De staaende (Consistentes) fik ogsaa være nærværende og paafe Nadveren. Derester kom offentlig Syndsbekjendelse, Afløsning og Broderkysset. Blot naar Døden truede den bødserdige, turde man bryde denne Orden og give ham den hellige Nadvære. Tillægges maa, at Syndsbekjendelsen i visse Tilfælde maatte aflægges flere Gange. I den primitive Kirke iagttoges bogstavelig Apostelen Jakobs Anvisning: Bekjender Overtrædelserne for hverandre og beder for hverandre, forat I kunne læges Jak. 5, 16 og Syndsbekjendelsen aflægges offentlig for hele Menigheden hvilkens Nærværelse og Samtykke ansaaes for nødvendig for Gyldigheden af Absolutionen eller Afløsningen, som ved den bødserdiges Gjenoptagelse meddeltes af Præbiteren d. e. (den ældste eller Forstanderen) som Følge af Ligegebyldighed

og paagrund af en stor Skandal kom imidlertid den offentlige Syndsbekjendelse og Absolutionen helt af Brug i den østerlandske Kirke i det 5te Aarhundrede hvorimod den i flere Aarhundrede efter vedblev at eksistere i den latinske Kirke der den faktisk aldrig helt afstaffedes. Men allerede i det 4de Aarhundrede begyndte Biskopperne at udøve Afsløsningsretten i egen Person uden Hensyn til Menigheden. Hvergiennem opkom Brugen af ensfaldt Bekjendelse, eller hemmeligt Skriftemaal. Uden Tvivel tænkte der paa Jak. 5, 16 som imidlertid af Kirken fuldstændigt forvandskedes gennem at faststille eller forstaa et indviklet Bødsystem med antagen Straf for hver Synd. Bødsbøger i denne Hensigt—lignede verdslige Love og Anordninger—udarbejdedes allerede i det 5te Aarhundrede. Alligevel bør ihukommes at hele Brugen var fuldkommen frivillig og at Kirken selv intet paabød i saa Henseende, hvorvel visse den romerske Menighed under Leo, den store Pave 440—461 bovede sig længere end andre og begyndte at indføre lovbestemt hemmeligt Skriftemaal for alle der Presten i Kristi Sted meddeler Afløsning. Men det drøiede dog længe inden Brugen blev almindelig inden Kristenheden og i Middelalderen gennem det fjerde sate-ranste Møde Aar 1215 under Pave Innocent den 3die blev Skriftemaal og Afløsning mindst en Gang om Aaret Lov i hele den daværende katolske Kirke, hvorfra Sagen senerehen i delvis forandret Form overgik i Arv til Reformationskirkerne.

Nogle Ord maa tillægges om Haands-paalægningen, som synes at være Brug ved Skriftemaal i flere norske Synoder i Amerika. I den gamle kristne Kirke forekom denne nytestamentlige Skik ved Absolution eller Afløsning, ved Konfirmation, Ordination og Velsignelsen. Ceremonien udgjorde et hødt bekræftende Tegn, medfulgte den mundtlige Afløsning af en Person, som var affalden fra Troen eller var falden i nogen anden grov Synd, og paa Grund deraf havde været udstødt af Menigheden. Dette Brug berøres af flere Kirkesædrene. Saaledes skriver Cyperian:

„I Tilfælde af at døbte Medlemmer af Menigheden falder i Vildfarelse, hvilke efter at bekiendes og tilbagekaldes, saa er det fuldestgjørende, da de vende tilbage til Sandheden at lægge Hænderne paa dem, til et Tegn paa, at han imodtager den Bodsærdige.“

I det specielle Tilfælde som foreligger, bliver vor Mening den, at saa god og gavnlig de tre Organisationers Forening end maatte være, saa burde dog Hagues Synode ikke slutte sig dertil men beholde og ivaretage den kristelige Frihed, som den nu eier; thi om Foreningen kun kan vindes gennem at underkaste sig den ufristsmæssige Absolution, hvilke Hagues Medlemmer ikke er vant med og anser for urigtig, saa vilde de kun saa enond Samvittighed deraf og blive misfornøiede og muligens saa igjen separere sig. Saalangt Redaktør W. Lønnebeck.

Her har en lærd Mand talt, og jeg vover at opfordre hvemjomhelst af vore lærde Mænd til at bevise, om han har Uret.

Jeg vil ogsaa med det samme venligst bede alle „Burhærerens“ Læsere at de randsager Skrifterne og ser efter om disse Ting har sig saa.

Det maa vel ansees for nødvendigt at alle Menigheder to i denne Sag under alvorlig Overvejelse, saa at de kunde give sine Delegerter, til anstundende Nærsmøde en bestemt Mening om, hvorledes de bør stemme, naar den Sag kommer. Op maa den nu endelig engang komme.

Det Spørgsmaal som da behøves at komme op til Afstemning vil kun komme til at lyde omtrent saaledes: Er den Slags Absolution som praktiseres i de fleste lutheriske Samfund skriftmæssig eller ikke?

Det er vel muligt, at de mest begejstrede Foreningsvenner ikke synes om Hr. Lønnebecks Forklaring, da de vel tror, at det vil hindre Foreningen. Men de som tænker saa de sælber jo selv Dommen over Foreningen som noget der er imod Guds Ord. Thi det er jo intet andet som Lønnebeck fremholder end Guds Ords rene Lære, og det burde da vel ikke hindre Foreningen.

Jeg har holdt Tidsskriftet „Facklan“ i

flere Aar, og saa skrev jeg til Redaktøren, (Lønnebeck) om han vilde forklare det Absolutionsspørgsmaalet og hans Forklaring er nu dette ovenstaaende.

Hermed en venlig Hilsen til alle Sandhedens Venner.

Broderligt

S. Petersen.

„Giver, saa skal eder gives.“

„Hvoraf kommer det, Betty?“ sagde en Menighedsældste til en fattig Kone i England, som man stedse saa give noget, naar der blev indsamlet Bidrag i et eller andet kristeligt Niemed, „hvoraf kommer det, at I altid kan yde noget, hvor faar I det fra?“ „Det ved jeg selv ikke,“ svarede hun. „Herren kjender mit Hjerte og min gode Vilje for hans Sag. Hvorledes det end gaar til, saa ofte der indsamles Bidrag, saa har jeg ogsaa ligesaa vist min Stjerv at yde.“ „Godt,“ sagde han, „I har været tro over lidet, se, her har I en Guinee (18 Kroner). Brug den til, hvad I vil.“ „En Guinee?“ sagde hun, „jeg har aldrig i hele mit Liv haft saa mange Penge. Hvad skal jeg da bruge den til?“ „O, I vil sikkert faa Brug for den“, svarede han, „naar eders Hjerte er Herrens Sag saa hengivent.“ Kort efter hændte det, at der gik en Mand omkring og indsamlede Bidrag i et vældædigt Niemed. Han kom til en af Menighedens Medhjælpere; der fik han 9 Kroner; en anden gav Kr. 4.50; begge Gaver blev anseet som meget anstændige. Da nu Manden, der indsamlede Bidrag ikke vilde forbigaa noget Medlem af Menigheden, spurgte han ogsaa den fattige Kone, om hun havde noget at give. „Skriv mig for en Guinee,“ svarede hun. „En Guinee?“ spurgte han, „hvor har I da faaet den fra?“ „Kjære,“ svarede hun, „jeg har faaet den paa ærlig Maade. Skriv De mig kun for en Guinee;“ og hun gav ham Guldpengen. — Fjorten Dage senere fik hun et Brev fra en Øvrighedsperson i London, hvori han underrettede hende om, at en Veninde af hende havde testamenteret hende £ 100 (1800) Kroner.)—

Feilfortolkning.

I „Buddæreren“ for 18de Nov. under Overskrift (Joh. 17. 20—21) lægges der Tukt paa for dem, som bover sig til at anvende Joh. 17 paa Foreningsagen mellem Hauge's Synode og den f. K. Det kommer jo an paa, hvad man gaar ud fra, dersom man overhovedet skal kunne drage en saadan Slutning. Gaar man nemlig ud fra at der ikke findes troende Jesu Disiple i begge Samfund der søger Forening, da er en saadan Slutning i sin Orden og da blir de, som har skrevet i Favour af Forening paa Grundlag af Joh. 17—„Feilfortolkere.“ Men gaar man paa den anden Side ud fra, at der er en troende Disipelskole i begge disse Samfund der søger Forening, da har man jo fuld Ret til at anvende Frelserens hyppesteprestelige Bøn paa disse. „Jeg beder ikke alene for disse, men for alle dem, som formedelsst deres Ord skulle tro paa mig“, siger Jesus. Iblandt disse „alle“, er vistnok nogle ogsaa i Hauge's Synode og den f. K. der ved Ordet er blit troende og med disse for Die tør vi gladelig anvende Joh. 17 paa Foreningsagen. Her er nemlig ikke Tale om en virkelig Verdensforening af alle Slegter, Tungemaal og Folk i nord og syd i øst og vest, men Forening mellem en Del af vore nord-lutheriske Kirkefolk der saa at sige er af samme Husefolk. Vi er alle enige i at Frelserens Bøn i denne Forbindelse er en Bøn for dem, som er og skal ved Ordet blive Jesu Disiple.

Foreningens Hensigt sliig som enhver kristen Foreningsven ser den er at disse, som er de helliges Samfund, inden de ydre Samfund, kunne ved Forening komme til at være og virke under en og samme ydre Ordning og derved undgaa dette uchristelige Partivæsen som drives mere og mindre paa Grund af disse forskjellige Samfundsfranker til ubodelig Skade for det virkelige Guds Riges Arbeide iblandt os. Det var bare disse saa Tanke jeg ønskede at saa udtale for om mulig at fjerne Misforstaaelse.

Mit inderlige Ønske er, at han, som er Foreningsagens Herre og Ophav selv maa saa lede Sagen til Seier for sin Kirke paa Jord.
N. N. Gullikson.

Vor egen Lykkes Smed.

En Vinterdag kom en gammel Kone ind i Ventesalen paa en liden Station i England. Med sin Kuro paa Armen gik hun rundt til dem, der sad paa Bænken, for at frembyde forskjellige Ting, men ingen vilde kjøbe af hende. Forgæves gik hun fra den ene til den anden. Tørr og gnaven affærdigede man hende, og da hun havde været hos dem allesammen, stod hun omtrent ligeoverfor en sørgekædet Kvinde, der saa med sukke Dine som i Søvn. Da den gamle Kone med sin Kuro stod ligeoverfor hende, slog hun Vinene op og saa paa hende, Hun saa straks, at den gamle var fattig, forkommen af Kulde og Sult. Hun hjalp hende tilsæde ved Kammen i Ventesalen og bød hende en Kop varm The. Den gamle Kone blev saa glad over al denne Venlighed, at hun ligesom tænde op, og hendes taknemmelige Smil lyfte rundt i den triste Ventesal, medens de øvrige Passagerer forbauset saa paa de to Kvinder.

Den venlige, sørgekædede Kvinde købte lidt af den gamles Kuro; men da de andre saa, hvorledes dette skabte Glæde, blev de helt misundelige paa hende, og nu vilde de alle kjøbe af Tingene i den gamle Kones Kuro. Hun blev gladere og gladere, og tilsidst troede vist alle, at Glæden kom op af Kurven. Den tarvelige Ventesal blev forvandlet til et lidet Himmerige.

De andre Passagerer var misundelige paa den lille sørgekædede Kvinde, der saaledes skabte Glæde i en gammel Kones Hjerte og dermed i sit eget, men de havde selv tabt Anledningen til at gjøre akkurat det samme.

Spild ikke Anledningen, Venner! Den ligger altid lige for os. Du ser hver Dag den gamle Kone, den gamle Mand. Anledningen er der! Din søge Nabo, den hjælpløse og elendige i din Nærhed, de fattige, der omgiver dig,—alle disse giver altid Anledning til at gjøre godt. Ved at hjælpe den fattige blir du selv hjulpen. Ved hver Tjeneste, vi yder andre, blir vi selv hjulpen.

Aa, grib Anledningen til at tjene! Grib

Anledningen, før det er for tilde, og du maa græmme dig! Den sande Filosofi her i Verden, som blev praktiseret af Jesus Kristus, er den at tjene. Han viste os den sande Rytte, der bestaar i at gjøre godt imod andre.

Ønster vi at blive den første i Guds Rige, ønsker vi at blive Høvdinge i hans Herlighed, da skal vi ikke lade os betjene, men tjene vor Næste.
„D. L. M.“

To Negerhøvdinge.

De skulle smede fine Sværd om til Hæter og fine Sphd til Bingaardsknive. De skulle ikke løfte Sværd Fjolt imod Fjolt og ikke mere lære Krig. Men de skulle sidde hver under sin Vinstok og under sit Figen-træ, og ingen skal forfærde dem; thi Herrens, Hærskarernes Guds Mund har talt. Mika 4, 3. 4.

Rafferhøvdingen Rama og Betschuanerhøvdingen Maracco var som Hedninger svorne Fiender. Deres Stammer laa stadig i Strid med hinanden. Den ene tragede efter at tilintetgjøre den anden.

Omtrent samtidig med, at en Missionær begyndte at forkynde Evangeliet for Ramas Fjolt, havde et andet af Guds Sendebud bo-sat sig mellem Maraccos Fjolt.

Begge Høvdinge modtog Ordet. Men ingen af dem forstod fuldt ud den Forandring, som Troen paa Jesus Kristus frembringer i et Menneskehjerte.

En Tid efter hændte det, at Rama og Maracco maatte overnatte i samme Hus.

Maracco blev forstrækket, da han hørte, at hans Dødsfiende, Rama, opholdt sig i samme Hus som han. Han var meget bange for at gaa ind i Bærelset.

Han fattede dog endelig Mod til at sætte sig ned sammen med sine Vedsagere. Rama havde taget Plads i den nederste Ende af Stuen.

De to Høvdinge saa længe i Tausshed paa hinanden.

Endelig tænkte Rafferhøvdingen: „Hvorfor skal jeg tie, da jeg jo har fundet Raade hos Gud, i mit Hjerte bor jo intet uden Kjærlighed til alle Menuester.“

Han tiltalte ventlig Maracco: „Bed du, hvorfor vi kan sidde fredeligt overfor hinanden i dette Bærelse? Du har ladet dit Sphd blive hjemme, og jeg har ladet mit ligge der hjemme; og nu sidder vi overfor hinanden som Venner i det samme Hus“!

Maracco svarede: „Jeg ved ikke hvorfor, men det er sandt, du sidder der, og jeg sidder her, og vi er Venner!“

„Nu skal jeg sige dig Grunden“, sagde Rama. „Der er kommet Sendebud til vort Land med Guds Ord. Og dette Ord lærer os, at Skjont vor Ansigtssfarve, vort Sprog og Fædreland er forskellige, stammer vi dog alle fra det samme Menneske, og er alle falden i Synd. Men der findes en Frelser, som er død for os alle, en Vei til Frelse, og en Aand, der lærer os denne Vei, naar Ordet predikes. Dette Ord er blevet forkyndt for os Raffere. Før elskede vi Strid; nu erkjender vi, at det er Synd, og vi har opgivet det“.

Efter disse Ord velsede Rama og Maracco Fingerringe til Tegn paa deres Ven-skab; og saa rakte de hinanden Haanden, knælede ned og bad sammen.

De to forsonede Fiender stilttes ad som Venner og gik bort, fulde af Lov og Tak over den lykkelige Forandring, som Guds Ord havde virket i deres Hjerte.

(Ev. Mis.tidende.)

Han ofrede det halve.

En liden, fattig Gut i Liverpool bragte ved det aarlige Missionsmøde 24 Kroner i en Sparebøsse og bad Raffereren lægge dem i Missionskassen. Da man spurgte ham, hvorledes han var kommen i Besiddelse af saa meget, svarede han, at han var gaaet omkring i Byen og havde samlet Botetes-strællinger, som han hver Uge solgte for 20 Ore til en Kone, der holdt Gris. En Kone i Nabolaget, der saa ham i hans dærlige Klæder, spurgte ham: „Hvorfor kan du ikke købe dig Klæder for Pengene, du har i Sparebøssen? Men han svarede: „Skulde jeg berøve Gud det?“ Han havde lagt Halvparten af sine Sparepenge tilside til sine tarvelige Fornødenheder og den anden Halvdel i sin Missionsbøsse.

Taf.

„Budbærerens“ 43de Aargang er hermed fuldt. Den store Bøg er læst af tusinder en Gang, og i allefald af os mange Gange, og lægges nu sammen. Her ved sidste Perm vil vi faa fige et hjertelig Tak til alle her i Landet, i Norge og i Kina, som har hjulpet til at skaffe os godt Læsestof for Bladet. Tak ogsaa for de rigtig mange venlige Ord vi har faat. Det kunde kanske interessere nogen, om vi havde ladet en Del flere Opmuntringsord trykke i Bladet, men Bestyrelsen ligesom forbyder os det.

For alt manglende fra vor Side beder vi om broderlig Overbærenhed. Under dette Aars ualmindelige Travelshed fik vi ikke alt til, som vi vilde, og som andre kanske kunde vente.

Maa Gud give Visdom og Kraft til Arbejdet i det kommende Aar. Læ den samme Velvilje og Hjælp, som vi har været vant til at faa, haaber vi Vennerne vil yde os ogsaa i Fremtiden.

Et godt og vellykket Nytår til ønskes eder alle.

Red.

Fra Arbejdsmarken.

Takfigelsesdagen havde man Gudstjeneste i Jewell, Ia. og efter Gudstjenesten Udsalg af Kvindeforeningens Varer. Udbytten blev \$868.91.

M i s s A n n a L e e vil gennem „Budbærerens“ faa hilse Vennerne i Sioux City, Ia. og Newman Grove og North Branch Neb. for godt Samvær i Ugerne næst før Jul. Hun takker for al Velvilje mod hende personlig og mod den Mission hun repræsenterer.

Fra Jewell, Iowa berettes den 16de Dec. at de havde drevet med Opbyggelsesmøder en hel Uge. Af Deltagere i Mødet nævnes Pastorerne Walstad, Norstad, Sandven, Paulsrud, Knudson, Prof. Edw. Schmidt m. fl. Søndag den 17de skulde de

have tre Møder og ved Aftenmødet døbe en amerikansk ung Mand.

Missionær Himle som nu før Jul reiste og besøgte rigtig mange Steder „paa Kysten“ hilser og beretter, at han finder flere Venner og langt mere at gjøre, end han paa Forhaand havde nogen Anelse om. Han er rigtig vel modtaget af Vennerne og faa af de andre Samfund. Han vilde ikke bli særdig derude, saa han kunde naa saa langt som til Past. Adrianson før Jul.

P a s t. O. J. N e s h e i m s Kald konfirmeredes fire unge den 12te Nov. Ved den Anledning var en stor Forsamling tilstede. I Lisbon, samme Kald holdtes Konfirmation den 10de Dec. hvor 11 gjentog sit Daabsløfte. Den ene af disse var 29 Aar gammel. Denne blev Lørdagen før Konfirmationen døbt i Klæssens og nogle andre Vidners Nærværelse. Denne Mand's Forældre har tilhørt „The United Brethren“, medens Sønnen sagde den lutheriske Kirke var hans Kirke. Til denne Konfirmation indfandt der sig flere Folk end Kirken kunde rumme. Virksomheden med den lutheriske Bekjendelse og Predikemaade gaar fremad ogsaa i dette Kald baade blandt de norske og blandt dem, hvor det engelske Sprog udelukkende benyttes.

S a n t h a l k o m i t e e n s 20de Aarsmøde holdtes hos Prof. Blegen i Minneapolis den 14de Dec. 1911. Tilstede var Past. Gulteng, Past. Jaastad, Past. N. G. Peterson, Past. R. C. Holter, Prof. Blegen, Hr. O. M. Anderson og Hr. T. Rugh. Komiteen havde i Arets Løb haft en Indtægt af \$7,876.66. Udgifterne havde været \$6,274.20. Altsaa en Ballance i Kassen paa \$1,602.46. Komiteens Embedsmænd er: Past. Gulteng, Formand, Past. Jaastad, Viceformand og Prof. Blegen Sekretær og Kassierer. Komiteen udgiver fremdeles Bladet „Santhalmmissionæren“ som redigeres af Prof. Blegen og Past. R. C. Holter. Om Aftenen holdtes Santhalmmissionærmøde i Bethel Menigheds Kirke, hvor Past. N. G. Peterson predikede.

Befjendtgjørelser.

Et Indremissionsmøde vil blive afholdt i Hills, Minn. Past. E. Pedersons Kald fra 19de til 21de Januar 1912. Samtaleemne: Kol. 3, 1—17. J. J. Daaland.
L. A. Badheim.

Ottertail Indremissionsforening afholder ifølge Indbydelse Samtaleemne i Pastor Melands Menighed, Pelican Rapids, fra 29de til 31ste Dec. Samtaleemnet bliver den 1ste Davids Salme. Kom med Bøn om at Herrens rige Naade maatte blive os til del.

Paa Foreningens Vegne
G. D. Nordmarken, Form.
O. G. Wolden, Sefr.

Ifølge Indbydelse fra Ellaborough Menighed, Pastor D. D. Berghs Kald, vil den sydvestlige Minn. luth. fælles Indremissionsforening afholde et Møde der om Gud vil, den 28de til 31ste Dec. og 1ste Januar. Samtaleemne er Joh. 21, 15—17. Tilreisende som kommer paa C. S. P. Omaha R. R. gaar paa Pipestone Line fra Heron Lake til Lake Wilson hvor der vil være Steds Dagen før Mødet. Vigeledes vil der være Steds i Rut h a n og S a l a t o n Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Vegne
Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wit, Sefr.

Folketalenderen

for 1912 er færdig.

Vi har bestræbt os paa at gjøre denne vor sidste Udgave den bedste af alle. Hvorvidt det har lykket os, faar Læserne afgjøre. Bogen indeholder i Aar enda flere Billeder end før, saaledes 2 meget vakre fra Missionsmarken i Kina. Indholdet er næsten helt igjennem originalt. Naar man indsender Ordre bør denne gøres saavidt stor nok for Behovet. Der er hvert Aar dem, der sender for en, to, tre ad Gangen, og saa indsender Ordre fire, fem Gange. Det er jo en bagvendt Maade. Man burde ikke være saa forstrækker for den Mulighed, at der blev et par Bøger igjen, som ikke blev solgt. Det vilde i det Tilfælde være en god Gjerning at gi den til nogen. Saa være da Folketalenderen paany vort Folks Velvilje anbefalet.

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

Abonner paa

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsvis. Til alle, som inden den 1ste Januar indlender 50 Cents for et Aars Subskription, vil vi sende Bladet tre Maaneder frit. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentavilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,
730 10th str., Red Wing, Minn.

"The Hemnica".

Studerterne ved Red Wing Seminary udgiver hver Maaned gennem Skoleaaret et Blad der kaldes "The Hemnica". Indholdet bestaar væsentlig af Afhandlinger og andre litterære Forsøg paa norsk og engelsk, Breve af Studenterne, Nyheder af Interesse fra Skolelivet, samt Ophæninger om Skolens Alumni. Paa denne Maade staar Bladet som Studenternes Representant. Personlige bekendte af de studerende og andre Venner af Skolen vil finde meget af Interesse i Bladets Spalter, hvorfor dets Redaktion herved indbyder "Budbæreren"s Læsere til Abonnement. Kontingenten er 75 Cents per Aar. Skriv til "The Hemnica", Box 325, Red Wing, Minn.

Biskop Bangs

Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettefaga.—2. Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Indholdsregister for 1911.

Maret ender.....	125	Der vokser en Plante.....	313
About The New School in Camrose, Alber- ta, Can.....	845	De fredes ei eller Kjødet.....	1093
Advent.....	1129	Det bedste Raad for aandelig Vangel.....	265
Advents Minde, 1911.....	1227	Det er sjølent.....	612, 1111
„Af deres Frugter skal I hende dem“.....	759	Det er fuldbragt.....	341, 345
Af et Brev fra Norge.....	159, 277	Det er Guds Gjerning; at I skal tro.....	1964
Afsgaet ved Døden.....	950	Det novit dante unge Kvinders kristelige Hjem i Chicago.....	876
Afholdssang.....	749	De to „Facts“.....	709
Affsted.....	1132	Det ottende Bud.....	124
Alene.....	711, 925	De to Veie.....	390
Andres Synder.....	1143	Det sidste Ord.....	372
Arbeidet blandt de smaa.....	750	Det stormer.....	231
Assurance.....	826, 971	Det 17de Mødsels af Chicago Kreds.....	986
At have Vn til Herrens Lov!.....	369	Det sidste Brev.....	1043
Atter en gammel vandret bort.....	296	De venter paa dig.....	136
Barmhjertighedens Tjeneste.....	273	Digt.....	1011
Bemærkninger til Hr. Utnes Artikel i No. 22.....	557	Dit Hjerte er ikke ret for Gud.....	1154
Bered dig til at møde din Gud, Israelt.....	919	Døden kom uventet.....	1154
Beretning om en Missionsrejse.....	715, 725	Dødsfald.....	102, 155, 953, 1086, 1160
„Befik dit Hus; thi du skal dø“.....	1069	Dødsfalden.....	1048
Betragtning over Jesu Kristelse.....	193	Efterbemærkninger.....	389
Bevis det.....	920	Er du Jesus?.....	386
Bibelen alene.....	613	Ernstberetning.....	443
Bibelsens Værd og Paalidelighed.....	636	En bra Katholik.....	401
Bogannælselse.....	693, 809, 882	En Bøn.....	369
Brev.....	924	En Del af en Afhandling om hvem er værdige Kædergjester.....	769
Brev fra B. Anderson.....	36	En Diakonies Arbejde i Menigheden.....	32
Brev fra en af Arbejderne paa Andemissions- marken.....	11	En Drankers Hjem.....	417
Brev fra Oppegaard.....	823, 881	En Dronnings Tilgivelse.....	176
Brev fra Pastor Rasmussen.....	730	En festlig Aftenstund.....	943
Brev fra R. Rasmussen.....	834	En forstandig ung Mand.....	328
Brev fra Rønning.....	55	En Gaugianer i „Budbæreren“.....	869
Bøn.....	61	En Hilsen fra Rio, Wis.....	270
Bønnens Magt.....	184	En Hilsen fra Roland, Iowa.....	465
Børnelærdommen.....	898	En Hilsen til Konfirmanter.....	225
Chicago Kreds.....	763	En Hilsen til Santa Rosa.....	201
Church Extension Fund.....	797, 1049	En Huemoder i Venen har Tider.....	541
Faa 8 Gæstehuse.....	192	Gua med en Gaugianer.....	967
Familien Hæder.....	281	Gua med Gaugianeren.....	871
Familien Kreditorer og færlige Kreditorer.....	83	En Juleaften.....	1205
Fa taler til Gud i Verden.....	562	Guten i Nat.....	913
Fa taler til Gud i Verden.....	989	En her Moder og Søster søvnet ind i Herren.....	59
Fa taler til Gud i Verden.....	566	En fortælling.....	425
Fa taler til Gud i Verden.....	1085	En fiden Kredsang.....	667
Fa taler til Gud i Verden.....	437	En fiden Hilsen til Moscow, Idaho.....	246
Fa taler til Gud i Verden.....	375	En fiden Hilsen.....	1116
Fa taler til Gud i Verden.....	665	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	1094	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	657	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	1177	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	641	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	565	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	468	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	468	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	509	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	561	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	689	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	915	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	104	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	745	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	992	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	705	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	805, 819	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	704	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900
Fa taler til Gud i Verden.....	345	En fiden Hilsen fra det n. l. Bethesda Hjem.....	900

Hilsen og Tak til „Budbæreren“ Læsere og Benner af Hospitalmissionen.....	1207	Kirteindvielse.....	486
Hvor Knutson død.....	1039	Kirkelige Nyheder.....	17
„Gud lober“.....	798	Kirkelige Nyheder og lidt om Indremissionen.....	834
Hvad Ansvar har Kirken ligeoverfor Politiken?	844	Kirkesyn og Foreningsdag.....	1190
Hvad fattes mig endnu?.....	97	Rom Indremissionen ihl.....	894
Hvad kan gøres for vor Ungdom?.....	537	Korte Udsigter.....	1140
Hvad lærer Guds Ord om Fuldkommenhed hos de hellige paa Jorden?.....	1033	Kort Overblik over Hanges Synodes 66de Aarsmøde.....	582, 604
Hvad lærer Bibelen om Absolutionen?.....	1235	Kredsømøde 105, 183, 219, 220, 244, 393, 489, 586, 655, 687, 735, 854, 1012 1092, 1113	1229
Hvad, sidde vi her indtil vi dør?.....	60	Kredsømøde i Alberta, Canada.....	773
Hvad gjør vi for vor Ungdom?.....	1110	Kredsømøde i Skandia Menighed.....	1133
Hvad et Nyeftamente agrettet.....	1214	Kredsømøde og Kirkeindvielse.....	1088
Hvem ønsker Besøg af Red Wing Seminar?.....	161	„Kristeligt Folkeblad“.....	841
Hvile og Fred.....	601	Kristi Døds Kraft.....	990
Hvordan kan lunde være glad.....	1047	Kristus en Konge.....	313
Hvor er Kirkefolket paa Valgdagen?.....	449	Kristus og de kristne som Verdens Lys.....	601
Hvor findes Jesus?.....	441	Kvindens Ret.....	855
Hvorfor bør den lutheriske Kirke i Amerika gjøre Jødemissionsarbejde?.....	467	Kvitteringer.....	713
Hvorfor imorgen og altid imorgen?.....	992	Kvittering og Tak.....	763
Hvorhen?.....	625	Lad ikke Saltet miste sin Kraft.....	632
Hvorhen til Stole?.....	1156	Lad os faa Die paa vort norske Folk.....	781
Hvorledes et bortkastet Matthæus Evangelium um har Frukt.....	248	Lad os gjøre det.....	440
Hvorledes et Bønneømøde skal ledes.....	79	Landspæstent.....	1069
Hvorledes fremmes det aandelige Liv i Fore- ningerne?.....	609	Langfredag og Paastedag.....	341
Hvorledes fremmes Bættelse og hvorledes be- væres de bakte?.....	488	Lars L. Larson død.....	1050
Hvorledes skal jeg med Betsignelse læse Bibelen	1233	Lidt fra Chicago.....	248
Hvor skal Laksen drages?.....	316	Lidt fra Green Lake.....	174
Hvor trænges der mest til Salten?.....	664	Lidt fra Lakefield og Omegn.....	74
Hvorden og Faarene.....	627	Lidt fra Missionsmarken i Alberta.....	444
Hør og lyd, saa skal din Sjæl leve.....	662	Lidt fra Kansas.....	510
Tagttagelser fra Reisen.....	225	Lidt fra Reisen.....	993
Ibneriernes Omvendelse.....	1138	Lidt fra Skotland og skotsk Kirkeliv.....	153
I har vist glemt det.....	449	Lidt Kritik.....	857
Ikke enig med „en Haugianer“.....	786	Lidt Menighedshistorie.....	394
Immanuel.....	1202	Lidt ogsaa fra den anden Side.....	1050
Imorgen.....	1094	Lidt om Afslanshandelen.....	135
Indbydelse til at besøge „Lutheran Hospice“	606	Lidt om Mormonernes Lære.....	1095
Indbyrdes Kjærlighed.....	276	Lidt til om Foreningsagen.....	1134
Indkommet til Mrs. Theodor Hanson.....	740	Livstanter og Dødstanter.....	217
Indledningsforedrag over Luf. 15, 11—32 af M. G. Hanson.....	121	Lovprisningen.....	890
Indremissionsforeningernes 10de Fælles- aarsmøde Dec. 7—9, 1910.....	130	Luf. 17, 20.....	1182
Indremissionsømøde.....	297	Lutheran Hospice and Home for young women.....	52
Inten for fattig.....	683	Luther om Opstandelsen.....	825
I Bølvognen og fra Sakristiet.....	75	Lys ved Aftentid.....	160
„Jeg har bedet, derfor hørte jeg Guds Stem- me“.....	256	Læge og Prest.....	232
Jeg kan holde op, naar jeg vil.....	87	Marie Caroline Matjen.....	253
Jens C. Tofte.....	252	Martha Maria Hjemmet.....	607
Jesu Barnsom.....	25	Martha Maria Mission.....	929
Jesu Blod renser fra al Synd.....	702	Martha Maria Mission i St. Paul, Winn.....	1183
Jesu Blods Betydning.....	1009	Martirens Dødsang.....	326
Joh. 17, 20—21.....	1089	Medicin for tungsinde.....	710
John D. Storing.....	895	Meget lægmandsvenlig.....	848
Joseph Benjamin Rundahl.....	629	Menighedeu.....	757
Juleang.....	1202, 1204	Mindets Bog.....	1037
Julestanter.....	1215	Missionsfester og anden Virksomhed.....	1169
Jødemissionen er ikke bare et Selvforsvar.....	688	Missionstale.....	963
Jøder og Jødemissionen.....	921	Missionær Strefserud død.....	9
Karen Bratberg er ikke mere.....	635	Moder gaaet hjem.....	534
Kari Meltevik død.....	78	Moder har forladt os.....	558
Kraft løs!.....	518	Moder i Kampen.....	231
Kinamissionen 13, 37, 63, 89, 110, 157, 185, 257, 271, 304, 329, 351, 377, 399, 423, 446, 470, 493, 519, 542, 566, 589, 614, 637, 665, 731, 785, 801, 832, 856, 879, 904, 926, 976, 1000, 1070, 1119, 1143, 1166, 1215		Moving Pictures.....	923
		Mrs. Julia P. Grinde død.....	896
		Mrs. Ole Ambie død.....	1136
		Mrs. Pastor Theo. Hanson.....	510, 788
		Mrs. Raaghild Olson.....	734
		Munter Tale.....	991
		Mærkl!.....	763
		Mærkl bettel.....	895
		Naar man skal tale offentlig.....	995
		Naar man skriver saaledes.....	998

Nabnet Jesus.....	4	Paul Gerhard Sand.....	1084, 1184
Nation-wide revival begun.....	1020	Petter Madsen Muraan død.....	635
Nellie B. Beberfon.....	1024	Rigen er ikke død, men hun sover.....	1105
Noget at tænke paa.....	977	Binjebetragtning.....	505
Noget jeg ikke har tænkt paa før.....	1024	Binjesang.....	509
Noget om Andemissionsforeninger og Lægmandsvirksomhed.....	794	Bleier du at banke?.....	706
Noget til Folk som forkynder Guds Ord.....	85	Brairiepresten.....	107
Nogle Dødsfald i Selbu Menighed.....	301	Brattist Kristendom.....	128
Nogle Ord til Madison Kreds af Hauges Synode.....	464	Bredikantens Hjemmelighed.....	1118
Nogle Ord om Pastor Midtboes Liv og Død.....	749	Bredikantens Lidtjerhed.....	465
Nogle Ord om Ungdomslagen.....	755	Brediken af M. J. Laache.....	673
Nogle Ord til velvillig Overbeelse af H. C. Hanson.....	535	Prefer du ved dit Liv?.....	708
Nogle Spørgsmaal.....	61	Preseindfattelse og lidt andet.....	628
Nogle Tanter om Prestemangelen.....	246	Presekonference.....	1040
Nogle Vers.....	1231	Prof. Dr. E. B. Odland.....	738
Nordre Minnesota Kreds.....	1161	Prof. R. J. Køhres Resignation og andet nyt fra Skoledirektionen.....	717
Norff Sprog i Distriktskolerne paa Landet.....	877	Prof. Sven Østedal.....	364
Notiser om et par Møder.....	1087	Rapport fra Foreningskomiteen.....	33
Nytaaer.....	1	Rapport om Madison Kreds første Ungdoms- stevne.....	678
Nytaaerhjælpen.....	4	Red Wing Seminar.....	77
Ny Kjødsel.....	1226	Red Wing Seminary 101, 161, 268, 318, 439, 487, 813.....	988
Nyt Liv.....	707	Referat.....	1157
Offerungen.....	256	Referat fra Kredsmødet i Berthold.....	737
Ogaa et Ord i Foreningslagen.....	968	Referat fra Wi fionsbuen 1911.....	761
Ogaa et Ord med i Lager.....	106	Regntræet.....	952
Ogaa vi.....	425	Reisebudhavet og Afskeden kom hastig.....	727
De Elstad.....	1116	Reisepredikanter.....	232, 292
De Henry Starke.....	296	Religion og norff ved Red Wing Seminar.....	77
D. J. Norem.....	347	Resolution of Condolence.....	392
Om at vandre bort kald værdig.....	937	Rettelser.....	1193
Om Bynnen.....	793	Saa mener han.....	630
Om Daaben.....	169	"Salige ere I" osv.....	1045
Om Dans.....	753	"Samfundene trænger hverandre".....	1048
Om den fante Troes Væsen og Egenstaber.....	409	Samfundets Gjeld.....	17
Om det naturlige, aandelige og evige Liv.....	400	Samtalemedde.....	137, 218, 268
Om en kristens Bidnepligt.....	1081	S. D. Kreds Aarsmøde.....	996
Om Forening.....	1068	Se det Guds Lam.....	249
Om Forening og Samarbejde.....	1083	Se, en liden Tid, hvor stor en Skov antænder den.....	729
Om Himmeriges Riges Nøgler.....	440	"Se, jeg staar for Døren og banker".....	649
Om Jesu Sjæleangst i Getsemane.....	289	Sendelev til Hartmuth af Tronberg.....	849
Om Jøvdendigheden af at fly Gjerrighed.....	686	Semneføret.....	636
Om Laalmodighed.....	27	"Ser Markene, at de er allerede hvide til Høsten".....	49
Om Tanke og Tro.....	1019	Ser til Himmelenes Fugle.....	899
Om Thomas.....	361	Serving God.....	129, 146
Om Udfæstet til Konstitutionen for Ungdomsforbundet.....	512	"Simon, jeg har noget at sige dig" paa Standinabit Sprog i Distriktskolerne paa Landet.....	892, 915, 941, 1017
Om Vis-Mari.....	563	muler fra Donskrogen.....	81
One more in Heaven.....	631	Som for Herren.....	329
Oplysning.....	581	Som Herren vil.....	759
Oplysninger om Rejsen til Alberta, Canada.....	617	Som Jidsluer.....	469
Oplysning til Menighederne.....	200	Sorg skal omstiftes il Glæde.....	704
Opmuntrende.....	65	Spørgsmaal.....	106, 717
Oppegaard paa Reise i Canada.....	752	Spørgsmaal og Svar.....	1234
Optraad om Hjælp til det standinabit Redningshjem i Winneaplis.....	739	St. Johns Hospital, Siour City, Iowa.....	1133
Ordet blev kjøbt og boede iblandt os.....	1203	Stol paa Gud.....	772
Ordet er frit, siger Redaktøren.....	751	Stram Spænden.....	631
Overfødig Hjælp.....	831	Synden skal ikke herse.....	385
Paa Mose Stol.....	710	Syng Evangeliet om Jesus.....	411
Paaftbetragtning.....	338	Søstenningen.....	903
Paaftesang.....	340	Taarer og Arbejde.....	1142
Paa Strejsrud Kristi Himmelfartsdag.....	822	Tag mig iland.....	818
Pastoralprediken.....	577	Taf for godt Vidnesbyrd.....	1110
Pastor Breibabitt besøger Duluth.....	378	Taffer Herren, thi han er god og hans Wi- stundhed varer evindelg.....	1206
Pastor C. J. Gaskvold har antaget Kaldet.....	739	Tafsigelsesdagen.....	1159
Past. G. D. Paulsruks Moder har faaet Hjemlov.....	1063	Tafsigelsesresolution.....	824
Pastor R. D. Lundeborg.....	535	Taf til "en Gaugianer".....	1016
Pastor Krogstad tager Afsked i Madison.....	389	Taf, Herre, din Tjener hører.....	817
Pastor Theodor Hanson.....	293	Taf til Klippen.....	373

Tanter nedskrevet den 4de Juli.....	757
Teatret.....	349
Telegram fra Norge.....	162
"The Lutheran Intelligencer".....	668
Til "Budbæreren".....	577
Til de nordst-lutheriske Kirkefællesskaber i Amerika	175
Til Grindring om Moder.....	222
"Til Evighed ere to Veie".....	923
Tilføielse til "Døbsbrevet".....	258
Til Hvile.....	1112
Til Jerusalem.....	315
Til Menighederne i Chicago Kreds.....	705
Til nordst. Præster i Amerika.....	690
Til Præsterne i "Auges Synode".....	259
Til Præster og Menigheder i "Auges Synode".....	354
Til Søren Pettersen.....	463
Til vore Abonnenter.....	259, 282
Til vore Præster.....	1002
Til vor fjerde "Budbærer".....	894
To Missionskvinder.....	803
To Regerhøddinger.....	1240
Tro.....	464
Troesbetjendelsen.....	513
Træk af Arbeidet ved Hospitalerne i Minnea-	
polis fra 1ste Okt. til 31te Dec. 1910.....	181
Træk af Arbeidet ved Hospitalerne i Minnea-	
polis fra 1ste Jan. til 31te Mars 1911.....	420
Træk af Arbeidet ved Hospitalerne i Minnea-	
polis fra 1ste April til 31te Juli 1911.....	746
Turtelduen lader sig høre i vort Land.....	697
Turtle Mountain Kreds Aarsmøde.....	57
Trydelig Lyd i Basunen.....	1164
Thveaarsfest i Osjeo.....	585
Tænk paa Livet og—Døden.....	950
Uddrag af Breve.....	602
Uforfærdelig.....	556
Ungdommen.....	695
Ungdomsfest.....	1013
Ungdomsforbundets Møde i Grafton, N. D.....	733
Ungdomsfagen.....	413, 608
Ungdomsfævnne.....	402, 873
Unyttige Spørgsmaal.....	100
Vandret bort.....	223
Var det dig?.....	800
Ved Aarets Begyndelse.....	207
Ved Aarsjiftet.....	3
Ved Juletid.....	3
Ved Nytaarsjifte.....	3
Venligstemt for Forening.....	752
Venligt Brev.....	301
Venter paa Herren.....	2
Vita.....	1207
Vi er ogsaa med!.....	128
Vis godt Eksempel.....	136
Vor egen Lykkes Smed.....	1239
Vor Øpperstepræst Kristus Jesus.....	529
Værer ogsaa I beredte.....	1153
Vær frimodig.....	985
Vær venlig og snil mod de unge.....	821
Vionsforeningens Aarsmøde.....	1046
Vientjeneren.....	1211

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.
- 3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform
Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet
i mange Kulører. Billeder, Bibelscener og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
Omslag paa tykt Papir og heftet med frændet Sil-
tefnor. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Duzin net.
HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful
booklet, containing certificate, oblong shape.
Made up of six heavy cardboard leaves. Rich-
ly illustrated in delicate colors. The certifi-
cate itself occupies the two middle pages and
is preceded and followed by well selected de-
signs, symbols, hymn verses and Scripture
passages. The last page is prettily arranged
for name of guests. Furnished with a pretty
embossed cover and bound with a heavy silk
cord. Single copy 25 cents, per doz. \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakatla.

By JOHN W. ARCTANDER, LL. D.

Illustrated. 395 pages. Nicely bound.

Price 1.50 net.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Haug. 3 Kabinets-
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdoms-
forbund

er nu færdig. Den er givet i baade norsk og engelsk Text. Den er paa 8 Sider hestet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Par-
tier sendes den portofrit til følgende Priser; 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Referatet for 1911.

Beretningen over Forhandlingerne af Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er endnu at faa. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor L. J. Oppebahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Præster og andre, der vil hjælpe os til at faa Referatet fulgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid
af
N. Chr. Vang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800. Med mange Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

Pianoer
og
Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil blive tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

"Julehilsen", "Aarsaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Hyldestning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Hjertelig Hilsen"; "Bøn"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjærlighed"; "Til flere Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorens, Synodets Assen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. N. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. C. C. Holter, Red Wing, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Ekblad, Red Wing, Minn.

Penge til Betheesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Buddbæreren“

Udgives af Hauges norsk evangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indbiddeleser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Aaret ender; 2. Ny Jøbbel; 3. Fra Vold; 4. Advents Minde, 1911; 5. „Et; 6. Aaretsmøde; 7. En Sang; 8. Venligt Brev; 9. „Herre, lær os at tale vore Dage“; 10. Kogle Vers; 10. Her maa tages Skridt til Handling, skal her ske kirkelig Forening; 11. Hvorledes skal jeg med Velsignelse læse Bibelen; 12. Spørgsmaal og Svar; 13. Hvad lærer Bibelen om Abolutionen; 14. „Giver, saa skal eder gives“; 15. Feilfortælling; 16. Vor egen Byttes Smed; 17. To Reger; 18. Tak; 19. Fra Arbeidsmarken; 20. Betjendtgjættelser; 21. Røtteringer.